

סֵפֶר אֲשֶׁר בַּנְחַל חֵלֶק פֶּה

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יְסֻדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִיזוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּץ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָה.

בְּנוֵי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֵּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּגְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

פְּתַח דְבָר

הַנְּהַ חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכֹל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַ סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכֹל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכָתֵב הָרִאשׁוֹן שְׁנֵדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְּתָבִים, וְסֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכָתָבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִלְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמְכַתֵּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ פֶּה,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שֶׁכֵּל מִי שֶׁיִּקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מְכַתְּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפְסוֹס נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מִעֵילָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרְגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמְכַתְּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵין ל'א ר'אָתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שִׁלְמִ'ה', אָמֵן
וְאָמֵן !

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שיידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרכות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידיים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הזים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות

ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, בלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, בלם אהובים, בלם קדושים, פי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם באלו מצטערים על הראשונים, שכתב יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, פי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו ואנך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים! והלא כּמה תחבולות עושים וכּמה ספּרים לאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מְחַבְּרִים בְּשָׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קל וְחֹמֶר כּמָה אֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 ספּרים עד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשָׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעִצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבָּלָיו וּבִטְעִיּוֹתָיו וְכוּ',
 וכּמָה ספּרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמֻצָא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמֻצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהָבֵן
 כּמָה ספּרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁכָן
 וְכָל שְׁכָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרְדָּה לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְּרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֲלֶף מַעֲמָק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כּמָה וְכּמָה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֱלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֱלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִינִין אֶת עֵצְמוֹן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִינִין אֶת עֵצְמוֹן בְּסְפָרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחזיב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאַלפִים ולרַבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

כָּרַךְ פֶּה

י"ח תשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח וְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנְּחָל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאָתָה זוֹכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם — אֵינְךָ לְתֵאָר
וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֵינְךָ לְנוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק זֶה שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה כָּל הַיְסוּד שֶׁל לְמוּד
רַבְּנוּ ז"ל, לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא
וְנִפְלָא מְאֹד, עַד שֶׁכֵּלֵם יְדַעוּ, שְׂאֵינְךָ שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִנָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל
תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד יְרִידוֹת וְנִפְלִאוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדְּעַת, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְאֵינְךָ עוֹד מְצוּנָה יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, שְׁזוּכִים

לְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֹׁמֵחַ כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת הַבָּנִים שָׁלוֹ; כִּי כְמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּשֵׁישׁ לְאָדָם יְלָדִים שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים וּמְדַכְּאִים בְּיַסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֹא אָדָם וּמְחִיָּה וּמְחַזֵּק אוֹתָם וְעוֹזֵר לָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי הָאֵב מְאֹד מְאֹד שֹׁמֵחַ. כְּמוֹ-כֵן וְיִוָּתֵר מִכֵּן בְּאֵין עֲרֵף כָּלֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֹׁמֵחַ מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁזּוֹכִים לְשֹׁמֵחַ אֶת בְּנָיו, בְּנֵי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם, וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּגִלּוּי הָאֱלֻקוֹת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה בְּעַצְמוֹ הַגְּאֻלָּה, כִּי כְּשֶׁזּוֹרְעִים אֱמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה.

עֲלִידָה לְדַעַת, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי יֵשׁ בְּרוּר אַחַר בְּרוּר וְכוּ' וְכוּ', וְכֹלֵם יִחְזְרוּ לְגוּר כָּאֵן, וְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִכְנָסוּ לְגוּר פֹּה, וְיִהְיֶה לְכָל אֶחָד בֵּית וְדִירָה, אֵף לְעַת עֲתָה זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁלֹנוּ, שְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוּדָד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה וְהַתְבוּדָדוֹת, שְׁאַנְחָנוּ מִבְּקָשִׁים וּמְחַתְנָנִים מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ יְקָר מְאֹד מְאֹד כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֱלִיו, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְדַבֵּר אֱלִיו יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן תְּדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתַחֲזַקֵם וְתַאֲמַצֵם שִׁיחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְשִׁלָּא יִשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי בְּאַמַּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיף הַתְחַזְּקוֹת, וְגַם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָלֵל צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחַזֵּק אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמְחַתְּפָלָל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתַבְּשֵׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשיא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אַל ... שיחיו.

תודה רבה על התמיכה שאתם תומכים בישיבתנו הקדושה מדי פעם בפעם, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתתברכו בכל הברכות הפתובות בתורה, ותהיו בריאים, ויהיה לכם אריכות ימים ושנים טובות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע ממך, כי זה זמן רב שלא שמעתי שום דבר מכם.

עליך לדעת, כי כל החיים של האדם הם מלאים נסיונות קשים ומרים וכו', וצריכים סבלנות, כי אי-אפשר לעבר את זה העולם בלי סבלנות, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות והשלכות וחלישות הדעת וכו' וכו', כפי הנראה שכל החלשה שלך באה מחסרון הבנה הדדית וכו' וחסרון אהבה וכו', ובאמת מאחר שזפה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם בעל וילדים, תדעו שזה רצון הקדוש-ברוך-הוא, שזה הזוג שלך וכו', ועל-פני את צריכה לקחת את עצמך בידך, ולחזק ולעודד את בעלך עם אהבה וכו', ואף שאני יודע שהדרך הנכונה ודרך הטבע, שהבעל יתחיל עם הבנה ואהבה וכו', אף מאחר שאצלכם זה לא כך, אז את צריכה לקחת את הענינים בידים, ולעורר את האהבה אצלו וכו', כי האשה

יש לה כחות הנפש עצומים להפך את רצון בעלה אליה, ורק צריכים חכמה לדעת איך ומה ומי וכו', והעקר לא בוכוהים, אלא בדבורים יפים ובנעם, ואז יכולים להפך את דעת בעלה.

ראי להתחזק עם מדת השמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, וטבע של האדם שנמשך אחר העצבות והעצלות והדפאון וכו' וכו', מפאת פגעי הזמן שעוברים על כל אחד ואחד בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות וכו' וכו', ואי-אפשר להנצל מזה, אלא על-ידי אמונה פשוטה, להכניס בעצמו אמונה באין סוף ברוך הוא, וכשאדם מאמין באין סוף ברוך הוא, אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, על-ידי-זה יכול לעבר על הכל, על-כן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

ראי לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לשמח מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת פזה, רבי נורא ונפלא פזה, המגלה לנו עצות נוראות ונפלאות פאלו, איך לעבר את זה העולם בשלום. והעקר הוא להתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי על-ידי שזוכים ללמד תורה, על-ידי-זה נתקבלות כל התפלות והבקשות, ולהפוך כשאדם מרבה בתפלה ובקשה, על-ידי-זה נפתח מחו ונדעתו להבין בדברי התורה הקדושה, כי זה תלוי

בְּזֶה, תּוֹרָה וּתְפִלָּה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְדִקְאָה עַל יָדֶיךָ נִמְשָׁךְ לְהָאָדָם חֵן, שְׂיֵשׁ לוֹ חֵן אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי עַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵי־דִים תּוֹרָה וְעוֹסְקִים בַּתְּפִלָּה, מִתְקַשְׁרוֹת הַח' וְהַנ' בְּיַחַד (לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), כִּי הַתּוֹרָה הִיא שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַטְּמוּנָה בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה; כִּי בְּאַמַּת הַכֹּל לְכָל הוּא אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְנִתְגַּלָּה עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּכָל דְּבַר דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, יֵשׁ חֲלָקֵי הַתּוֹרָה, וְכִשְׂאָדָם לֹאמֵד תּוֹרָה מִחֲלָקֵי הַבְּרִיאָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְקַשֵּׁר אֶת חֶלֶק הַבְּרִיאָה אֶל הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן כִּשְׂאָדָם מְרַבָּה לְהַתְּפַלֵּל וְלַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַשְׁרוֹת הַח' וְהַנ', כִּי הַח' הִיא הַחֻכְמָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְהַנ' הִיא הַדְּבוּר וְהַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל עָלָיו, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ:ז): ג' חֲנוּת הֵן: חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, חֵן אִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ, וְחֵן מְקַח עַל מְקַחוֹ; כִּי בְּכָל הַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים אֵלוֹ צָרִיכִים לְקַשֵּׁר תּוֹרָה וּתְפִלָּה; חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו — אָדָם צָרִיךְ לִישָׁב אֶת עַצְמוֹ בְּמְקוֹם אֶחָד, וְלִדְעַת כִּי בְּמְקוֹם הַהוּא שֶׁהוּא גֵר, שָׁם נִמְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִלְמַד שָׁם תּוֹרָה וְיִתְבּוֹדֵד עַצְמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עָלָיו חֵן בְּמְקוֹם הַהוּא. וְאוֹתוֹ הַדְּבַר עִם אִשְׁתּוֹ — צָרִיךְ לְקַשְׁרָהּ אֶל הַתּוֹרָה, וְלְהַתְּנַהֵג עִמָּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְקַרְבָּה וְלִחְבָּבָה וְלֶאֱהָבָה, וְלִדְבַר עַל לְבָבָהּ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה בְּעַצְמָהּ מְקַשְׁרֶת הַח' וְהַנ', שְׁנֵיהֶן חֵן אִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ, שְׁנֵיהֶן רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִישׁ וְאִשָּׁה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם. וְאוֹתוֹ הַדְּבַר חֵן מְקַח עַל מְקַחוֹ, שְׂבְּכָל דְּבַר שְׂאָדָם עוֹסֵק, יִמְצָא בּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יִהְיֶה לוֹ גַּחַת-רוּחַ מִהַעֶסֶק שְׂעוֹסֵק בּוֹ; כִּי רוּאִים עַל-פִּי-רֹב בְּנֵי-אָדָם הֵם לֹא שְׂמִחִים בְּעִבּוּדָתָם, וְעַל-כֵּן עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׂעוֹבֵר, אֲבָל כִּשְׂמֵקְשָׁרִים אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּבַר וְדְבַר, עַל יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים. וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִמְשִׁיךְ אֶת חֵן הָאֱלֻקִּי עַל עַצְמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הִיקָר! צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֻט, וּבְפֶרֶט בְּעֵגֶזֶן זֶה — לְמַצָּא אֶת הָאֱלֻקוֹת בְּכָל דְּבַר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבַר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר לוֹ הַשֶּׁכֶל בְּכָל דְּבַר.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תזכה לעבר ולגור
 ביבנאל "עיר ברוסלב", ותהיה ראש ישיבה עם התלמידים הצעירים,
 ותחנכם על-פי דעת רבנו ז"ל, ותהיה לה הצלחה גדולה בין
 בגשמיות ובין ברוחניות, כי עם בני הנעורים יכולים להצליח מאד
 מאד, ובפרט בגיל צעיר — אחת-עשרה שתיים-עשרה שלש-עשרה,
 זה הגיל הכי טוב לעבד עם בחורים צעירים, יעזר הקדוש-ברוך-
 הוא, שזוכה להוציא את זה מכח אל הפעל, ומצליח בדרך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי הקר לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
 אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה זוכה לחבר ולקשר בין
 החכמה להמלכות, שהיא הח' והג' (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'),
 שזה כלל החדושי תורה שאתה מחדש. ובאמת זה עקר החדוש —
 פשוטים לחדש את כל ענינו וכל מה שעובר עליו, לקשרו וליחדו
 ולשלוו אל התורה הקדושה, אשר זה באמת החבור בין ח' לג',
 שהיא חכמה ומלכות, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה מ"ט):
 כל אדם שיש עליו חן, בידוע שירא שמים; כי בזה שאדם מקשר
 ומחבר רוחניות וגשמיות, ומחדש חדושי תורה, על-ידי-זה נמשך
 עליו חן, וידוע שהוא ירא שמים, כי ענין ירא שמים הוא, שאדם
 מסתפל על השכל שיש בכל דבר, ויודע אשר אין בלעדיו יתברך
 כלל, והפל לכל אלקות גמור הוא, והוא סבלן גדול על כל מה
 שעובר עליו, וסובל ושותק על החרופין והגדופין שעוברים עליו,
 ובפרט בביתו הוא סבלן גדול, וכל זה הוא זוכה על-ידי שמקשר
 הח' והג', שהיא חכמה עלאה וחכמה תתאה, תורה ותפלה יחד,

וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת מִתּוֹרַת תְּפִלָּה, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — לְקַשֵּׁר כָּל דְּבַר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וּמִכָּל דְּבַר קִטְוֹן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תְּפִלָּה, וּבִפְרָט לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲצָבָנִי, וְלֹא יִפֹּל בְּכַעַס וּבִקְפָדוֹת עַל אִשְׁתּוֹ, וְשִׁיִּהְיֶה יַחֲוֹד עֲצוּם בֵּינוֹ לְבֵין אִשְׁתּוֹ, וְזֶה הַיַּחֲוֹד בֵּין ח' וְהנ'.

הָעֵקֶר רֹאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֲלֵא אִם-כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְעֵקֶר הַכְּנָעַת יִצָּר הָרַע הוּא עַל-יַדֵּי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה וְחִדוּשֵׁי תּוֹרָה, וּבְזֶה מִכִּים וּמְכַנְיַעִים אֶת הַיִּצָּר הָרַע, שֶׁהוּא רוּחַ שְׁטוּת. וְעֵקֶר הַשְּׁטוּת שֶׁנִּכְנָסָה בְּאָדָם הוּא הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת וְהַרְצִיחָה, כִּי תִקְרֶה-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּכַעַס וּרְצִיחָה, מְאֵבֵד אֶת שְׁכָלוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יָבוֹא לִידֵי כַּעַס וּקְפָדוֹת וּרְצִיחָה, וְאֵז יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִהְיֶה לְךָ אֲרִיכוֹת אַפִּים בְּבֵית וּבְחוּץ, וְתִמְיֵד תְּבַשֵּׁר לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ט סִינן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

בְּעִנְיַן בְּתָךְ, אֵל תְּדַאֵג כָּלָל, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָהּ בֶּן זוּג, וּבְקָרוֹב מִמֶּשׁ תִּזְכּוּ לְשִׁדְכָהּ וּלְחַתֵּנָה, הָעֵקֶר מָה שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁתְּפַלֵּל וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּחֹס

וירחם עֲלֵיךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְשִׁדְכָהּ, כִּי הִתְפַּלְּהָ שְׁהֶאֱבֹא וְאִמָּא מִתְּפַלְּלִים
עַל בְּנֵיהֶם, הִיא מְקַבֶּלֶת וּמְרַצֶּה בְּשָׂמִים, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלוֹת
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שֶׁהַבָּנִים יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְיִהְיוּ שְׂמוּרִים
מֵעֲבֻרוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְסִבְלָנוּת גְּדוּלָה, וְתָמִיד תִּתְּדִיר
בְּעֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵיךָ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, שְׁזֶה מֵה
שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שְׁצָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל
בְּשִׁכְלֵי שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבָר, וְלִקְשֹׁר אֶת עֲצָמוֹ לְהַחֲכִמָּה וְהַשְׁכֵּל שְׂיֵשׁ בְּכָל
דְּבָר, וְאִזּוֹ הַשְׁכֵּל יֵאִיר לוֹ תָּמִיד, כִּי בְּכָל דְּבָר יֵשׁ אֱלֻקוֹת, וְצָרִיכִים
לְחַפֵּשׁ לְבַקֵּשׁ וְלַחֲתוֹר אַחַר אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרְךָ הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֶּמֶת
אֶת זֶה הַדְּבָר. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, וְעַל-כֵּן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ
מְקוֹם הַיְכָן לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ
שְׂעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, וְאִזּוֹ יֵאִירוּ עֲלֵיךָ כָּל
הָאֲרָבָעָה שְׂמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, כִּי הָאֲרָבָעָה שְׂמוֹת הָאֵלוּ הֵם
כְּנֻגָד אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲדָם לוֹמֵד בְּכָל יוֹם
שְׂעוֹר מֵאֵלוֹ הַד' שְׂעוּרִים, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אִזּוֹ נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, אֲשֶׁר בַּנְּחַל שֵׁם חֻלְקֶךָ
וְגוֹרְלֶךָ, וְתִהְיֶה סִבְלָן עַל כָּל מֵה שְׂעוּבָר עֲלֵיךָ, וְאֵל תִּצָּא לְרִיב עִם
אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, אֲלֵא הַכֹּל בְּסִבְלָנוּת גְּדוּלָה, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁזֶה
הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְלַכֵּת בְּסִבְלָנוּת, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ
בְּסִבְלָנוּת, מְצַלִּיחַ מִהִתְחַלְּהָ עַד הַסּוּף.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנֵי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ, וְתִבְשֹׁר לִי בְּקְרוּב
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר קָרַח, כ"ט סִינן ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלֻמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" הֵי בְּכֹל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם.

אֲחֵי וְרֵעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לֵהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
כד): מִצְוָה גְּדוּלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד; וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מֵעֲנִין
הַשִּׁמְחָה, אֵיךְ שֶׁהוּא הִכְרַח גְּדוּל מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, וְכֹל מִיָּנִי פִּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, אֲשֶׁר כָּל זֶה מוֹרִיד אֶת הָאָדָם
אֶל קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן וְכוּ', וְאֵי-אֶפְשָׁר
לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, כִּי אִם עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת
נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי אֵי-אֶפְשָׁר לְזוֹכוֹת לְשִׁמְחָה אֲלֵא עַל-יְדֵי
מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִיָּנִי
אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזוֹ סִגְלָה לְהַצְלָחָה, כִּי מִי שֶׁשִּׁמַּח
תָּמִיד הָרִי הוּא מַצְלִיחַ; וְכֹל אֵלּוֹ שֶׁמַּצְלִיחִים בְּחַיֵּיהֶם הוּא רַק מַחְמַת
שְׁמִכְרִיחִים אֶת עֲצָמָם לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְזֶה עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל
הָאָדָם — כִּשֶׁהוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח, וּמִקְבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּפָנִים
יְפוֹת, וְכֹלֵם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְכִמְאֻמָּרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"א, סִימָן
ה'): בְּזִמְן שְׁאָדָם עֲשִׂיר, יֵשׁ לוֹ פָּנִים שְׁמֵחוֹת לְרֵאוֹת אֶת חֲבֵרוֹ; כִּי
תִּכְף-וּמִיד כִּשְׁאָדָם הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמַּח, בְּזֶה מְגַלָּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ,
שֶׁהוּא מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵינִן בִּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמִקְרִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל לְכֹל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה

פְּרָטִית (חֲלִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמָטָה, אֶלָּא אִם בֵּן מְכַרְיִין עָלָיו מִלְמָעְלָה. (יומא לח): אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוֹכֵן לְחֻבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חֻבְרָתָהּ אֶפְלוּ כַּמְּלֵא נִימָא; וְכִשְׁאָדָם מְחַדִּיר בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אַז הוּא תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי מַה יֵּשׁ לוֹ לְהִיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת — מֵאַחַר שֶׁהִכֵּל מִמֶּנּוּ יְחַבְרֵף; וְלִכֵּן מִי שֶׁחִזַּק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יְחַבְרֵף, הוּא תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית, וְזֶה עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת הַנִּצְחִית, שְׁאָדָם מֵאַמִּין אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה תְּנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִזּוֹ יֵשׁ לוֹ פְּנִים שְׂמֵחוֹת לְרֵאוֹת אֶת חֻבְרוֹ, וְאוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לֹא-כֵן מִי שֶׁנִּפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, רָחַמָּא לִישׁוֹכֵן, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְגַּמָּה אֱמוּנָתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ יְכוֹל לְסַבֵּל אֶת זוּלָתוֹ, וּמִזֶּה בָּא לוֹ כָּל הָעֵקֶמְמִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁבְּלִבּוֹ.

ועל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְחִזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְׂמֵחָה, שְׂזֶה יִרְחִיב לָכֶם אֶת דַּעְתְּכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יְחַבְרֵף, וְתִזְכּוּ לְאַהֲבָה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְעַל כָּל־כֵּן — הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם אֵלָיו יְחַבְרֵף בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָם רְגִילִים בָּהֶן, כִּי אֶצְלוּ יְחַבְרֵף מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל אֶצְלוּ יְחַבְרֵף, וְכַמְאַמְרָם וְ"ל (מִלְקוּט וְאַתְחַנֵּן, רְמֵז תַּחֲכֶה): "בְּכָל קְרָאָנוּ אֵלָיו" — בְּכָל לִשׁוֹן שֶׁיִּשְׂרָאֵל קוֹרְאִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — עוֹנֶה אוֹתָם, וְלִכָּל זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, וְכִשְׁאָדָם מְתַפְּלֵל אֵלָיו יְחַבְרֵף, רָאוּי לוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, שֶׁמְתַפְּלֵל אֵל אֶל-עֲלִיּוֹן וְנוֹרָא מְאֹד. וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, תְּהִלִּים עו): בְּשַׁעָה שְׂאֵתָה עוֹמֵד וּמְתַפְּלֵל, יְהִיָּה לְבָרַךְ שְׂמֵחַ, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים ק, ב): "עַבְדוֹ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה"; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּבְשִׂמְחָה לְשִׂמְחָה בּוֹ יְחַבְרֵף, וְלִשְׁפֹּף אֶת שִׁיחוֹ וְתַפְּלוֹתוֹ לְפָנָיו יְחַבְרֵף, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נְגִיעֵנוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִרְךָ, כִּי לֹא טוֹב
הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ, וּבְזִהָר הַקְּדוֹשׁ הַחֲמִיר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר,
שְׂרָוִק הוּא פֶּלֶג גּוֹף, וְאֵינן לוֹ שׁוֹם שְׁלֵמוֹת, וְהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכו',
וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְּלִיּוֹת לְהִתְחַתֵּן מֵה יֹתֵר
מֵהָר, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לִי, שְׂאֲזֹכָה לְהַכְנִיס בְּעוֹלָם שְׁיִתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר בְּגִיל
צְעִיר, וְלִהְיֶזֶר הָעֶטְרָה לְיִשְׁנָה, שְׁבַנֵי הַנְּעוּרִים יִתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיֹתֵר
צְעִירִים, כְּדִי שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בְּעִבְרוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ,
וְתִשְׁמַח כָּל הַשְּׁבַת-קֹדֶשׁ, וְשְׁבַת הִיא בַת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן
מִי שְׂזוֹכָה לְשִׁמְר שְׁבַת-קֹדֶשׁ וְלַעֲנֹגָה וְלִשְׂמַח בָּהּ, אֵז בְּנִקֵּל לוֹ לְמַצֵּא
אֶת בַּת זִוְגוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שְׂתִזְכָּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוְגָךָ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קָרָח, א' דְּרֵאשִׁיחַ-דְּשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, הָרַב ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁאֵתָה לוֹמֵד פְּעָמִים בְּכוֹלָל, וְנוֹתֵן לָהֶם שְׁעוֹר, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּתֵּן לָהֶם שְׁעוֹר בְּכֹל יוֹם, כִּי הָאֲבָרְכִים כּוֹתְבִים לִי, שֶׁהֵם מְאֹד נִהְנִים מִהַשְׁעוֹר שֶׁלָּךְ, וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּמְסַר לָהֶם שְׁעוֹר בְּכֹל יוֹם, וְזוֹ תִהְיֶה תוֹעֵלַת גְּדוּלָה לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכֹלֵיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת וּבְפָרְטִי פָרְטִיּוֹת.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא שְׁמָחָה, לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׁמָחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּמְכַנְיָסָה בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְעוֹזֶרֶת לְהָאָדָם בְּבְרִיאוֹת הַגּוּף וְהַנַּפֶּשׁ גַּם יְחַד, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁשִׁמַּח בְּכֹל יוֹם תְּמִיד!

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְדִּיר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַקְּדוּשִׁים הַלְּכוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד פּוֹסְקִים, וְאָמַר (שִׁיחַת-הַר"ן, סִימָן כח), שֶׁהוּא חוֹב קְדוּשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיִלְמַד בְּכֹל יוֹם פּוֹסְקִים, וַיַּעַן שֵׁישׁ הַרְבֵּה, שְׁעֵרִין לֹא יְכוּלִים לְלַמֵּד לְבַד, עַל-כֵּן רְאוּי לָךְ שְׁתִּמְסַר אֶת הַשְׁעוֹר בְּרַבִּים, וְלְמוּד תּוֹרָה דְּרַבִּים יוֹתֵר חָשׁוּב אֲפִלוּ מִבְּנֵי בֵית-הַמִּקְדָּשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ תְּמִיד, וְתִזְכֶּה לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה

בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת מוֹרָה צָדֵק בְּעֵדְתֵנוּ וְקִהְלֵתֵנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָ, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, כִּי לְשִׁמַּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ו"ל — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ, כִּי זֶה לִי יוֹתֵר מִחֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים,
שְׂאֵנִי מְשִׁמַּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ו"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְתִהְיֶה לְאֵל,
אֵינִי מִתְחַרֵּט עַל זֶה כִּי הוּא זֶה, וְאִף שְׂעוּבָר עָלַי חֲלִישוֹת הַדַּעַת
וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, מְרִיבוֹת וּמְחַלְקֵת, שְׂנֵאוֹת וְקִנְאוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
אֵנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂעָשָׂה לְרַבְּנוֹ ו"ל לְנִפְשֵׁי הָעֲלוּבָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן
מִהִיָּשֵׁר שְׂאֲחֻזִּיר לְרַבְּנוֹ ו"ל מַה שְׂעָשָׂה לְנִפְשֵׁי, וְאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲפִלוּ
מַה שְׂאֲחֻזִּיר לְרַבְּנוֹ ו"ל, הוּא אֶחָד מִנֵּי אֱלֹהִים אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת
רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל עוֹד נֶפֶשׁ בְּאִפִּי, אֲזַכֶּה
לְשִׁמַּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ו"ל, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִסֵּר אֶת
נִפְשֵׁי כָּל יְמֵי חַיֵּי בְּעִבּוֹר זֶה. וְלִכֵּן רָאֵה גַם אֶתָּה לְמִסֵּר אֶת נִפְשֶׁךָ
בְּעִבּוֹר רַבְּנוֹ ו"ל וְלֹא תִתְחַרֵּט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רָאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים בְּתוֹרָה בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, מְדַרְשׁ,
רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּרָ, זֶהֲרַ וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', מְכַל לְמוֹד קִצָּת,
בְּאִפֵּן שְׂתֻזְכָּה לְהַתְחִיל וּלְסַיֵּם, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ רַק
הַלְמוּדֵי תוֹרָה שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים, כִּי אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא

זֶהב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ, רַק מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְנַעֲשֶׂה אֲנַחְבִּי, שְׁמוֹנֵב' עֵתִים לַתּוֹרָה, וְכִמוֹ שְׁפָרַשׁ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א'), סִימָן רפד): קִבְעַתָּ עֵתִים לַתּוֹרָה? קִבַּע עִם לְשׁוֹן גְּזֵלָה, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְגַזֵּל אֶת הַזְּמַן עִם לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִפִּי הַטְּרָדוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אִי-אֶפְשָׁר לְלַמֵּד תּוֹרָה רַק כְּשִׁגְזוּזִים עֵתִים לַתּוֹרָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁגוּזֵל עֵתִים לַתּוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם אַתָּה יְכוֹל לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְחִזְקָם וּלְאַמְצָם, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂיֵשׁ לָהֶם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְצְרִיכִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם כְּמוֹ הָאֲבָרָה ... גִּירוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא כָּל כֶּף מְבַדֵּד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, צְרִיכִים לְקַחַת אוֹתוֹ וּלְדַבֵּר אִתּוֹ הַרְבֵּה, כִּי תִּבְלֵ שְׁנַפְסִיד אֲבָרְכִים יְקָרִים, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִכְנָסוּ לְגוֹר עוֹד מֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת, עַד שְׁנַבְנָה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קַרְח, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת — הֵן לְגַבִּי בְּעֵלְךָ וְהֵן לְגַבִּי הַיְלָדִים, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִמַּדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר אֶת עַצְמוֹ מִכַּעַס וְצַעְקוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹדוֹת בְּעֵלְךָ, בְּוִדְאֵי הוּא עוֹד יַחֲזוֹר לְכָתֹב סֵפֶר תּוֹרָה כְּדָרְכּוֹ, אֲבָל לְעֵת עֵתָה הוּא טְרוּד בְּכַנְיָן הַבֵּית, וּלְדַעַתִּי, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָכֶם הַזְּדַמְנוֹת כָּל-כֶּף טוֹבָה לְבָנוֹת וּלְהַרְחִיב אֶת הַבֵּית, אֲסוּר לְדַחוֹת אֶת

זֶה אֶפְלוּ כְּרָגַע, כִּי אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה עוֹד יִהְיֶה לוֹ שָׁנִים רַבּוֹת לְכַתֵּב, אֲבָל הַבֵּית דִּירָה שְׁלָכֶם, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָכֶם הַזְדַּמְנוֹת שֶׁהֶאֱבֵא עוֹזֵר, צָרִיכִים תִּכְף־וּמִיד לְבָנוֹת וּלְהִרְחִיב, וְעַל־כֵּן אֵל תִּכְעָסִי עָלָיו, חֶסֶד־וְשָׁלוֹם, כִּי בְּאֵמֶת הוּא לֹא אָשֵׁם, וּמְכַל שְׂפֵן שְׂאֵת לֹא אֲשַׁמָּה.

הָעֵקֶר הוּא סְבָלְנוֹת, כִּי זֶה הָעוֹלָם אִי־אֶפְשָׁר לַעֲבֹר רַק עַל־יָדֵי מַדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסַבֵּל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל־יָדֵי־זֶה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתַתְּחַבְּרִי תָמִיד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוֹ תִצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָ, א' דְּרֵאשׁ־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס עַל אֲשֶׁתְּךָ, רַק תִּלָּךְ אֶתָּה בְּעַד־יָנוּת, כִּי הַכַּעַס בְּבֵית הוּא כְּאֵשׁ הַשּׁוֹרְפָת אֶת כָּל הַבֵּית, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, הֵם רַק עַל־יָדֵי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, וְעַל־כֵּן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וּבְכַרְט לְגַבִּי אֲשֶׁתְּךָ וּלְדִידְךָ, וְתַתְּנֶהג עִמָּהֶם בְּרַחֲמִים וּבְאַהֲבָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שֶׁכָּל הַמַּצָּב יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַשְּׁפַע בָּא רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה (עין לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן סט); וּבְאַמֶּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ; תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ. נִמְצָא, שֶׁכָּל הָעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְהָאָדָם בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזָכָה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וּבִוְרַח מִמַּחְלָקֵת וּמְרִיבוֹת, וְדָן אוֹתָהּ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ שֶׁהִיא אֵינָה צוֹדֵקֵת, צְרִיכִים לִהְיוֹת וּתְרֹן, וְכָל מִי שֶׁהוּא וּתְרֹן בְּבֵיתוֹ, הֵרִי זֶה מְאֲרִיף יָמִים, וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרָכָה וְחַיִּים מְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּה לְצֵאת מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה, וְתִכְנָס לְגוּר בֵּין יְהוּדִים חֲרָדִים.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הִיא תְּפִלָּה, שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, כִּי אָדָם צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְיַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְשׁוֹחַ וּלְדַבֵּר בְּשֵׁפֶת הָאִם שְׁלוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ, כִּי הָעֶקֶר הוּא תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, וּמִי שֶׁמְרַבֵּה בְּתְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה — הוּא מְצַלִּיחַ תָּמִיד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לִהְיוֹת חֲזָק וְאִמִּץ בְּעִבוּרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קַרְחָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפָרֵט שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבֵּים

בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְאַתָּה מְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵלָם מִבְּקָשִׁים בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת. וּבְאַמַּת תְּדַע, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי בַדּוֹר הַזֶּה עוֹבֵר עַל עִם יִשְׂרָאֵל מֵהַשְׁעוֹבֵר, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לִילָף וּלְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת בְּנָיו, כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲבָא שְׂבָנָיו נִמְצָאִים בְּצָרָה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְשִׁבּוּרִים וְרִצּוּצִים וְכוּ' וְכוּ', וּבָא אָדָם וּמְחַזְּקִים וּמְחַזְּקִים, וּמוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְּׁבִי שְׁלָהֶם, אֲזִי הָאֲבָא מְאֹד שְׂמַח עַל מַה שֶּׁעוֹשִׂים לְבְנָיו, כְּמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן בְּאֵין עֲרֵף כָּלֵל הוּא אֲצִלוּ יִתְבַּרֵּךְ, כְּשֶׁזּוֹכִים לְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי עֲדוּד, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אַתָּה רַק תְּדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְ"ת ז"ל: אַתָּה תְּדַבֵּר, וּבּוֹדָאי אַתָּה פּוֹעֵל; כִּי אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמּוּנָה, וּלְגַלוֹת וּלְפַרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדָתָנוּ, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ הַגְּאֻלָּה, כִּי כְּשֶׁזּוֹרְעִים אַמּוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר גַּם עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּלְחַזְּקֵם וּלְאַמְצֵם וּלְעוֹדְדֵם, כִּי כְּלָנוּ צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עוֹבֵר מֵהַשְׁעוֹבֵר, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמַח וְעֲלִיז, וְתַכְנִיס שְׂמַחָה גַּם בְּאַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְתִמְיֵד תְּחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָה, א' דְּרֵאשִׁיחַ הַדָּשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְתוֹצִיאִי מֵהַמְחַשְׁבוֹת שֶׁלְךָ כֹּל מִיְנֵי הַבָּלִים, וַיֵּשׁ כָּלֵל: "כְּשֶׁחֹשְׁבִים טוֹב אֲזִי נַעֲשֶׂה טוֹב", וְהַעֲקֹר תְּלוּי בַּמְחַשְׁבָּה, וְעַל-כֵּן תַּחֲשָׁבִי רַק טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכִּי לְגַדֵּל אֶת הַבֵּן וְאֶת הַבָּנוֹת, וְתִרְוִי מֵהֶם רַב נַחַת.

הַעֲקֹר אֵל תְּדַחֲקִי אֶת הַשָּׂעָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְ"קָרוֹב הַגִּי"ה לְכֹל קוֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת" (תְּהִלִּים קמ"ח, יח), וְעַל-כֵּן הַעֲקֹר הוּא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שֶׁאַתָּה תִּרְצִי תִקְבְּלִי, רַק לְבַקֵּשׁ מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל תוֹצִיאִי מֵהֶרֶאשׁ מְחַשְׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת, כִּי בְּיָדָי יִהְיֶה טוֹב, כִּי בְּיָדָי יַעֲזֹר לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְלֵא כֹל מִשְׁאֲלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה. אַךְ זֹאת תִּזְכְּרִי, כִּי אֲסוּר לְלַחֵץ וְכוּ', וְאֲסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ וְכוּ', רַק לְבַקֵּשׁ מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא, וְצָרִיכִים תְּמִיד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּחֵלְקוֹ, וּבִפְרִט שְׂזוּכִיתֶם כְּכֹר לְבֵן וּלְבָנוֹת, שֶׁתִּזְכִּי לְרוֹוֹת מֵהֶם רַב נַחַת, אֲבָל לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מֵהַיְהִי וְאֵיךְ יִהְיֶה, כִּי בְּיָדָי יִהְיֶה טוֹב, כִּי כֻלָּם יִהְיוּ בְּרִיאִים בְּתַכְלִית הַבְּרִיאוֹת, וְגַם אֶת תַּהֲיֵי בְּרִיאָה, וּבְעֵלְךָ יִהְיֶה בְּרִיא, וְכֹל הַמִּשְׁפָּחָה יִהְיוּ בְּרִיאִים, רַק תַּחֲשָׁבִי טוֹב, אֲזִי יִהְיֶה טוֹב, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַמְחַשְׁבָּה, וְאִם הָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיִּהְיֶה טוֹב, בְּיָדָי יִהְיֶה טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוִו רַב נַחַת מֵהִילָדִים,

וְשָׁפְלִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְתִצְאוּ מִכָּל הַחֹבוֹת הַמְּצִיקוֹת אֹתְכֶם, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵית שְׁלֹכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִדְח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְרָגִישׁ טוֹב, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה תְּמִיד בְּרִיא, כִּי אֵתָה צְרִיף לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" חֻלְק אַחַר חֻלְק, וְכֵן אֶת יֵתֵר הַסְּפָרִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאִי-אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, וּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה בָּאָה מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְאָדָם יוֹתֵר מִהַכָּל, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּלְפֹהֵם צַעֲרָא אֲגָרָא (אֲבוֹת ה, כב), כִּפְּי הַצַּעַר שֵׁישׁ לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כֵּן הַשְּׂכָר שְׁלוֹ, הִינּוּ כִּי יֵשׁ טְבַעֲי בְּנֵי-אָדָם שְׁנִמְשָׁכִים אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְכוּ', וְכִשְׂמֵהֶפְכִים אֶת טְבַעֵם וּבָאִים אֶל שְׂמֵחָה אֲמִתִּית, וְהִי זֶה שְׂכָרֶם.

תֹּאמֵר ל... בְּשָׁמִי, וְכֵן ל... שִׁישְׁתְּדַלּוּ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבָעוּלָם, שְׁגָם ... תִּהְיֶה עַל הָעֲמוּתָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא מוֹסְרַת אֶת נַפְשָׁה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, שִׁיְהִיָּה בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְגַם הִיא דוֹאֲגַת עֲכָשׁוּ ל... שְׂתִהְיֶה לוֹ מְשַׁכְּרַת רְשָׁמִית, וְכֵן דוֹאֲגַת בְּשָׁבִיל הַקִּיטָּנָה שְׂהַכָּל יֵלֶךְ כְּשׁוֹרָה, וְלִכֵּן לָמָּה לְקַפֵּחַ אוֹתָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַגְּבָרִים טְרוּדִים בְּפְרֻנְסָה וּבְבִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לְבַקֵּשׁ אוֹתָם בְּשָׁמִי, שִׁיְכַנְּסוּ אוֹתָהּ לְעֲמוּתָהּ, כִּי אַחֲרַת זֶה תִּהְיֶה סַחְבַּת, עַד שְׁנַעֲשֶׂה עֲמוּתָהּ חֲדָשָׁה, וְ...

צָרִיךְ תַּכְּף־וּמִיד מִשְׁכֶּרֶת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה כָּבוֹד לְהִתְחִיל אֶת הַיְשִׁיבָה, וְכֵן תֹּאמַר לְ... שֶׁשְּׁנֵי יָמִים שְׁנִשְׁאָרוּ לְ... שִׁירָאָה לְגַמֵּר אֶת הַשְּׁרוּתִים עַל יַד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.

הֵאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב לְ...? וְאִם יִהְיֶה אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר, תֹּאמַר לוֹ שֶׁבְּקָרוֹב אֲשַׁלַּח לוֹ עוֹד מִכְתָּב, אֶת "אוֹר יַבְנָאֵל" רְצִיתִי שִׁישְׁלְחוּ בְּדֹאֵר בְּיַבְנָאֵל רַק בְּסוֹף הַשְּׁבוּעָה הַבֹּא.

רְאֵה לְהִשְׁיב לִי עַל כָּל הַנ"ל מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קָרָח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... שְׁיַחֲיָהּ.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי שֶׁעָבַר אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן בְּצִיּוֹן הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ ז"ל, וְעוֹד הַרְבֵּה מִקּוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְהַתְּפִלָּתִי הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֵיכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהַפְּגִישׁ בְּדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, שִׁישְׁמַע תְּפִלָּתִי, שֶׁבְּקָרוֹב תִּזְכְּרוּ לְהַפְּגִישׁ בְּאַחַת מִהַדְּיּוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת אֲצִל אַחֵרִים בְּדִירָה שְׁכוּרָה וְכו'.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם־בֵּית בְּיַנִּיכֶם, וְאֵל תְּרִיבוּ, כִּי עֵקֶר כָּל הַפְּשָׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים הֵם כְּשֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה רַבִּים בְּיַנִּיחֶם, וְכָל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם הֵם רַק כְּשֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה רַבִּים בְּיַנִּיחֶם, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ מֵה שֶׁתַּעֲשׂוּ, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּיַנִּיכֶם רִיב וּמַחְלָקָת, כִּי הַשְּׁלוֹם הוּא כְּלִי הַמַּחְזִיק אֶת הַבְּרַכָּה, וּבְפָרֵט בְּבִיתוֹ שֶׁל הָאָדָם.

ועל כָּלֵם — ראו להתפלל הרבה לפניו יתברך, כי אָצְלוּ יתברך מאד מאד חשוב תפלה ובקשה, ואשרי מי שזוכה להתבודד עצמו עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי כל דבור ודבור שמבקשים ומתפללים לפניו יתברך — נשמע ונתקבל, וצריכים להרגיל את עצמו לבקש על כל פרט ופרט שצריכים — הן על בריאות, והן על פרנסה, והן על כל פרט ופרט בחיי יום יום, וכשמרגילים עצמם לחיות כך, אז החיים הם חיים רווחניים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתזכו כבר להכנס אל אחת מהדירות החדשות, ויהיה לכם רק טוב בחייכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

מה אמר לכם! רק הקדוש-ברוך-הוא יודע את צערי הקשה, שאני מרגיש בצערכם ממה שעובר עליכם, ואין יום שאיני מתפלל עליכם שפבר תהיה לכם דירה מהדירות החדשות, ואני מקנה, שבקרוב מאד תכנסו לגור שם, על אף הסתת הסמ"ך-מ"ם ועל שימת הרגלים ששם רגל בכל פרט ופרט וכו', אכל לא יועיל לו כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובזכות התפלות בודאי תושעו לטובה.

נא ונא הרגילו את עצמכם גם-כן להתפלל בכל יום אליו יתברך, אפלו כמה דקות — על בריאות הילדים ועל בריאותכם ועל פרנסה בשפע ועל דירה, כי התפלה שהאדם מתפלל על עצמו, מאד מקבלת ומרצית בשמים, כי אָצְלוּ יתברך מאד מאד חשובה

תְּפִלָּה, שֶׁהיא עם אַמֶּת, וְאֵין לָהּ אַמֶּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִמֶּה שֶׁאֲדָם צָרִיף, הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם מִבְּקֵשׁ אֵילוֹ מִדְּרָגוֹת גְּדוּלוֹת, כְּגוֹן: רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ וּנְבוּאָה וְכוּ' וְכוּ', דְּבָרִים שֶׁהוא אֵינוֹ אוֹחֵז בְּזֶה, כָּל הַתְּפִלוֹת הֵן אֵינָן עִם אַמֶּת, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִתְּפַלֵּל עַל מִדְּרָגוֹת גְּבוּהוֹת, וְעֵדִין הוּא בְּבוֹץ גְּדוּל, כָּל הַתְּפִלָּה שֶׁלוֹ אֵינָה עִם אַמֶּת, מֵה שֶׁאֵין בֶּן כְּשֶׁמִּבְקֵשׁ מֵה שֶׁהוּא צָרִיף וּמֵה שֶׁכּוֹאֵב לוֹ, זֶה תְּפִלָּה שֶׁל אַמֶּת, וְעַל תְּפִלָּה כְּזוֹת נֶאֱמַר (תְּהִלִּים קמ"ה, יח): "קְרוֹב הַנְּי"ה לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שֶׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם, וּבְקִרְוֵב תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, שֶׁזִּכְיֶתֶם לְהַכְנִס בְּאַחַת מֵהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קַרְחָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְּמַדָּה, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שֶׁאֲזַכֶּה לְהַקִּים חֲבוּרָה קְדִישָׁא, שֶׁרַק עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה כָּל הַיּוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ וּלְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וּתְחַזֵּק וּתְעוֹדֵד אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחֲלִישׁוֹת

הדעת, ובפרט כשנמצאים במדבר שממה, שעדין אנו צריכים לבנות מהתחלה, ולכן אשרי ואשרי מי שעוזר לאנשי שלומנו ומחזקם ומעודדם.

והיה טוב מאד שתדבר גם עם האברך ... כי חבל על נפש יקרה כזו שתעזב את המקום, והוא טפוס מבדד, וצריכים לדבר אתו ולחזקו ולעודדו, ותדע, שאין לך מצוה יותר גדולה מזו מלחזק את בר ישראל, והיא הצדקה הכי גדולה שרק יכולה להיות, לכן אשרי ואשרי מי שעוסק בעבודה הקדושה הזו — לחזק ולאמץ את נשמות ישראל בכלליות, ואת אנשי שלומנו בפרטיות, ואת אלו הגרים ביבנאל בפרטי פרטיות.

נא ונא ראה לחזק את עצמך יותר ויותר באמונה, וצריכים עבודה וגייעה גדולה לזכות להגיע אל אמונה פשוטה, וכמו שפרש האיש האלקי ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע את מאמרם ו"ל (מגלה ו): יגיעת ומצאת תאמין; הינו שצריכים גייעה רבה ועצומה למצא את האמונה, וזה יגיעת ומצאת את התאמין, על דרך "ומצאת את לבו נאמן לפניך", שאברהם אבינו עבד הרבה לחפש ולמצא את האמונה הקדושה, פי על זה צריכים גייעה רבה מאד מאד, שתהיה לו אמונה ברורה ומזככת, אשר אין בלעדיו תברך כלל, והפל לכל אלקות גמור, והוא תברך משגיח על עולמו בפרטי פרטיות, ואי-אפשר להתחמק ממנו תברך בשום פנים ואפן, ועל-כן צריכים לעשות כל מיני השתדליות רק לחזר אליו תברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשכח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר קרח, א' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעָבַר עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וְעַל צִיּוֹן הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְעוֹד בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל צַדִּיקִים, וּבְכָל מְקוֹם הַזְּכָרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וּבִקְשָׁתִי הִרְבֵּה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּפִרְנֹסָה, וְיִהְיֶה לְכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה מֵאֵד עַל נֵעַם חֻלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמָּכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד עַכְשָׁיו בְּהַשְׁגַּת הַדִּירָה מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְאֲשֶׁר רַבִּים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲדִין לֹא זָכוּ לָזֶה, זָכְרוּ הֵיטֵב אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהִרְחַמִּים גְּמוּרִים, שֶׁשָּׂכַר עָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִצְאֲתֶם מִדִּירָה סְרוּחָה וְכו', בְּקִרְיַת מְלֶאכִי בְּקוֹמָה הַרְבִּיעִית שֶׁהִיָּה רְטֹבָה וְכו', וְהַכְּנִים אֶתְכֶם בְּדִירָה חֲדָשָׁה וְכו', הֵן אֲמַת, שְׂאֲנִי יוֹדַע אֶת כָּל מֵה שְׁעָבַר וְעוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲדִין וְכו', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם, בְּאֲשֶׁר עוֹר אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁיו, וְעָשָׂה עִמָּכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִרְאוּ עוֹד נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכְּרוּ לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם הִרְחָבוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רְהִיטִים חֲדָשִׁים, וְכָל מֵה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים.

הַעֲקָר מֵה שְׂעֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא — לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם שְׁנִיכֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָכֶם כָּל מֵה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְכָל מֵה שְׂצְרִיכִים רְאוּי לְבַקֵּשׁ רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּעַל-הַיְבִית שֶׁל הָעוֹלָם, וְלוֹ שִׁיף הַכֵּל, וְכִשְׂאָדָם חוֹקֵק בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֲזוּ אֵינוֹ מִתְּפַעֵל וְאֵינוֹ מִתְּבַלְבֵּל עֲצָמוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם.

אֲשֶׁר י"ח תשכט בַּנְחַל לה

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת
בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ נָסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְתִזְכּוּ לַגְּדֹל
אֶת יְלִדֵיכֶם בְּנִקְל, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָ, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמָּכֶם
— אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט בְּמָה שְׂבִשְׂרוּ הַרוֹפְאִים וְכוּ',
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂפָן יִהְיֶה, וְתִרְוּ רַב נַחַת כָּל יָמֵי חַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁמְרוּ
אֶת עֲצָמְכֶם מִמִּחְלָקַת וּמְרִיבוּת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוֹרֵס אֶת הַבַּיִת לְגַמְרִי,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמּוֹר אֶת שְׁלוֹם בַּיִתוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי הַשִּׂמְחָה
הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּעוֹלָם.

בְּשָׂבוֹעַ שְׂעֵבֶר זְכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
וְעַל צִיּוֹן הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְעוֹד בְּהִרְבֵּה צִיּוֹנִי צְדִיקִים
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְהִרְבֵּה הִרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׂבְלֵכֶם,
שְׂיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת דִּירָה מְעֲצָמְכֶם וְלֹא תִגּוּרוּ בְּשִׂכְנוֹת, וְיִתְרַחֵב לָכֶם
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתַעֲבְרִי אֶת הַהַרְיוֹן בְּשְׁלוֹם, וְתוֹלִידִי
בְּנִקְל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלְל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם אֶךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְחָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמְּכֶם.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבָא אֶת הַשְּׂנִי, וְלֹא לְרִיב בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, רַק לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, כִּי בְּבֵית שְׂיִשׁ שָׁם אֶהְבֵּה
וְלַמּוּד זְכוּת, יֵשׁ שָׁם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, לֹא-כֵן, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, בֵּית שְׂיִשׁ
שָׁם מְרִיבוֹת וְקִנְאוֹת וְשִׁנְאוֹת, יֵשׁ שָׁם קִלְלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְעַל-כֵּן
רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם — הַחַיִּים וְהַבְּרָכָה, אוּ לְהַפּוּף חֶסֶד-וְשְׁלוֹם —
הַמּוֹת וְהַקְּלָלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְבַחֵר בְּחַיִּים, וְתַחֲזִקוּ
וְתִאֲמָצוּ וְתַעֲוִדְדוּ אֶת הַשְּׂנִי, כִּי שְׂנִיכֶם צְרִיכִים חֲזוּק, וְכִמּוֹ
שְׂהַבְעַל צְרִיף הַמּוֹן תִּשְׁוֹמֵת-לֵב וְחֲזוּק וְשְׂמַחַת הַחַיִּים, כְּפִי הָאִשָּׁה
צְרִיכָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר תִּשְׁוֹמֵת-לֵב וְשְׂמַחַת הַחַיִּים וְחֲזוּק, וְעַל-כֵּן צְרִיף
הַבְעַל לְתֵרֵם לְאִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה לְתֵרֵם לְבַעֲלָהּ, וְכִשְׂחַיִּים בְּצוּרָה כְּזוֹ,
אֲזוּ יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל כָּל הַמְשַׁבְּרִים שְׂרַק יֵשׁ בְּחַיִּים, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי
וְאֲשַׁרִּי בֵּית שְׂמַתְנֵהָ בְּצוּרָה כְּזוֹ, כְּשֶׂהַבְעַל רוֹאֵה שְׂאִשְׁתּוֹ נוֹפֵלֶת
בְּדַעְתָּהּ בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, שְׂתַכְּף-וּמִיָּד יַחֲזֵק וְיִאֲמֵץ אוֹתָהּ, וְלְהַפּוּף
— כְּשֶׂהָאִשָּׁה רוֹאֵה שְׂבַעֲלָה נוֹפֵל בְּמִצָּב רֹיחַ יְרוּד, שְׂתַחֲזֵק וְתִאֲמֵץ
אוֹתוֹ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יַצְלִיחוּ, כִּי הַבְעַל וְהָאִשָּׁה הֵם שְׂנֵי שְׂתַפִּים בְּחַיִּים,
וְכִמּוֹ שְׂתַפִּים מְצַלִּיחִים רַק כְּשֶׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת הַשְּׂנִי, רַק הוֹלֵךְ

אֲשֶׁר י"ח תשלא בנחל לז

בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ-כֵן הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה לֹא יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ, אֲלֵא
כְּשֶׁהַשְּׂתָפוּת הִיא שְׂתָפוּת אֱמֶתִית, שְׂאֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וּתְבַשְׂרוּ לִי תְּמִיד
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קַנְחָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכוּן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם מְזֶה כְּמֵה שְׁבוּעוֹת, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי
לְהַשִּׁיב לָכֶם תְּכֵף-וּמִיד כְּרָצוֹנְכֶם.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּיוֹם חֲמִישִׁי,
וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּלוֹתִי בְּעַבְוֹרְכֶם שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא, וּתְבַשְׂרוּ
לִי תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמַּח אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְהַבִּית יִהְיֶה רַק בֵּית שֶׁל
שְׂמִחָה, וּבְמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׂמִחָה — שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה, אִזּו הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם-בֵּית, עַד שְׂאֲמַר (שְׁבַת קִטו): יִמְחָה שְׁמִי עַל הַמַּיִם,
כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ; רֹאִים מְזֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ מְסַכֵּים לְמַחֹת אֶת שְׁמוֹ, הַעֲקֵר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית
בֵּין זוּג, וְעַל-כֵּן רְאוּ לֹא לְהַתְנַפֵּחַ, חֶסֶד-וְחֶלְלִילָה, אֲלֵא שְׂיִהְיֶה תְּמִיד
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְהַבְּנָה הַדְּדִית תִּשְׁרָה בְּתוֹכְכֶם, וְאִזּו תַּצְלִיחוּ
לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מְקַוֶּה ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂעֵדִין אֶתְּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַהַקְדָּמוֹת
שֶׁלְּמִדְוֹת ב"הִכְלֵל-הַקְדָּשׁ, וְאֵינְךָ בְּטָלוֹ, אֲלֵא אֶתְּה זוֹכֵה לְחַטָּף בְּכָל

יום שעורים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְשִׁלְחָן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנּוּ, אֲלֵא מֵה שְׁזוּכִים לַחֲטָף בְּכָל יוֹם, וְאֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד (אבות ו, י); וּלְפִי שְׁכָל הַמְרָבָה שְׂיַחֲוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְלוּיִן אוֹתוֹ עַד שֶׁמְגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ (תנא דבי אליהו רבא, פְּרָק טו).

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲזוֹ אֲשַׁתְּדֵל שְׂיַעֲלוּ לְךָ אֶת הַמְשַׁכְרֶת, וְגַם בְּעֵנִין שְׁנָה הַבָּאָה, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַרֵךְ שְׁמוֹ, נִעְזֹר לְךָ לְהַתְקַדֵּם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשל"ב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרַ קְרָח, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יֵאִיר.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּבְעוֹד הַרְבֵּה מְקוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים, וְהַזְכַּרְתִּי אוֹתָךְ לְטוֹבָה, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּמַלְמְדוֹת, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִצָּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ וְצָרוֹתֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּבֵית וּבְחוּץ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תַּעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן, לְהִיּוֹת רְצוֹנוֹ חִזֵּק וְאֲמִיץ לְרוּץ אַחֲרָיו יִתְבַרֵךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ, שֶׁפַּעַם אַחַת הָיָה מְלֶךְ אֶחָד, שֶׁהֵלֵךְ עִם פְּמִלְתּוֹ לְצוּד צְבָאִים, וְרָדְפוּ אַחַר צְבִי אֶחָד, וְלֹא יָכְלוּ לְהַשִּׁיגוֹ בְּשׁוּם אָפֶן, וְהִתְיָאֲשׁוּ מִשְׁרִתּוֹ לְתַפְסוֹ, וַיַּעֲצוּ לְמֶלֶךְ לָשׁוּב עַל עַקְבָּיו, לֹא הִסְכִּים

לְזֶה הַמֶּלֶךְ, וְאָמַר: אֲנִי אִם לֹא אֶצוּד אֶת הַצְּבִי, חַיֵּי אֵינָם נוֹחִים לִי, וְאֲנִי חָיֵב לְצוּדוֹ, וּבְכֵן אֶרְדֶּף אַחֲרָיו עַד שְׁאֲתַפְסֶהוּ, וּמִי שֶׁבִּרְצוֹנוֹ לְחֹזֵר שִׁיחֹזֵר, וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: "אֵיךְ זֶאל דַּעַם הָעֶרֶשׁ נִישֵׁט תּאפֵן אִיז מִיר מִיִּין לַעֲבֹט נִישֵׁט נִיחָא"; וַיֵּשׁ לֹאמַר צָבִי בְּגִימְטְרֵיהּ אָמוֹנָה, הֵינּוּ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְרוּץ אַחֲרֵי הָאָמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶפְלוּ שְׂרוּאָה שְׁאֲחֵרִים עוֹזְבִים כְּבָר וּמְתִיאֲשִׁים, וְחוֹזְרִים חֹזְרָה וְכוּ', הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל־כֶּף חֲזָק בְּדַעְתּוֹ, שְׁשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, רַק יֹאמַר: אֲנִי אֶת הַצְּבִי מְכַרַח לְתַפְסֵי, וּמִי שְׂרוּצָה לְחֹזֵר שִׁיחֹזֵר, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר קַרְחָ, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֲזֵק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּגֵּי אֲפָנִים, וּבִפְרֹט בְּזֶה שְׁאֲתָה זוֹכָה וּמוֹזָכָה אֶת הַרְבִּים, בְּזֶה רְאוּי לְךָ לְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּבִפְרֹטֵי פְּרֻטִיּוֹת בְּזֶה שְׁאֲתָם עוֹסְקִים בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", שֶׁהוּא אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר עִם גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה, רְאוּי לְךָ לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם עַל הַחֹסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְקַבֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת אֲנִפֵי שְׁכִנְתֵיהּ, וּבִפְרֹט בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, שְׁאִז מְאִיר אוֹרוֹ בְּגִלוּי נִרְאָה וְעֲלִיּוֹן מְאֹד.

רְאֵה בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְהַתְקַשֵּׁר אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁתְּכַף-וּמְיָד יִתְקַשֵּׁר עִם הַגִּגְנִים, שְׁיִבּוֹאוּ לְמַחְרָתוֹ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְכֵן שִׁיתְקַשֵּׁר לְהַקְבִּילָן גַּם, וּלְבַקֵּשׁוּ מְאֹד מְאֹד שְׁיִבּוֹא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן כִּי אַחֲרַת אֵינִי

רוֹאֵה אֶפְשָׁרוֹת לְבוֹא בְיוֹם י"א תַּמּוּז, כִּי אִם לֹא יִגְמַר הַגַּג, אֵינן לִי מַה לְבוֹא, וְזֶה נֶחֱוֶץ מְאֹד מְאֹד לֹמַר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

וְכֵן רֹאֵה לְהִתְיַעֵץ עִם אִם שִׁיף לֹמַר שְׁעוֹר בְּלִיל ג' י"ג תַּמּוּז בְּאֶשְׁדּוֹד בְּאֵיזָה בֵּית־הַכְּנֶסֶת צְנוּעַ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אֶת הַקְּבוּץ שֶׁמֶּ שְׁלֹא יִתְפָּרֵד, חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְכֵן לְהוֹסִיף מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, כִּי לְמַחֲרָתוֹ בְּלִיל רְבִיעִי אֹר לט"ו תַּמּוּז, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת סְעֻדָּה גְדוֹלָה לְכַבוֹד הַהַלּוּלָא שֶׁל ה' אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ זי"ע.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תַּמּוּז ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם. בְּעֵנִין אֶשְׁדּוֹד, שְׂיַהֲיָה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת צְנוּעַ וּבְלִי מוֹדְעוֹת, רַק מִפֶּה לְאֶזֶן וְכוּ'.

בְּעֵנִין חֲנוּךְ הַיְלָדִים וְכוּ', אֲסוּר לְהַכְּבִיד עֲלֵיהֶם בְּיוֹתֵר וְכוּ', כִּי אֲזֵה הֵם יִמְרְדוּ בְּיוֹתֵר, חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, וְאַף שְׁזֶה דְבַר הַכִּי קָשָׁה בְּעוֹלָם, כִּי הַיְלָדִים בְּלִי עֵינַי הֲרַע הֵם פְּקָחִים וְכוּ', וְצְרִיכִים רַק הַרְבֵּה תְּפִלָּה וְסִיעֲמָא דְשַׁמַּיָא, כִּי אַחֲרַת זֶה לֹא יִלְךְ, וּכְכֹל שְׂיַנְסוּ בְּלִי תְּפִלָּה וְסְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה, שׁוֹם עֲצָה לֹא תַעְזוֹר, וְזֶה בְּטוֹחַ, וְצְרִיכִים רַק רַחֲמִים רַבִּים וּמְרַבִּים עִם יְלָדִים.

אוֹדוֹת שְׂחִיָּה בָּיָם אוּ בְּבְרַכָּה, אֵינן שׁוֹם אֲסוּר, אֲדַרְבָּה חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ, שְׂמַצּוּהָ לְלַמֵּד שְׂחִיָּה, וְכֵן הָאֵב יִלְמַד אֶת בְּנוֹ, כְּמוֹכֵן שְׂצָרִיף לְהִיוֹת בְּנִפְרָד, וְלֹא, חֲסִי וְשָׁלוֹם, חֲסִי וְשָׁלוֹם, בְּתַעֲרֻבָת, וְעַל־כֵּן אֵינן מַה לְדָאֵג כְּלָל.

אֲשֶׁר י"ח תשלה בנחל מא

אם אֲפֶשֶׁר לְהַתְחִיל לְנַקֵּד גַּם אֶת סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת, חֵלֶק ח', סֵפֶר הַדְּרָשׁוֹת מוֹכֵן כְּבָר לְהַדְפִּיס, רַק אֵין שְׁלִיחַ.

בְּעֶרְבֵי רְאוּ לְדוּחַ מַעֲנִין הַבְּנִיָּה, אִם בָּא הַקְּבָלָן וְאִם בָּאוּ הַגְּנָנִים.

הַמְחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ח תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ה' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּבְשָׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְאַסֵּף אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיָבוֹאוּ פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ לְשַׁעֲוֹר בְּמַחְנִיכֵם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַבּוּ הַמְקַרְבִּים, אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת פַּעַם בְּמַחְנִיכֵם, כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת הַקְּבוּצָה שְׁלָכֶם, כִּי יְדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל הֵיטֵה דְרָכּוֹ לְכָל הַקְּבוּצִים הֵיכֵן שֶׁהָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, כְּדֵי לְחַזֵּק וּלְאַמְצָם, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְהַרְוַח שֶׁל הַרְחוֹב מְקַרְרֵת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים חֲזוּק בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, שְׁיָבוֹאוּ עַל-כָּל-פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ לְלַמֵּד בְּצוּתָא עִם הַרְבֵּי הַחֲסִיד ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכֵן תִּחַזַּק וְתַעֲזֹר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּר הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקֵּי חוּצָה.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּמִקְפָּדוֹת, וּבְכַפְרֵי בְּבִיתְךָ, כִּי הַכַּעַס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

מב אָשר י"ח תשלו – י"ח תשלו בנחל

נא ונא ראה לשמר על הזמן היקר, אשר אי-אפשר לקנותו בשום ממוץ שבעולם, ותכף-ומיד כשעובר הזמן, אף פעם לא יחזור אליו, ועל-כן שמר מאוד על הזמן, כי עם הזמן יכולים לקנות אוצרות של מחיץ ודעת בהשגת אלקותו ותברך, בהשגת התורה הקדושה, אשר דבר זה נשאר עם האדם לנצח, מה שאין כן הכלי עולם הזה עוברים תכף-ומיד.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לראותך בקרוב, וכיחד נשמח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשלו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... שיהיה.

לנכון קבלתי את הטשעק בעבור הישיבה בארצנו הקדושה, תודה רבה על כל החסד שאתם עושים אתנו, ושולחים פעם בפעם תרומה יפה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו תמיד לעשות צדקה וחסד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעשה גם עמכם צדקה וחסד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשלו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

אודות שאתה כותב, שעובר עליך בכל שבת ושבת מרירות, והבית ממש נתהפך אצלך לגיהנום וכו' וכו', מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים להרגיל את עצמו לילך בדרך הטובה, הינו תמיד לחפש רק את הטוב שבחיים. הן אמת שיש בתים, שעובר שם מרירות דמרירות מהילדים, עד שממררים את ימי חיי ההורים וכו' וכו', וכמעט שהלב יתפוצץ, עם כל זאת אין זו עצה להמשיך את עצמו כל-כך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער הצער נמשך אחריו, ועל-כן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק שמח, ובפרט בשבת-קדש לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמו, שזוכה לשמר שבת-קדש, ובראנו מזרע ישראל ולא עשנו גוי, ובזה ראוי לנו לשמח כל ימי חיינו, כי אין לך עוד שמחה יותר גדולה מזו כשמחת יהדותנו, אשר השמחה הזו היא שמחה אין סופית.

ובכלל היה טוב מאד, שתרגיל את עצמך לתת תודה לאשתך ולילדיך, ועל כל פרט ופרט שעושים בשבילך תן להם תודה, כפי שאני רואה בזה העולם, אי-אפשר לעברו, רק על-ידי תודה והודאה, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב', שאז הדמים מתהלכים כסדרן וכו' וכו', ואינם עולים אל הלב, ואינם לוחצים על הלב וכו' וכו', עין שם תורה נוראה ונפלאה מאד, וכל ההלכות שחדש על זה מוהר"ן ת"ו"ל, והוא דרך נורא ונפלא בחיים לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא בכל יום על החסד חנם שעשה עמנו, כי רואים כל-כך הרבה אנשים סובלי חלאים ממש, שעוברים יסורים מרורים וכו' וכו', ועל-כן צריכים לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא שהוא בריא וכו' וכו', וכן להרגיל את עצמך לתן תודה לאשתך על כל מה שהיא עושה, וכן להילדים לתת תודה על כל מה שהם עושים, שעשיתם את זה בשבילי וכו' וכו', וכאפן הזה תרויח שני דברים: קדם כל — היילד יקבל תשומת-לב, שירגיש שהוא עושה משהו וכו', והשנית — שתדע שהאדם לפי מעשיו אינו ראוי לשום דבר, ועל-כן כשעושים לו איזה דבר, הוא באמת צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד

חַנּוּם שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׁעוֹשִׂים
בְּשִׁבְלֶךְ, וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ, שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ טְעֵנוֹת לְשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי בְּאֵמֶת
כָּל הַצָּרוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הֵן כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ טְעֵנוֹת, כְּכִיכּוֹל, עַל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה מְאֹד מְמַרְמֵר, וְכֵן יֵשׁ לוֹ טְעֵנוֹת עַל
בְּנֵי-אָדָם, כְּאֵלוֹ חַיִּיבִים לוֹ מִשְׁהוֹ, אֲבָל כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֶךְ
בְּדַרְךָ זוֹ — לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְכָל אֶחָד, אֲזִי הַכֹּל עוֹבֵר בְּשָׁלוֹם,
וְאִין לוֹ שׁוֹם טְעֵנוֹת עַל אֶף אֶחָד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשלח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד גְּדוּלָה שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְאֻנְשֵׁי
שְׁלוֹמִנוּ, שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ, אִין אֵתָה יְכוֹל לְתַאֵר וְאִין אֵתָה
יְכוֹל לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמַחְתִּי, כִּי לְהַפּוֹף אֶת גְּדֹל צַעְרֵי מִצַּעְרֶךָ
הַקָּשָׁה, שְׂהַצְרַכְתָּ לַעֲת עֵתָה לְצֵאת מִיַּבְנָאֵל, זֶה אִין לְשַׁעַר וְאִין לְתַאֵר
כָּלֵל, כִּי אֵתָה חֶלֶק מִנְפְּשֵׁי, וּמֵאַחַר שְׂהִלְכְתָּ, הָרִי הוּא מְמַשׁ כְּאֵלוֹ
חֶסֶר אֵיבָר מְאֵיבָרִי, מְמַשׁ בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלֵל, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַכְּרֶךָ וּמְיָד תַּחֲזוֹר בֵּיתֶךָ שְׂאֵת וּבִיתֶךָ עַז לְגוֹר בֵּיבְנָאֵל,
וּלְעֵת עֵתָה תַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרוֹרוֹת גְּדוּלָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ בְּאַשְׁדוּד,
לְעוֹרֵר וּלְקַבֵּץ אֶת כָּל הַנְּדַחִים, הַנְּצוּצוֹת הַקְדוּשִׁים בְּאַשְׁדוּד, כְּדִי
לְהַבִּיאֵם לְגוֹר בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, בְּיוֹם ג' בְּעֶרֶב לְכוּא אֶל מַחְנֵיכֶם, וְלוֹמַר
שֶׁם שְׁעוֹר בְּרַבִּים, מֵה שְׁלֹא עֲשִׂיתִי דְבָר זֶה כְּכֹר כְּמָה שְׁנַיִם, כִּידוּעַ

לך, הכל הכל כְּדֵי שְׁתּוּכַל לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַנְּדָחִים, וּתְקַרֵב הַמּוֹן מְקַרְבִים, וּתְחַזֵּר וּתְבִיאֵם לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", עַל אִפּוֹ וּתְמַתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דִּילִיָּה, כִּי הוּא מִתְפָּאֵר שֶׁהוּא פֶטֶר אוֹתָךְ מִשָּׁם, וּפְהָ תִרְאֶה לוֹ, כִּי תְחַזֵּר עִם רְכוּשׁ גָּדוֹל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ בְּיִבְנָאֵל אֲלֶיךָ פְּעָמִים כָּכָה, עַד שְׁנִזְכֶּה לְבָנוֹת עִיר לְשֵׁם וּלְתִפְאֵרַת עַל דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ כָּבוֹד, וּמַה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ, הָעֵקֶר אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וּתְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתֹאמַר לָהֶם שְׂזוּ הִיָּתָה יְרִידָה לְצָרְךָ עֲלֵיךָ, כִּי בּוֹדָאֵי הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְיַצֵּאתֶם לַעֲתָה עֲתָה תִזְרָה לְאֲשֶׁרֶזֶד, כְּדֵי לְהַגְבִּיֵה וּלְהַרִים אֶת כָּל הַנְּצוּצוֹת הַנְּדָחִים, וּלְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, שְׂיִבֹאוּ וְיִגּוּרוּ בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשלט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת הַקֵּת, ה' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחֵיּוֹת גַּם יַחַד. הָעֵקֶר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וּבְפֶרֶט מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֵסֶק הַרְבִּים, הוּא צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת יוֹתֵר גָּדוֹלָה מִכָּלֵם.

אודות ראש השנה וכו', לדעתי, כדאי לנסע מה שיותר בטוח ומה שיותר זול, ועל-כן אם ... יכול להבטיח שיהיה פרטים ביד וגם זול — מה טוב ומה נעים, אבל לא צריכים לעשות תעמולה של קבוצה שלמה, כי אז זה לעמת זה יתגבר הרע-עין וכו', והסמ"ך-מ"ם יעשה את שלו וכו', ועל-כן צריכים להיות חכם ללכת בהצנע, כי תהלה לאל, ברוך השם, הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, שגם השנה שכרתי מקום יפה מאד לא רחוק מהציון, ונתפלל ביחד, ואין לנו שום שיכות אל אף אחד.

בענין נסיעתי לארצנו הקדושה, אני מקווה להגיע ביום ראשון אחר הצהריים בערך בשעה חמש, ועדין איני יודע את התכנית, אם אפשר על שבת או לא, אבל ביום שלישי בלילה אני רוצה לומר שעור באשדוד, וביום רביעי בלילה אני עושה סעדת הלילה גדולה לכבוד ה'אור החיים' הקדוש.

פה תקבל רצוף מכתב בעבור ... ותשתדל למסור לו מה שיותר מהר, ותאמר לו, שאני מאד שמח שהוא מחזק את אנשי שלומנו באשדוד, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיוזכר לאחדם ולהביאם חזרה כלם ליבנאל, שנבנה עיר על שם רבנו ז"ל, ואף שנראה עכשו פתלום, אבל תהלה לאל, כפי שהולכת הבניה בקצב מהיר, הכל יהיה בעזרתו יתברך שמו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדה, שתצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הפצה וכו', מה אמר לך, אל תדאג! הספרים ילכו, גם אצלי יש מחסן עם אלפי אלפים קנטרסים בלי שום גזמא, מממש רבבות וכן המון ספרים, שמנחמים זה שנים על גבי שנים: "לקוטי-מוהר"ן", ו"ספורי-מעשיות" וכו', ואיני דואג, כי כל הספרים, תהלה לאל, הולכים במשך הזמן, אסור לפל בדעתו, ומכל שכן שאסור להכנס בלחץ בשביל זה, בודאי כשזוכים להפיץ לעם ישראל ספרי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה, אף אסור לפל בלחץ ובפחד וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להדפיס את כל הספרים כל ימי חייה.

תתקשר אל ... (מסתמא הוא בדירת), ושידווח האם דבר עם הקבלן אודות הגשר, וכן האם הוא יעשה את המעקה מבטון, כי זה הכי טוב והכי יפה, שהקבלן יעשה את זה, ואחר-כך נצפה את זה עם אבן, נא לדווח מה אמר על כך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשמא.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר הקת, ח' תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל שיהיו.

אתמול פתבתי לכם מכתב, ובו בקשתי כמה ענינים שתשאלו את ... בקשר לבניה, האם הקבלן רוצה לעשות את הגדר משתי צדדים של הגשר, וכן שיראה לגמור את היציקה של הגשר עם הגדר וכן הקשות לפני שאני בא, וכן שירכיבו את החלונות לפני שאני בא.

כל זה מאוד מאוד נחוץ לי לדעת. נא לצלצל עכשו אל ... (מסתמא הוא נמצא בדירת), וכן שיהיו כבר השלחנות בבית-המדרש.

מח אֲשֶׁר י"ח תשמב — י"ח תשמג בַּנְחָל

רְאוּ לְחִזּוֹק עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

גַּא לְהִתְקַשֵּׁר עִכְשָׁו אֶל ... וְלִשְׁאֹל אוֹתוֹ — הָאֵם כְּדָאֵי לִי
לְהִתְקַשֵּׁר עִם הָאֲדָרִיכָל בְּעִנְיָן שִׁיעֵשׂוּ אֶת הַגְּדֵר מִבְּטוֹן, וְעַל זֶה יִהְיֶה
צְפוּי אֶבֶן יְרוּשָׁלַיִם, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא רְצִיתִי אֲשֶׁר הַקְּבֵלָן יִגְמֹר עִם
הַגְּשֵׁר עַד שְׁאֲנִי בָּא, וְכִךְ כְּשִׁיּוֹצְקִים כְּבָר יִהְיֶה עִם הַגְּדֵר, תִּתְּנֵדַע
אֲצִלוֹ, וְתוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הָאֲדָרִיכָל עִכְשָׁו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׁלֵא אֲצַטְרֵךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִעִנְיָנִים
אֵלוֹ, כִּי כָּל מְגַמְתִּי הִיא רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת מִחֻשְׁבָּתִי
בְּהִתְוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא בְּעִנְיָנִים שֶׁל בְּנֵיהֶם וְכוּ'.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ט' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּתֵי הָרָה וְגַם יְלֵדָה תְּאוֹמוֹת שִׁיחִיו לְפָנַי שְׁעֵתִים,
יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לְרִאוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִהֵן.

כְּתַבְתָּ אֹדוֹת הַקִּיר וְהַגֶּשֶׁר, אָבֵל לֹא כְּתַבְתָּ מָה עִמָּהֶם, תִּזְרַז אֶת ... שְׂיַרְכִיב אֶת הַחֲלוֹנוֹת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְכֵן שְׂיַבִּיאוּ אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק מִסְפָּרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", כִּי זֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְלִי, וְרַבּוֹת עֲבָרוּ עָלַי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, וְעַקֵּר הַתְּחִזְקוֹתַי הוּא, שְׂאֲנִי זֹכֵה לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנֵי ו"ל בְּהַדְפַּסֵּת וְהַפְצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן אַתֶּם תִּתְחַזְּקוּ רַק עִם זֶה — לְהַמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ עֲצוּמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשדמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב הַגָּאוֹן ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הָעֲלִים לְתַרוּפָה חַדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂזָכָה לְחַדָּשׁ.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, שְׂרַבְּנֵי ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׁחַדוּשֵׁי תוֹרָה זֶהוּ תַקּוּן הַמַּחֲמֵשׁ שְׂבָה, כִּי כְּנֻגַד זֶה שְׂהַכְנִיס בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ הַרְהוּרִים רְעִים, יְכַנִּיס עַכְשָׁיו חַדוּשֵׁי תוֹרָה, וַיִּקְשֶׁר מִמְּקוֹם לְמִקּוֹם וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

וּצְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַדָּשׁ אֵיזָה חַדוּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּי זֶה נִשְׁאַר מִן הָאָדָם. וְעַקֵּר הַחַדוּשׁ — אֵיךְ לְהַתְחַדָּשׁ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

מִי יִתֵּן, שְׂתַתְּחַדְּשׁוּ אֵילָנוֹ חַדוּשִׁים עַל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי סִפֵּר כְּזֶה כָּלִם מְעִינִים בְּכָל שְׁבוּעַ, וְכֵן לְחַדָּשׁ עַל-פִּי אַגְדוֹת חַז"ל שְׂבִ'עֵין יַעֲקֹב, שְׂזֵהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכֶדֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַמְשַׁפְּחָה שְׁעֻזָּה אֶת יִבְנָאֵל וְכו', תְּאֲמִין לִי שְׁעוֹד יוֹם יָבֹוא, אֲשֶׁר עַל כָּל מְשַׁפְּחָה שִׁיּוּצָאֵת וְכו', תִּפְנִסְנָה תַּחְתִּיָּה עֶשֶׂר מְשַׁפְּחוֹת, וְזֶה אֶצְלִי בְּרוּר פְּשֵׁמֶשׁ, אֲשֶׁר הַמְּחִירִים רַק יַעֲלוּ וְכו', וַיְהִיָּה כָּאֵן חֶסֶר דִּירוֹת, עַל כָּל דִּירָה יִתְקוּטְטוּ פִּמָּה מְשַׁפְּחוֹת וְכו', וּלְבִסוּף יִתְחִילוּ לְבָנוֹת כָּאֵן דִּירוֹת, וַיְהִיָּה מְקוֹם לְכֻלָּם, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה): אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִקְרָאֵת אֶרֶץ הַצִּבִּי (יְחִזְקֵאל כ, ו), מָה הַצִּבִּי כָּל מָה שְׁמֵתְמָלֵא נִרְחַב עוֹרוֹ, כִּף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּכֹל שְׁיִתְרַבּוּ הַיּוֹשְׁבִים — תִּתְרַחַב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הֲרֵי אֲנַחְנוּ מִחֻכִּים בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רִגְעַ לְהִגָּאֵלָה, וּבְיַחַד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ יִהְיֶה מְקוֹם לְכֻלָּם? אֶלָּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּתְרַחַב וַיְהִיָּה מְקוֹם לְכֻלָּם, דְּבָר רִוְחָנִי אֵינּוּ בְּצִמְצוּם וְכו', אֲדִרְבָּה, כְּכֹל שְׂאֲדָם נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן נִתְרַחַבְתָּ דַעְתּוֹ, וְעוֹלָה אֶל לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וּלְמַעְלָה מִהֶזְמֵן, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה.

רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סא), שְׁדַעְתּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ תִּתְגַּדֵּל כָּל-כִּף, עַד שְׁיִכְנִיס בְּאֲדָם שְׁכָל וְדַעַת כְּזֶה שְׁיִתְרַחַב לוֹ, עַד שְׁיִתְבַּטֵּל אֶצְלוֹ הַזְּמַן, וַיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן וּלְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, וַיֵּצֵא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין וְכו', וְלֹא יִקְפִיד עַל שׁוּם בְּרִיָּה, כִּי (קַהֲלַת ז, ט): "כַּעֲס בַּחִיק כְּסִילִים". הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנֵּצֵא כְּבָר מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְנִזְכֶּה לְעַבֵּד אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד הוּא חֵלֶק

אַלוֹהַּ מִמַּעַל מִמַּשׁ, וּבִפְרָטִיּוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, צְרִיכִים לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל אוֹתוֹ רַבִּי, אֲשֶׁרֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַדְפִּים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר נִגְיַע הַזְּמַן, שְׁסִפְרוּ יִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם. יְכוּלִים לְהַכִּיֵּן עֲצָמוֹ לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

וְהִנֵּה בַדּוֹר הַזֶּה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין מִי שְׁיַחֲיֶה וַיַּחֲזִק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַדְפִּים וְלְהַפְיֵץ מַה שְׁיִוְתֵר אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַפִּיצָם עַל פְּנֵי תֵבֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל, עֲכָשׁוּ הַדְּפִסְתִּי מִחֻדָּשׁ אֶת הַ"סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חַיֵּי-מוֹתֵר"ן" בְּמַהְדּוּרָא קְטָנָה, שְׁיִוִּכַל כָּל אֶחָד לְהַחֲזִיקוֹ בְּכִיסוֹ, וְהֵן אוֹתִיוֹת גְּדוּלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, הַדְּפִסְתִּי עֲשָׂרִים אֶלֶף מִכֵּל סֵפֶר, וְזֶה צְרִיף לְהַכְנִס בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲשֶׁרִיף שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּמִמּוֹן, בְּרִצּוֹן וּבְטָרְחָה, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנִפְתַּחוּ הַגְּבוּלוֹת לְכוּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לִי רִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִין לְזָכוֹת לְהִבִּיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל זְמַן שְׂאֲחִיָּה, לֹא אָנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי, וְאֶף שְׁבִין כָּף דְּבָרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעֲרֵינוּ, שְׁחוֹלְקִים עָלֵי וְכוּ', מְדַבְּרִים עָלֵי כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ', מִתְלַוְצְצִים מִמֶּנִּי וְכוּ', מַה בְּכָף?! הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מֵאֵד

מֵאֵד מִפְּחַד מִמְּנִי, כִּי דָבַר רַבְּנוּ ו"ל זֶה עֵצָם בְּגֵרוֹנוֹ, הוּא מְכַרְח לְהַקִּיא אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַפְּגוּמוֹת שְׁבֻלַע, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִימוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁהַצְּדִיק נִכְנָס בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ, וְהוּא מְכַרְח לְהַקִּיא אֶת אֵלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת שְׁבֻלַע, בְּסוּד (אִיּוֹב כ, טו): "חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֲנוּ", וְרוֹאִים דְּבַר פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, אֲשֶׁר דִּיקָא אֵלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת, שֶׁהַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁחֲדָשְׁתִּי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל הוֹצִיאֻ אוֹתָן כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מִשְׂאוֹל תַּחְתִּית, וְעַכְשָׁו בָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל וְכוּ', דִּיקָא הֵם חוֹלְקִים עָלֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא מִפְּחַד מְכַל הַקָּמִים עָלֵי, אֲנִי לֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַכְנִיס אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַעֲקָר רָאָה לְהַרְגִּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יַתְבָּרַךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כִּי אֵין דְּבַר הַמֵּיִשֵּׁב אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְדַבֵּר זֶה מְכַנִּיס בְּאָדָם אֲמוּנָה וּבִשְׂחוֹן חֲזָק וְשִׁמְחָה אֲמַתִּית, כִּי כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהַפְּחָדִים וְהַעֲצָבוֹת נִכְנָסִים בְּאָדָם שְׂאִינוֹ מִתְּבוּדָד עִמוֹ יַתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, וְלִכֵּן פֶּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ, אֵיךְ לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

י"ח תשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יַתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזָק וְאַמֵּן מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. מָה אַתָּה צָרִיךְ אֶת אַחֵר?! הֲלֹא יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹצִינָא עֲלָאָה, אוֹר צַח הַצְּחָצְחוֹת וְכוּ', וְרֵאוּ לָנוּ לְשַׁמַּח עִם הַהֲתַקְרָבוֹת אֵלָיו מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לִידַע אֶת הָאֲמֵת, שְׁקֻטְנֵי עֲרֵךְ כְּמוֹנוֹ נְבִזִים וְנִרְדָּפִים כְּמוֹנוֹ וְכוּ' וְכוּ', שְׁנֻזְכָּה לְדַעַת

מַרְבֵּי כְּזָה, זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂמֵחַתְנוּ, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבֵּי כְּזָה. וְאָמְרוּ אֲנֵשִׁי שְׁלוֹמֵנו: אִם אֲנַחְנוּ לֹא שְׂמֵחִים עִם רַבְּנוּ ז"ל, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת פָּנִים אֲמוֹנֵת-חֲכָמִים, וְלָכֵן מָה אַתָּה רֵץ אַחַר פְּלוֹנֵי אוֹ אֲלֵמוֹנֵי וְכוּ? הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ. בָּרַח לָךְ לְסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת", "סֵפֶר הַמַּדּוֹת", וּבְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְּ"חֵי-מוֹהַר"ן", וּבְ"שִׂיחוֹת-הַר"ן", וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּסֵפֶר "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר רַק מוֹהַר"ן ז"ל הֵבִין בְּיוֹתֵר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הוֹרִיד אֶת רַחֲמָנוֹתָיו שֶׁל הַצַּדִּיק הַאֲמֵת עֲלֵינוּ, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּסַפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת".

כְּשֶׁהֵייתִי בַּחוּר צָעִיר בֶּן י"ח י"ט, חֲזַרְתִּי עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּכָל חֹדֶשׁ, וְזָכִיתִי לְסַיֵּם בְּרִצְיָפוֹת שְׁלֹשִׁים פְּעַם בְּלִי לְהַפְסִיק, מְלַבֵּד שְׂאֵחַר-כֶּף גַּם-בֶּן לְמַדְתִּי בְּכַמָּה אַפְּנִים אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", פְּעַם אַחַת לְמַדְתִּי כָּל תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאַחַר-כֵּף הַהַלְכוֹת עָלֶיהָ, וְכֵן עוֹד שְׁעוּרִים הָיוּ לִי בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְזֶה אֲשֶׁר עָמַד לִי בְּעֵת שֶׁקָּמוּ עָלַי רְשָׁעִים אַרוּרִים וְחָלְקוּ עָלַי עַל לֹא דָבָר וְכוּ, רַק מִחֲמַת קִנְאָה סְרוּיָה וְכוּ. וַתְּהַלֵּה לְאֵל, מִחֲמַת שְׂחִזְרוּתִי וְלְמַדְתִּי הַרְבֵּה בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", זֶה מָה שֶׁעָמַד לִי בְּעֵת כָּל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִכַּמָּה בְּעָלֵי קִנְאָה וּמִכַּמָּה בְּעָלֵי תְּאֻזָּה וְכוּ, וְעַד הַיּוֹם כָּל הַתְּחִזְקוֹתַי זֶה רַק מִהַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁל מוֹהַר"ן ז"ל, שְׂמִי שְׂמַתְמִיד בָּהֶם, כְּכֹר לֹא צָרִיף אֶת אֵף אֶחָד, וְכָל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם גְּנוּזִים שָׁם, וְאִי-אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר דְּבָר זֶה לְאַחֵרִים, שְׁלֹא טַעְמוֹ אֶת מְתִיקוֹת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים.

מָה אָמַר לָךְ! כַּמָּה שְׁלֹא אֶכְתֵּב לָךְ מִמַּעַלַת הַזּוֹכָה לְהַתְּמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה לֹא מִסְפִּיק, רַק דְּבָר אֶחָד אַתָּה צָרִיף לְהַכְנִיֵס בְּלִבְךָ וּדְעָתְךָ, אֲשֶׁר כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָה רַק בְּשִׂקִּידָה רַבָּה וּבְהַתְּמִידָה בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ גְּנוּזִים בְּדְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים (עֵיִן לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב).

לְאַחֲרוֹנָה נַעֲשֶׂתָה אֶפְנֵה חֲדָשָׁה: "זְקָנִים", "זְקָנִים", בְּשָׁעָה
 שֶׁהֵם סֵתֶם זְקָנֵי עַמִּי הָאֶרֶץ וְכוּ', וְלִי אָמַר הֵרֵב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק
 בְּנֵדָר וְ"ל עַל כַּמָּה מֵהֵם דְּבָרִים נוֹרְאִים וְכוּ', וְתַמְצִית דְּבָרָיו: יֵשׁ
 עַמִּי הָאֶרְצִים שְׁעֵדִין לֹא סִימּוּ פֶּעַם אַחַת אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
 וְכָבֵר אוֹמְרִים דְּעוֹת וְכוּ', וְאֵינִי רוֹצֵה לְהֶאֱרִיךְ, כִּדִּי לֹא לְהִרְבוֹת
 בְּמַחֲלָקָת, הַפְּלֵל שְׁעָקֵר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, זֶה רַק לְהִתְמַיֵּד
 בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְיָם אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּהְיָא זֶה, דְּכָר גְּדוֹל
 דְּכָר קָטָן (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג); וְדַע לָךְ, שְׁפָל הַמְּכַתְּבִים
 שְׁכַתְּבָתִי, וְעֵדִין אֲנִי כּוֹתֵב, זֶה לְמַקְרָבִים חֲדָשִׁים, שְׁמַר וּמְרוֹר לָהֶם
 וְכוּ', וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְאֵין לָהֶם מִי שְׁיִחְזֹק אוֹתָם,
 וְעַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל אֲנִי סוֹמֵךְ, שְׁאֲמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא),
 שְׁעַל-יָדֵי אֲמוֹנַת-חַכְמַיִם יְכוּלִים לְהוֹצִיא לְעַצְמוֹ וְלְאַחֲרֵים עֲצוֹת
 וְהַנְּהִיגוֹת אֵיךְ לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם וְכוּ', וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת
 וְתַשׁוּבוֹת, מֵה שְׁנֵי מַקְשָׁה וְזֶה מְשִׁיב, וְתַהֲלֵה לְאֵל, נִדְפְּסוּ כָּבֵר כַּמָּה
 כְּרָכִים בְּשֵׁם "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְיְכוּלִים לְרְאוֹת מֵה כְּתַבְתִּי, הַכֹּל מִסִּפְרֵי
 רַבְּנוּ וְ"ל, וּמַחְבֵּל בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּכַבְלֵי,
 יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסֵפְתָא, וּמִכָּל הַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי
 הָאֲרִיז"ל, וּמִסִּפְרֵי הַלְכָה, מוֹסֵר וְחֲסִידוֹת, וְלִכְּן הַבּוֹחֵר — יִבְחַר,
 וְהַחֲדֵל — יִחְדֵּל וְכוּ'. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר רַב רַבָּם וְכוּ', יֵשׁ לָהֶם
 מְכַתְּבִים בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וּבְעֵינֵי הַקְּנֻטְרִסִים, הֵם תַּמְצִית דְּבָרֵי
 רַבְּנוּ וְ"ל וּמוֹהַרְנ"ת וְ"ל לְהַמּוֹן עִם, וְהַיּוֹם יֵשׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 "מְפָרְסָמִים", שֶׁהִתְקַרְבוּ אֶל הַיְיָדוֹת רַק עַל-יָדֵי הַקְּנֻטְרִסִים, וְתַהֲלֵה
 לְאֵל, זְכָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר פְּרוּשׁ עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן", הַלּוֹאֵי שְׁאֲזָכָה לְרְאוֹת אֶת זֶה בְּדַפּוּס, מְלַבֵּד פְּרוּשׁ עַל
 הַ"סְפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת" וְעַל "סְפָר-הַמְּדוֹת", וְעוֹד הַרְבֵּה סְפָרִים, וְכֻלָּם
 בְּנוּיִים וּמִיֻּסְדִים עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל וּמוֹהַרְנ"ת וְ"ל.

וּבְעֵינֵי "תוֹף הַנְּחַל", זֶה הַתְּחִיל בְּחוֹר בְּשֵׁם ... גְּרוּ יְאִיר, בְּשָׁנוֹת
 תַּשְׁמ"ו וְהֶלְאָה, לְרִשְׁם כָּל מֵה שְׁדַבְּרָתִי בְּסַעֲדַת לַיִל שְׁכַת וּבְשַׁבַּת
 בְּבִקְרָה וּבְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְהָיָה לוֹ זְכָרוֹן גָּפְלָא וְזָכַר הַכֹּל, וְאַחַר
 שֶׁהִתְחַתֵּן, הַתְּחִיל ... גְּרוּ יְאִיר, לְרִשְׁם, וְחָבֵל מְאֹד מְאֹד שֶׁהִרְבֵּה

נֶאֱבָד, וְחָבַל עַל דְּאֲבָדִין. וּמִי יִתֵּן שְׂיִדְפִיסוּ הַכֹּל, כִּי כָּל מָה שְׂדַבְרָתִי וְכָל מָה שְׂפִתְתִּבְתִּי וְכוּ', הַכֹּל לְתַכְלִית אַחַת — לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְלִכְּנֹן חֶבֶל שְׂיִלְךָ לְאֲבוּד. וְאֲנִי מִקְּנֵה וּמִצְפָּה, שְׂפַעַם יִדְפִיסוּ הַכֹּל, וְאֶפְלוּ שְׂיִמְצָא מִיִּשְׁהוּ קִלְטֹת טִיפ מֵאִיזוּ דְרָשָׁה שְׂאֲמַרְתִּי בְּרַבִּים, רְצוּנִי חֲזַק שְׂיִדְפִיסוּ אֶת זֶה, וּמִי שְׂיִדְפִיסֵם — תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, וְאִין לְאֶף אֶחָד רְשׁוֹת לְמַנַּע אֶת הַזּוּלַת, כִּי עַל כָּל סִפְרֵי אֵין "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׂמִוּרוֹת", גַּם לֹא לִילְדֵי, אֲדַרְבָּה כָּל מִי שְׂזָרִיז וַיִּדְפִּיסֵם, יִהְיֶה זָרִיז וְנִשְׁכָּר, כִּי מִסְרָתִי אֶת נִפְשֵׁי בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְגִדְל הַצָּרוֹת, הַבוֹשׁוֹת וְהַעֲלֵבוֹנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שְׂסֻבְלָתִי, זֶה אִי־אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְעַד עַכְשָׁו מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אֲסוּר וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסג), אֲשֶׁר יֵשׁ אֶחָד שְׂנַעֲשֶׂה מִכָּל כָּלוּ דְבוּרִים שְׂכַלֵּם מְדַבְּרִים עָלָיו, וְהוּא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּפִיּוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד.

עַל־כָּל־פְּנִים אֵיף שֶׁהוּא רָאָה רַק לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ כָּל כָּלוּ בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאָז עוֹלָמְךָ תִּרְגִּישׁ בְּחַיִּיךָ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל יִכְנִיס בְּךָ תַּאֲוָה וְתִשׁוּקָה לְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִרְאֶה לְהִיּוֹת סִבְלָן וְרַגּוּעַ וְכוּ', כִּי עַם פְּזִיזוֹת וְכוּ', יְכוּלִים לְאֲבֹד אֶת הַכֹּל, הֵן בְּפִיַת עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, הֵן בַּחוּץ עִם אֲנָשִׁים, לְהִיּוֹת פְּזִיז רַק מְאֲבָדִים וְכוּ', וְלִכְּנֹן זְכוּר וְגַם תִּזְכֹּר מָה שְׂאֲמָרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת כ.): מִתּוֹן מִתּוֹן אֲרַבַּע מֵאוֹת שְׁנָיָא, כִּי הַפְּזִיזוֹת מְבִיאָה רַק צָרוֹת וְיִסוּרִים, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר

הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (משלי כא, כג): "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ, שֹׁמֵר מִצְוֹת נִפְשׁוֹ", וַיֵּשׁ מֵאִמֵּר הַחֶכֶם: "הָאֲזַנִּים הֵם שְׁנַיִם, וְהַפֶּה אֶחָד, תִּשְׁמַע יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תִּדְבֹר", הֵינּוּ תָמִיד כְּדָאֵי לְשִׁמְעַ, וְלֹא לְקַפֵּץ וְלִדְוֹן אֶת הַזֵּוּלָת, כִּי הַמְהִירוֹת מְבִיאָה לְחֻרְטָה, וְזֶה כָּל עֲנִין הַהִתְבוּדוֹת שֶׁלֹּמֵד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְהַגִּיעַ עַל-יְדֵי-זֶה לְיַדֵּי יְשׁוּב הַדַּעַת, לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּיְשׁוּב הַדַּעַת וּבְגִיחוֹתָא, וְזֶה יָבִיא אוֹתָךְ אֶל כָּל הַהֲצָלוֹת בְּהַחַיִּים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תשמט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי הֵן בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵן בְּהַחֲזִיקַת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַקְּמֵתִי בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר לְבַסּוֹף תַּהֲגֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", יֵשׁ לָנוּ כְּבֹר לְמַעַלָּה מִמֶּנֶן אֲנָשִׁים, שְׂזוּכִים לְסִיִּם בְּכָל חֲדָשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן", וְהַתְּקוּנֵי זֶהר, וְשֵׁשׁ סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְזֶה מֵאֵד נְדִיר, אֶפְלוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁיִּמְצָא דְבָר כְּזֶה, וְזֶה מִמַּשׁ כּוֹלֵל שְׁלֹם, וְאֵנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּמִשְׁךָ הַזְּמַן תִּתְרַחֵב הַחֲבוּרָה הַזֹּאת, וַיְהִי לְכָל הַפְּחוֹת שְׁשִׁים אַבְרָכִים, שֶׁיִּסְיְמוּ כָּל חֲדָשׁ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁר הוּא תְּקוּן הַשְּׂכִינָה.

בְּעֲנִין מָה שֶׁפְּתַבְּתָּ וְכוּ', רְאִיתִי בְּסִפְר "אוֹר הַתּוֹרָה" מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלוֹם תְּאוּמִים זי"ע, שֶׁגָּלָה סוּדוֹת נוֹרָאִים, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְהוּא מְסַבֵּיר אֵיךְ שֶׁהַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה נִכְנָס

בְּשָׁלוֹם וַיֵּצֵא בְּשָׁלוֹם (חגיגה יד:), שְׁלֵא הִרְהַר אַחַר אֱלֻקִּים חַיִּים לֹאמַר
עַל הָעֲנָף שֶׁהוּא הָאֲדוֹן וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְהַפְּרוּשׁ הוּא, כִּי אֲסוּר
לְהַפְרִיד שׁוֹם דְּבָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלּוּ הַבְּעַל בְּחִירָה מִכָּה בּוֹ אֵל
יִתְלוּנָן עָלָיו, אֲלֵא לִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִכְנַס בְּשָׁלוֹם וַיֵּצֵא
בְּשָׁלוֹם, מַה שְּׂאִינן כֵּן אִם מִפְּרִישׁ בֵּין הָאָדָם הַמִּכָּה בּוֹ לְבֵין
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ הוּא מְקַצֵּץ בְּנֻטִיעוֹת, שְׁנֵיהֶם פְּרוּשׁ שְׂאוֹמֵר עַל
הָעֲנָף שֶׁהוּא הָאֲדוֹן, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה. אִף שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ מִבְּשֵׁר-וְדָם,
תִּכְתֹּב-וּמִיד תִּקְשְׁרוּ אֶל הַשֶּׁרֶשׁ, שֶׁהוּא אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְדַרְךְ אַגַּב, שְׂמַעְתִּי מְסַפְּרִים, שְׂבָא פַעַם בַּעַל עֲגָלָה אֶל ה' חֲפֵץ
חַיִּים' ו"ל, וְהִתְלוּנָן: "רַבִּי, זֶה שְׂמַפְרִינֵס אוֹתִי מֵת" (מִיֵּין פְּרִנְסָה
גַעֲבֵר אִיזו גִּישְׁטֶאָרְבִּין), וְהִזְדַּעַז עַל חֲפֵץ חַיִּים' ו"ל וְשָׂאֵל אוֹתוֹ:
מַה אַתָּה מְדַבֵּר, הֲלֵא הִזֵּן וּמְפָרְנֵס לְכֹל הוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עֲנֵה
וְאָמַר: אֲנִי בַעַל עֲגָלָה, וְשְׁנֵי סוּסִים מֵתוֹ עָלַי, וְנִשְׂאֲרֵתִי בְּלִי פְּרִנְסָה.
וְאָמַר לוֹ ה' חֲפֵץ חַיִּים' ו"ל מוֹסֵר: הִיתְכֵּן שְׂיִהוּדֵי יוֹצִיא מִפִּי דְבָר
כְּזֶה, שְׂהַסוּסִים נוֹתְנִים לוֹ פְּרִנְסָה, הָאֵם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, בְּעֲצָמוֹ זֵן וּמְפָרְנֵס לְהַכֹּל? ! וְהִתְחִיל ה' חֲפֵץ חַיִּים' ו"ל לְבָכוֹת
— אֵיךְ יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּטָעוֹת כְּזוֹ, כְּאֵלּוֹ הַסוּסִים מְפָרְנֵסִים אוֹתוֹ,
כְּאֵלּוֹ אָדָם זֶה אוֹ זֶה מְפָרְנֵסוֹ, הָאֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ זֵן
וּמְפָרְנֵס לְכֹל? ! שְׁנֵיהֶם מַה שְּׂמוּבָא, שְׂאֲסוּר לְנִתְקַ אֶת הָעֲנָף מִהָעֵץ
הַחַיִּים, וְכֵן מוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סב),
שְׂאֲסוּר לְעֲשׂוֹת מִהָעֵקֶר טָפֵל מִהַסְּבָה לְמַסְבֵּב, אֲלֵא צְרִיכִים לִידַע,
שֶׁרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ מְסַבֵּב כֹּל הַסְּבוֹת, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ זֵן וּמְפָרְנֵס לְכֹל,
וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ רוּפָא וּמְרַפָּא לְכֹל, וְזֶה כֹּל הָעֲנָיִן שֶׁל תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָּה, לְפָנוֹת תְּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד
עַל דְּבָר זֶה, לִידַע שֶׁהַכֹּל בָּא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַטֵּחַ
רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נרו יאיר ויזרח לְנֶצַח.

לְנֶכוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מָה שֶׁאָמְרוּ הַרוֹפְאִים, שֶׁשְׁנֵיכֶם עֶקְרִים, וְאִי־אֶפְשֶׁר לָכֶם לְהֵבִיא יְלָדִים וְכו', חֵס מִלְּהַזְכִּיר, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ט.): מִכָּאן, שֶׁנִּתְנָה רְשׁוּת לְרוֹפְאִים לְרַפְאוֹת; וְאָמְרוּ צְדִיקִים, נִתְּנוּ רְשׁוּת לְרַפְאוֹת, אָבֵל לֹא לִיָּאֵשׁ. וְהִנֵּה אֵיחָא בְּסִפְר "בְּרִית מְנוּחָה", שֶׁהוּא סִפְר קְבֻלָּה עֲמֵק, וְהָאֲרִיז"ל הִסְכִּים עָלָיו, וְאָמַר שֶׁזֶה סִפְר עֲמֵק בְּקְבֻלָּה, וְכָל מָה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם, הוּא מִפִּי אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֶׁם לְעֵינַי: "יֵשׁ מְקוֹם שֶׁשְׁמוֹ עֲצִיּוֹן גַּב"ר, אֲשֶׁר מִשֵּׁם לֹקַחִין כָּל הַצּוּרוֹת מִנְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הִרְאִי לוֹ, וְהַסּוּד שֶׁל עֲצִיּוֹן גַּב"ר, שֶׁהוּא רָאשֵׁי תְבוּת: עִוְשָׁה צִוּרוֹת יִשְׂרָאֵל וְעוֹשָׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת בִּרְב ר'חֲמִיו, (אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִשְׁפָּעִים הַזֶּרַע יְלָדִים בְּנֵי קִימָא), וְלִכֵּן אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְרַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים נְגָלִים. רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר: אֲמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִי"ם, עַל־יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ — זוֹכִים לִילָדִים, וְלִכֵּן רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה. וְהַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין עֲצָה אַחֲרָת.

מָה אָמַר לָךְ! בְּנֵי־אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מָה זֶה תְּפִלָּה, הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא בְּשַׁלַּח): מָה תּוֹלַעַת אֵין כְּתוּבָה אֶלָּא בְּפִיָּה, כִּי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּתוּבָה אֶלָּא בְּפִיָּה; וּבִזְהַר (וַיִּשְׁלַח קַעֲחַ). מִבֵּיא, שְׁכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם כְּתוּבָה בְּחַרְבָּם בְּרִצִּיחָה וּבְנֶאֱוָף וְכו', אָבֵל עִם יִשְׂרָאֵל כְּתוּבָה רַק בְּפִיָּה, כְּמוֹ תּוֹלַעַת שֶׁאֵין כְּתוּבָה אֶלָּא בְּפִיָּה, וְלִכֵּן

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַנְצֵל אֶת פִּיּוֹ בַתְּפִלָּה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ו"ל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת
 הַמַּתָּנָה הַזֶּה בְּלֵב חֶפְזִי, כִּי אֵין עוֹד מַתָּנָה כְּמַתָּנָה זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֵךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֵק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח עִם הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד, וְזֶה
 סִימָן שְׁאָנוּ מְקַרְבִּין אֵלָיו. וְרַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שְׁנִתְמַיד בְּסִפְרוֹ
 "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", וְכִדְאִי שֶׁתַּעֲבֹר עַל כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁב"חֵי-מוֹהֵר"ן"
 מִמַּעַלֵּת תּוֹרָתוֹ וּסְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רַק חֲזוֹר
 הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", שְׁבוּ כְּלוּלִים כָּל סִפְרֵי הַקִּבְּלָה שֶׁל
 הָרֵאשׁוֹנִים וְשֶׁל הָאַחֲרוֹנִים, וְאַף שֵׁישׁ תּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת שֶׁנִּרְאוֹת
 פְּשׁוּטוֹת וְכוּ', אִךְ בְּאַמַּת הַכֹּל עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצָאנוּ, וְכִבֵּר דְלָה
 חִסְפָּא הָרַב מִטְשֶׁהֲרִין ו"ל, וְגִלְהָ נִפְלְאוֹת מִכָּל תּוֹרָה וּמִכָּל שִׁיחָה,
 אִיךְ שֶׁכְּלוּל בּוֹ הַרְבֵּה מְאֹד.

בְּעֶזְרַת חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שֶׁכָּתַבְתָּ וְכוּ', רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן,
 חֵלֶק ב', סִימָן קה), כִּי הוּא תְקוּן גְּדוֹל לְהַרְהוּרִים, כִּי כָּל הַהַרְהוּרִים
 בָּאִים עַל-יְדֵי כַח הַמְדַמָּה, וְעַל-יְדֵי שֶׁמְחַדְּשִׁים אֵיזָה דְבָר בַּתּוֹרָה,
 שֶׁזֶה בְּחִינַת מְדַמָּה מְלֵתָא לְמֵלֵתָא, עַל-יְדֵי-זֶה מְתַקְּנִין פְּגָם
 הַהַרְהוּרִים שֶׁבָּאִין עַל-יְדֵי הַמְדַמָּה. וְאָמַר, שֶׁאֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד —
 טוֹב מְאֹד אִם זוֹכִים לְחַדֵּשׁ. וְלִכֵּן אֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוּם בְּרִיָּה, וְתִכְתֵּב
 לְעֶצְמְךָ חֲדוּשִׁים, וְתִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד עִם הַחֲדוּשִׁים שֶׁלָּךְ, כִּי לְכָל
 אֶחָד יֵשׁ דְּבוּרִים אַחֲרִים, וְאִי-אֶפְשֶׁר לְשַׁנֵּי בְּנֵי-אָדָם שֶׁיִּחַדְּשׁוּ אוֹתוֹ
 דְבָר, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֶצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁפְּעוּלָם, כָּל אֶחָד הוּא

ענין אחר לגמרי, ואשרי מי שאינו מסתכל על אחרים, הקדוש-ברוך-הוא שולח חדושים לכל אחד כפי ענינו, ולכן אסור להסתכל בזה על שום בן-אדם, אלא לשמח עם החדוש שלו כמו שגילה לנו רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ט' מהחכם והתם), התם היה רגיל לומר על עבודתו — זה מעשה שלי וזה מעשה שלו, ולא התבלבל כלל מאחרים, וכך זה גם בחדושי תורה, כל בעל מחדש צריך לשמח עם החדושים שלו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שאדם צריך שתהיה לו אמונה בחדושים שלו, שהקדוש-ברוך-הוא נהנה גם מהחדושים שלו, וכל המחלקת שבאה על האדם, מפני שאין לו אמונה בהחדושים שלו. ובאמת זה יסוד גדול בחדושים דאורייתא, שאדם צריך לרשם לעצמו אפלו איזה פשט שנתחדש לו בין בנגלה ובין בנסתר, ולא יסתכל על שום ברירה שצוחקת מהחדושים שלו, ואז יהיה הכי מאשר. ואותו דבר אינה רמז נאה איזה דרש נאה וכו', הכל יהיה חשוב בעיניו. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה): בפשטם מבטל עצמו לגמרי אליו יתברך בבטול כל הרגשותיו, אזי כשחוזר מהבטול וכו', אי-אפשר לקרר עצמו, אלא על-ידי חדושי תורה, ולכן זה דבר גדול לכתב חדושי תורה. ואם רואים שאחד מרבה בכתיבת חדושי תורה, סימן שהוא באמת תמיד בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר בזה העולם הוא רק להתחזק, ועוד פעם להתחזק, ועוד פעם להתחזק וכו', וידוע מה שאמר רבנו ז"ל על עצמו: "ולמה באתי לענייני? מפני שהתחזקתי", און פאר וואס איז ער

גיקומען צו וויין ואף? ווייל ער האט זיך דער האלטיין; ובלי זה אי-אפשר להתקיים כָּלל בְּזֶה העולם אָפְלוּ יום אֶחָד, שְׁעָה אֶחָת, וְאָפְלוּ רַגַע אֶחָד, כִּי הַתְּכָלִית בְּזֶה העולם היא רק לְהַפְרִירוֹ יִתְבַּרֵךְ, לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִזְכֹּר כָּל דְּקָה וְכָל שְׁנֵיָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זוֹ תְּכָלִית יְרִידָתוֹ לְזֶה העולם, כַּמּוּבָא (זֶהר בא מב.): בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעוּן לִיָּה, כְּדִי לְהַפְרִירוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְשִׁבִיל זֶה נִתֵּן לָנוּ אֶת מְצוּוֹתָיו שְׁנִקְרְאִין תְּרִי"ג עֵיטִין, הֵינּוּ הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת הֵם תְּרִי"ג עֲצוֹת — אִיךְ לְהִזְכֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּכְמוֹ שְׁכַתוּב בְּמְצוֹת צִיצִית (בַּמִּדְבָּר טו, לט): "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת הַיְי"ה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם", הֵינּוּ מְצוֹת צִיצִית אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּדָרִים כה.): שְׁקוּלָה מְצוֹת צִיצִית כְּכֹל הַמְצוּוֹת, וּמְצוּנָה זוֹ מְאֹד מְאֹד חֲבִיבָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לִילֵךְ כָּל הַיּוֹם עִם צִיצִית, וּלְהַסְתַּפֵּל עַל הַצִּיצִית, וְזֶה אֲשֶׁר יִזְכְּרוּ אֶת כָּל הַמְצוּוֹת, וַיִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲטָאִים, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לְקוּט בַּמִּדְבָּר, רַמְזוֹ תשנ): "וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם" — זוֹ מִינּוֹת, "וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם" — זֶה נְאוּף, כִּי מִינּוֹת וְנְאוּף הֵם שְׁנֵי סִרְסוּרִין לְעֵבְרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. אָדָם נִמְצָא בְּזֶה העולם הַמֵּלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, וְרוּאִים הַכֹּל רק הַהַפּוּף, אֲמוֹת העולם מְזוּהָמִים וּמְגֻשָּׁמִים, אֲשֶׁר בָּשֵׁר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם, עִם הַדּוּמָה לְחֲמוּר וְכוּ', לָהֶם לֹא חֶסֶד כְּלוּם, וְהֵם חַיִּים בְּשִׁלְוָה, מֵה שְׂאִין בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל הָעַם הַנּוֹבְחָר, בְּגִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אֹתָם לְהַיְי"ה אֱלֹקֵיכֶם", הֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּגִלוֹת מֵר וּמְרוֹר, וְעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת רוּבָצַת עֲלֵיהֶם, וְנִרְדָּפִים מִכָּל הָאֲמוֹת, פְּרָאִי אָדָם פְּחִיּוֹת הַשְּׂדָה, רוּצָחִים אַכְזָרִיִּים, אֲשֶׁר הוֹרְגִים שׁוֹחֲטִים וְשׁוֹרְפִים אֶת עִם יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דָבָר, רק מִפְּנֵי שֶׁהֵם יְהוּדִים מְאֻמֵּינִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדָבָר זֶה יְכוּל לְהַחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, מִהֶאֱמוּנָה הַטְּהוֹרָה, אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹרָא שְׁמִנְהִיג אֶת העולם בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְנִפְלְאִים תְּמִים דְּעוֹת אִיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת, שֶׁהֵבֵן מְרַחֵק מִשְׁלַחַן אֲבִיו, וְאֵלּוֹ הַרוּצָחִים אַכְזָרִיִּים, עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה עֵץ וְאֶבֶן, אֲשֶׁר לֹא יֵרְאוּ וְלֹא יִכְיִנוּ וְכוּ', לָהֶם הוֹלֵךְ הַכֹּל טוֹב וְכוּ', וְדָבָר זֶה יְכוּל לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ',

עם כל זאת העם הנבחר, בני הקדוש-ברוך-הוא, מתחזקים בו יתברך ומאמינים שהכל לטובה, והכל בחשבון צדק, "צדיק הויה"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", ומוסרים גופם ונפשם על קדוש שמו יתברך בשמחה, ובזה ראוי לדון את כל עם ישראל לכף זכות, ואדרבה אפלו מי שעדין רחוק לגמרי ממנו יתברך, צריכים לדונו לכף זכות, כי סוף כל סוף עובר על כל אחד מה שעובר, זה בכה וזה בכה, נסיונות קשים ומרים, שאין לתאר ואין לשער כלל, ועקר הצער המר הוא איש את רעהו חיים בלעו, אחד רוצה לאכל את השני מקנאה וכו', והכל בא מחמת קטנות הדעת והשכל וכו', וכל אחד רוצה להיות בראש וכו', ולבלע את השני וכו', בשעה שכל התכלית בזה העולם היא רק להכירו יתברך, ומכל דבר לידיע ולהודיע ולהודע, אשר כל הבריאה כלה דומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם עצמיות אלקותו יתברך, אבל הכל נעלם ונסתר, ומה מכניס באדם כפירות ואפיקורסות? זו תאונת נאוף, אשר אמות העולם גויים וגויות מזהמים בתכלית הזהמה, הולכים ממש ערמים וערמות וכו', ובכל מקום יש רק תמונות תועבה וכו', ונכשלים בראיות אסורות, עד שבאים לידי חמום וכו', ולידי עברות וכו', ומה יעשה הבן שלא יחטא?!

ולכן מצות ציצית היא מצוה שמזכרת לאדם שיש בורא כל העולמים, והוא נמצא ובלעדיו אין שום נמצא, ולכן צריכים להזהר מאד מאד במצות ציצית, ולהשתדל מאד שתהיה נקייה תמיד, וירגיל עצמו להסתפל עליהם בכל שעה, ויזכיר עצמו בו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ז'): ציצית שמירה לנאוף, ועל-ידי מצות ציצית מקבלין את העצות של הצדיק האמת, וציצית שמירה שהאדם לא יפול לכפירות וכו', ולכן כל מי שנוהר במצות ציצית ושמח עם הציצית, הרי זה שמור מהחטא של נאוף ושל כפירות וספקות באמונה, כי "וראייתם אתו" סובב גם על הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא יתברך עם מצוותיו אחד הם, וכשסתפל על הציצית, הוא מסתפל כביכול עליו יתברך, וכן כל מצוה ומצוה זה כביכול הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי כל מצוה זה רצונו יתברך,

והוא ורצונו אחד הם, ולכן בזה שאדם מסתכל על כל מצוה ומצוה ומתבונן עליה היטב, הלא זהו רצונו ותבונה, בזה תפנס בו שמחה עצומה, שתהלה לאל, איך שהוא איך שהוא עדין אדוק ודבוק בו ותבונה, וזה אשר המצוות הן שמחתן של ישראל, ונכללן על ידן בו ותבונה, ולכן כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל מלא מצוות פרמון, כמאמרם ו"ל (ברכות נו): אפלו הריקנין שבך, מלאין מצוות פרמון; ואיך יכול להיות, הלא אנו רואים אנשים רחוקים לגמרי לגמרי מהיהדות, ויש שאין בהם אפלו לחלוחיות וכו', אבל רואים דבר פלא אצל כלל נשמות ישראל, אפלו הכי רחוקים בתכלית הרחוק וכו', כשיגיע לידי שמד, הוא לא ישתמד, וימסר נפשו על קדוש ה', כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן פ'), שנקדת מסירות נפש יש לכל בר ישראל, אפלו פושעי ישראל וכו', עין שם; והנה חכמינו הקדושים אמרו (שבועות טט): כל הכופר בעבודה זרה, כאלו קים את כל התורה פלה; נמצא, שכל בר ישראל אפלו הכי רחוק, כל זמן שלא השתמד, רחמנא לצלן, הוא מלא מצוות פרמון. ואיתא בספרים, אשר רמון יש בו תרי"ג גרעינים, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות נו) על הפסוק (שיר השירים ד, א): "כפלח הרמון", אפלו הריקנין שבך מלאין מצוות פרמון; הינו שיש בכל בר ישראל ריק תרי"ג מצוות כמו תרי"ג גרעינים, מאחר שנשאר יהודי, אפלו בהמצבים הכי גרועים, לא עלינו, יהודי שאינו משתמד יעשה מה יעשה וכו', סימן שהוא אינו מודה בעבודה זרה, הרי הוא כאלו קים את כל התורה פלה, ובזה רואים דבר פלא, אלו שנתגדלו בין הגויים כדגמא בערי רוסייה הארורה, שהעבירו על הדת מליונים מאחינו בני ישראל, וכפו עליהם את דעותיהם הנפסדות וכו', פי הקומוניסטים, ימח שם, עקרו את האמונה הקדושה מעם ישראל, שישבו אצלם, וסגרו את כל הבתי-כנסיות והבתי-מדרשות, ואסרו לקים את המצוות, ומי שקיים את המצוות או למד תורה, הרגו אותו במיתות משנות, וכך עברו שני דורות, עד שכלם תינוקות שנשבו, ולא יודעים כלום, רק יודעים שאני יהודי, הינו יהודי עברי, ומספן התחתן עם גויה, שאינו יודע שאסור, עם כל זאת הוא מתזיק עצמו יהודי וכו', רואים מזה מה

זֶה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים, שְׁלֹא יִחְלִיפוּ אֶת אֲמוֹנַתָם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְדָבָר זֶה יְדוּעַ לְכָל, אִיךָ שֶׁהָכִי רְחוּקִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק מִהֵיְהָדוּת, אֲבָל לֹא יִשְׁתַּמֵּד בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּאֲשֶׁר בְּעֵינַי רְאִיתִי וּבְאָזְנִי שָׁמַעְתִּי מִהֶמוֹן יְהוּדֵי רוֹסְיָה, מְסַבְּנִים, אֵינָם יוֹדְעִים כְּלוּם מִהֵיְהָדוּת, אֲבָל אוֹמְרִים: יְהוּדֵי אֲנִי, וְאֶפְלוּ, וְחִמְנָא לְצֻלָן, הַתַּחֲתָן עִם גּוֹיָה וְכוּ', הוּא אוֹמֵר: נְסִיתִי שְׁתַּתְּגִיר, הִיא לֹא רְצָתָה, מָה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, אֲבָל אֲנִי יְהוּדֵי וְנִשְׁאַר יְהוּדֵי וְכוּ', רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֻלַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ שֶׁנִּפְלוּ כָל-כָּף, וְהִכַּל מַחְמַת חֶסֶד וְיָדִיעָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא גָּאָה עִם יְהוּדוּתוֹ, וְלִכְּן הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ קַיִם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְלִכְּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וּלְבַקֵּשׁ תְּמִיד עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת בְּשָׂמִים, וּלְבַקֵּשׁ בְּעִבּוּר כָּלֵם, שְׂוָה בְּכָלֵל אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, תְּקוּן רַחֵל וְתְקוּן לְאָה, וּבוּכָה עַל צְרוּת וְגִלוּת יִשְׂרָאֵל, עַל גְּדֻלַּת הַצַּעַר שֶׁל שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרַךְ עַל נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְשְׁלִים בְּעִבְרוֹת, כִּי אֵין לָהֶם בֵּית זוּגָם וְכוּ', עַל גְּדֻלַּת צַעַר הַהוֹרִים, שֶׁבְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם נוֹשְׁרִים מִהֵיְהָדוּת וְכוּ', שְׂוָה הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל בְּדוֹר הַזֶּה, וְהִכַּל בָּא מִפְּנֵי שְׁלֹא מַחְתַּנְגִּים אוֹתָם וְכוּ', וּמָה יַעֲשׂוּ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת וְכוּ'.

הַיּוֹצֵא מִכָּל דְּבוּרֵינוּ אֵלּוּ, שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתַּחֲזָקוּת, הַתַּחֲזָקוּת וְהַתַּחֲזָקוּת, אֵין עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְהַתַּחֲזֵק וּלְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הָרִי הַמְצוּוֹת הֵן רְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ, אִף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס וְאֵינוֹ קוֹלֵט, אֲשֶׁר עַל-יָדֵי כָּל מְצוּוָה וּמְצוּוָה שֶׁהָאָדָם מְקַיֵּם, עַל-יָדֵי-זֶה נִדְבֵק בּוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי יֵשׁ בְּאָדָם רַמ"ח אֲבָרִים — כְּנֶגֶד רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְשִׁס"ה גִּידִים — כְּנֶגֶד שְׁס"ה לֹא תַעֲשֵׂה, וְלִכְּן בְּשַׂעֲה שֶׁמְקַיֵּמִים אֶת הַמְצוּוֹת, וְכֵן נִשְׁמְרִים לֹא לַעֲבֹר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ, עַל-יָדֵי-זֶה נִדְבֵקִים בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְזֶה חֵלְקוֹ לְנִצּוּחַ נְצֻחִים. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמַחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוָה בְּשִׂמְחָה, סִימָן שֶׁלְּבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְתִאֲמִין לִי, שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מְצוּוֹת, אֲבָל אֵין אָדָם יוֹדֵעַ לְהַעֲרִיף אֶת הַמְצוּוֹת, וְלִכְּן הוּא שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', חֲכַמֵּינוּ

הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וְרוּשְׁלָמִי פָּרַק ט', הַלְכָה ה'): אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִין לוֹ מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִכְּנֵן הָעֶקֶר הוּא לְשִׁמְחָה וְלְשִׁמְחָה וְלְשִׁמְחָה עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה מְכַלָּה אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, שֶׁבָּרָא מִחַמַּת עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וּבִפְרָטִיּוֹת פְּגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הָעוֹן הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאֲדָם מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת, עַד שֶׁמִּתְיַאֵשׁ מִחַיָּיו, וְרוֹצֵה רַק לְמוֹת, בְּשַׁעַה שְׂאִינוֹ מְבִין, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ, וְאִינוֹ מְרַגֵּשׁ מַעֲלַת כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, שְׂאָדָם מְקַיֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם.

וּמִסְפָּר, שֶׁפַּעַם הֵלֶךְ הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זי"ע לְטַבְרִיָּה אֶל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְהִנֵּה הוּא רוֹאֵה שְׂאִישׁ זָקֵן כְּבֵן שְׁמוֹנִים עוֹמֵד וּבּוֹכָה, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַצַּדִּיק: "מָה קָרָה שְׂאֵתָה בּוֹכָה?" עָנָה וְאָמַר: "אֲנִי רוֹצֵה לְמוֹת". וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַצַּדִּיק: "לָמָּה?" עָנָה וְאָמַר: "אֲנִי בֵּן שְׁמוֹנִים מְלֵא צְרוּת וְכוּ', וְנִמְאַס לִי הַחַיִּים וְכוּ', לָמָּה לִי חַיִּים?! וְצַעַק עָלָיו הַצַּדִּיק: "הֲיֵי טִפְשׁ, הָאֵם לֹא כְּדַאי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם אֲפֹלוֹ עוֹד יוֹם אֶחָד, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין..."

הַהֲכָרַח לְקֶצֶר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תשנ"ג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאַבְרָהָם הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאֵה רַק לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְאֵל תְּפִלַּת בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר וְכוּ', זָכֹר מֵהַ שְׂאֵמֶר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיט): הַנִּרְאָה שְׂכָאֵן זֶה הַגִּיּוֹנוֹם כְּפִי פִּגְעִי וּמְקַרִּי הַזְּמַן וְכוּ', וְאֵין מְנוּס אֶלָּא לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּתַנ"ךְ, בְּמִשְׁנֵיּוֹת, בְּגִמְרָא וְכוּ'. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — תִּלְמָד הַרְבֵּה טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף, שֶׁעַל דְּבַר זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל

יותר מכל הלמודים, ואמר (שיחות-הרב"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחייב ללמד בכל יום הלכה, וזה דבר הכרחי מאד מאד, כי עקר היהדות זה שלחן ערוך.

השר שלום מבעלז זי"ע אומר, שכל הרפואות גנוזות בטור ובבית יוסף, ומשם למד את כל הרפואות, ואמר, שכל סימן בשלחן ערוך מסגל בעבור מחלה אחרת, וסימן תי"ט: סעדת ראש חדש מסגלת לחולי קדחת. והיהודי הקדוש מפשיסחא אומר, שסימן ש' מסגל לחולי קדחת (הינו חם וקר) זו מחלת הצנה, ולכן אשרי מי שגזר בסימן ש', שמדבר מסעדת מלוג מלכה, ולומד את הסימן הזה, וצדיקים אמרו שסימן זה מסגל להנצל מעצבות ומרה שחורה, שזו מחלה קשה, שמי שגכנס בתוך תוכו וכו', ואינו רוצה לדבר עם אף אחד וכו', וזה הורס אותו וכו', ואת כל משפחתו וכו', כי מחלת העצבים שקורין גערווין קראנקייט זו מחלה מאד קשה וכו', והורסת את כל חלקה טובה שיש בבית וכו', ואוי לבית שיש שם אחד עם המחלה הזו וכו', שאז כל הבית הרוס, ובפרט כשהאשה סובלת ממחלת הדכאון וכו', עם כל זאת יש על זה תרופה — אם אדם נזהר לאכל סעדת מלוג מלכה. ואמרו על זה רמז (תהלים קמז, ג): "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם", מ'ח'ב'ש' ראשי תבות (שבת קיט:): ח'מין ב'מוצאי שבת מ'לוגמא (זה רפואה), שזו רפואה לעצבות הנובעת מדכאון פנימי, מחלת העצבים, שגכנסים בתוך עצמם.

ואומרים בשם הצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, שאשה שהיא בהריון, סגלה שתוליד בנקל — שתזהר לאכל סעדת מלוג-מלכה.

על-פל-פנים איך שהוא צריכים ללמד הרבה טור בית יוסף ושלחן ערוך, ומלבד שבר ישראל צריך לדעת את ההלכה, הוא גם יזכה לכל הרפואות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּכְנֵס בְּלִחְץ זֶה הַדְּחַק וְכוּ', וְאֵל תִּהְיֶה שְׂרוּי בְּדַכְּאוֹן וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', שְׁכַל זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְעֲלִיךָ לְדַעַת שְׁבֹאֲתָ לְזֶה הָעוֹלָם לְהַפְּךָ אֶת הַמְּרִירוֹת לְמִתְקוֹת, אֶת הַחֲשָׁךְ לְאוֹר, וְזוֹ מַעֲלַת הָאָדָם עַל הַמַּלְאָכִים, שֶׁהוּא יָכוֹל לְהֵאִיר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת שְׂכִינְתוֹ בַּתְּחִיבוֹנִים, וְלִכְן אֶסוּר לְךָ לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תָּמִיד לַעֲבֹד עַל נִקְדָּה זוֹ, שֶׁתִּזְכֶּה שִׁיְהִי לְךָ מִצְבָּרוֹת טוֹב תָּמִיד, וּבְזֶה תִּעֲבֹר עַל כָּל הַמְּשֻׁבְּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֵל גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיָן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשנ"ה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַחֲתָן ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, הַתְּאֲרִסְתָּ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי, אֲשֶׁר יָדוּעַ כִּי אֲצַל רַבְּנוֹ ז"ל הִיְתָה הַקְּפָדָה, שְׁלֵא יְהִי פְּלֶג גּוֹף. וּמוֹבָא בְּזִהָר (וַיֵּצֵא קִסָּה), דְּלִית בְּרָכְתָּא שְׂרִיָּא אֲלָא בְּאַתָּר שְׂאִשְׁתַּפְּחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחַתָּן אֶת יְלָדָיו בְּגִיל צְעִיר, קָדָם שֶׁיִּדְעוּ מַה זֶה עֲבָרָה וְכוּ', וּמַה זֶה חֲטָאוֹת נְעוּרִים, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד, וְלִכְן בְּכַח רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא לוֹחֵם נֶגְדוֹ וְהוּא הַשְּׂדֵכָן (עֵינִי לְקוֹטִי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק ב', סִימָן פט), זְכִיתָ לְמִצָּא אֶת בֵּית זוֹגָף, וְלֹא הִיְתָ בְּרִרְן, אֲשֶׁר קָלְפָה עֲצוּמָה וְכוּ', לֹא

מִתְאַיִם לִי לְהַשְׁתַּדֵּף עִם זֶה וְכוּ', וּבֵינֵן כָּף הַיְלָדִים נִפְגָּמִים וְכוּ', וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַתֵּן אֶת יְלָדָיו לְשֵׁם שָׁמַיִם לְהַצִּילֵם מִחַטָּאִים, וְאֵינּוּ
מִסְתַּכְּלֵם עַל שְׁטִיּוֹת וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ גָּאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֶק וְאַמִּץ, וְתִשְׁתַּדֵּל הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה
לְקִנּוּת לְעֶצְמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, צָרִיכִים
סְבָלָנוּת לְגַבִּי עֲצֻמוֹ, לְגַבִּי אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, לְגַבִּי כָּל אֶחָד בְּעוֹלָם,
הַעֲקָר הוּא מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַסְּבָלָנוּת תַּחְבּוּלָה לְמִי
שֶׁאֵין לוֹ תַּחְבּוּלָה", הִרִי אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְעֹזֵר לְעֶצְמְךָ מִהַצָּרָה הַזֹּאת
וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת קִנְיָה לְעֶצְמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵל תִּפְגֹּס
בְּלַחֲץ וּדְחָק כָּלֵל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה),
אֲשֶׁר מִדַּת הַסְּבָלָנוּת תְּלוּיָה אֵף וְרַק בְּאַמוּנָה, כִּי הַמְּאַמֵּין הָאֱמִתִּי,
שֶׁמְאַמֵּין שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי תָמִיד יִהְיֶה סְבָלָן, וְתִהְיֶה
לוֹ מִדַּת אֲרִיכַת אַפִּים, כִּי הַכֹּל מִמִּילָא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵין עֲצָה
אַחֲרַת, אֶלֶּא לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ
כָּל מָה שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ גָּאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ אוֹחִז בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שְׁעֵקֶר הַסֶּבֶל שְׁלֵהֶם זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה (וְעֵקֶר הַמַּחְלָה שְׁהָאֲדָם סוּבֵל מִזֶּה יוֹתֵר מִהַכֵּל, זוֹ מַחְלַת עֲצָבִים שְׁקוּרִין נְעֲרוּוִיז), כִּי רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי-אֲדָם נִתְפָּסוּ בְּמַחְלָה זוֹ, שֶׁהֵם תָּמִיד עֲצָבָנִים שְׁקוּרִין נְעֲרוּוִיז, מַה יִּהְיֶה? וְאֵיךְ יִהְיֶה? מַה יַּעֲשֶׂה לִּי זֶה? וּמַה יִּגְרַם לִּי זֶה?! וְכָל זֶה בָּא מַחְמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שְׁבֹלְעֵדִיו יִתְבַּרְךָ אִי-אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, הוּא תָּמִיד בְּנִיחָא וְיֵשׁ לוֹ סִבְלָנוּת גְּדוּלָה, וְהוּא חֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְאֵף פְּעַם אֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, וּמְכַל שְׁפָן שְׂאִינוֹ חוֹשֵׁב מֵאַחֲרִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וְרוּשְׁלֵמִי שֶׁבַת, פָּרָק י"ד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז, טו): "וְהִסִּיר הַיְוָי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" — זֶה הַרְעִיזוֹן, כִּי הַרְעִיזוֹת שְׂאֲדָם תָּמִיד חוֹשֵׁב מַה שְׂאֲחֵר יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי, זוֹ הַמַּחְלָה הַכִּי קָשָׁה שֶׁרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת, וְזֶה הַיּוֹם מְאֹד נְפוּץ בֵּין בְּנֵי-אֲדָם, וְנִקְרָא פְּאָרְנוּי אוֹ סְקָרִיצְפוּנִיָּה, וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי שְׁמוֹת תּוֹלְדוֹת שֶׁל מַחְלַת עֲצָבִים, וְאֲנָשִׁים פְּשוּט מְשִׁתְּגָעִים מִזֶּה, וְכָל זֶה בָּא מַחְמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, יוֹדֵעַ שְׂאִי-אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר מִבְּלַעֲדִיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵז הוּא אֶפְלוֹ אֵינוֹ חוֹשֵׁב מֵהַזּוּלָּת, וְחֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְאֶפְלוֹ בְּפִרְנָסָה אֵינוֹ דוֹאֵג, וּבוֹטֵחַ רַק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂמֵפְרִינְס אֶת כָּל הַבְּרוּאִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שֶׁבַת ק"ז): יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְזָן מִקְרָנֵי רְאָמִים וְעַד בֵּיצֵי פְּנִים וְכוּ'; וְאִם אֶת אוֹתָן שְׂרָצִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְפְרִינְס, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה בְּנֵי-אֲדָם. וְטוֹב לוֹמַר כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם אֶת הַי"ג עֵקֶרִים שֶׁל הַרְמַב"ם. וְהַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ מִצְאָנּוּ זי"ע הִיָּה אוֹמְרָם כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְצֵעַק בְּקוֹל גְּדוּל, וּפְרִשׁ לַעֲצָמוֹ בְּלִשׁוֹן אִידישׁ, וְכָל זֶה לְהַחֲדִיר אֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים שְׂמָעוּ אֵיךְ שְׂאוּמֵר לַעֲצָמוֹ: חַיִּים גְּלִיבִיסְטוּ?! (חַיִּים, הָאֵם אִתָּה מְאֲמִין?!). וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מד'), שְׁהָאַמוּנָה תּוֹלָה בְּפָה שֶׁל אֲדָם; וְלִכֵּן צָרִיכִים

לחזור הרבה על האמונה הקדושה, עד שיכנס היטב אל לבו, ומי שהיא סבלן גדול, ויש לו ישוב הדעת וכו', סימן שהאמונה אצלו בשלמות, ואוחז בתקון הברית, ומי שהוא תמיד עצבני והוא כעסן גדול, סימן שהוא פגום בבריתו מאד מאד, כי החטא הזה של הוצאת זרע לבטלה, גורם לאדם שיהיה כעסן, כמובא בדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן רמט); והוא תמיד איש רע ובליעל, ולכן העקר הוא האמונה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תשנח.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להדפסה.

מה אמר לך! אני חזק בזה מאד, מי שידפוס כרך אחד של ספר שאלות ותשובות "אשר בנחל", יראה ישועה בלי שום ספק וספק ספקא כלל.

בענין ישועה וכו', צריכים לדעת מה זה ישועה? עקר הישועה להיות דבוק תמיד בו ותברך, ויציר בדעתו איך שאין בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן, הכל משגח בהשגחתו הפרטי פרטית.

מה אמר לך! הבזיונות והשפיכות דמים שהם מנת חלקי, זה אין לתאר ולשער כלל, אבל מה לעשות? רבנו ז"ל גלה לנו, אשר זה מעקרי התשובה (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ר), לדם ולשתק למחרפי ולמבזי נפשו. וכלל זה דע לך, שמי שמבנה את הזולת, הוא רשע גמור, ואף שבחויץ אומרים עליו שהוא צדיק וכו', מפרסם למנהיג וכו', אם הוא רודף את הזולת — זהו רשע גמור, כמו

שָׂרְאִינוּ אֶצֶל מוֹהֲרֵינֵנוּ וְלֹא, שְׂרַדְפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה וְכוּ', וְהוֹצִיאוּ נִגְדוֹ בְּתַבִּי פְּלִסְתֵּר בְּאִפְּן הַכִּי גְרוּעַ, בְּכָל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאֵי, וּמִי עָשָׂה זֹאת וְכוּ'... וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לֹא לְרַדֵּף אֶת אֶף אֶחָד, וּמָה שְׂאֲנִי כוֹתֵב הַרְבֵּה פְּעָמִים וְכוּ', זֶה רַק לְהִגָּן בְּעֲדָנוּ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְתַלְבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת (עֵינִי לְקוֹטֵי-מוֹתֵרֵנוּ, חֶלֶק א', סִימָן א'), וּמִרְאָה עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מְלֹאֵךְ, אֲבָל בְּאַמֶּת הוּא מְלֹאֵךְ מִזִּיק, כִּי אִם מְכַשִּׁילִים אֶת הַרְבִּים בְּכִרִיתוֹת [הַמְקַנְהָ פְּסוּלָה לְגַמְרֵי, אֵין בְּבוֹר אוֹצֵר מִי גְשָׁמִים, הָרִי זֹו אִמְבִּטְיָה], בְּאַסוּרֵי סְקִילָה [אֵינוּ נוֹתֵן לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּבִן, רוֹדֵף אֶת הַחֲנוּף הַטְּהוֹר וְכוּ', אֵינוּ נוֹתֵן לְשׁוֹחֵט יָרָא שְׁמַיִם לְשַׁחֵט, וְהוּא מוֹסֵר אֲנָשִׁים עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֵן בָּא אֶל בְּתֵי דִינָיִם, וּבּוֹכָה כְּאֵלוֹ רוֹדְפִים אוֹתוֹ, וְהָיִיתָ שְׂמַרְחָמִים עַל מִי שְׂבוּכָה... וְאַחֲרֵיכֵן מְתַקִּיפִים אוֹתִי — הִיִּתְכֵן שְׂאֲנִי רוֹדֵף "רַב", בְּשַׁעָה שֶׁהוּא קָל שְׂבִקְלִים פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', הָרִי אֲנִי מְכַרְחָ לְהַצִּיל אֶת אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׂבָאוּ בְּצֵל קוֹרְתִי, כְּדִי שְׁלֹא יִפְשְׁלוּ בְּכִרִיתוֹת, וּבְאַסוּרֵי סְקִילָה, וּבְאַכִּילַת נְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה נִקְרָא שְׂרוֹדְפִים אוֹתוֹ?! הֲלֹא הַצְּדִיק הַקָּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָר זִי"ע כָּל יָמָיו גְּלָה אֶת פְּרָצוּפִים הַטְּמָא שֶׁל אֵלוֹ הַמִּינִים וְהָאֲפִיקוֹרְסִים, וְצַעַק בְּקוֹל גְּדוֹל הַשֶּׁבֶם וְהַעֲרַב לְהַתְּרַחַק מֵהֶם וּמִהֶמוֹנָם וְכוּ' וְכוּ', וּמָה אָמְרוּ עָלָיו? שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּמַחְלָקַת וְכוּ', וְהוּא שׁוֹנֵא צִיּוֹן וְכוּ', הֵאֵם זֶה לֹא צָחוּק מְכָאִיב?! אָדָם שְׂמִזְהִיר אֶת הַזּוֹלַת אֵל תִּלְךָ עִם רְשָׁעִים, כִּי שְׂאֲנִי מִינוֹת דְּמִשְׁכָּא (עֲבוּדָה זָרָה כו'), אֲזַי הוּא נִקְרָא רוֹדֵף?! אֲדַרְבֵּה אֵלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַמְעַבְרִים עַל הַדַּת — הֵם הַרוֹדְפִים, אֵלוֹ שְׁחוּפְרִים קְבָרֵי צְדִיקִים, אֵלוֹ שְׂמַחֲלָלִים שֶׁבַת בְּפִרְהֶסְיָה, וְרוֹצִים לְעַקֵּר לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁבַת, וּמְפַטְמִים אֶת כָּלֶם בְּנְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת, וְעוֹבְרִים עַל גְּלוּי עֲרִיוֹת, מְרַבִּים טְמָאָה וְזִהְמָה שֶׁל גְּאוּף וְכוּ' וְכוּ', הֵם הֵם הַרוֹדְפִים הָאֲמַתִּיִּים, שְׂרוֹדְפִים אֶת יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, אֲבָל כְּבָר אָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה ו'): "הָאוֹמְרִים עַל אוֹר חִשְׁףָ וְעַל רַע טוֹב" וְגו', הֵם הַמְהַפְּכִים אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לִידַע מִי בְּאַמֶּת הוּא הַרוֹדֵף, וּמִי

עב אָשר י"ח תשנט — י"ח תשס בּנחל

בְּאֵמַת הַנְרָדָף, וְדָבַר זֶה מְאֹד קָשָׁה לְהַסְבִּיר, כִּי כָּל אֶחָד לְטוֹבַת
עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׂרָאוּי לְהֶאָרִיף.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינְ אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל מְעַלַּת הָאָדָם הָעוֹסֵק לְקַרֵּב
רְחוּקִים, וּבְזֶהָר (נְשֵׂא קַחַח) מִפְּלִיג מְאֹד בְּאָדָם שְׁמֻקְרָב רְחוּקִים,
וְאוֹמֵר שְׁכָל הַבְּרָכוֹת מְצוּיוֹת בְּיָדוֹ.

אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁתַּעֲשֶׂה הַכֹּל לְשֵׁם שְׂמִים, וְלֹא עַל מְנַת
לְקַבֵּל פָּרֶס, אֵל תַּחֲשֹׁב לְקַבֵּל שְׂכָר עַל זֶה, תַּעֲשֶׂה אֶת עֲבוּדָתְךָ
עֲבוּדַת הַקִּדְּשׁ לְשֵׁם שְׂמִים, וְאֶפְלוּ שְׂיִבְזוּ אוֹתְךָ אֵל תְּרַצֶּה כְּבוֹד, שְׂאֵז
אִם לֹא תִקַּבֵּל תַּשְׁבָּר, וַיֵּשׁ לְרַמֵּז בְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (שְׁבַת קִי): הָרוּצָה
שְׂיִסְרֶס תְּרַנְגוֹל, יִטַּל כְּרַבְּלָתוֹ וּמִסְתַּרֶס מֵאֲלִיו, הֵינּוּ אִם לוֹקְחִים מִמֶּנּוּ
אֶת הַכֶּתֶר (הֵינּוּ הַכְּבוֹד שְׁלוֹ), הָרִי נִשְׁבֵּר וְנַעֲשֶׂה סְרִיס, וְאֵינּוּ מִשְׁפִּיעַ
כְּבָר, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תהיה רגיל במדה היקרה של סבלנות, ואל תפנס בשום לחצים, שלא יביאו אותך לשום דבר וכו', פי (קדושין מא.): רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותא, מי שפעסן ועצבני וכו', הדבר הזה אינו מביא אותו אל שום דבר, רק נשאר פעסן ועצבני, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סח), שעל ידי כעס הוא מאבד את פרנסתו, ואפלו שרוצים להשפיע לו ממון, על ידי כעס הוא מאבד את זה בידים. ולכן הרגל עצמך במדת הסבלנות, ותשמר מאד מאד מפעס וכו', ואז תראה ישועות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ להתמיד בלמוד גמרא העולה על הלמודים, פי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד כמספר שמה של הקלפה לילית המחטאת את האדם בפגם הברית. ועל ידי למוד תלמוד שהיא גמרא, מכניעים אותה לגמרי, וזה מה שתקנו הקדמונים לומר קדם השנה: "בשם הוי"ה אלקי ישראל מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל", שזה ראשי תבות גמרא, ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שזה נקרא קשור המרכבה, נמצא שעל ידי למוד גמרא ממשיכים על עצמו את הארבעה מלאכי השמירה, אשרי מי שמתמיד מאד בלמוד גמרא, וינצל מהקלפה הזו המחטאת את האדם בפגם הברית, ויהיה שמור מהחטא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסב.

בעזרת השם ותפודו, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יש קבלה בין צדיקי בעלזא, זכותם תגן עלינו, הן מהשר שלום והן מהרבי רבי יהושע והן מהרבי רבי יששכר דב והן מהרבי רבי אהרן, שטוב ללמד את חדושי אגדות מהרש"א, וזו סגלה גדולה לבטל את הטמאה והזהמא והמחשבות זרות מן האדם, וידוע שרבנו ז"ל אמר: אם היו יודעים גדלת המהרש"א, היו מלקקים את סביבות קברו [אשר לצערנו הרב, היום לא יודעים בדיוק איפה ציונו הקדוש (אף שהקימו שם מצבה, זה כלל לא ברור שבאמת נטמן שם), אני הייתי שם, ואני יכול להעיד, כי זה לא המקום, ואף ששמו שם מצבה, לצערנו הרב, חרשו את כל בית החיים, ואי־אפשר בשום פנים לומר בנדאות, שכאן נמצא וכאן הנה, וזה ברור]. על־כל־פנים טוב לעין בדברי אגדות המהרש"א, ושב ורפא לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסג.

בעזרת השם ותפודו, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאג, הקדוש־ברוך־הוא, לא יעזב אותך, ער וועט דיר אויס פירען בזכות רבנו ז"ל, שאתה עוסק בספריו הקדושים, וכן

בזכות כל הצדיקים, שאתה שוקד על ספריהם, כי כל צדיק, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קצב): פניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו, ולכן כשזוכים לשקד על דברי הצדיקים, גורמים להם נחת-רוח גדול מאד, כי נעשה זיווג ויחוד וכו', כי שפתותיהם דוכבות בקבר. ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן יב), שאפלו כשלוּמְדִים ספרי צדיקים, מתדבקים עמָהֶם, בחינת נשיקין, הינו שנושקים עצמם עם התנא או הצדיק שאנו לומדים דבריהם, אשרי עין ראתה זאת!

וספר תלמיד החת"ם סופר זי"ע, שפעם באמצע הלילה התחשק לו לראות מה עושה עכשו רבו, והיות שהחת"ם סופר זי"ע היה גר בקומה עליונה, לכן לקח סלם, ועלה וטפס למעלה, למען לראות מה החת"ם סופר זי"ע עושה עכשו, והנה רואה שיושב ולומד גמרא בקול נעים, וכשהגיע לשם תנא או אמורא, חזר על זה כמה וכמה פעמים, אמר רבי יהודה, האט רבי יהודה גיזאגט, וכך חזר על זה כמה וכמה פעמים, עד שנעשה אור גדול בחדר, והוא מרב פחד נפל מהסלם, וכמעט שנהרג, והיה כל גופו מלא חבלות, ולקח לו כמה שבועות עד שנתרפא, והיה מספר, שממש הרגיש כאלו רבי יהודה נמצא שם. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (לקוט תהלים, רמז תשלה): כשלוּמְדִים צריכים לצייר כאלו בעל השמועה עומד שם. ולזה זכה החת"ם סופר זי"ע, הרי כשלוּמְדִים בקדשה ובטהרה ובדבקות, יכולים לזכות לראות את התנא או האמורא, או את הצדיק שלומדים דבריו, אשרי עין ראתה זאת.

ההכרח לקצר במקום שאמרו להאריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסד.

בעזרת השם ותפירה, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חזק ואמץ מאוד, ואל תמשיך עצמך אל העצבות והדכאון וכו', הן אמת הייתה לך ירידה גדולה ביהדות, וכן הייתה לך אכזבה גדולה מאוד, שפטרנו אותך מעבודתך באופן בזוי ונבזה כזה וכו', עם כל זאת עליך לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא זן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כנים, ולכל הוא נותן פרנסתו. תאמין לי, שגם אותך הוא לא ישפח וכו', עוברת עליך עכשו עניות כזו, שמנסיס אותך אל מי תפנה בעת צרה מרה כזאת שארעה לך, או שתברח למקום פנוי, שאין שם בני-אדם, ותשפך דמעות פמים, או שתפנס למטה עם יאוש ודכאון, ורק לחשב איך מתים וכו', כמו שאמה עושה וכו', מה אתה? ! אתה לא יודע אילו כחות יש לבר ישראל כשמרגיל עצמו לדבר עמו ותברך, ובוכה ומבכה שמים וארץ, ומתחנן אליו ותברך, שיוציאו מהמצב המר שנקלע אליו וכו', אתה לא יכול לתאר איך שהכל תהפך לטובה ויתרחב לך, תאמין לרבנו ז"ל, שךך הוא אם אתה רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, ולילך בדרכיו הקדושות שסלל לנו דרך כל-כך פשוטה וקלה, רק לפתח את הפה ולדבר אליו ותברך, ולבכות בכיות עצומות על מר גורלו, והקדוש-ברוך-הוא לוקח את כל הדמעות ומכניסן בנאדו, הלא למעלה בשמים יש היכל הדמעות, ומי יודע אם לא הדמעות שלך שתבקש על עם ישראל ועל צרות נפשך וכו', יקדמו את הגאלה, ולכן חזק ואמץ, וצא מהדכאון ומן המטה, ורוץ אליו ותברך, ואני בטוח שתראה ישועה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע בידיעה מחלטת, כי הוא יתברך מתיה ומתנה את כל הבריאה, ואין בלעדיו יתברך כלל, כי דומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, וכשתכניס בדתך ידיעה זו, אזי כל החיים שלך כבר ילכו בצורה אחרת, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), אשר בין חיים למות אין שום הפרש, עכשו הגוף כאן, ואחר-כך הגוף יהיה שם (הינו קבור בקבר), כי מצד הגוף יש הפרש גדול, כאן הוא ברחבת ידים, ושם הוא בד' אמות, מה שאין כן הנשמה כשהיא דבוקה בו יתברך, אזי אין לה הפרש איפה היא, כי היא תמיד דבוקה ודבוקה בו יתברך, אשרי מי שמגיע לדרגה זו, ואז טוב לו בזה ובכא כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ולכן מה לה לפחד וכו', אף בריה לא יכולה לעשות לה שום דבר בלי רשות מלמעלה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (חלין וכו'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא, אם-כן מכריזין עליו מלמעלה, ולכן מאחר שעבר עליך משבר כזה, דע לה שהכל ממנו יתברך, כדי שתפושפש במעשיך, ותחזר בתשובה שלמה, כי לא שולחים יסורים על האדם, אלא בכונה תחלה. ולכן מאחר שיש לה כל-כך הרבה עגמת נפש ויסורים וכו', ממה שעשו לה, אין זה כי

עַח אֲשֶׁר י"ח תַּשְׁסִז – י"ח תַּשְׁסַח בְּנַחֲל

אם כִּשְׁתַּהֲיֶה מְפַשֵּׁשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ, וְתַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה אֵלָיו יִתְפַּרֵּךְ, וְאִז
יִתְפַּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוֹן, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תַּשְׁסִז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט): מִי שֶׁאֱוָהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיף לְשִׁמּוֹר
שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע, וְלִכְּן כָּלֵף מֵהַמְטַרְפִּים הָאֵלוּ וְכוּ', שְׁרוּקֵידִים
עַל הַרְחֻבוֹת, וּמְבֹזִים אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי לֹא מִפְּחַד
לוֹמַר אֶת הָאֱמֶת, וְכָל אֵלוּ הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר הַמְּסַתּוֹכְבִּים בִּינֵנוּ,
הֵם מִפְּחַדִּים לוֹמַר אֶת הָאֱמֶת, וְזֶה מֵרְאֵה אֶת הַשֶּׁקֶר שֶׁלֵּהֶם וְכוּ',
הַעֲקָר הוּא לְהַתְמִיד בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, כִּפִּי שֶׁמִּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמְתוּ נִמְצָאִים
בְּתוֹף סִפְרוֹ, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהַקְרִיאֹת "חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב", הוּא
מִכְרָח לְהִיּוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְרַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת, וְלֹא
שְׁאֲנִי מִכִּיר אֶת זְקֵן קֶרֶחַ זֶה וְכוּ', אוֹ זֶה וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תַּשְׁסַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר הַדְּבִק מִחֲשַׁבְתְּךָ תְּמִיד בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַתְּצִיר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְזֶה בְּעֶצְמָךְ יִקְדָּשׁ אוֹתְךָ. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א): בְּמִקּוֹם שְׁאֵדָם חוֹשֵׁב — שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים רַק לְחֹשֵׁב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְלִקְיָם (תְּהֵלִים טו, ח): "שְׁוִיתִי הַיְוִי"ה לְנִגְדֵי תְּמִיד", וְיִסְתַּכַּל כְּכֹיכּוֹל עַל שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ בְּקִבְיֵעוֹת, וְאִזּוּ יִמְנַע אֶת עֲצָמוֹ מִלְעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת, כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מְסַתַּכַּל עָלָיו, וּמֵה גַם כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ תְּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָר מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת, שֶׁמִּשֶׁם נּוֹבְעוֹת כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יְרוּשְׁלָמִי שֶׁבֶת, פָּרָק יד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כח, מח): "וַיִּנְתֵּן עַל בְּרִזָּל עַל צְוֹאֲרֶךְ", אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זֶה הַרְעִיּוֹן, הֵינּוּ מִי שֶׁמִּשְׁשָׁקַע בְּרַעֲיוֹנוֹת רָעִים וְדְמִיּוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל, זֶה מֵה שֶׁשֶׁם לוֹ עַל בְּרִזָּל עַל צְוֹאֲרוֹ, וְלֹא יִכּוֹל לְהַפְטִיר מִמֶּנָּה, כִּי בְּמִקּוֹם שְׁאֵדָם חוֹשֵׁב — שֶׁם כָּל הָאָדָם, וְזֶה גַם מֵה שֶׁמוּבָא (שֵׁם): אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב (דְּבָרִים ז, טו): "וְהִסִּיר הַיְוִי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" — זֶה הַרְעִיּוֹן, כִּי כָּל הַרְעִיּוֹנוֹת רָעִים שֶׁבָּאִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שֶׁלוֹ, וְלִכְּנֵן רָאָה לְהַדְּבִיק נִפְשֶׁךָ תְּמִיד בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּחְשַׁב שׁוֹם מִחֲשַׁבּוֹת שֶׁל הֶבֶל, אִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהַרְעֵ לְךָ בְּלִי הַשְּׁגָחַתּוֹ הַפְּרִטִית, וּבִידִיעָה זֹו תִּהְיֶה שְׂאֵנָן בְּמִנוּחָה נְכוּנָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהָעֵקֶר אֵיךְ זֹוכִים לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה — עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂזָה נִקְרָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל הַתְּבוּדָדוֹת, שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים לֹא זָכוּ לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתָם הַגְּבוּהָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו שֶׁל שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוּנוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתַּחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ שְׂאִין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, זֶה מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִי פְּרָטִית, לֹא יִכִּילָהוּ הָרַעֲיוֹן וְכוּ', דָּבָר זֶה אִי-אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבִנְי-אָדָם, אִיךָ הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית הִיא עִם כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה וְכוּ', עַד שֶׁכָּל מִי שְׂיֵשׁ בְּשִׁכְלוֹ טָנוּף וְצוּאָה וְכוּ', אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ לֹאמֵר, שְׂזֵה רַק דְּמִיּוֹנוֹת, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר כָּל מִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנַת-חֲכָמִים, סִימָן שְׂיֵשׁ לוֹ צוּאָה וְטָנוּף בְּרֵאשׁוֹ, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין כ"א): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים — נִדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, וְעֵשְׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים אֶת מָחוּ; וְאִם הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ גָּלָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם מְקָרָה וּמְזָל כָּלֵל, רַק הַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וְדָבָר זֶה לְמַד לְכָל תַּלְמִידֵיךָ וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיךָ וְכוּ', לְכֵן מִי שְׁלּוֹעֵג עַל זֶה וְכוּ', מְרָאָה, שְׂאִין לוֹ בְּכָלֵל אֲמוּנָה בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהַכֹּל הֶפְקֵר, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וּכְאֵלוֹ הוּא יִתְבָּרַךְ אֶל מִסְתַּתֵּר מִכָּל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אִין לָךְ כְּפִירָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, כִּי בְּאַמַּת אִין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל לְכָל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה עֲלִיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שָׁל עוֹלָם, אִין דָּבָר כְּזֶה כְּמוֹ טַבַּע, מְקָרָה וּמְזָל, וּמִי שְׁמַדְבֵּר הַפֶּף הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הוּא הוּא הִבְעַל דְּמִיּוֹן, אִף שְׂאוּמֵר דְּרִשׁוֹת בְּרַבִּים וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח), אֲשֶׁר יֵשׁ שְׂדִין יְהוּדָאִין אִף שְׂאוּמֵרִים תּוֹרָה, אִף מְהַלְמוּדִים שְׁלָהֶם לֹא יוּצֵא שׁוֹם דָּבָר, כִּי מְבִישָׂא לֹא הוּי טְבָא, וּבִנְי-אָדָם נּוֹפְלִים עַל-יְדֵי דְבְרֵיהֶם בְּכְפִירוֹת וְאֶפִיקוּרְסוֹת וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ שְׁמַדְבְּרִים גְּדוּלוֹת

בלשונות של קבלה, והמון עם מתפלאים מהם מאד וכו', ורצים אחריהם וכו', אף מאחר שלא יוצא מהם שום דבר, הינו בני-אדם לא משתנים כלל, ולא יוצא מהם שום טובה נצחית, צריכים לדעת שהכל הבל ורעות-רוח, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ו'), שנה נדמה כמו אחד שרץ עם יד סגורה, וכלם חושבים שיש בידו מה שהוא צריך וכו', ולבסוף פותח את היד, ורואים שמאומה אין בידו, כך רצים אחר מקבל וכו', וחושבים הנה עף בשמים... וחושבים אולי גם אני אעוף אתו וכו', ולבסוף עובר שבוע אחר שבוע, חדש אחר חדש, שנה אחר שנה, ומאומה אין בידו — לא חמש ורש"י, לא משניות, לא גמרא ושלחן ערוך וכו', פי עבר הזמן בהבל וריק וכו', ובדמיונות גדולים וכו'. ועכשו אשאל אותך — מי בעל דמיון?! אקנה שתבין דבר מתוך דבר.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תשע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה למסר את נפשך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, על-ידי הפצת מעינות החכמה חוזה, שנה היה רצון רבנו ז"ל, שאמר פעם (שיחות-הר"ן, סימן רט): אייערע קינדער זאלט איהר מודיע זיין וואס דא איז גישעהן (ללדיכם תודיעו מה קרה פאן), הינו לפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, והוא "התחזקות", להתחזק בכל המצבים ולא להתיאש, "התבודדות" לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, "שמחה" לשמח מאד מאד עם כל מצנה, שזוכה לקיים, ובזה מגלה את טהר לבבו, ויקדש את שבעת הנרות: "העינים", "האזנים",

"החטם", "הפה", לשמור מאד לא להסתכל על נשים, ולהתחזק באמונת חכמים, ולשמור מפעם, ולא לדבר כל העולה על רוחו וכו', ועל כלם — להתמיד בלמוד התורה הקדושה שעורים בסדרן, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, טור, בית יוסף ושלחן ערוך, זהר ותקונים, ואל יחסר לה יום אחד מבלי השעורים הללו, כי (אבות, פ"ק י'): אין מלווין לו לאדם לא כסף וזהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד, וצריכים לשמור את הזכרון הזה, כי רק זה מה שמלווה את האדם, שאר הדברים הבל הבלים, אל תחכה עד הרגע האחרון, אז יהיה כבר מאחר, תתחיל עכשו דיקא, אל תדחה משעה לשעה וכו', ומכל שפן מיום ליום, וזה תמצית דברי רבנו ז"ל בקצרה.

בענין להפיץ אור רבנו ז"ל, צריכים מסירות נפש, הרב הקדוש מסאטמאר ז"ע אמר: כל דבר שאדם עושה במסירות נפש — לבסוף מצליח. ותהלה לאל, הקדוש ברוך הוא הצליח את דרכי, כי בשעה שהתחלתי להדפיס ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לעולם בשנת תשכ"ה, אז לא היה בביתי לחם וחלב לתן וכו', אף-על-פי-כן הדפסתי אז את כל ספרי רבנו ז"ל, והפצתיים בפרוטות ממש, ומאז ועד עכשו אני מדפיס ומדפיס וכו' וכו', ומפיץ את ספרי רבנו ז"ל בכל העולם כלו בלי שום התחשבות באף אחד וכו', והיום, תהלה לאל, כבר רואים את הפרות, איך שמתקרחים במשך השנים אלפים ורבות מקרבים וכו', תראה מה קרה בראש השנה, כמה התקבצו וקאו? מהיכן? וממי?! אבל המשכיל בעת ההיא ידם וכו', צריכים לסבל הרבה בזיונות, כשרוצים להחזיק מעמד אצל רבנו ז"ל, אבל טוב להודות על כל החסד תנם הנה.

אשרי מי שזוכה לקים את כל הנאמר כאן.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ח תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא זְמַן לָךְ אֲשֶׁה טוֹבָה, אַחַר שֶׁעֲבַר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעֲבַר, הַתְּגַרְשֵׁת כְּכַר
כַּמָּה פְּעָמִים, אַזִּי אִתָּה צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל-כָּל-פָּנִים מַעֲכָשׁוֹ, יֵשׁ לָךְ
יְלָדִים חֲמוּדִים מְאֹד, אֵל תֵּלֶךְ אִתָּם בְּיַד תּוֹזָקָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֵין עוֹד תִּקּוֹן בְּתִקּוֹן
הַבְּרִית כְּמוֹ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְהַסְמֵךְ-מ"ם עוֹבֵד עַל זֶה
מְאֹד מְאֹד, וּמְכַנִּים בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין
וְכוֹי וְכוֹי, שְׁלֵא צְרִיכִים, וְזֶה לֹא בְּשִׁבְלֵנוּ וְכַדוּמָה, אָדָם אֵינוֹ זוֹכֵר
מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה חֲטָאֵת נְעוּרִים שְׁלוֹ, וְחֲטָאֵת זְקֵנִים שְׁלוֹ, עַל-יְדֵי
פְגָם-הַבְּרִית בּוֹרְאִים קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִיתִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-
מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא), וְאַחַר שֶׁהוּא מֵת הֵם מְלִיִּים אוֹתוֹ. וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וּמְקַרֵּב יְהוּדִים אֵל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא
מִחַמַּת הַחֲטָאִים הַגְּדוּלִים שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ —
תַּעֲזֹר לִי, כִּי כָּל הַעֲנָנִן שְׁלִי רַק לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל,
עוֹד כִּרְךָ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְעוֹד כִּרְךָ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", זֶה מִכְתָּבִים
פְּשׁוּטִים, אֲבָל זֶה נִכְתָּב בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם בְּ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", שֶׁם יִמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ. תַּחֲדִיר
אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב בְּעֶצְמְךָ, וְתִהְיֶה חֲזָק.

מִי יִתֵּן, שֶׁתּוֹזָקָה לְסִיִּים כָּל חֹדֶשׁ אֶת הַשְּׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֶת
הַתִּקּוּנֵי זֶהר, וְאֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" — הַשְּׁלֵשָׁה סְפָרִים הָאֵלּוּ.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שָׁבָא לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם עִמָּהֶם, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ,
שְׂאֵתָה לּוֹמֵד כָּל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלֹו, אֲנִי רַק מְחַזֵּק אוֹתָךְ
בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ שְׁתַּקְיִים אֶת זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר זֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה
נִכְלָלִים אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וּבְזֶה תְלוּי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר
רַבֵּנוּ וַ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צ"א): סְגֻלָּה לְהַתְמַדָּה — שְׂיִזְכָּה לְהִיּוֹת
מִתְמַיֵד בְּלַמּוּדוֹ הוּא — לְהַזְהֵר לְבָלִי לְדַבֵּר עַל שׁוֹם אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.
כְּמוֹ כְּשֶׁהַכֹּלָה הִיא יָפָה, אֲזִי הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת. אֲבָל כְּשִׁישׁ לְהַכְלִיחַ
אִיזָה חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי בּוֹדָאִי אֵינִן הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת. כְּמוֹ-כֵן הַתּוֹרָה
נִקְרָאת כֹּלָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים ל"ג, ד): "תּוֹרָה צְנוּה לָנוּ מִשֶּׁה
מוֹרָשָׁה", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת נ"ז. פְּסָחִים מ"ט): "אֵל תִּקְרִי
מוֹרָשָׁה אֶלָּא מְאָרְסָה", וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי
שְׁשִׁים רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנֹגֵד שְׁשִׁים רַבּוֹא נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּכְשִׁישׁ חֶסְרוֹן בְּאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, נִמְצָא, שְׁשִׁישׁ חֶסְרוֹן בַּתּוֹרָה, שְׁשִׁים
שָׂרֵשׁ נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן בּוֹדָאִי אִי-אֶפְשָׁר לְאַהֲבֵךְ אֶת הַתּוֹרָה
בְּשִׁלְמוֹת. אֲבָל כְּשִׁיזְהֵר מִלְּדַבֵּר עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל, וְלְבָלִי לְמִצָּא שׁוֹם
חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵלִי, נִמְצָא שְׂאֵינִן בְּהַתּוֹרָה שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי
בּוֹדָאִי יֵאָהֵב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד, וְאֲזִי יִתְמַיֵד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה מִגְדֵּל
הָאֲהָבָה. וְזֶהוּ (תְּהִלִּים י"ט, ח): "תּוֹרַת הַיְיָ"ה תְּמִימָה"; הֵינּוּ כְּשִׁתּוֹרַת
הַשָּׁם הִיא תְּמִימָה, בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, דְּהֵינּוּ כְּשִׁשְׁנֹזְהֵרִין לְבָלִי
לְדַבֵּר וְלְבָלִי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם יִשְׂרָאֵלִי, שֶׁהוּא אוֹת מִהַתּוֹרָה,
נִמְצָא, שְׂאֵז "תּוֹרַת הַשָּׁם תְּמִימָה" בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי הִיא

"מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ". כִּי אִזּוּ דִּיקָא זֹכִינַן לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, וּמְרַגְּשִׁין טַעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמֵשִׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ, מֵאַחַר שְׂאִין בָּהּ שׁוּם חֶסֶד, וְאִזּוּ זֹכִינַן לְהַתְמַדָּה.

וְכַתֵּב הַחֵיד"א (חֹמֶת אֲנָף) עַל הַפְּסוּק (הוֹשַׁע י, ב): "חֲלַק לְבָבָם עֵתָה יֵאָשְׁמוּ", אֶפְשָׁר לֹאמַר שְׁעַקֵּר הַכֹּל הוּא אַחֲדוּת, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְיֵשׁ לוֹ שְׂנְאָה עִם חֲבֵרוֹ, לֹא עֲשֵׂה פְלוֹם, דְּעַקֵּר הַתּוֹרָה הוּא הַשְּׁלוֹם, וְאִם יֵשׁ שְׂנְאָת חֲנָם, לְשׂוֹא צָרַף צוֹרֵף, כִּי הָאֲחֻדוּת הוּא עַקֵּר הַכֹּל, וְאֶפְשָׁר לָזֶה רִמּוֹ: "חֲלַק לְבָבָם", אִם יֵשׁ שְׂנְאָת חֲנָם וְחֲלַק לְבָבָם, "עֵתָה" הִיא תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"א, סִימָן ו'), כְּלוּמַר אִם יֵשׁ שְׂנְאָת חֲנָם עֵתָה אֶפְלוּ תַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂרוּצָה לְרַמּוֹ עֵתָה לְמִצְוֹת תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּתַבַּת עֵתָה, עִם כָּל זֶה כִּינּוֹן שֵׁשׁ שְׂנְאָת חֲנָם "יֵאָשְׁמוּ", דְּהֶאֱחָדוּת הִיא עַקֵּר הַכֹּל, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, כִּי זֶה הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוּלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלָק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׂשֻׂאֲלָתְךָ מֵהַ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קי.): הַנוֹשֵׂא אִשָּׁה צָרִיף שְׂיִבְדֵק בְּאַחִיָּה, וּמֵהַ לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁהָאֲחִים לֹא מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ שְׂצָרִיף? ! יְדוּעַ שְׁהֵרַב הַקְּדוּשׁ מְסֵאֲטָמָאָר זי"ע אָמַר: זֶה רַק בְּזִמְנֵי שְׁהִיּוּ הַדּוֹרוֹת כְּתַקוּנָם, אֲבָל אַחַר הַחֲרָבִין הַנּוֹרָא בְּאִירוּפָּה, שְׁהֵרַבָּה צְעִירִים נְתַרְחֲקוּ מִמּוֹרֶשֶׁת אֲבוֹתָם, אִין רְאָיָה

מאחיה, וצריך לבדק בה בעצמה. וכן אמר הרב הקדוש מבעלזא זי"ע, שאחר השואה האימה שעברה על עם ישראל, צריכים רק לבדק בהבת, ולכן לא צריכים להתבלבל וכו', כי צריכים תכף-ומיד להתחמם מה שיותר מהר, כדי שלא יפשל בפגם-הברית, שהוא עון חמור מאד מאד, וכבר אמר רבנו ז"ל: בשביל חמרה אחת יכולים להפסיד את הכל. ואף שזה מאמר חכמינו הקדושים שצריכים לבדק באחיה, כל זה נאמר כשהדורות היו כתקונם, אבל כשעכשו רוח הכפירות נושבת בעולם, ולצערנו הרב רבים יורדים מהדת ומתקלקלים, אזי אין מה לדאג, רק לתפש שדוף, שהבת תהיה יראת שמים ובעלת תשובה גמורה, וזה ברור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בעניני ספקות וכו', ראה ללמד בכל יום חמשה דפים זהר וחמשה דפים תקונים, אשר האמירה בעצמה מסגלת לזכך את הנשמה. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קט), שרבי שמעון בן יוחאי זכך כל-כף את לשון התרגום, עד שמושך מאד את לב האדם אליו יתברך. והיום ספרי הזהר והתקונים עם אותיות גדולות מאירות עינים עם נקודות, שקל לומר הרבה, ואם מרגילים עצמם עם הלשון, לבסוף מבינים פשוטם של דברים, שמאד מאד מעורר את הלב אליו יתברך, וזה יעזר לך להתגבר על קשיות והספקות, שיש בך, רחמנא לצלן, שזה נובע מפגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזה עון מר מאד מאד, ומטמטם את השכל והדעת וכו', ומטפש את האדם, עד שמי שחטא הרבה בחטא הזה, שהוציא זרעו

לְבַטְּלָהּ, נַעֲשֶׂה פְּשׁוּט טַפֵּשׁ וְכוּ', וְאֵינּוּ יָכוּל לַחֲשֹׁב יֶשֶׁר, כִּי הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, וְזֶה אֵף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ וְכוּ', מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁמַע בְּקוּלִי, וְהִרְגַּל עֲצָמְךָ לְגֵרֵם הַרְבֵּה דַפִּים זֶהר וְתַקוּנִים כְּסִדְרָן דִּיקָא, (עַל-כֵּל-פְּנִים לֹא יִחְסְרוּ לְךָ חֲמִשָּׁה דַפִּים), וְאַז בְּרִבּוֹת הַזְמַן תִּהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

הַעֲקֵר זֹהֵי שִׁיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, שְׂזוּ הַתְּבוּדוֹת, לֹא לְהַסְתַּכֵּל אִם-כֵּן שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ אוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ וְכוּ', אַתָּה תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שִׁיתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ מִלְּךָ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת בְּלָק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה שְׁלֵבֵל תְּגִלָּה יוֹתֵר מֵה שֶׁקוֹרָה עִמָּךְ לְאֵף אֶחָד, כִּי אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, הַיּוֹם הוּא הַחֲבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלָךְ, וְלִמְחַר יִתְהַפֵּךְ עָלֶיךָ, וַיִּגְלֶה אֶת כָּל סוּדוֹתֶיךָ וְכוּ' לְכָל שׁוֹנְאֵיךָ, וַיִּמְסְרוּ אוֹתְךָ וְכוּ', וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְדַע לְךָ, שְׂאִין כְּזֶה דְבַר חֲבֵר טוֹב, וְאֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאֵף אֶחָד בְּעוּלָם, וְעַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁאֲפִלוּ לְאֲשֶׁתּוֹ אֲסוּר לְגַלוֹת דְּבָרֵי סִתְרִים, שְׁלֵבִסוּף יָכוּלָה לְהַפִּיל אוֹתוֹ בַּפֶּחַ, וְזֶה בְּרוּר. וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז, ה): "מִשְׁכַּבְתָּ חִיקְךָ שְׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ", אִם תִּחְיֶה עִם הַכָּלָל הַזֶּה, אֲזוּ יִיטֵב לְךָ בְּזֶה וּבְכָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַכֵּל תַּעֲשֶׂה אֲבָל לֹא לְהִסְתּוֹכֵב בְּלִי מַעַשׂ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבִּטְלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי זְמָה וְלְיַדֵּי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן), כִּדְאִי לָךְ לְקַחַת אֶפְלוֹ אִיזוֹ עֲבוּדָה לְהִיּוֹת עֶסוּק, כִּי (אָבוֹת ב, ב): 'טוֹב תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁגִיָּהּ מְשַׁפַּחַת עוֹן'; וּפְרָשׁוֹ מְשַׁפַּחַת — לְשׁוֹן שְׁכָחָה שְׁשׁוֹכַח לְחֹטֵא, כִּי הוּא כָּל-כָּךְ עֶסוּק, עַד שֶׁאֵין לוֹ פְּנָאֵי וַיִּזְמַן לְחֹטֵא, מְרַב עֶסוּקוֹ, וְזָכַר דְּבָר זֶה, כִּי רַבִּים נִכְחָדוּ מִהָעוֹלָם מִהַבִּטְלָה, וּבִפְרָט מִי שִׁיּוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם, וּמְסַתְּפֵל עַל סְרָטִים וְכוּ', הֲרִי זֶה מְבַלֵּי עוֹלָם, וְרַק מְגַרָּה עַל עֲצָמוֹ אֶת הַיֵּצֵר הָרָע וְכוּ' וְכוּ', וְנוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', עַד שֶׁמְזַהֵר בָּא שְׂאָדָם מִתְאַבֵּד, כִּי הַזְּהֵמָא וְהַזְּבֵל שְׁמִסְתְּפֵל בְּסְרָטִים וְכוּ', מְטַמְטְמִים לוֹ אֶת הַמַּח, עַד שֶׁנִּדְבַק בְּהַזְּבֵל הַזֶּה וְעוֹקֵר עֲצָמוֹ מִפְּרָשׁוֹ.

הַרְגַּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִף שֶׁהִתְחַלָּה יְהִיָּה גְדֻמָּה לָךְ, שְׂאָף אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לָךְ, כָּל זֶה בָּא מִהַכְּפִירוֹת שְׁנוֹכְנִסָּה בְּךָ (עִי' לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב), כִּי כָּל דְּבִוּר נִשְׁמָע לְמַעְלָה, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתֶיךָ. וְלִכֵּן רָאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עֲרוּף פְּסִדְרָן, עַל-כָּל-פְּנִיָּם "מִחֲבֵר רַמ"א", שֶׁזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם אֲמוּנָה, כִּי הִלְכָה מְבַרְרַת לְאָדָם הַטוֹב מִהָרַע (עִי' לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח). וְרַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל שְׁנֵי דְבָרִים: שְׁלַחַן עֲרוּף וְהַתְּבוּדָּוִת, וְלִכֵּן תִּקְוִים אֶת זֶה אֶפְלוֹ מְעַט גַּם כֵּן טוֹב'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, ט"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַר מְאֹד לֹא לְרַדֵּף אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', כִּי זֶה מְנַהֵג מְשֻׁנָּעִים, שְׂכַל דְּבַר קָטָן מֵה שָׂרָק קוֹרָה בְּבֵית, הוּא מְאַשִּׁים אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', הֲרִי אֲשֶׁתְּךָ מִצְלֶת אוֹתְךָ מִתַּחַטָּא, מְגַדֶּלֶת לָךְ אֶת הַיְלָדִים, מְבַשְׁלֶת לָךְ וְכוּ', וְלָמָּה אַתָּה מְאַשִּׁים אוֹתָהּ תְּמִיד !?

הַרְגַל עֲצָמְךָ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל דְּבַר, וּבִפְרֻט שְׂזִכִּיתָ לְהַתְחַתֵּן וַיֵּשׁ לָךְ יְלָדִים, וְכָךְ תּוּכַל לְהַעֲרִיף אֶת מֵה שְׂיֵשׁ לָךְ, תְּפַסִּיק לְחַיּוֹת עִם טְעֵנוֹת וְכוּ', וְלִהְיֶאֱשִׁים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עַל הַכְּשִׁלוֹנוֹת שְׁלָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ז תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן הַנְּעֻמָּה בְּשִׁלּוֹם מִהַנְּסִיעָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֵין אַתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאַתָּם עוֹסְקִים בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֲלֵיהֶם, וְאֵף שְׂמַצַּד אַחַד אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאַתָּם שְׂקוֹעִים בְּחֻבּוֹת וְכוּ', אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַכְּף-וּמִיד כְּשִׂאֲגָמוֹר עִם הַבְּנִיָּה, לְשַׁלַּח לְכֶם כֶּסֶף כָּל מֵה שְׂאַנִּי חַיֵּב לְכֶם.

מֵה אֲמַר וּמֵה אֲסַפֵּר לְכֶם ! פֹּה תוֹפְסִים אֶת הַסְּפָרִים, וּמִמָּשׁ הֵם

כְּמִים קָרִים עַל נַפֶּשׁ עֵינֶיךָ, וְאַצֵּל כָּלֶם חֲדוּשׁ שְׂבַח־חֲדוּשִׁים — אֵיךְ אַתָּם יְכוּלִים לְהַדְפִּים בְּמַהֲרָת כְּזוֹ וּבְלִפֵּי וְהַדוּר כְּזוֹ וְכוּ', טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֲלֻקָּנוּ, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ, וְזוֹכִים לְשִׂמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יָבוֹא הַיּוֹם וְנִזְכֶּה לְרְאוֹת בְּהַתְגַּלוֹת גְּדֻלָּתוֹ בְּעוֹלָם.

הַעֲקָר רְאוּ לְחִזֵּק עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַע־עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא אֶתְכֶם בְּעַבּוֹדַתְכֶם עַבּוֹדַת הַקֹּדֶשׁ — הַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַּמִּיד תַּעֲסִקוּ בָּזֶה.

רְאוּ לְהַתְקַשֵּׁר עִם ... וְלֹמַר לָהּ שֶׁשְּׁלַחְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב אֶל ... כִּי בְּאֵם תִּקְבַּל טְלָפוֹן שֶׁתִּדַּע מַה לַעֲנוֹת, וְכֵן לְהַתְקַשֵּׁר אֶל ... וּלְדוּחַ בְּעָרֵב מַה קָרָה הַיּוֹם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׂבַח־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ בְּלֶק, י"ז תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שֶׁאַתָּה מִתְחַזֵּק וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שֵׁישׁ לָךְ רִיחוֹת וּנְפִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִיךְ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְרְאוּי לָךְ לְשַׂמַּח מְאֹד עַל נַעֲם חֲלֻקָּךְ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שֶׁם גּוֹרְלָךְ, וְתַחֲמִיָּה אֶת עֲצָמְךָ מִמָּה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיְהוּדֵי צָרִיךְ לְשַׂמַּח עִם "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא עַל־כָּל־פָּנִים אֵינְךָ גוֹי, וּבְיַדֵּי יֵשׁ בָּךְ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְרְאוּי לָךְ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוּ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְתַן תּוֹדָה

וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיֵשׁ לָךְ אִשָּׁה וְיִלְדִים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, מִסְתַּוְבְּכִים בַּחוּרִים מִבְּגָרִים, וְאֵינָם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת זְווגָם, וּמֵר לָהֶם פִּי מְלִיזוֹן יוֹתֵר מִמֶּךָ, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עַל-כָּל-פְּנִים תִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתָ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זְווגָךְ, וְיֵשׁ לָךְ כָּכֵר יִלְדִים, וְנִרְאוּ לָךְ לְרַחֵם עֲלֵיךָ, וְלֹא לְהִתְנַהֵג עִמָּה בְּאִכְזָרִיּוֹת וּבְאִדִּישׁוֹת, אֲלֵא לִילָךְ עִמָּה תָּמִיד בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְשָׁנוֹת אֶת דְּרָכֶךָ הַרְעָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמֶךָ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתוֹדָה לְאִשְׁתְּךָ, וְתָמִיד מֵה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֶךָ תֵּן לָהּ תּוֹדָה, וְכֵן לְהִילָדִים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה בִקְרַת עֲלֵיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא הָאִמְלָלָה וְלֹא אִתָּה, אִתָּה בְּכָלֵל לֹא אִמְלָל, מֵרַב חֲטָאִיךָ נִכְנָסוּ בְּךָ כָּל מֵינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עֲצָה בְּשִׁבִיל לְשַׁבֵּר אֶת הַרוּחַ שְׁטוֹת וְהַשְׁגָּעוֹן שֶׁנִּכְנָס בְּךָ עַל-יְדֵי חֲטָאִיךָ הַמְרַבִּים הוּא — עַל-יְדֵי הַתְּמַדָּה רַבָּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיוֹת, כִּי הַשְׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה הֵם בְּחִינַת ו', הַמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א', שֶׁהוּא הַמְּקַל הַשׁוֹבֵר אֶת הַיִּצָּר הַרַע, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּפָגַם-הַבְּרִית, עָלָיו לְהִיּוֹת חָזֵק בְּאִמִּירַת מְשֻׁנְיוֹת, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַת וּפָגַם וְקָלַקֵּל וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִהְיֶה מְתַקָּן.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ, טוֹב שְׁיִשְׁאָר עוֹד שָׁנָה לְלַמֵּד אֵיפֹה שְׁלוּמֵד, כִּי הוּא צָרִיךְ תְּשׁוּמַת-לֵב מִיְחָדָת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁכָּכֵר תַּעֲזֹב אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לָךְ רַק שְׁמִחַת הַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים...

י"ח תשפ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בלק, י"ז תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי שאתה מחזק את עצמך מכל מה שעובר עליך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי באמת אין בזה העולם עצה אחרת, רק להתחזק מכל מה שעובר עליו — בין בגשמי ובין ברוחני, ובפרט אתה, שעוברים עליך כל-כף הרבה יסורים מרים וקשים וכו' וכו', אין לך עצה אחרת רק להתחזק, ובזה שתחזק, תזכה לעבר על הכל.

נא ונא ראה להכניס את עצמך בתוך למוד התורה הקדושה, ותתמיד ביותר בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לך כל הימים, כי אין לך טוב מתורה, כי התורה היא חכמתו יתברך, וכשאדם מכניס את עצמו בחכמתו יתברך, על-ידי-זה שוכח מכל הצרות שעוברות עליו.

ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ותמיד תציר לפניך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וראוי לחזור לך על דברים אלו בכל יום כמה וכמה פעמים, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה תנועה שם אלופו של עולם, ותרבה בתפלה, פי אצלו יתברך מאד מאד יקרה תפלה, ואף שאתה כותב שהתפללת, תדע שכל זמן שאין לנו ישועה, סימן שלא התפללנו מספיק, ועל-כן צריכים להפציר בתפלה, כלי האי ואולי וכו' וכו', והעקר שלא יהיו לך שום קשיות וספקות עליו יתברך, כי גדול אדונו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, מלא חסד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני

מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַדְכֶם, שְׁתִּזְכּוּ כָּכֵר לְזֵרַע שֶׁל קִימָא, אֲבָל
צָרִיכִים עוֹד לְהוֹסִיף תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפ"א.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם וְתַפְרוּךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ז תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

תֵּאֱמִינִי לִי, שְׂאִין יוֹם שְׁלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְכֶם שְׁתִּזְכּוּ לְזֵרַע שֶׁל
קִימָא, וְצָרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קֶשֶׁה לָךְ מְאֹד
מְאֹד, כִּי הַכָּאֵב הוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵי
לְהִתְאָזֵר בְּסְבָלָנוֹת, וְתַעֲסִקֵי בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאֲמוּנָה, וּבִזְכוּת זֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁעוֹד תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת פְּרִי בֶטֶן מְשֻׁלָּף,
וְלֹא תִצְטָרְכִי, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, לְאֲמִץ, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד
אוֹתְךָ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאֵי לְעֶסֶק בְּאִיזָה צָרְכֵי הַרְבִּים, וּבִזְכוּת זֶה תִּשְׁעִי.

תִּשְׁתַּדְּלֵי לְחֻזַק לְאֲמִץ אֶת בְּעֵלְךָ, שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִרְחַבַת
הַדַּעַת, וְאֵל תְּרִיבוּ בִּינֵיכֶם, וְאֵל תִּטְּיִלוּ אֶת הָאֲשָׁמָה אֲחָד עַל הַשָּׁנִי,
וְתִדְעוּ שְׂיִשׁוּעַתְכֶם הִיא רַק בְּיַדִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִפְגֹּשׁ אֶתְכֶם אֲצֵל צִיּוֹן ה'אֹר הַחַיִּים'
הַקְּדוּשׁ זִי"ע, וְכָךְ רְאוּי לָכֶם תָּמִיד לִילְךָ אֵל קַבְרֵי צְדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בִּזְכוּתָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפב.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר פנחס, ח"י תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך מבית ומבחוץ, וזאת הייתי מניעך לך, שתבדק את מזוזות ביתך, ואת התפליין שלך, ותקבל על עצמך לשמר שבת-קדש בשמחה, וכל השבת תעבור עליכם רק בשמחה, ותשמרו את עצמכם מאד מאד לא לריב ביניכם, ובפרט ביום השבת-קדש, ובזכות כל זאת תזכו לפרנסה בשפע שלא תצטרכו לבריות, ובתכם תמצא בקרוב מאד את בן זוגה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדכם, שתקיים כל ברכתי לרחמים ולרצון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשפג.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר פנחס, ח"י תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הששים דולר לפדיון, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימקו ממך כל הדינים, ותזכה למצא את בת זוגך, ותתחתן מה שיותר מהר.

העקר אל תהיה בררן כל-כף, אלא השדוף הראשון שיציעו לך תתחתן לשם שמים, ואז תראה נסים נגלים שיציעה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אֲשֶׁר י"ח תשפד בנחל צה

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות, ברכות וישועות לכל משפחתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פנחס, ח"י תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנה את התכנית שלחתי לך כבר לפני מספר שבועות, ואיני יודע למה לא קבלת את זה, פי אצלי זה חבל מאד מאד, כי שלמתי כסף על התכנית.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, פי השמחה היא הצלחת האדם, פי כל מה שהאדם יותר שמח, הוא יותר מצליח, פי הצלחת האדם תלויה רק כפי מידת השמחה שיש בו, ועל-כן ראה להשתדל להיות תמיד בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום שעורים בתורה הקדושה, פי אין לך טוב מלמוד התורה הקדושה, ועל כלם — ראה לדבר הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובצעד אחרתך, שתזכו למצא את זיוגכם, ותתחננו מה שיותר מהר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וּבִפְרָט בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה
בְּעֶצְמָךְ תִּתְפַּלֵּל עַל זֶה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ח"י תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אַתָּה שֶׁקִּבַּלְתָּ בְּבִקְרָא אֶת מִכְתָּבִי, וְעַדִּין לֹא קִבַּלְתִּי שׁוּם מַעֲנֵה
תְּשׁוּבָה עָלָיו, הָאֵם עָבְדוּ הַיּוֹם בְּבִנְיָה? ! וְהָאֵם מְסִרְתָּ אֶת הַהוֹדָעָה
ל... תְּחִיָּה? !

אודות החלשה שלך לאחרונה וכו', לדעתתי אם יש אפשרות
פזו שאביך יעזור לך למצא דירה בירושלים כמו שאמרתי לי, היית
צריך להתאחז בזה, פי עכשו יש לך הזדמנות טובה מאד להחליף
דירה גדולה פרצון אביך, והוא יעזור לך, וראוי לך להתפס בזה, פי
היא מציאה גדולה, פי לא תדע מה ילד יום וכו' ואז תתחרט וכו',
ואני רואה בחוש, איך שבכל פעם אתה נחלש, ולדעתתי זה מגדל
החם שיש בבני-ברק, שהוא המקום הכי חם בכל ארץ ישראל מלבד
אילת וכו', ועל-כן טוב הדבר להחליף דירה גדולה בירושלים, וכן
לומר לו שפתחת עסק בשר ביבנאל, ואתה צריך להיות שם מפעם
לפעם, וכך תהיה לך גם דירה ביבנאל, וראוי לך לחשב על כוון
זה. ופשוט לא יצא לי לדבר עם אשתך בענין זה, וכו' צריכים
על כל פרט ופרט תפלה, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא: "ותקנני
בעצה טובה מלפניך", ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבועולם, ושום דבר שבועולם לא יוכל לשבר אותך, ותמשיך
להדפיס את הספרים, ותראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-
ברוך-הוא.

אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסַפֵּר "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק
ב'" כָּבֵר בְּדַפּוּס, וְהוּא סֵפֶר נִפְלָא, הַפְּלֵא וְנִפְלָא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּנְחָס, ח"י תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל תַּחֲיָה.

מָאד מָאד נְחוּץ לִי לְדַעַת אִם יִהְיֶה מְחַר הַבַּג"ץ, וְתַכְף-וּמִיד
כְּשֶׁתְּדַעֵי אֵינָה חֲדָשׁוֹת — תוֹדִיעֵי לִי, כִּי אָנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקַנֶּה,
שְׁכָבֵר נֹזֵה לְשִׁמְעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּמָאד כּוֹאֵב לִי עַל
הָאֲדִישׁוֹת שֶׁל הַעוֹרֵף-דִּין, שְׁמִתְחִיל לְסוֹכֵב עִם הַלְשׁוֹן — מִי יוֹדֵעַ
אִם אֲנִינָנוּ נִצְלִיחַ... אֲשֶׁר עַד עַכְשָׁו הוּא הֵיךְ כָּל-כֶּף בְּטוֹחַ וְכו', וְכֵן
אֵת הַעֲזוֹת מִצַּח שֶׁל רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה, שְׁמֵרָאָה פְּאֵלוּ אֵינּוּ מְפַחֵד,
וְעַל-כֵּן מָאד מָאד אָנִי רוֹצֶה לְדַעַת מַה קוֹרֶה מְחַר, כִּי אֶצְלִי נִסְכָּם
בְּכָל מְחִיר לְפִתַּח בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי
עִם לֵב אֲמִיץ לְקַפֵּץ לְתוֹךְ הַחֲזִית הֶרְאשׁוֹנָה, וְלֹא לְהִתְפַּחֵד כָּלֵל,
וְיִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה אֵינִי מִתְפַּחֵד מִהֶרְשָׁעִים כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם בְּשׁוֹם אֲפֵן לֹא יֵלֶךְ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אֲזִי נִסְכָּם בְּדַעֲתִי
לְקָנוֹת מִכֶּסֶף קְרֵאוֹנִים, וְלְשִׁימָם עַל הַשֵּׁטַח שְׁלִי לְשִׁמוֹנָה כְּתוּת, אִף
חֶבֶל מָאד, שְׁזָה יִהְיֶה מִכֶּסֶף, שְׁאֲנִי צָרִיךְ עַכְשָׁו לְלָכֵת וְלָלוֹת כָּל
פְּרוּטָה, בְּשָׁעָה שְׁכָבֵר הַכֹּל מוֹכֵן מִכֶּסֶף הַמְּמַנִּים, וְלָכֵן מָאד מָאד
רְצִיתִי תַכְף-וּמִיד אִם רַק יִהְיֶה אֵילוּ חֲדָשׁוֹת שְׁתוֹדִיעֵי לִי, וְכֵן כְּתַבְתִּי
מִכְתָּב ל... וְכְתַבְתִּי בּוֹ אֵת מִסְפֵּר הַטֵּלְפוֹן שְׁלֹךְ, שְׁיִהְיֶה בְּקִשְׁרֵךְ עִמָּךְ,
וְעַל-כֵּן אִם יִתְקַשְׁרוּ אֵלַיךְ, תְּדַעֵי מַה לוֹמַר לָהֶם בְּפִרְטִי פְּרִטִיּוֹת, אִיךְ
שְׁמַעְוִתִים וּמִפְּלִים אוֹתָנוּ לְרַעָה, וְהֵרְאשׁ הַמוֹעֵצָה שׁוֹלַח אוֹתָנוּ אֵל
מִשְׂרַד הַחֲנוּף, וּמִשְׂרַד הַחֲנוּף שׁוֹלַח אוֹתָנוּ חֲזָרָה לְרֵאשׁ הַמוֹעֵצָה,
וְאִם הִיא תִרְצֶה לַעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה, טוֹב מָאד לְקַחַת אֵת וְכו'.

אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, כִּי בְטָחוֹנִי הוּא רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּכֶשֶׁר וְנֶדֶם, וְכִכְּבֵר עֵבֶר עָלַי כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְנִגְלִים בְּחַיִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עֲזָבֵנִי, וְאָנִי מְקַנְהָ שְׁגָם עֲכָשׁוּ לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס י"ט תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁאַל אֶת ... מִתִּי בְּאַמַּת יְסִיִּם? ! כִּי רְצִיתִי לְגַמֵּר עִם הַבְּנֵיהָ, וַיֵּשׁ בְּדַעְתִּי לְהַקְדִּים אֶת נְסִיעַתִי חֲזָרָה לְשִׁבְעָה קָדָם שְׁאַמְרָתִי לְ... וְעַל-כֵּן עַד אֲזוּ הָיִיתִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁחַדֵּר הַמְתַּנָּה וְחַדֵּר הַסְּפָרִים יִגְמַר כְּבָר, מָה עִם הַטִּיחִים? !

אָנִי מְקַנְהָ, שְׁעַד שְׁעֵתִים יִהְיֶה לִי מוֹכֵן מִכְתָּב כָּלִלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי שֶׁ... יִקַּח אֶת זֶה לְיִבְנָאֵל.

אוֹדוֹת הַמְשַׁפֵּט, מִדּוּעַ לֹא דִוַּח לִי הָעוֹרֵף-דִּין בְּפִרְטִיּוֹת, מִקְסִימוֹם הָיִיתִי מְשַׁלֵּם לוֹ אֶת מַחִיר הַפְּקִס... וּבְאַמַּת אֵינִי יוֹדֵעַ לְחַשֵּׁב מָה הָלָאָה, אָנִי רַק בּוֹטַח בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אָנִי עוֹשֶׂה חֶשְׁבוֹן, מִדּוּעַ שְׁאַלְךָ עֲכָשׁוּ וְאַלּוֹהַ בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים אֶלְף דוֹלָר לְקִנּוּת קְרֵאוֹנִים, בְּשָׁעָה שֵׁשׁ מִבְּנִים וְרַק הַסֵּמ"ף-מ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ? ! רְאֵה לְהַתְקַשֵּׁר עִם ... וְלִשְׁאַל אוֹתָהּ מָה הָעֲנִינִים, וְכֵן תִּשְׁאַל אֶת ... הָאֵם עֲשֶׂה מִשְׁהוּ בְּעֵנִין הַמְּאֹרֵר לְחַדֵּר, לְכַתֵּה שֶׁל ... כִּי שָׁם מִחְנִיק בְּיוֹתֵר, וְאָנִי רוֹצֵה לְקִנּוּת מְאֹרֵר, וְחֻבֵּל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה.

תִּשְׁאַל אֶת הָעוֹרֵף-דִּין וְאֶת ... וְאֶת ... מָה הַסְּפוּיִים בְּעֵנִין

אֲשֶׁר י"ח תשפח — י"ח תשפט בַּנְחָל צט

הַבְּג"צ, כִּי אֲצִלִּי נִסְכֶּם בְּכָל מַחִיר לְפִתּוֹחַ בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם זֶה כְּמוֹ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, רְאֵה תִּכְף-וּמָיִד לְנִסְעַ וּלְחֹזֵר, כִּי חָבֵל לְאַבֵּד הַזְדַּמָּנוֹת בְּעֵינֵי הַדִּירָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרָכָךְ, וּתְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֹבוֹת, וּבְפָרֵט לְ... שְׁהֵם כְּסָפֵי רַבְּנוֹ ז"ל, כְּסָפֵי הַדְּפָסָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְזָרוּ אֶת ... שְׁיַעֲמֹד עַל הַטִּיחַ שְׁיִגְמֹר, וְכָךְ נוֹכַח תִּכְף-וּמָיִד לְרַצְף אֶת הַקּוֹמָה הָעֲלִיוֹנָה, כִּי פְּשׁוּט אֵין לִי חֶדֶר לְקַבֵּל אֶת הַבָּאִים אֵלַי, וְזֶה נְחוּץ מְאֹד מְאֹד, שְׁיִלְחֹץ עַל הַטִּיחִים, כִּי בְּעוֹד שְׁלִשָּׁה שָׁבוּעוֹת אֲנִי חוֹזֵר, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, רְאֵה לְהִתְיַשֵּׁב עִם אֲשֶׁתְּךָ תְּחִיָּה.

בְּעֵינֵי הַדְּפָסָה, תִּדְעַ שְׁעוֹד בְּהִיּוֹתִי בְּחוּר צָעִיר, שְׁנִכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, קִבְּלִתִּי עַל עֲצָמֵי, שְׁלֵא אָנוּחַ וְלֵא אֲשַׁקֵּט, עַד שְׁאֲמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, עִם סְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֲגַלֶּה

וּאֶפְרָסִים אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לָאֵל, זֶה יוֹתֵר מְשַׁלְשִׁים שָׁנָה שְׁאֵנִי מְקַיֵּם זֹאת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֶף שֶׁקָּנִיתִי לְעֶצְמִי עַל-יַדֵּי-זֶה שׁוֹנָאִים רַבִּים וְכוּ', וְכֵלָם בְּדָלוּ מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, תִּהְיֶה לָאֵל, שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל כְּבָר מִפְּרָסִים מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, וְנוֹסְעִים עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן רַבְבוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר לֹא מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאוֹמְרִים שֵׁם אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי', וְכֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בָּא וְנִתְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּדוּל שֶׁל לְמַעַלְהָ מֵאֲלֹפִים אֲנָשִׁים, בֶּן יִרְבּוֹ, וְעוֹד יְכוֹא הַיּוֹם, שִׁיתְגַּלֶּה אֵיךְ הִתְקַרְבוּ וְאֵיךְ בָּאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלָמִי יֵשׁ חֵלֶק בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְעַת עֵתָה עָלִי לְסַבֵּל כָּל הַסְּבָל וְהַבְּזִיוּנוֹת וְהַמְּחִלָּקֶת הֵם מִנַּת חֵלְקִי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּפִי שֶׁמִּתְנוּצֵץ בִּי אוֹר גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, אֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲדַרְבֶּה, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְחוֹת שְׁאוּכַל לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אוֹר רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל כָּלֵם — לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלַב", פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאֶף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ עוֹמֵד עַכְשָׁיו כְּנֶגְדִי, עִם כָּל זֹאת אֵינִי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ.

כָּל זֶה כְּתִבְתִּי לָךְ לְמַעַן לְחַזֵּק אוֹתְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, כִּי כָל סֵפֶר יֵשׁ לוֹ הַכְּתָבָת שְׁלוֹ וַיַּעֲשֶׂה רִשְׁם גְּדוּל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת מַעַלְתְּכֶם אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵינֵינוּ ז"ל, הֵייתֶם רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

נָא וְנָא רַק לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוֹת, וְתִרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, לְבַקֵּשׁ אֶת ... וְלְדַחֵק עַל הַקְּבָלָן, וְכֵן עַל הַטִּיחִים וְעַל הַרְצָפִים.

נָא לְדוֹחַ בְּעֵינַי הַגַּג שֶׁל כְּנִיסַת הַמִּקְוֵה.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

י"ח תשצ.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הפשר, לדעתי, כדאי להתחיל לקחת קדם מצפת, ואף שיש הפרש במחיר, עם כל זאת מבחינת פשרות תהיו מכסים וכו', כי אם תתחילו במקום אחר, אני משכנע ובטוח שהסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, לא ישקט, ועל-כן מה אתם צריכים את זה, אבל אחר-כך יכולים להתליף במקום שנוצח, הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם הצלחה גדולה, ותבשרו לי בשורות משמחות של רוח.

ראה לדונח האם עבדו היום, והאם הביאו הכל, ותאמר ל... שכתב יביא את הרצפים, ובאיזה חדר שגמרו את הטיח, שיתחילו לרצף, וכן להרכיב את החלונות, ולא ידאג בשביל כסף, כי תכל על כל יום, כי בעוד כשלושה שבועות אני חוזר, וכן תשא אל אותו בענין הכניסה להמקוה, אם דבר עם הגנן שיכסה את זה.

ותשא אל אותו אם דבר עם ... כי היא ספרה לי כי ... מאד פועם עלינו וכו', ואמר שאף פעם לא יתנו לנו בית-ספר... כאלו שהמועצה הם הבעלי בתים... ואינם יודעים, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ובקרוב נזכה לבנות "עיר ברסלב" לתפארת.

המחכה לתשובה מהירה...

י"ח תשצא.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר פנחס, כ"א תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אֶתְמוּל כְּתַבְתִּי לְךָ מִכְתָּב שֶׁתִּסַּע לְצַרְפַּת, עַל־פִּי כָּל מֵה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וְהַיּוֹם מִתְקַשְׁרִים אֵלַי כָּל מִינֵי בְעֲלֵי חוֹבוֹת, וּמְסַפְּרִים סְפוּרִים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי מִמֵּה שֶׁסִּפַּרְתָּ לִּי, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֲצַלֶּךְ נִתְקַיֵּם הַפְּסוּק (יִרְמְיָהּ יג): "הִיִּהְפֹךְ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמְרַח בְּרַבְרְתָיו" וְגו', אֵינְךָ יָכוֹל לְהַשְׁתַּנּוֹת כָּלֵל, רַחֲמָנָא לְצַלְן, גִּנְבֵי צָרִיךְ לְהַשְׁאֵר גִּנְבֵי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. אֲשָׂאל אוֹתְךָ שָׂאלָה פְּשׁוּטָה: מִדּוּעַ שְׂכַרְתָּ רֶכֶב בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה מְשַׁקֵּעַ בְּחוֹבוֹת?! מַה חֲשַׁבְתָּ, שֶׁאַסַּע עִמָּךְ?! גַּם גְּדוֹל שֶׁמְנַעְתִּי אוֹתְךָ לְנִסְעַ לְכָאן, כִּי כִמְעַט הֵייתָ נִחְנַק עִם עוֹד אֶלֶף דוֹלָר חוֹבוֹת, וְזֶה לֹא מְסַפִּיק, עוֹד הִלְכַתָּ לְהִסִּית אֶת ... שְׂיִסַּע עִמִּי, וּבְרַגַע הֶאֱחָרוֹן מְנַעְתִּי אוֹתוֹ, מַה אַתָּה חוֹשֵׁב, אֲנִי צָרִיךְ אֵיזָה גִבְאֵי אוֹ שְׂמֵשׁ?! תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹר לִי עַד עַכְשָׁו, וְנִתְתִּי לְעֲצָמִי עֲצָה בְּלַעֲדֵי עוֹר מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲדַרְבֶּה כָּל יְמֵי חַיֵּי הַיְתָה לִי רַק הַתְּנַגְדוֹת, וְאֵלוֹ שֶׁהוֹצֵאתִי מֵהַבֶּן וְכוּ', הֵם דִּיקָא נִבְלוּ אַחֲר־כֶּךָ אֶת פִּיהֶם עָלַי... דִּיקָא אֵלוֹ שֶׁעָשׂוּ אֶת הַמַּעֲשִׂים הַכִּי מְלַכְלָכִים וְכוּ', וְזָכִיתִי בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל לְהוֹצִיאֵם, וְאַחֲר־כֶּךָ הֵם הַמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר... וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין לִי רַק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְכָל מֵה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה לְמַעַן רַבְּנוּ ז"ל, הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַפְּרַת־הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה עִמִּי, שֶׁקָּשַׁר אוֹתִי אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְאֵל הַתּוֹרָה, וְכָל עוֹד נִפְשִׁי בְּאִפִּי אֲשֶׁמֵשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאַף שֶׁיִּשְׁנָם שֶׁיִּבְאוּ וְיִשְׁנָאוּ אוֹתִי, וְיִדְבְּרוּ עָלַי כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים, אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד שֶׁבְּעוֹלָם, אֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶף, וְאַף פַּעַם לֹא אֶתְפַּלֵּל בְּמַגִּין שְׁלֵהֶם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תְּמִיד יִהְיֶה לִי מַגִּין נִפְרָד, אֵינִי רוֹצֶה שׁוּם שְׂיָכוֹת עִם אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְעַל־כֵּן מֵאַחַר שֶׁגַּם אַתָּה בְּכָל־הַזֶּה — גּוֹנֵב וְגוֹנֵב וְגוֹנֵב, וְכִמְהַ הַזְּהִרְתִּיךָ עוֹב כְּבָר אֶת הַגִּנְבוֹת, וְלְבַסוּף אַתָּה חוֹזֵר עַל קִיאָךְ וְכוּ', אֵינִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה לְךָ שׁוּם עֶסֶק עִמִּי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּזוֹ, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ עוֹד בְּרַסְלָכָר חֲסִידִים וְעוֹד כְּתוֹת — לְךָ אֲלֵיהֶם, אֲבָל לֹא אֲצַלִּי, יֵשׁ לִי מְסַפִּיק שׁוֹנָאִים, יִהְיֶה לִי עוֹד שׁוֹנָא... אֵינִי יָכוֹל לְסַבֵּל אֲדָם שֶׁנוֹגַע בְּמַמוֹן אַחֲרֵים וְצוֹחֵק...

אֲשֶׁר י"ח תשצב — י"ח תשצג בַּנְחַל קג

תֵּאֱמִין לִי, שְׁגַם אֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת, אֲבָל אֲשֶׁלֶם לְכֻלָּם עַד הַפְּרוּטָה
הָאֲחֵרוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ח תשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"א תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה בְּאֵיזָה אַפֵּן לְמָסֹר אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְ... כִּי אֶתְמוּל הוֹצִיא
מִמֶּנִּי בְּעֶרְמָה מִכְתָּב הַסִּכְמָה, שְׁיִסַּע לְצַרְפַּת וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הוּא עָשָׂה
תַּחַת הַגֵּב שְׁלִי מַעֲשִׂים שְׁלֵא יַעֲשׂוּ.

אִם אֲפֹשֶׁר לְדוֹחַ מַה קָרָה הַיּוֹם בְּבִנְיָה, אֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.
הֵאֵם הִתְקַשֵּׁר אֵל ... שְׁיִבּוֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְדַרְגּוֹת?! הֵאֵם הִתְקַשֵּׁר
עִם זֶה שְׁמֻצְפָּה אֶת הַבְּנֵן עִם אֲבִן יְרוּשָׁלַיִת?! וְכֵן בְּעֵנֵן הַגִּנְנִים,
הֵאֵם הִצִּיעוּ מַחִיר בְּעֵנֵן לַעֲשׂוֹת אֶת הַגַּג בְּכַנְיַסַּת הַמִּקְנָה?! אֲנִי
מִנְסָה לְהִתְקַשֵּׁר בְּבֵיתִי אֵל ... וְאִין מִי שְׁיָרִים שָׁם אֶת הַטְּלָפוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאֲזַכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת שְׁאֲנִי
חַיֵּב לְךָ, וְנִזְכֶּה תָּמִיד לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי
גְּדוּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"א תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

תֵּאֱמַר לְ... שְׁיִרְאֶה לְדַבֵּר עִם ... שְׁיִקְנֶה אֶת הַנְּבָרְשׁוֹת לְבִימָה,

וְכֵן אֶת הַמְּאֹרָרִים עַל הַקִּיר, וְכֵן מַצְנֵן אֶחָד גְּדוֹל לַחֲדָר, וַיִּתֵּן לוֹ כֶּסֶף אֶף וַרְק בְּשָׂבִיל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂכָר אֲזָכָה לְצֵאת מַחֻבּוֹתַי הַמְּרַבִּים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעוֹד כְּחֻדֶּשׁ אוֹ חֻדָּשִׁים, תְּהִיָּה גְמוּרָה כָּל הַבְּנִיָּה, וְאִז אֲזָכָה לְהִישִׁיר אֶת הַגֹּב... מִכָּל חוֹבוֹתַי.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אָנוּ מְשֻׁמְשִׁים אֶת רַבְּנוּ ו'ל', טוֹב לְהוֹדוֹת עַל גְּדֹל הַחֲסֵד חַנּוּם הַזֶּה.

נָא לְדוּחַ בְּעֶרְבֵי אִם הִבִּיא ... וְכֵן אִם הִבִּיא אֶת הַטִּיחַ, וְכֵן אִם הִתְקַשֵּׁר אֶל זֶה שְׂמֻצָּפָה אֶת הַבֵּית עִם אֶבֶן.

תֹּאמַר ל... שְׂאִין לִי מַה לְדַבֵּר עִמוֹ, וְאִם מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא מְשַׁנֵּעַ, שְׂיִלְמַד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם וַיִּתְרַפֵּא, וְאַחֲרַת — סוֹפּוֹ יִהְיֶה בְּבֵית מְשַׁנְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַמְּצָפָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת...

י"ח תשצד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ"ב תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי צָמָא לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי עֵינַי וְלִבִּי כָּל הַיּוֹם רַק בִּיבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂכָר אֲזָכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפִי וְלָבוֹא לְגוֹר שָׁם.

הֲאִם הַטִּיחַ בָּא הַיּוֹם? ! וְכֵן מַה בְּעֵינַי הַרְצוּף? ! תִּשְׁאַל אֶת כָּל זֹאת ל... וְתֹאמַר לוֹ, שְׁפֹשׁוּט עֲשִׂיתִי עֵינַי שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּעֶבֶר הַלְוָאוֹת הַחֲמֻשָּׁת אֲלֵפִים ש"ח, כִּי אָנִי מְמִילָא כְּבָר חֲיָב הַמוֹן חוֹבוֹת לְאֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת וְכוּ', וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁאַל אוֹתוֹ אִם תִּפְסֵם אֶת הַקְּבִלּוֹ, שְׂקִבֵּל לְצַפּוֹת אֶת הַבְּנִין עִם אֶבֶן, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי.

וְכֵן תִּשְׁאַל אֶת ... מֵה קָרָה עִם ... בְּעֵינַי הַנִּבְרָשׁוֹת
וְהַמְאֻרְרִים, וְלֹא יִתֵּן כֶּסֶף רַק עַל זֶה, כִּי פָּשׁוּט אִם אֶתְחִיל עִם
הַלְּנֹאוֹת חֲדָשׁוֹת יִהְיֶה בְּלִי סוּף, וְאֲנִי נִשְׁמַר מְאֹד מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

הַמְצִיפָה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

י"ח תשצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ
שְׂאֵתָם מִתְקַדְמִים עִם הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר יָבֹוא
הַיּוֹם וְסִפְרִים אֵלוֹ יִהְיוּ נַחֲלַת הַכֹּלֶל, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם, וְאֲנִי
מְקַנָּא אֶתְכֶם בְּהִזְכוּת הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת.

אוֹדוֹת לַעֲבֹר דִּירָה לִירוּשָׁלַיִם, רֵאשִׁית, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְכֶם הַזְדַּמְנוֹת
מְצִינָת, כִּי אָבִיו שָׁל ... רוּצָה לְשֵׁלֶם בְּעֵבֹור זֶה, וְעַל־כֵּן עֲלִיכֶם לְבַחַר
דִּירָה גְדוּלָה שֶׁל כְּשִׁבְעָה חֲדָרִים, וְעֲכָשׁוּ אָבִיו יָכוֹל לְשֵׁלֶם וְרוּצָה
לְשֵׁלֶם, וְעַל־כֵּן מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׂתַגְמְרוּ עֲכָשׁוּ דִיְקָא עִם דִּירָה,
וְהַשְׁנִית, לְדַעְתִּי, כֹּל הַחֲלָשׁוֹת שֶׁל ... הוּא בְּגִלְל הַחֵם הַמְחַנֵּיק
בְּבִנְיָ-בְרַק, אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַחֲלִישׁ אֶת כָּל אָדָם, וּבְעֵינַי הָאֵמָא, לְדַעְתִּי,
אִם תְּבִין וְתִסְבִּירִי לָהּ, שְׂאֵת נִכְנָסֶת לְדִירָה יוֹתֵר מְרוּחַת עִם יוֹתֵר
חֲדָרִים, כִּי בְּלִי עֵינַי הָרַע הַמְשַׁפְּחָה גְדֻלָּה, וַיֵּשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ הַזְדַּמְנוֹת
לָזֶה — הִיא תְּבִין וְכו', וְאִין אֶת צְרִיכָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, כִּי לֹא
בְּכָל יוֹם יִרְצָה אָבִיו שָׁל ... לְקִנּוֹת לוֹ דִּירָה, וַיִּפָּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם,
כִּי מִי יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, רַק חֲשַׁבְתִּי אִם הוּא קוֹנֶה לוֹ דִּירָה
בִירוּשָׁלַיִם, אוֹלִי תוּכְלוּ לְסֵדֶר גַּם מִשְׁהוּ בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי ...
הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לְכֶם מִשְׁתִּי דִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת דִּירָה אַחַת, וְגַם יָבֹוא
לְקַרְאֲתְכֶם עִם תְּשֻׁלוּמִים נוֹחִים, הֵינּוּ קֹדֶם הוּא רַק עוֹשֶׂה אֶת הַשְּׁלֵד,
וְלֹאט לֹאט גּוֹמְרִים וְכו' (זוֹ רַק הַצָּעָה, וְלֹא שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ כְּכֹה),
הָעֶקֶר רָאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְכֶם.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּכָר שְׁבַעֵוֹלָם, עֲלִינוּ רַק לְמִסֵּר אֶת
עֲצָמֵנוּ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֶשׁ רַק מֵה שְׁטוּב בְּעֲדָנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת כְּפִי הָאֱמֶת שְׁלוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ"ג תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדוּחַ מַה קָרָה הַיּוֹם בְּעֵינֵי הַבְּנֵיהָ, אִם הִתְקַדְּמוּ הַגְּגֻנִים
וְכוֹי וְכוֹי, וְכֵן הַטִּיחַ, שְׁיִגְמֹר מַה שְׁיִוְתֵר מִהֵר וְכוֹי, וְתֹאמֵר לְ... שְׁכַבְר
יִתְחִיל בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא לְרַצֵּף אֶת הַקּוֹמָה הַשְּׁנֵייה, וּפְלֵא שְׁ... הַעוֹשֶׂה
אֶת הָאָבֶן, לֹא הַזְכִּיר קֹדֶם, שְׁצָרִיכִים לְהַשְׁפִּירֵן עִם בְּטוֹן, אִךְ אִם
צָרִיכִים, בּוֹדְאֵי יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, הַעֲקֹר זְרִיזוֹת בְּלִי שׁוּם עַכּוּבִים.

הַמְּחַפֶּה לְתַשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב פְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, שְׁתַּחֲקֹק אֶת
זֶה, וְלִמְסֹר לְכָל אֶחָד בְּמַעֲטָפָה.

רְאֵה לְדוּחַ עַל־יְדֵי ... הָאֵם ... קָנָה אֶת הַנְּכַרְשׁוֹת וְהָאֵם תִּלָּה
אֶת זֶה, וְכֵן בְּעֵינֵי הַמְּאֹרָרִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְכֵן הַמְּצָנֵן בַּחֲדָר, יַעֲזוֹר
לִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּבָר לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלִבּוֹא לְגוֹר שָׁם
בְּקָרוֹב מְאֹד.

מִקֵּדָם דְּבִרְתֵי עִם ... וְעִם ... וְעִם הַעוֹרֵף־דִּין ... וְכֵן עִם

הַאֲדַרְכֵּיכֶם, וְעַל־כֵּן הֶעֱקַר עֲכָשׁוֹ לְדוּחַ בְּעֵנֵינּוּ הַחֲשָׁמַל, וְכֵן אִם אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג דְּרָף ... הַלּוֹאֵה אֶלְף דּוֹלָר לְמִסֵּר לְ... הַעוֹרֵף־דֵּינ, וְכֵן עוֹד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁקָל, כִּי הוּא לּוֹחֵץ אוֹתִי, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֲנִי צָרִיף לְנִסִּים נְגָלִים.

אֲנִי מַחֲפָה לְדוּחַ בְּעֵנֵינּוּ הַחֲשָׁמַלִּים, הָאֵם סִדֵּר אֶת הַנְּכַרְשׁוֹת וְהַמְאֹרְרִים.

הַמַּחֲפָה תְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

י"ח תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִטּוֹת־מַסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! רְאוּ לְחִזֵּק עֲצָמְכֶם לְהַחֲזִיק מִמְּעַד מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵהַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ, אֲשֶׁר אֵינּוּ מִפְּסִיק לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ כְּרָגַע, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַכֹּל נִסְיוֹן גָּדוֹל בְּשִׁבְלֵנוּ, לְרֵאוֹת אֶל מִי נִפְנָה בְּעֵת צָרָה, וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהַרְגִּיל עֲצָמְכֶם לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֲתֶם צָרִיכִים, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, הֵייתֶם מְרַבִּים בְּזָה, כִּי עַל־יָדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁזוֹכִים לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זוֹכִים לְהֵאִיר אוֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא עַד מְאֹד, כִּי הַתְּפִלָּה מְאִירָה אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹת.

נָא וְנָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שְׁיָכוֹל לְהַשִּׁיג תְּעוּדַת זְכָאוֹת, רְאוּ לְהִכִּין אֶת זֶה, כִּי מִמָּשׁ בְּקֶרוֹב יִפְתָּחוּ הַדְּיּוֹת, וּמִי

שְׁכָבָר הַכִּין אֶת הַנְּגִירוֹת וְהַתְּעוּדָת וּפְאוֹת, יוֹכֵל לְקַבֵּל תְּכַף-וּמִיד
 דִּינָה, לֹא-כֵן מִי שֶׁלֹּא הַכִּין לְעֲצָמוֹ, יִהְיֶה מֵהַצּוֹעֵקִין וְאִינָם נְעִינִין,
 חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָנִים, רַק לְהַכִּין אֶת כָּל הַנְּגִירוֹת,
 וּלְסַדֵּר אֶת כָּל הַסְּדוּרִים עוֹד הַיּוֹם, כִּי יִפֶּה שְׁעָה אַחַת קֶדֶם, וְאִף
 שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, עוֹשֶׂה כָּל מֵה
 שְׁבִיכְלָתוֹ לְמַנַּע מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקַבֵּל אֶת הַדִּירוֹת, אִף לֹא יוֹעִיל לוֹ
 כְּבָר שׁוֹם דְּבָר, כִּי הוּא פֶגֶר מֵת וְכוּ', כִּי תְכַף-וּמִיד כְּשֶׁמִּתְגַּלֶּה אֲמַתָּת
 מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי
 פְּרֻטִית, וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַלֵּינוּ רַק לִפְנוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַפְלָה
 וּבִקְשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבְּטְלִים כָּל מִינֵי הַסְּתָרוֹת וְכֹסוּיִים הַרוֹצִים
 לְהַעֲלִים וּלְכַסּוֹת אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְחָדוּ
 כָּלֵל, רַק רְאוּ לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה, וְכֵן לְהַכִּין אֶת תְּעוּדַת וּפְאוֹת וְכָל
 הַנְּגִירוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה מוֹכְנִים כִּי זֶה יִפְתַּח פְּתָאֵם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּחַתּוּ מִשׁוֹם
 בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, כִּי בְקָרוֹב מְאֹד יִקָּיֵם אֲצַלְנוּ הַפְּסוּק
 (וְזָכְרָה ח, ה): "וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מְשַׁחֲקִים
 בְּרַחֲבֹתֶיהָ", כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יִתְרַבּוּ הַמְּשַׁפְּחוֹת מְרַבּוֹת יְלָדִים, וְיִהְיֶה
 לָנוּ תִלְמוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", וְלֹא
 נִצְטַרֵךְ שׁוֹם טוֹבוֹת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי כָּל עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת רַק
 בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַלֵּינוּ לְהַחְזִיק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁבֻדָּאֵי
 לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַרְבּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּתַפְלָה, שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל אֶת
 הַמְּבָנִים שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר, וְנֹזְכָה בְּמִשְׁפָּט, וְתִהְיֶה לְשׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְגְּדֵינוּ
 מִפְּלֶה גְדוּלָּה. וְעַלֵּיכֶם לְדַעַת, כִּי מֵהַ שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר אֵינוֹ
 פּוֹעֵל, וְאָסוּר לְבַטֵּחַ בְּשׁוֹם בְּשׁוֹר וְדָם, כִּי הַכֵּל הַקָּל וְרַעוּת-רוּחַ, אֵין
 לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן אֵין לָנוּ מִמֵּי לְהַתְּפַחַד
 כָּלֵל!

טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שְׁעָשָׂה

עָמְנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבֵּי נִפְלְא כְּזָה, אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב
חִלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם דִּירָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
וְאִיךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אֲשֶׁר בְּאֲמַת
רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מֵאֵד מֵאֵד עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם חִלְקֵנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ
יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְא כְּזָה, אֲשֶׁר דִּיקָא עַל-יְדֵי
הַהַקְדָּמוֹת הַנוֹרְאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת הַיּוֹצְאוֹת מֵהַנְחַל נוֹבְעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק; כִּי בְּאֲמַת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר
— צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וּכְשִׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה
מִשְׁבֵּר בְּחַיָּו, קִשָּׁה לוֹ לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, לֹא-כֵן מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְמַיֵּד
בְּלִמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ חֵיוֹת לְעֵבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם
בְּנִקְל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמַיֵּד תְּמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

גַּא וְנָא לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּעִיר
אַשְׁדּוֹד, שְׁפָל אֵלוּ שְׁרוּצִים לְעֵבֵר דִּירָה לִיבְנָאֵל, יֵשׁ עֲכָשׁוּ הַזְדַּמְנוֹת
מְצִינָת וּמִיחָדָת, אִף הֵם צְרִיכִים שְׁנֵי דְבָרִים: א. לְרָשִׁם תְּכָף-וּמֵיֵד
בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים שְׁגָרִים בִּיבְנָאֵל. ב. לְהַכִּין תַּעֲוֹדָת זַפְאוֹת, כִּי בְּעוֹד
שְׁבוּעִים יִפְתַּח הַמְּכָרְז, וּמִי שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן עִם הַנ"ל, יְכוּל תְּכָף-וּמֵיֵד
לְקַפֵּץ וּלְקַבֵּל דִּירָה. וְזוֹ הַזְדַּמְנוֹת מִיחָדָת, וְכֵן רְאָה לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה
גְּדוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעִיר אַשְׁדּוֹד, שְׂיִקְנוּ בְּשֶׁר אֲצֵל הַשּׁוֹחֵט
הַכָּשֵׁר שְׁלָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר כִּי אֵתָה יוֹדַע כְּמָה הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים,
שְׁלָכֵל הַפְּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", יִהְיוּ נְזֻהָרִים

בְּאֲכִילַת בָּשָׂר מְשֻׁחַט הַגּוֹן, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יֵשׁ הַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה בְּהַשְׁחִיטָה וְכוּ', וְיִכּוּלִים לַפֶּטֶם אֶת עֲצָמוֹ בַּנְּבִלוֹת וּטְרָפוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְעַל-כֵּן יִשְׁתַּדְּלוּ לְקִנּוּת אֲצִלוּ בָּשָׂר, עֲכָשׁוּ זֶה כְּבָר הַכֹּל רְשָׁמִי וּפְתוּחַ, וְלֹא צְרִיכִים לַפְּחַד כָּלֵל וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא נִכְשַׁל בְּאֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, חַס וְשְׁלוֹם.

כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ צָלְצְלוּ לִי, שִׁכְשָׁאבוּא עוֹד פֶּעַם לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵתָן לָהֶם שְׁעוֹר בְּאֲשֵׁדוֹד, וְהִבְטַחְתִּי לָהֶם, וְעַל-כֵּן כְּפִי הִנְרָאָה בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת בְּעֶרְךָ אֶהְיֶה בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאוֹדִיעַ לְךָ בְּדִיוֹק אֵיזָה יוֹם אֶהְיֶה בְּאֲשֵׁדוֹד.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּהַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, שִׁיִּגְלוּ וַיִּפְרָסְמוּ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא יִפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפַעוּלָם, וְכֵן לְהַכִּין אֶת עֲצָמָם עַל הַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר מֵאֵד הַזֶּה יִרְנֶנוּ רַבְּנוּ ו"ל עַל זֶה, שְׁנוֹזְפָה לְבוֹא אֵלָיו. אֵף צְרִיכִים לְזֶה חֲכָמָה עֲצוּמָה, שְׁלֹא יַעוֹרֵר הַתְּנַגְּדוֹת מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְצְרִיכִים כְּבָר לְהַכִּין אֶת אֲשֶׁתּוֹ בְּצוּרָה יְפָה וּבְשִׁכְנוּעַ שֶׁל אֶהְבָּה וְכוּ', וְלִקְנוּת לָהּ מִתְּנוּת יְפוּת וְכוּ', וְהַכֹּל בְּחֲכָמָה וּבְשִׁכְלָל, וְלֹא לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ פְּרָאוֹת וְדוּקָא, אֲשֶׁר זֶה סֵתָם שְׁגֵעוֹנוֹת וְרוּחַ שְׁטוּת וְכוּ', וְאֵין בְּזֶה שׁוּם עֲבוּדָה לְרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, בְּשַׁעָה שְׁיִכּוּלִים לְשַׁדֵּל אוֹתָהּ בְּדֶרֶךְ וּבְצוּרָה שֶׁל אֶהְבָּה, וּמֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ, שְׁתַּגְּלָה אֶת זֶה לְכָל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּמַחְנִיכָם, אֲשֶׁר זֶה, לְדַעְתִּי, כָּל הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּחַלְקֹת שְׁעוֹשִׁים עִם אֲנִשֵׁים מַעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, בְּשַׁעָה שְׁיִכּוּלִים לְמִנֵּעַ וּלְעַכֵּב אֶת כָּל זֹאת, עַל-יְדֵי שְׁדוּל וְשִׁכְנוּעַ שֶׁל אֶהְבָּה וְכוּ', וְלִקְנוּת מִתְּנוּת יְפוּת וְכוּ', וְחִבְלָה מֵאֵד מֵאֵד שְׂאֵין בֵּין כָּלִיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ מִי שִׁיִּגְלָה זֹאת לְכָל הָאֲבָרְכִים, כִּי סֵתָם בְּכָל שָׁנָה עוֹשִׁים מְחַלְקֹת וּמְרִיבוֹת — הֵן עִם הָאִשָּׁה וְהֵן עִם הַהוֹרִים שְׁלָהּ וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעָה שְׁיִכּוּלִים לְמִנֵּעַ אֶת הַכֹּל וּלְעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּשִׁכְלָל וּבְדַעַת.

תְּהִיָּה מֵאֵד מֵאֵד חֲזוֹק עַל הַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר וּלְחִזּוֹק

וְלֹאֲמַן אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיַפְיִצוּ אֶת אֹר רַבְנוּ ז"ל לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּהּ בְּמִרְכּוּז הָאָרֶץ, וּבִפְרָט אֶת הַסְּפָרִים שְׁנֵדָפְסִים בְּרוֹסִית, כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהַמְסִיּוֹן, יִמַּח שָׁמַם וְזָכָרָם, עוֹבֵד עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד חֲזָק, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְיֵץ קִנְטָרִסִים בְּרוֹסִית.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תת.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁאַתָּה מַחְדָּשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי אֲצַל רַבְנוּ ז"ל הֵיוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עֲנִיָן גְּדוֹל מְאֹד. וְאָמַר, שֶׁהוּא תִקְוֵן גְּדוֹל עַל פְּגַם הַמַּחְשָׁבָה, כִּי כִנְגַד זֶה שֶׁחָשַׁב עַד עַכְשָׁו מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, כִּנְגַד זֶה יְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ וּבְמַחְשָׁבְתּוֹ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, לְקַשֵּׁר אֶת הַתּוֹרָה מִמְקוֹם לְמְקוֹם, אֲשֶׁר זֶה עָקַר שְׁלֵמוֹת הַחֲדוּשׁ. וְהַעֲקָר לְהִבְיֵא אֶת הַחֲדוּשִׁים לְעִבְדָּה וְלְמַעֲשֵׂה, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ חֵק קְבוּעַ לְדָרֵשׁ לְפָנַי קְהַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל שָׁבוּעַ בְּעֻקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה אֶת כָּל הַחֲדוּשִׁים הָאֵלֶּה וְיִוְתַר מִזֶּה, לְצַמְצֵם לְפָנֵיהֶם בְּדַבּוּרֵי חֵן וְהַתְחַזְקוֹת, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה. וְזָכַר "אִם קָטָן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ, רֵאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה" (שְׁמוּאֵל-א' טו, יז). הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סַבָּב, שְׁאַתָּה תִּדְרֹשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-כֵּן אֵין זֶה עֲנִוָה לְהַתְחַמֵּק מִזֶּה, אֲדַרְבָּה, עֲלֶיךָ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁתַּעוֹרֵר וְתַחֲזֵק וְתִאֲמַן אֶת אַחֲרִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם-כֵּן.

הֵן אָמַת, שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ צְרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְרִירוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת בֵּין מִבֵּית וּבֵין בַּחוּץ, עִם כָּל זֹאת זָכַר מֵה שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ף ז"ל: וְכִי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מֵה שֶׁהַשָּׁם

יְתַבְרַךְ חַפְצֵךְ, הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ אוֹהֵב אָדָם מְרַקֵּחַ. וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: גֹּאֵט
הָאֵט לִיעֵב אַ גִּיפְרַעגִילְטֵן מְעֵנְטְשֵׁן; הֵינּוּ אֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם
צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא
מַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק חוֹזֵר תָּמִיד אֵלָיו יְתַבְרַךְ,
זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַגִּיעַ אֶל
מַדְרָגָה זוֹ, שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ
שְׁעוֹבֵר עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, עִם כָּל
זֹאת יַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא רַק שְׁיַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא יַחְזִיק גַּם אֶת
אֲחֵרִים. אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁמַגִּיעַ אֶל מַדְרָגָה זוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי סוֹף כָּל סוֹף עוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לוֹקֵחַ לְעֲצָמוֹ זְמַן
לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת אֲחֵרִים, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר אֲצִלוּ יְתַבְרַךְ. עַל-כֵּן
אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁכָבֵר עוֹשִׂים אֶת
הַפְּתוּחַ סְבִיב הַבְּתִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן יַחְבְּרוּ אֶת הַחֲשֻׁמַּל וְהַבִּיּוֹב,
וּבְקָרוֹב תּוּכַל לְהַפְגִּס לְגוֹר שָׁם בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל
תַּחַת מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי כָּל דְּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה בָּא לְאָדָם מְאֹד
קָשָׁה, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם מְלַמְעַלָּה
מְאֹד מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד! וּפְעַם
אַחַת דְּבָר רַבְּנוֹ ז"ל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: מָה אַתֶּם
יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְכִי מְסַפִּיקִים יְמִיכֶם וְכַחְכְּמֶם כְּלַכְּמֶם לְתַקֵּן

פָּגַם אֶחָד מֵמָה שֶׁקִּלְקַלְתֶּם?! רַק אֲנִי עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵכֶם, וַיֵּשׁ לְאֵל יָדַי לְתַקֵּן הַכֹּל, כָּל מָה שֶׁקִּלְקַלְתֶּם עַד הַנְּהָה, רַק הֶעֱקַר מֵעֵתָה לֹא תַעֲשׂוּ עוֹד, וְאֶפְלוּ מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה אֵינִי מִקְפִּיד עַל הַשְּׂגָוֹת שֶׁתַּעֲבֹרוּ, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, רַק הֶעֱקַר שָׁעַל-כָּל-פָּנִים תִּשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מִמּוֹיֵד (חֲזִי-מוֹתֵר"ן, סִימָן דש); וּבְאַמֶּת רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שֶׁלְקַח הַכֹּל עַל עֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן לֹא בָחַנְם שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מָה שֶׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסּוּרִים יְרִידוֹת קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעַלֵּינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְעוֹלָם.

הֶעֱקַר רָאָה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתָּךְ לְכַף זְכוּת, וְתַלְפֵךְ עִמָּה בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, וְאֵל תִּתְעַצְבֵּן וְתִכְעַס עָלֶיהָ, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, רַק לְלַכֵּת תְּמִיד בְּדַרְךְ הַבְּנָה וְאַהֲבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה תְּמִיד שָׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִגְדְּלוּ אֶת יְלָדֵיכֶם בְּקִלּוֹת, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף פֶּמָה מִכְּתָבִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד וּבִיבְנָאֵל וּבִירוּשָׁלַיִם, וְרָאָה לְמַסֵּר לָהֶם, וְכֵן מִכְּתָבִים כְּלָלִיִּים, שֶׁרְאוּי שֶׁתַּחֲזֹר וְתִתְקַתֵּם, וְיִהְיוּ עִם נִקְדוּת, וְתִהְיֶה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָּה מְאֹד.

רָאָה לְכַתֵּב לִי בְדִיוֹק עַד אֵיזָה מִכְּתָב הַבְּאֵנוּ לָךְ מִ"אֲשֶׁר בַּנְחַל" הַמְּסֻדָּרִים, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ לְדַעַת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל ... עוֹשֶׂה מִפְּתָחוֹת, וְכֹךְ אִם גִּדַּע אֵיפֹה אַתֶּם מִחֲזִיקִים, הוּא יַעֲשֶׂה אֶת הַמְּפָתְחוֹת מִשָּׁם, וּבְאֶפֶן הַזֶּה יוֹרִיד אֶת הַלַּחֵץ מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן זֶה

כָּל הַחַיּוֹת שֶׁל ... שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַמִּפְתָּחוֹת, וְעַל-כֵּן תִּרְשָׁם לִי תִכְף-וּמִיד עַד הַיֵּכָן כִּכְּר שְׁלַחְנוּ לָךְ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַתְפַּעַל מֵעֲבוֹדַתְכֶם וּיְגִיעַתְכֶם בְּהַדְפַּסַת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, כִּי אֲנִי רוֹאֶה בְּעֵצְמִי, אֵיךְ שְׁאַנִּי שְׁקוֹעַ עֲכָשׁוּ בְּחֻבּוֹת כָּל-כָּף כְּבָדִים, וְאֵינִי יָכוֹל לְצִאת מִזֶּה לְעַת עֲתָה וְכוּ', וְאֵיךְ אַתֶּם יְכוֹלִים לְהַדְפִּיס סִפֵּר אַחַר סִפֵּר, זֶה מִמֶּשׁ פִּלְא, פִּלְאֵי פִלְאוֹת, יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא-שִׁתָּף, שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ אֶף פַּעַם לְבְרִיּוֹת, וְשִׁיחֶיָה לָכֶם שְׁפַע גְּדוֹל.

אוֹדוֹת הַדִּירָה בִּירוּשָׁלַיִם, לְדַעֲתִי, אֵל תַּחֲמִיץ אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת, כִּי אִם הָאֲבָא רוֹצֶה לְקַנּוֹת לָכֶם דִּירָה גְּדוֹלָה כְּמוֹ שְׁפַתְכֶם וְאִמְרַתְּ לִי, אַתָּה צָרִיךְ לְקַפֵּץ עַל זֶה, כִּי לֹא בְּכָל יוֹם מִתְרַחֵשׁ נִסָּא, וּבִאֲמַת זֶה עֲנִין נִפְלָא מְאֹד, כִּי דִירָה בִּירוּשָׁלַיִם זֶה בְּסִבִּיבוֹת מְאִתִּים וְחֻמְשִׁים אֶלְף עַד שְׁלֹשׁ מְאוֹת אֶלְף דּוֹלָר, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִזְדַּרְזוּ בְּזֶה מְאֹד, וְלֹא לְדַחֵף כְּדִי שְׁלֹא תִתְחַרֵּט, וּבִפְרָט לְדַעֲתִי, הַמְּזַג אֲוִיר בִּירוּשָׁלַיִם יִהְיֶה לָךְ יוֹתֵר נֹחַ, וְתִרְגִּישׁ הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב.

אוֹדוֹת ... גִּירוּ יָאִיר, אִם אֵין לוֹ כִּכְר שׁוּם בְּרָרָה, אָז הוּא יָכוֹל לְהוֹצִיא הַלְוָאָה בְּנִקְאִית, אֲבָל עַדִּיף שְׁיִחַכָּה עוֹד קֶצֶת וְכוּ', תִּאֲמַר לוֹ שְׁהִיּוּם צְלִצְלָה אֵלַי ... וְאָמַר, וּבְכֹו מְאֹד עַל הָאֶלְף וְחֻמְשׁ מְאוֹת דּוֹלָר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְתַת לָהֶם עַד יוֹם שְׁלִישִׁי, וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ אֵיזוֹ אִפְשָׁרוֹת שְׁיִגְמֹר אַתֶּם — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי חֲבָל שְׁיִלְכְּלוּ אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲעַשֶׂה עֲכָשׁוּ תַעֲמוּלָה גְּדוֹלָה אֲצֵל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיִקְנוּ אֲצֵלוֹ ... וְעַל-כֵּן חֲבָל שְׁיִלְכְּלוּ אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ (כָּל זֶה תִּקְרָא לְפָנָיו עַל הַטְּלָפוֹן), אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד יִהְיֶה לוֹ קוֹנָה, כִּי בִאֲמַת הַתְּכַנִּית שְׁלוֹ תְּכַנִּית מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְיֵשׁ אֶת זֶה תַּחַת יָדִי.

תַּגִּיד ... שְׁדַבְּרַתִּי הֵן עִם הָאֲדַרְיָכָל וְהֵן עִם הָעוֹרֵף-דִּין הַלִּילָה, וְאוֹמְרִים שְׁהַנְעֵדָה לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת שְׁיִשְׁמֹר מְאֹד אֵיךְ הוּא מְדַבֵּר אַתֶּם, כְּדִי שְׁלֹא יִסְתַּבֵּף, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁהַסְמ"ך-מ"ם אֵינּוּ עוֹמֵד כְּרָגַע, רַק תְּמִיד מוֹסֵר אוֹתְנוּ, וְלִכֵּן יִדְבְּרוּ

עמו בחכמה, באפן שיוציא התר על תדרי שנה למעלה.

ותאמר לו, שיזדרז מאד מאד עם גמירת המדרגות והבימה עם השיש, וכן שיתחילו לרצף מה שיותר מהר, שכשאני בא, שיהיה לי חדר לקבל את הקהל, ולא כמו שהיה בפעם שעברה, שהצרכתי להיות שם רק כמה ימים, וכן שיגמר עם איזה קבלן על קיר האבן, באפן שנוכל לעשות את הגשר בכניסת הבית.

נא לדנוח את כל אשר נעשה שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ותשתדלו לחיות ביחד באהבה, אהנה ורעות, ואחד יעזר את רעהו וכו', ובזה תלויה כל הצלחתכם — כשהבעל עוזר להאשה והאשה עוזרת לבעלה, וזה מאד מאד יקר אצלו ותברך, כי הקדוש-ברוך-הוא אמר (סכה נג): ימחה שמי על המים, כדי שיהיה שלום בין איש לאשתו; ועל-כן אם הבעל והאשה משלימים, לא צריכים לבוא לידי מחיקת שם שמים, חס-ושלום, ואז זוכים לשכינה ביניהם, וכשהשכינה שרויה ביניהם, תהצלחה ותברכה מצויה ביניהם.

עליכם לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, שזכה אתכם עם ילדים כל-כף נחמדים, שהם שוים כל הון דעלמא, ואין כסף בעולם לשלם בעבור מתנות כאלו — ילדים בריאים, ועל-כן תשתדלו להבין אחד את השני ולעזר אחד את השני.

רְאוּ לְהַכִּין תַּכְּף־וּמִיד אֶת הַתְּעוּדָת וּזְכָאוֹת, כִּי כָפִי שִׁשְׁמַעְתִּי
 בְּעוֹד שְׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשָׁה יַפְתַּח הַמְּכָרְז, וּמִי שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן עִם תְּעוּדַת
 וּזְכָאוֹת וְכָל הַנְּיִרוֹת שִׁצְרִיכִים, הוּא יִקְבַּל אֶת הַדִּירָה וְזֶה בְּרוּר,
 וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהַכִּין אֶת זֶה תַּכְּף־וּמִיד, כְּדִי שִׁתְּזַכּוּ בְּדִירָה, וְעַל כָּל־
 רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּיָדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, וְגַם אֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁתְּהִיָּה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא
 תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לַיָּדִי מִתְּנַת בְּשֶׁר וְדָם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל שִׁיחִיו.

רְאוּ לְהַכִּין תַּכְּף־וּמִיד אֶת הַתְּעוּדָת וּזְכָאוֹת, כִּי כָפִי שִׁשְׁמַעְתִּי
 עוֹמֵד לְהַפְתַּח הַמְּכָרְז, וּמִי שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן עִם כָּל הַנְּיִרוֹת שִׁצְרִיכִים,
 הוּא יִקְבַּל אֶת הַדִּירָה וְזֶה בְּרוּר, וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהַכִּין אֶת זֶה
 תַּכְּף־וּמִיד.

וְעַל כָּל־כֵּן רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי
 בְּיָדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְגַם אֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁתְּהִיָּה לָכֶם
 דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לַיָּדִי מִתְּנַת בְּשֶׁר וְדָם.

הָעֵקֶר רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַחַד
 יִחַזַּק אֶת הַשָּׁנִי, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה תִצְלִיחוּ, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים
 לְהִיּוֹת שִׁתְּפִים בְּכָל עֲנִין, וּכְדֻרָךְ שִׁתְּף בְּאִיזָה מְסַחֵר, עֵקֶר הַצְּלָחַת
 הָעֵסֶק הוּא רַק כְּשֶׁהַשִּׁתְּפִים הוֹלְכִים בְּאַמְת, הֵינּוּ מִתְּחַלְּקִים בֵּין בְּרוּחַ
 וּבֵין בְּהַפְסֵד וְכוּ', וְאִזּוֹ יֵשׁ לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוּלָה בְּעֵסֶק, לֹא־כֵן כְּשֶׁאַחַד
 מוֹעֵל בְּהַשָּׁנִי, אוֹ כְּשֵׁיִשׁ הַפְּסֵד, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, אַחַד זוֹרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה
 עַל הַשָּׁנִי, זֶה תְּחַלַּת הַכְּשָׁלוֹן, עַד שֶׁבְּאִים לַיָּדִי עֲנִיּוֹת וְחֶסוּל הָעֵסֶק,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּמוֹ־כֵן הוּא בְּזוּג, כְּשֶׁאִישׁ וְאִשָּׁה מִתְּחַלְּקִים בֵּין עִם

הַרוּחַ שֶׁהוּא הַנְּחִית, וּבֵינָם עִם הַעֲגֻמַת נַפְשׁ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְאֵינָם זֹרְקִים אֶת הָאֲשָׁמָה זֶה עַל זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בֵּינֵיכֶם, וּבְקָרוֹב תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אַתֶּם צָרִיכִים לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, שֶׁזִּכִּיתֶם לִילְדִים נַחֲמָדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר זֶה שָׁנָה כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד אֲסִירֵי תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם תְּזַה, בֵּן יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְגַדְלָם בְּנִקְל, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת דְּקַרְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל שְׁיַחֲיוּ.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפְלוּ בִּיאוּשׁ וּבְמִרְרוּת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, הֵן אֲמַת שְׁאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם כָּל מֵינֵי חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק, כִּי עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם נִמְדָּדַת כְּפִי הַחִזּוֹק שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּעַת צָרָה וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת דִּיקָא. וְעֵקֶר הַכַּחַשׁ לְהִתְחַזֵּק הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁמַחְזִיקִים אֶת אַחֲרִים, כִּי בְּשָׂעָה שְׁמַחְזִיקִים אֶת אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַזְּקִים בְּעֲצָמָם.

רְאוּ לְהִכִּין תְּכַף-וּמְיָד אֶת הַתְּעוּדָה וְכַאוּת, כִּי כְּפִי שֶׁשְׁמַעְתִּי בְּעוֹד שְׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשָׁה יַפְתַּח הַמְּכָרְז, וּמִי שֶׁיִּהְיֶה מוֹכֵן עִם תְּעוּדַת וְכַאוּת וְכָל הַנְּיָרוֹת שֶׁצָּרִיכִים, הוּא יִקְבַּל אֶת הַדִּירָה וְזֶה בְּרוּר, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִכִּין אֶת זֶה תְּכַף-וּמְיָד כְּדֵי שֶׁתִּזְכּוּ בְּדִירָה. וְעַל כָּל־כֵּן — רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בִּידוֹ יִתְבָּרַךְ,

וְגַם אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ לַיָּדַי מִתַּנַּת בְּשָׂר וָדָם.

נָא וְנָא אֵל תִּקְחוּ אֶת הָעֲנָנִים בְּקִלּוֹתַי, כִּי לְדַעְתִּי בְּנִקְלֵי יְהִיָּה לָכֶם לְקַבֵּל דִּירָה מִהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת. רַק תִּצְיִתּוּ, וְאֵל תִּחִיּוּ כָּל-כָּף שְׂבוּרִים וְנִפְוִלִים בְּדַעְתְּכֶם, כִּי תִהְיֶה לָאֵל, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָכֶם בְּנִסִּים נְגִלִים עִם יְלָדִים כָּל-כָּף נִחְמָדִים, אַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לַפָּנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּכֶם.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תִּחִיּוּ אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם כַּמָּה פְּעָמִים, וּמֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, וְרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאַחַד שְׁיַעֲזֹר אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַהֲצָלָחָה, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁתַּפִּים בְּכָל עֲנָנִים, וּכְדָרָךְ שְׁתַּף בְּאִיזָה מִסְתָּר, עַקֵּר הַצְלַחַת הָעֵסֶק הוּא רַק כְּשֶׁהַשְּׁתַּפִּים הוֹלְכִים בְּאַמְתָּה, הֵינּוּ מִתְחַלְקִים בֵּין בְּרוּחַ וּבֵין בְּהַפְסֵד וְכוּ', וְאִזּוּ יֵשׁ לָהֶם הַצְלָחָה גְדוֹלָה בְּעֵסֶק, לֹא-כֵן כְּשֶׁאַחַד מוֹעֵל בְּהַשָּׁנִי אוֹ כְּשֶׁיֵּשׁ הַפְסֵד, חֲסִי-וְשָׁלוֹם, וְאַחַד זוֹרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַשָּׁנִי, זֶה תִּחַלַּת הַכְּשָׁלוֹן, עַד שְׁבָאִים לַיָּדַי עֲנִיּוֹת וְחִסּוֹל הָעֵסֶק, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּזוּג, כְּשֶׁאִישׁ וְאִשָּׁה מִתְחַלְקִים בֵּין עִם הַרוּחַ שֶׁהוּא הַנַּחַת, וּבֵין עִם הָעֲגֻמַת נֶפֶשׁ, חֲסִי-וְשָׁלוֹם, וְאִינֵם זוֹרְקִים אֶת הָאֲשָׁמָה זֶה עַל זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים בְּחֵי נְשׂוּאֵיהֶם. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּינֵיכֶם, וּבְקָרוֹב תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׁיַעֲשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאוּ לְהַכִּין תְּכֵף-וּמִידָה אֶת הַתְּעוּדָה וְכַאוֹת, כִּי כִפִּי שְׁשִׁמְעָתִי

אֲשֶׁר י"ח תתז בַּנְחַל קיט

בְּקָרוֹב יִפְתַּח הַמְכָרְזוֹ, וּמִי שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן עִם כָּל הַנִּינְרַת שְׁצָרִיכִים, הוּא יִקְבַּל אֶת הַדִּירָה. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִכִּין אֶת זֶה תַּכְּף־וּמִיד, כְּדֵי שְׁתִּזְכּוּ בְּדִירָה. וְעַל כָּל־ם — רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגַם אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂתִּהְיֶה לְכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְיָדֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תְּחִינוּנִי, כִּי כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב מִכֶּם, זֶה אֶצְלִי אוֹצֵר גָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל שְׂיִחִיו.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְאֲנִי תָּמִיד מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִרְחִיב לְכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם שְׁפַע גָּדוֹל בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

הָעֶקֶר רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶחָד יִחַזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ, וּבְקָרוֹב תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גָּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ תָּמִיד בְּשִׁבְלֵכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְגַדְלָם בְּנִקְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל שְׁיִחִיו.

זָכְרוּ זֹאת תָּמִיד, כִּי אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְהַשְׁנִי, אִז תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, הָעֶקֶר צְרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלַעֲזוֹר בְּמָה שָׂרָק יְכוּלִים בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי וְלֹא לְהִתְחַמֵּק, וְאִז תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

זָכְרוּ זֹאת, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִכְּאֵן, כִּי יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי הָאָדָם הֵם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר שָׁנָה עוֹבֵר כְּמוֹ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יָמִים, וְעַל-כֵּן חָבַל לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים בְּמִרְיוֹת וּבְמִרְיבוֹת וְכוּ' וּבְאֵי הַבְּנוֹת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד בַּחַיִּים, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי בְּכֹל זֶה, וְאִז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בְּנִשְׂוֹאֵיכֶם, וּמָה גַם שֶׁתִּזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל חוֹבוֹתֵיכֶם וּפְרָנְסוֹתְכֶם תְּבוֹא בְּשִׁפְעַ.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרָרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְתִמְשָׁף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
 שבעולם להתחזק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו ידון לכף זכות
 תמיד, ותכבדו זה את זה, אשר דבר זה מאד מאד יקר אצלו ותברך,
 כי לא ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם, אלא שיהיה שלום בין
 עם ישראל, ועל-ידי שלום זוכים להוריד את השכינה. אף זה לעמת
 זה ברא את הסמ"ך-מ"ם, שיעלים ויכסה ויסתיר את אמתת
 מציאותו ותברך, וכל עבודתנו בזה העולם היא רק לגלות ולפרסם
 את אמתת מציאותו ותברך, ולידע שהוא ותברך מחיה ומנהיה
 ומקים את כל העולם פלו, והרע הוא כפסא להטוב, ועל-כן עלינו
 לבקש תמיד ממנו ותברך, שנוזף להתחזק בכל מיני אפנים, ולא
 נשפע מתושבי המקום, אדרבה אנחנו נאיר את אורו ותברך באור
 גדול ונורא פזו, עד שנוזף לקרב את כלם בתשובה שלמה, ומה
 שאנחנו סובלים עכשו — בזיונות ושפיכות דמים, כל זה מהסתת
 הסמ"ך-מ"ם, שמסית ומדיח יומם ולילה נגדנו, ועלינו רק להתחזק
 ולא להתפעל כלל, כי מעלת הזוכה לקבל עלבונות — אין לתאר
 ואין לשער כלל, כי זה עושה אותו כלי לקבל בו אור האין סוף
 ברוך הוא. ואנשי שלומנו היקרים מספרים, כשנפרד הצדיק הקדוש
 רבי מרדכי מטשערנוביל זי"ע מעיר ברסלב, והיו המון אנשים
 מלוין אותו, כי היה מפרסם מאד, ודבר אז לאנשיו הרבה דבורים
 המחיים את הנפש, ובתוף דבוריו אמר בזו הלשון: חכמינו
 הקדושים אמרו (שבת פח): "הנעלבים ואינם עולבים שומעים
 חרפתם ואינם משיבים, עליהם הפתוב אומר: "ואהביו כצאת
 השמש בגברתו", ושאל: "מה אעשה אני, שהיכן שאני הולך ובא,
 כלם מכבדים אותי מאד, ואף אדם לא מבזני, איך אזכה למעלה זו
 להיות מאוהבי ה'?" אלא שצריך להקנות "זיף איינקויפן", באנשים
 פאלו שמבזים אותם, והם שותקים על בזיונם, והפטיר ואמר: "פאן
 בעיר דר יהודי, שכל העולם מבזים ומבישים אותו והוא שותק על
 בזיונו, משום כך חפצי ורצוני להקנות בו", ומסר: רבל אחד יקנו
 בעבורו את הספר "לקוטי-תפלות", שחברו מוהר"ן ת"ל, וזה היה
 סכום רב פי עשרים ויותר לערך הספר, ותכף רץ רבי שלמה ראובן
 זלאטעס, והביא לו את הספר, ושמח בו מאד, ואמר: "בזאת קונה

אֲנִי חָלַק בִּיהוּדֵי שְׁכֻלָם מְבֹזִים אוֹתוֹ, "דָּאס קוֹיף אִיף וְאָף אִיִּן אִין דַּעַם אִידֵן וּוּאָס אֶלְע זַעֲנַעֵן אִיהֶם מְבֹזֶה", וְיִדְוַע שְׁהָאִישׁ הַזֶּה הָיָה מוֹהֲרָנִי ת"ו", שֶׁהוּא סֶבֶל בְּזִיוֹנוֹת מִבֵּית וּמִבְחוּץ הֵן מְאֻנְשֵׁי הָעוֹלָם, וְהֵן בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבָרוּ עָלָיו, עִם כָּל זֹאת הַתְּחִזָּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזְקִיּוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁחִזָּק וְאִמַּץ גַּם אַחֲרֵים, וְעַל-כֵּן גַּם אַתֶּם רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁפָעוּלָם, וְתִחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חִזָּק.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרֵי, שְׁאֲזַכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל עֲנִינֵי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה בְּעִבּוּר הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, תִּזְכְּרוּ אוֹתִי בְּכָל יוֹם בַּתְּפִלָּתְכֶם, שִׁיזְכְּנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרוּחוֹת נַחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצֵי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֹנִי"ה עָלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְיִזְכְּפוּ לְרוּחוֹת רַב נַחַת מִיְלֻדֵיהֶן, וְיִגְדְּלוּ אוֹתָן בְּנִקְל.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּחִזְקֶנָה אֶת עֲצַמְכֶן בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלֶנָה לְעִזּוֹר אִשָּׁה אֶת רֵעוּתָהּ בְּכָל מֵה שְׁאֲתֶן רַק יְכוּלוֹת — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפְּחוּ בֵּי, כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אִיף שְׁאֲתֶן מִחְזִיקוֹת אֶת עֲצַמְכֶן בְּיַחַד כְּמוֹ מְשֻׁפְּחָה אַחַת, כִּי בְּאֵמַת אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִקּוֹם חִלוּנֵי,

וְצָרִיכִים חֲזוּק שְׁאִמַּת תְּחִזֵּק אֶת הַשְּׁנִיָּה, כְּדֵי שְׁלֹא נִשְׁפַּע מֵרוּחַ הַמְּקוֹם וְהַזְּמַן, וְאֲדַרְבָּה, גִּזְכָּה לְקַרֵּב אֶת אַחֲרִים אֶל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְלְכָל זֶה זֹכִים דִּיקָא אִם מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהֵאִיר אֶת אִוְרוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֵמַת כָּלָם רוֹצִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִךְ לֹא מוֹצְאִים אֶת הַדְּרָךְ הַמִּתְאַיְמָה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁזָכִינוּ שְׁיִישׁ לָנוּ קִיטְנָה כָּל-כֶּף זָפָה, וְחָבַל חָבַל שְׁבַשְׁבִּיל הַסְּתוֹת הַסֵּמ"ף-מ"ם, אָנוּ צָרִיכִים לְסַבֵּל כָּל-כֶּף, שְׁלֹא יִהְיוּ לָנוּ מְבָנִים אִיפֹה לְהִחֲזִיק אֶת הַיְלָדִים, עִם כָּל זֹאת בְּצָר הַרְחֵבְתָּ לִּי, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לָנוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל, יוֹצֵא קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמִים עַל-יְדֵי הַקִּיטְנָה שֶׁל הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוִינָה רַב גַּחַת מְבִנּוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְפִתּוֹחַ לְשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת, וְנִצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּעַדֵי וּבְעַד אֲשֵׁתִי, שְׁנִזְכָּה כָּבֵד לְבֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְנִרְוֶה רַב גַּחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ, וְנִזְכָּה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְאֶהְיֶה לְכֵן אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוּל עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֵן, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיוּ מְאֹד יְקָרוֹת תְּפִלוֹת הַנָּשִׁים, וְאָמַר, שְׁתְּפִלַּת הַנָּשִׁים מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וּבְאֵמַת אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים גְּדוּלִים, רַחֲמִים עֲצוּמִים, שְׁאֲזַכָּה לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלְבֹא לְאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה בְּרִיא וְשֵׁלֵם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְכֵן, שְׁתַּצְלַחְנָה וְתִצְיַתְנָה אוֹתִי לְהִחֲזִיק אֶת עֲצָמָי בְּיַחַד, וְלָדוֹן אֲשֶׁה אֶת רְעוּתָהּ לְכֶף זְכוּת, וְתִתְפַּלְלֵנָה תְּמִיד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵה שְׁאֲתָן צָרִיכוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב מִתְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁר מְאֹד נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וּבְפֶרֶט תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׂמִים...

י"ח תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד עַל הַמְּכַתֵּב שִׁשְׁלַחְתָּ לִּי, וּתְהִלָּה לְאֵל,
סִדְרָתִי אֶת הַכֹּל עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, דְּבַרְתִּי עִם הַגְּנִיָּים, דְּבַרְתִּי עִם
... דְּבַרְתִּי עִם ... דְּבַרְתִּי עִם כָּל מִי שֶׁרַק נוֹגַע לְבְנֵיהָ, וּבְרוּךְ הוּא
יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ לְעַד לְנֹצֵחַ יִמְשִׁיכּוּ מִחֵר בְּצוּרָה מְסֻדָּרָת, וְטוֹב מְאֹד מְאֹד
עֲשִׂיתָ שֶׁהוֹדַעְתָּ לִּי.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי לֹא אֶפְסִיק בְּשׁוֹם פְּנִים בְּעוֹלָם, אֶפְלוּ שֶׁאֶשְׂאָר
לְבַד, אֲמַשִּׁיךְ לְגִלּוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר פֵּעַם
רַבְּנוֹ ו"ל: "אֲנִי אֶת הַצָּבִי מְכַרְח לְתַפְס, וּמִי שֶׁיִּרְצֶה שְׁיִחְזוֹר", אֶקְנֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשֵׁלֵם לָךְ אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁבְּכֹל פֵּעַם יֵשׁ בְּלִבּוֹלִים חֲדָשִׁים וְכוּ', אֲבָל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עַל זֶה.

מָה בְּקִשֶׁר לְמְכַתְּבִים לְאֲשֻׁדּוּד, הָאֵם מְסַרְתָּ אֶת זֶה? וְכֵן מָה
חֲדָשׁוֹת בְּקִשֶׁר לְהַדְפֹּס "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש" חֶלֶק ב', וְכֵן בְּעִנְיַן
הַגְּלִיזוֹן "אוֹר יְכַנְאֵל" מְסַפֵּר 46 עַל חֲדָשׁ אָב, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְשִׁיךְ לָךְ שֶׁפַּע דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ מ... גֵּרוֹ יְאִיר, הָאֵם הַכֹּל בְּסֵדֶר.

אֲשֶׁר י"ח תתיג בנחל קכה

הַעֲקֵר רְאֵה לַחֲזֵק עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ אוֹ לְהַפְלִיחַ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וּמוֹבֵא בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ (פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי), אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה הִצְלִיחַ רַבִּי עֲקִיבָא עַד שֶׁנִּכְנַס בְּשִׁלּוֹם וַיֵּצֵא בְּשִׁלּוֹם, כִּי הָיָה בְּבַחֲיִנַת אֵשׁ לְהִבָּה, תְּמִיד בְּעַר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה, אַהֲבָה עֲזָה, וְעַל-כֵּן זָכָה לְהִכְנֹס בְּשִׁלּוֹם וְלֵצֵאת בְּשִׁלּוֹם; כִּי בְּשַׁעַה שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה עֲבוּדָתוֹ בְּאֵשׁ דִּקְדָּשָׁה וְאַהֲבָה רַבָּה, עַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת. לֹא-כֵן בֵּן עֲזַאי שֶׁהָיָה בְּבַחֲיִנַת עֶפֶר, וּבֵן זֹמָא הָיָה בְּבַחֲיִנַת רוּחַ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּבַטְּלוּ, שְׁכָל זֶה בְּבַחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְדַבּוּר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַחַר שֶׁקֶצֶץ בְּנִטְעוֹת, שֶׁהָיָה מִים, שֶׁהֵן הַתְּאֻוֹת, כְּמוֹבֵא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד', אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, מִים, רוּחַ, עֶפֶר, הֵם כְּנֻגַד הָאֲרַבְעַת בְּחִינוֹת הַנ"ל, וַיִּצְרִיכֵם לְזַפְּכֶם, עֵינֵי שֶׁ; הַעֲקֵר הוּא אֵשׁ דִּקְדָּשָׁה, לְעִשׂוֹת הַכָּל בְּחִיּוֹת וּבְאַהֲבָה וּבְתַשׁוּקָה עֲצוּמָה רַק אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלום וּבְרַכָּה לְ... וְ... שְׁיַחֲיָה.

שְׁלַחְתִּי לָכֶם מִכְתָּב אֶתְמוּל וְגַם הַיּוֹם בִּבְקָר, וְלֹא קִבַּלְתִּי שׁוּם מַעֲנָה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, אֲקַנְהָ שֶׁהַכָּל בְּסֵדֶר אֲצַלְכֶם, נָא לְדוּחַ תַּכְּף-וּמְיָד.

וְכֵן רְאוּ לְדוּחַ מ... הָאֵם קִבַּל אֶת הַכֶּסֶף הַיּוֹם בִּבְקָר, וְכֵן הָאֵם נִסַּע בְּעֵבוּר קִיר אֶבֶן, וְכֵן הָאֵם הַגְּגָנִים בָּאוּ הַיּוֹם לְגַמֵּר עֲבוּדָתָם, וְכֵן בְּעֵינֵי הַנְּקִיּוֹן, הָאֵם אֲנִשִּׁי שְׁלוּמָנוּ נִקּוּ סְבִיב בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.

וְכֵן רְאוּ לְהַתְקַשֵּׁר אֶל ... הָאֵם יֵשׁ אֵיזָה חֲדָשׁוֹת בְּעֵינֵי הַבֵּית-סֵפֶר אוֹ הָרַב ... וְכֵן בְּעֵינֵי הַקִּיטָּנָה.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְבִשׁוֹר לִי מֵהַ בְּקָשׁוֹר הַדְּפָסָה, הַעֲקָר אֶל תְּהִיוּ
שְׁבוּרִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... וְ... שְׂיִחָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם עֲכָשׁוּ, וְאִם כִּי בְסִפְרֵי הָאֲחֵרוֹנִים דָּנוּ
הָאֵם מְבָרְכִים בְּרַפְת "שְׁהַחֲיֵנוּ" בְּהוֹצָאת סֵפֶר חֲדָשׁ, רְאוּ לִי לְבָרֶךְ
כְּפָלִים בְּרַפְת "שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה", קִנְדָם — שְׁנֹדֶפֶס הַסֵּפֶר
"דְּרָשׁוֹת־מֹהֲרָא"ש" חֶלֶק ב', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהֲאֲבָרֶךְ ...
... גְּרוּ יְאִיר, יִסְדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת חֶלֶק ג', וְהַשְׁנִית — רְאוּ לִי
לְבָרֶךְ בְּרַפְת "שְׁהַחֲיֵנוּ", שְׁשַׁלַּח לִי אֶתְכֶם, שְׁאֲתֶם זוֹכִים וּמְזֻכָּים אֶת
הַרְבִּים לְהַדְפִּיס סִפְרֵי בְּהַדוּר וּבִיפִי כְּזֶה, שְׁכַמְעַט לֹא נִמְצָא בִּיתֵר
הַסִּפְרִים בְּעוֹלָם.

יְדוּעַ הַסְּפוּר, אֲשֶׁר הֵרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אֲבָרְהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל לְעַת
זְקִנְתּוֹ, כְּשֶׁהֲרֵאֵהָ שְׁלוֹ נַחֲלָשָׁה, וְדָרְכּוֹ הִיָּתָה לִילָף בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת
אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהָיָה קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ מְאֹד לְתַפֵּס וְלַעֲלוֹת אֶל הַהָר,
שְׁשֵׁם הַצִּיּוֹן (כִּי אַז הָיָה שֵׁם הָר, אִם בָּאוּ מִכּוּוֹן הַקְּלוּיז, כְּמוֹ
שְׁרוּאִים עֲכָשׁוּ, כִּי אַז לֹא הָיוּ שֵׁם בְּנִינִים, כִּי הַמְּקוֹם הוּא בֵּית הַחַיִּים
עַתִּיק, וּכְהִיּוֹם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עֲקָרוּ אֶת הַפֶּל, וּבָנוּ בְּנִינִים,
וְהַחֲרִיבוּ אֶת כָּל בֵּית הָעֵלְמִין), וּבִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִזְמִין
לוֹ אַחַד, שְׂיִלָּף עִמּוֹ בְּכָל לַיְלָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, כְּדִי שְׂיִוְכַל
לְהַחֲזִיק בּוֹ. וְסַבֵּב הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבָא אֲבָרֶךְ אַחַד, וְשָׁמוּ ר'
וְעֵלְוִיל ו"ל, וְהוּא הִיָּתָה דָּרְכּוֹ לִילָף עִם ר' אֲבָרְהָם ו"ל בְּכָל לַיְלָה
בְּחִצּוֹת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְעֲזַר לוֹ לְסַחֵב אֶת הַשְּׂמָן זֵית בְּעֵבוֹר הַנֵּר
תְּמִיד, וּכְשָׁבָא, בְּרֶךְ עָלָיו ר' אֲבָרְהָם ו"ל בְּרַפְת "שְׁהַחֲיֵנוּ" בְּשֵׁם
וּמְלָכוֹת, כְּמוֹ־כֵן רְאוּ וְנִכּוֹן גַּם לְבָרֶךְ עֲלֵיכֶם בְּרַפְת "שְׁהַחֲיֵנוּ", עַל

שְׁזַכָּה אוֹתִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְכֶם, שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּהַדְפָּסַת הַסְּפָרִים שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" וַיִּתֵּר הַסְּפָרִים שְׁחַבְרָתִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכָּה לְסִדֵּר לְדַפּוּס אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַמְּנַחִים אֶצְלִי בְּכַתְב־יָד (שְׁעֵדִין לֹא מְסֻדְרִים לְדַפּוּס), הֵן עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהֵן עַל הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת", וְהֵן עַל "סְפָר-הַמְדוּת" וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַמְשַׁפֵּט שְׁנִקְבַע עַל יוֹם רֵאשׁוֹן י' אָב, לְדַעֲתִי, כָּל הַמְשַׁרְדִּים אֲזוּ סְגוּרִים, וּפְשוּט בֵּית-הַמְשַׁפֵּט עָשׂוּ טְעוֹת, וְכִמוּ שְׁנִדְחָה יוֹם ט' בָּאָב, כְּמוֹ-כֵן יִהְיֶה נִדְחָה כְּבָר כָּל הַצָּרוֹת וְהַגְּזֵרוֹת רְעוֹת מֵאַתָּנוּ וּמֵעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֶל ... וְלִשְׁאֹל אוֹתוֹ מַה נִּתְחַדֵּשׁ הַיּוֹם בְּעֵנִין הַבְּנִיָּה, וְכֵן תִּשְׁאַל לְ... ... הָאֵם נִקּוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ סְבִיב בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, כִּי רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה מִתְנַכֵּל לָנוּ, וְאִם אֵין תְּשׁוּבָה, אַתָּה יָכוֹל לְצַלְצֹל לְ... גְרוּ יְאִיר, כִּי גַם הוּא יַדַע מַה קוֹרֶה אוֹדוֹת קִיר הָאָבֶן.

הַמְחַפָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תתטו.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין שְׁאַלְתָּךְ מַה שְׁמוּכָא בְּ"פַעֲלַת-הַצְדִּיק" מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁנוּהֵגִים בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה לְשַׁבַּע בְּנִקִּיטַת חֲפִיץ עִם הַסְּפָר תּוֹרָה, זֶה שִׁיךְ גַּם כָּל הַשָּׁנָה.

אוֹדוֹת עֵנִין הַתְּבוּדוֹת, הָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הַתְּפִלוֹת הֵם בְּלִשׁוֹן נוֹכַח, וּמוּכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט"ו, שְׁמַגְדֵּל רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרַחֵם עָלֵינוּ, נִתֵּן לָנוּ רְשׁוּת לְקַרְאוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹנוֹת כָּאֵלוּ, וְאִף שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ

מְשַׁלֵּל מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת הָאֵלוֹ וְהַשִּׁבְחִים הַלְלוּ שְׁאֲנוּ מִשְׁבַּחִים אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן גַּם בְּהַתְּבוּדוֹת יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן נֹכַח, וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה, כַּמוֹבָא בְּרַמְבַּ"ם הַלְכוֹת תְּפִלָּה.

אוֹדוֹת הַעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הוּא בַּפְּשִׁיטוֹת, שְׁצָרִיכִים לְחַזֵּר הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁהֵן תּוֹרוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבִישִׁחוֹת-הַר"ן וּבַחֲיֵי-מוֹהַר"ן, וְלִקְיָמָם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְזֶה נִקְרָא הַתְּקַשְׁרוֹת אֲמִתִּית לְהַצְדִּיק. וְכֵן מוֹבָא בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְכָה ה', שֶׁהַצְדִּיק הַשְּׂאִיר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר תְּלַמִּידִים כְּאֵלוֹ, שִׁיכוּלִים לְהַצִּיל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְהַעֲלִימָם וּלְכַסּוֹתָם, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶצֶל אֲנָשֵׁי הַצְדִּיק תְּלַמִּידִים כְּאֵלוֹ, שִׁיכוּלִים גַּם לְקַרֵּב אוֹתוֹ, וְזֶה גַּם בְּכָלֵל הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד שְׁלֵחַן עֲרוּף חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתַתְּחִיל מִה' אֲרַח חַיִּים, וְתַלְמֵד מִחִבֵּר רַמ"א בְּאֵר הַיֵּטֵב, וְכִשְׁתַּסִּים אֲרַח חַיִּים תַּתְּחִיל יוֹרֵה דְעָה, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶבֶן הַעֲזָר, וְאַחֲרֵי-כֵן חֲשֵׁן מִשְׁפָּט, וְאַחֲרֵי-כֵן תַּתְּחִיל עוֹד פַּעַם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לִמּוּד פּוֹסְקִים, וְהוּא תַקּוּן גְּדוֹל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד שְׁלֵחַן עֲרוּף בְּכָל יוֹם!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תַּמוּז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאִתָּה מַחֲזִק אֶת עֶצְמָךְ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַעֲקֵר רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֶצְמָךְ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשְׁלֵחַן עֲרוּף, זֵהר וְתַקּוּנִים, וּמְכָל זֶה

תַּעֲשֶׂה שְׁעוֹר אֶחָד אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט, אֲבָל אַל יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִהַשְּׁעוּרִים הָאֵלֶּה, וְתִהְיֶה חֲזֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֶנּוּ הַבָּל, הִנֵּה אֲנִי כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲצַא מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחַקֵּק הַיֵּטִב בְּדַעְתּוֹ, שְׁלֹא יִשְׁאַר מִמֶּנּוּ רַק הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד (אָבוֹת ו, י); וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת בֵּית זוּגוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵךְ הַכֹּל נִעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי בְּנֵי-אָדָם, כִּי אֵין לְךָ עוֹד דְּבַר הַנִּעְלָם וְנִסְתָּר כְּעֵנֶן שֶׁל שְׂדוּכִים וְזוּוּגִים, וְעַל-כֵּן אַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, בְּנִדְאֵי תִזְכָּה לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ בְּנִקְלָה, וְהַעֲקֹר מֵהַשְׁאֵתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת הוּא רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוִים וִירַחֵם עָלֶיךָ, שְׁתִּזְכָּה לְחַתֵּנִם בְּעֵתָם וּבְזִמְנָם, וְשִׁיְהִיו שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם, כִּי תִפְּלֵת הָאָבוֹת עַל הַבָּנִים הִיא מְאֹד מְקַבְּלֵת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים, מְכַל שְׁעוֹר אֶפְלוּ

מְעַט דְּמַעַט, רַק שְׁתַּהֲיֶה לְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, וְאִז טוֹב לְךָ לְנִצַּח, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִהִדְבָּקוֹת שְׂאֲדָם יְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּכְכֹל שְׂאֲדָם יִבְטֹל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כֵּן יִמְשֵׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו אִמְתִּי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

י"ח תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מִהִדְבָּקוֹת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּכְכֹל שְׂאֲדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ הַמְּחַשְׁבָה הַזֶּה, כֵּן זוֹכָה לְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ.

הַעֲקָר רְאֵה לְזַכֵּךְ אֶת הָאֲרָבֶעָה יְסוּדוֹת שְׁלֶךְ, שְׁהֵם: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים שְׂיֵאִירוּ לוֹ בְּקְבִיעוֹת הַשְּׁמוֹת ע"ב,

ס"ג, מ"ה, ב"ן, בְּהֶאֱרָה נורָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, כִּי לְזַכְּךָ אֶת הָאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת, זֶה לֹא כָּל-כֶּף קֶשֶׁה, אִם רַק הָאָדָם יִתְבוּנֵן מֵהֶם הָאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת, אִזּוּ יִזְכֶּה לְזֶה בְּנִקְל, הֵינּוּ הִפָּה הוּא כְּנִגְד הָרוּחַ, שְׁצָרִיכִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר מְאֹד אֶת הִפָּה לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת. הַחֹטֵם הוּא כְּנִגְד הָאֵשׁ, שֶׁהוּא הַכַּעַס וְהֶרְצִיחָה, שְׁצָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת סֹבְלָן עַל כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא יִכַּעַס כָּלֵל, וּבִפְרָט בְּבֵיתוֹ עַל אִשְׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו. וְהָאֲזָנִים הֵם כְּנִגְד הָעֶפֶר, שֶׁהִיא הָעֲצָבוּת וְהִדְאָגוֹת, שְׁאָדָם שׁוֹמֵעַ מֵה שִׁחֲסָר לוֹ, וְצָרִיכִים לְסַתֵּם אֶת הָאֲזָנִים, שְׁלֹא יִשְׁמַע שׁוֹם חֲסָרוֹן הָעוֹלָם, וְאִזּוּ אִף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה בְּעֲצָבוּת, וְהָעֵינַיִם הֵן כְּנִגְד הַמַּיִם שֶׁהֵם הַתְּאֻוֹת רַעוֹת, כִּי הָעֵינַיִן רוֹאֶה וְהַלֵּב חוֹמֵד וְכָלִי הַמַּעֲשֶׂה גּוֹמְרִים, וְעַל-יְדֵי שְׁזוּכָה לְשַׁמֵּר אֶת הָאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת הָאֵלוּ וּלְזַכְּכֶם, אִזּוּ מְאִירִים עָלָיו הָאֲרֻבָּעָה שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִלְמַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי עָלֶיךָ נִפְלְאָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִינן לְךָ מֵה לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל, וְאִפְלוּ מִתּוֹךְ כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְכוּ' וְכוּ' שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', גַּם מִשֵּׁם אִתָּה יְכוֹל לְדַבֵּק אֶת עַצְמְךָ אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, כִּי גְדוֹלָה רַחֲמָנוּתוֹ יִתְפָּרֵךְ עַל כָּלֵם. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים דְּבוּרִים אֵלוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׁמֵחַ שֶׁאַתָּה רוֹשֵׁם לִי בְּכָל יוֹם כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה

להוציא את הרע מעצמותיך, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'.

גא ונא תשמר את עצמך מפעם ורציחה ובפרט על אשתך, חסדי הקדוש-ברוך-הוא שנתן לך אשה צדקת כזו, שסובלת ממך כל-כף כל-כף וכו' וכו', ועל-כן עליך לדון אותה תמיד לכף זכות, ואל תכעס עליה, אדרבה, ראה לכבדה וליקרה מאד, ועל-ידי-זה באמת תהיה לך רפואה שלמה ברוחניות ובגשמיות, פי הפעם והרציחה שלך, זה מאבד את דעתך ושכלך, וכל זה בא מפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לישזבן, כי לא יבוא אדם לכעס ולרציחה, אלא שפגם קדם בפגם-הברית הוצאת זרע לבטלה, אשר החטא הזה נקרא רע, ורבנו ו"ל אומר, שעל-ידי החטא הזה נעשה תמיד בכעס ורציחה, ועל-כן תשמר את עצמך מהיום והלאה, ואל תהיה בכעס ורציחה כלל, ומכל שכן שמר את עצמך ממעשים מגנים וכו' וכו', והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך ואת ילדיך מכל רע.

גא ונא ראה להמשיך לסיים בכל שבוע מסכת תענית, וזה לא דבר כל-כף קשה, אם רק לומדים בכל יום ארבעה דפים, זוכים לעשות בכל שבוע סיום על מסכת תענית, אשר האמירה בעלמא מאד מסגלת, וזה טוב במקום להתענות תעניות; פי באמת על כל חטא וחסא צריכים להתענות המון תעניות, ולמי יש את הפח הזה להתענות כל-כף הרבה תעניות וכו' וכו', ועל-כן טוב ללמד מסכת תענית, וזה יעלה פאלו התענה אלף תעניות, ואל יהיה נקל בעיניך למוד מסכת תענית, פי מאן דירית מסכתא חדא יהיבנא לעלמא חדא (תקוני-הר יד:).

וכן ראה להיות חזק באמירת ח"י פרקים משניות בקביעות גדולה ובמסירות נפש הכי גדולה, שלבל יחסר לך יום אחד מבלי לומר ח"י פרקים משניות, שזה תקון הברית גדול מאד, וזה מוציא את האדם מכל שגעונות ותאוותיו, ואף שאתה כבר רגיל לומר כל-כף הרבה ימים וחדשים ושנים ח"י פרקים משניות, ואינך רואה

אֲשֶׁר י"ח תתכ בַּנְחַל קלג

שׁוּם שְׁנוּי לְטוֹבָה וְכוּ', וְכוּ', תֵּאֱמִין שְׁבֹאֲמַת בְּלִי זֶה מִי יוֹדֵעַ מֵה יִהְיֶה עִמָּךְ, וְעַם זֶה עַל-כָּל-פָּנִים יִשְׁאָר מִמָּךְ מִשְׁהוּ, שֶׁהֵם יִלוּדְךָ תָּמִיד, כְּמֵאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ בְּאֲבוֹת ו': "אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְד".

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת לַמְּקוֹה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי בְּשַׁעֲה שְׁטוּבָל הַגּוּף לְמַטָּה, בּוֹ בְּרָגַע נִטְבַּלַת הַנְּשִׁמָּה לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְטַבֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם בְּמִקְוֵה כְּשֶׁרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִטְבַּלַת גַּם נִשְׁמַתוֹ בְּמִקְוֵה עֲלִיוֹנָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, שְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס וּרְצִיחָה עַל אֲשֶׁתְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִעֲבָרוֹת, אֲשֶׁר הֵם מֵר מִמּוֹת מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹם אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרָט בְּשִׁמְיעַת כָּלִי זְמַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתכ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֵה מִיָּמִי הַנַּחַל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה מְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם, עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁמַצֵּד אֶחָד יִרְאֶה הָאָדָם רַק טְבַע בְּגִשְׁמִיּוֹת, הַעֲלָמוֹת, הַסְתָּרוֹת וְכִסּוּיִים וְכוּ', וְכוּ', אֲשֶׁר מִשָּׁם נִתְהַנֶּה כָּל הַחֲשֵׁךְ וְהַשְּׁקָר וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, הַצָּרוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחֻקוֹת

זכור וכו', ומצד שני האדם יכול לראות את תמצית מציאותו ותברך, איך שהכל כסא לאין סוף ברוך הוא, והוא יתברך מלבש בכל פרט מפרטי הבריאה, וכפי שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, אז נעשה לו אור ושמחה ונדעת וחיות ודבקות וענג, ומרגיש כל מיני אורות צחצחות, וזוכה לשפע גדול. ועל-כן אשרי ואשרי מי שבוחר בטוב, והוא לדבק את עצמו רק באין סוף ברוך הוא, ושום דבר שבעולם, לא יוכל לשבר אותו.

נא ונא ראה לדון את אשתך לכף זכות, וכן את ילדיך, ותשמר את עצמך מפעס, שאל תכעס לא על אשתך ולא על ילדיך, רק לך עמקם במדת הסבלנות, כי אי-אפשר להנהיג בית אלא בדרך סבלנות ואהבה, ולדון את כלם לכף זכות, וכן ראה לדון את כל בר ישראל לכף זכות, כי תדע שהסמ"ך-מ"ם אורב מאוד מאוד על דבר זה, ומסית ומדיח נשמות ישראל, שיעשו מחלקת ומריבות ופרודים ביניהם, כי זה כחו — להעלים ולהסתיר ולכסות את אמתת מציאותו יתברך, ועל-כן צריכים לבקש ממנו יתברך "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו".

נא ונא הרגל את עצמך להיות קבוע בלמוד התורה הקדושה בכל יום חק ולא יעבר, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

י"ח תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאוד שמחתי לשמע הטוב ממך, כן ראי להמשיך לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע וממש

אֲשֶׁר י"ח תתכב בנחל קלה

תחייני, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי לצאת מהפח יקוש שנפלת אליו, והוא יתברך בודאי יקבלך בתשובה שלמה.

העקר ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ובזכות שמירת שבת, תזכי למצא את בן זוגך, ותתחנני לשם שמים, כדי להקים בית בישראל.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, והיה טוב מאד אם את יכולה להיות באיזו שבת ביבנאל, ולהתאכסן אצל איזו משפחה, ולבקשם שאני צויתי, ויהיה לי לנחת רוח גדול מאד מאד, כי את צריכה להיות בין משפחה חרדית, ולראות את ארח חיייהם איך שזה לא משנה, ואדרבה, הם חיים חיים טובים, חיים מצלחים, חיים שמחים ועליונים.

מאד מאד אבקש אותך, שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תחלש את דעתך כרגע מכל מה שעובר עליך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחינה, ותמיד תבשרי לי רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד

וְהַעֲקֹר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׁמַח תָּמִיד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּרִיךְ, אֲלֵא אֶת הַשְּׂדוּף הַרְאִשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לָךְ, תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, כַּמּוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר פִּלַּג גּוּף אֵינוֹ יְכוּל לְקַבֵּל שׁוּם בְּרָכָה, וּמִי שֶׁלֹּא הִתְחַתֵּן, הוּא נִקְרָא חֲצִי גּוּף, וְכִשְׁמִתְחַתְּנִים זֹכִים לְהִיּוֹת גּוּף שָׁלֵם, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוּלָם, כִּי זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁלְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הָיָה תַלְמִיד אֶחָד, וְשָׁמוֹ ר' יִשְׂרָאֵל לֵיִב ז"ל, וְהִיָּתָה דִּרְכוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּכַחוֹת וּבַהֲתַלְהַבוֹת גְּדוֹלָה עַד לְהַפְּלִיא, וְכִשְׁהָיָה מְגִיעַ לְתַבּוֹת: "בִּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשִׂתְנֹתִיו" בְּפִסּוּקֵי דְזִמְרָה שֶׁבְּתַפְּלַת שְׁחִרִית, הָיָה חוֹזֵר עַל מְלִים אֵלוֹ פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר: "בִּיּוֹם הַהוּא, בִּיּוֹם הַהוּא, בִּיּוֹם הַהוּא" וְכוּ' וְכוּ', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: לָמָּה עֲשִׂיתָם פֶּה תַחֲנֶנָּה? שְׂאֵתָם חוֹזְרִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים 'בִּיּוֹם הַהוּא' 'בִּיּוֹם הַהוּא' אָבְדוֹ עֲשִׂתְנֹתִיו וְכוּ', עֲנֵה וְאָמַר אַחַר הַתְּפִלָּה: בְּכָל יוֹם כְּשֶׁאֲנִי מְגִיעַ לְקִטְעַת הַזֶּה בְּתַפְּלָה, אֲנִי נִזְכָּר שֶׁבִּיּוֹם הַהוּא כְּשֶׁתִּצָּא נִשְׁמַתִּי מִזֶּה הָעוֹלָם, אָבְדוֹ עֲשִׂתְנֹתִיו, יֵאבְדוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שְׁלִי, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי כָּל מִינֵי תְּכֻנּוֹת — מַה יְהִיָּה וְאֵיךְ יְהִיָּה, אֲבָל כְּשֶׁמְגִיעַ לִיּוֹם הַהוּא, אִז אָבְדוֹ עֲשִׂתְנֹתִיו, וּמֵאִז הָיוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁשׁוֹמְעִים תְּפִלָּתוֹ, הָיוּ מְזַדְּעִזְעִים מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד יוֹם הַדִּין, כְּשֶׁשָּׁמְעוּ אוֹתוֹ אֵיךְ שֶׁחוֹזֵר מְדַי יוֹם בִּיּוֹמוֹ בְּהִתְלַהֲבוֹת עֲצוּמָה: "בִּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשִׂתְנֹתִיו".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִירוּ.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל הָעֲנִיָּוִים.

אוֹדוֹת מְלֻמְדוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂרַבְנוּ ו"ל הַקְּפִיד מֵאֵד לֹא לֵהִיּוֹת מְלֻמְד חוּץ מִן הָעִיר, הֵינּוּ לֵהֲנִיחַ אֶת אֲשֶׁתּוֹ בְּמִקּוֹם אֶחָד, וְהוּא יִסַּע לְמִקּוֹם אַחֵר. וְהַתְּבַטָּא עַל זֶה מֵאֵד חֲרִיף וְאָמַר, שְׁאַצְלוּ נִדְמָה דְּבָר זֶה כְּמוֹ שְׂפָחָה כְּנֻעֵנִית וְכוּ', כִּי־דוֹעַ שִׂיחָה זֹו בִּינֵנוּ, וְרַבְנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל זֶה. וְעַל-כֵּן אֵינִי רוֹאֶה שׁוֹם תְּכָלִית שְׁאַתָּה תִּסַּע מִשְׁבַּת לְשְׁבַת לִיבְנָאֵל, וְלֵהֲשֹׁאִיר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאַפְלוּ לְחַזֵּר בְּאַמְצַע הַשְּׁבוּעַ פְּעַם אַחַת, זֶה לֹא כָּל-כֶּךָ קַל, סוּף כָּל סוּף זֹו נִסְיָעָה שֶׁל שְׁעֵתִים וְחֻצֵי בְּעֵרְךָ, וְעַל-כֵּן אֵינִי רוֹאֶה תְּכָלִית לְזֶה. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְיַע זְמַן שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְלַעֲת עֵתָה רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִם לֹא יְכוּלִים לֹא יְכוּלִים, אָסוּר לֵהֲשַׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְמִיד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן עִם תְּבָרְךָ ... בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, וְהַעֲקֵר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, כִּי עַל לְמוֹד שִׁלְחָן עֲרוּךְ הַזֵּה־רַבְנוּ רַבְנוּ ו"ל מֵאֵד מֵאֵד יוֹתֵר מִכֹּל הַלְמוּדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קלח אָשֶׁר י"ח תתכד — י"ח תתכה בַּנְּחָל

י"ח תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִדְעֵי, אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יִקָּר אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּבְיֹדָאֵי יִתְקַנְנֵנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּתַקּוּן נִצְחִי, וּבִפְרָט מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ. וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּחִלְיֹת הַדַּעַת שֶׁל הַבָּל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וּלְחִזּוֹק אֶת בְּעִלְךָ, וְתַחֲיוּ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְרִי-זָה תִּנְצְלוּ מִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַבָּל.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ, יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, אֶף פָּטוּר בְּלֹא כְלוּם אִי-אֶפְשָׁר, כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים אֲמַרְתִּי לְךָ, שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן

רק על-ידי שִׁמְפָקִיר אֶת דְּבוּרוֹ. וְזֶה דְּבַר שֶׁקָּשָׁה עַד מְאֹד לְשָׁמֵר מְזֶה, כִּי הָאָדָם כָּל-כָּף הַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר וּלְפִטְפֹּט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְעַל-כֵּן קָשָׁה מְאֹד לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ לְשָׁמֵר אֶת דְּבוּרֵי פִּיו, אֲשֶׁר כָּל הַצָּרוֹת וְהַסְּבָל שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הֵם רַק בְּשָׂכִיל פָּגָם הַדְּבוּר. וַיַּעַן שֵׁישׁ בְּזֶה אֲרִיכוֹת גְּדוּלָה, אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָךְ מִסֵּפֶר "פְּתוּחֵי חוֹתָם" לְהַמְקַבֵּל אֶלְקֵי אֲבִיר יַעֲקֹב אֲבוּחֲצִירָא זי"ע, שֶׁמְרַבֵּה לְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַדְּבוּר, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה ה', אִישׁ כִּי יֵדֵר נָדָר לֵה', אוֹ הִשָּׁבַע שְׁבַעַה לְאַסֹּר אֶסֶר עַל נַפְשׁוֹ, לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיּוֹצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה (בַּמְדָּבָר ל, ג), יֵשׁ דְּקַדּוּקִים הַרְבֵּה בְּזֶה, וְאֵין לְהֶאֱרִיךְ.

אֲמַנָּם יֵשׁ לוֹמֵר, דְּכָל תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוּשָׁה כָּל דְּבַר טוֹב גְּנוּז בְּתוֹכָהּ. וְהִנֵּה עַקֵּר הָאָדָם וְתַקְנָתוֹ הַכֹּל תְּלוּי בְּפִיו, וְכִמוֹ שֶׁפְּתַב שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם: כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהּ (קַהֲלַת ו, ז), דִּהְנֶה עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁאָדָם מְבַטֵּא בְּשִׁפְתָיו, בּוֹנֶה עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְכִשְׁיִתְּבוּנֵן הָאָדָם, וַיִּסִּיר מִמֶּנּוּ הַחֲמִרִיּוֹת, יֵדַע בִּידְעָה נְאֻמָּנָה, שֶׁהַעֲקָר הוּא הַפֶּה שְׁלוֹ שֶׁהוּא מוֹצֵיא בּוֹ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, וְהוּא דְעַקֵּר הָאָדָם הִיא הַרוּחַנִיּוֹת, שְׁבוּ שֶׁהִיא הַחִיּוֹת, וְהַחִיּוֹת שֶׁבָּאָדָם אָנוּ יוֹדְעִים וּמְפִירִים, שֶׁהִיא יוֹצֵאָה מִמֶּנּוּ בְּשַׁעַה שֶׁהוּא מוֹצֵיא הֶבֶל מִפִּיו אוֹ מִנְחִירָיו, וְזֶה הֶבֶל הַיּוֹצֵא מִפִּיו אוֹ מִנְחִירָיו שׁוֹה בֵּין בָּאָדָם, בֵּין בְּבַהֲמָה, בֵּין כָּל הַנְּבָרָאִים, אֲמַנָּם הַדְּבוּר הַיּוֹצֵא חֲתוּף וְשָׁקוּל אֵינוֹ כִּי אִם בָּאָדָם, וְזוֹ הוֹרָאָה עֲצוּמָה לְרוּחַנִיּוֹת וְחִיּוֹת שֵׁישׁ מוֹתֵר לְאָדָם מִן הַבְּהֵמָה, וְכָל הַדְּבוּר הוּא חִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת דּוּמְיָא שֶׁל מַעְלָה, וְכִשְׁיּוֹצֵא עוֹלָה וּמַדְבֵּק בְּשִׁרְשׁוֹ שֶׁל מַעְלָה, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ דְמַצָּא מִין אֶת מִינוֹ וְנַעוֹר, נְמַצָּא, עַקֵּר הָאָדָם הוּא הַדְּבוּר, שֶׁהִיא הַחִיּוֹת הַיִּתְרָה, וּבְדְבוּרוֹ יְכוּל לְתַקֵּן עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְכֵן נִמִּי לְהַפְּךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל-יְדֵי דְבוּרוֹ מְקַלְקֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ (עֲרִכִין טו:): שֶׁקוּל לְשׁוֹן-הָרַע כַּעֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים, דָּאִם אֵינוֹ מְקַלְקֵל לְמַעְלָה, לָמָּה הֲחִמִּירוֹ בּוֹ כָּל-כָּף? אֵלָּא וְדַאי הַדְּבוּר מְקַלְקֵל

עולמות של מעלה או מתקנם. והנה מצינו, שהשכינה נקראת דבר, מפני שעל ידה נחתכו כל דברי המלך שהקול יוצא לה, והיא מבררת וגומרת הדבר, ומעתה, כיון שהשכינה נקראת דבר, הדבור של התחונים הוא המתקנה או מקלקלה. וזה שצריך זהירות וזריזות גדולה, כשידע אדם שהדבור תלוי בתקון השכינה או קלקולה, חס־ושלום, ישמר פיו ולשונו, ועל זה הזהיר דוד המלך, עליו השלום, באזהרה ואמר (תהלים לד, יג): "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, נצר לשונך מרע", דלכאורה למה לו להציע זאת ההצעה שהציע בתחלה, ואמר: "מי האיש החפץ חיים", אמנם כונת דוד המלך, עליו השלום, לפי שבני אדם רבים ככלם אינם חוששים לשמר לשונם, ורב בני-אדם אומרים מה קפידא יש בדברים בעלמא, ומה פגם יש בדבר, על זה בא לעורר לבות בני-אדם, ולומר להם: עורו ישנים מתרדמתכם, שאתם סומים בדבר הזה, שבשביל דבר זה אין אתם נדבקים בקדשה פראוי, וזהו המבדיל בינכם לבין אלהיכם, ואמר להם דוד המלך, עליו השלום: הרי אתם מבקשים וחפצים להתדבק בחיים הנצחיים, וזריזים לקיים כל המצוות והלשון, אין איש שם על לבו מצדו לתקנו פראוי, לזאת אמר להם בלשון הזה: "מי האיש החפץ חיים", דהינו להתדבק ולהשיג חיים של קדשה בעולם הזה, ואוהב ימים לראות טוב בעולם הבא, ששם היא אריכות ימים וענג טוב, החפץ זה התקון הוא "נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה", והטעם שהחיים שאפה רוצה להשיג הנה מינם תלוי בך כשתשמר דבריך פראוי, החיים שאפה מוציא בקדשה יעוררו החיים העליונים שהם שרשיהם, ומצא מין את מינו ונעור, וזהו גרמז השגת הקדשה, וכשתתקן את פיך תחלה, יכול אפה אחר-כך לסור מרע לגמרי ולתקן השכינה הנקראת טוב. וזהו שאמר אחר-כך: "סור מרע ועשה טוב", ועשה לשון ותקן, כמו (בראשית א, ז) "ויעש אלהים את הרקיע", וטוב היא השכינה, דהינו על-ידי דבורך יכול אפה לתקן השכינה, וכשתעשה כן, תוכל לעשות שלום למעלה ולמטה, וזהו שאמר (תהלים לד, טו): "בקש שלום ורדפו".

וְהִנֵּה הָעוֹן הַזֶּה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מְצוּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּפְרוּצִים בּוֹ הָעַם, דְּבָרֵי שְׁקָר וּמְרָמָה אֵין קֶץ, וַיֵּשׁ נוֹדְרִים וְאִינָם מְקַיָּמִים, וּשְׁבוּעַת שְׁקָר וְשׂוּא וְכִיּוּצָא מֵינִים מִמֵּינִים שׁוֹנִים, וְזֶה הָעֲנִין צְרִיךְ גְּדָרִים וּסְיָגִים וְדְבָרֵי מוֹסֵר וְתוֹכְחָה, אוּלַי יִשְׁמְעוּ וַיֵּשׁוּבוּ, וְרֵאשִׁי הָעַם שְׁמוֹרִים לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם הַצְּרִיכִים לְהַזְהִירָם עַל זֶה בְּכָל עֵת, וַיֵּאמְרוּ לָהֶם, שְׁנֵה פָּגַם גְּדוֹל בְּשִׁכְנָה, מוֹסִיף לָהּ עֶפְכָּה בַּגְּלוּת, לְכֵן כִּיּוֹן שְׁהַפְּרָשָׁה זֹאת בְּאֵה עַל עֲנִין גְּדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וְדְבָרֵי הַפָּה, לְכֵן קָרָא מִשָּׁה לְרֵאשִׁי הָאֲבוֹת, וְהַזְהִירָם שִׁיְהִיו מְזַהֲרִים לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל שְׁמִירַת הַפָּה כְּרֵאוּי, וְאָמַר לָהֶם: תְּדַעוּ שֶׁהַשְּׁכִינָה נִקְרְאת דְּבָר, וְהַדְּבוּר שְׁאֲדָם מוּצִיא מִפִּיו תְּלוּי בָּהּ, וְעוֹשֶׂה בָּהּ רֶשֶׁם, אִם לְטוֹבָה מוֹסִיף בָּהּ תְּקוּן וְסִיּוּעַ, וְאִם בְּהַפְּךָ מִתִּישׁ כֹּחָה, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ שְׁאָמַר: זֶה הַדְּבָר, כְּלוּמַר עֲנִין הַדְּבוּר שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַזְהִירְכֶם עָלָיו תְּלוּי בְּשִׁכְנָה הַנִּקְרְאת דְּבָר, וְזֶהוּ זֶה הַדְּבָר דְּעוּ שֶׁהַשְּׁכִינָה נִקְרְאת דְּבָר, לְכֵן הַשְּׁמָרוֹ מְאֹד לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם, שְׁלֹא תִפְגְּמוּ בַּדְּבָר, שְׁאִם תִּפְגְּמוּ בַּדְּבָר, הָרִי אֶתֶם עוֹשִׂים פָּגַם בְּשִׁכְנָה הַנִּקְרְאת דְּבָר, לְכֵן הַשְּׁמָרוֹ מְאֹד בְּעֲנִין זֶה, וְזֶה אֲנִי מְזַהֲרְכֶם עַל דְּבָרִים בְּטָלִים, שֶׁהֵם פּוֹגְמִים לְמַעְלָה, וּמְכַל שְׁפָן "אִישׁ כִּי יִדַּר גְּדָר לֵה' אוּ הַשְּׁבַע שְׁבוּעָה", שְׁעַל-יָדֵי הַגְּדָר אוּ הַשְּׁבוּעָה שְׁנֹדָר אוּ נִשְׁבַּע, בְּנֵה עַל-יָדֵי-זֶה בְּנִינִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה, לְכֵן יִזְהַר שְׁלֹא יַחַל דְּבָרוֹ, שְׁאִם יַחַל דְּבָרוֹ, הָרִי סִתַּר כָּל מַה שְׁבָנָה לְמַעְלָה סִתַּר אוֹתוֹ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בִּידֵי הָאָדָם, עַל-יָדֵי פִּיו בּוֹנֵה וְעַל-יָדֵי פִּיו סוֹתֵר, וְכִיּוֹן שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, יִזְהַר שְׁלֹא יִבְנֶה וְיִסְתֵּר, וְעַל זֶה מְסִיִּם כְּכֹל הַיּוּצָא מִפִּיו יַעֲשֶׂה, דְּהֵינּוּ יִבְנֶה וְיִסְתֵּר, וְכִיּוֹן שְׁפָן יִזְהַר וַיִּשְׁמַר עֲצָמוֹ כְּכֹל הַרְּאוּי, כְּדִי שְׁלֹא יִפְגַּם בְּשִׁכְנָה.

אִי נִמְי לָמָּה אָמַר לֹא יַחַל דְּבָרוֹ? בָּא לְרַמֵּז דְּהִנֵּה הָאָדָם עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּמִתְפַּלֵּל וְנוֹדָר גְּדָרִים וְנִשְׁבַּע שְׁבוּעוֹת לְקִיָּם מְצוּוֹת ה', וְהִנֵּה אִם אֵינּוּ שׁוֹמֵר עֲצָמוֹ בְּשׁוּק בְּמִשְׁאוֹ וּבְמִתְנוֹ וּבְדְבוּרוֹ בְּאֶמֶת וּבְאֶמּוּנָה, שְׂוֹא שְׁקָד שׁוֹמֵר לְחַנּוּם כָּל תּוֹרָתוֹ וְתַפְלָתוֹ, דְּצְרִיכָה הַמְּנַחָה כְּלֵי טְהוֹר שְׁבוֹ תִקְרַב לֵה', וְאִם הַכֹּלִי שְׁבוֹ הַמְּנַחָה הוּא טָמֵא, שְׁנִיָּהֶם גְּדָחִין, וְהַכֹּלִי שְׁבוֹ מְקַרִּיבִים הַמְּנַחָה הוּא הַפָּה, וְאִם

מְטַמְּאוּ בַּחוּץ בְּדַבְרֵי אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים, וּמְכַל שְׂכָן דְּבַרֵי שְׁקָר וּמְרָמָה, בְּיַדֵּי דְתוֹרְתוֹ נִמְאָסָת וּתְפִלָּתוֹ תוֹעֵבָה, נִמְצָא, דְּזֵה תְלוּי בְּזָה, דְּאִם אֵינוֹ שׁוֹמֵר פִּיּוֹ בְּמַלְי דְּעֵלְמָא, אֵין לוֹ רְצוּי לֹא בְּתוֹרָה וְלֹא בְּתַפְלָה, וְאִם שׁוֹמֵר פִּיּוֹ מִבַּחוּץ, תוֹרְתוֹ וּתְפִלָּתוֹ מְקַבְּלִים וּרְצוּיִים.

וְזוֹהִי כְּפִיּוֹת הַפְּסוּקִים: "אִישׁ כִּי יִדַּר גִּדֹר לֵה' אוֹ הִשָּׁבַע שְׁבוּעָה", דְּהֵינּוּ רְצָה לַעֲשׂוֹת בְּגִדְרֵי וּשְׁבוּעוֹת סִיג לְהִיּוֹת עוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, יִזְהַר שְׁלֹא יַחַל דְּבָרוֹ, כְּלוֹמֵר דְּבוֹרוֹ בְּעֵלְמָא לֹא יַעֲשֶׂנוּ חֲלִין, שְׁלֹא יִמְצָא בְּפִיּוֹ שְׁקָר וּמְרָמָה וּדְבָרִים בְּטָלִים, שְׁלֹא יִהְיֶה חֹסֵד מִבְּפָנִים וְרָשָׁע מִבַּחוּץ, שְׁאִם עוֹשֶׂה כֵן, תוֹרְתוֹ וּתְפִלָּתוֹ בְּטָלִים וּמְבַטְלִים, דְּזֵה תְלוּי בְּזָה, אִם אֵינוֹ מְטַהֵר פִּיּוֹ מִדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים, כֹּל מַה שְׁיֻצֵּיא לְקַדְשָׁה בְּטַל וּמְבַטָּל, דְּכַבֵּר נְטֻמָּא פִּיּוֹ וְלֹא נִשְׁאַרְה בּוֹ קַדְשָׁה, וְלִהְיֵי מְסִים עַל זֵה הַפְּסוּקִים: "כֹּכַל הִיֻצָּא מִפִּיּוֹ יַעֲשֶׂה", דְּהֵינּוּ כֹכַל הִיֻצָּא מִפִּיּוֹ בְּעֵלְמָא כֶּף יַעֲשֶׂה בְּקַדְשָׁה, דְּהֵינּוּ אִם דוֹבֵר אֱמֶת וְכֹל מַעֲשֶׂהוּ בְּאֱמֶת, אֲזַי כֹּל תוֹרְתוֹ וּתְפִלָּתוֹ אֱמֶת, וְאִם לֹא הַכֹּל בְּטַל וּמְבַטָּל, וְאֲפֹשֶׁר שְׂזוֹ הִיא כְּפִיּוֹת שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם: "שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְּרוֹת נִפְשׁוֹ", בָּא לְרַמֵּז עַל זֵה דְּהִרְוּצָה שְׁתַּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרְתוֹ, צָרִיךְ לְשׁוֹמֵר פִּיּוֹ מִבַּחוּץ, שְׁאִם טַמְּא פִּיּוֹ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרְתוֹ תוֹעֵבָה, וְהֵנָּה מְצִינוּ, שְׁהַתְּפִלָּה נִקְרֵאת נִפְשׁ בְּגִמְרָא (בְּרֻכּוֹת ה:), כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ עַל טוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ, שְׁכַל מִי שְׁאֵינוֹ מִמְתִּין לְחַבְרוֹ לְגַמֵּר תְּפִלָּתוֹ, טוֹרְפִין לוֹ תְּפִלָּתוֹ בְּפָנָיו, שְׁנֵאָמַר: "טוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", וְאִם הַתְּפִלָּה נִקְרֵאת נִפְשׁ גַּם הַתּוֹרָה תִּקְרָא נִפְשׁ, דְּהַכֹּל דְּבָר אֶחָד, וְלִפִּי הָאֱמֶת הֵם שְׁרֵאוּיִים לְקִרְאָה נִפְשׁ, שְׁהֵם נִפְשׁ וְחַיֵּי הָאָדָם, וְזֵהוּ שְׁאֲמַר: "שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ", דְּהֵינּוּ מִי שְׁשׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ כְּרֵאוּי, וְאֵין בְּפִיּוֹ שְׁקָר וּלְשׁוֹן תְּרַמִּית, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, זֵה "שׁוֹמֵר מִצְּרוֹת נִפְשׁוֹ", נִפְשׁוֹ הִיא תוֹרְתוֹ וּתְפִלָּתוֹ שׁוֹמְרָה, שְׁלֹא תִהְיֶה נְדַחִית, דְּזֵה תְלוּי בְּזָה (עֵין שֵׁם בְּפִרְשַׁת מִטוֹת).

אֲקִינָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר דְּבוֹרִים אֵלוֹ יַעֲשׂוּ פְעֵלָה

אֲשֶׁר י"ח תתכו – י"ח תתכו בַּנְחֵל קמג

אֲצִלָּהּ, וּמַהֲיֹום וְהִלָּאָה כְּכַר תִּשְׁמֹר עַל דְּבוּרָהּ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְסִבֵּל
אֶת כָּל הַסִּבֵּל הַזֶּה שְׂאֵתָה סוּבֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַיְנָה הַסְמֵ"ךְ-מ"ם לֹא נָח כְּרָגַע, וּמוֹסֵר בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְהַיּוֹם
בָּאוּ וְנִתְּנוּ צוֹ עֲפוּב בְּנִיָּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַכֹּל הֵבֵל, וְעוֹד הַיּוֹם הַזֶּה
יִתְבַטֵּל, כִּי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נוֹסֵעַ אֶל הַנְּעֻדָּה וְיָרִיב עִמָּהֶם, וְאֶקְוֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְצָא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיו, וַיִּפְעַל אֲצִלָּם
שְׂיִתְחַזְּרוּ אֶת הַרְשִׁיּוֹן לְבָנוֹת, וְנוֹסֵף שְׁגָם הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית? הִיָּה לָהּ
תִּקְוָה וְהִתַּר עַל אָפוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ.

וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה בְּקִשְׁר עִם ... אֲשֶׁר תִּכְףּ-וּמְיָד כְּשֶׁרַק יִחְזֹר
מִהַנְּעֻדָּה, שֶׁתִּשְׁלַח לִי פָקֵס וְתִבְשְׂרֵנִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, כִּי אֲנִי
בְּטוֹחַ שְׂיִפְעַל.

וּבְיַדָּי צְרִיכִים רַק רַחֲמִים וְתַפְלוּת, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֲם עָלֵינוּ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמַר לְצָרוֹתַי דִּי, וְאֶזְכָּה
לְגַמֵּר עִם בְּנֵית בֵּיתִי בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּצִפָּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ...

י"ח תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי דְבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

נָא לְהִתְקַשֵּׁר אֶל ... וּלְהִתְנַדֵּעַ עִם הוּא בְּבֵית, אָנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר
עִמוֹ, וְקִדְּם שְׂיִדְבֵּר עִם הַקְּבָלָן, שְׂיִלְחֵץ עָלָיו שְׂיִבֹא לַעֲשׂוֹת מְחַר אֶת
הַגָּשֶׁר, וְכֵן זֶה שְׂעוֹשֶׂה קִיר אָבֹן.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת שְׂמַחְתִּי שְׂיִשׁ לִי, שְׂהִתְחַלְתֶּם עִם
סִפֵּר חֲדָשׁ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּפוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם לַעֲסֹק
בְּהַדְפָּסֶת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל.

מָה בְּקִשֶׁר ... מְתִי הוּא חוֹזֵר לְכַאֵן, וְכֵן מָה בְּקִשֶׁר הַמְּפִתְחוֹת
עַל "אֲשֶׁר בַּנְחָל", חֵלֶק ה', הָאֵם גָּמַר.

וְכֵן מָה בְּעֵינֵן הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים, הָאֵם שְׂלַחְתֶּם לִיבְנָאֵל, וּבְפִרְט
הַמְּכַתֵּב ל... וְ... זֶה מְאֹד נְחוּץ, פִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הִיא
הַפִּילָה בְּשִׁבְתַּת תְּאוּמִים וְכוּ', וְצָרִיכִים חֲזוּק גְּדוֹל, וְכֵן הִידוּעַ לְקַח
גַּם מִמֶּנּוּ שְׂשֵׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוּלָרִים, כָּל כֶּסֶף הַנִּדְנָה שְׂלָהֶם,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי עַל כָּל הַנַּ"ל, וּבְפִרְט אִם ... בְּבֵיתוֹ.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂלִישִׁי לְסִדְר דְּבָרִים, ה' אב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

עֲתָה קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ (אֲבָל יָצָא רַק רַבֵּעַ, וְאִינִי יוֹדֵעַ מָה
כְּתוּב בּוֹ, רַק הִתְחַלָּה בְּעֵינֵן הַ...). לְדַעְתִּי, שְׂבִכְלָל בְּכָלֵל לֹא יִלְכוּ
לְהִתְרַאֲוֵן, פִּי כְּפִי הַנִּרְאָה הַסֵּמ"ף-מ"ם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מְכָל הָעֵסֶק
טְעָמִים וְטִרְסֵק גְּדוֹל, וְשִׂיחָהּ לוֹ דַּעַת הַקְּהָל, וְעַל-פֶּן אִין לָךְ יָפָה
מִהַצְּנִיעוֹת (כָּל זֶה תֹּאמְרֵי הֵן ל... וְהֵן ל...), הַנְּסִיּוֹן הָעֶבֶר שְׂלָנוּ כְּבָר
גָּלָה לָנוּ, פִּי עִם הַחֲלוּנִיִּים בְּכָלֵל לֹא כְּדָאִי לְהַכְּנִס בְּוִפּוּחִים, רַק
לְגַלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר י"ח תתכח בַּנַּחֲל קַמָּה

עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד אֲבָקֶשׁ לְצַלְצֵל אֶל ... וְלִשְׁאֵל לוֹ מָה אָמַר
הָעוֹרֵף-דֵּיךְ ... אַחֲרֵי שְׁדַבֵּר עִמּוֹ, כִּי הָעוֹרֵף-דֵּיךְ טוֹעֵן שֶׁלֹּא כְּדָאִי
בַּגִּיץ, וְכִלְמֵ טוֹעֲנִים שָׁכֵן, וְאֲנִי כְּשֶׁאֲנִי לְעֲצָמִי אֲנִי יוֹדֵעַ מָה
לְהַחֲלִיט, אֲנִי רַק רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְבַלְעַ אוֹתִי וְכוּ', הוּא
אֵינִי נָח כְּרַגַע, הֵן בְּמִסִּירוֹת וְכוּ' וְהֵן בְּהִסְתּוֹת פְּרוּעוֹת, יִמַּח שְׁמוֹ.

תַּגִּידִי הֵן לְ... וְהֵן לְ... שֶׁאֲנִי תַּחַת לְחֲצִים כְּסַפִּיִּים נוֹרְאִים עַד
מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה וְכוּ', רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנִי
שָׂם בְּטַחֲוֹנִי.

נָא לִשְׁאֵל אֶת ... הָאֵם בָּאוּ בְּעֲלֵי הַמְּלֵאכָה, הָאֵם תִּפְסֵ אֶת
הַקְּבִלֹן, וְזֶה שְׁעוֹשֶׂה קִיר אֲבֹן, וְכֵן הָאֵם הַתְּקַשֵּׁר עִם הָעוֹרֵף-דֵּיךְ ...
וּמָה סִכָּם בִּינֵיהֶם.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי אֶת כָּל זֶה בְּמַהֲירוֹת הָאֲפָשְׁרִית, כִּי אֲנִי תַּחַת לַחֲץ
גָּדוֹל, וְלוֹיֵא עֲצוֹת רַבָּנוּ ו"ל לְבָרַח רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִי יוֹדֵעַ
וְכוּ'.

זֹאת אָמַר לָכֶם, חֲזְקוּ וְאִמְצוּ וְאֵל תִּנּוּחוּ, עַד שֶׁתּוֹצִיא לְאוֹר אֶת
כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", וְכֵן אֶת כָּל חֲלָקֵי "שְׁפַת הַנַּחֲל" (נָא לִשְׁאֵל
אֶת ... הָאֵם מְדַפִּיס מָה שֶׁאֲנִי נֹתֵתִי לוֹ, וְאֵם לֹא, אֲמַסֵּר אֶת זֶה
לְאַחֵר).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וּכְבָר
אֲזַכָּה לְרֵאוֹת בְּנַחְמוֹת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וּמְחִית עֲמֶלֶק — הַסֵּמֶ"ךְ-
מ"ם, שֶׁזוֹרַע שְׁנָאָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁלְךָ קִבַּלְתִּי רַק רְבַע.

י"ח תתכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

שלחתי לכם לפני שעתים מכתב מאד דחוף, ועדין לא קבלתי מענה עליו.

מאד מאד רצוני לדעת מה קרה היום, האם ... דבר עם העורך-דין ... ומה סכמ ביניהם, כי העורך-דין אמר, שאין לנו סכומים כלל, ו... אומר, שבודאי יש סכומים וכו', ואני עומד ומתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, שינחני בדרך אמת, וידע מה לעשות וכו'. אודות שיחה ברדיו, לדעתי, הכל הבל, הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, רוצה רק לעכר את האויר נגדנו, כאלו אנחנו הרודפים והם הנרדפים, ועל-כן שימנעו עצמם מהם, כי מהחלוניים לא יצא שום דבר, אתם צריכים רק לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואסור לחנף לרשע, כי לבסוף גופל בידו.

גא להתקשר גם אל ... ולשאל לה מה הענינים, ואיני יודע איך אוכל לעמד תחת לחצים כבדים כאלו, באם לא תהיה שום אחדות בין אנשי שלומנו, כי קנה אחד יכולים לשבר, והרבה קנים אי-אפשר בשום אופן (תנחומא נצבים א').

המצפה לתשובה מהירה...

המכתב ששלחתם בבקר הזה רק רבע מכתב.

י"ח תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מִנְחָס־אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
אִיזוֹ אוֹת, חֲסִי-וְשָׁלוֹם.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וּבְזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, תְּזַכֶּה לְמִצְאָת אֶת בֵּית זִוְגָךְ הַשְּׂיִכָּת לְשֶׁרֶשׁ
נִשְׁמָתְךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּרָרָן, אֲלֵא תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכָּךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מִנְחָס־אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֹא כְּדָאֵי לְשָׁנוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו'ל וּמִשְׁלֵיו וְכוּ', וּמָה גַם

קמח אָשֶׁר י״ח תתלב – י״ח תתלג בַּנְחַל

שְׁרָאִיתִי כְּכֹר סֶפֶר כְּזֶה שֶׁהוֹצִיא אֶחָד שְׁרַחֲוֹק מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת,
וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי לָךְ לַעֲשׂוֹת סֶפֶר כְּזֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ח תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּתְקַבְּלִי אֶת כָּל־
בְּסֵבֶר פְּנִים יְפוֹת, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה תִּזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּדַאֲגִי, רַק תִּהְיִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ מֵהַיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ח תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, וְאִם מִצַּד אֶחָד שִׂמְחָתִי מְאֹד
מְאֹד, אִיךָ שְׂאֵת מִתְחַזְּקֵת, אִךְ מִצַּד שְׁנֵי מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי עַל כָּל מֵה
שֶׁכְּתַבְתְּ לִי.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי הֵייתִי מִיַּעֲזֵן אוֹתְךָ בְּכָל־לֹא לְהַתְעַרֵּב

בְּנִשְׂוֹאֵינָן שֶׁל הָאָח, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה גֵרָם מֵה שְׁגָרָם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָרִי הֵם כְּבָר הִתְחַתְּנוּ, וּמֵה שִׁיף לְהִסִּית אוֹתָם לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁיִישׁ פֹּה הִרְבָּה אִי הִבְנֹת וְהִרְבָּה יִסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה דֶּרֶךְ לְשֹׁבֵר בֵּית, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְעַל-כֵּן לֹא כֹדַי לָךְ לְהִתְעַרֵב בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ.

בְּעֲנִין שֶׁלָּךְ רָאִי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וּתְחַזְּקֵי אֶת כָּלָם, הֵן אֶת הָאָבָא וְהֵן אֶת הָאֵמָא וְהֵן אֶת כָּל הַמְּשַׁפָּחָה וְהֵן אֶת כָּל הַמְּכַרִּים, תְּרַגְּלֵי אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּבְזָכוֹת זֶה גַם אֶת תְּוֹשָׁעֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתלד.

בְּעֲזֶרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מָאד חִפְיִיתִי וְקוֹיִיתִי לְמַכְתָּב מִמֶּךָ, וְלֹא קִבַּלְתִּי וְהִנֵּה קִבַּלְתִּי מִבְּעֵלְךָ, וְיַעַן שְׂפַתְכֵתִי לּוֹ, אֶמְרֵתִי לְכַתֵּב גַּם לָךְ.

מָאד מָאד אֶבְקַשׁ אוֹתְךָ, שְׂתֵרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אֵיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה — הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְכַבֵּד מָאד מָאד אֶת בְּעֵלָה וְלֹא לְהִשְׁפִּיל אוֹתוֹ, וְלֹא לְבַזוֹת אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ח'): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ — אֵשׁ וְאֵשׁ אוֹכְלֵתָן; הֵינּוּ כִּי אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ הִי' שֶׁל שֵׁם הַנְּוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ הִה' שֶׁל שֵׁם הַנְּוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יֵשׁ אֵילוֹ מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, בּוֹרַח מִשָּׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא הִי'ה', וְנִשְׁאָר אֵשׁ וְאֵשׁ אוֹכְלֵתָן, זֹאת אוֹמְרַת כְּשִׁישׁ בֵּין זוּג מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנֹת, הֵם מְשַׁחֲקִים בְּאֵשׁ, וְעִם אֵשׁ לֹא מְשַׁחֲקִים, כִּי יְכוּלִים לְהִשְׂרֹף, אוֹתוֹ הַדְּבָר בְּעַל, כְּשֹׁרֵב עִם אִשְׁתּוֹ, אוֹ לְהַפּוּף הָאִשָּׁה

כְּשֶׁרָכָה עִם בְּעֵלָה, הִם מְשַׁחֲקִים בְּאֵשׁ, כִּי לְבִסּוֹף יְכוּלִים לְהִתְגַּרֵּשׁ,
וְאַחַר הַגְּרוּשִׁין כָּבָר מְרִים וּמְרוֹרִים הַחַיִּים.

וְעַל-כֵּן הִכְנִיסִי אֶת דְּבוּרֵי אֱלֹהֵי בְּתוּךְ לִבִּי. וְעַלֶיךָ לְהִבִּין
שְׂצָרִיכִים לִיָּקָר וּלְכַבֵּד אֶת הַבַּעַל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ
עִם בַּעַל נְחֻמָּד.

לָכֵן רְאֵי ... הַיְקָרָה לְצִיַּת אוֹתִי, וּלְכַבֵּד וּלְיָקָר אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי הוּא
מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבְרֶךָ, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה נְסִיוֹנוֹת בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי כָּל
הַמְשַׁפְּתָה נִגְדֶּךָ, וְהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְעַמֵּד אִתְּךָ, וְעַל-כֵּן אִם
תִּכְבְּדִי אוֹתוֹ, תִּרְאִי שְׁנוּי לְטוֹבָה, שְׁתַּפְּקְדוּ בְּזַרְעֵי שְׁלֵ קִימָא.

נָא וְנָא זְכָרִי, שְׁתַּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וַיִּזְדַּע כָּל
דְּבָר, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִצְלַיְחִי דְרַבְרָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ מִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלַיְחִי בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם..

י"ח תתלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרֵאָה לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב אַחַד בְּכָל יוֹם
אֶפְלוּ בְּקִצּוֹר, וּבִסּוֹף הַשָּׁבוּעַ תִּשְׁלַח לִי אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים שֶׁל כָּל
יוֹם, וּבְזֶה יִהְיֶה לָךְ קֶשֶׁר עִמִּי, וְתִכְתֵּב לִי כָּל דְּבָר בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת
מֵה שְׁעוֹכֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְנִים בְּשִׁלְמוֹת אֶת הַתּוֹרָה
בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד', וְתִזְכֶּה שְׂיִצְאוּ הַכֹּל מֵעֲצָמוֹתֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגוֹר
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וּבְזִכּוֹת זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, שְׁלַחְתִּי לָהּ מִכְתָּב, רְאֵה לְמִסֵּר לָהּ אֶת הַמְּכַתֵּב, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, וְאֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבֵּין הֵיטֵב מֵה קוֹרֵה עִמָּכֶם, וְעַל-כֵּן הִתְכַּרַח שְׁתַּמְסֵר לָהּ אֶת הַמְּכַתֵּבִים, וְאַל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם תְּגוּבָה שֶׁהִיא תְּגִיב, כִּי כָּבֵד הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְשָׁלֵא תִשְׁפִּיל אוֹתְךָ, כִּי אִשָּׁה אֲסוּר לָהּ לְהִשְׁפִּיל אֶת בַּעְלָהּ, כִּי מְשַׁחֲקִים בָּאֵשׁ, וְכַמוֹ-כֵן הַבַּעַל אֲסוּר לוֹ לְהִשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתּוֹ, הוּא גַם-כֵּן מְשַׁחֲקֵם עִם אֵשׁ, וְהַכֶּלֶל הוּא, שְׁאֲסוּר לְהִשְׁפִּיל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, רַק צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחוּ אֶת דְּרָכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת סֵפֶר "דְּרָשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש" חֶלֶק ב'.

מָה אָמַר לָכֶם! זֶה מִמֶּשׁ פָּאָר, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקְכֶם, יְהִי חֶלְקִי עִמָּכֶם בְּזֶה וּבְבָא, אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַזּוֹכָה לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים, שְׁזֻכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ (אָבוֹת ה, ח), וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק תְּמִיד בְּזְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק תְּמִיד בְּזְכוּת הַרְבִּים, שְׂאֵז יְהִיָּה נִצּוֹל מִחֲבוּט הַקָּבֵר וְכוּ', וְגִיְהִנוּם וְכוּ', שְׁלֵא יְהִיָּה הוּא בְּגִיְהִנוּם וְכוּ', וְזֶה שֶׁנֶּעְזָר עַל יְדוֹ בְּגִן-עֵדֶן, וְעַל-כֵּן זְכוּת הַרְבִּים מוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִכָּל הַעֲנָשִׁים קָשִׁים הַמְּגִיעִים, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן מִי שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁחֲטָא, שֶׁיַּעֲסֵק תְּמִיד בְּזְכוּת הַרְבִּים, וּבְזְכוּת זֹו יִנָּצַל מִכָּל מִיַּגֵּי צָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עַל נַעֲם חֶלְקְכֶם, "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" שֶׁם גּוֹרְלְכֶם, חֲזָקוֹ וְאֲמָצוֹ מְאֹד מְאֹד, וְתִדְפִּסּוּ חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק, כִּי אֲנִי חֲשַׁבְתִּי, אֲשֶׁר עוֹד יִקוּם דוֹר לְאַחֵר הַסֵּתֶלְקוֹתֵי וַיְחִיו עִצְמָם עִם

ספרי "אשר בנחל", ועכשו אני שומע תגובות מהמוזן בני הנעורים שלומדים שיעורים בסדרן בספרי "אשר בנחל", ובזה הם מחזיקים מעמד כבר היום, וזה עקר חיותם בגשמיות וברוחניות. ולכן ראו להתמיד בהדפסת חלק אחר חלק, והיא זכות הרבים נוראה ונפלאה מאד מאד, ואני מקנא בזכותכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתלז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו אל ... גרו יאיר.

אקנה שהכל מסתדר אצלכם וכו'.

מה אמר לך! היום באה אלי קבוצת אברכים, ובקשו את ארבעה חלקי "אשר בנחל" שגדפס כבר, ואומרים שזו כל חיותם, וכן בתחלת השבוע צלצל אלי בחור מאירופה, ומספר לי איך שיש להם קבוצת של יותר משלשים בחורים, אשר כל חיותם הם ספרי "אשר בנחל", והם מפליגים מאד מאד בשבח הדפוס ויפי האותיות וכו', ובפרטיות המראה מקומות זה ממש פלאי פלאים חדוש שבחודשים וכו', וגם אני מאד מאד מתפעל, איך שאתה זוכה למצא את המראה מקומות בכל מאמר חז"ל ופסוק מתנ"ך, ואפלו שיחה משיחות-הר"ן ותיי-מוהר"ן או לקוטי-הלכות, ודבר זה להפליא, והספר יש לו פנים אחרים לגמרי כשמדפס עם מראי מקומות (ותדע שיש היום מפתח פרטי על כל ספרי "לקוטי-הלכות" בשם "נפת צופים", והוא מאד יפה, ואתה יכול לחפש שם מראה מקום אם תצטרך למצא במכתבים), כי על-פירוב כשכתבתי את כל המכתבים היו על אם הדרך, וכן הייתי טרוד, ורק כתבתי כפי הזכרון, ועל-פן מה טוב ומה נעים לצרף מראה מקום אל כל דבר, והוא דבר יפה, ועל כלם המפתחות — הם מאד מאד יפים,

וְכֵן רָאָה לְוַרוּ עֲצָמָךְ בְּעֵינַי הַהֶגְהָה, כִּי הִיא מִמַּשׁ זְכוּת הַרְבִּים
לְדוֹרוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ.

וְתָמִיד תִּזְכֹּר, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזְכוּת הַרְבִּים, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל
מֵעֲנֹשׁ הַקָּשָׁה שֶׁל חֲבוּט הַקָּבֵר וְגִיּהוֹנוֹם וְכוּ', כִּדְבַר שֶׁלֹּא יִהְיֶה זֶה
שֶׁנֶּעְזָר עַל יְדוֹ יוֹשֵׁב בְּגֵן-עֵדֶן, וְהוּא יוֹשֵׁב בְּגִיּהוֹנוֹם, וְעַל-כֵּן כָּל מִי
שֶׁעוֹסֵק בְּזְכוּת הַרְבִּים, לְבִסוּף מִכְרַח לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁכָּבֵר תִּשְׁעוּ בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוֹ יֵאָרֵר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכוּ', וְאוֹדוֹת הָאֲבָרָךְ שֶׁנִּפְּל לְמָקוֹם
שֶׁנִּפְּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ'.

וְהִנֵּה בְּעֵצָם הַעֲבָדָה יְדוּעַ דְּבָרֵי רַבָּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר, אֵיךְ שֶׁתֵּאֲוֹת
נְאוּף בּוֹעֶרֶת בְּאֶדָם כָּל-פֶּה, עַד שֶׁיִּכּוֹל הָאָדָם לְהַחְזִיק מֵת שְׁלִשָּׁה
יָמִים בְּיָדָיו, וּכְשֶׁאֵף וְרַק יִרְאֶה אֶת הַתֵּאֲוָה (תֵּאֲוֹת נְאוּף) יִזְרַק אֶת
הַמֵּת לְאַחֲרֵי גִבּוֹ, וְיִרוּץ לַעֲשׂוֹת אֶת הַעֲבָרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְדַבֵּר
עֵינָיו זֶה לְגַבֵּי גֵדֵל תְּבַעֲרַת הַנְּטִיָּה שֶׁל תֵּאֲוֹת נְאוּף שֶׁבוֹעֶרֶת בְּאֶדָם,
עַד שֶׁהוּא נִעֲשֶׂה מְשַׁעַע לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֶלֶּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ
שְׁטוּת; הָאָדָם יְכוֹל לְהַחְזִיק נִפְטָר וּמֵת, וּבְיַדָּיו יֵשׁ לוֹ אֵז הַרְהוּר
תְּשׁוּבָה, וְרוּאָה מֵה סוּפּוֹ שֶׁל הָאָדָם וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסוּף כְּשֶׁרוּאָה אֶת
הַתֵּאֲוָה, הוּא זוֹרֵק אֶת הַנִּפְטָר וְהַמֵּת, וְרִץ אַחֲרֵי הַתֵּאֲוָה, אֵין זֶה אֶלֶּא
שֶׁנֶּעֱוֶן בְּעֵלְמָא שֶׁנִּדְבַּק בְּאֶדָם, וְאוֹתוֹ הַדְּבָר בְּעֵינַי תֵּאֲוֹת נְאוּף,

שֶׁהָאָדָם נַעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, שֶׁהוּא מִכָּרַח לְהִסְתַּפֵּל וְלִרְאוֹת כָּל אִשָּׁה שֶׁרָק עוֹבְרַת בְּרָחוּב, שֶׁזֶה אַרְיָה אֲנִפִּין דְקַלְפָּה, כַּמּוּבָא בְדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), שֶׁהֵיכֵן שֶׁהוּא רַק מִסְתּוֹבֵב, הוּא צָרִיף לְחַפֵּשׁ אַחַר אִשָּׁה וְלְהִסְתַּפֵּל עָלֶיהָ, זֶה רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁגַעוֹן, עַד שֵׁישׁ בְּגֵי-אָדָם, שֶׁכָּל-כֶּף נִכְנסוּ בְּהַשְׁגָּעוֹן הַזֶּה, שְׂאִין לָךְ אִשָּׁה שֶׁעוֹבְרַת עַל הֶרְחוּב, שְׂאִינוּ מִסְתַּפֵּל עָלֶיהָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא אַחֲרֶ-כֶּף לְמָה שֶׁבָּא, כַּמּוּבָא (טוֹר אֵרַח חַיִּים, סִימָן א'): הַעֲיִן רוֹאֶה וְהֵלֵב חוֹמֵד וְכִלֵּי הַמַּעֲשֶׂה גוֹמְרִים; כִּי לֹא יִמְלֹט, אֲשֶׁר הָאָדָם יִסְתַּפֵּל בְּמִקּוֹמוֹת הַמְזַהְמִים וְהַמְתַּעֲבִים, שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיַדֵּי עַבְרָה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִימָן מֵה): אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט, אֲלֹא בְמָה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; כִּי כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּפֵּל בְּמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, הוּא מִכָּרַח לְחַטָּא, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ו'): מָה רָאָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשָׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהַעֲיִנִים שֶׁיְהִיוּ אַחֲרָיו? לְפִי שֶׁהַעַבְרָה תְלוּיָה בָהֶם; הַעֲיִנִים רוֹאוֹת אֶת הַזוֹנָה, וְהַלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּבַפֶּרֶט כְּהִיוֹם, שֶׁהַתַּחֲכֵם הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְזֶה לְעַמַּת זֶה כְּנִגְדֵי אַרְיָה אֲנִפִּין דְקַדְשָׁה לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל דָּבָר עַל הַחַיּוֹת הָאֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בָּאוֹתוֹ הַדָּבָר, שֶׁמְגַלִּים הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים, שֶׁיִּרְגִיל אֶת עַצְמוֹ הָאָדָם לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל דָּבָר בְּהַשְׁכָּל שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר, הֵינּוּ בְּהַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְחַיָּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֶּמֶת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן א'), וְלְהוֹצִיא עַל-יְדֵי רְמִזִּים לְעַצְמוֹ, וְלִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דָּבָר, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַצְמִצֵם אֶת עַצְמוֹ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מְרַמֵּז לְאָדָם מִכָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מִפְּרִטֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁיִּזְכֶּה לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן נד), כְּנִגְדֵי זֶה הַקִּים הַסֵּמ"ך-מ"ם אֶת שְׁלִיחָיו, שֶׁיִּדְפִּסוּ כָּל מֵינֵי סִפְרֵי מָאוֹס וְנֹאֹף, שְׁקוּץ, תַּעוּב וְזֵהוּם, וְכֵן יֵצֵר אֶת הַפְּלִי מִשְׁחִית שְׁנֹקְרָא "טְלוּיָזְיָה", שֶׁגוֹנֵב לְהָאָדָם אֶת זְמָנוֹ, וּמְבִיאוֹ לְיַדֵּי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְעַל כֵּן — שֶׁיֵּצֵר אֶת הַחֹמֶר נֶפֶץ שְׁנֹקְרָא "וִידִיאוּ", שֶׁזֶה אָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה, קְלָפָה כְּזוֹ שֶׁעוֹד לֹא הִיָּתָה בֵימֵי דוֹר הַמְּבוּל, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, אֶת כָּל מֵינֵי שְׁקוּץ, תַּעוּב, עֵרֶם, זֵהוּם וְנֹאֹף הִכִּי גְרוּעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְיַדֵּי קִשׁוּי וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרֶ-כֶּף מוֹצִיאִים זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְכוּ',

אֲשֶׁר חָמַר הָעוֹן הַזֶּה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי נִקְרָא רַע בְּעֵינֵי הַשָּׁם, וְתֹאמִין לִי שְׁלֹא כְדַאי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם אֲפֹלוּ שְׁעָה אַחַת, וְלַחֲטֹא בַחֲטֹא הַמְּגִנָּה וְהַמְּזוּהָ שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל בַּחֲטֹא הַזֶּה שְׁמוּצִיא זָרַעוֹ לְבִטְלָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְטַמֵּם אֶת מַחוֹ וְאֶת לְבוֹ, וְנַעֲשֶׂה מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא חוֹלֵק עַל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא תִמְצָא מִי שְׁמַתְלוּצֵץ מְסַפְרִים קְדוּשִׁים הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, שְׁעַדִּין לֹא הִיָּה בְּעוֹלָמִים וְכוּ' וְכוּ', אֲלֹא מִי שְׁפָגַם בְּכִרְיָתוֹ הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, שְׁהִשְׁחִית אֶת זָרַעוֹ עַל הָאָרֶץ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, וְאִיךָ בָּאִים לִידֵי הַחֲטֹא הַזֶּה דִּיקָא, עַל-יְדֵי שְׁמַרְגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְהַסְתַּכֵּל בְּזִהְמַת הַתְּמוּנוֹת תוֹעֵבָה שְׁקוּץ, עָרִם, תַּעֲוֹב וְזֵהוּם, הֵן הַחוֹבְרוֹת וְכוּ' שְׁמַדְפִּיסִים הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְאֲנָשָׁיו, וּבְפָרֵט הַפְּלִי הַמְּזוּהָ שֶׁהוּא הַטְּלוּיָזִיָּה, וּבִיּוֹתֵר וְיוֹתֵר הַשְּׁקוּץ וְהַתַּעֲוֹב שֶׁנִּקְרָא "וִידִיאָו", וְאֵל תֹּאמַר לִי שֵׁישׁ לָךְ וִידִיאָו לְהַסְתַּכֵּל בְּזֵה סְרֻטִים שֶׁל מְלַחְמוֹת וְכוּ' אוֹ כְּדוּמָה וְכוּ', לֹא! לֹא! לֹא! תִּכְרַךְ-וּמְיָד כְּשֶׁאֲדָם מִתִּיר לַעֲצָמוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ הַפְּלִי הַמְּזוּהָ הַזֶּה, הוּא קוֹנֵה כָּל מִינֵי קְלָטוֹת שֶׁל גּוֹיִים אַמּוֹת הָעוֹלָם נוֹאֲפִים אַרוּרִים, וְצוֹפֵה וּמַבִּיט וּמְסַתְּפֵל שָׁם אֶת כָּל הַתּוֹעֲבוֹת רְעוֹת, עַד שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּא לִידֵי חַמוּם שְׁמַחֲמָם אֶת עֲצָמוֹ, וּבָא לִידֵי קִשּׁוּי, וְהִקְשׁוּי מוּצִיא לוֹ זָרַע לְבִטְלָה כְּפִימִים, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, נִשְׁפָּךְ דָּמוֹ וְזָרַעוֹ כְּפִימִים עַל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִטְמָטָם שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ וְדַעְתּוֹ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, וְרַב רַבָּם הַנוֹאֲפִים הֵם מְשַׁעֲעִים וּמְטַרְפִּים. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים, שְׁאֵין לָהֶם תְּקוּן אֲלֵא הַסְּרוּס, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֵק א', סִימָן לו'), וְעַל-כֵּן אֵינִי מִבִּין אִיךָ אַכְרַךְ עִם זֶקֶן וּפְאוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵינּוּ מִתְּבַיֵּשׁ לִילָךְ וְלַחֲטֹא מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְלֹא הוּא חוֹטֵא וּמְטַמֵּא אֶת נַפְשׁוֹ וְכוּ' וְכוּ', מִיֵּלֵא אִם עָבַר עֲבָרָה וְהִתְאַנַּח וּמִתְאַנַּח וְצוֹעֵק, וּמִבְּקֵשׁ שְׁרוּצָה לְצֵאת מִשָּׁם וְכוּ' וְכוּ', כְּדַאי יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא אִם אוֹמֵר אֵלָיךְ וְאַחֲטָא וְכוּ' וְכוּ', אֵלָיךְ וְאַחֲטָא וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא יִזִּיק לִי וְכוּ' וְכוּ', הֲלֹא הוּא מוֹרֵד בְּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְדַאי אֵין מְסַפִּיקִים

בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, כִּי תְּשׁוּבָה מוֹעֵלֶת רַק לְמִי שְׁרוּצָה לְחַזֵּר
 בְּתְּשׁוּבָה, אֲבָל אִם אֶחָד אוֹמֵר שְׂאֵלְךָ וְאַחֲטָא, וְזֶה לֹא יִפְרִיעַ לִי, לֹא
 יִדְיֵק לִי וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לָךְ שׁוּטָה וְרַמְאֵי וְשִׁקְרָן יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּנּוּ,
 וְהוּא כְּדִגְמַת אָדָם שְׁרוּצָה לְהִכָּנֵס בְּאֵשׁ, וְאוֹמֵר: הָאֵשׁ אֵינָה שׁוֹרֶפֶת
 אוֹתִי, אֲנִי מְטִיל בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, וְהָאֵשׁ אֵינָה שׁוֹרֶפֶת אוֹתִי, הֲלֹא לְפָתִי
 וּמִשְׁגָּע וְלְרַמְאֵי וְשִׁקְרָן גְּדוֹל יִחַשְׁבֵּנּוּ, כִּי בְּיָדֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ, וּמִכָּל
 שְׂפָן וְכָל שְׂפָן מִי שְׁצוּפָה וּמִבֵּיט בְּטָלוּיִזְיָה, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּתִמּוֹנוֹת
 תּוֹעֲבוֹת שְׁקוּץ, זֶהוּם, עֵרֶם וְתַעֲוֵב, וּבְכַרְט בְּהִפְלִי מִשְׁחִית חֲמֵר נֶפֶץ,
 שְׁמַנְפֵּץ אֶת הַנְּשֻׁמָּה וּמִפְצִיעָה לְרִסְיִים וְכוּ' וְכוּ', וְיִדְיָאוּ, רַחֲמָנָא
 לִישְׁזַבְּן, וּמִסְתַּפֵּל שֶׁם כָּל מִינֵי תּוֹעֲבוֹת רְעוֹת, בְּיָדֵי שְׁשׁוֹרֶף אֶז אֶת
 נִשְׁמָתוֹ וְגַם גּוּפוֹ וְכַחוֹ וּמְאוֹר עֵינָיו מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אוֹי לָנוּ שְׂפָךְ עָלְתָה בְּיַמֵּינוּ,
 שְׁשׁוֹעֲלִים קְטָנוֹים מְחַבְּלֵי כְרָמִים נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, שְׂאִינָם מְתַבְּיָשִׁים
 כָּלֵל לוֹמֵר שֶׁהֵם מִסְתַּפְּלִים בְּתִמּוֹנוֹת תּוֹעֲבָה, וּמִסְתַּפְּלִים בְּטָלוּיִזְיָה
 וּבְיִדְיָאוּ, וּבְכָל מִינֵי חוֹבְרוֹת שֶׁל שְׁקוּץ, זֶהוּם, עֵרֶם וְטִמְאָה וְכוּ'
 וְכוּ', וּלְבִסוּף הֵם עוֹד חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַדְּבָקִים
 בְּדִבְקוֹת אֱמֶת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִינָם מְסִיחִים דַּעְתָּם כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
 וְהֵם בְּטָלִים וּמְבִטְלִים בְּעֵינֵי עֲצָמָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּכַחַם לְהוֹרִיד
 אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי לֹא יִזְכֶּה הַצְּדִיק לְהוֹרִיד
 אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, אֲלֹא אִם-כֵּן יִהְיֶה לְכָבוֹ שְׁבוֹר בְּאֵלֶיךָ רִסְיִים
 וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן לֹא תִמְצָא מִי שְׁחוֹלֵק וּמְדַבֵּר עַל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים,
 הַמְּגַלִּים אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲלֹא נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים שְׁעוֹבְרִים
 עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת בְּתִאֲוֹת נְאוּף, שְׁמוֹצִיאִים זְרָעִים לְבִטְלָה, וּמִשְׁחִיתִים
 אֶת זְרָעִים עַל הָאָרֶץ, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, אֵיךְ אֵינָם מְתַבְּיָשִׁים
 מְאֹד לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, כִּי לֹא דִי לָהֶם הָעֵנֶשׁ שְׂיִקְבְּלוּ עַל
 מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, עוֹד זֹאת הֵם חוֹטְאִים וּמְחַטִּיאִים אֶת הָרַבִּים, וְהֵם
 גּוֹרְמִים שְׁהֲרַבִּים לֹא יִחַזְרוּ בְּתְּשׁוּבָה, כִּי מְגַרְשִׁים וּמְרַחֲקִים אוֹתָם
 מִהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַדְּבָקִים בְּדִבְקוֹת אֱמֶת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְפָרְסְמִים
 אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּמְחַבְּרִים
 סְפָרִים עַל קֹטֵב זֶה — לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

וְכָל אֱלוֹ הַנוֹאֲפִים הֵם מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר, וְגוֹרְמִים שְׁגָם אַחֲרֵים לֹא יִסְתַּכְּלוּ בְּהַסְפָּרִים הָאֵלֹה, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ שְׁזָה שְׁמֵדְבַר עַל אֱלוֹ הַסְּפָרִים, יִהְיֶה מִי שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', הוּא נוֹאֵף גְּדוֹל שְׁעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָרִי בְּסִתְרֵי וּבְגָלוּי, וְרוֹצֵה שְׂכָר כְּפִנְחָס, וּמְסַתֵּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבְּנֵי-אָדָם, וְעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ לְצַדִּיק, אוֹי לָנוּ כִּי חֲטָאוּ, אוֹי לָנוּ שֶׁנִּחְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ שְׁיִבְנֶה, וְעַדִּין הַגְּאֻלָּה רַחוּקָה מֵאֲתָנוּ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְעַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנוּ וְחֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! קֶצֶת הָאֲרֻכָּתִי לָךְ, אֲבָל עַדִּין לֹא הִתְחַלֵּתִי לְכַתֵּב לָךְ כָּלֵל, כִּפִּי מִה שְׁעוֹבֵר בְּעֵתִים הַלְלוּ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, עַד שְׁחוֹשְׁבִים כָּאֵלֹה אֵין בְּזָה עוֹן. וּבְאֵמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין יח): הַמְרַצֶּה מְעוֹת לְאִשָּׁה מִיָּדוּ לִיָּדָה אוֹ מִיָּדָה לִיָּדוּ, בְּשִׁבִיל שְׁיִסְתַּכַּל בָּהּ, אֶפְלוּ דוֹמָה לְמִשָּׁה רַבָּנוּ שְׁקִבֵּל תוֹרָה מִהַר סִינִי, לֹא יִנָּקֶה מְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם, וְעַלִּיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (מְשָׁלִי יא): יָד לִיָּד לֹא יִנָּקֶה רָע, לֹא יִנָּקֶה מְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם; עֲמַד וּרְאָה וְהִתְבּוֹנֵן, אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, אֶפְלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְגְדוֹל כְּמִשָּׁה רַבָּנוּ, עַלִּיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הָיָה מִבְּחַר הָאֲנוּשִׁי וְלֹא קָם כְּמִשָּׁה, וְעַם כָּל זֹאת אִם מְסַתַּכַּל עַל אִשָּׁה, עַלִּיו נֵאֱמַר: יָד לִיָּד לֹא יִנָּקֶה רָע, לֹא יִנָּקֶה מְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם, עֲמַד וּרְאָה וְהִתְבּוֹנֵן מִה קוֹרָה פֹּה, וְאִיךָ יְכוּלָה טְפָה סְרוּחָה לֹאמַר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהַסְתַּכַּל בְּשִׁקוּץ תַּעוּב זֶהוּם וְעָרִם נְאוּף וּיְדִיאוּ, נְשִׁים עֲרָמוֹת וּפְרוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְלֹא יַחֲטָא, אֶת מִי הוּא מְשַׁקֵּר וְכוּ' וְכוּ', הֲלֹא הוּא מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת שְׁמַחֲמָם אֶת עֲצָמוֹ וְכֹא לְהוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְשׁוֹפֵף זָרַעוֹ כְּמִים עַל הָאָרֶץ, הוֹי! הוֹי! אִיךָ אֵין שׁוֹם בּוֹשָׁה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת סא): לֹא יִהְיֶה אָדָם מֵאַחֲוֵרֵי אִשָּׁה בְּדֶרֶךְ, וְאֶפְלוּ אִשְׁתּוֹ, וְכָל הָעוֹבֵר אַחֲוֵרֵי אִשָּׁה בְּנֶהֱרָ, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה; וּפִרְשׁ רַש"י: מִפְּנֵי אָסוּר הַסְתַּכְּלוֹת, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל זֶה מִפְּנֵי הִרְהוּר עֲבָרָה, וְרַק כְּשִׁמְגַבֶּהֶת אֶת שְׁמֵלֶתָהּ, הוּא כָּבֵר בָּא לִיָּדֵי חֲטָא וְהִרְהוּר עֲבָרָה, וּמְכַל־שִׁפְן וְכַל־שִׁפְן מִי שְׁמַסְתַּכַּל בְּמָקוֹם זֶהמָא, שְׁמַרְאִים הַיּוֹם בְּכָל מִינֵי שִׁקוּץ

ותעוב וזהו, בְּיָדָי אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאִיךָ יָכוֹל טָפָה סְרוּחָה לֹמַר שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל בְּיָדָיו וְכָל מִינֵי תְמוּנוֹת תּוֹעֵבוֹת, וְאֵינוֹ מִזִּיק לוֹ, הֲלֹא אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת כד.): לָמָּה מָנָה הַפְּתוּב תַּכְשִׁיטִין שְׁבַחוּץ עִם תַּכְשִׁיטִין שְׁבַפְנִים, לֹמַר לָךְ: כָּל הַמְּסַתְּפֵל בְּאַצְבַּע קְטָנָה שֶׁל אֲשֶׁה, כְּאִלוֹ הַמְּסַתְּפֵל בְּמִקּוֹם הַתְּרָף וְכוּ', אִפְלוּ בְּאַצְבַּע קְטָנָה שֶׁל הָאֲשֶׁה אֲסוּר לְהַסְתְּפֵל, וּמִכָּל-שֶׁכֶּן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מַה מְרָאִים בְּיָדָיו וּבְטַלְוִיזְיָה וּבַחֲכוּרוֹת שֶׁל שְׁקוּץ עֵרִם וְתַעֲבוֹב וְאִיךָ יָכוֹלָה טָפָה סְרוּחָה לֹמַר, שְׁלוּ זֶה אֵינוֹ מִזִּיק, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים כ.): כָּל הַצּוּפָה בְּנָשִׁים, סוּפוּ בָּא לִידֵי עֲבָרָה; וּמָה שֶׁהִרְמֵאִי וְהַשְׁקִרְן מִתְּפָאֵר, שֶׁמְסַתְּפֵל וְאֵינוֹ מִזִּיק לוֹ, הֲלֹא רַבִּי זִירָא מְכַחִישׁוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא עד.): אָמַר רַבִּי זִירָא מַה קָּרָא (קֹהֶלֶת ו, ט): "טוֹב מְרָאָה עֵינַיִם מִהֲלֶךְ נֶפֶשׁ", אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: טוֹב מְרָאָה עֵינַיִם בְּאֲשֶׁה יוֹתֵר מִגּוּפוֹ שֶׁל מַעֲשֵׂה, שְׁנֹאֲמַר טוֹב מְרָאָה עֵינַיִם מִהֲלֶךְ נֶפֶשׁ; הֵינּוּ בְּזָה שֶׁהוּא חוּטָא, וּמְסַתְּפֵל עַל מַעֲשֵׂה רַע, עַל זֶהֱמָא וְנֹאֲרָף, זֶה יוֹתֵר חֲמוּר מִגּוּפוֹ שֶׁל מַעֲשֵׂה, כִּי עַל גּוּפוֹ שֶׁל מַעֲשֵׂה הָאָדָם יָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה וְיִתְחַרֵּט, וְיִשְׁבֹּר אֶת לְבָבוֹ — הוּי! הוּי! רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָה עֲשִׂיתִי, אִיךָ בְּאֵתִי לִידֵי חֲטָא חֲמוּר כְּזֶה, וְלֹא יִתֵּן מְנוּחַ לְנַפְשׁוֹ, אֲבָל כְּזֶה שֶׁהוּא רַק מְסַתְּפֵל, הוּא מוֹרָה הַתֵּר לְעַצְמוֹ, וְעוֹד אֹמֵר שְׁלוּ זֶה לֹא יִזִּיק, הֲיֵשׁ לָךְ שְׁקִרְן גְּדוֹל מְזָה?!

אֵינִי מִבִּין אִיךָ אֲבָרְךָ שׁוֹאֵל אוֹתִי מְרָאָה מְקוּמוֹת — הֵיכָן מוּבָא בְּהִלְכָה שְׁאֲסוּר. הוּי, טַפֵּשׁ רָשַׁע שׁוֹטֵה וְכוּ' וְכוּ', כָּל-כַּף חֲטָאָתָּ וְנִכְשַׁלְתָּ בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים כְּאִלוֹ, בְּהַסְתְּפֵלוֹת עַל עֲרִיוֹת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה לָךְ כְּהַתֵּר, וְלֹא עוֹד שְׁאֲתָה מִתְלוֹצֵץ מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָךְ פְּסֻק־דִּין שֶׁל הֶרְמֵב"ם (הַלְכוֹת אֲסוּרֵי בִיאָה, פָּרָק כא, הַלְכָה ב'): אֲסוּר לְאָדָם לְקַרֵץ בְּיָדוֹ וּבִרְגְלָיו, אוֹ לְרַמֵּז בְּעֵינָיו לְאַחַת מִן הָעֲרִיוֹת, אוֹ לְשַׁחֵק עִמָּה אוֹ לְהַקֵּל רֹאשׁ, וְאִפְלוּ לְהַרִיחַ בְּשָׂמִים שְׁעָלֶיהָ, אוֹ לְהַבִּיט בְּיַפְיָהּ אֲסוּר, וּמִכֵּים לְמַתְכוּן לְדַבֵּר זֶה מִכּוֹת מְרָדוֹת, וְהַמְּסַתְּפֵל אִפְלוּ בְּאַצְבַּע קְטָנָה שֶׁל אֲשֶׁה, וְנִתְכַוֵּן לְהַנּוֹת, כְּמִי

שְׁמִסְתַּפֵּל בַּמָּקוֹם הַתָּרַף, וְאֶפְלוּ לְשִׁמְעַ קוֹל הָעֲרֹה אוֹ לְרֹאוֹת אֶת שְׁעָרָה אֲסוּר וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְכֵן מְבִיא (פָּרָק כ"א, הַלְכָה כ"א): אֲסוּר לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל בְּנָשִׁים בְּשַׁעַר שֶׁהֵן עוֹמְדוֹת עַל הַכְּבִיסָה, אֶפְלוּ לְהִסְתַּפֵּל בְּכַגְדֵי צָבַע שֶׁל אִשָּׁה וְכוּ', שְׁלֹא יָבוֹא לְיַדֵי הָרְהוּר וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְכֵן הוּא בְּטוֹר וּבְשִׁלְחָן עֲרוּף, אֲבֹן הָעֶזְרָה, סִימָן כ"א, מְבִיאִים אֶת דְּבָרֵי הַרְמַב"ם לְהַלְכָה פְּסוּקָה, וְאִין מִי שֶׁחוֹלֵק עַל זֶה, וְעִכְשָׁו אֵיךְ יָבוֹא רָשָׁע כְּזֶה לֵאמֹר וְלִהְתַּפְּאֵר שֶׁהוּא הִסְתַּפֵּל בְּוִידֵיאוֹ וּבְטֵלִיוִזִיָּה וּבְחוֹבְרוֹת שֶׁל נְאוּף, וְלֹא בָּא לְיַדֵי עֲבָרָה, הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ בְּפִרוּשׁ: כָּל הַצּוֹפֵה בְּנָשִׁים סוֹפּוֹ בָּא לְיַדֵי עֲבָרָה (נְדָרִים כ.); וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִכְחִישׁ אֶת הַמְּצִיאוֹת, מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּפֵּל עַל חוֹבְרוֹת שֶׁל נְאוּף, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּתוֹעֵבוֹת רְעוּת שֶׁיִּצְרַר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְאַחֲרוֹנָה, וְהֵם הַכְּלֵי חֲמָרֵי נֶפֶץ שֶׁנִּקְרָא וִידֵיאוֹ, שֶׁשָׁם מְרִאִים מֵהַ שְׁלֵבוֹ חֶפֶץ, כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוּת, אֵיךְ יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, וּמְכַל שֶׁכֵּן שֶׁיִּטְעֶה אֶת אַחֲרִים, שֶׁאִינוֹ בָּא לְיַדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֲטָא הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת לְבוֹ וְדַעְתּוֹ וּמְעַקְמוֹ בְּעַקְמֵימִיּוֹת, עַד שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עֲלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְעַל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שֶׁמִּתְקַרֵּר לְגַמְרֵי מִיְהָדוּת, עַד שֶׁאוֹכֵל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְעַד שֶׁבָּא לְיַדֵי חֲלוּל שֶׁבֶת וְלִידֵי עֲבָרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, יְדִידֵי הַיָּקָר! תִּדְעַ, שֶׁרַבְנוּ ז"ל יָרַד לְזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַזֶּה, כִּי קָדַם הַתְּגַלּוֹת מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שֶׁיָּבוֹא וַיְגַלֶּה אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַד שֶׁיִּהְיֶה בְּחִינַת אֲרִיף אֲנֶפִין דְּקַדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּכָל מָקוֹם וּמְקוֹם שֶׁיִּסְתַּפֵּל יִרְאֶה רַק אֵילָקוֹת, וּבְכָל תְּנוּעָה וַתְּנוּעָה יִרְאֶה רַק אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלִפְנֵי הַהִתְגַּלּוֹת הַזֶּה יִתְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם נְאוּף, וְזַעֲרִין אֲנוּן שֶׁיּוֹכְלוּ לְהַנְצִיל מִזֶּה, וְהַנְּאוּף יָבִיא אוֹתָם לְיַדֵי כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, לְכַפֵּר לְגַמְרֵי בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֲקוּ לְגַמְרֵי מִהַתּוֹרָה וְהַמְּצִוּוֹת, כִּי יִהְיֶה אֲרִיף אֲנֶפִין דְּקַלְפָּה בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן רָאָה מֵהַלְפָּנֶיךָ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, רָאָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵיךְ לְתַקֵּן אֶת הָעֲבָרָה.

וְהִנֵּה הָעֵבֶר אֵין, הָאֲרֻכָּתִי קָצֵת לְהוֹדִיעַ לָךְ אֶת חֲמַר הָאָסוּר שֶׁל הַסְּתַפְּלִיּוֹת רְעוֹת עַל נָשִׁים, וּמְכַל־שֶׁפֶן וְכַל־שֶׁפֶן עַל נָשִׁים עֲרָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמְכַל־שֶׁפֶן וְכַל־שֶׁפֶן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מַה שֶּׁרַק מֵרְאִים בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת בּוֹיֲדִיאוֹ וּבְטָלוּיִזְיָה וְכוּ' וְכוּ', רְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמַר שֵׁם הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שְׁגָלָה בְּשִׁבִיל תִּקּוּן פְּגַם־הַבְּרִית, וְתִשְׁפָּךְ אֶת נִפְשְׁךָ לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, וְתִתְנֶדֶה שֵׁם אֶת כָּל חֲטָאֶיךָ, וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק שֶׁהַבְּטִיחַ, שְׁמִי שֵׁיבֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּעַבּוּרוֹ, וְיֹאמַר הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, אֲפֹלוֹ אִם עֲצֻמוֹ וּגְבָהוֹ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו וְכוּ' וְכוּ', יוֹצִיאוּ בְּהַפְּאוֹת מִשְׁאוֹל תַּחֲתִית, וְעַל־כֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, שֶׁתִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת תְּקוּנָךְ, וּמְכַל־שֶׁפֶן וְכַל־שֶׁפֶן אִם תִּזְכֶּה לְנִסְעַ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ כָּל־כַּף גְּדוֹל, שֶׁאֲפֹלוֹ נִשְׁמוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁפָּגְמוֹ וְחֲטָאוֹ כָּל־כַּף, עַד שֶׁגַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְתַקֵּן אוֹתָן כָּל הַשָּׁנִים, אֲפֹלוֹ רְשָׁעִים גְּמוּרִים כְּאֵלוֹ, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גַּם לָהֶם יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ תְּקוּן. רְאֵה וְהִבֵּן וְהִבֵּט וְהִתְבּוֹנֵן מִרְחוֹק, אִם יֵשׁ כָּבֶר חוּטֵא וּמַחֲטִיא אֶת הַרְבִּים כְּזֶה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצֻמוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לְתַקְּנוֹ כָּל הַשָּׁנָה, תִּדַּע אֵיזָה בְּעַל עֲבָרָה הוּא, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲפֹלוֹ בְּעַל עֲבָרָה כְּזֶה, אִם בָּא עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, רַבְּנוּ ז"ל מִמְּשִׁיךְ עָלָיו תְּקוּן. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְנִסְעַ בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְתֹאמַר שֵׁם הָעֵשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, וְתִהְיֶה סְמוּךְ תָּמִיד עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּתְנֶדֶה אֶת כָּל חֲטָאֶיךָ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יְתָבְרָךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְתִצְעַק קוֹלוֹת וּצְעָקוֹת אֵלָיו יְתָבְרָךְ, שֶׁיַּחֲוִס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְיוֹצִיאֲךָ מֵהַבֵּץ וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו, וְאֵז נְכוֹן לְבָךְ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שֶׁתִּקַּבֵּל תְּקוּנָךְ עַל־יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמִירַת מְשֻׁנּוֹת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּלִבְד הוֹרְגַת אֶת הַיָּצָר הָרָע, וּבְפָרֵט מִי שֶׁחֲטָא בְּחֲטָא הַמְּגַנָּה וְהַמְזוּהָם וְהַמְתַּעֵב הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת רָגִיל לֹמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים

מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזוֹ סִגְלָה לְהַרְגֵּאת הַיֵּצֵר הַרַע הַבּוֹעֵר בּוֹ בְּתַאֲוֹת נֶאֱרָא וּבְכָל מִינֵי תַאֲוֹת וְתוֹעֵבוֹת רַעוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם אֵינִי יְכוֹל, שְׂיֵאמֶר רַק כַּמָּה פְּרָקִים, אֲבָל שְׂיֵהִיָּה כְּסִדְרֹן, שְׂיִתְחִיל מִבְּרֻכּוֹת, וְיִלְמַד מִסִּכְתָּא אַחַר מִסִּכְתָּא, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מְתַקְנָת וּמְזַכְכַּת אֶת הַנְּשֻׁמָּה, עַד שְׂיִזְכָּה לְסִיִּים שְׂשֵׁה סְדְרֵי מְשֵׁנָה, וְאִזּוּ יִתְחִיל עוֹד פַּעַם. וְכֵן תִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמִירַת תְּקוּנֵי זְהַר, שֶׁהוּא מְרַחֵץ לְהַנְּשֻׁמָּה. וְהֵאָר"י הִקְדוּשׁ גִּתָּן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה, שְׂיֵאמֶר חֲמֻשָּׁה דְּפִים תְּקוּנֵי זְהַר, וְאִזּוּ בְּרֵדָאֵי תִזְכָּה לְתְּקוּן נִפְלָא.

נָא וְנָא, אַחֲרֵי, יְדִידֵי הַיֵּקָר! רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ וְלִלְמַד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ כְּבָר, וְתִדַּע שְׂאִתָּה מְשַׁעַע וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבְנֵי ז"ל גְּלָה לָנוּ (שִׁיחֹת-הַרְבֵּן, סִימָן 10), אֲשֶׁר יְכוֹלִים לְרַפָּא אֶת כָּל הַמְּשַׁעַעִים וְכוּ', אִךְ הַצָּרָה שֶׁל הַמְּשַׁעַע, שֶׁהוּא אֹמֵר שְׂאִתָּה מְשַׁעַע וְלֹא אֲנִי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְלִידַע שֶׁכָּל-כֶּף הַרְבֵּה חֲטָאֲתִי לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, עַד שְׁנַעֲשִׂיתִי מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, וְאֲנִי צָרִיךְ לְבֹא אֶל הַחֲכָם שְׂבַדְדוֹר, שֶׁהוּא יַחֲפִים אוֹתִי, וְיִתֵּן לִי דַעַת וְשִׁכְלֵי אֵיךְ לְשׁוּב, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנֵי ז"ל וְאֶל אֲנָשֵׁי הָאֲמִתִּים, הַדְּבָקִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. אִךְ תִּדַּע, שְׁגָם שֵׁם יֵהִי לָךְ נִסְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְנֵי ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַרְבֵּן, חֵלֶק א', סִימָן ה'): כְּשֶׂאִתָּה שׁוֹמֵעַ מְרִיבָה שְׂבִיִן הַצְּדִיקִים, תִּדַּע שְׂזֵה מְשַׁמִּיעִים אוֹתָךְ תּוֹכְחָה עַל שְׂפָגְמַת בְּטַפֵּי מַחֲדָךְ, שְׂעַל זֶה גָּאֵמֶר (מְשַׁלֵּי ב, יט): "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחֹת חַיִּים", הֵינּוּ כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי וְאֶל אֲנָשֵׁי, מִתְחִילִים לְשַׁמֵּעַ מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת עַד שְׁנִתְרַחֲקִים, וּמַהֵי הַעֲצָה? שְׂצָרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּשִׁבְלֵי, וְחֲטָאֲתִי, עוֹיִתִי פֶשַׁעֲתִי כָּל-כֶּף בְּפָגַם-הַבְּרִית, מִפְּנֵי זֶה אֲנִי חוֹלֵק עַל הַצְּדִיקִים, וְגַם-כֵּן מִתְעַרֵּב בְּמַחֲלַקַת שְׂבִיִן הַצְּדִיקִים.

וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַרְבֵּן תְּ ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ד'), שְׂבְּאָמַת מוֹבָא בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ, שְׂעַל הַחֲטָא הַזֶּה אֵין מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה, אִךְ הַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, וְרוֹצֵה שְׂכַלְסֵם יַחְזְרוּ בְּתְּשׁוּבָה, אֲזִי

עוֹשֶׂה נִסְיוֹן לְאָדָם, שְׁיִשְׁמַע מִחִלְקַת עַל הַצְדִּיקִים וְעַל סִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, וְאִם מִסְלָקִים דַּעְתָּם וְאוֹמְרִים: אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, מִלֹּא זֶה־מָא וְטִנוּף וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מִמָּה שֶׁבְּנֵי-אָדָם מְדַבְּרִים, אֲלֹא זֶה הַחַיּוֹת שְׁלִי, וְזֶה הָעֵתִיד שְׁלִי, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּבָה, וְיִכּוֹל לְחַזֵּר בְּתְּשׁוּבָה, אֲבָל אִם הוֹלֵךְ אַחַר דְּבָרֵי הַחֹלְקִים, אֲזִי נוֹפֵל בְּשֹׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַפֵּיו, וְאִין לוֹ שׁוּם תִּקְנָה כָּלֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וּבִקְאֻמַּת מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן לו'): זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שְׁאֵי-אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וְלְתַפֵּס בְּדַבּוּרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, אִם לֹא שֶׁתִּקְּן תַּחֲלָה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרֵאוּי, וְאֲזִי יִכּוֹל לְהִבִּין וְלְתַפֵּס דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, וְהִקְשָׁה עַל זֶה מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְכָה ד') אִם-כֵּן אֲבָדָה תִּקְנֹתָם שֶׁל תּוֹחֲלֵתָן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כִּי מִי יֹאמֵר זָפִיתִי לְבִי, טַהֲרֹתִי מִחֲטָאֵי, מִי יִכּוֹל לֹאמֵר שְׁלֹא חָטָא, אִם רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר, שְׁזֶה כָּלֵל גְּדוֹל, מִי שֶׁחָטָא הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִבִּין בְּדַבְּרֵי הַצְדִּיק, אֲזִי אֲבָדָה תִּקְנֹתָנוּ, כִּי מִי יִכּוֹל לְהִתְפָּאֵר שֶׁהוּא לֹא חָטָא, וְאִם-כֵּן אֵיךְ נִזְכָּה לְהִבִּין אֶת דְּבָרֵי הַצְדִּיק וְכוּ' וְכוּ', וּמִסְבִּיר שֶׁם, בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהָאָדָם מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְיוֹדֵעַ אֶת מַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ אֵיךְ שֶׁחָטָא, וְהוּא מִלֹּא זָכָל, וְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה כִּכָּר לֹא יֵשׁוּב אֶל אֲנִלְתּוֹ וְאֶל הַזֶּה־מָא שְׁלוֹ, וּמִסְלֵק אֶת דַּעְתּוֹ וְחִכְמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ לְגַמְרֵי, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ אֶת כָּל דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּתַמְיִמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִינוּ חוֹלֵק עַל זֶה, אֲזִי יֵשׁ לוֹ תִּקְנָה לְתִקְּן הַכֵּל.

וְעַל-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְסַלֵּק אֶת חֲכָמְתְּךָ וּבִינְתְּךָ וְדַעְתְּךָ לְגַמְרֵי, וְתִקְבֵּל הַאֲמַת מִמִּי שֶׁאֲמָרָה, וְלֹא תֵאבְדָה וְלֹא תִשְׁמַע אֶל כָּל אֵלוֹ הַלְּצִים הַמְּסֻתוֹכְבִּים אֶפְלוֹ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִכָּל-שִׁפְן וְכָל-שִׁפְן אֶל הַלְּצִים שֶׁחוֹלְקִים עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעַל רַבְּנּוּ ז"ל, אֲלֹא תִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְמִיד בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים וּבְסִפְרֵי תַלְמִידֵיךָ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פֶּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, שֶׁתִּזְכָּה לְצֵאת מֵהַפַּח הַיְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָה אֵלָיו, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה וְשִׁיחָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְתַצְעַק קוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּלִי

האי ואולי שִׁתְּזַכֶּה לְצֵאת מֵהַפֶּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו, כִּי אֵין תְּשׁוּבָה אַחֲרָת, אֲלֹא רַבּוּי דְּבָרִים, שְׂאָדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַתְּנִידוֹת תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הַסּוּד הַזֶּה גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שְׁכָל זֶה עֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁנֵה הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מִי שִׁיּוּדַע שְׁחָטָא, עָלָיו לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וַיִּתְּנֶדָה בְּדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֹז נְכוּן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים, פְּרַשְׁת בַּחֲקֵתִי), שְׁמִיד שְׁמַתְּנִידִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְכֵן מוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (בְּרֵאשִׁית נו.): כָּל מֵאן דְּאוּדֵי עַל חָטָאוֹ, קָדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁבִיק לֵיהּ וּמְחִיל עַל חוּבוֹ, מִי שְׁמוּדָה וּמְתוּדָה עַל חָטָאוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵב אוֹתוֹ וּמוֹחֵל לוֹ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּשׁוּבָה וּדְוֵי דְבָרִים, שְׁיָבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וַיֹּאמֶר: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּזֹאת וְכְזֹאת עֲשִׂיתִי, וְאֲנִי מִתְחַרֵּט בְּתַכְלִית הַחֲרָטָה", וְאִז אִם יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה, בְּוֹדָאֵי לֹא יִזוּז מִשָּׁם, עַד שִׁישׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהִנֵּה בְּלַעַם הַרְשָׁע, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן יג.): בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם, וַיִּדַע שְׂאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעֲנִיּוֹת אֲלֹא תְשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא, וַאֲמַר: חָטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְגַע בּוֹ, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שְׁהָאָדָם יִכְנִיעַ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיָּבוֹא וַיִּתְּנֶדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֹז בְּוֹדָאֵי יִמְחַל לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזוֹ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּפְרַשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ, וַיִּסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וַיִּצְעַק: וַי, וַי, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, חָטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעָתִי לְפָנֶיךָ בְּמַקוֹם הַזֶּה בְּפָגַם-הַבְּרִית בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה וּבְהַסְתַּפְּלִיּוֹת רָעוֹת, וּבְכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת, אָנָּא, רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְחַל לִי כּוּ' וְכוּ' (וַיִּזְרִיף בְּתְפִלָּה וּבְקִשָּׁה), אִז בְּוֹדָאֵי יִמְחַל לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמְאָמְרָם ו"ל (תּוֹרַת כְּהֻנִּים, פְּרַשְׁת בַּחֲקֵתִי), אִז יִכְנַע לְבָבָם הָעֶרֶל, לְצַד הַתְּשׁוּבָה הַכְּתוּב מְדַבֵּר, שְׁמִיד שְׁמַכְנִיסִים לְבָם בְּתְשׁוּבָה, מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, כִּי תְשׁוּבָה מְאֹד יִקְרָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ שְׁעֵשֶׂה הַדְּבָרִים הַכִּי גְרוּעִים, וּכְמֵאָמְרָם ו"ל (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָּא, פָּרָק

כה): שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ כַּפְרֶת בְּעֶקֶר, אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרְף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לוֹ: עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בֵּינִי לְבִינֶךָ וְאֲנִי מְקַבֵּלְךָ, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַרֵךְ, מְאֹד מְאֹד יִקְרָה תְשׁוּבָה, עַד שֶׁאָמְרוּ (פָּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק ד'): אִם אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה לְפָנַי, אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְשׁוּבָה, הֲרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים, וְאֲנִי מְקַבֵּל תְשׁוּבָתוֹ, וְאִין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֶפְלוּ מְקַצֵּת עוֹנוֹתָיו. רְאֵה וְהִבֵּט אֶת דְּבָרֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂגִלָּה לָנוּ עַל-יְדֵי אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, שֶׁאֶפְלוּ אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה וְעוֹשֶׂה תְשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמּוֹ בְּרַחֲמִים, וּמְקַבֵּל תְשׁוּבָתוֹ, וְאִינוּ זוֹכֵר כָּלֵל אֶפְלוּ מְקַצֵּת עוֹנוֹתָיו, וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְאִזּוּ בְּוַדָּאֵי יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵר לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׂלָמָה, הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹב, בְּסוּד (וְרַמְיָה כ'): "בֵּינִים הֵהוּא יִבְקֵשׁ עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאִינְנוּ"; כִּי נִכְלָל בְּאִין, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּלֵם בְּתְשׁוּבָה שְׂלָמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְתִקְבַּל דְּבָרֵי אֱלוֹי בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְתִכְנִיס אֶת זֶה בְּלִבְךָ, וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי זְהָמָא שְׂנֵידְבָקוּ בְּךָ, וְתִדְבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּסַפְרֵי אֱמֶת, תְּלַמִּידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ וְסַפְרֵי תְּלַמִּידֵיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּוַדָּאֵי תִזְכֶּה לְתְשׁוּבָה אֱמֶתִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַשָּׁשִׁים דּוֹלָר לְפִדְיוֹן, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וַיְהִיֶּה לְךָ רַק טוֹב, וְתִרְוֶה רֹב נַחַת מִלְדִּיד, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

אָחִי וְרַעֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חֲזוּק גָּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּפִי הַתְּגַבְרוֹת הַיָּצָר הָרַע, שְׁמַתְגַּבֵּר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמִפִּיל אוֹתוֹ, זֶה בְּפְרִנְסָה וְזֶה בְּבְרִיאוֹת, וְזֶה בְּקִטְטוֹת וּמְרִיבוֹת עִם שְׂכָנִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד מַה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

אִי-אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, כִּי אִם עַל-יַדֵּי אַמּוֹנָה, שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמּוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִיַּדַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרְךָ מִחַיָּה וּמִהֵיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵילְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְצָרִיכִים לְחֲזוֹר עַל נִקְדָּה זֹה הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כְּפִי רַבּוּי הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּאַמּוֹנָה פְּשוּטָה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל עֲגִינֵי אַמּוֹנָה, וְאָמַר, שְׂצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמּוֹנָה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְאֶצְלוֹ אַמּוֹנָה הוּא הָעֵקֶר, וְעַקֵּר הָאַמּוֹנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, אֲשָׁרִי מִי שְׁחֲזִק בְּאַמּוֹנָה פְּשוּטָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִזּוֹ יְהִיֶּה לְךָ תְּמִיד מַה לְמִנּוֹת וְלִסְפּוֹר בְּכִיס... כִּי הִמְתַּפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ מַה לְמִנּוֹת בְּכִיס, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לוֹ שִׁפְעַ בְּפְרִנְסָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צַעְרֵי מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִיְלֻדֶיךָ וּמִפְּרִנְסוֹתֶיךָ וְכוּ', אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיַחֲוֶס עָלֶיךָ וַיִּרְחִיב לְךָ, שְׂתַצֵּא מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ הַזֶּה שְׁנִפְלֵת אֲלֵיוּ וְכוּ'.

אִךְ מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! אֲסוּר לִפְלֵ בְיָאוּשׁ, וְאֲפִלוּ שְׂהַמְצִיב כָּל־כֶּף גְּרוּעַ, עַד שֶׁכָּבַר לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', עַל־כָּל־פְּנִים צָרִיכִים אֲזִי לְתִלּוֹת עֵינָיו רַק אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, פִּי מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא מְסַבְּבִים עִם הָאָדָם כְּמוֹ שְׂמִסְבְּבִים, הֲעֵקֶר שְׂיִחְזוֹר אֲזִי אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שְׂפַעַם אֲכַל מוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל דְּגִים וְנִכְנָסָה עֶצֶם בְּגֵרוֹנוֹ, וְכַמְעַט נִחְנַק חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְהַשְׂתַּעַל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת הָעֶצֶם וְלֹא לְהַכְנִיסָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא כְּפִסְעַ בֵּינוּ לְבֵין הַמּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂיִשְׁבּוּ עִמּוֹ בְּסַעֲדָה נִבְהָלוּ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יָדְעוּ מָה לַעֲשׂוֹת, אִךְ מוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל הַקִּים אֶת עֲצָמוֹ וְנִעֲמַד עַל יַד הַחֲלוֹן, וְהִסְתַּפֵּל בְּעֵינָיו אֶל הַשָּׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזְרוֹ, שְׂהַקִּיא אֶת כָּל מְאָכְלוֹ, וְגַם הָעֶצֶם יִצְאָה, וְאֲזִי עֲנָה וְאָמַר לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ: רְאִיתֶם מָה שְׂעַשִּׂיתִי? בְּאֶמֶת חֲשַׁבְתִּי שְׂאֲנִי נִחְנַק כְּבָר חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, פִּי הָעֶצֶם לֹא רָצָתָה לְצִאת וְלֹא לְהִכְנִס, וְהִתִּישַׁבְתִּי עַל־כָּל־פְּנִים לְהִסְתַּפֵּל לְשָׁמַיִם, אוֹלֵי יַחוּס וְאוֹלֵי יִרְחֵם וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עֲזָרוּ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂנִצֵּל, עַל־כָּל־פְּנִים רוּאִים מְשִׁיחָה זוֹ, אִיךָ שְׂאֵינְךָ לְאָדָם רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעֵינָיו תְּלוּיּוֹת לִי"ה וְלִי"ה עֵינָיו, וְעַל־כֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

וְלֹא כַדַּאי לָךְ לְהִתְקוּטֵט עִם יְלָדִים, כִּי לֹא תִנְצַח אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה טֹבֵעַ שֶׁל יְלָדִים, כָּל מָה שְׁמַכִּים אוֹתָם, הֵם מִתְפָּרְעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִדוּעַ דְּבוּר רַבְּנוֹ וְ"ל שְׁאָמַר: יְלָדִים לֹא מַכִּים וְלֹא נוֹשְׁקִים, הֵינּוּ לְפַעְמִים מַכִּים וְאַחֲרֵיכֶן נוֹשְׁקִים, וּבְזֶה הַיְלָד רוֹאֶה שְׂמֵקָבֵל תְּשׁוּמַת-לֵב, וְעַל-כֵּן מִתְפָּרֵעַ יוֹתֵר, כִּי רוֹצֵה יוֹתֵר תְּשׁוּמַת-לֵב, כִּי זֶה טֹבֵעַ שֶׁל יְלָד, שְׂרוֹצֵה תְּמִיד תְּשׁוּמַת-לֵב, וְאִם אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבְּלוֹ בְּדַרְךְ טוֹבָה, אֲזַי עוֹשֶׂה צְרוּת צְרוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה אֲצֵל כָּל אֶחָד, וְאִין מָה לַעֲשׂוֹת, רַק לְבַקֵּשׁ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, וּבְכָלֵל וּבְכָרֵט וּבְכָרֵטִי פְּרֻטִיּוֹת צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, לְהִיּוֹת רַגִּיל לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלְבַקֵּשׁ אֶפְלוֹ אֶלְךָ פַּעְמִים בְּיוֹם אֶחָד: "רַבְּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לִילְדִים יִרְאִים וְשִׁלְמִים, יְלָדִים צְדִיקִים וְקִדוּשִׁים, נִקְיִים מִן הַחֲטָא, וְאַזְכָּה לְגַדְלָם בְּנִקְל", וְכֶךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶפְלוֹ אֶלְךָ פַּעְמִים בְּיוֹם אֶחָד. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּפִלָּה הוּא לְסַלֵּק אֶת דַּעַתוֹ וְחֻכְמָתוֹ וְלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כָּלֵל, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל לְמָה אֵין הָאָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? מִפְּנֵי שְׂנִכְנָסוּ בוֹ חֻכְמוֹת שְׂגוּבָלוֹת עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׁחוּשָׁב, מִי אֲנִי שִׁישְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, כִּי אֲנִי מַכִּיר אֶת עֲצָמִי וְכוּ' וְכוּ', וּבְכַאֲמַת אֵינִי יוֹדֵעַ אֶת רַחֲמֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד חַנּוּם, וְלִכֵּן הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה הַבֵּית מְנוּס שְׁלֵנוֹ, וְלְדַבֵּר אֶת הָאֲמַת כְּפִי שֶׁהִיא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! עוֹד יְבוֹא הַיּוֹם שְׂתַעֲבֹר לְגוּר לִיבְנָאֵל, וְשָׁם הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי, כִּי אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַקִּים שָׁם תְּלַמוּד-תּוֹרָה עִם מְלַמְדִים יִרְאֵי הַשָּׁם וּבֵית-סֵפֶר עִם מוֹרוֹת בְּעֵלוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְשָׁם הֵם יְכוּלִים לְרוּץ וְלַהֲשִׁתּוֹלֵל, וְלְרוּץ עַל הַר וְכוּ' וְכוּ', כִּי טֹבֵעַ שֶׁל יְלָדִים, שְׁצָרִיכִים לְהִתְפָּרֵק וְכוּ' וְכוּ' וְשָׁם יֵשׁ לָהֶם מְקוֹם לְזֶה.

נָא וְנָא אֵל תְּפַל בְּדַעַתְךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, אֲלֵא רְאֵה לְהַפְיֵן אֶת הַקְּנֻטְרִסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה

עמך נסים נגלים בפרנסתך, ואף שאני יודע שזה דבר קשה מאד, עם כל זאת כשזוכים לשמש את רבנו ו"ל, אזי בא שפע, כמו שאמר רבנו ו"ל בספר-המדות: בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסין, ואתה צריך לילה להפיץ ולגלות אמונה, ולא לחשב שאני הולך עכשו לאסף כסף, כי אז לא יהיה לך לא זה ולא זה וכו' וכו', כי אם חלישות הדעת וכו' וכו', כי בעוונותינו הרבים, הדור מלא בפירות ואפיקורסות, מלא נאוף, רחמנא לישזבן וכו' וכו', ועל-כן עלינו לגלות את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד, ועל-ידי-זה נזכה שישפע עלינו שפע גדול כשנגלים אמתת מציאותו יתברך בעולם, על-ידי-זה נתהפכים האורות הצחצחות בכסף גשמי, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ח, וסימן ס"ט).

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שיש לנו רבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המחיה אותנו כל-כף.

אני מקנה לראותך בראש השנה על ציון רבנו ו"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי שיש לי מצערך הקשה וכו' וכו', אין לתאר ואין לשער כלל. מה אמר לך, ידידי ה'קדוש! מצד אחד הולך לי בחיים, שנוזפה שיהיה לנו תלמוד-תורה עם מלמד הגון ביבנאל, ומצד שני אני רואה איך שמקפחים אותך וכו' וכו', אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא בעוד כשבועים בלי נדר, ואז אראה לתקן את אשר ענתו לך, ומאד מאד מצער אותי כל

הַעֲנִין וְהַבְּאֵלֶּאֱגֵן שְׁעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁגָם אֲנִי סְבִלְתִּי כְּמוֹ שְׁסְבִלְתִּי וְכוּ' וְכוּ', וְכִמְעַט שְׁנַפְּלִיתִי בְּפֶחַשׁ שֶׁל חוֹב שֶׁל חַמְשִׁים וְחַמְשָׁה אֶלֶף דּוֹלָר וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּילָנוּ בְּרַגְעַת הָאֲחֵרוֹן בְּדַרְךְ גַּם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רֹאִים אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם הַתְּחַדָּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְלִלְמַד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְחַדָּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כִּי עֵקֶר הַהִצְלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק כְּפִי שְׁהָאָדָם מְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ, וְאִינוּ מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִפְלִי, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַתְּחַדָּשׁוֹת, וְאָסוּר לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, כְּאִלוֹ עֲדִין לֹא הִתְחִיל, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ הַצְּלַחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי תִכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם נֶעֱשֶׂה יֶשֶׁן וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמִשְׁתַּגַּע מְרַב צָרוֹת. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלַחַת אִלוֹ שְׂזוּכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים בְּאַמֶּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צָרוֹת לֹא חֲסֵרוֹת כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְשָׁכַל עֲצָמֵי כָלֵל, רַק תְּמִיד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְיִהְיֶה שְׂמֵחַ.

וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, שְׁאַזְכֶּה לְצֵאת מִחֻבוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּעֲצָמֵי הַמְּנַהֵל שֶׁל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְאַזְכֶּה לְשַׁלֵּם לְכֻלָּם בְּזִמְן וּכְרָאוּי וּכְנֹכוֹן כְּמוֹ שְׁמַגִּיעַ לָהֶם, וְשֵׁלָא יִהְיוּ שׁוּם עוֹלוֹת, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שְׂאֵם אֲנִי לֹא אֶקַּח אֶת זֶה בְּיָדִי, מִי יוֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹן אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת

יְלָדָיו, וּבִפְרֹט אֶתָּה שְׂזִכִּיתְ לַהֲיֹת מְלַמֵּד כְּשֶׁר שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ,
 אֶתָּה צָרִיךְ לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם
 בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּתְעוּרָרָם שְׂיִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עָלַי,
 שְׂאֲזֹכָה כְּכֹר לְצִאת מִהַגְלוֹת הַמֶּרְהָ הַזֶּה, וְאֲזֹכָה לְבוֹא וּלְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי בּוֹדָאֵי בְזֻכוֹת הַכָּל פִּיָּהֶם שְׂאִין בּוֹ חֶטָּא, אֲזֹכָה לְהַגִּיעַ
 אֶל זֶה.

נָא וְנָא רֵאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶיךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,
 בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ וּבִשְׁלֶחֶן עֲרוּף, וּמְכַל לְמוֹד תְּלַמֵּד קֶצֶת,
 וְאִז אֹר הַתּוֹרָה יִכְנֹס בְּךָ, וְתִזְכָּה לְחֻמֵּי דְאֹרֵי תָא, וְתִזְכָּה לְהַכְּלִל
 בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

י"ח תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֻדְרֵי דְבָרִים, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רֵאִי לְחִזֹּק אֶת עֲצָמֶיךָ לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוּבָר
 עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ מַה שְׁעוּבָר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַחְלָקֶת, מְרִיבוֹת
 וּמְטָנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְחֻבוֹת וְכוּ', וְכוּ', כִּי אִין זֶה פִּי אִם
 שְׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא חֶפֶץ לְשִׁמְעַ תְּפִלָּה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד
 יִקְרָה תְּפִלָּה, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵתְפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלִיו
 יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרֹט אִשָּׁה כְּשִׁזְזוּכָה לְהַתְּפַלֵּל אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, תְּפִלָּתָהּ
 נִתְקַבְּלַת בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חֲשׁוּבוֹת תְּפִלוֹת שְׁבוּרֵי
 הַלֵּב, וְדַרְפָּה שֶׁל אִשָּׁה, שֶׁהִיא יוֹתֵר בְּשִׁבְרוֹן לֵב מִגְּבָר, וְעַל־כֵּן אָמַר
 רַבְּנוּ וְז"ל, שְׂתִפְּלַת הַנְּשִׁיִּים מֵאֵד מִקְּבֵלַת בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן רֵאִי לְהַרְבוֹת
 בְּכָל יוֹם בְּתִפְּלָה, וּכְשֶׁתִּזְכְּרִי בְּתִפְּלָה אֶת כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּכֶם, תִּזְכְּרִי

גַּם אֶת הַצָּרוֹת שְׁלִי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכֶּי לְהַנְצִיל מִכָּל צָרוֹת יְגוֹן וְאַנְחָה שְׁיִישׁ בְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָכֶם אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְתִזְכֶּי לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתִרְוֵי רַב נַחַת מִהִילָדִים, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ וּשְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ וּשְׁמַחַת הַחַיִּים, וְתִמִּיד תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁמַחֵי וְתִבְדַּחֵי אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵינן לְתָאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם בְּזִכּוֹת הַפְּדִיּוֹן שְׁשִׁלַּחְתָּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינָיִם עַל־יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

אוֹדוֹת הַחַדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂאִתָּה זוֹכָה לְחַדָּשׁ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָךָ, כִּי בָזָה שְׂמִכְנִיּוֹסִים אֶת מַחוּ בַתּוֹרָה, עַל־יְדִיזָה זוֹכָה לְחַנֵּן אֶת הַעֶבֶר שְׁלוֹ. וְאָמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ: בְּמָקוֹם שְׁחוּשָׁב הָאָדָם — שֵׁם הוּא כָּלוּ (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, חַיֵּי שְׂרָה), וְכֵן הוּא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן כ"א): בְּמָקוֹם שְׂאָדָם חוּשָׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם. וְעַל־כֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְחַשֵּׁב רַק בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵז יִפְנֵס בַּתּוֹךְ חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְפִי שְׂהָאָדָם מְכַנֵּס בְּעַצְמוֹ חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כֵּן נִכְלָל בּוֹ

יִתְבַּרֵךְ, וְכִפִּי שֶׁנִּכְלַל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בֵּן זוֹכָה לְעֵלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה, וְכִפִּי שְׁעוֹלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, בֵּן נִתְעוֹרְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי קְטְרוּגִים וְחִלְשוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם זוֹכָה לְחִזְק אֶת עֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת מִצְמַד וְלֹא לִפְלֹ, אִזּוֹ הוּא זוֹכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת רַמּוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מִצְמַד!

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּ לָךְ לְהַתְמִיד מְאֹד בְּלַמּוּד "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאָלָה, וּמָה גַם שְׁפוֹתַח אֶת קְשִׁיוֹת לַבְּנוֹ, וְזוֹכִים עַל-יְדֵי סֵפֶר זֶה לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בַעַל הַשְּׂגָה וּבַעַל מַח גְּדוֹל, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְתַמִּיד בַּסֵּפֶר הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדוֹ בַעַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹל. וּבְאַמַּת מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּלְקוּטִי-מוֹהַר"ן, נִפְתָּחִים לוֹ הַמַּחֲזִין, וְזוֹכִים לְחִדוּשִׁים דְּאוֹרֵי־תֵא, חִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ דֶרֶךְ בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָה, כִּפִּי שְׁאָדָם זוֹכָה לְבּוֹא לְבִטּוּל אַמַּת, שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּלֹא מִמֶּשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵי-כֵן עַל עֲצָמוֹ חִדוּשֵׁי תוֹרָה, וּבְזֶה רוֹאִים שֶׁקָּבַל אֶת הַבִּטּוּל בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ' וְכוּ' (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סה), אִךְ צְרִיכִים לְהַזְהֵר, שֶׁאַחֲרֵי-כֵן לֹא יִתְגַבְּרוּ עָלָיו הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים וְהַבְּלִבּוּלִים וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַמַּחְלָקֶת וְהַמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְחַשְׂמַח אֶת אֲשַׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְרוּוֹת רַב גַּחַת מִיְלַדֶיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ בָּנִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים, שְׁמוּרִים בְּבֵית, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְחֻסֵּידוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת סְבֻלָן גְּדוֹל עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִסוּר לִפְלֹ בְּדַעַתוֹ אֲפִלוּ כְּרַגְע, אֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מִצְמַד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר כְּרַגְע, אֵלֹא תְּמִיד הוּא שֶׁשׁ וְשַׂמַּח, וּבְתוֹךְ הַצְּרוּת וְהִסּוּרִים שְׁעוֹבֵר עָלָיו

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, הוּא מוֹצֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִינוּ מְאָבֵד אֶת עֲצָמוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר לֹא וְאֲשֶׁר חָלְקוּ!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, עֲמוּד בְּפְנֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְעַקֵּר שְׁמִחָתִי שְׁאֵנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַת אֵיךְ שְׁאֵתָה מִחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּידוּעַ מֵהַ שְׁגָלָה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, שְׁעַל-יְדֵי אִמוּנָה הָאֲדָם מִקְּשֵׁר אֶת הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת אֲנִי אֶל הַמִּתְשַׁבֵּה הַנִּקְרָא אֵין, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת רַעוּת וְקִשּׁוֹת (תּוֹלְדוֹת עַקֵּב יוֹסֵף חַי שְׂרָה), כִּי בְּזֶה שְׁאֲדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁנִכְלָל אֶל אֵין, וְיודֵעַ אֲשֶׁר אֲנִי הִיא גַם-כֵּן הַנִּשְׁמָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): עַל-יְדֵי-זֶה מִיַּחַד כֶּתֵר וּמְלָכוֹת, וְזוֹכֵה לִישׁוּעָה, כִּי הַכֶּתֵר הוּא בְּסוּד הָאֵין, שְׁהָאֲדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְלִבִּישׁ אֶת הַכֶּתֵר שֶׁהִיא שֵׁם אֶהְיֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַטֵּל הָאֲנִי שְׁלֹו, שְׁכָבֵר לֹא שִׁיךְ שְׁיִרְצָה אֵיזָה רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזוֹ עֲלִית כָּל הַעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֵה לְהִגִּיעַ לְבַטוּל כְּזֶה, וְאֵז טוֹב לֹא כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס כָּלָל, כִּי הַכַּעַס שׁוֹבֵר אֶת הָאֲדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְהוֹרֵס אוֹתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּגִשְׁמִיּוֹת מְאָבֵד בְּכַעַס אֶת פְּרִנְסוֹתוֹ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סח), וּבְרוּחַנִיּוֹת מְאָבֵד אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי כָּל הַכּוֹעֵס, כָּל מִינֵי דִינָיִם קָשִׁים שׁוֹרִים עָלָיו. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת סְבָלָן.

מה טוב ומה נעים, אם תתן בכל יום על פדיון איזה מטבע, ותכניס את זה בקפסא, וכשאבוא תתן לי את כל הכסף לפדיון נפש, ואחלקם בין עניים, ובזכות זה ירחיב לך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה להמשיך להתבודד עצמך אליו יתברך בכל יום עם חיות חדשה, ותדע שאין בזה העולם רק לדבר אליו יתברך, אשר זה סוד ההתבודדות שגלה לנו רבנו ז"ל, ובפרט אתה צריך להתפלל הרבה אליו יתברך, שתזכה לקנות דירה משל עצמך ביבנאל, ולא תצטרך לגור בשכנות, ואדרבה ביתה יהיה בית ועד לחכמים, ותזכה להתמיד בתורה הקדושה — הן בבית-מדרש והן בביתה, ותהיה תמיד שש ושמיח עם אשתך וילדיך, ואתה צריך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, ועל-ידי-זה ירחיב לך לבקש ולהתפלל ולהתחנן תמיד לפניו יתברך כל מה שאתה צריך.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל מפל מה שעובר עליך — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואז טוב לך כל הימים.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחניני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך מבנך ובתך וכו' וכו', יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתקו ממך כל הדינים, ותזכה לבטל ממך את כל העגמת נפש והצער והיסורים שיש לך.

מוֹבָא בַסְפָּר בֶּן פּוֹרְת יוֹסֵף (פְּרַשְׁת תּוֹלְדוֹת): שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי ו'ל, עַל-יְדֵי שְׁיִמְצָא בְּשֵׁרֶשׁ הַדִּין אֵיזָה חֶסֶד, אֹז נִמְתַּק הַדִּין בְּשֵׁרֶשׁ חֶסֶד זֶה, וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל חֶסֶד, וְהַפְּרוֹשׁ הוּא כֶּף, שֶׁהָאָדָם צָרִיף לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ לְגַמְרֵי, וְתַמִּיד יִמְצָא רַק חֶסֶד בְּהִנְהַגְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, אִף הָאָדָם מִחֶמֶת רַב חֲטָאֵיו וְעוֹנוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו, אֵינּוּ זֹכֶה לְרֵאוֹת אֶת הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוֹלְכִים עִמּוֹ בְּמִדַּת הַדִּין, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וּמִזֶּה בָּאוֹת לוֹ חִלְשׁוֹת וְנוֹפֵל בְּחִלְשׁוֹת גְּדוֹלָה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים תַּמִּיד לְמַצָּא רַק אֶת הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת הַכֹּל חֶסֶד, וּכְמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנּוֹ ו'ל עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁגַם בְּתוֹף הַצָּרוֹת צָרִיכִים לְמַצָּא הִרְחַבּוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד גְּדוֹל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעה), וּמְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנּוֹ ו'ל לִילֵף בְּדַרְךְ שֶׁל חֶסֶד לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלִידַע שְׁעַדִּין לֹא סוּף הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג עִמּוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאֹז עַל-יְדֵי שְׁיִזְכֶּה הָאָדָם תַּמִּיד לְהִסְתַּכֵּל בְּצַד הַחֶסֶד, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְתַּק הַדִּין וְשֵׁרֶשׁ הַחֶסֶד, וְאוֹתוֹ הַדְּבָר אָדָם צָרִיף לְלַכֵּת בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים עִם אִשְׁתּוֹ, וְאִף שֶׁהִיא בְּדַרְךְ כֹּלֵל קַפְדָּנִית וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים לְרַחֵם עָלֶיהָ מְאֹד, וְלִילֵף עִמָּה בְּחֶסֶד, וְכֵן עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְלִהְשַׁתְּדֵל שְׁיִהְיֶה רַק חֶסֶד, וְאֹז עַל-יְדֵי חֶסֶד נִמְתַּק שֵׁרֶשׁ הַדִּין.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, וְרַבְּנּוֹ ו'ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׁמְחָה, וְתַבְקֵשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תַּמִּיד, זַפְנֵי לְרַקֵּד מֵרַב שִׁמְחָה, זַפְנֵי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל" וְכוּ' וְכוּ'; וְתַאֲרִיף בְּשִׁיחָה וְתַפְלָה זֶה וְאֶפְלוּ אֵלָי פְּעָמִים בְּיוֹם אֶחָד, וְאֹז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת עַל שִׁמְחָה צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי כִּפִּי גְדוֹל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, אִי-אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַפְלָה, כִּי הַתַּפְלָה הִיא הַכֹּפֵלִי לְקַבֵּל כָּל הָאוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה

להתפלל ולבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, ובפרט שמחה בעצמו צריך לבקש ממנו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, שזכות להיות על ציון רבנו ו"ל, הן בשבת-חנכה והן בשבועות, ועכשו תזכה להיות גם בראש השנה הקדוש והנורא, וכידוע ההבטחה שהבטיח רבנו ו"ל, שמי שיהיה אצלו בשלשה זמנים אלו, לא יראה את עולם התהו, ועל-כן בזה בעצמך ראוי להיות שמח מאד מאד, אך מצד שני אפה צריך לשמר מאד מאד לא להכנס בחובות, כי צריכים לשמר מאד מחובות, כמו שהזהירנו רבנו ו"ל, כי מי שנכנס בחובות, רחמנא לישזבן, אחר-כך נכנס בפח יקוּש וכו' וכו', עד שיש בני-אדם, שכל-כך הכניסו את עצמם בחובות, שאינם יכולים לצאת מזה, וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך לזכות לצאת מחובות, ואי-אפשר לזכות לזה, רק על-ידי למוד התורה הקדושה, שצריכים להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ועל-כן ויתן ח'לקנו ב'תורתך ראשי תבות: ח'ו"ב, כי על-ידי למוד התורה הקדושה, זוכים לשלם את כל החובות. ולכן ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה מדי יום ביומו עם חברך ... גרו יאיר, ותתמידו מאד ללמד בסדרן, ועל-ידי-זה אף פעם לא תהיה בעל חוב.

הן אמת, שאפה חפץ מאד להיות מלמד ביבנאל וכו' וכו', אך מאחר שיש לך כל-כך הרבה מניעות מאשתיך, ראה לחזק את

עצמך, ותקנים מה שגלה החכם מכל האדם (קהלת ט, י): "כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה", כי אם אי-אפשר צריכים לעשות רק מה שיכולים, ומוכא בדברי התולדות הקדוש (תולדות יעקב יוסף פְּרַשַׁת תולדות): שְׁמַעְתִּי ממוֹרֵי, שְׁבַפְסוּק זֶה כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה, שֶׁהוּא יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה וְדו"ק; וַיֵּשׁ לְדַבֵּר הַפְּרוּשׁ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְכַלֵּל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יַעֲשֵׂה שׁוּם דְּבַר נֶגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְרוֹאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים אִם בְּגִי-אָדָם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לָהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם נִשְׁפָּרִים לְגַמְרֵי, וְהַשְׂבִּיחַ זֶה הַפְּרוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיִּוְדַע וְעַד אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא שִׂמַּח בְּחֻלְקוֹ תְּמִיד, וְרוֹאֵה שְׂאִי-אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבַר, אֵינּוּ נִשְׁבָּר עַל-יְדֵי-זֶה כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, הוּא מְקִיָּים "כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה", זֶה סוּד יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה, שֶׁמְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְתַתָּא וּמַתַּתָּא לְעֵילָא, וְזֶה הַיַּחֲוֵד הַשְּׁלֵם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לַיַּחֲוֵד הַזֶּה!

אך תדע, שאי-אפשר להגיע אל היחוד הזה, כי אם על-ידי תפלה והתבודדות, שגלה לנו רבנו ז"ל, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר לשונח ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, וכל אשר עם לבבו ישפך את נפשו לפניו יתברך, ואז דיקא יצליח דרכו, ועל-כך ראה לדבר בכל יום עמו יתברך בתמימות ובפשטינות גמורה, ואז תצליח את דרכך, ושום ברירה שבעולם לא תוכל לשבר אותך.

נא ונא ראה להיות סבלן, ותתן הרבה תשומת-לב לאשתך, כי סוף כל סוף היא בשר מבשרך, וכתיב (ישעיה נח, ז): "ומבשרך אל תתעלם"; ועל-כך ראה לחוס ולרחם על אשתך, וכמו שאתה מרחם על בשרך, כן תרחם על אשתך, שהיא בשר מבשרך, ותקנים: "ומבשרך אל תתעלם"; אשרי מי שזוכה לכבוד ולניקור את אשתו, שעל-ידי-זו יבוא לו שפע בגשמיות וברוחניות, כמו שאמרו

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אֲוִקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתִיָקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשְׂרוּ; וְהַעֲשִׂירוּת הַזֶּה הֵיא בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת; בְּגִשְׁמִיּוֹת בָּא לוֹ כָּל הַשְּׁפַע עַל-יְדֵי אֲשֶׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתְרָן, חֶלֶק א', סִימָן ט), וּבְרוּחַנִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם אֲשֶׁתּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת לְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִקְיָם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה. לֹא-כֵן אִם יֵשׁ לְאָדָם מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת וְאֵי הַבְּנוֹת עִם אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאֵז אֵינוֹ מְסַגֵּל לְלַמַּד תוֹרָה, כִּי הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ף-מ"ם מָה שְׁעוֹשֶׂה, הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה פְרוּד בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים עִם נְשׁוֹתֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא תוֹפֵס אוֹתָם בְּמַצּוּדָתָם (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ג וְרס"ד); הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְקָיָם אֶת כָּל הַנִּל, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁתִּזְכֶּה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל אַתָּה וְחַבְרֶךְ ... גְּרוּ יֵאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִרְאוֹת אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה לְחַבְרֶךְ ... גְּרוּ יֵאִיר, כִּי גַם אֵלֶיךָ נֹאמַר הַמַּכְתָּב הַזֶּה, כִּי גַם עֲלֶיךָ עוֹבֵר מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ'.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מַחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּשִׁיטוֹת — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל שְׂמִחַתִּי שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבֵּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאַתָּה צְרִיךְ לְמַסֵּר נַפְשְׁךָ לְהַפְּיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל

אֲשֶׁר י"ח תתמח בַּנְחֵל קַעֵט

יום, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי זֶה תִּקְוֶנָּה הַנְּצַחִי לְפָנַי יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת. וְצָרִיכִים לִהְיוֹת עֵקֶשׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, וְאֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרִי חָלְקֵנוּ שְׁאֵנוּ זֹכִים לְעֶסֶק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בַּת זִוּגָךְ, כִּי גַם לָךְ יֵשׁ בַּת זִוּג, וְגַם הַבַּת קוֹל הַכְּרִיזָה לָךְ: בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי. וְעַל-כֵּן אֶסוּר לָךְ לִפְלֵ בְדַעְתָּךְ כָּלל בְּשָׂבִיל שְׂדוּכִים כָּלל, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּתְחַתֵּן.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם, תִּדַּע כִּפִּי שְׁקוֹרָאִים אֶת הָאָדָם בְּעַת הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן אִם קָרְאוּ אוֹתָךְ ... זֶה הַשֵּׁם שְׁלֹךְ, וְצָרִיכִים לְקִרּוֹת אוֹתָךְ בַּתּוֹרָה כֶּךָ, אֲבָל כְּשִׁקְוֹרָאִים אוֹתָךְ, לֹא מְכַרְחִים לְקִרְאָ בְּשֵׁנֵי הַשְּׂמוֹת רַק בְּשֵׁם אֶחָד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי דְבַר זֶה מְכַנִּים בְּאָדָם תְּשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בַּח"י עוֹלָמִים, וְהוּא הוֹרֵג אֶת יִצְרוֹ הַרַע הַבוֹעֵר בּוֹ בַּתְּאוּת נְאוּף, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת לִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ עִם הַצֵּ'ק לְצַדִּיקָה, יַעֲזוּר לָךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְיִקְיִם אֶצְלָךְ (דְּבָרִים טו, ח): "פְּתוּחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ", עַל-יְדֵי שְׂזוּכִיּוֹת לְפָתַח אֶת יָדְךָ וְלִתֵּן צַדִּיקָה,

על-ידי-זה יפתח הקדוש-ברוך-הוא את ידו המלאה והרחבה, וישפיע עליך שפע גדול בפרנסה, שתזכה לצאת מכל חובותיך וצרותיך, ויתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות.

נא ונא ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, ותדע שכל מה שהקדוש-ברוך-הוא מתנהג עמך, הכל בחסד וברחמים גדולים, ואם תשים לב תראה את החסדים והרחמים גמורים שפכר עשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ובצר הרחיב לך, ותהלה לאל, זכה אותך עם ילדים בריאים וקיימים, ואתה צריך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על החסד חנם הזה, ובזכות זה תראה עוד נסים נגלים, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא עושה עם כל אחד ואחד בכל יום נסים נגלים, רק האדם אינו זוכה לראות אותם, ועל-כן אשרי ואשרי מי ששם לב אל הנסים והחסדים והרחמים גמורים, שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע בתפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך בין בגשמי ובין ברוחני, ותמיד תבשר לי רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתמט.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות החלטה וכו', תאמר לו שזה דבר מספן מאד, ובפרט חס-ושלום לילדים קטנים וכו', ועל-כן יעשה תכף-ומיד בדבר זה מה שרק יכולים, היום יש חברה שמטפלת בדברים פאלו, וכן יסתם את כל החורים וכו', והקדוש-ברוך-הוא יצילנו מהיצר הרע המסתיר עצמו ביננו, כמו החלטה שבאה בהחבא וכו', וישתדל

אֲשֶׁר י"ח תתנ בַּנְחֵל קפא

לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְעִשׂוֹת מְבַצֵּעַ שֶׁל הוֹרָאת קִבֵּעַ לְמַעַן הַהַדְפָּסָה, בְּאִפְּן שְׁתּוּכַל לְהַדְפִּיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר.

תֹּאמֶר לְ... שְׁיִלְחֵץ מְאֹד מְאֹד עַל .. כִּי אִם אֵינוּ בָּא, לֹא כְּדַאי כָּבֵד כָּל הָעֵסֶק, כִּי אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְעִרְבֵי כָּלֵל, וּבְכַרְט שְׁכָבֵר מִתְחִיל לְהִגְמֵר אֲצִלֵי כָּל הַכֶּסֶף, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְעִשׂוֹת, וְעַל-כֵּן אִם הוּא לֹא יָבוֹא, שְׂאִיִּם עָלָיו שֶׁהוּא מִפֶּר אֶת הַחֻזָּה וְעוֹד יִתְבַּע אוֹתוֹ לְדִין, תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ אֶת מִסְפֵּר הַטֵּלְפוֹן שְׁלוֹ, וְאֵנִי אֲצַלְצֵל אֵלָיו.

וְכֵן שְׁיִלְחֵץ עַל הַגְּנֵיִם וְעַל ... כִּי מִיּוֹם ד' יִהְיֶה נֶעֱשֶׂה שְׁבוּעַ הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"ג אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד נִצְטַעֲרָתִי לְשִׁמְעַם מַה שְׁקָרָה וְכוּ', וְאֶתְמוּל דִּבְרַתִי דְרָךְ הַטֵּלְפוֹן עִם כַּמָּה נִשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכַלֵּן מְבִיעוֹת אֶת צַעֲרָן הַקָּשָׁה וְכוּ', וְכַלֵּן פֶּה אֶחָד אוֹמְרוֹת, שֶׁהִיָּתָה כָּאֵן אֵי הַבְּנָה וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הִיּוֹת שְׁבָעוֹד שְׁבוּעַ אֶהְיֶה בְּיַבְנָאֵל, שְׁתֵּרָאֵי לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְקַחַת אֶל הַלֵּב שׁוֹם דְּבָר, וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי עוֹד יוֹדֵעַ מַה זֶה פְּגִיעָה בְּכֵן-אָדָם כְּמוֹנִי, שְׂאֵנִי מְרַגֵּשׁ מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֶת הָעֲלָבוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין וְכוּ', שֶׁהֵם מְנַת חֶלְקִי, וְאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׂאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה לְלֵב, שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה כְּפֶרֶת עֲוֹנוֹת, תִּהְלֶה לְאֵל, זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁחַתְּנָת אֶת בִּתְּךָ עִם אֲבִרְךָ יָקָר, וּמִי יִתֵּן שְׁנוֹזְכָה לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר כְּמוֹהֵם.

נא ונא לא לקחת את זה אל הלב כי כל נשות אנשי שלומנו
 אוהבות אותך מאד מאד, וממש את הפאר של קהלתנו, ואני מקנה
 להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תוכלו להפגס בדירה שאת כל-כף
 מתפללת ומינחלת ומקנה, וכן ברצוני מאד מאד חזק, שבעלך ...
 גרו יאיר, יהיה מלמד בכתה ב', כי לדעת, הוא יחדיר בהילדים
 תורה ויראת שמים ודרך ארץ ומדות טובות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יסתדר, ותחזרי ליבנאל עם פחות
 חדשים, ונזכה כבר לשמע קול שופרו של משיח.

הכפל הדבר, ראי לקבל את דברי אשר אני מדבר מפנימיות
 לבבי, וכואב לי מאד מאד כל מה שקרה, ואני מקנה להקדוש-
 ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתנא.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י"ג אב ה'תשנ"ב.

שלום אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ואודות הדיווח של ... מה אמר לך, איני יודע מה לעשות, שכר
 דירה אני יכול לקבל על עצמי, אבל לשלם לחמש מורות איני יודע
 איך אפלו להתחיל לחשב מזה, כל הזמן חשבתי שמישהו אחר
 ישלם, אבל שאני אקח עלי לשלם בכל חדש למלמדים ולמורות,
 מאין?! ואיך יכולים אפלו לשים עלי על פזה, כשאין בידי לפרטה
 אפלו שנה פרוטה, הוצאתי הלואה גדולה מהבנק צמוד לביתי פאן
 (וזה כעין משכנתא), ונגמר הכסף, ואני צריך לגמר לבנות ואין לי,
 ולה' התשועה, אבל איך אני יכול לקחת עלי על פזה וכו'.

אֲשֶׁר י"ח תתנב בנחל קפג

תאמר את כל זה ל... אני בא בעוד שבוע וחצי בערך, ואז
אדבר עם כל הגורמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתנב.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י"ג אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמר ל... שילחץ מאד מאד על ... שיעשה את הרצויה, כי
אחרת אין לי מקום אפילו להכנס, וילחץ עליו מאד מאד,
ותכף-ומיד שיגמרו, שיתלה את החלונות והדלתות בחדר ההמתנה
ובחדר הספרים.

חבל שרק עכשו שלחת אלי את המכתב, כי זה כבר מאחר,
אחרת הייתי מצלצל אל הגננים וכו'.

אודות "תוף הנחל" דברים, יש על זה המון מניעות, ולוקח
הרבה זמן לסדרם, ועל-כן איני יודע מתי זה יגמר, איך שהוא
בעזרתו ותפריך זה יגמר, בין כך אני מכין לך "עלון ברסלב" על
כל השנה מאד מאד יפה כאשר תראה.

בימים אלו אני בלחץ כספי נוראי, וזה רק מה שחסר לי, שלא
יצא עלי שום שם רע, כי, תהלה לאל, עד עכשו לא נשארתי חייב
לשום אדם אפילו פרוטה אחת.

ראה לבקש את ... אודות הרצויה, כי אחרת אין לי מקום
להכנס, ומה גם שאשתי באה עמי.

המצפה לשמע בשורה משמחת ומהירה...

י"ח תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ד אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הַפֶּסֶף וְכוּ', תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה לְשֵׁלֵם אֶת חוֹבוֹתֶיךָ וְכוּ',
וּכְשִׁיתְרַחֵב לְךָ, תִּשְׁלַם גְּדֻרְיָ וְכוּ', סַע חֲזָרָה הַבִּיתָהּ, וְאַל תִּתְעַכֵּב
יֹתֵר בְּחוּ"ל, אֶל תִּשְׁכַּח יֹתֵר מְכוּנִיּוֹת. א. פִּי זֶה מִחֲלָה. ב. זֶה אוֹכֵל
אֶת כָּל הַפֶּסֶף. ג. זֶה הַפְּקָרוֹת גְּדוּלָה.

לְדַעֲתִי, רְאֵה לְגַמֵּר מָה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר עִם הַדִּירָה שֶׁל ... וְאַף
שְׂאוּמָרִים שִׁיְהִיו הַדִּירוֹת לְמַעֲלָה מוֹכְנוֹת, כְּפִי שְׂאֲנִי מִכִּיר אוֹתְךָ, אִם
לֹא תִגְמַר עִמּוֹ פֶּעַם וּלְתַמִּיד, לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵף פֶּעַם דִּירָה. וְעַל-כֵּן
תִּגְמַר עִמּוֹ אודות הַמִּשְׁכָּנָתָא, וְאַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם קוִינָצִים וְכוּ'.

כָּבֵר הַגִּיעַ הַזְמַן, שִׁתְקַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּבְמִקּוֹם לְפִטְפֹּט
כָּל-כָּף, רְאֵה לְשִׁבְתָּ בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, וְתִקַּבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה שְׁעוּרִים
כְּסֻדְרָן — גְּמָרָא וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וְכֵן תִּתְבוּדַד עֲצָמְךָ בְּכָל לַיְלָה עַל
הַהַר, אֲפִלוֹ עֲשָׂרִים דְּקוֹת וְלֹא יֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר י"ח תתנה בַּנֶּחֱל קפה

ראה להיות בשמחה, ותמסר את נפשך על מדת השמחה, ותכף-ומיד כשאדם זוכה לשמחה הוא מצליח בכל, ובפרט לגבי אשתך, תהיה סבלן גדול, ואל תתעקש עמה כל-כף על כל דבר, אלא תעזר לה בכל ענינה, ותשמחה ותחזקה ותבדחה וכו', ועל-ידי-זה תהיה לכם הצלחה. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לך בן זכר, כמאמרם ו"ל (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם שיהיה לו בן זכר? ישמחנה בדבר מצוה וכו', ועל-כן העקר ראה לשמח את אשתך, ורבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), ששמחה היא תקון הברית, שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו ישמר לו את בריתו.

ראה להרגיל את עצמך לומר הרבה פרקים משניות, אשר האמירה בעלמא היא תקון נפלא לפגם-הברית.

ואם אפשר להשתטח על קברו של ה'בית-יוסף' בצפת פעם בחדש, מה טוב ומה נעים, וכן הרגל את עצמך ללמד הרבה את דברי מרן המהבר כסדרן, תתחיל מ'אור החיים', שתזכה לסיים את כל דברי מרן המהבר, תתחיל יורה דעה, וכשתזכה לסיים תתחיל אכן העזר, וכשתזכה לסיים, תתחיל חשן משפט, ואז תתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייך, והוא תקון נורא ונפלא מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתנה.

בעזרת השם תברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שימתקו ממך כל הדינים.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, אשר היא היסוד והעקר
 בדעת רבנו ז"ל, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן לג): אצל העולם
 אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול עד מאד;
 ועל-כן תחזק את עצמך בכל מה שאפשר רק באמונה פשוטה, ואז
 תצליח את דרכך.

ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתי, ותשמר את עצמך
 מפעם וקפדות, כי הפעם והקפדות הורסים את האדם לגמרי,
 ועל-כן אשרי ואשרי מי שהוא תמיד שמח, כי השמחה תרחיב לך
 את הדעת, ותביא לך הצלחה בין בגשמי ובין ברוחני.

הרגל את עצמך לומר בכל יום פרקים משניות פרק אחר פרק,
 ובזכות זה יתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו לבדק מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה באיזו
 דלת מזוזה. ומוכא בזהר הקדוש (חלק ג' ש), שעל-ידי שנוזהרים
 במצות מזוזה, זוכים לאריכות ימים ושנים טובות, כי מזוזות הוא
 אותיות זז-מות, על-ידי שנוזהרים במצות מזוזה, נז המות מהבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק שמחות בבית, ולא תדעו
 משום דבר רע, ותהיה לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לַחֲזֵק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָרַע עִם הַזְּנוּג הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצִיעוּ לָךְ, הַעֲקֵר שְׂיִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תִּהְיֶי בְּרַנִּית, וְאֵז תִּרְאֵי הַצְּלָחָה גְּדוּלָה בְּחַיֶּיךָ.

אוֹדוֹת שְׁאֵת רוּצָה לְבוֹא וּלְבַקֵּר אֶצְלָנוּ בִּיבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ', מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁבַאֲמַת תַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לַחֲזֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֶה וּמְבִיט עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וְאֵין דְּבָר שְׂיִהְיֶה עֲשׂוּי בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּכֹל תְּנוּעָה תְּנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְאֶת הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגְךָ מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָרַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יְתַבְרֶךְ, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנוֹ
 יְתַבְרֶךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְסִיק אֶת הַגְּמָגוּם וְכוּ', כִּי בְדֶרֶךְ כָּלֵל מִי
 שְׂמַגְמָגִים, הוּא רַק מְחַמֵּת שְׂמִפְחָד מְאַחֲרִים וְכוּ', אוֹ מִתְפַּעֵל מֵה
 שְׂאַחֲרִים יִגִּידוּ עֲלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְדַבֵּר מְאֹד מֵהָר וְכוּ',
 וְכִשְׂמַדְבֵּר מֵהָר עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוֹצֵאִים הַתְּבוּת כְּסֻדְרָן, וְעַל-כֵּן הוּא
 מְגַמְגֵם וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדָּה הַיְקָרָה שֶׁל
 סְבָלְנוּת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד מִדָּה טוֹבָה כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוּת.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמְךָ עִמּוֹ יְתַבְרֶךְ בְּכֹל יוֹם, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל
 שִׁיחַתְךָ וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְאִז עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תַּמִּיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאָה.

אוֹדוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּיִדְאֵי אַתָּה צְרִיף לְנִסְעַ לְאוּמָן, שְׁשֵׁם הוּא
 הַקְּבוּץ, וְצְרִיכִים לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְאִם
 קָשָׁה אִז, בְּכֹל מְקוֹם שֵׁישׁ קְבוּץ צְרִיכִים לְהַסְתוֹפֵף עִם אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ, הָעֵקֶר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, כִּי הַכֹּל הֵבֵל
 וּרְעוּת-רוּחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתנט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדַּל שְׂמִחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יְתַבְרֶךְ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת
 הַסְּבָלְנוּת, וְתַדַּע שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה

לְמַצָּא אֶת בַּת זִוְגָה אֶתָּה וְאֶחָוֶתְךָ, וְתִתְחַתְּנֵנוּ בְּשָׁנָה אַחַת, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ תְּמִיד רַחֲמִים וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הֵיכָר! בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, בְּלִבּוֹלִים וְצַמְצוּמִים,
יְרִידוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְכָל
זֶה זֹכִים כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת עַצְמָם בְּרַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי
מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא
יִכַּל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה שְׁעוֹרִים פְּסָדָרָן מִדֵּי יוֹם
בְּיוֹמוֹ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּאַמַּת כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל תְּלוּיָה רַק כְּפִי
שְׁמַתְמִידִים בְּלִמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל אֵינָה
שׁוּכָה לְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
"סְפָרֵי-הַמַּדּוֹת", וְשִׁיחוֹתָיו הִקְדוּשׁוֹת, שֶׁבְּזֵה הוּא מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ
בְּהַצְדִּיק, כִּי בְּשָׁעָה שְׁאָדָם לוֹמֵד אֶת דְּבָרֵי הַצְדִּיק, אִז הַצְדִּיק בָּא
וּמִתְנַשֵּׁק וּמִתְיַחַד עִמּוֹ בְּבַחֲיִנַת נְשִׁיקִין וְיַחֲוֵד עָלְיוֹן וְכוּ', כְּמוֹכָא
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יב); וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתס.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּלִבוֹלִים שֵׁישׁ לָךְ וְכוּ' וְכוּ' עִם הַמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת וְכוּ'
וְכוּ', עָלֶיךָ לְלַמֵּד בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב, וְלוֹמֵר עָלֶיךָ

הַתְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְכִף תְּתַנְּהַג אַרְבָּעִים יוֹם, וְזֶה יִטְהַר אֶת מַחְדָּךְ וּמַחְשַׁבְתְּךָ.

אודות משיח שְׁקַר וְכוּ', עָלֵינוּ לֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ כָּלֵל, מֵה שְׂאֵנִישִׁים אוֹמְרִים וּמֵה שְׂמַחֲרָפִים וּמִבְּזִים וּמִדְּבָרִים כֹּל דְּבַר רַע, הָאָדָם צָרִיף לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, הַעֲנִינִים הָאֵלוֹ שְׂיָכִים רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא יִגְאָלֵנוּ גְּאֵלֵת עוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֵין אַתָּה צָרִיף לְעֲנוֹת שׁוֹם דְּבַר, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם וּפּוֹחִים, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת-רוּחַ, וּבְרָגַע שְׂאָחָד אָמַר שֶׁהוּא מְשִׁיחַ וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שְׁחָסַר לוֹ מִשֶּׁהוּ בְּשִׁכְלוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל מְשַׁגֵּעַ מִתְּפָאֵר שֶׁהוּא מְשִׁיחַ וְכוּ' וְכוּ', וּבְאֵמַת צְרִיכִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם-הַבְּרִית, שְׁחָטָא וּפְגָם כָּל יְמֵי חַיָּו, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַל אֶת מַחוֹ.

אֵין עוֹד טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שְׂמַחֲדִירִים אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְמִיד בְּלַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ — אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְתִדַּע שְׂאֵין לָךְ עוֹד מִדָּה יָפָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּמִי שְׁזוֹכָה לְסְבָלָנוּת, הוּא זוֹכָה לְכָל, וּצְרִיכִים לְסַבֵּל עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאֲשֶׁתּוֹ וְהֵן מִיִּלְדָּיו וְהֵן מִשְׁכֵּנָיו וְהֵן מִקְרוֹבָיו וְהֵן מֵהַפּוֹעֲלִים הַעוֹבְדִים עִמּוֹ יַחַד וְכוּ' וְכוּ', וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲזִי עוֹבֵר בְּזֶה

הָעוֹלָם בְּטוֹב וּבִבְנֵימַיִם, אֲשֶׁר־מִי שְׁזוֹכָה לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְהַעֲקָר הוּא סִבְלָנוּת, לְסִבֵּל כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְתַתְּפַלֵּל וְתִבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂתוֹזֶכֶה לְשִׂמְחָה, וְכָל מִה שְׂתוֹזֶכֶה לְשִׂמְחָה, תִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָךְ אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲקָר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָה כְּפִי שְׁלוֹמֵדִים סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ, כִּי פָּנָיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ שָׁם הוּא, אֲשֶׁר־מִי שְׂמַתְמִיד בְּלַמוּד סִפְרָיו, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר עָקַר מְצִיאַת הַזְּוִיג תְּלוּי בְּשִׁמִּירַת שַׁבַּת, כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, בֵּין מְמַהֵר אֶת מְצִיאַת זְוִיגוֹ.

נָא וְנָא אֶל תְּהִי בְּרַרְנִית, כְּדִי שְׁלֵא תְהֵא מְאַבְדָּת אֶת זְוִיגְךָ, כִּי עַל-פִּי-רַב כָּל אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּרַרְנִים וְאוֹמְרִים: לֹא, אֲנִי צָרִיךְ יוֹתֵר טוֹב, יוֹתֵר יָפֵה וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה הַזְּוִיג בּוֹרַח לָהֶם מִתַּחַת לַיָּדַיִם,

קצב אָשר י"ח תתסג — י"ח תתסד בַּנחל

ועל-כן אל תהיי בַּרְנִית, אָלָא הַשְׁדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיַצִיעוּ לָךְ מַעַת
קַבְלַת מִכְתָּבֵי זֶה — תִּקְבְּלִי, וְאֵז תִּרְאִי אִיךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם. הַעֲקֹר רְאֵה לְהֵיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְזֶה יִתְבַּטְּלוּ
מִמֶּךָ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אָלָא לְמַד
בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן הַכִּי יָפֵה לְהַצְלִיחַ בְּלִמּוּדֵים,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְנִצֵּל אֶת יָמֵי הַנְּעוּרִים בְּטוֹב
וּבְנֻעִימִים, וְאֵז יִצְלִיחַ דְּרַכּוּ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, וְנִשְׁמָע כְּכֹר קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —

אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה זוכה מזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה מדי יום ביומו: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, ומכל למוד תלמד שעור אחד, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך.

נא ונא ראה לדבר עם אנשים דבורי אמונה, אשר אין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר כשאדם מדבר עם זולתו בדבורי אמונה, ואשרי ואשרי מי שזוכה לדבר עם זולתו בכל יום דבורי אמונה פשוטה, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ואשרי ואשרי מי שעוסק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

ראה להתבודד עצמך בכל יום אליו יתברך, ותפרש את כל שיחתך וכל אשר עם לבבך אליו יתברך, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, כי אין לך בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ותוציא את כל הדמיונות מדעתך, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך. ותדע, שאי-אפשר להוציא את הדמיונות מהדעת, כי אם על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, ועל-כן מי שרוצה להוציא את הדמיונות מדעתו, עליו למסר את נפשו להתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס וּרְצִיחָה, אֲשֶׁר זֶה בָּא
 לְאָדָם מִחַמַּת פְּגַם־הַבְּרִית, כִּי כִפִּי שְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִיתוֹ, וְחַמְנָא
 לְצִלָּן, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה רוֹצֵחַ וְכוּ', עַל־יְדֵי גֹדֵל כַּעַסוֹ וּרְצִיחָתוֹ וְכוּ'
 וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּיתְךָ בֵּינְךָ וּבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 תִּצְלִיחוּ דְרָבְכֶם.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר הִיסוּד
 וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוּת, וְכָל מַה שְׂאָדָם
 מִתְּבוֹדֵד עֲצֻמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפְּרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 עַל־יְדֵי־זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי
 וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב
 לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַּצְלִיחַ דְרָבְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטִי־
 מוֹהַר"ן", וְאִז תִּצְלִיחַ דְרָבְךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת
 הַ"לְקוּטִי־מוֹהַר"ן" הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה מְקָרֵב אֶל
 רַבְּנוּ ז"ל. וְעַלִּיךְ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא כִפִּי
 לְמוֹד סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, וּבִפְרָט סִפְרוֹ הַנּוֹרָא "לְקוּטִי־מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר
 מְזַכֵּר וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל־כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת מֵהַתּוֹרוֹת,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְדַּבֵּר מִחֶדֶךָ מִכָּל מִינֵי שְׂגָעוֹנוֹת שְׂנֹדְבָקוֹ בְּךָ, עַל־יְדֵי
 עוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵר קִבְּלִיתִי כַּמָּה פְּעָמִים, וּבְכַאֲמַת חֲשַׁבְתִּי לֹא לַעֲנוּת

לך וכו' וכו' מֵרַב שְׁגֵעוֹנוֹת שְׁנִדְבָקוֹ בְּךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְרַחֵם עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֶמְרָתִי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתַי אֵלָיו, וְאַחַר זֶה כָּבֹר לֹא אֶכְתֹּב לְךָ, אִם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. תִּדְעַ, שֶׁכָּל מֵה שְׁנִכְנַס בְּךָ הוּא רַק דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי בְּרַגַע שֶׁאָדָם תִּמְיֵד מִבְּטֵל אֶת אַחֲרָיִם כְּאֵלֹו אַחֲרָיִם בַּחֲשָׁךְ, וְרַק הוּא נִמְצָא בְּאוֹר, זֶה כָּבֹר מִחֲלָה, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, שֶׁל שְׁגֵעוֹן, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל וְלֹא לְחַשֵּׁב מֵאַחֲרָיִם כָּלֵל, וּבְרַגַע שֶׁהוּא מִבְטֵל אֶת אַחֲרָיִם, וְאוֹמֵר שְׁאַחֲרָיִם מְשֻׁעָעִים וְכו' וְכו', וְאוֹמֵר שְׁאַחֲרָיִם לֹא בְסֵדֵר וְכו' וְכו', רַק הוּא זָכָה לְמִצָּא אֶת הָאוֹר, זֶה סִימָן שֶׁל שְׁגֵעוֹן. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁגֵעוֹן הַזֶּה מִמִּחְךָ וְיִדְעָתְךָ וְכו' וְכו', אִם תִּקְבֹּל אֶת דְּבָרֵי הָרִי טוֹב, וְאִם לֹא — רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עָלֶיךָ.

רְאֵה לְהִיכֵן הַגַּעַתָּ עִם כָּל הַשְּׁגֵעוֹנוֹת שֶׁלְךָ, וְתִדְעַ שֶׁאַתָּה הוֹרֵס אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְךָ, כִּי הַבְּנוֹת שֶׁלְךָ כָּבֹר מְזַמֵּן הֵיוּ יְכוּלוֹת לְהִתְחַתֵּן אִם הָיִיתָ מוֹצִיא אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְיַשֵּׁב בְּדָבָר הַזֶּה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עָלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף עֲשִׂיתָ מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, וּבָאתָ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אִם תִּזְכֶּה לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמְךָ וּלְכוּא לְיִשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתִּי, אֲזוּ תִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת יְלָדֶיךָ מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

וְכֵן בְּעֵגְנֵן יְלָדֶיךָ, לָנוּ לֹא חָסֵר יְלָדִים לֹא בַּתְלָמוּד-תּוֹרָה לֹא בְּבֵית-הַסֵּפֶר שֶׁל בְּנוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בִּישִׁיבָה קְטָנָה. אִם תִּרְצֶה לְזַכּוֹת לְנַחַת מִיְלָדֶיךָ, רְאֵה לְצַרֵּף אוֹתָם אֶל הַתְלָמוּד-תּוֹרָה וְאֶל הַבֵּית-סֵפֶר וְאֶל הַישִׁיבָה קְטָנָה, וְאִם אַתָּה רוֹצֶה לְהֵרֵס לְיָדֶיךָ בְּיָדֶיךָ, אֲזִי תִמְשִׁיךָ בְּהַתְנַהֲגוּתְךָ וְתִתְחַרֵּט.

אִין לִי מֵה לְהוֹסִיף עַל זֶה, רַק אֲנִי מִבְקֵשׁ עָלֶיךָ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִזְכֶּה כָּבֹר לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוֹ.

תּוֹצִיא כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת מִמֶּךָ, וְאֵל תִּשְׁבַּח וְאֵל תִּפְאֵר אוֹתִי

בשכחים של שגעונות, "תתגלה ככר בעולם", "אתה משיח... אל תעשה אותי למשגע, כי תהלה לאל, אני רחוק מכל השטיות האלו, ואני רוצה רק להיות יהודי פשוט, ותעזב אותי עם כל השגעונות האלו שהבאת מחדרים אחרים וכו' וכו', כי מי שאומר שהוא משיח, הוא חסר דעה וכו' וכו', ועל-כן אל תדביק בי דמיונות והבליים כאלו, ואני מכרח להוציא ממך פעם ולתמיד את הדמיונות האלו, והלאי שאזכה לשוב בתשובה שלמה, ואזכה להיות יהודי כשר כל ימי חיי אשר נותרו לי עוד בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לבודק את מזוזות ביתך אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות והבעיות בפית הן כשאין להם מזוזות פשרות.

ראי לחזק את עצמך לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו בחייכם, ויהיה לכם רק טוב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְהוֹצִיא מִהֲרֵאשׁ שְׁלָךְ רִגְשׁוֹת הָאֲשָׁמָה, כִּי מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּרִגְשׁוֹת הָאֲשָׁמָה, וְכֵן לֹקַח תְּמִיד עַל עֲצָמוֹ יְסוּרֵי הַמְצָפוֹן, זֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, מִי אוֹמֵר שְׂאֵת חֵיבַת בְּדָבָר זֶה וְכוּ' וְכוּ', רְאִי לְהִדְבִיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יתְבַרֵךְ, וְתִדְעִי אֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאִם זֹכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִזּוֹ מִמְתִּיקִים אֶת כָּל הַדִּינִים. וְעַל-כֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, וְגַם הָאֲבָא יתְרַפֵּא, בְּעֶזְרַתוֹ יתְבַרֵךְ שְׁמוֹ.

רְאִי לְשָׁמֵר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלִיךָ, וְתִתְחַיְלוּ לְצֵאת מֵעֲצָמְךָ, וּמָה טוֹב וּמָה גָּעִים, אִם תִּלְכִּי לְהִתְנַדֵּב בְּבֵית-חֹלִים לְבַקֵּר חוֹלִים פְּעַם בְּחֹדֶשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיִי עֲסוּקָה וְתִצְאִי מֵעֲצָמְךָ, וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשִׂי אִיזוֹ עֲבוּדָה כְּדֵי שֶׁתִּשְׁכַּחֲתִי מֵעֲצָמְךָ, וְתוֹצִיאִי מֵעֲצָמְךָ אֶת רִגְשֵׁי הָאֲשָׁמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אֹמֵר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְתִדַּע, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד טוֹב מִסְּבָלָנוּת, וּמִי

שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, הוּא זוּכָה לְכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת כָּבֵד כְּלוּלוֹת כָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְהַעֲקָר צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִרְבִּיץ לִילָדִים, כִּי זֶה שְׂמֵכִים אֶת הַיְלָדִים, זֶה רַק בָּא מְעַצְבִּים, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְסְבָלָנוּת, הוּא יָכוֹל לִפְעֹל אֶצֶל הַיְלָדִים הַרְבֵּה יוֹתֵר קֵל מְאֹשֶׁר לִפְעֹל עַל-יְדֵי כַּעַס וּרְצִיחָה וְהַכְּאוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַחֲתִים מַה שְׂיִוְתֵר אֲנָשִׁים בְּעִנְיַן הוֹרָאת קִבְעַ לְהַדְפָּסָה, וְכִף נִזְכָּה לְהַדְפִּיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, וְתִדַּע שֶׁכָּל מִי שְׂיַחֲתֵם הוֹרָאת קִבְעַ, הוּא מְמַהֵר גְּאֻלְתָּנוּ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַדְפִּיס עוֹד סֵפֶרִים, וְלְהַזְרִים אֶת זֶרֶם הָאֱמוּנָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרֵט בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂצָרִיכִים עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד רַחֲמִים, כִּי מִתְגַּבְּרוֹת שֵׁם הַמַּחֲלָקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהָאִפְּיִקוֹרְסוֹת.

וְכֵן רְאֵה לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂיִקְנוּ בְּשֵׁר אֶצֶל הַשׁוּחֲטֵי הַכֶּשֶׁר שְׁלָנוּ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּעֵתִים הִלְלוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא לְהַכְּשֵׁל בְּבִשְׁר פְּגוּלִים חֹסֶ-וְשָׁלוֹם, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה לְשֹׁמֵר מִשׁוּחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו); וְרְאוּי לְךָ לֹמֵר עֲכָשׁוּ אֶת הַתְּפִלָּה עַל תּוֹרָה זוֹ, וְתַרְאֵה אִיךָ שְׂמוֹהַר"ן תְּזַל מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִשְׁמַר אוֹתוֹ מִשׁוּחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְאַכֵּל בְּשֵׁר מִשׁוּחֲטֵי הַגּוֹן.

גַּא וְנָא רְאֵה לְעֲשׂוֹת לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבְּדָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה אֲשֶׁר יוֹעִיל לְךָ לְקַרֵּר אֶת עֲצָבֶיךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמַקְרֵר אֶת הָעֲצָבִים כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שְׂיַחֲתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתִזְכָּה לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גְּדוֹל, וְכֵן שְׂתִהְיֶה לְךָ

אֲשֶׁר י"ח תתע — י"ח תתעא בַּנְחַל קצט

סבִּלְנוֹת עִם הַיְלָדִים, וְאֵל תִּפְּהוּ אוֹתָם, וְתִקְרַב מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ,
כִּי זֶה הַמִּתְּנָה שְׁנִתְּנוּ לָךְ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִקְנֶה לָּהּ מִתְּנוֹת יְקָרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דֵּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן פְּשָׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם טוֹב בַּחַיִּים,
וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מֵהָאָמָא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְּבַרַךְ, לִידַע
וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְנוֹדַע, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יתְּבַרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת

גמור הוא, וְכֹל מֵהַ שְׁתַּכְנִיִּים בְּדַעְתָּךְ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִכָּל מִיַּנִּי צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמִכְאוּבִים רָעִים הַבָּאִים בְּדַרְךְךָ כָּלֵל מִחֲמַת חֶסֶד וְרַחֲמֵי אֱמוּנָה.

רְאֵה לְהַכְנִיִּים אֶת עֲצָמְךָ בְּחִדוּשֵׁי דְאוֹרֵי־תָא, וּתְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה חִדוּשֵׁי תוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְרַכְךָ, כִּי רַבְנוּ ו'ל גְּלָה לְנוּ, אֲשֶׁר הַחִדוּשֵׁי תוֹרָה הֵם סְגֻלָּה לְתַקֵּן אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחַדֵּשׁ בְּכֹל פֶּעַם חִדוּשֵׁי תוֹרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְרַכְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ עִם הַכֶּסֶף לְפַדְיוֹן, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

רְאֵה לְשִׁמְחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְתַדְוִן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִמְצָא אֶצְלֶךָ תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מֵעֲצָלוּת וְעֲצָבוֹת, כִּי דָבָר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְאִתָּה צָרִיךְ לְמַצֵּא בְּעֲצָמְךָ רַק נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְאִתָּה לֹא בְּטָלָן וְכוּ' וְכוּ', וְאִתָּה שׂוֹבֵר אֶת עֲצָמְךָ כְּאֵל אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', רְאֵה לְשִׁמְחַת אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּמְשָׁךְ אֶת עֲצָמְךָ כָּל-כָּף אֶל הַצָּעֵר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצָּעֵר הַצָּעֵר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן לד).

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּלִי זְמֵר שְׁלֶךָ, וְתִשְׁמַח

אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס וּמִעֲצָבוֹת וּמִעֲצָלוֹת וְכוּ' וְכוּ',
וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא מִמִּסְכַּת תְּעֵנִית, וְתִזְכֶּה
לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ מִסְכַּת תְּעֵנִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִצְטָרֵךְ לְהִתְעַנוֹת,
וְכֵן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵי־וֹת בְּאִפְּן שְׁתַּסִּיּוֹם
בְּכָל חֹדֶשׁ שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים בָּאֵם תִּזְכֶּה לוֹמַר
בְּכָל יוֹם 'יוֹם שֶׁל תְּהִלִּים', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם מְרוֹרִים מְאֹד
מְאֹד, וְעַקֵּר עֲבוֹדָתְנוּ לְהִמְתַּיֵּקֵם וְלַעֲשׂוֹת מְזֵה מְתוֹק, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי
שְׂמוּצָאִים בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וּמִסְתַּפְּלִים תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקָב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת הַחֲדוּשׁ
שְׁחֻדְשָׁתָּ, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה,
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם,
וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא
הַצְּלִיחָה נִצְחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וְתִרְגִּיל אֶת
עֲצֻמְךָ לִילְךָ בְּמִקוֹם מְיֻחָד, שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִפְרֹשׂ אֶת כָּל
שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזוֹ
נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת, וּבְכֹאֲמַת כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ,

הוא מצליח בחייו, כי יש לו אל מי לפנות בזה העולם, ועל-כן הרגל את עצמך בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בכל יום ויום להפיץ את אור רבנו ז"ל, אין לתאר ולשער כלל, כי באמת לא ישאר מאתנו רק זה שאנחנו זוכים לגלות ולפרסם דעת רבנו ז"ל בעולם, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה למסר את נפשו להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל יום.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, כי באמת אין בזה העולם אף אחד מי שביין אותך רק הקדוש-ברוך-הוא לבוד, ועל-כן ראה להיות רגיל בדבר זה — לדבר ולשוח ולספר את כל אשר עם לבך אליו יתברך, כאשר ידבר הבן אל אביו בתמימות ובפשיטות גמורה, ואל תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה למסר את נפשך על מדת השמחה, ותהיה תמיד שמח, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, בכל יום, ואל תתבלבל עצמך משום בריה שבעולם, ואז טוב לך כל הימים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ" דֵּי כָּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגְעַת וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְהַעֲקֵר הוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאִין שׁוּם טַבַּע כָּלֵל, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁאִין שׁוּם מְקָרָה, כִּי הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ רֵישׁ גְּרִגּוּתָא (זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבִּיּוֹבִים) מִן שְׂמִיָּא מוֹקְמִינֵן לִיהַ (בְּרִכּוֹת נח.); הֵינּוּ שְׂאִפְלוּ מִשְׁרָה כָּל-כֶּף פְּחוּתָה, גַּם הִיא מִשְׁגָּחַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אִין מַה לְקַנֵּא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי אִין אָדָם נוֹגַע בָּמָה שְׂמוּכֵן לְחַבְרוֹ, וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אִפְלוּ כַּמְּלֵא נִימָא (יוֹמָא לח.); וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהוֹצִיא אֶת הַדְּאָגוֹת מִכֶּסֶם, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין ק): לֹא תַעֲזִיל דְּוִיָּא שְׁהִיא הַדְּאָגָה בְּלַבְרָךְ, דְּגַבְרָא גּוֹבְרִין קָטִיל דְּוִיָּא; הֵינּוּ שְׂלֵא תַכְנִיס אֶת הַדְּאָגָה בְּלַבְרָךְ, כִּי הַרְבֵּה אֲנָשִׁים גְּבוּרִים הִרְגוּ הַדְּאָגוֹת, כִּי אֲסוּר לְדַאֵג כָּלֵל, אֲדוּרְבָה כְּשִׁישׁ לְאָדָם דְּאָגוֹת, עֲלִיו לְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאֲמַת עֲלֵיכֶם לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי בְּאֲמַת הַכֹּל לְכָל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שָׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה זוֹ, אִזּוּ הוּא מִצְּלִיחַ דְּרַכּוֹ, כִּי אִינוּ מְפַחַד

ומתְּיָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רוּצָה כָּף יִהְיֶה, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם אֵינָה
בַּעַל-הַבַּיִת בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מֵה שֶׁיֵּךְ
אֶפְלוּ לִפְתּוֹד מִמִּישָׁהוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהִתְבַּלְבֵּל מִמִּישָׁהוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
וְכָל שֶׁכֵּן לְהִיּוֹת בְּדֹאגָה, צְרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַכֹּל רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם מִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי זֹכֶה
לְהַצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיָּיו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּיִם דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזִי
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִהְיוּ דְבוּקִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת, וְלֹא תִרְצוּ שׁוּם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבִדּוּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל
אִיזוֹ דִּלְת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׂמְחַת תָּמִיד וְלֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר אֶל הַלֵּב, כִּי זֶה
פְּשׁוּט הוֹרֵם אֶת הַבְּרִיאוֹת וְהַחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי

אֲשֶׁר י"ח תתעזו — י"ח תתעח בַּנְחֵל רה

מִבְּקֵשׁ מִתְּפִלָּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם וַיְרוּחַ לְכֶם, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מֵהִילָדִים.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ כְּהַלְכָתָהּ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעזו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

רְאֵי לוֹמַר לָהּ וְכוּ', שֶׁבְּכָל שְׁבֵת-קֹדֶשׁ תִּנְדָּב אִיזוֹ עֲגָה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהִיָּה טוֹב שֶׁתֵּאֲפֶה בְּעֵצְמָהּ אֶת הָעֲגָה, וְתִתֵּן אֶת זֶה אוֹ לְקַדוּשׁ בְּבִקְרָה אוֹ לְסֵעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, בְּזִכּוֹת שֶׁתַּחֲיָה אַחֲרַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַפְקִיד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וּמֵה טוֹב שֶׁגַּם תִּנְדָּב שְׁתִּיָּה אוֹ בְּבִקְרָה בְּקַדוּשׁ אוֹ בְּסֵעֲדָה שְׁלִישִׁית אִם עוֹשִׂים שָׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁיִּפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וַיְבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֹסְרוּ
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם, וּבְזָכוֹת
שְׁמִירַת שַׁבַּת תִּזְכּוּ לְהִתְעַשֵּׂר, כִּי הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרֵת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְגַם
בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ אַרְיֵכוֹת אַפִּים, שֶׁתִּהְיֶה מְאָרִיךְ אֶף
עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֶף פַּעַם לֹא תִתְעַצְבֵּן, רַק תִּמְיֵד תִּשְׁתַּדֵּל
לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, וְאִזּוֹ תַצְלִיחַ דְּרָבְךָ בֵּין גִּשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד
בְּחַיִּים, וְאִי־אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְשִׁמְחָה, אֶלֶּא עַל־יְדֵי אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה, שִׁיזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְאִמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְכֶּה לְאִמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד
שִׁיִּרְגִישׁ תְּמִיד אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹרֵה עִמּוֹ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, אָךְ לֹא אֶסְתַּיַּע מִלְתָּא. מֶה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִיִּסּוּרֶיךָ, כִּי בְּאֶמֶת בֵּן לִילָה יוֹם הַיִּינוּ שְׁנִינוּ אֲמִלְלִים, עַל-יְדֵי הַחֹב שֶׁל חֲמָשִׁים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף דּוּלָר, שֶׁהַכְּנִיס אֹתָנוּ בַּפֶּח וְכוּ', וּבְאֶמֶת רָאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַצְּלָתִי לָךְ חֲמָשִׁים אֶלֶף דּוּלָר, וּמִמֶּשׁ זֶה גַם נִפְלָא, קָרִיעַת יָם סוּף מִמֶּשׁ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵיפֹה יֵשׁ לִי אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, תֹּאמִינְ לִי שֶׁכָּל הַכֶּסֶף לְבִנְיָה הוֹצֵאתִי מִשְׁפָּנָתָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה אָנִי בּוֹנֵה וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו אָנִי גַם-כֵּן לְחוּץ מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְאָנִי חוֹזֵר וְטוֹעֵן לְפָנֶיךָ, בְּאֵם הֵייתָ אוֹמֵר לִי בְּאוֹתוֹ יוֹם, שֶׁהוּא מְשַׁקֵּר לָךְ, תוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת הֵייתִי שְׂמֵה, וְכֵן הֵייתִי מְצִיל לָךְ אֶת כָּל הַכֶּסֶף כְּמוֹ שֶׁהַצְּלָתִי לָךְ אֶת הַחֲמָשִׁים אֶלֶף דּוּלָר, וְאַתָּה יוֹדֵעַ זֹאת.

עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתְךָ, תִּדַּע שְׁגַם אָנִי עוֹבֵר עַכְשָׁו הַרְבֵּה יִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְחֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ח.): כָּל הַשְּׂמִיחַ בְּיִסּוּרִים שְׂבָאִים עָלָיו, מִבִּיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם, כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם שְׂמִיחַ בְּהִיִּסּוּרִים שְׂעוֹבְרִים עָלָיו, הוּא מְגַלֵּה שְׂיֵשׁ מְנַהֵיג לְבִירָה, וְהוּא יִתְפַּרֵּךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וְתֹאמִינְ לִי כִּי כְּתוּב בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (תְּקוּנֵי זֵהר קמ"ג): אֵית מָאן דְּפָרַע בְּגוּפָה וְאֵית מָאן דְּפָרַע בְּמַמּוּנָה, מִי יוֹדֵעַ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אֵיזָה דִּין נִגְזֵר עַל שְׁנִינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי גְדֹל הַצַּעַר וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׂעָבֵר עָלֵינוּ נִצְלָנוּ מְזָה; כִּי בְּאֶמֶת הָיָה לָנוּ גַם גְּדוֹל מְאֹד שֶׁהַצְּלָנוּ מִמֶּנּוּ חֲמָשִׁים אֶלֶף דּוּלָר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם כָּל מֵינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים מֶה

שְׁעוֹבֵר עַל יְלָדִים קְטַנִּים וְכוּ', וְכוּ', שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמֹר כְּבָר אֶת
עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן בְּיָדָי אִם עֹבֵר עָלֵינוּ מִה שֶׁעֵבַר, עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק
מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד
חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְלִקְבֹּל הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד
מֵר לָךְ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן זְכוּר תִּזְכֹּר מֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּרִכּוֹת ה.): כֹּל
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִפֵּץ בּוֹ מְדַכְּאוּ בְּיִסּוּרִים, וְאִם קִבְּלָם — יִרְאֶה
זְרַע יִאֲרִיף יָמִים; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים
שֶׁבְעוֹלָם, וּמִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיּוּסוּרִים שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, עָלֵינוּ רַק לְבָרוּחַ
אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, כִּמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחֲוֹת נג): מִה זַיִת אֵינוֹ
מוֹצִיא שְׁמֵנוּ, אֲלָא עַל-יְדֵי כֶּתִית, אִף יִשְׂרָאֵל אֵינָם חוֹזְרִים לְמוֹטָב,
אֲלָא עַל-יְדֵי יִסּוּרִים; וּבְיָדָי הַצָּעֵר וְהִיּוּסוּרִים הַמְרִים וְהַקְּשִׁים שֵׁישׁ
לִי, שֶׁהַצָּרְכָתִי לְהִיּוֹת עָרֵב, מִה שֶׁאֲנִי בְּעֲצָמֵי מְזֵהִיר אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּבְרָחוּ מִלְּהִיּוֹת עָרֵב, וְעַכְשָׁו נִגְרַמּוֹ לִי בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת
דְּמַיִם וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכוּ', שֶׁאֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר
אֶת גְּדֹל הַיִּסּוּרִים הָאֵלוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מְהַרְהֵר בְּתִשׁוּבָה וְחוֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי-זֶה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בָּאָה לִי כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת, רַק
שֶׁאֲזָכָה לְלֵב נִשְׁבֵּר לְבוֹא לְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיחֹס וּיְרַחֵם עָלַי.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְהַכְנִיִס אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
וְתִזְכָּה לְצֵאת מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ וְעִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, וּבִפְרָט
עֲכָשׁוּ, שֶׁאֲנַחֲנוּ פּוֹתְחִים יְשִׁיבָה קְטָנָה, עוֹד תִּזְכָּה לְרִאוֹת שִׁילְדֶיךָ
יִהְיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְיִתְחַנְּנוּ בְּגִיל צָעִיר וּבִפְרָט כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, שֶׁאֲנִי
רוֹצֵה לְהַגְבִּיר טְהָרָה בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר,
וְעוֹד תִּרְוֶה מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁבְּאִמַּת
כְּבָר לֹא נִרְאֶה שׁוֹם צָעֵר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וּמִה שֶׁעֵבַר עָלֵינוּ עַד עַכְשָׁו
הַצָּרוֹת וְהִיּוּסוּרִים הָאֵלוֹ יִבְיֹאוּנוּ לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, כִּמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ט'): "טוֹב מְאֹד" — זֶה מִדַּת
יִסּוּרִים, שֶׁעַל יְדֵה הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; כִּי בְּזֶה שֶׁעֵבְרוּ
עָלֵינוּ יִסּוּרִים קָשִׁים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֲנִי לֹא יָכוֹל לְמַחֵל לְעֲצָמֵי עַד

עכשו, איך באתי לדבר פֿזֿה שְׁאָהִיָּה עָרַב וְכוּ' וְכוּ', הַצֵּעַר וְהִיסוּרִים הָאֵלּוּ יִכְפְּרוּ עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְאִזְכֶּה כִּכְר לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

וּבִקְאֻמַּת אֵין מַלִּים בְּפִי לְתֹאֵר לָךְ אֵת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ וְהִיסוּרִים שֵׁישׁ לִי מִכָּל הַעֶסֶק, אֵיךְ יֵצֵא דְבַר פֿזֿה תַּחַת יָדִי, עִם כָּל זֹאת אֵין עֵצָה רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְחִי, פָּרָק מח): אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁנִגְעוּ בּוֹ יְסוּרִים, וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תִגָּר; וְאֵין עֵצָה אַחֲרֵת רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִם הֵייתִי מְסַפֵּר לָךְ אֵת גְּדֹל הִיסוּרִים וְהָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי בְּכָל יוֹם, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, שְׁמִדְבָרִים עָלַי כָּל מִינֵי לְשׁוֹן־הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְכוּ' וְכוּ', דְּבָרִים שְׁבִקְאֻמַּת לֹא חִלַּמְתִּי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי שְׂמַח בִּיְסוּרִים, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעַל־יְדִי־זֶה נִמְחַל לִי הַכֹּל. וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי פֶרֶשׁת וְאַתְחַנֵּן): יְהֵא אָדָם שְׂמַח בִּיְסוּרִין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׂאֵלּוּ אָדָם שְׂמַח בַּטּוֹבָה אֵין נִמְחַל לוֹ עוֹן שְׁבִיְדוֹ, וּבִיְסוּרִים נִמְחַל לוֹ, עֲמֵד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן מַה זֶה יְסוּרִים! וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֵת עֲצֻמָּךְ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת מִיְלֻדֶיךָ וְתִגְדֹּלֵם בְּנִקְל, וְתִבְשֹׂר לִי תְמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתפא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵף שְׁהִיָּה בְּכּוֹנֵה לְהֵאָרִיךְ לָךְ בְּמִכְתָּב אַרְךָ, אֵף אֵין לִי הַפְּנְאִי עֲכָשׁוּ בְּאִישׁוֹן לִילָה, וְאִמְרַתִּי לְכוּא בְּשׁוּרוֹתִים אֵלּוּ, מֵאֲחֵר שְׁזָכָה

אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַכְנִסְתָּ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, לְדַעְתִּי, תִּתְרַם הַרְבֵּה מְאֹד כְּמוֹ דִּם חֲדָשׁ הַנִּכְנָס בְּעוֹרָקִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁעוֹשֶׂה פְעֻלָּה גְדוֹלָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַרְשׁ בְּכָל סְעֻדָּה ג' בְּלִקְוּטֵי-מוֹהַר"ן אֶת הַדְּבוּרִים שְׁשֻׁמְעָתָ אֲצִלְנוּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וְתִלְךָ עִם עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם תִּדְבַּר עִם כָּל־מִן רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתוֹצִיאֵם מִקְטַנּוּת הַדַּעַת וְהַמַּחֲזִין וְכוּ' וְכוּ', כִּי עֲנִיּוֹת מַעֲבָרֶת עַל דַּעְתָּם וְעַל דַּעַת קוֹנָם וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה עוֹבֵר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ וְלֹא רַק בְּיַבְנָאֵל וְכוּ', וְצָרִיכִים רַק לְחַזֵּק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עִם הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְשִׁיבְרָחוּ אֶל הַהָרִים שְׁסָבִיבוֹת יַבְנָאֵל, וְשֵׁם יִתְבוֹדְדוּ עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא יִפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְקַחַת אֶת הַנֶּעֱר בְּיָדָךְ, וְתִדְבַּר עִמָּם הַרְבֵּה, וְתִסְפָּר לָהֶם הַמוֹן סְפוּרִים, כִּי בְּנֵי הַנְּעוּרִים אוֹהֲבִים לְשִׁמְעַת סְפוּרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיךְ אֶת לְבָבָם בְּהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה אוֹ בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְנִזְכָּה לְהַקִּים חֲתָלִים טוֹבִים בְּצַבָּא רַבְנּוּ ו"ל. אִתָּה רַק תִּחַזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעֲזוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תִּתְקַדֵּם קְדִימָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִית כָּל־ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ, וְאֵל תִּהְיֶה קִטָּן בְּעֵינֶיךָ לְעַת הַזֹּאת, כִּי אִם כָּבֵר בְּאֵת לְיַבְנָאֵל, רָאָה לְהַתְאַזֵּר בְּעֲזוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְתִדְבַּר עִמָּהֶם רַק הַדְּבוּרִים שְׁשֻׁמְעָתָ אֲצִלְנוּ יָמִים וְשָׁנִים.

אִם יִהְיֶה לִי עוֹד הַפְּנָאִי קָדָם שְׁאָבוּא לְכַתֵּב לָךְ עוֹד מִכְּתָב אַרְךָ — אֲכַתֵּב לָךְ, וְלַעֲת עֲתָה רָאָה לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנִּ"ל, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְכָל הַמְּזֻכָּר אֶת הַרְבֵּים זְכוֹת הַרְבֵּים תְּלוּי בּוֹ, וְאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וְנִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר מִי שְׁמֻזָּה אֶת הַרְבֵּים, וְאֵין לָךְ זְכוֹת הַרְבֵּים גְּדוֹלָה מְזוּ — לְחַזֵּק לְאִמָּץ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיחַדְשׁוּ אֶת עֲצָמָם בְּהַתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְשַׁעַר וּלְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂזֻכִּיתָ לְהַכְנִיס לְדָפוּס אֶת חֶלֶק ה' שֶׁל סֵפֶר "אֲשֶׁר בַּנְחַל". מָה אָמַר לָךְ! הַסְּפָרִים יוֹצְאִים מִמֶּשׁ פָּאָר, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים מִמֶּשׁ מְחִיִּים עֲצָמָם בְּזֶה, וְעוֹד יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁיִּדְפְּסוּ וְיִחְזְרוּ וְיִדְפְּסוּ פְּעָמִים אֵין מִסְּפָר בְּאוֹתָהּ מִתְכַּנֵּת שֶׁסִּדְרָתָם אֶת זֶה — עִם נִקְדוּת וּמִפְתָּחוֹת וּמִרְאֵי מְקוֹמוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָה זֹאת, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקְכֶם! וּמִי יִתֵּן, שֶׁכְּבָר תִּתְחַלְלוּ אֶת חֶלְקֵי ו', וְאִם הֵייתִי יוֹדֵעַ לְפָנַי שְׁנַיִם שְׁפָעַם יְבוֹא אֶחָד וְיִדְפְּסוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, לֹא הֵייתִי טוֹרַח לְהִדְפִּיסָם כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּלֵי סֵדֶר וְכוּ' וּבְלֵי הַגָּהָה וְכוּ', אֶךְ הַכֵּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ.

תִּתְקַשֵּׁר אֶל ... וְתֹאמַר לוֹ שֶׁיִּלְחֹץ מְאֹד מְאֹד עַל ... שֶׁיָּבִיא צִנֹּת מִתְגַּבֵּר, כִּי כְּבָר עָבְרוּ עֲשָׂרָה יָמִים מֵאֲשֶׁר הִבְטִיחַ, וְכֵן בֵּין כֶּף יִהְיוּ יָמֵי הַחֲגִים שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְעַבֵּד וְכוּ', וְעַל-כֵּן יִדְחַק עָלָיו וּבְיָדָיו יִפְעַל.

וְכֵן יִדְוַח מָה עָשׂוּ הַיּוֹם, וְהֵאֵם שֶׁכְּבָר אֶת הַקִּיר מִהִבִּית הַיִּשָּׁן לְהַחֲדָשׁ.

הַמְצָפָה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

י"ח תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אוֹדוֹת "אוֹר יְבֻנְאֵל", בְּיָדָיו נִכְנָס, אֶךְ עֲדִין ... גֵּרוֹ יְאִיר,

לא הגיע, אולי אתה יודע מתי הוא מגיע, והאם אתה שולח עמו כמה קפסאות ספרים מכרכים, כי חבל, כאן זה הולך מאד מהר ... גרו יאיר, צריך לרפואה גדולה מן השמים, כי כפי הנראה הוא צריך השתלת כליות, וגם על זה עליו לחכות, והוא מאד שבור וכו', הקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה מן השמים. רואים בחוש, אשר לא נשאר מן האדם שום דבר, רק בזה שמזפים את הרבים, וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו ואין חטא בא על ידו' (אבות ה, יח), ובזכות זכוי הרבים מוחלין לו לאדם על כל עוונותיו.

נא ונא אל תחלש דעתך משום דבר, ותדע כי כף הולך החיים — עליות וירידות וכו', העקר לחזק עצמו, ובפרט על-פי ההקדמות שקבלנו מרבנו ז"ל, ולא להתפעל משום בריה שבעולם.

תבקש ... את המספר של ... איפה נמצא עכשו, כדי שאצלצל לו עכשו. ואודות הקיר, תאמר לו שישבור את זה מחר, כי פשוט אשתי לא יכולה לסבל אבק, כי יש לה אלרגיה וכו'.

המצפה לתשובה מהירה...

י"ח תתפד.

בעזרת השם ותפוד, יום שני לסדר עקב, י"ח אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

עכשו מצאתי את מכתבך.

פתבת שער שאני בא יגמרו את הקומה הראשונה עם צפוי אכן, מה זאת אומרת קומה ראשונה? בית-המדרש או הדירה, תשאל את ... כי אתמול דברתי עמו מאד מאד חריף (הינו עם ...) והבטיח שיעבד בקצב גדול, נא לענות לי על זה, וכן תבקש את ... שילחן מאד מאד על הרצפים, כי כף יגמר עד שאני בא, כי אני

צָרִיף אֶת הַמָּקוֹם לִישִׁיבָה קְטָנָה, וְכֵן שְׂיִזְמִין אֶת הַדְּלָתוֹת, וְתִשְׁאַל
אוֹתוֹ מֵהָר בְּקֶשֶׁר הַקִּיר אֲבָן מִבְּחוּץ.

תֹּאמֶר לְ... כִּי לִי ... אָמַר, שְׁכֵן רוּצָה, אִף אִם שָׁנָה אֶת דַּעְתּוֹ,
אֲזִי אֶסְדֵּר מְלַמֵּד אַחֵר.

תִּשְׁאַל אֶת ... מָה סִפְּסָם בְּעֵנִין יוֹם שְׁלִישִׁי בְּעֶרְב לֹמֵר שְׁעוֹר
בְּאֶשְׁדוֹד.

הַעֲקֵר רֵאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ, אִין מְלִים בְּפִי לְשִׁבְח וּלְפֶאֶר אֶת גְּדֹל
מַעֲלַת הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה בְּקֶשֶׁר הַלּוּחַ? כִּי פָה אֲנִי מְדַפֵּיס לּוּחַ, וַיֵּשׁ לָנוּ זְמַנִּים
אַחֲרִים לְגַמְרִי, וְכֵן אֵילוֹ קִנְטְרָסִים אֶתָּה מְדַפֵּיס, אִין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר
אִיךָ בְּנֵי הַנְּעוּרִים תּוֹפְסִים אֶת הַסִּפְרִים.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

י"ח תתפ"ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֲקָב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׂאֶתָּה
עוֹסֵק בְּהַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי
זֶה חֲלָקְנוּ מִכָּל עַמְּלָנוּ.

אוֹדוֹת שְׂכַתְּבָתְךָ, שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל מְחִזְקִים אוֹתִי "מְלָךְ
שֶׁל כָּל הַכְּסָפִים בְּכֹל הָעוֹלָם", כְּשֶׂאֲנִי מְכַנֵּס אֶת הַיָּד לְמַגְרָה, אֲנִי
מוֹצִיא עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף דוּלָר... אִם זֶה לֹא מְצַחִיק זֶה מְשַׁמֵּחַ...
תְּהִלָּה לְאֵל, אִם אֲנִי נָקִי מֵאֵילוֹ תַּאֲוֹת, אֲנִי יְכוּל לְהַתְּפָאֵר, וְכֵן יַעֲיֵד
עָלַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּהְלֶה לְאֵל, מִתַּאֲוֹת מְמוֹן יִצְאָתִי לְגַמְרִי,
וְזֶה לִי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, שְׂאֲנִי מְדַבֵּר כָּךְ, שְׂאֲנִי הַעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל

בְּעוֹלָם, עַד שֶׁהַכְּנֻסָתִי אֶת זֶה כָּל-כֶּף בְּתוֹךְ הָאֲנָשִׁים עַד שֶׁמֵּאֲמִינִים
 לִי, וּמִזֶּה אֲנִי סוֹבֵל מֵה שֶׁאֲנִי סוֹבֵל, וּבְאֵמֶת כְּפִי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּעוֹלָם
 אֵיךְ שֶׁכָּל אֶחָד בּוֹכֶה אֵין לִי כֶסֶף... מֵאֵין אֶקַח כֶּסֶף... אֲנִי מְלֹא
 חוֹבוֹת... וְכוּ' וְכוּ', וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, מֵאֵז שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ
 שֶׁתְּמִיד מְדַבְּרִים כֶּסֶף כֶּסֶף כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', נִסְכֶּם בְּדַעְתִּי שֶׁאֲנִי תְּמִיד
 אֲמַר שֶׁאֲנִי הֶעֱשִׂיר הֵכִי גְדוֹל, וְהִתְהַלַּח לְאֵל, חֲפִץ ה' בְּיַדִּי הַצְּלִיחַ,
 שֶׁאֵין אֲנִי דוֹאֵג, וְאֵף שֶׁמֵּצָבִי הַכֶּסֶף רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ,
 מִמֶּשׁ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מִיּוֹם לְיּוֹם מַה יִּהְיֶה, וְדָבָר זֶה אֲנִי לֹא יָכוֹל
 לְהִסְבִּיר לְאַחֵר, כִּי פֶשׁוּט יִחְשְׁבוּ שֶׁיִּצְאָתִי מִדַּעְתִּי... אוֹ מֵה אֶתִּי...
 וְכוּ' וְכוּ', וְאֵיךְ אֲנִי לוֹקַח עַל עֲצָמֵי דְבָרִים גְּדוֹלִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אֵף
 מֵאַחֵר שֶׁכָּל-כֶּף הַכְּנֻסָתִי בְּעֲצָמֵי שֶׁאֲנִי הֶעֱשִׂיר הֵכִי גְדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם
 כְּלוֹ, אֵז הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לִי בְּאֵמֶת מִדַּת עֲקֻשְׁנוֹת וְעֻזוֹת
 דְּקִדְשָׁה, שֶׁאֲנִי נִצְרָף לְבְרִיּוֹת, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
 סִימָן ס"ו וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עוֹזֵב אוֹתִי, וְאֵף שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּעִנְיַן
 פְּרִנְסָה וְהַדְּפָסָה וּבְנִיָּה וְכוּ' וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי
 מְסַבֵּב בְּחוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בּוֹכֶה לְאֵף אֶחָד, אֲלֹא
 אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת שְׁלִי, מְגַלְגֵּל מִפָּאן לְכָאן וּמִפָּאן לְכָאן וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל
 דְּבָר אֶחָד אֲנִי חִזַּק מְאֹד, שֶׁאֵף פְּעַם לֹא אֶקַח פְּרוּטָה שֶׁאֲנִיָּה שֶׁיִּכַּת
 אֵלַי, וְאֲפֹלוֹ שֶׁאֲנִי חָיֵב לְמִישֶׁהוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת שָׁנָה אוֹ שְׁנַתִּים, וּלְבִסוּף
 יִקְבֵּל אֶת כָּל הַכֶּסֶף חֲזָרָה, אֵין דְּבָר כְּזֶה שֶׁאֶקַח מִמִּישֶׁהוּ פְּרוּטָה, כִּי
 אֲנִי רוֹצֶה לְהַתְּגַלְגֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַכֶּסֶף שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְתִדַּע
 שֶׁבְּשִׁבִיל דְּבוּרִים אֵלוֹ כָּבֵד סְבִלְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם
 שֶׁמְחַזְּקִים אוֹתִי לְמִלְיוֹנֵר גְּדוֹל, שֶׁאֲצִלִּי הַחֲבָאוּ מִלְיוֹנֵי דוֹלָרִים וְכוּ'
 וְכוּ', אֲנִי רַק צָרִיף לְלַכֵּת אֶל הַמַּגְרָה וְיֵשׁ לִי כֶסֶף וְכוּ' וְכוּ', וּבְפֶרֶט
 שֶׁפַּעַם לְפָנַי חֲמֵשׁ שָׁנִים כְּשֶׁהָיָה כָּל הַפְּתוּחוֹת בְּעֻתוֹנִים בְּעִנְיַן יִבְנָאֵל,
 הָיָה כְּתוּב בְּאִיזָה עֵתוֹן, שֶׁיֵּשׁ לִי חֲמִשָּׁה-עֶשְׂרֵי מִלְיוֹן דוֹלָר, שֶׁאֲנִי
 רוֹצֶה לְקַנּוֹת בָּהֶם אֶת כָּל כְּפָר מְרוֹן, וְהִיְתָה הַשְּׂיָחָה בְּעוֹלָם, אִם יֵשׁ
 לִי חֲמִשָּׁה-עֶשְׂרֵי מִלְיוֹן דוֹלָר לְקַנּוֹת אֶת כָּל זֹאת, בְּנֻדָּאֵי שָׁנָה לֹא כָּל
 הַכֶּסֶף שְׁלִי, וּמִן הַסֵּתֶם זֶהוּ רַק הֶרְבֵּעַ אוֹ שְׁלִישׁ, כִּי לֹא יִשְׁאִיר אָדָם
 אֶת עֲצָמוֹ בְּלֵי גְרוּשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְכָל זֶה הָיָה כְּתוּב בְּעֵתוֹן, וּבְנֵי-אָדָם
 מֵאֲמִינִים לְמַה שֶׁכְּתוּב בְּעֵתוֹן... אֵז מֵצִד אֶחָד זֶה טוֹב מְאֹד, שֶׁכָּל

השונאים שלי יתפוצצו מקנאה, יותר טוב מאשר ירחמו עלי ברחמנות וכו' וכו', אבל מצד שני רק הקדוש-ברוך-הוא יודע באיזה מצב אני נמצא, וממש בשבועים אלו היה קשה וכבד לי כל-כף מבחינת כסף, שפשוט לא היה לי כבר אפוא ללוות וכו', עם כל זאת העניית והדחקות מבריחים אותי להקדוש-ברוך-הוא, והוא יתברך אינו עוזב אותי, ואני רואה תמיד ישועות גדולות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא להלאה. וכל זה כתבתי לך מפני שהזכרת לי במכתבך, שאומרים שאני מלך של כל הכספים שבכל העולם... ברוך הוא וברוך שמו, יש לי אמונה פשוטה בו יתברך, ועל זה אני עובד כבר כמעט ארבעים שנה, והחכם מכל האדם אומר: "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, ט), כשיש לאדם אמונה — יש לו הכל, ואני רואה את שטות העולם, איך שאחד מקנא את השני ומדבר על השני, והכל הבל ורעות-רוח.

הן אמת נפילתי פה בפח וכו', כי בפעם הראשונה ומסתמא גם אחרונה בחיי, בלי גדר, אהיה ערב, כי הוא סדר אותי מאד עם החמשים וחמשה אלף דולר, ממש היה גם גדול, שבאתי תוך עשרים וארבע שעות, וכך הצלתי חמשים אלף דולר, אחרת הייתי נטבע, רחמנא לצלן, לגמרי עם... וברוך הוא וברוך שמו, שהצלתי לו את החמשים אלף דולר. ובאמת זה היה חמשים וחמשה, אף כבר אמרתי לו כמה פעמים, כי הוא בעצמו החיב, כי כשאמרתי לו, שיש לו חמשה-עשר אלף דולר, שיקח את זה ממנו, אזי עשה עמו טריק, ואמר לו: הנה החמשה-עשר אלף דולר, וכאלו קבלת את זה, רק אני לזה ממך עוד פעם... וההוא הסכים, וכשדברתי עמו בטלפון, שאלתי אותו בפרוש: קבלת את החמשה-עשר אלף דולר? ענה ואמר: כן, כן, זה בסדר, אתם חייבים לי רק עוד ארבעים אלף. ותכף-ומיד אחר שבועים פשוטודע, שהכל היה שקר, תוך עשרים וארבע שעות באתי עם אשתי, ותהלה לאל, זכה אותי הקדוש-ברוך-הוא בזכיות חנם ממש שנוצלתי, והוצאתי ממנו חמשים אלף דולר, ועל-כן איני יודע למה הוא כל-כף דוחק עלי, הן אמת אני מבין ש... כל-כף שבור, בשביל זה שלחתי לו מכתב ואני שולח

לו עכשו עוד מכתב, אבל הוא אינו יכול להאשים אותי, הן מצד דין תורה והן מצד בית המשפט, אך מה? אצלי מלה זו מלה, אם אני אמרתי אמרתי, והמלה שלי יותר מחתימה, אם הייתי ערב, אבל הוא פשוט שקר לי ואמר, שקבל חמשה-עשר אלף דולר, ולבסוף אחר שבועים הוא גלה לי שזה לא היה נכון, ואז תכף-ומיד באתי, וכך הצלתי לו חמשים אלף דולר, ואיני יודע מי יכול להסביר לו את זה.

מה אמר לך, ידידי היקר! בנדאי הרבה פעמים אני מתחרט מה לי עם בני-אדם, מה אני צריך את כל הצרות האלה, זה מחזיק אותי לבעל גאונה וכו', זה מחזיק אותי לעשיר גדול וכו', זה מחזיק וכו' וכו', כל אחד כפי דעתו וכפי מחו, ומה אני צריך את הכל. עלי לישב בפנתי וללמד ולהתפלל וכו' וכו', אך בכל פעם נתעוררת בי תשוקה חדשה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, ואני לא יכול לנוח כרגע, וכל זמן שאחיה בזה העולם, אגלה ואפרסם את דעת רבנו ו"ל בזה העולם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להדפיס את כל הפרוש "שפת הנחל", על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ו"נהרי-אפרסמון" על "ספורי-מעשיות", ו"באורי-המדות" על "ספר-המדות", ועוד ספרים יקרי ערך על הזהר ועל התקונים, ועל כתבי האר"ל, ועל התורה, ועל המועדים, ועל אגדות חז"ל, ועל תרי"ג מצוות, ועל אבות, ועל תהלים וכו' וכו', יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים, שאזכה להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני, ושום דבר שבעולם לא יוכל למנע אותי. והעולה על הכל, אני רוצה לבנות עיר על שם רבנו ו"ל, ובנדאי לא יעזבנו הקדוש-ברוך-הוא, ואף שעכשו נראה כל הענין כמו חלום, שיש לי צרות בענין התלמוד-תורה והבית-ספר והישיבה והכולל והבית-מדרש וכו' וכו' וכו', אך לבסוף נזכה לראות נוראות נפלאות גדולות, ומה שעכשו צחוק, וחושבים שהוא דמיון וכו' וכו', עוד יראו את זה במציאות, איך שיבנאל תהיה "עיר ברסלב", ויגורו שם מאות משפחות.

הארכת לך קצת כדי שתוציא רמזים מדברי אלו, ותבין מרחוק

מה קורה כאן, ואם תוכל למסר את זה לאנשי שלומנו — מה טוב ומה נעים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב כללי ואם אפשר לנקד את זה, ולשלח את זה לאנשי שלומנו, תהיה לך זכות גדולה בזכות הרבים, וכן כמה מכתבים למסר לאנשי שלומנו.

י"ח תתפ"ו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, י"ח אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אלו ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

אתמול הבטחתי לך לכתב לך יותר באריכות, ואף שאין הזמן בידי, עם כל זאת אמרתי לרוץ בשורותים אלו אליך.

הנה, ידידי היקר, אתה מפיר אותי בכך הרבה הרבה שנים, והיית עמי במחצתי הרבה הרבה שנים, ואתה זוכר איך שנתקרבתי מהתחלה וכו', ואיך תכף-ומיד ביום הראשון שבאת אלי שאלת הרבה קשיות, ושלחתי אותך ממני, ופשוט אז היה בדעתי לקיים מה שמוכא בספר המדות, אות צדיק, סימן פ"ג, כשאחד בא לקרב את עצמו להצדיק, מפר לו להרחיקו כששואל קשיות שאינו צריך וכו', ואף שאיני בגדר צדיק, עם כל זאת מחמת שהיה עלי הרבה בקרתי, אז דרפתי כשאחד שואל הרבה קשיות, אני משלח אותו וכו' וכו', כי ממילא לא יועיל כל התרוצים שתתרוץ לו, ואתה יודע זאת, ולבסוף אחר כמה ימים חזרת וכו' וכו', ואני מקנה שאתה זוכר את זה, ובין כך עברו עליך פה ימים ושנים טובות, בודאי היו לך עליות וירידות וכו' וכו', כמו שיש לכל אחד ואחד, כי אין אתה יחיד בדור בענינים כאלו, אף עזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהלה לאל,

זְכִיתָ לְסִיּוֹם פֶּה הַרְבֵּה מְאֹד הֵן שׁ"ס וְשִׁלְחֵן עֲרוּף, וְשֵׁשׁ סְדְרֵי
 מִשְׁנֵה, וְזֶהר וְתַקְוָנִים, וְלִקְוֵי־מִוֶּהֶר"ן וְלִקְוֵי־הֶלְכוֹת וְכו', וְכו',
 וְעוֹד הַמּוֹן טוֹבוֹת רוּחָנִיּוֹת וְטוֹבוֹת גְּשָׁמִיּוֹת וְכו' וְכו', בְּיָדָאֵי הָיָה
 לָךְ גַּם צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, בְּדֶרֶךְ שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי וְכו',
 וְכו', וְעוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲנִי צָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְכו', וְכו',
 עִם כָּל זֹאת זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהִחֲזַקְתָּ מֵעַמֵּד, עַד
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עָזַר לָךְ שֶׁמָּצְאתָ אֶת בֵּית זוּגָד וְהִתְחַתְּנָתָ, וּבְדֶרֶךְ
 גַּם נִפְלָא זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם דִּירָה, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל
 שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ חֶסֶד, שֵׁשׁ לָךְ יְלָדִים נְחֻמָּדִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא, שֶׁתְּרוּהָ מֵהֶם רַב נַחַת, וּבֵינֵן כֶּף עָבְרוּ כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים, כַּמּוֹבָא
 בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשֵׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה א'), עַד שֶׁמוֹצָאִים אֶת הַבַּת מִלָּךְ בֵּין כֶּף
 עוֹבֵר הַרְבֵּה שָׁנִים וְכו', עֵינֵי שָׁם; וְהָיָה מֵה דִּהְיָה וְכו' וְכו', עִם כָּל
 זֹאת הֵייתָ עֹמֵד עַל הַשָּׁנִים.

וְעַל אֵף מֵה שֶׁרְאִיתָ, אֲנִי מְכָרְחָ לְהַגִּיד לָךְ, זֶה אֶחָד מִנֵּי אֵלֶיךָ
 מֵה שֶׁרַק רְאִיתָ, כִּי יוֹתֵר מִזֶּה אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר כָּלֵל וְכו' וְכו', אֵף
 מֵהַנְּגִלוֹת תְּבִין עַל הַנְּסֻתוֹת וְכו' וְכו', אֵף רְאִיתָ מֵה עָבַר עָלַי בְּכֹל
 הַשָּׁנִים, וְאֵיךְ שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל
 בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְקַרֵּב נַפְשׁוֹת וְכו' וְכו', וּלְבַסּוּף
 נִתְהַפְּכוּ וְנַעֲשׂוּ לִי שׁוֹנְאִים, שׁוֹנְאֵי חֲנָם, עַל לֹא דְבָר, עַד כִּי רַבּוּ
 שׁוֹנְאֵי חֲנָם יוֹתֵר מִשְׁעֲרוֹת רֹאשׁוֹ וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מַחְזִיק
 מֵעַמֵּד, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַדְּפַסְתִּי סִפָּרִים יְקָרִים לְאֱלֹפִים וְלִרְבּוֹת
 רְבּוֹת רְבּוֹת וְכו' וְכו' בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, וּיְכַבֵּר נִתְפַּשֵּׁט בְּכֹל
 הָעוֹלָם כָּלֵל, וְיִתְרַגְּמוּ בְּכַמָּה שְׁפוֹת: בְּאַנְגְּלִית, בְּצַרְפְּתִית, בְּרוֹסִית,
 בְּסִפְרָדִית וּבַפְּרָסִית וְכו' וְכו', וְעוֹד יָדִי נְטוּיָה לְהַדְּפִיס עַל כָּל
 הַשְּׁפוֹת, וְהַסִּפָּרִים נִתְפַּשֵּׁטוּ מִמָּשׁ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ בְּלִי שׁוֹם
 גְּזָמָא כָּלֵל, וְחַפְּץ ה' בְּיָדֵי הַצְּלִיחַ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, בָּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְרוֹאִים אֶת כָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּכִלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, אֵיךְ
 שֶׁנִּתְקַבְּצִים כַּמָּה אֱלֹפִים עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיָדָאֵי יִגְיַע הַיּוֹם,
 שִׁיתְגַּלֶּה מִי עוֹמֵד תַּחַת הַתַּעֲמוּלָה הַזֹּאת (וְאֵין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהַאֲרִיךְ

בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים, עֲכָשׁוּ זַכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִצּוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים
 לְהַקִּים עֵינָהּ עַל שֵׁם רַבּנוּ ז"ל, וְאִם שְׁבַתְחִלָּה הִיָּה הַכֹּל חָלוּם, אָבֵל
 לְאֵט לְאֵט מִתְחִיל לְרַקֵּם עוֹר וְגִידִים וְעֲצָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', כָּל הַרְעִיזוֹן
 הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', דְּבַר כְּזֶה שְׁעוֹד אִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא עָשָׂה,
 הֵן אָמַת שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִכָּל עָרֵי פּוֹלְנִיָּה, הִיָּתָה לָהֶם
 מִחֲשֻׁבָּה לְהַקִּים עֵינָהּ אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים כְּפָר עַל שֵׁם רַבּנוּ ז"ל בְּאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּתָה לָהֶם תְּכֵנִית גְּדוֹלָה, וּכְבֹר הָיָה לָהֶם קְשָׁרִים רַבִּים עִם
 הַשְּׁלִטוֹנוֹת, אִם כְּשִׁבְאָה מִלְחָמַת עוֹלָם הַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁי הַנּוֹרָאָה וְכוּ'
 וְכוּ' נִשְׁפַח כָּל הַחָלוּם וְכוּ' וְכוּ' וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה אָפֶס, וְהִנֵּה זַכְּנֵי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזַכִּיּוֹת חֲנָם לְבוֹא לִיְבִנְאֵל, וּמָה פִתְאֵם יְבִנְאֵל?
 תֵּאֱמִין לִי, שְׁגַם אֲנִי לֹא יוֹדַע, אִם תְּמִיד בְּקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ: "רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, תִּגְלָה לִי אִיפָּה
 הַחֶלֶק שֶׁל רַבּנוּ ז"ל" וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה מָה דִּהְיָה וְכוּ' וְכוּ', עַד שִׁבְאָתִי
 לִיְבִנְאֵל וְכוּ' וְכוּ', וּבַתְחִלָּה הִיָּה כְּחָלוּם, וְתִהְיֶה לְאֵל רוֹאִים אִיךָ
 שֶׁהַחָלוּם מִתְגַּשֵּׁם מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, כִּי יֵשׁ עָלַי
 הַרְבֵּה הַתְּנַגְּדוֹת, אֲפֹלוּ מִתּוֹךְ בֵּיתִי, מָה פִתְאֵם יְבִנְאֵל? הֲלֹא הִיָּה
 יוֹתֵר טוֹב בִּירוּשָׁלַיִם, שְׁשֵׁם אֵין עָלַי עַל שֶׁל מִקְוֵה טְהָרָה לְנָשִׁים
 וּלְחַנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי שֵׁם לֹא חֲסֻרוֹת מִקְנָאוֹת
 וּבְתִי-סִפֵּר לְבָנוֹת וְתִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ עָלַי הַרְבֵּה
 לְחֻצִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי בְּאַחַת, אֲנִי יוֹדַע מָה לְהַשִּׁיב, כִּי כָּל יָמֵי חַיֵּי
 מֵאֵז שִׁזְכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּנוּ ז"ל, לֹא רָאִיתִי לְפָנָי רַק קִיר, וְגַם
 הַקִּיר הַזֶּה הִיָּה מְלֵא סִכִּינִים וְגִדְרֵי תֵּיל דּוֹקְרָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְכִּף אֲנִי
 דוֹחֵף אֶת הַקִּיר, תִּתְאַר לְעֲצָמְךָ לְדַחֵף קִיר, אֲשֶׁר הוּא מְלֵא דּוֹקְרָנִים
 וְזַכּוּכִיּוֹת וְסִפִּינִים וְגִדְרֵי תֵּיל, וְאִם-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי דוֹחֵף קִיר כְּזֶה,
 וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה רַק קִיר, וְכִּף הוֹלֵךְ כָּל הַחַיִּים, עִם כָּל זֹאת הַרְצוֹנוֹת
 וְהַכִּסּוּפִים שְׁלִי, תִּהְיֶה לְאֵל, מְאֹד חֲזָקִים, וְלֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט כָּל
 יָמֵי חַיֵּי, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרַךְ, עַד הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע הָאֲחֵרוֹן אֲזַכֵּה
 בְּזַכִּיּוֹת חֲנָם לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
 וְאֲפֹלוּ שְׁיִהְיוּ נְגִדֵי כָּלֵם בְּיַחַד, אֲנִי מִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם,
 וְהִנֵּה הַגַּעַנּוּ כְּכֹר לִיְבִנְאֵל, אֲשֶׁר עֲצָם הִיוֹתִי שֵׁם הוּא גַם בְּתוֹךְ גַּם,
 הַבֵּית הַקּוֹדֵם שְׁבַנִּיתִי זֶה הִיָּה רַק תְּפִלָּה, וּפְשׁוּט אֵין לִי מְלִים

להסביר לך דבר זה, איך יכול להיות, סוף כל סוף צריכים מזמן...
 הלא עם תפלה לא תוכל לבנות... אני מכרח להגיד לך, תסתכל על
 הבנין הזה ותדע, שהבנין הזה נבנה רק על-ידי תפלה. והנה
 להרחיב את הבנין וכו' וכו', כי היה מאד צר המקום גם על זה
 בכיתי יומם ולילה ממש כמו ילד קטן וכו' וכו', ואם תסתכל היטב
 על בתך הקטנה או על בנה הקטן, איך שהוא בוכה לפניה או לפני
 אשתך בשעה שרוצה לקבל משהו, כמו-כן ויותר מכן בכיתי
 להקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא עזרני, ומה שאתה רואה זה
 רק בזכות דמעות, ותאמין לי, שאין לי דבורים להסביר לך דברים
 כאלו, כי על-פי-רב לא תאמין בזה, כי חושבים שמי יודע מה אני,
 מלך של כל הכספים וכו' וכו'... עד שיש שאומרים שאני מכניס
 את היד למגרה, אני מוציא עשרים וחמשה אלף דולר... ובאמת
 דבר אחד יש לי, תהלה לאל, את הכלי המובא בספורי-מעשיות
 (מעשה א'), כי תהלה לאל, איני מטעה את עצמי בהתקרבות אל רבנו
 ז"ל, והשיחה הזו שאמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: "את זה תקבלו
 ממני, שלא יטעו אתכם העולם, כי העולם מטעה אתכם" וכו' וכו'
 (עין שיחות-הר"ן, סימן נא) את שיחה זו לקחתי עמי מהתחלת
 ההתקרבות, ועל-כן אם רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 לד), שהדבור הוא כלי השפע, עין שם; תהלה לאל, את הפלי הזה
 יש לי, שבכל פעם שאני צריך פסך או מעות, אני מבקש רק ממנו
 יתברך, אני אף פעם לא בא להתלונן על מישהו ולבכות לו שחסר
 לי, ואני צריך וכו' וכו', אף פעם לא שאלתי ולא בקשתי רק ממנו
 יתברך, ותהלה לאל, כל תלמידי "היכל-הקדש" עזרו לי, ומגיע
 לכלם תודה, וכלם יש להם חלק בגלוי אור רבנו ז"ל בעולם, כי
 כלם עזרו לי כל תלמידי "היכל-הקדש" במקשה כל השנים, אבל אני
 בעצמי אף פעם לא בקשתי ממישהו — תן לי פסך, אני צריך פסך,
 ואני חייב כסף וכו' וכו', וכדומה לשונות כאלו וכו' וכו', כי אתה
 למדת אצלי כמה שנים, ואני בטוח שלא שמעת אצלי דברים כאלו,
 רק הכל היה תפלה ובקשה, והקדוש-ברוך-הוא אינו עוזב אותי,
 ואף שאני נמצא עכשו במצב קשה מאד מאד, שאי-אפשר לי
 להתבטא במלים, ואני מתבייש לומר לך דברים אלו, עם כל זאת

אֲמַרְתִּי וְאֲרוּצָה שׁוֹרוֹתִים אֵלּוּ לְפָנַי כְּלִי הָאֵי וְאוּלִי, סוֹף כָּל סוֹף עֲשִׂית מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וּבָאת לִיבְנָאֵל.

מָה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הִיָּקֵר! כְּמוֹ שְׂרָאִית אַחֲרֻנִית כְּמָה מֵאוֹת וְאֶלְפֵי קִילוֹמֶטְרִים עֶזֶר לִי כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַגִּיעַ וְכוּ' וְכוּ', מָה שְׂאֵתָה רוּאָה בְּעֵינַיִךְ, וּמְכַל שְׂכֵן מָה שְׁנֹסְתָר מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', תְּאֲמִין לִי, שְׂיִבְנָאֵל תַּעֲשֶׂה "עִיר בְּרֶסֶלַב" עַל אַפְסֵי וּחְמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי וּמְגֻנֵי, וְאַף שֶׁזֶה נִרְאָה עֲכָשׁוּ עֲדִין כְּחֵלוֹם וְכִדְמִיוֹן, וַיֵּשׁ לִי הַמּוֹן צְרוּת, וּבְכָל פַּעַם קָמִים עָלַי וּמִתְמַרְדִּים כְּנִגְדֵי וְכוּ' וְכוּ', וְדִיקָא תְּלַמִּידִי "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ" מְדַבְּרִים עָלַי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲזַרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֵא מִצְחֵי חֲזַק נִגְדַּ מִצְחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

וְכֹל זֶה הַקְּדַמְתִּי לָךְ, שֶׁתִּדַּע שֶׁלֹּא תַחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה בִּיבְנָאֵל, אֵתָה נִכְנֹסֶת לְגוּר שָׁם, תִּדַּע, שְׂאֵתָה מְכַרַח לְעֶזֶר לִי, וְעַקֵּר הָעֶזֶר הוּא לְקַחַת דְּגֻמָּא מִמֶּנִּי, שֶׁתְּהִיָּה דְּגֻמָּא חַיָּה לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל. הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן, תְּדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲמוּנָה פְּשוּטָה לְחַזְקָם וּלְעוֹרָרָם, שְׂיִצְאוּ בַּחוּץ לְהַתְּבוּדָד עַל הַהָרִים שְׁסָבִיבוֹת יִבְנָאֵל, וַיִּתְמִידוּ בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וַיִּתְחַזְּקוּ וַתֵּאֱמָצֵם בְּכָל הַמְּצָבִים שְׁבַעֲוֹלָם, וַתִּסְפֹּר לָהֶם כָּל הַסְּפוּרִים שְׂרָאִית אֲצִלִּי בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַשָּׁנִים, אֵיךְ שְׁעָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וּגְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי, כִּי לֹא עֲזַבְתִּי אֶת רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, וְשִׁפְכֵתִי תְּפִלוֹת כְּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְרַק בְּזֶה יִהְיֶה דְּבוּרְךָ. וְאַל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תְּהִיָּה חֲזַק וְאַמִּיץ בְּעַבְדוּתָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת — לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכַפֵּרֵט שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְלַמֵּד עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, רְצוֹנֵי חֲזַק מְאֹד מְאֹד לְהַקִּים 'צָבָא' בְּעַבּוֹר רַבְּנוּ ז"ל, בַּחֲוָרֵי חֻמַּד שְׂיִלְמְדוּ תוֹרָה בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה, וַיִּתְבוּדְדוּ עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, וַיֵּאמְרוּ תְּהִלִּים, וַיִּגְדְּלוּ וַיִּצְמַחוּ לְאֵילָנוֹת רַבְּרִבִּין, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזְפָה לָזֶה, אִם תְּהִיָּה רַק חֲזַק וְאַמִּיץ לְחַזֵּק לְאַמֵּץ אֶת הַבַּחֲוָרִים, וַתְּדַבֵּר עִמָּם רַק בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שְׁמַיִם וְסְפוּרֵי צְדִיקִים, וְאַנִּי עוֹד

אָכְתָב לָךְ בַּפְּרָטִיּוֹת אֶת הַסְּדֵרֵי הַלְמוּד שֶׁתִּלְמַד עִמָּהֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּגִיל בַּר מִצְוָה, וְצָרִיכִים לְצַמְצֵם לָהֶם אֶת הָאוֹר מֵאֵד מֵאֵד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֹסֶן וְשִׁלּוּם, רַבּוּי אוֹר, צָרִיכִים לָתֵת לָהֶם לְכָל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים אוֹ שֶׁלֹּשׁ לְצֵאת בַּחוּץ לְשַׁחַק בְּכַדּוֹר וְכוּ' וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר מְשַׁחֲקִים וְכוּ' וְכוּ', כִּדְי לְפִתּוֹחַ אֶת דַּעְתָּם, כִּי קָשָׁה לְהַחְזִיק בַּחוּרִים סְגוּר וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים לָתֵת לָהֶם לְהַתְּפָרֵק קִצָּת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הֵם יִקְלְטוּ אֶת הַלְמוּד שֶׁרְצִיתִי שֶׁתִּלְמַד עִמָּהֶם שְׁעוֹר עֵינּוֹן מִמְּסַכֶּת סִפָּה אֵיזָה פֶּרֶק שֶׁתְּרַצֶּה, וְשְׁעוֹר פְּשוּט בַּתְּעֻנִית, מְלַבֵּד זֹאת מִשְׁנֵה בְרוּרָה הַלְכוֹת תְּפִלִּין, כִּי כֻלָּם בְּגִיל בַּר-מִצְוָה, קִדְּם בַּר-מִצְוָה, אוֹ אַחַר בַּר-מִצְוָה, וְטוֹב שֶׁיִּלְמְדוּ בְּעֵינּוֹן פְּעַם אַחַת לְכָל הַפְּחוֹת בִּימֵי חַיֵּיהֶם הַלְכוֹת תְּפִלִּין, כִּי זֶה הַמִּצְוָה שֶׁצָּרִיכִים לְקַיֵּם כָּל הַחַיִּים, וַיִּנְקוּתָא כְּלִילָא דְיִרְדָּא (שְׁבַת קנ"ב), מַה שֶׁלּוֹמְדִים בִּימֵי הַיְלָדוּת זֶה נִחְקָק בָּהֶם, וּמְלַבֵּד זֹאת כִּדְאִי לְלַמַּד עִמָּהֶם "קִצּוֹר לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְסִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, וּמַה טוֹב וּמַה נְעִים לְשֵׁים דְגַשׁ עַל "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" הוּא הַשְּׁלַחַן עֲרוּף שֶׁל הַמִּדּוֹת, וְכֵן לְלַמַּד עִמָּהֶם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי, וְהַלְמוּדִים הַלְלוּ הֵם הַיְסוּד, וְאִם יֵשׁ לָהֶם פְּנָאִי, שִׁיאֲמָרוּ הַרְבֵּה מְשֻׁנּוּת וְהַרְבֵּה תְהִלִּים, וַיִּתְּפִלְלוּ בְּכּוֹנֵה, וְגַם לְהַרְגִיל אוֹתָם לְצֵאת קִצָּת לְהַתְּבוֹדְדוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, וְזֶה הַבְּסִיס וְהַיְסוּד מַה שֶׁרְצִיתִי מִהַבְּחוּרִים, סוּף כָּל סוּף הֵם בְּגִיל צְעִיר, בְּגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, וְאֲנִי מְקַנְוֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ מֵאֵד, וַיִּגְדְּלוּ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְעַם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו רָאֵה לְהַתְּאָזֵר בְּעֻזּוֹת וּבְסִבְלָנוֹת דְּקִדְּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל שְׁבַת שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִם אֶפְשָׁר לוֹמַר בְּכָל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית אֵיזָה מֵאֲמָר מ'לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וּבַפְּרָט שֶׁאֲתָה זוֹכֵר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁנִּדְּבָרוּ בִּינֵינוּ, וּכְבָר נִדְּפָסוּ עֲכָשׁוּ בְּסִפְרֵי "דְּרָשׁוֹת מוֹהַר"א ש" חֶלֶק א' וְחֶלֶק ב', וּבְקָרוֹב יִדְּפִיסוּ גַם חֶלֶק ג' וְחֶלֶק ד' וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא חֲסִרִים לָךְ דְּבוּרִים, אֲךָ אֲתָה צָרִיף לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל.

וְכֵן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם אֲתָה יְכוֹל לְאַסֵּף כְּמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, לְלַמַּד עִמָּם בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר ב' "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁעוֹרִים

כְּסִדְרָן לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלָּה, וּבְכָל יוֹם לְלַמַּד קִצָּת, אִךְ עָלֶיךָ לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עָלֶיךָ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאִזּוּ תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

תִּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! כִּי אֲנִי יְכוֹל לְהֶאֱרִיךְ לָךְ עוֹד מְאוֹת עֲמוּדִים, אִךְ פָּשוּט הַזְמַן לֹא בִּיָּדִי, וְאֲנִי מְאֹד טְרוּד, וְחִשְׁבֹּתִי לְהַגִּיד לָךְ אֵת זֶה כְּשֶׁאֲבוֹא בַּשְּׁבִיעַ הַבָּא פָּנִים אֶל פָּנִים, אִךְ מִי יוֹדֵעַ אִם יִהְיֶה לִי זְמַן וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאֲמַר לָךְ דְּבַר זֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁתִּשְׁכַּח, אֲבָל כִּי שְׁנֵה מְדַפֵּס שְׁחוּר עַל גְּבִי לְבָן, תִּמְיֵד יִהְיֶה לָךְ הַמְּכַתֵּב הַזֶּה וְתוּכַל לְקַרֵּא בוֹ; כִּי בְּאֵמַת בְּזֵה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכַפְרֵט מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵסֶק עִם הָרַבִּים, הוּא צָרִיךְ הִתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל, וְאֲסוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם יִהְיֶה מֶה שֵׁיהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךְ שֵׁיהִיָּה, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כְּתִבְתִּי מְכַתֵּב לְ... מֵהַעֲשִׂירוֹת שְׁלִי... וּכְדֹאֵי שֶׁתִּקַּח הָעֵתָק מֵהַמְּכַתֵּב הַזֶּה, כִּי גַם אֵת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה תִּצְטָרֵךְ, כִּדְּרֵי לְהַסְבִּיר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֶה קוֹרָה כָּאֵן, וְאֶקְוֶה שֶׁתִּבְיֵן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר לְהִתְחַזְּקוֹת וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם.

י"ח תתפז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אִךְ שֶׁאֲתַמּוּל כְּתִבְתִּי לָךְ מְכַתֵּב, וּבוֹ חִזְקָתִי וְנִחְמָתִי אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ אֵלֶיךָ עוֹד פַּעַם בְּמְכַתֵּב אוֹלֵי אֲזַכֶּה לְחִזְקֶךָ וּלְאֲמָצֶךָ עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת וַחֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה, וְכָל אֶחָד מִסִּתְּבֹךְ בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים, צָרוֹת וַיִּסְוִרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, עִם כָּל זֹאת עֵקֶר גְּדֻלַּת בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁזְזָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עָבַר עֲלִיךָ מֵהַ שְׁעָבֵר, רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה מֵהַ שְׁיִהְיֶה וַיִּהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, שְׂזִכִּיתָ לְהַתְּנוּדַע מִרְבֵּנוֹ ו"ל, כִּי מֵהַ הָיִיתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רְבֵנוֹ ו"ל, וְאִךָ שֶׁהִתְקַרְבוֹת אֵל רְבֵנוֹ ו"ל בְּאֵה מְאֹד קָשָׁה, כִּי יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אֲבָל אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף נְצַלִּיחַ דְּרַכְנוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּה שְׁלוֹם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי נְחֻן פָּרַק כ"ח): כָּל הַמְּשִׁים שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאֵלוֹ מְשִׁים שְׁלוֹם בְּיִשְׂרָאֵל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מְלֵךְ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ; וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, הוּא בְּאִמַּת מְלֵךְ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, כִּי אֲשֶׁתוֹ עוֹנֶרֶת לוֹ, וְאִתָּהּ צָרִיךְ לְהַתִּיעֵץ עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל דְּבָר, וּשְׁנִיכֶם תְּחַזְּקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ הַיָּטֵב הַיָּטֵב מֵהַ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, אִךָ מֵצַד שְׁנֵי תַדַּע, שְׁדִיקָא כְּאֵן בְּיִבְנָאֵל, תִּזְכֶּה לְבָנִים קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, שְׁנִזְכֶּה לְגַדֵּל אוֹתָם עַל-פִּי דְרָכֵי רְבֵנוֹ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וּנְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, כְּדֵי שְׁיִהְיוּ טְהוֹרִים וְקְדוֹשִׁים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית.

נָא וְנָא, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת הַרְבֵּה נַחַת — הֵן מִמָּךְ בְּעֲצֻמְךָ, וְהֵן מִלְּדִיךָ, וְהֵן מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. בְּנֹדָאֵי זֶה נְסִיּוֹן קָשָׁה לָנוּ שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְעָלֵינוּ

להחזיק מעמד לא להשבר משום דבר שבעולם, וסוף כל סוף אנחנו סובלים מהסמ"ף-מ"ם מה שאנחנו סובלים — מסירות וצרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שגזקה כבר לצאת מכל זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש מתפלל בעדך, שתצא מכל חובותיך, ותהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך לבריות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, י"ח אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידי היקר! כל-כך הרבה זמן אני רוצה לכתב לך, ובכל יום יש לי מניעות וטרדות אחרות, שאני דוחה את זה מיום ליום ומשעה לשעה, עד שאין הזמן בידי, עם כל זאת אמרתי לרוץ שורותים אלו אליך, ואף שבשבוע הבא אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, בעזרתו יתברך ובחסד חנם, גזקה לבוא לארצנו הקדושה, עם כל זאת מי יודע אם יצא לנו לדבר, ומכל שכן באריכות.

כונתי במכתבי הגה לספר לך מה שאני יודע במיוחד מכמה אברכים שבין אנשי שלומנו, שאתה פשוט החיות שלהם והמשענת שלהם, וכל מה שקבלו ביהדות הוא רק על-ידי ההלכה שלמדת אתם, כי הם אף פעם לא למדו ולא ידעו שום דבר מיהדות, פשוטו כמשמעו, ואצלך למדו, ועל-כן "אם קטן אתה בעיניך", תדע שעליך נפל חובת היום, והחזק מעמד, אני יודע שגה מאד קשה, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, אם תחזק ותחזיק מעמד, אז תראה נסים וגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. ואני מקנה לפנני

יִתְבָּרֵךְ, שְׁתַּהֲיֶה מוֹרֵה צֶדֶק בְּקַהְלָתֵנוּ, וְתִמְשִׁיךְ לְשֹׁמֵשׁ בְּעֵינַי
הַמְרֵאוֹת וְכוּ' וְכֵן יִתֵּר הַדִּינִים וְהַהֲלָכוֹת וְכוּ'.

וְתִדַע, בְּאִפְּן שֶׁהָאָדָם יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּבִפְרָט בְּפִסְקֵי הוֹרָאָה, לְהוֹרוֹת לְאַחֵרִים הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה וְכוּ' וְכוּ',
הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּטוֹחַ בְּעֵצְמוֹ, הֵינּוּ שְׂיֵהִיָּה לוֹ גַב חֲזֵק וּבִטְחוֹן
עֲצָמִי, וְעַל נִקְדָּה זֹו מְכַרַח כָּל בְּעַל הוֹרָאָה לְעַבְדוֹ, שְׂיֵהִיָּה לוֹ בִּטְחוֹן
עֲצָמִי. וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל בְּעַת שֶׁבִקֵּשׁ אוֹתוֹ
שְׂיֵהִיָּה רַב, וְהַתְּאוּנָן מוֹהַרְנ"ת ו"ל וְאָמַר: "רַבִּי, הֲלֹא אֲנִי מִפְּחַד
מִהוֹרָאָה". עֲנָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ ו"ל: "אִם יֵשׁ לָךְ עַל מִי לְסַמְךָ, מֶה
עָלֶיךָ לְפַחַד" וְכוּ' וְכוּ', וְכֹונֵת רַבֵּנוּ ו"ל הֵיִתְהָ, כְּדִי לְהַכְנִיס בּוֹ
בִּטְחוֹן עֲצָמִי, כִּי בְּאִפְּן לְפִסֵּק שְׂאֵלוֹת בְּהֲלָכָה, צְרִיכִים בִּטְחוֹן עֲצָמִי,
בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְלַמֵּד, אֲבָל מִי שִׁיּוֹדֵעַ לְלַמֵּד, וְיוֹדֵעַ לְהִרְאוֹת אֵיפֹה
הַהֲלָכָה וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' הִיא הַהֲלָכָה וְכוּ' וְכוּ', מִצְוָה עָלָיו לְהוֹרוֹת
וּלְגַלוֹת לְאַחֵרִים, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעַל הוֹרָאָה, וְלֹא
כְּאֲשֶׁר קוֹרֵה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּעַתִּים הַלְלוּ, אֲשֶׁר כָּל בּוֹר וְעַם
הָאָרֶץ נַעֲשֶׂה רַב בְּיִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְהוּא מְקַלְקֵל יוֹתֵר מִמֶּה
שֶׁמִּתְקַן, כִּיּוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּיַבְנָאֵל, אֵיךְ שֶׁקָּל
שֶׁבִקְלִים נַעֲשֶׂה רַב, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּאִסּוּר פְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֲשֶׁר לֹא הָיָה מִים בְּאוֹצַר כָּלֵל,
וְנִמְצָא שֶׁטְּבָלוֹ בְּאִמְבִּטָּה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְעַל דְּבַר זֶה לֹא אֶמְחַל
לוֹ לְעוֹלָם, וְאִין לָנוּ שׁוּם עֵסֶק עִם רָשָׁע מְרָשָׁע פְּזָה, וְעַל-כֵּן אִם
כָּאֵלוּ הֵם הַרְעֵ-בְנִים שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, לְמָה לֹא תַהֲיֶה מוֹרֵה
הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַפּוֹסְקִים, וְתַהֲיֶה חֲזֵק וְאִמִּין לְלַמֵּד
בְּכָל לִילָה אֲפֵלוֹ לְמַנִּין אַנְשִׁים הַלְכוֹת, וּבִפְרָט קִדְּם קִבְּלַת שְׂבַת,
שֶׁתְּדַרֵּשׁ בְּרַבִּים מִהַלְכוֹת שְׂבַת, וְאִם הֵיִתְ יוֹדֵעַ מֶה פְּעֻלַת בְּהֲלָכוֹת
שֶׁאֲתָה לּוֹמַד בְּרַבִּים, הֵיִתְ שֶׁשׁ וְשִׁמַח וְרוֹקֵד, כִּי סוּף כָּל סוּף יָמֵי
חַיֵּינוּ הֶבֶל וְשְׁנוֹתֵינוּ פּוֹרְחוֹת כְּצֵל צְפוּר הַפּוֹרַח בְּאוֹר, הִנֵּה אַנְחֵנוּ
כָּאֵן וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה שָׁם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד,
וְאַל תַּתְּפַעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲתָה תַהֲיֶה חֲזֵק וְאִמִּין מְאֹד
לְקַבֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלְלַמֵּד אֲתָם הַהֲלָכוֹת, כִּי אֲתָה הַמְּבַחֵר

שְׁבָכַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל בְּפֶרֶט הַזֶּה, וְאֲנִי חֹזֵק בְּדַבְּרוּרֵי אֵלֶּה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ, וְתִדְעַ שְׁפַעֲלֶתָ כְּכֹר הַרְבֵּה מְאֹד, וְהַרְבֵּה מְשֻׁפָּחוֹת מִבֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁנֹּו אֶת דְּרָךְ חַיֵּיהֶם בְּזִכּוֹת הַהִלְכוֹת שְׁלֵמֵדָתָ עִמָּהֶם, וְגַם רַבְּנוּ וְ"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנִזְנֶפֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֹזֵק וְאֲמִיץ בְּנִקְדָּה זֹו מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ, שְׁתִּזְכְּרוּ לְהַצְלִיחַ, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְתִזְכְּרוּ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל. רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּרְאֶה אֶת מִכְתָּבֵי זֶה לְאֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁגַם הִיא צָרִיכָה חֲזוּק גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲבָל, לְדַעַתִּי, הִיא צָרִיכָה לְהִיּוֹת שְׁמֻחָה וְעַלִּיזָה, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, זְכָתָה לְבַעַל כְּזֶה, שְׁמֻזָּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יְדוֹ (אָבוֹת ה, יח), וְזְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ, וּבְזְכוֹת זְכוֹת הַרְבִּים אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גִיּהֲנוּם, אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת וְכוּ' וְהַרְבֵּה חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְהַרְבֵּה סְפִקוֹת וְכוּ', אֲבָל דְּבָר זֶה יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם, אֲבָל כָּאֵן, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲתָה רוֹאֶה אֶת הַפְּעֻלוֹת טוֹבוֹת שְׁאֲתָה פּוֹעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּרוּ לְרוֹוֹת רַב גַּחַת מִבְּנֵיךָ שְׁנִכְנַס עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה, וְיִהְיֶה מְצֻלַח מְאֹד בְּלַמוּד, וְיִצְלִיחַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵגִיּוֹת, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ וּמְכָל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ.

הַעֲקֵר רָאָה לְהִיּוֹת סְבָלָן גָּדוֹל עִמוֹ, וְאֵל תִּדְחַק עָלָיו כָּלֵל, וְאֵז

תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ עִם יְלִדֶיךָ, כִּי עַקֵּר הַהֲצִלָּחָה עִם יְלָדִים — כְּשֶׁאֵין
דוֹחֵקִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק הוֹלְכִים עִמָּהֶם בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה עַד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, וְאִז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֲקֵב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אִף שֶׁדְּבַרְתָּ עִמִּי אֶתְמוּל, עִם כָּל זֹאת אֶמְרָתִי לְרוּץ אֲלֶיךָ
שׁוֹרוֹתִים, אִוְלִי אֶזְכֶּה לְחִזְקֶךָ וּלְאַמְצָךָ.

עַל-פִּי הַלְכָה מִתֵּר לְךָ לֵילֶךְ לְקַבֵּץ צְדָקָה, כִּי אַתָּה בְּכֹלֵל עָנִי,
וַיַּעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתֵּצֵא מִהַעֲנִיּוֹת וְלֹא תִצְטָרֵךְ לִידֵי
מִתְנַת בְּשׁוֹר וְדָם, וְתוּכַל לְחַזֵּר וּלְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ז"ל בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֵז.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוּלָם, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁצָרִיכִים לְמַנַּע כָּל מִינֵי מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת בֵּין
בְּנֵי-אָדָם, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא
תִּהְיֶה מַחְלָקָת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתַעֲשֶׂה כְּפִי חֲכַמְתְּךָ, שֶׁלֹּא יִתְרַבֶּה,
חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, הַמַּחְלָקָת, וְדִי לְחַכְמָא, כִּי לְשׁוֹן-הֶרַע אֶחָד יָכוֹל לְהַפִּיל
וּלְהַחְרִיב הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ אַחֲרֶיךָ לְתַקֵּן, וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים חֲכָמָה וְשָׂכֵל גְּדוֹל לֹא לְהַרְבּוֹת בְּמַחְלָקָת, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים בסדרן במשניות, ותאמר פרק אחר פרק, אשר האמירה בעלמא מאד מסגלת להנשמה, וכמו־כן תאמר הרבה שלחן ערוך מחבר רמ"א, ותתחיל מארח חיים, וכשתזכה לסיים תתחיל עוד פעם, באפן שתזכה כל ימי חיך לסיים פעם אחר פעם ד' חלקי שלחן ערוך.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, י"ח אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברסלב", תלמידי "היכל־הקדש", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה צוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר בעתים הללו, שאנחנו מכינים את עצמנו לימים הנוראים הבאים ונכנסים אלינו, והם ימי אלול, ימי תשובה, ימי התחזקות והתעוררות, להכין את עצמנו לקבל את התקונים הנוראים בראש השנה הקדוש והנורא, פי באמת בראש השנה הקדוש־ברוך־הוא כותב את התקציב להאדם על כל השנה, ועל־פן צריכים לשוב בתשובה שלמה בחדש האחרון של כל השנה, ולעשות לעצמנו חשבון הנפש — מה עשינו? ובמה בלינו את הימים והלילות, השבועות והחדשים שבשנה הזו, והחדש אלול הוא החדש שנבחר בעבור זה לזכות לעשות חשבון הנפש

— איך עברה לנו השנה שעברה, כדי שנוזקה לתקן את מעשינו בשנה הבאה עלינו לטובה, ועל-כן דורשי רשומות אמרו: אלו"ל — ראשי תבות (קהלת א, יג): ונתתי את לבי לדרש, כי ב'מים אלו ימי אלול, צריך כל אדם לתן אל לבו לדרש ולחפש ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא. ואמרו: אלו"ל — ראשי תבות (ירמיה כט, יא): ל'תת ל'כם אחרית ו'תקנה, כי אם האדם נותן אל לבו לדרש את הקדוש-ברוך-הוא, ומישב את עצמו מה עשה כל השנה, על-ידי-זה נכון לבו יהיה בטוח, שתהיה לו אחרית ותקנה טובה, ויקבל את ראש השנה בקדושה ובטהרה.

אף עליכם לדעת, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר השלום והאהבה והאחווה בין אחד להשני, ועל-כן אלו"ל — ראשי תבות (שמות יח, ז): וישאלו איש לרעהו לשלום, שבימים אלו ימי אלול הקדושים, צריכים להשלים אחד עם השני, וישאלו איש לרעהו לשלום, ואפלו אם היו לו אילו חשבונות פ'רטיים עם מישהו כל השנה, בחדש אלול צריכים להשלים עמו, כי עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, הוא רק לעשות פ'רודים בין נשמות ישראל. ועלינו לחזק את עצמנו ביותר באהבת חברים ובאהבת ישראל, ולהיות בשלום אחד עם חב'רו, ועל-ידי-זה יתבטל הסמ"ך-מ"ם לגמרי, וזה אלו"ל' — ראשי תבות (ויקרא כו, ז): ונפלו אויביכם לפניכם ל'חרב, כי דיקא בימי אלול, שזוכים לשוב בתשובה אמיתית, זוכים שהאויבים שלנו נופלים לפנינו, כמו שנופלים לפני ח'רב. ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א, סימן ב'), שהח'רב הזו היא ח'רב התפלה, ועל-כן צריכים רק לתלות עינינו אליו יתברך, ולבקש כל מה שאנחנו צריכים רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה נצליח ד'רכנו. ועל-כן אלו"ל — ראשי תבות (ס'פ' נא, ז): אנו ל'יה ו'עינינו ל'יה, כי אין לנו עצה אחרת רק לתלות עינינו להקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך מה שאנחנו צריכים, ואז דיקא על-ידי-זה נוזקה להצליח כל ימי חיינו.

מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, בשעה

אֲשֶׁר י"ח תתצב בַּנְחַל רלא

שְׁהוּא מִתְבּוֹדֵד עֲצָמוּ אֱלִיו יתְבַרֵךְ, שְׁיִזְכִּירֵנִי לְטוֹבָה, וְאֶהְיֶה לָכֶם
אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה בְּתוֹךְ
סִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים, וְנִזְכָּה לֵהִיּוֹת אֲצֶל
רַבֵּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה...

י"ח תתצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר עֶקֶב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲתַמּוּל הוֹדִיעַ לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, דֶּרֶךְ הַפֶּקֶס אֶת כָּל מַה שֶּׁאֶתָּ
פּוֹעֵלֶת וּמְתַנַּעֵת לְרוּיָן וְלִדְפַק עַל דִּלְתוֹת הַמְשַׁרְדִּים בְּעֵנִין תִּקְצִיבִים
לְמַעַן מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וּבְאֻמַּת אֵין מְלִים בְּפִי לְשִׁבַח וּלְפֶאֶר
אוֹתָךְ עַל גְּדֹל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁאֶת מַכְנִיסָה בָּזָה, וּמְמַשׁ אֵינִי רוֹאֶה
מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֶיךָ, כִּי הֵגֵן וְכֵן הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה כְּתָה א' לֹא
הָיָה קָיָם אִם לֹא הֵייתִי רָצָה אַחֵר הַתִּקְצִיב, וְכֵן עֲכָשׁוּ הַיְשִׁיבָה קִטְנָה,
שְׁבַעֲזֹרְתוֹ יתְבַרֵךְ שְׁמוֹ, יִתְחִילוּ לְלַמֵּד בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל, אֵינִי רוֹאֶה
אִם לֹא הָיָה לִי הַתִּקְצִיב שְׁלָךְ, אֵיךְ הֵייתִי יְכוּל לְתַן לוֹ מִשְׁכָּרְת, וְעַל-כֵּן תְּהִי מִשְׁכָּרְתְּךָ שְׁלֵמָה, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּמִּיד
תִּכְנִיסֵי אֶת עֲצָמְךָ בְּעַבּוּדַת הַכֶּלֶל, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכִּי לְרוּוֹת רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מִהֵילָדִים שְׁלָךְ, וּכְשֶׁהֵם יִגְדְּלוּ, כְּכֹר יִמְצְאוּ הַכֹּל מִן הַמוֹכֵן,
וְכֵן גִּזְכָּה לְחַתֵּן אֶת כָּל הֵילָדִים בְּגִיל צַעִיר, וְיִגְדְּלוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה.

עֲכָשׁוּ בְּעֵנִין בֵּית-הַסֵּפֶר כְּפִי שֶׁהָיָה כְּתוּב בְּפֶקֶס, אֵין יוֹתֵר
מִכְּעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ בָּנוֹת, וְנוֹפְלוֹת עָלַי חֲמֵשׁ מִשְׁכוּרוֹת: אַרְבַּע מוֹרוֹת
וְאַחַת מִשְׁלִימָה מְלַבֵּד הַשֶּׁכֶר דִּירָה, וְהֵנָּה בְּעֵצָם הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים,
שֶׁהָיָה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר מִשְׁלָנוּ, אֵיךְ אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְהַחֲזִיק חֲמֵשׁ
מִשְׁכוּרוֹת פְּלוֹס שֶׁכֶר הַדִּירָה, כְּשֶׁאֵין בְּיָדִי לְפָרְטָה אֲפִלוּ שְׁנֵי
פְּרוּטָה, וְעַל-כֵּן לְדַעֲתִי, שֶׁ... תַּחֲזֹר וְתַהֲיֶה הַמּוֹרָה בְּגֵן לְשָׁנָה הַבָּא,
וְכֵן ... תַּהֲיֶה הָעוֹזֵרֶת שְׁלָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹאֶה אֵיזָה מְרָאָה מְקוּם

לְשֵׁלֶם חֲמֵשׁ מִשְׁכוּרוֹת, עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תַחֲכִי עַד שֶׁאֲבוֹא
בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַרֵךְ שְׁמוֹ בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא, וְנִדְבֵר מִזֶּה.

אָנֹכִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, כִּי יֵשׁ עֲנָנִים שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ח אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תֹּאמַר ל... שִׁישְׁתַּדֵּל לְלַחֵץ עַל זֶה שְׁעוֹשָׂה אֶת הַקִּיר אָבֵן שִׁיגְמֹר
גַּם מֵהַצֵּד הַשְּׁנַי עַד שֶׁאֲנִי בָּא, וְכֵן אֶת הַקְּבֵלָן, שִׁיגְמֹר עִם הַגֶּשֶׁר,
עַד שֶׁאֲנִי בָּא, וְכֵן לְמִטָּה בְּעֶזְרַת נָשִׁים יֵשׁ קִיר קָטָן שֶׁצָּרִיכִים לְבָנוֹת,
כְּדֵי שִׁיְהִיָּה הַמְּקוֹם סְגוּר, שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲבֹר שָׁם בֵּין הַגְּבָרִים לְהַנָּשִׁים
(הוּא כָּבֵד יְבִין אֵל מָה אֲנִי מִתְּפוֹן), וְכֵן לְלַחֵץ עַל הַרְצָפִים, שִׁיגְמֹרוּ
עַד שֶׁאֲנִי בָּא, בְּאִפְסָן שִׁיוּכְלוּ לְסֵדֶר כָּבֵד אֶת הַסְּפָרִיָּה שְׁלִי בְּתוֹךְ חֲדָר
הַסְּפָרִים שְׁלִי הַחֲדָשׁ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְקַשֵּׁר אֵל ...
שִׁיאֲרִגֵּן אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שִׁיעֲבִירוּ אֶת הַסְּפָרִיָּה עִם כָּל הַסְּפָרִים
בְּתוֹךְ חֲדָרֵי, וְכֵן יִסְדְּרוּ אֶת הַדִּירָה, וְכֵן תֹּאמַר ל... שִׁיִּלְחֵץ מְאֹד עַל
זֶה שְׁעוֹשָׂה אֶת הַחֲלוּנוֹת, שֶׁיְבֹא וְיִרְפִּיב אֶת כָּל הַחֲלוּנוֹת הַמְּנַחִים
עֲכָשׁוּ בְּסֵלוֹן שְׁלִי, וְשֵׁם הִיא מִמֶּשׁ מֵהַפְּכָה, וְרֹאֵה לְדוּחַ אִם הוּא
הוֹרִיד אֶת הָעֲמוּד בְּמִטְבָּח, וְכֵן אִם הוּא כָּבֵד פָּרֵץ אֶת הַקִּיר בְּתוֹךְ
הַדִּירָה הַיְשָׁנָה אֵל הַחֲדָשָׁה?! וְאִם לֹא, שִׁיעֲשֵׂה מְאֻמְצִים לַעֲשׂוֹתוֹ
מִחֵר, כִּי פֶשׁוּט אֲשֵׁתִי לֹא יְכוּלָה לְנָשֵׁם אֲבָק וְכוּ', וְיַעֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד.

אֶת הַמְּכַתְּבִים הַרְצוּפִים פֶּה תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר
לְיִבְנָאֵל, כִּי הֵם נִחוּצִים, וְאֶת הַמְּכַתְּבִ שְׁלָךְ אֶתָּה יְכוּל לְהַעֲתִיק
וּלְמִסֵּר ל... כְּדֵי שִׁיִּדַע מֵה קוֹרָה כָּאֵן, וְיִהְיֶה לוֹ בְּפָנָיו תְּמוּנָה בְּרוּרָה.

וְכֵן הָיָה טוֹב שְׁאֶשְׁתַּף תְּקָרִיא דְּרַף הַטְּלָפוֹן לְ... חֶלֶק מִהַמְכַתֵּב שְׁלֶךְ... שְׁאֵנִי מְלַךְ שֶׁל כָּל הַכִּסְפִּים בְּכָל הָעוֹלָם...

תֹּאמֶר לְ... שְׁקַשֶּׁה לִי עֲכָשׁוּ לְצַלְצֵל דְּרַף הַטְּלָפוֹן, כִּי קִבַּלְתִּי חֲשׁבוֹן כְּזֶה, שְׁאֵנִי יְכוֹל לְנַסֵּעַ שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, מִמָּשׁ הוּן תּוֹעֲפוֹת כְּאַלְפִים דוֹלָר.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ח תתצד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֹדֵר עֲקֵב, כ' אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּמִדַּת אֱהָבָה וְשְׁלוֹם, כִּי לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמְחִזִּיק בְּרָכָה כְּמוֹ הַשְׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג'), וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַשְׁלוֹם הוּא, כְּשֵׁיִשׁ לוֹ פֶּה, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו), הֵינּוּ שְׁיִכּוּל לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ, כִּי יֵשׁ לְפַעְמִים שְׁלוֹם כְּזֶה שְׁאֶחָד בְּשְׁלוֹם עִם חֲבֵרוֹ, אֲבָל אֵינּוּ מְדַבֵּר עִמוֹ, אֲבָל זֶה לֹא נִקְרָא שְׁלוֹם, כִּי זֶה רַק שְׁלוֹם הַמְדָּמָה, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַשְׁלוֹם כְּשִׁמְדַבְּרִים עִם זוּלָתוֹ, וְעַל-כֵּן אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁזּוֹכִים לְדַבֵּר עִם אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְחִזּוֹקם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹרָרָם וּלְקַרְבָּם אֵלָיו, וּכְמֵאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: כְּמוֹ שְׁצִרִיכִים לְאַהֲבָה אֶת הָאָב, בֵּן צִרִיכִים לְאַהֲבָה אֶת הַבָּנִים, וְהָיָה רְגִיל לֹאמֹר, אֲשֶׁר "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעְיָךְ כְּמוֹךָ" הוּא פְּרוּשׁ עַל "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת הַוּיִ"ה אֱלֹקֶיךָ", הֵינּוּ אֵינְךָ יוֹדְעִים שְׁבַר יִשְׂרָאֵל אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כְּשִׁאוֹהֵב אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אָמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת פָּרָק ד'): הֵנּוּ מְקַדִּים בְּשְׁלוֹם כָּל אָדָם; כִּי צִרִיכִים לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּלְהַקְדִּימוֹ בְּשְׁלוֹם שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא (שבת י), ובזה שמתחזקים ומאמצים את נשמות ישראל, בזה עולים שעשועים גדולים למעלה אצלו יתברך, כי בזה מתבטאת אהבת הקדוש-ברוך-הוא. אשרי מי שזוכה להתעסק בעבודה הקדושה הזו — לילך ולנסע נסיעות לחזק ולאמץ את כל נשברי הלב, ולהפית בהם רוח חיים. ואין אתם יכולים לתאר ולשער בדעתכם את גדל המצוה הזאת — לחזק את בר ישראל. ובעונותינו הרבים, בעתים הללו יש כל-כף הרבה סובלי חלאים רעים, רחמנא לישוזבן, וכן עובר על אחינו בני ישראל עניות ונדחקות, צרות ויסורים וחובות ומשפנתאות וכו', וכל אחד ואחד סובל מרירות עצומה, ובפרט הרוקים והרוקות וכו' וכו', וכן האברכים שאין להם שלום-בית וכו', ויש שאין להם ילדים וכו', וכשבאים לחזק ולאמץ אתם ולדבר על לבם, זו הצדקה הכי גדולה שיכולים רק לתת לבר ישראל, ומי שעוסק בעבודה הקדושה הזו — לחזק ולאמץ את הנשברי לב ולדבר על לבם, יש לו דעה בשמים, ומתחשבים עמו מאד מאד בכל העולמות, ואף שיכול להיות שבוה העולם מחרפים ומבזים אותו, אבל בשמים מאד מאד חשוב, כי משתבחים עמו בכל העולמות, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר כל בר ישראל המוסר את נפשו במסירות נפש לעזר לאחינו בני ישראל, ולחזקם ולאמץם ולעודדם ולדבר על לבם, אף זה לעצמת זה ברא הקדוש-ברוך-הוא את הסמ"ך-מ"ם בשביל הבחירה והנפסיון, וממנו באות כל הקנאות והשנאות חנם, שעל-ידי-זה נחרב בית מקדשנו, ועדין מרקד בינן (יומא ט).

ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! להתאחד יחד, ולצאת בכל יום להפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, ואל תעשו את זה בשביל פרנסה, אלא כדי לקיים את רצונו יתברך, לחזק ולאמץ את נשמות ישראל, ואז ממילא כבר מתן שכרכם יבוא בצדכם, כי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, אשרי מי שמוסר את נפשו בעבור נשמות ישראל, ומאיר בהם את אור האמונה הפשוטה בו יתברך, ומחזקם ומאמצם ומדבר על לבם, שעל-ידי-זה יתברך בכל הברכות הכתובות בתורה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ' אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲקוּנָה שׁ... הַסִּתְדֵר כָּבֵר עִם ... וְיָבֹא מְחַר. וְאַתָּה צְרִיף לְהַגִּיד
לוֹ, שְׁצַרִּיכִים לְשִׁים עָלָיו לַחֵץ גָּדוֹל, כִּי זֶה טָבַע שֶׁל הָעַרְבִים, אִם
לֹא שְׂמִים עֲלֵיהֶם לַחֵץ, הֵם אוֹהֲבִים לְהַשְׁתַּמֵּט יוֹם יוֹמִים, וְעַל-כֵּן
יַפְעִיל עָלָיו לַחֵץ גָּדוֹל, וּבִפְרָט שְׂיֵאמַר לוֹ, שְׂיֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה
עֲבוֹדוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְהַתְנַדֵּעַ מַה שְׁלוֹם הַבֵּן שֶׁל ... וְהֵאֵם הוּא עֲדִין
בְּבֵית-חֹלִים, תִּצְלַל לֹא לְבֵית, וְתִשְׁאַל לְשְׁלוֹם בְּנוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמַתְפַּלֵּל, שְׂיִהְיֶה כָּבֵר סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּחֵינוּ, תְּחַלֵּה וְרֵאשׁ
לְפָדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ, שְׂנֹזְכָה לְהַכִּין אֶת עֲצָמֵנוּ לְנִסְעַ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְּנוּ
ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ' אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְדוּחַ מ... מַה פָּעְלוּ הַיּוֹם, וְתֵאמַר לוֹ שְׂיִהְיֶה חֶזֶק וְאַמִּיץ
מְאֹד, וְיִהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה "הַמְשָׁנָה פְּרִיילִיךְ", כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ
לוֹ חֶלֶק בְּבִנְיַת הַבַּיִת הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה בֵּית שְׂמִגְדָּלִים שָׁם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
וּתְפִלָּה וּגְמִילוֹת חֲסִדִים, צְדָקָה וְהַתְחַזְּקוֹת לְכָל נְשִׁבְרֵי לֵב בְּעוֹלָם,

וְאִסּוּר לְהַכְנִיס בְּפִיחַד אוֹ בְּלַחֲץ אֶפְלוֹ כְּרָגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

תְּדוּחַ הָאֵם מְסַרֶת אֶת הַמְּכַתְּבִים, וְמָה הַתְּגוּבָה, וְכֵן מָה אוֹדוֹת הַשְּׁטְרִימֵל.

וְעַל כָּלֵם — גַּם אֶתָּה וְאֶשְׁתְּךָ תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַתֶּם מְדַפְּיִסִים אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּגִלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּעוֹלָם, וְגוֹרָמִים נַחַת-רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּצַפָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

י"ח תתצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ' אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלום וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂגַם אֶתָּה רוֹצֵה לְזָכוֹת לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוֹ ו'ל בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד. וּמוֹהֲרֵנוּ ו'ל אָמַר, שֶׁכָּל אֵלּוֹ שֶׁהָיוּ אֶצֶל רַבְּנוֹ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְהַגְאָלָה הַעֲתִידָה וְכוּ', וְדָבָר זֶה אֵי-אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאַחַר כָּלֵל, כִּי הֵם מְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר מְפֹמָה לָא גְּלִיָּא וְכוּ', בַּק דָּבָר זֶה צְרִיכִים לְזָכֹר מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ו'ל (תַּיִי-מוֹהֲרֵנוּ, סִימָן תה), אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מְכִין סְפָרִים עַל גְּדֻלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל הַנְּהַגַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן שְׂיִהְיָה מוֹכֵן מַחְזוֹר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיִהְיָה טוֹב בֵּין לְסְפָרִידִים וּבֵין לְאֶשְׁכְּנָזִים, שְׂיִהְיוּ מְדַפְּסִים שְׂתִי גַסְחָאוֹת שֶׁל הַפִּיּוּטִים, כִּי מָה שֶׁהַסְּפָרִידִים אוֹמְרִים לְפָנַי תְּקִיעַת שׁוֹפָר, הָאֶשְׁכְּנָזִים

לא אומרים, "עת רצון" וכו', וכן אצל הספרדים לא אומרים "ונתנה תקף" וכו', וצריכים להדפיס את שתי הגססאות וכו', כי בכל שנה יתרבה הקבוץ, ויצטרכו להדפיס את המחזור כל שנה.

ההכרח לקצר.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ח תתצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה רק לחזק עצמך תמיד ואל תפל בדעתך כלל, העקר רק להיות בשמחה. וצריך שתדע, אשר שמחה היא הכלי לקבל בו כל הישועות שבעולם, ולהפוך כל הצרות שנמשכות על בני-אדם, זה רק מתמת חסרון השמחה. וזהו כלל עצבות — זהו הסטרא אחרא, אף שמחה זוהי הקדשה, וזו מלחמה בין אור לחשך, בין טמאה לטהרה, ולכן מי שיש לו שכל, מתגבר בכל הפחות, רק להיות תמיד בשמחה, שאז ממילא ימשך רק אל הקדשה, וזוהי העבודה הכי קשה, כי האדם מתמת רבוי עוונותיו, נמשך רק אחר העצבות והמרה שחורה וכו', וזו צריכה להיות כל מלחמתו — איך זוכים להתגבר על המרירות והדכאון והעצבות וכו', ולמשך עצמו רק אל השמחה, וישמח עצמו עם כל גקדה ונקדה טובה שיש בנקדת יהדותו, והשמחה הזו שמשמח עצמו עם כל הנקודות טובות, זהו מקור הקדשה, זהו מקור הטהרה, זהו קדש הקדשים, אכן שתיה שמשם השתת העולם, אשרי מי שמגיע לשמחה זו העולה על כל השמחות!

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ח תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׁתְּק לְמַחְרָפֵי וְלִמְבֹזֵי נִפְשֶׁךָ וְכוּ', וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, שְׁזַהֲרוּ תִקְוֹן כָּל הַעֲוֹנוֹת — כְּשִׁמְחָרְפִים וּמְבֹזִים אֶת הָאָדָם, וְהוּא שׁוֹתֵק וְאִינוֹ עוֹנֶה לָהֶם כְּלוּם וְכוּ', וְאִף שְׁזַה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, שְׁאָדָם יִסְבֵּל עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זָהוּ עֵקֶר הַתִּקְוֹן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְהִתְהַפֵּךְ הַכֹּל בֵּין רֵגַע אֶחָד, לְתַכְלִית הַעֲלִיָּה וְכוּ', מַעֲלָה מַעֲלָה וְכוּ', וְלִכֵּן שִׁתְּק שִׁתְּק, וְאַל תַּעֲנֶה לְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲפֹלוֹ שְׁזַה כּוֹאֵב לָךְ, כִּי רַק עַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנִיעַ אֶת הַדָּם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׂמָאֵלִי וְכוּ', וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת נֹעֶשֶׂה אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַפֶּסֶא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), וְתִהְיֶה נֹעֶשֶׂה מְרַפְּכָה לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁרַבְנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט), שְׁאֲמִירַת חֲצוֹת הַיָּא כְּמוֹ פְּדִיּוֹן, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ אִיזוֹ יִשׁוּעָה, רְאוּי לוֹ לְקוֹם בְּחֲצוֹת לַיְלָה, וּלְאוּגֵן וּלְקוּגֵן עַל חֲרָבֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,

וּחְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִבְטִיחוּ לָנוּ (תַּעֲנִית ל'): כָּל הַמִּתְאָבְלִים עַל חֶרֶבֶן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ יֵרָאוּ בְּבִנְיָנָה.

וְהִנֵּה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הֵרָאשׁוֹן שְׁפָנָה שְׁלֵמָה עֶמֶד אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנָה, וְנִבְנָה בְּדִיוֹק לְאַחַר אַרְבַּע-מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיֵּשׁ לֹמֵר, שִׁנָּה כְּמִסְפֵּר הַקְּלָפָה לִילִי"ת הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגֶם-הַבְּרִית. וְלָכֵן אָמְרוּ חְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן כ"א), שְׁפָל זְמַן שְׁבִית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, לֹא לֶן אָדָם עִם עֲוֹן, כִּי תָמִיד שָׁל שַׁחַר כֶּפֶר עַל כָּל מָה שֶׁעָשָׂה הָאָדָם כָּל הַלֵּילָה, וְתָמִיד שָׁל בֵּין הָעַרְבִים כֶּפֶר עַל כָּל מָה שֶׁעָשָׂה הָאָדָם כָּל הַיּוֹם.

חֶרֶבֶן בֵּית רֵאשׁוֹן הָיָה עַל-יְדֵי נְבוּכַדְנֶצַּר הַרְשָׁע, וְאַחַר שְׁבַע־עֵשְׂרֵים שָׁנָה בָּנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי, וְנִחְרַב עַל-יְדֵי טִיטוּס הַרְשָׁע, וּמֵאֵז גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵאֲדַמְתָּנוּ הֵינּוּ מֵהַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה, וְכָל דּוֹר שָׁלֹא נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו — כָּאֵלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו, וְלָכֵן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן וּלְבַכּוֹת בְּכָל לַיְלָה עַל חֶרֶבֶן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַעֲלַמַּת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר יֵשׁ בִּיכְלָתוֹ לְקָרֵב אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְהוֹרִיד אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ לְמַטָּה, עַד שְׁכַלְם יִרְגִישׁוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (סוֹטָה ג'): בַּתְּחִלָּה הִיָּתָה הַשְּׂכִינָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בֵּינָן שְׁחָטָאוּ, סָלְקוּ אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַעְלָה, וְהַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים, כָּל עֶסְקָם לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה אֶצְלָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלָכֵן בָּעֵת חֲצוֹת פְּדָאֵי לְבַקֵּשׁ עַל שְׂכִינַת עֲזוֹ שֶׁהִלְכָה בְּגוֹלָה, וְאֵינָה נִמְצָאֵת עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן נִתְנָה רְשׁוּת לְהַמְזִיקִים לְאֲמוֹת הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת בָּנוּ כְּחַפְצֵיהֶם, אוֹ לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ וְכוּ'.

וְלָכֵן רָאָה וְגַם רָאָה לֹמֵר בְּכָל לַיְלָה סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עָלֶיךָ אֹר גָּדוֹל מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַהֲכָרַח לומר לך, שְׁעַנְיֵן שְׂדֵכְנוֹת זוּהֵי הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּלִי שׁוּם שְׂכָר תְּגִמּוּל וְכוּ', אֲכַל מֵאֵינְךָ אֶמְרוּ צְדִיקִים, שְׂאִין עוֹד מְעוֹת כְּשֵׁרוֹת כְּמוֹ 'שְׂדֵכְנוֹת גְּעֻלְט' (דְּמִי שְׂדֵכְנוֹת), וּמְסַגֵּל לִילְדִים, וְיֵשׁ הַרְבֵּה סְפוּרִים, שְׁלֹא הָיָה לְהַזְלוֹת יְלָדִים, וּבָאוּ אֶל צְדִיקִים, וְהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁשָׂאֵלוּ אוֹתָם — הָאֵם שְׁלָמוֹ דְּמִי שְׂדֵכְנוֹת, וּכְשֶׁהֲשִׁיבוּ: "לא". אֶמְרוּ: "נָא לְשַׁלֵּם וְתִפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא", וְכֵן הָיָה, וְלִכֵּן זְכוּר תִּזְכֹּר אֶת זֹאת הַיֵּטֵב. הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְפַל בְּיָאוּשׁ, וְאָסוּר לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ וְכוּ' וְכוּ', יִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה וְכוּ', אִין זֶה תְּרוּץ — אֲנִי לֹא יָכוֹל יוֹתֵר וְכוּ', אַף אֲחַד לֹא שׁוֹאֵל אוֹתְךָ וְכוּ', הָאָדָם צְרִיךְ רַק לְהִתְחַבֵּא בְּסִתָּר צַל פְּנֵפוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ לֹא יִתֵּן לְךָ לְפַל כְּלָל, הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי רְצוֹן הָאָדָם, כִּי הָרְצוֹן זֶהוּ הָעֶקֶר — לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הָרְצוֹן וְכוּ', רְצוֹן אוֹתִיּוֹת צְנוּר, כִּי עַל-יְדֵי הָרְצוֹן הַחֲזָק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ לוֹ חֲזָרָה כָּל מֶה שְׁרוּצָה.

אֲשֶׁר י"ח תתקג בַּנְחַל רמא

תֵּאֱמִין לִי, שְׂכַדַּי לָךְ לְעֵינַי וְלִלְמַד בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, עֲרַב, הַלְכָה ג', שֵׁשׁ מְדַבֵּר בְּאֲרִיכוֹת מִמַּעַלְת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, וַיֵּשׁ שֵׁם גְּלוּיִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַפְּלָבִים שְׁנוּבְחִים וְכוּ', לֹא צָרִיךְ לְהַשִּׁיב. הָאֵם רְאִיתָ פְּעַם שְׂפָלָב נוֹבַח עַל הָאָדָם, וְהָאָדָם מִתְהַפֵּף אֶל הַפְּלָב וְעוֹנֶה לוֹ בְּנִבְיָחָה?! ... הָרִי לְחֶסֶר דְּעָה יִחְשַׁב, כְּמוֹ-כֵן רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), שֶׁהַפְּלָבִים אֵלּוּ הֵם הַעֲזִי פְּנִים שְׂבִדוֹר, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצֻמוֹ מֵהֵם.

בְּעֵינַי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', תְּמִיד צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב): בְּכָל פְּעַם שְׂבָאִים אֶל הַצְּדִיק, צָרִיכָה לְהִיּוֹת בִּיאָה חֲדָשָׁה, הַתְּקַרְבוֹת חֲדָשָׁה, וְלֹא לֹאמַר: "אֲנִי כְּבָר מְקַרְב יִשְׁן" וְכוּ' (עֵינַי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֲסוּר לְהִיּוֹת יִשְׁן וְכוּ' עוֹבֵד... צָרִיכִים לְהִיּוֹת יְהוּדֵי פְּשוּט, וְלִבּוֹא בְּכָל פְּעַם בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְאִזּוּ יְאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ.

כָּל מִי שְׂאוּמֵר שְׁזָה טוֹב לְהַתְּחִלָּה וְכוּ', צוּדֵק, כִּי מִי שְׂחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מְקַרְב יִשְׁן, חָבֵל לוֹ לְעֵינַי בְּאֵלּוּ הַסְּפָרִים, כִּי מְסַכֵּן, הַמַּח שְׁלוֹ כְּבָר יִשְׁן מִזְמַן, וְאִינוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאָלוֹ וְכוּ'.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִקְרָב עֲצֻמוֹ אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל

רַגַע מִחֲדָשׁ, וּמְרַגֵּישׁ עֲצָמוֹ בְּכָל פֶּעַם מְקַרֵּב חֲדָשׁ, כִּי כָּךְ אָמַר הַחֶכֶם: אֵין לָךְ חֲזָק הַחֲסִידוֹת כְּתַחֲלָתוֹ, וְאֵיזָה טַפְשׁ חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כֹּהֵר מְקַרֵּב יָשׁוּן, מִסִּפֵּן הוּא עֲדִין עוֹמֵד בַּחוּץ וְכוּ', וְכֵן הוּא בְּעִנְיָן לַמּוֹד קִבְּלָהּ וְכוּ', צָרִיף לְהִיּוֹת הַלְמוּד סְגוּר בְּאֶלְף מְנַעוּלִים וְכוּ', וְלִידַע בְּכָל פֶּעַם שֶׁעֲדִין אֵינוֹ יוֹדֵעַ וְכוּ', וְרַק כָּךְ יִפְתַּח לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁפַע הַדַּעַת וְהַשְׁגָּה, וְיֵאִיר עָלָיו אֹר גְּדוּל, וְעַל דְּבָר זֶה דִּבְרַר רַבְּנוֹ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימָן א'), אֲשֶׁר הַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת אֵי-אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לֹא רַק לְאַחַר וְכוּ', אֲלָא אֶפְלוּ לְעֲצָמוֹ, כִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מְרַגֵּישִׁים אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וְדַבְּקוֹת אֲמַתִּית.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תתקד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם תִּמְסַר עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמַּשׁ שְׁדוּד הַטָּבַע, מְלַבֵּד שָׂכַל כְּלָךְ יִהְיֶה בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְטַח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מַעֲלַת הַבְּטָחוֹן אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימָן עו) כְּפִי שְׁאָדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן יִמְשֹׁף עָלָיו תְּכַף-וּמְיָד יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָג כְּלָל, רַק תִּקְיִם אֶת כָּל זֶה לְמַסַּר עֲצָמָךְ כָּל כְּלָךְ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נְסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְפַרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק אל תפגנס בלחץ וכו', כי זה הדבר הכי גרוע בגשמיות וברוחניות, כי הפזיזות מביאה את החרטה, ולכן חזק ואמץ מאד באמונה פשוטה בו יתברך, אשר על ידה זוכים לאריכות אפים, שזו המדה של סבלנות, כמו בא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קנה), וכל הצרות שאדם סובל, זה רק מחמת דחיקת השעה; אם היה לאדם ישוב הדעת והיה סבלן ומחכה על יום ישועתו, אזי לא היה עצבני, ולא היה נכנס בפזיזות ובלחץ, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות סד): כל הדוחק את השעה השעה דוחקהו; ולכן קנה לך מדת הסבלנות, וכדאי לך לעיין בספר "ארוך אפים", שהוא ספר נפלא אודות מדת הסבלנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְפַרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ו אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תאמין לי, שאם היה שלום בין אנשי שלומנו, ולא היו מחלקת ופרודים וכו', מזמן היינו נגאלים, אף הסמ"ך-מ"ם הוא העושה את הפרודים, וזה פלפוף חבל, הרי יש לנו רבי אחד, וכלנו שותים מאותו בור, ואם-כן למה צריכים לחלק אחד על השני?! כל אחד

יכול להביא את דעותיו, אבל אסור לדחוק את הדעה שלך על הזולת, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד), שצריכים לקבל את נקודת החבר, בבחינת 'ומקבלין דין מן דין', ולא כתוב ונותנים זה לזה, תמיד טוב לשמע את הזולת וכי, אבל לא להכריח את הזולת שיקבל דעתך, וזה יסוד גדול באהבת חברים, אף מה לעשות, זו הגלות המרה, שאין בינינו שלום ואהבה, ואיש את רעהו חיים בלעו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! העקר שלא יהיה לך עסק עם שום בריה, שב בפנה שלך, והתמד בלמוד התורה הקדושה, ותדבק עצמך רק בו יתברך, ורבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ן, סימן רע"ט): כשרע ומר להאדם, צריך לבטל עצמו לגמרי אליו יתברך, הינו לסגר את העינים מחיזו דהאי עלמא, ולדבר עמו יתברך, ומוכא בספר "ערכי נחל" (ברכה): שמעתי לפרש הפסוק (מיכה ז, ח): "כי אשב בחשך הנו"ה אור לי", על-פי מה שכתב האריז"ל, כשאדם סוגר עיניו, ומציר את השם הנו"ה ברוך הוא וברוך שמו במחשבתו, אם רואה השם, מציר במחשבתו אותיות של אור ממש, אז ידע שנפשו זכתה למדרגה מעלה, ועל זה משבח להשם יתברך שמו, שזכה למדרגה זו, "פי אשב בחשך", רצה לומר כאשר אשב בעינים סגורות, אז "הנו"ה אור לי", רצה לומר שמציר לפני עיניו שם הנו"ה ברוך הוא וברוך

שְׁמוֹ בְּצוּרַת אוֹתוֹת אוֹר, אֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְבָרַח תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְלִסְגֹר אֶת עֵינָיו, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יֵאִיר לוֹ שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תתקח.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ו אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! לֹא טוֹבָה הַהֲנַהֲגָה שְׁקִבְלָתְךָ עַל עֲצֻמְךָ לְהַכְנִיס אֶת
אִפְךָ בְּכָל מְקוֹם. וְעַל זֶה אָמְרוּ בַּזֵּהָר (יְתוֹרוֹ עה): מֵאֵן דְּאוֹדְנָא רַבְרָבָא
טַפְּשָׁא בְּלִבֵּיהּ; לְמִי שְׁיֵישׁ אֲזַנִּים גְּדוֹלוֹת, סִימֵן שְׁלִבּוֹ מְטַפֵּשׁ וְכוּ',
מָה אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְעַרֵב בְּדַבָּרִים שְׂאִינָם שְׂיָכִים אֵלֶיךָ?! וְאַחֲרֵיכָךְ
אַתָּה נִכְנָס בְּלַחֲץ מִזֶּה, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי וְכוּ'.

וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה בְּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְמַיד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִדֵּי פַעַם תִּסְגֹר עֵינֶיךָ, וְתִדְבֵר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְתִבְקֵשׁ כְּמוֹ שֶׁהֵבֵן מִבְּקֵשׁ מֵאֲבִיו, וְזָכַר מָה
שֶׁסָּפַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מִהַחֲכָם וְהַתָּם), שֶׁהֵתֵם הָיָה
אוֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ, מָה יֵישׁ לִי עִם אַחֲרִים, זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה
שְׁלִי, וְאִף פַעַם לֹא הִתְבַּלְבַּל מֵאַחֲרִים, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֵׂה שֶׁר
עַל כָּל הַשָּׂרִים. וְאֶת הַהֲנַהֲגָה הַזֹּאת רוֹצֵה רַבֵּנוּ ז"ל לְהַכְנִיס בְּנוֹ —
אִף פַעַם לֹא הִתְבַּלְבַּל מֵאַחֲרִים. וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן לד), שְׁלֵכַל אֶחָד יֵישׁ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ,
וְלֹא עוֹד אֵלָא אִף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְנִקְדַּת חִבְרוֹ, כָּל אֶחָד
נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם לְהוֹצִיא אֶת נִקְדָּתוֹ, וְלִכֵּן מָה יֵישׁ לְהִתְבַּלְבַּל
מֵאַחֲרִים בְּכָל־ל?! וְלִכֵּן כָּל־ךְ מִהַשְׁגָּעוֹן הַזֶּה לְהִיּוֹת אָדָם סָקֵרָן
(שְׁקוֹרִין נֵייִגְעֵרִיג), מָה אִכְפַּת לָךְ מָה שְׁקוֹרָה אֲצֶל אַחֲרִים, רְאֵה
לְדַאָּג רַק עַל עֲצֻמְךָ, וְאִיךָ תוּכַל לְתַקֵּן אֶת עֲצֻמְךָ.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לגנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תהיה בטלן, תעשה לעצמך שעור בספר קהלת, ושם תראה מהי התכלית בזה העולם המלא הבל הבלים וכו', ואני מאד מקנה להוציא לאור ספר קהלת עם פרוש "דברי חכמה", להאריך על כל פסוק מספרי רבנו ו"ל עצות והתחזקות נוראות ונפלאות איך לעבר את זה העולם בטוב ובנעימים, ולברח מכל מיני מחלקת וכו', ולהפסיק לרוץ אחר הבהמות (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"א), שהם עוונותיו של האדם, ויעמד אצל האדם, שהוא הצדיק המגלה את אמתת מציאותו ותברך, שזה רבנו ו"ל, המחזק אותנו על כל צעד ושעל איך להתחזק מעמד על הדרך שאנו עוברים בה בעולם הזה, המלא סכנות מכל מיני דעות נפסדות של כפירות ואפיקורסות של "פחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח, יז), שזו מלכות הרשעה הרוצה לנתק את האדם ממנו ותברך, ואני מאד מקנה שכיבוא יום, ואוכל להדפיס את הספר הנפלא הזה, פי בכלל ספר קהלת מדבר הרבה מהתכלית הנצחית, ומה חובתו של אדם בעולמו. אשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ו"ל בקביעות: "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", ושיחותיו הקדושות — מכל ספר שעור אחד, פשיסם יתחיל עוד פעם, כך יתנהג כל ימי חייו, פי ספרי רבנו ו"ל מעוררים מהשנה העמקה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), ועל-ידי-זה יפתח פיו לדבר אליו ותברך, שזה ענין שיחה בינו לבין קונו, שעל זה הזהיר רבנו ו"ל

יותר מהכל, כי מי שִׁמְרָגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יתְבַרֵךְ, על-יְדֵי־זֶה זֹכָה לְאֵמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאוֹתוֹ כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת עִם מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא. הַתְּבוּדוֹת מְבִיאָה אֶת הָאָדָם לְיַדֵי אֵמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִקְיָם זֹאת!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תָּמִיד...

י"ח תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר תְּכַנִּיס עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הָאֵמוּנָה בּוֹ יתְבַרֵךְ, זֶהוּ הַבֵּית מְנוֹס הַכִּי בְּטוֹחַ, וְכֹל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבִיב הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), הָעֵקֶר הוּא הָאֵמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ עֲצָמוֹ אֵיךְ אוֹחֵז בְּאֵמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שְׁעָקֵר הַחֲלָאוֹת שְׁלֵהֶם זֶהוּ מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֵמוּנָה, וּבִפְרָט מִחֲלַת עֲצָבִים, זֶה רַק בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֵמוּנָה [אֲשֶׁר גַּם חֲכָמֵי הַגּוֹיִם בְּתַחֲוִם הָעֲצָבִים מוֹדִים, שְׁמִי שְׁחִזְק בְּאֵמוּנָה חִזְקָה, אֲזִי יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים חִזְקִים, וַיַּעֲבֵר עַל הַפֶּלֶל], וְלִכֵּן כָּל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ צְרִיכִים לְהִיּוֹת הָעֵקֶר סְבִיב הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה (אֲבוֹת א, יז). דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא אֵיךְ לְהַחֲזִיק מַעֲמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלֹא לְשַׁפֵּחַ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, כִּי זוֹהִי הַתְּכַלִּית בְּזֵה הָעוֹלָם — רַק לְהַפִּירוֹ יתְבַרֵךְ מִכָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְאֶפְלוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עַל-פִּי כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ', צְרִיכִים לְהִיּוֹת לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה, הָעֵקֶר אֶל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ כָּלֵל, וְתַלְךָ גַּם בְּזֵה כְּמוֹ הַתָּם הַקְּדוּשׁ, שְׁאָמַר: "זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי", וְלֹא הִיָּה אֲכַפֵּת לוֹ מֵאַחַר כָּלֵל, וּבְקִאֲמַת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), אֲשֶׁר כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה מֵה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ, וְלִכֵּן

לְמָה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, מַה יֵּשׁ לָךְ עִם אַחֵר, שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְקַנֵּא בּוֹ, אַדְרָכָה הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (אֲבוֹת ו, ה): "וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, כִּי שִׁלְחָנְךָ גְּדוֹל מִשִּׁלְחָנָם", וְלֹא עוֹד אֶלָּא אָף אֶחָד אֵינּוּ יְכוּל לְקַחַת אֶת נִקְדַּת חֲבֵרוֹ, כִּי כָּל אֶחָד בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְהוֹצִיא רַק אֶת נִקְדַּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, לְגִלוֹת אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתּוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁכָּל הַצָּעֵר וְהַמְכָּאוֹב שֵׁישׁ לָךְ וְכוּ', זֶה רַק כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְּ בְּזֶה הָעוֹלָם בַּפְּגָמֵי הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְּלָה, אֲשֶׁר גּוֹפֵף נַעֲשֶׂה קָבֵר לְנִשְׁמַתְךָ, וְהִיא סוֹבֶלֶת סֶבֶל גְּדוֹל וְכוּ', וְלִכֵּן לָךְ אֵין עֲצָה אַחֲרֶת, רַק לְהִרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל "הַתְּבוּדוֹת", לְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאַתָּה רְגִיל בָּהּ [בְּאִיִּדִישׁ], וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים לֹא בָּאוּ אֶל מְדַרְגָּתָם, אֶלָּא עַל-יְדֵי הָעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְלִכֵּן כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְּ, זֶה רַק עַל-יְדֵי שִׁיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְתִתְּנֶנּוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וְאִז וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ח תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ לֹא לִישֵׁב בְּמוֹשֵׁב לְצִים וְכוּ', וְמָה אַתָּה חוֹשֵׁב
זֶה מוֹשֵׁב לְצִים? עַל זֶה אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת ג, ב): שְׁנַי אֲנָשִׁים
שְׂיוֹשְׁבִים וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים; שְׁנַי אֲנָשִׁים
רַק יוֹשְׁבִים וּמְשׁוֹחָחִים אֶפְלוּ דְבוּרִים מְתָרִים, אֲכַל אֵין יוֹצֵא
מְשִׁיחוֹתֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, זֶה כָּכָר מוֹשֵׁב לְצִים, כִּי מִכָּל שִׂיחָה שְׂשׂוּנִי
יְהוּדִים מְדַבְּרִים וּמְשׁוֹחָחִים בִּינֵיהֶם, צָרִיךְ לְצֵאת מִזֶּה דְבָרֵי תוֹרָה
וְהַתְּחִלָּה וְכוּ', דְּבָרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, תָּמִיד כְּשֶׁאֶחָד בָּא
לְדַבֵּר עִמָּךְ עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ', רְאָה שְׂמַתוּךְ הַשִּׂיחָה יֵצְאוּ מִזֶּה
דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵז כָּל הַדְּבוּרִים יִתְהַפְּכוּ לְדְבוּרֵי
תוֹרָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל לְאַחֲיוֹ הַקְדוּשׁ רַבִּי יְחִיאֵל (עִין חֵי-מוֹהַר"ן,
סִימָן שַׁעוֹ), וְזָכַר אֶת זֶה תָּמִיד וְאֵז תִּנְצַל מִמוֹשֵׁב לְצִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ח תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

דע לך, שְׁכָל כֶּסֶף שְׂאָדָם תּוֹרֵם בְּעִבּוּר הַדְּפֹסֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, זְהוּ דְּמֵי פְּדִיּוֹן הַכִּי גְּדוּלִים, כִּי סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל הֵם בְּכֻלָּל פְּדִיּוֹן שְׂבוּיִים מִמֶּשׁ, פּוֹדִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָם, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", "חֵי-מוֹהֲר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקֵנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים אֲצֵל רַבְּנֵי ו"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ עַל כָּל הַחֹסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ח תתקיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין מַה שֶּׁקָּרָה וְכוּ', לְדַעֲתִי מִכְרָחִים לְלַכֵּת לְבֵית-דִּין יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, כִּי זֶה לֹא דְבָר פְּשׁוּט.

בְּעֵנִין לְפִסֵּל שׁוֹחֵט, פֶּסֶק הַדְּבָרֵי חַיִּים' (עֵינֵי שׁו"ת דְּבָרֵי חַיִּים, יוֹרָה דְּעָה, סִימָן ה'): אִי-אֶפְשָׁר רַק עַל-יְדֵי שְׁנֵי עֲדִים, עֵינֵי שָׁם; וְגַם צְרִיכִים לְבַרֵּר אִם אֵינָם שׁוֹנְאִים לוֹ וְכוּ', וּבְפֶרֶט זֶה שֶׁקוֹרָה עֲצָמוֹ "רַב", הוּא קַל וְרִיק וּפְחוּז וְכוּ', לֹא קָרָא לֹא שָׁנָה, וּמַעוֹלָם לֹא שִׁמַּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, אָבִיו הַתִּיר אֶת הַמְּזוּרִים הַיְדוּעִים, וְנִכְרַת שְׂמוֹ הַטָּמֵא לְשִׁמְצָה לְדוֹרֵי דוֹרוֹת וְכוּ', אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, אֵינָה "רַב" טָמֵא הוּא זֶה, מַתִּיר אֲסוּרִים, קַל שֶׁבְּקָלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּתְרַחַק מִמֶּנּוּ, אִזּוֹ בְּיָדָאֵי יְהִיָּה אִישׁ כְּפֶשֶׁר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תקטו.

בעזרת השם ותפוד, יום רביעי לסדר ראה, כ"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום אל האברך היקר ... גרו יזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ להמשיך לעיין בספרי שאלות ותשובות מכל הדורות וכו', כי הם מחדדים את המוח, ומביאים לאדם בקיאות גדולה, ומטהרים את המוח מכל מיני הרהורים רעים.

חבל מאד שימצאו בינינו עמי הארצים, שסתם יעיזו פניהם נגד ספרי שאלות ותשובות מגאוני עולם, זה מראה שהם עמי ארצים גמורים, וכן המוח שלהם מצמצם מאד בקטנות וילדות וכו', וכן מראה איך שהם מסכנים גדולים, ואוי למי שטועה בהם.

ההכרח לקצור במקום שאמרו להאריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקטז.

בעזרת השם ותפוד, יום רביעי לסדר ראה, כ"ז אב ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מתפלא עליך למה אתה צריך ללכת למקום שלא רוצים אותך? ! הלא זהו כולל גדול, במקום שאינך רצוי, עקר רגלך משם, יש אמרה מהרב הקדוש רבי אליעזר מקאמנא ז"ע, הובא בספרו 'בן ביתי' על תהלים, וזו לשונו: שמעתי מאמי ששמעה מאביה (שהיה מתלמידי החוזה מלובלין), אז מען זיצט

אונטער די מזוזה ווערט מען נישט מבזה (פֿשׂיִושֵׁב אַחוּרֵי הַמְּזוּזָה אינו מתבזה), כאָמֵר פֿשׂאָדֵם יושב בביתו, לא יבוא לידי בזיון. וְלִכֵּן מָה אַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּמָקוֹם שְׂאִינְךָ רְצוּי, וְעוֹד תִּקְבַּל שֵׁם בְּזִיוּנוֹת, פֿלֶךְ מֵהֶם לְגַמְרֵי, וְאֵל תִּגְרַס אוֹתָם לְגַמְרֵי. וּבְכָל־הַיְיִתִּי מִיַּעַץ לָךְ מֵהַיּוֹם אֶפְלוּ אֵל תִּדְבַּר מְשׁוֹנְאִיךְ, וּמִכָּל שֶׁפֶן אֵל תִּכְתַּב מֵהֶם כָּלֵל, מַה יֵּשׁ לָךְ עִם אַנְשִׁים שְׂשׁוֹנְאִים אוֹתָךְ? ! מַה אַתָּה בְּכָל־מַתִּיחַס עִמָּהֶם? ! הֵם אֵינֶם שׁוֹיִן כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם נְגַדְךָ, תִּאֲמִין לִי, שְׁגַם אֲנִי לֹא הִיְיִתִּי כּוֹתֵב מְשׁוֹנְאִי, מַה יֵּשׁ לִי אַתָּם? ! הֵם סֵתֵם רְשָׁעִים אַרוּרִים, נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים וְכוּ', אֲבָל יַעַן שִׂישׁ לִי עֶסֶק עִם רַבִּים, וּבְפֶרֶט עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתָם עַל סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הַמוּבָא בְּשִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן ע"ו, וְתִהְיֶה לְאֵל, כָּלֵם מְסִימִים תַּנ"ךְ, שֶׁשֶּׁה סֵדְרֵי מְשֻׁנָּה, ש"ס — בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי וְכוּ', אַרְבַּעַת חֻלְקֵי שְׁלֹחַן עָרוּךְ וְכוּ', אֲשֶׁר אֵף פַּעַם לֹא פִתְחוּ סֵפֶר, וְכִיּוֹן שְׂמוּצָאִים אֵיזָה מְצָרַע אַרוּר טָמֵא, וְכִבֵּר מִתְחִיל לְדַבֵּר נִגְד־סֵדֵר דְּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְכַחֵשִׁים אֶת זֶה לְגַמְרֵי, בְּשַׁעַת שְׂזוּ שִׂיחָה מְפֹרְשֶׁת, עִם כָּל זֹאת אוֹמְרִים כָּל מִינֵי פִשְׁטִים וּפְלִפּוּלִים, כְּאֵלֹו רַבְּנוּ ז"ל לֹא הִתְפּוֹן אֵל זֶה וְכִדּוּמָה, בְּשַׁעַת שְׂזוּ שִׂיחָה מְפֹרְשֶׁת פִּשְׁטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ', וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁבִשְׁבִיל הַרְשָׁעִים הָאֵלֹו, בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַפְּסִיקוּ לְלַמֵּד לְגַמְרֵי, וּבְשַׁעַת שְׁלֵא לּוֹמְדִים עוֹבְרִים עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְזֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי, הֲרִי לִי הֵם עוֹשִׂים רַע? הֵם עוֹשִׂים רַע לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְאֵלֹו שְׂמִתְקַרְבִּים אֲלֵיהֶם, בְּשַׁעַת שְׁהֵם מְפֹרְסָמִים שֶׁל שְׁקֵר בְּדַרְגָּה רֵאשׁוֹנָה, וְלִכֵּן הִתְקַרַּח לְצֵאת כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּכוֹתֵבַת הַגֶּסֶה וְכוּ', אֲבָל אַחֲרַת מַה יֵּשׁ לִי עִמָּהֶם? ! תִּהְיֶה לְאֵל, כְּהַיּוֹם כָּל אֵלֹו שְׁנוֹת־פְּרִסְמוֹ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיוּ כָּלֵם אֲצִלֵי כַּמָּה שָׁנִים, וְהִתְמִידוֹ בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן מְלֵאוּ לָהֶם אֶת הָרֵאשׁ וְכוּ', וּבְרַחוּ וְכוּ'.

על-כָּל־פָּנִים רָאֵה וְגַם רָאֵה אַתָּה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן לְבַל תִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אַתָּם, כְּדִי שְׁלֵא יִקְרְרוּ אוֹתָךְ וְכוּ'.

תִּהְיֶה לְאֵל, מִתְקַרְבִּים בְּכָל יוֹם מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, וּדְבַר רַבְּנוּ ז"ל מִתְפָּרֵסֵם בְּכָל הָעוֹלָם, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹד יִתְקַרְבוּ רַבְּבוֹת רַבְּבוֹת

אָנָשִׁים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְכֻלָּם יִסְעוּ אֶל רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
בְּאוֹמֵן, וְאֵף שְׂצוּחִיקִים מִמֶּנִּי, עוֹד יוֹם יָבוֹא, וְיִרְאוּ אֶת צֶדֶק דְּבָרֵי,
וְגַם לְבִסוּף יִצְטָרְכוּ לְהוֹדוֹת עַל סִדְרֵי-דִרְבָּר-הַלְמוּד.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שֶׁהִנֵּה רָאוּי לְהֶאָרִיף.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּשְׁמֹר עַל הַפְּרִיאוֹת שְׁלָךְ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּהַיֶּה פְּרִיא, לְדַעַתִּי, הַחֲלָשׁוֹת שְׁלָךְ
הֵן מִחֲמַת הַחַם הַגָּדוֹל הַשׁוֹרָה שָׁם בְּבִנְיָ-בְּרַק.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבִשָּׁר לָךְ גַּם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, אַחַר יִגִּיעָה
שֶׁל כְּחֵמֶשׁ שְׁעוֹת מִמֶּשׁ, הַצְּלָתִי אֶת ... מִכַּמָּה רַמָּאִים וְגִנְבִים
שְׁרָצוּ רַק לְסַחֵט מִמֶּנּוּ כֶּסֶף בְּחֵנָם וְכוּ', וְהוּא מִסְכֵּן שְׁכָר כְּלֵי מִמֶּשׁ
בְּגִס הוּא חֵי, שְׁקִית שֶׁל עֲצָמוֹת, רְזָה מְאֹד וְכוּ', וּבְמִצָּב כְּזֶה הוּא
בָּא אֵלַי וּבִכָּה שְׂאֲצִיל אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְתַהַלָּה לְאֵל עֲלֵתָה בְּיַדִּי
לְהַצִּילוֹ, וְלְהַפִּיל פֶּחַד גָּדוֹל עַל רוֹדְפָיו וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְתַחֲשֹׁב רַק טוֹב וְיִהְיֶה טוֹב, כִּי תִכַּל כְּפִי
הַמְּחַשְׁבָּה, אֵינִי יָכוֹל לְהַסְבִּיר בְּאֵילוֹ לְחֻצִים אֲנִי נִמְצָא וְכוּ',
וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִחֻזֵּק מִעֲמֹד, וּמִחֻזֵּק עֲצָמִי בְּכָל מִינֵי אֲפֹנִים,
וְעוֹד זֹאת מִחֻזֵּק אַחֲרִים וְכוּ', כָּל הַיּוֹם בְּלֵי שׁוֹם גְּזוּמָא.

רְאֵה לְדוּחַ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם בְּעֵגֶז הַבְּגִינָה, וְתִבְקֶשׁ סְלִיחָה בְּשָׁמַי
מ... שְׁאֲנִי מִלְחִיץ אוֹתוֹ כַּל-כָּף, וְכֵן מִמְּךָ אֲנִי מְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, שְׁאֲנִי

רנד אָשר י"ח תתקיה — י"ח תתקיט בַּנחל

מטריד אותך כּל־כּף, אף זה חלקי מעמלי, שאזכה לבוא לגור בארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקיה.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

ראה לדונם איך מצליחה הישיבה קטנה, וכן תאמר ל... שילחן חזק על... שיגמור את המדרגות וכו', וכן שיקרא לטיח בעבור שתי הפתות למעלה, ועוד ראה לדונם בשורות משמחות.

מה אמר לך! רק הקדוש־ברוך־הוא יודע מה שסבלתי בשבוע שעבר, עם כל זאת בתקף צרותי ויסורי המרבים, בעוונותינו הרבים, זכיתי אַתְּמול ב' דראש־חדש אלול לפתח ישיבה קטנה לצעירים ביבנאל, זה עולה על הכל, והיה כדאי כל הבזיונות והשפיכות דמים שסבלתי, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לי, שלא אצטרף עוד לסבל כּל־כּף, ויתהפך הכל לטובה.

נא לשלח נסח בענין "עוף ברסלב", פי המלאכה מרבה, וכבר מכין להדפיס שני "אור יבנאל".

המצפה לתשובה מהירה...

י"ח תתקיט.

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בנה העולם צריכים הרבה סבלנות, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר וצריכים להתאזר במדת הסבלנות, ומה טוב ומה נעים אם תלמד בספר הקדוש והנורא "אריך אפים", ששם מרבה לדבר מענין הסבלנות, ואיך שצריכים סבלנות בהיותו בחור רוק וכו', וכן סבלנות בענין למוד תורה וכו', וכן סבלנות בענין תפלה ובקשה וכו' וכו', וכן סבלנות על כל פרט ופרט בהחיים, והכל בנוי על דברי רבנו ז"ל, והוא ספר נורא ונפלא מאד, אשרי מי ששוקד בנה!

ראה לחזק עצמך בתפלה, ואל תפל בדעתך כול מפל מה שעובר עליך, כי כל דבור ודבור שאתה מבקש ממנו יתברך — נשמע ונתקבל, רק צריכים תפלה ועוד תפלה ועוד תפלה ועוד תפלה, ולא לפל בעצבנות וכו' וכו', וכמאמרם ז"ל (ברכות לב): אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה — יחזור ויתפלל וכו', עין שם; וכן אמרו (ירושלמי ברכות, פרק ד', הלכה א'): "והיה כי הרבתי להתפלל" — מכאן שכל המרבה בתפלה נענה; ועל-כן אל תפל כל-כך בדעתך שאתה מתפלל ואין תפלתך נשמעת, רק חזק ואמץ, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו מאד אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד בנה שאתה מחזק את כל בר ישראל, ותדע כי בשמים מאד מאד חשוב יהודי המחזק אחינו בני ישראל, ולמעלה בכל העולמות מתחשבים עם אדם פנה המחזק אנשים.

אודות שְׁכֵתְבָתָּ בְּעֵינַי רְבוּי הַדְּבוּרִים וְכוּ', וְחִדְשָׁתָּ חֲדוּשׁ יָפֵה, תְּהִלָּה לְאֵל וְכוּ', אֲמַרְתִּי לְהוֹסִיף, כִּי בְּאַמֶּת צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, וְעַקֵּר הַדְּבוּר צְרִיף לְהִיּוֹת בְּהִתְחַזְּקוֹת, כִּי אִי-אֶפְשֶׁר לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם, כִּי לְפַעֲמִים עַל-יַדִּי הִתְעוֹרְרוֹת הוּא יִפְלֵ יוֹתֵר בְּמִרְהָ שְׁחוּרָה, וְעַל-כֵּן הֶעֱקַר הִתְחַזְּקוֹת, כִּי הַדְּבוּרִים שְׁמַתְחַזְּקִים אֶת חֲבֵרוֹ, מִמִּילָא יִתְעוֹרֵר עַל-יַדִּי-זֶה לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׁשָׁמְעוּ עוֹד מִר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ז"ל, שְׁשָׁמַע מֵאֲבִיו, שְׁשָׁמַע מִמּוֹהֲרֵי-ת"ל, שֶׁהַדְּבוּרִים שְׁמַדְבְּרִים מֵהִתְחַזְּקוֹת, יַעֲשׂוּ יוֹתֵר פְּעֻלָּה כְּשִׁיבְדְּבוּ מֵהִתְעוֹרְרוֹת, כִּי הִתְעוֹרְרוֹת הַבָּאָה מֵהִתְחַזְּקוֹת הִיא הִתְעוֹרְרוֹת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יַדִּי הִתְחַזְּקוֹת מִמִּילָא כְּבָר יִתְעוֹרְרוּ גַם-כֵּן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבְאַמֶּת בְּדוֹר הַזֶּה צְרִיכִים רַק הִתְחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַשְּׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, הַשְּׁלֵכוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְרְבוּי הַצְּרוּת וְהַרְפָּתָקְאוֹת הָעוֹבְרִים עַכְשָׁו בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר עַל לֵב נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וּבְכַפְרָט אֶת גִּיסְדָּךְ הַיָּקָר, שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת עִמּוֹ עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַתְּבַקֵּשׁ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁכַפֵּר אֶזְכָּה גַם-כֵּן לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה וְהַנְּחִיחָה שֵׁשׁ לִי, שְׁלִקְחָתָּ עַל עֲצֻמְךָ מְשִׁימָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה שֶׁל

ישיבה קטנה לצעירים "בית שלמה", אשר זו משאת נפשי זה ימים
 ושנים להקים חילים מסורים לדבר רבנו ו"ל עוד מימי קטנותם,
 שילמדו בהתמדה רבה את התורה הקדושה, ויהיו עובדי השם
 אמתיים, בעלי דעת ושכל וצמצום בלי שום רבוי אור, ולחתנם
 בצעירותם, כדי שיהיו נקיים מן החטא. ועתה זכני הקדוש-ברוך-
 הוא בזכיות חנם לגשם דבר זה, והכל בזכות מסירות נפשך, אין
 מלים בפני לשבח ולפאר אותך על גדל הטובה והחסד שאתה עושה
 עמי, אשר באמת היא טובה לכלל אנשי שלומנו, כי אני רוצה
 להקים ישיבה כזו, שיהיה לה שם טוב, שיצאו משם בחורים עם
 מדות טובות, ועל-כן ראה לשים דגש על למוד "ספר-המדות" כמו
 שדברנו, כי הלמוד הזה הוא טוב מאד לבני הנעורים, וטוב מאד
 שיתורו על זה בעל-פה, כי בחורים צעירים עדין זכרונם טרי,
 ויכולים לקלט הרבה, ולכן אשרי ואשרי אלו בני הנעורים הזוכים
 לשגן על פיהם את "ספר-המדות", אשר רבנו ו"ל התבטא לאנשי
 שלומנו על "ספר-המדות" שלו בזו הלשון: "און איך גיב אייך א
 אלף בית וואס אלע אותיות שיינען" (ואני נותן לכם אלף-בית, שכל
 אותיות מאירים), העקר ראה לעמד חזק מאד מאד ולא להתפעל
 משום לחץ של הורי התלמידים, אלא תנהיג אותם כפי שאתה
 מבין, שייכניסו את עצמם בלמוד, ותספר להם ספורים ושיחות וכו'
 ששמעת אצלנו, העקר הוא להכניס בהם חשק שירצו ללמד מעצמם
 ולא בכפייה, כי ברגע שפופים על תלמידים צעירים ללמד, ונעשה
 להם לעל ולמשא, זו כבר עבודה קשה מאד מאד, העקר למחנך
 להכניס בהם חשק שירצו ללמד, ועל-כן צריכים לעשות להם את
 הלמוד שלומדים עמם "מענין מאד" בהלבשת ספורים נפלאים
 ספורי צדיקים, אשר יש להם כח למשך את הלב מאד מאד אליו
 יתברך, וכן תלך עמם בדרך נעם ואהבה, ובה תצליח את
 עבודתך, וכן תעזר להמלמד השני ר' ... וביחד תשתדלו
 שהתלמידים יתפללו בקול גדול, ובפרט ענית "אמן יהא שמה רבא"
 וקדשה וברכו, שיהיה בקול גדול וזה יתרם מאד לכל בית-המדרש,
 כי כך פל אנשי שלומנו יתבישו מהקטנים... ולדעתי, הם יכולים
 לעשות מהפכה גדולה גם אצל הגדולים, כי יראו איך שהקטנים

מתפללים בקול ועונים "אמן יהא שמיה רבא" בקול גדול, זה יעורר גם את הגדולים.

גם רצייתי מאד מאד אם אפשר לעשות להם ענג שבת או מלוגה מלכה, או אפלו קבוצ בליל ששי, ולתן להם מעדנים וכו', ולשיר עמם את כל הזמירות של אנשי שלומנו, כדי שיהיו רגילים בזמירות, וזה יסוד גדול בתסידות, שמתאספים יחד בליל שבת ושירים את שירי הזמירות של שבת-קדש, אשר זה היה רצון רבנו ז"ל, וכך בעת השיש הם יעמדו סביב וישירו את הזמירות בקול ערב ושמת. ומה טוב ומה נעים אם תחזק את המלמד השני, ותדריך אותו במה שאפה מבין שצריכים להדריך אותו, כי כפי שראיתי את התלמידים, הם כלים נפלאים, ויכולים לעשות מהם משהו מיחד, בעזרתו תברך שמו, ועל-כן ראה לחזק את עצמה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לה פרנסה בשפע, ולא תצטרך לצאת בכלל מיבנאל, אלא תהיה מסור לגמרי להתלמידים, ולא יהיה לה שום על, רק ללמד את התלמידים, ותראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותדע, אשר יסוד גדול בלמוד עם נערים הוא, שהם יחזרו הרבה את הגמרא והשלחן ערוך שלומדים פעמים אין מספר, עד שיהיה שגור על פיהם, ואם תוכל ללמד עמם עכשו גם הלכות ראש השנה, יום כפור וסכות — מה טוב ומה נעים, ותכף-וימיד אחר החג לחזר ולשנן עמם את הלכות תפלין, כי הם בגיל בר מצוה, והלמוד שלומדים עם נערים זה נשאר לכל החיים, רק חזק ואמן בעבודתך עבודת הקדש, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, ותהיה חזק מאד בהנקה שלך, ואז תראה ברכה והצלחה במעשה ידיך, וכן תהיה חזק מאד מאד בהשעור "לקוטי-הלכות" מדי שבת בשבתו, ותתאזר בעזות ובעקשנות דקדשה לא להתפעל משום בריה שבעולם, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאם תלך בדרך זו כמה שבועות, תראה שנוי גדול לטובה. ואני בטוח, שאפה מבין ויורד לסוף דעתי, ותקיים את כל הנ"ל באפן שתהיה לנו הצלחה מרבה.

מאד מאד אשמח, אם תוכל בכל יומים או שלשה לצלצל אלי

יְדִידָנוּ ... וְלִתֵּן לוֹ דו"ח עַל כָּל הַנ"ל, וְהוּא יִמְסֹר לִי דִרְךָ הַפֶּקֶס, וְאַהֲיָה לְךָ אָסִיר תּוֹדָה, כִּי מְאֹד הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁהִישִׁיבָה תְּצַלִּיחַ, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה תָמִיד יִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי ר' ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֵין אִתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחַת רוּחַ שְׁיֵשׁ לִי, שְׁלִקְחָתָ עַל עֲצָמֶךָ מְשִׁימָה קְדוּשָׁה לְלַמֵּד אֶת נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָשֶׁר מְלַבֵּד גְּדֹל הַמַּצּוֹה הַזֶּה, עוֹד זֹאת מִתֵּן שְׂכָרָה יִהְיֶה לְךָ בְּצִדָּה, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, הַעֲקָר רְאֵה לְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְתִלְמֵד אִתָּם בְּנִחַת וּבְאַהֲבָה, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם חֶשֶׁק, שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם יִרְצוּ לְלַמֵּד, וּבְכָל דָּבָר הַקָּשֶׁה תִּתְיַעַץ עֲצָמֶךָ עִם הַמְּלַמֵּד הַרְאִשׁוֹן ר' ... וּבִיחַד אִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמְרוּ חֲזַק, וְאַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּצַלִּיחוּ בְּמְשִׁימְתְּכֶם הַקְדוּשָׁה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם עִם הַתְּלַמִּידִים, כִּי הִיא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה וְנוֹרְאָה מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עוֹד דָּבָר גְּדוֹל מִלְּלַמֵּד עִם נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לְהַקִּים תְּלַמִּידִים יִרְאֵי הַשֵּׁם, אָשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קִהְלַת רִבְּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן א'): בְּשַׁעַה שֶׁהִתְיַנּוּקוֹת נִפְטָרִין מִבֵּית רַבֵּן, בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת לָהֶם: לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ; כִּי מַעֲלַת הַלּוּמֵד תּוֹרָה עִם תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, עַד שֶׁהִתְבַּטָּאוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְאָמְרוּ (יִלְקוּט תַּהֲלִים, רַמְזוֹ תַּתְמָה): "שְׁתוּלִים בְּבֵית ה'" — אֵלוֹ הִתְיַנּוּקוֹת בְּבֵית הַסֵּפֶר; וְאָמְרוּ (שְׁבַת קִיט'): אֵין הַעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַבֵּל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; אִךְ צְרִיכִים חֲכָמָה עֲצוּמָה אִיךָ לְלַמֵּד אוֹתָם בְּדִרְךָ אֲהָבָה וְחֶבֶד יִתְרָה, וּלְהַכְנִיֵס בָּהֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם דִּרְךָ סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְגַם לְהִיּוֹת קָשָׁה וְתַקִּיף עִמָּהֶם, כִּי אָמְרוּ

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סֵפֶה כ.א.): דַּעַתּוֹ שֶׁל תִּינוּק גָּסָה עָלָיו, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים חֲכָמָה וְאַמְנוֹת יְתָרָה אִיף לְהַתְנַהֵג עִמָּהֶם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם, וְתִקֵּים גְדוּד שֶׁל תְּלַמִּידִים יֵרְאִי הַשֵּׁם, וְעוֹד תִּרְוֶה מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת.

נָא וְנָא אִם יֵשׁ לָךְ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ בְּעֵינָה, תוֹדִיעַ לִי תַכְף-וּמְדַד עַל-יְדֵי הַמְלַמֵּד הַרְאִשׁוֹן ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאַמְתָּ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם בְּעֵינָיו, רַק תַּצְלִיחַ עִמָּהֶם, וְתַמִּיד תֵּאמַר לָהֶם שֶׁאֲנִי אָבִיא לָהֶם פְּרָסִים יְקָרִים אִם יִלְמְדוּ וְיִתְנַהֲגוּ הַיָּטֵב.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֶּתֶה שֶׁלָּךְ הַתְּחִילָה לְלַמֵּד, וְאִין לָךְ קְשָׁיִים מִיְחָדִים וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁתִּהְיֶה לָךְ, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, פֶּרֶןסָה בְּשִׁפְעַע, לֹלֹא שׁוֹם דְּאֶגוֹת לְלַמֵּד עִם הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר הֵם הַיְסוּד שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט'): אִין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלֶּא בְּשִׁבִיל הַכָּל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְהֵם הֵם בְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֵׁם): "אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי" — אֵלוֹ תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; וְזוֹ אַמְנוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וּמָה שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם יוֹתֵר תוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, מְצַלְיַחִים עִמָּהֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הֵם נְשָׁמוֹת יְקָרוֹת, שֶׁרַק עֵכָשׁוּ יִרְדּוּ מֵעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, וְעַל-כֵּן יִקְבְּלוּ כָּל מָה שֶׁיְחַדִּירוּ בָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רו), אֲשֶׁר עִם צְעִירִים יְכוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, וְיִקְבְּלוּ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מְבַגְּרִים וְזִקְנִים. וְלָכֵן רְאֵה לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֶהְבֵּת תוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וּכּוּא תְּבוּא עַל שְׁכָרְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּדַרְיךָ אֶת ...

איך ללמד עם פתה א', כי אני מקנה שקבל שמוש אצלך כל השנה, ויכול להסתדר עם הילדים, כי באמת הפתה הראשונה פתת גן ילדים, היא אחת מהפתות הכי קשות, וצריכים להדריך אותו. ומאד רציתי שבזמן החורף הזה הבא עלינו לטובה, שהיא יהיה מלמד של הגן, כי אני רוצה להכניס אחר לעת עתה וכו', שמה לא תסתדרו, חס-ושלום, ואני יודע שאתם שניכם מסתדרים, ועל-כן אני רוצה שהוא ישאר מלמד בגן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל שמחתי שיש לי, שלקחת על עצמך משימה קדושה וגם קשה — להיות מלמד של תינוקות של בית רבן, אשר הוא דבר הכי קדוש שיכול להיות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ט): אין העולם מתקיים אלא בזכות הכל תינוקות של בית רבן, והשכינה מצויה ביניהם, כמו שמספר בזהר הקדוש: כשהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי היה נכנס לאיזו עיר אמר, הדבר הראשון אני הולך לקבל פני השכינה, ושאלו אותו תלמידיו: לאן הולך? ענה ואמר להם: אל תינוקות של בית רבן שלומדים אלה-בית וכו', כי הם הם המצירים ומיחדים ומשלבים וכו' אותיות הקדושות, שהם אורות צחצחות, אורות עליונים, פי כל אות נאות מאותיות אלה-בית היא פנגד רב רבבות עולמות, אשרי עין ראתה אלה! ולכן ראה לקחת את העבודה הקדושה הזו ברצינות הכי גדולה, ותשתדל לבוא בזמן, וחס-ושלום לבל תאחר, כי הלמוד עם הילדים הקטנים היא אחריות גדולה מאד מאד, ומה גם מה אני צריך אחר-כך צרות של ההורים, שיהיו להם אחר-כך

טענות ומענות וכו' עליך, ועל-כן תשתדל שלא יהיה שום פתחון פה עליך, ותעשה את עבודתך באמונה, ובוא תבוא על שְׁכָרְךָ גם בגשמי, שתהיה לך, בעזרת השם, משכנת גדולה, והעולה על הכל — שְׁכָרְךָ בשמים גדול מאד מאד, העקר ראה להיות סבלן גדול עם הילדים, וחסוֹ-וְשָׁלוֹם אסור להרביץ להם, אדרבה לתת להם ממפתקים, ולקנות את לבכם, ולספר להם ספורים, ולשיר עמהם שירים, ובאפן הזה תצליח מאד בלמוד עמהם.

נא ונא למען טובתך הגשמית והרוחנית, ראה לצית אותי בכל זה, כי מאד מאד רציתי שאתה תשאר המלמד של הגן ילדים, אף זכור תזכור, שצריכים לבוא בזמן הקבוע, וצריכים הרבה סבלנות, כי בלי סבלנות זה לא הולך, ואז אם תלך בדרך זו, תצליח מאד מאד, וראה לדונח לי דונח פעם בשבוע דרך ידידנו ... והוא ימסר לי דרך הפקס.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהתחלתם מהיום את בית-הספר, והכל התחיל ברגל ימין וכו', אין מלים בפני לפאר ולשבח אותך על גדל חלקך, בזה שאת עוזרת לי בבית-ספר, העקר ראי להיות חזקה מאד מאד במשימתך הקדושה שלקחת עליך, ואל תתפעלי משום בקרת, כי בודאי תהיה עליך בקרת, אף את צריכה להיות חזקה כצור חלמיש בלי שום התפעלות משום בריה שבעולם, ועל-ידי-זה תצליחי במשימתך הקדושה לחנך את בנות ישראל, אף זאת אבקש אותך, תכף-ומיד אם תראי שאיזו מורה מתרשלת בעבודה, ראי להזהירה וכו', ואם אינה מקבלת אחר כמה אזהרות, יש לשלחה וכו', כי את צריכה לדעת, אשר החנוף היא

הַיְסוּד בַּיְהוּדָה, וְעַם חַנוּךְ יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מְשַׁחֲקִים, וְצָרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ אֶצְלוֹ אֶת הַחַנוּךְ הַמְקַסִּימָלִי, וְשִׁיְהִי בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת שְׁלֵנוּ בְרָמָה הַכִּי גְבוּהָה, שְׁלֹא נִצְטָרֵף לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי אֶף אֶחָד, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעֵדִין קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין אֲנַחְנוּ מְסַדְרִים בְּבִגְזָן מִשָּׁל עֲצָמָנוּ, אָבֵל בְּזֶה שְׁקַפְצָנוּ לְאִיזוֹ דִּירָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה דִּיקָא עוֹד שִׁיְהִי לָנוּ בְּקָרוֹב בְּגִזָּן מִשְׁלָנוּ, שְׁשֵׁם יְהִי בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת, הַעֲקָר לְרְאוֹת לְהִיֹּת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּמִשְׁמַתָּף הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵת בָּאָה בְּיָפוֹי כַּחַי בְּעִנְיָן חַנוּךְ הַבְּנוֹת, וְשְׁלוּחוֹ שֶׁל אָדָם כְּמוֹתוֹ, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְאֵת מְצַדֵּף תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁנוּכַל לְקַבֵּל תְּקַצִּיבִים לְשֵׁלָם לְהַמּוֹרוֹת וְלְהַמְלַמְדִים, וְשִׁגְם לָךְ בְּתוֹר מְנַהֵלֶת בֵּית-הַסֵּפֶר תְּהִיָּה פְּרֻנְסָה, כִּי זֶה חֲפָצִי וְרִצּוֹנִי, הַעֲקָר לְהִיֹּת חֲזָקָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּקִרְתַּת שְׁיַעֲשׂוּ עֲלֶיךָ, כִּי אֵנִי אֶתֵּן לָךְ גַּב חֲזָק בְּכָל הַעֲנִינִים, רַק רְאוֹי לַעֲשׂוֹת בְּחִכְמָה, שְׁלֹא יִתְהַוֶּה שׁוּם רִיב וּמַחְלָקֶת וְאִי הַבְּנוֹת בֵּין הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּדֶרֶךְ כָּל אֶצֶל נָשִׁים שֶׁהֵן בְּקִרְתִּיּוֹת, רְאוֹי לְדוּחַ לִי דוּחַ מְלֵא, וְתִמְסְרֵי לְ... וְהִיא תִשְׁלַח לִי דֶרֶךְ הַפֶּקֶס.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מְסַתַּדֵּר בִּישִׁיבָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, וּבִגְזָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר מְצֻלִיחַ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּדְבֵּר עִמּוֹ וְתִסְבֵּיר לוֹ, שְׁאִי-אֶפְשֶׁר לְדַחֹת אֶת שׁוּם תְּלָמִיד וְכוּ', וְאֲדַרְבֶּה

אָחַד צָרִיף לַעְזוֹר לְהַשְׁנִי, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַנוּף, שְׁצָרִיכִים לְחַנּוּף אֶת הַבֵּן וְאֶת הַבַּת, שְׂיִדְעוּ אֵיךְ לְהַסְתֵּדֵר עִם כָּל אַחַת, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶה כ.א.): דַּעְתּוֹ שֶׁל תִּינוּק גִּסָּה עָלָיו, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְסַבֵּל אֶת הַגְּסוּת רוּחַ שֵׁישׁ אֲצֵלוֹ, כִּי צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׂיִוְכְלוּ לְהַסְתֵּדֵר גַּם עִם זִוְלָתָם, שֶׁלֹּא יִחְשְׁבוּ שֶׁהֵם יְחִידִים בְּעוֹלָם, כִּי כְמוֹ שְׂמַחְנֻכִים אוֹתָם בִּימֵי קִטְנוּתָם כִּף יִגְדְּלוּ וְכוּ', וְאִם הֵם מִתְחַנְכִּים בְּצוּרָה כְּזֹאת, שֶׁרַק אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד, וְאִין שׁוּם אַחֵר בְּעוֹלָם וְכוּ', אִזּוֹ כְּשֶׁהֵם גְּדֹלִים, גַּם-כֵּן גְּדֹלִים בְּעֵינֵיהֶם, שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לְהֵם לְהַסְתֵּדֵר עִם אֶף בֶּן-אָדָם, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהוֹצִיא מִהָרֵאשׁוּ שֶׁל הַיְלָדִים בְּעוֹדָם בְּקִטְנוּתָם אֶת הַמַּכָּה הַזֹּאת, שְׂיִחְשְׁבוּ שְׂאִין בְּלַעֲדָם, אֲדוּרְבָה, צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַיְלָד בְּעוֹדוֹ בְּקִטְנוּתוֹ, שְׂיִשׁ עוֹד אָחַד עִם מִי שְׁצָרִיכִים לְהַסְתֵּדֵר, וְאִזּוֹ כְּשֶׂמַחְדִּירִים בְּהַיְלָדִים שְׂגַם הֵם צָרִיכִים לְהַסְתֵּדֵר עִם אַחֵרִים בְּכָל מַחִיר וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה יִגְדְּלוּ יְלָדִים מְצַלְחִים מְאֹד מְאֹד.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וְתַעְזוֹר לְשַׁנֵּי הַמְּלַמְדִים בְּכָל מָה שֶׁהֵם צָרִיכִים, וּבִפְרָט אֶתָּה וְ... לַעֲשׂוֹת תּוֹרָנוֹת לְשֹׁמֵר שְׂעָה אַחַת בַּיּוֹם, כִּי בְּאֵמֶת אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂלָךְ יִשׁ חֶלֶק הַכִּי גְּדוֹל בְּהַקְמַת הַיְשִׁיבָה, וּבִפְרָט כְּתָה ב', אִם לֹא הָיִיתָ דוֹחֵק עָלַי, אֲנִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא הָיִיתִי עוֹשֶׂה עוֹד כְּתָה כִּידוּעַ לָךְ, וְעַל-כֵּן מְגַלְגְּלִים זְכוּת עַל-יְדֵי זַכָּאִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, עַכְשָׁו אֲנִי מִתְחַרֵּט, וּמִמָּשׁ רָאִינוּ גַם גְּדוֹל, אֵיךְ שְׂפָרְגַע הָאֲחֵרוֹן בָּא אַבְרָהָ רְצִינִי בֶּן-תּוֹרָה, שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן לַעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵּר לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים תּוֹרָה, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֵנוּ, שְׂזַכְּנוּ לְהַקִּים יְשִׁיבָה קִטְנָה לַצְּעִירִים "בֵּית שְׁלֵמָה", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלָב בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר הֵם יְהִיוּ לְמַגְדֵּל אוֹר לְכָל גְּלִיל הַתְּחַתּוֹן וְהָעֲלִיוֹן, וּלְבִסוּף גַּם לְכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעַר עַל הַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת שֶׁהִיְתָה מֵהֵילָד וְכו', אֶךְ לְדַעַתִּי, אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁנֵה סֶךְ
הַכַּל יָלַד, וְהַכַּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבֵּישׁ (פְּתוּבוֹת מ.), כִּי אֵין בְּדַבְּרִיו
שׁוֹם יְסוּד כָּלֵל, וַיֵּשׁ בְּדַעַתִּי מִמִּילָא לְקַבֵּעַ אַרְבָּעָה גִבָּאִים אֲצִלִּי,
שִׁיְהִיָּה בְּתוֹרְנוֹת, מֵאֲחַר שֶׁכָּבַר קָרָה פֶּעַם הַקּוֹדֶמֶת מֵה שֶׁקָּרָה כִּידוּעַ
לָךְ, וְעַל-כֵּן אֵינִי רוֹצֶה עוֹד פֶּעַם שִׁיְהִיָּה אוֹתוֹ דָּבָר, שֶׁאֶחָד יִשְׁתַּלֵּט
עַל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאֲשֶׁר הוּא הַגִּבָּאִי וְהַמְּשַׁמֵּשׁ שְׁלִי, וְהוּא יִכּוֹל
לַעֲשׂוֹת מֵה שֶׁהוּא רוֹצֶה... וְלָכֵן אֵל תִּקַּח אֶל לִבְךָ מֵה שֶׁאָמַר לָךְ,
כִּי בְּכָל מַחִיר אַתָּה תִּהְיֶה מֵהאַרְבָּעָה גִבָּאִים אֲצִלִּי.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם וְהַנְּפִלָא שֶׁעָשִׂיתָ
עִמִּי וְעַם אִשְׁתִּי, שֶׁהִנְהַגְתָּ אוֹתְנוּ עִם רַכְבְּךָ, וּמִמֶּשׁ נִהְיִינוּ מָאד מָאד,
יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְרוּחוֹת רַב גַּחַת מִלְּדִיךָ, וְתַעֲזוֹר
לִי לְהַקִּים מַעֲרַכַת חֲנוּף עַל טְהַרְת הַקִּדְּשׁ בִּיבְנָאֵל, וְאֵנִי מְקַנְיָה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה תוֹרְנוֹת עִם ... יוֹם אֶחָד אַתָּה וַיּוֹם אֶחָד
הוּא, לְשִׁמּוֹר בְּאִמְצַע הַיּוֹם עַל הַתְּלַמִּידִים כַּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ, וְכֵן תִּהְיֶה
לַעֲזוֹר לְהַמְלַמֵּד ל... וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם גַּם תּוֹכַל לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמְךָ
אֵיזָה שְׁעוֹר בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל-כָּל-פְּנִים
שֶׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, פֶּעַם עִם ... וּפֶעַם עִם ... אוֹ עִם אַחֲרִים מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַצָּרִיכִים עֲזוֹר בְּלַמוּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה טוֹבָה לְכָלֵם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן תִּקְבַּל פֶּה כַּמָּה מִכְתָּבִים פְּרָטִיִּים, שֶׁתְּכַנִּיס כָּל מִכְתָּב
בְּמַעֲטָפָה, וְתִרְאֶה שֶׁתִּתְקַף וּמִיד יַעֲבֹר לְיַבְנָאֵל, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד
נְחוּצִים, וְכֵן אֶקְוֶה שֶׁקְּבַלְתָּ כָּבֵר אֶת הַגְּמֵרוֹת כְּדֵי לְמַסֵּר אוֹתָן
לְהַתְלַמִּידִים, וְאִם נִכְנָסוּ עוֹד תְּלַמִּידִים, רְאֵה לְקִנּוּת אוֹתָהּ גְּמָרָא,
וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ כֶּסֶף בְּעִבּוֹר זֶה, הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת עֲצָמְךָ
בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תִּתְקַף-וּמִיד כְּשֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַזְדַּמְנוֹת לְשַׁלַּח לִי סֵפֶר "אֲשֶׁר בַּנְחַל"
חֶלֶק ה' — תִּשְׁלַח לִי, כְּדֵי לְשַׁמַּח אוֹתִי, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה אֲצִלִּי
כְּמוֹ הַדְּפֶסֶת חֶלְקִי "אֲשֶׁר בַּנְחַל".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתַּעֲמִד חִזּוֹק עַל הַהוֹרִים, שֶׁיִּשְׁלְמוּ בְּכָל חֹדֶשׁ
שְׂכָר לְמוֹד מְאֹה שְׁקָל — עַל כָּל תְּלַמִּיד בִּישִׁיבָה קִטְנָה לְצַעֲרִים,

שָׂאָה וְרַק הַקִּמְנוּ, וְאֶפְלוּ שְׂיֵשׁ שְׁנֵי אַחִים, שְׂיֵשׁ לְמוֹ בְּעִבּוּר שְׁנֵיהֶם, כִּי לְהַמְלִיכֵם אֵין שׁוּם הַכְּנָסָה מִלְּבַד הַכְּנָסָה הַזֹּה, וְעַל-כֵּן תַּעֲמַד עֲלֵיהֶם חֹזֵק מְאֹד מְאֹד, כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג יְשִׁיבָה בְּדֶרֶךְ הַפְּקוּדוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו, וְאִם גַּלְף בְּיַד חֲזָקָה נְצִלִית, וּבַפְּרָט כִּי זֶה מְקוֹר פְּרִנְסָתָם שֶׁל הַמְלִיכִים.

רְאֵה לְחֵלֶק עוֹף אֶחָד לְכַבּוֹד שַׁבָּת לְכָל מְלַמֵּד וּלְכָל מוֹרֵה וּלְכָל אַבְרָהָה הַלּוֹמֵד בְּכוֹלָל, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂוֵה יְהִיָה לָהֶם עֶזר גָּדוֹל וְתַעֲזֹרר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ תָמִיד בְּעִבּוּרֵי וּכְשִׁיִּהְיָה טוֹב לִי מִמִּילָא יְהִיָה טוֹב גַּם לָהֶם...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ וְצָרוֹתֶיךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה דְבָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְלֹא תִצְטָרֶךְ אַף פַּעַם לְבְרִיּוֹת, אֲלֹא הַפְּרִנְסָה שֶׁלְךָ תִשְׁגָּשֵׁג וְתַצְלִיחַ מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְגַמֵּר אֶת עִבּוּדַת הַתְּאוּרָה לְמַעַלָּה בְּדִירְתִי, כִּי אֲנִי מְקַנְהָ תְּכֵף-וּמְיָד לְחֹזֵר לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל גְּדוֹל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְהִרְכִּיב אֶת הַתְּאוּרָה בְּתוֹךְ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה וְהִישִׁיבָה, יַעֲזוּר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בזכות זה, שתנשע מה שיותר מהר בבני, חיי, מזוני, רויחי, ותספר לי תמיד בשורות משמחות.

מה טוב ומה נעים, אם תגנב שעה אחת ביום, ותעשה חברותא עם אחד מאנשי שלומנו ללמד עמו שעה אחת ביום קצת מקרא, קצת משנה, קצת 'עין יעקב' וקצת שלחן ערוך, באפן שיהיה לך בכל יום שעה אחת עם למוד התורה הקדושה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין מלים בפי להודות ולשבח אותך על גדל פעילותך, שאתה מוסר את נפשך לצבע את בית-המדרש ולעזר בבניית התלמוד-תורה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שתהיה לך פרנסה בשפע גדול, ולא תצטרך לבריות, ותוכל תמיד לעשות רצונו יתברך.

נא ונא ראה לבוא בכל לילה אל השעור של הרב ... גרו יאיר, שלומד אז הלכות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְבוֹא אֶל הַכוֹלָל, וְלִלְמַד
לְכָל הַפְּחוֹת שְׁתִּים אוֹ שֶׁלֹּשׁ שָׁעוֹת בְּכָל יוֹם תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אַתָּה
עֲדִין בְּגִיל צָעִיר, וְחָבֵל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁיִּלְכוּ לְךָ בְּהֶבֶל נְרִיק,
וְתַעֲשֶׂה מַה שְׁאַמְרְתִּי לְךָ וְכוּ', וּבִפְרֵט שֶׁתִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר
בְּהִלְכוֹת נְדָה עִם הָרֵב ... נֵרוּ יְאִיר, כִּי בַשָּׁנָה הַרְאֵשׁוֹנָה צָרִיכִים לִלְמַד
הַרְבֵּה הִלְכוֹת אֱלוֹ, כְּדֵי לֹא לְהַפְשֵׁל, חֲסִי-וְשְׁלוֹם, עַל עֲווֹן כְּרִיתוֹת,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי לִלְמַד בְּכָל יוֹם בְּכוֹלָל, כִּי
חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר מִבְּלִי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. רְאֵה לְכַתֵּב
לִי מִכְּתָב וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֶצְמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרֵט שְׁאַתָּה מְשַׁגֵּיחַ בְּכוֹלָל,
אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד חָזֵק, וְלִשְׁמֹר שְׁלֹא יַחֲסֹר שׁוֹם תִּלְמִיד
מִהַכוֹלָל וְכוּ' וְלֹא יֵאָחֵר וְכוּ', כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג כּוֹלָל בְּדַרְךָ
הַפְּקָרוֹת, בְּשַׁעֲה שְׁרוּצִים בָּאִים וּבְשַׁעֲה שְׁרוּצִים הוֹלְכִים וְכוּ' וְכוּ',

זֶה לֹא נִקְרָא כּוֹלָל, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִהְיֶה שָׁם קוֹל תּוֹרָה, וְיִלְמְדוּ שָׁם בְּאִפְנֵי שְׂיִהְיֶה רוּחַ וְאֹוִירָה רַק שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם.

רְאֵה לְרִשְׁשׁ לִי רְשִׁימָה מִכָּל הַתְּלַמִּידִים הַלּוֹמְדִים בְּכוֹלָל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹכָה לְהַגְדִּיל שָׁם שְׁמַיִם וְרַבּוּי תְּלַמִּידִים שְׂיִשְׁבּוּ וְיִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְגַם אֶתָּה תִדְחַף רֵאשָׁף בִּינֵיהֶם, וְתִתְמַיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹכָה לְהַתְמַיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֶתָּה מִתְמַיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, לְמַעַן הַשָּׁם לְטוֹבְתָךְ הַנִּצְחִית, רְאֵה לְהַתְמַיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, זֶהֱר וְתַקּוּנִים וְסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, וְתַחֲדִיר דְּבַר זֶה גַם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, כִּי זֶה כָּל חִפְצֵי וְיִשְׁעֵי, שְׂיִתְהַפֵּךְ הַמְּקוֹם לְמְקוֹם תּוֹרָה וְתִפְלָה וְצִדְקָה וְחֶסֶד, שְׂאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצִרִיף שְׁתִּדַּע, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִהַדְבָּקוֹת, וּכְנֻגַד דְּבָקוֹת אַחַת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּהֶרֶף עֵינַי, וְרַבְנֵי ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַדְבָּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂאָמַר: כְּנֻגַד דְּבָקוֹת

אחת, כְּכֹר כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּהֶרֶף עֵינַי לְגַבֵּי הַדְּבָקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְבִרְיּוֹת, אֲלֵא תוּכְלוּ לְפְרֻנְסָה גַם אַחֲרֵיכֶם, וְלֹאֲרַח אֲוֲרָחִים רַבִּים, הַעֲקֹר אֶל תִּבְלָבֵל אֶת עַצְמְךָ מִשּׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הָעֶבֶר אֵינִי, וְהַעֲתִיד עֲדִינִי, וְהַהוּהוּ כְּהֶרֶף עֵינַי, וְעַל-כֵּן דַּאֲגָה מִזֵּינִי — כִּמְאֹמֶר הַחֲכָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַהוֹרִים שְׁלֵי הַיְשִׁיבָה קִטְנָה לְצַעֲרִים "בֵּית שְׁלֵמָה" שְׁיִחִיו.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה עִם רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה, כִּי יֵשׁ כַּמָּה תְּלֻמִּידִים וּבְפָרֵט הַצַּעֲרִים, שְׁאֵינָם מְמַשְׁמְעִים וְכוּ' וְעוֹשִׂים בְּעִוֹת וְכוּ', עָלֵי לֹאמֵר לָכֶם, כִּי אֵי-אֶפְשָׁר לְהַנְהִיג יְשִׁיבָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְאִם לֹא יִשְׁתַּפֵּר הַמַּצָּב, יִהְיֶה הַהֲכָרַח לְשַׁלַּח אֶת אֱלוֹ הַתְּלֻמִּידִים אֲשֶׁר מְפָרִיעִים בְּלִמּוּדֵי חֲזָרָה לְלַמֵּד בְּטִבְרָיָה, וְעַל-כֵּן מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת הַהוֹרִים שֶׁיִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה, וְיִזְהִירוּ מָאד אֶת בְּנֵיהֶם, כִּי אִם לֹא יִשְׁתַּנֶּה הַמַּצָּב, רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה יִהְיֶה לָהֶם הַהֲכָרַח לְשַׁלַּח הַבִּיטָה אֶת הַתְּלֻמִּידִים.

אַתֶּם יוֹדְעִים בְּאִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וּכְאֵב לֵב וְצַעַר וְיִסּוּרִים בְּנִיתִי אֶת הַיְשִׁיבָה, מִמַּשׁ בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּמִלָּא מוּבָן הַמְלָה, וְרִצּוֹנִי מָאד חֲזָק שְׁיִצְלִיחַ, וְעַל-כֵּן אִם הַהוֹרִים לֹא יִשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה, לֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם בְּרָרָה, רַק לְשַׁלַּח אֶת הַתְּלֻמִּידִים לְלַמֵּד בְּטִבְרָיָה.

אַקְוֶה שֶׁתִּבְנֶנּוּ, כִּי אֵינִי לָנוּ שׁוֹם כְּנֻנָה פְּרֻטִית נֶגֶד אֶף אֶחָד, אֶף

התלמידים צריכים לדעת, שאין הענין הפקר, וכמו שדברתי עם כל ההורים, שילדים צריכים לדעת שהוריהם עובדים בצותא עם ראשי הישיבה, ודיקא באפן הנה יצליחו עם ילדיהם, אבל בו ברגע שיתנו את הצדק להילדים, ויצאו נגד ראשי הישיבה, תדעו שפך לא יכולים להנהיג ישיבה. ולכן עכשו עדין תחלת הזמן, ומי שאינו מרצה, שיוציא את ילדיו מהישיבה, כי אתם יודעים, באם אני מתחיל איזה דבר, אני מכרח לסימו, אם כבר פתחתי את הישיבה, זו צריכה להיות ישיבה כמו כל הישיבות בכל העולם בלי שום הפקרות כלל, רק עם סדר הגון.

ולכן מאד מאד אבקש את כל ההורים לשתף פעלה לפני שיהיה מאחר, שיהיה הכרח לשלח את אלו התלמידים שמפריעים לאחרים, שיחזרו ללמד בטבריה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל אליו יתברך, שהכל יתנהג על הצד היותר טוב, ונזכה להקים תלמידים מצוינים בתורה ויראת שמים ובמדות ובדרך ארץ.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם כבר כמה פעמים, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שיש לי מפל מכתב ומכתב שאתם פותבים לי, ואף שהמכתבים מלאים מרירות שעובר עליכם מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת מאד מאד אני שמח, שאתם עדין מחזיקים קשר, וכך תמשיכו כל ימי חייכם וכו' וכו', העקר ראוי לשמח את עצמכם, כי עקר ההצלחה בחיים היא רק על-ידי שמחה.

וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָכֶם בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה לְשִׁמְחָה, שְׂזֹכָה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בֵּן נִחְמָד בְּזֶה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתָרוּוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכּוּ לְהַפְגִּים בְּדִירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכִירוּת. הָעֶקֶר רְאוּ לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְכֶם לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, אֲלֵא אֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם, וְתָמִיד תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים עַל נַעַם חֻלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, שְׂאֲתֶם זְכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה גַם שְׂאֲתֶם זוֹכִים לְגוֹר בְּ"בִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וּבְנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְקָרוֹב הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, שְׂיִתְהַיָּה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְבִרְיּוֹת, וְהָעֶקֶר תִּשְׂתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמִצְבַּ רֹוַח טוֹב, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂעָשָׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהוֹצִיא אֶתְכֶם מִהַמְּפֹלֶת וְכו', שְׂהִיִּיתֶם גְּרִים שָׁם וְכו', וְאִף שְׂגַם כָּאֵן בְּבִנְאֵל קָשָׁה לָכֶם לַעֲת עֵתָה, אִךְ אֲנִי מִקְּוִה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי רַבּוּי תִּפְלָה וּבְקָשָׁה, שְׂתִזְכּוּ לְקַנּוֹת דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכִירוּת, וְאִף שְׂהִדְבֵּר נִרְאָה פְּחִלוֹם, עִם כָּל זֹאת עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי בַתִּפְלָה יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ יְתַבְּרֶךְ הַכֹּל, וְעַל-כֵּן תִּשְׂתַּדְּלוּ לְבַקֵּשׁ שְׂנֵיכֶם בְּכָל יוֹם מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתִּפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתִצְלִיחוּ, וְלִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּלַּחֵץ עַל ... שְׁיִתְחִיל עִם הַמְדַּרְגוֹת, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם, וְכֵן תִּשְׁאַל אוֹתוֹ הָאֵם הוּא יוֹדֵעַ מְאִיזָה טִיחַ לְטִיחַ אֶת הַקּוֹמָה הָעֲלִיוֹנָה, כְּדֵי לְסַדֵּר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר אֶת הַכֶּתֶה, לְדַעֲתִי, אִם יִהְיוּ לָהֶם שְׁתֵּי כַתּוֹת נִפְרָדוֹת לְמַעְלָה, יִלְךְ יוֹתֵר בְּנִקְל, כִּי כְּשֵׁישׁ כֶּתֶה מְרוֹחַת וְיִפָּה וְכו', הֵילְדִים יְכוֹלִים לְהִתְרַפּוּ יוֹתֵר בְּלִמּוּדִים וְכו', כְּתִבְתִּי עֲכָשׁוּ מִכְּתָב לְהוֹרִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְנָא לְהַשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה תְלוּי בְלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְתִמְצִית הַמְּכָתָב הוּא, אִיזָה הוֹרָה שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁתֵּף פְּעֵלָה עִם הַמְּלַמֵּד, שְׁיִוְצִיא אֶת יְלָדָיו מִשֵּׁם, כִּי נִסְכָּם בְּדַעֲתִי בְּכָל מַחִיר, יִקַּב הַדִּין אֶת הָהָר וְכו' שְׁהִיִּשְׁיבָה תִּשְׁאַר פְּתוּחָה, וְאִפְלוּ עִם שְׁנֵי תִלְמִידִים, אַחֲרֵי שְׁמִסְרִתִּי כְּכֹר כָּל-כֶּף אֶת נִפְשֵׁי צְרִיכִים לְרִאוֹת בְּכָל מַחִיר לְעוֹר, וְאִיזָה הוֹרָה שְׁאִינוּ מְרַצָּה מִהַמְּלַמֵּד, שְׁיִוְצִיא אֶת בְּנוֹ מִשֵּׁם, כִּי לְדַעֲתִי, שְׁנֵי רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה טוֹבִים מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקלט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי אִיזָה דו"ח מֵה קָרָה הַיּוֹם בְּיַבְנָאֵל, אוֹלִי תִתְקַשֵּׁר אֵל ... וְלִשְׁמַע אִיךָ הִלְךְ בְּבֵית-הַסֵּפֶר וּמָה הָעֲנִינִים שָׁמָּה, וְכֵן תִּתְקַשֵּׁר אֵל ... וְלִשְׁמַע אִיךָ הַיְשִׁיבָה, וְכֵן שְׁיִלַּחֵץ עַל ... שְׁיִבּוֹא לְעַבֵּד עַל הַמְדַּרְגוֹת, וְלִגְמַר אֶת זֶה מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְכֵן בְּעֲנִין

החלונות, שיבוא וירכיב אותם. ואודות טיח, מדוע אינו יכול להשתמש עם הטיח הקודם, באפן שיגמרו את קומת הגג, על כל זה ראה לדות, כי פשוט הדבר הולך בנפשי.

את המכתבים ששלחתי לך למסר לאנשי שלומנו, ולא צריכים לחזר ולתקתק, רק לתכניסם כמו שהם בתוך מעטפות, וגם הלילה מאחר אשלח לך עוד מכתבים נחוצים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שפבר אופה להגיע לארצנו הקדושה, ולהשאר שם תמיד.

ראה לדבר עם ... בעקיפין, מה הענינים באומן.

המחפה לתשובה מהירה...

י"ח תתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! עכשו שאנו אווזים פבר בימי אלול הקדושים והפולל פרות, מאד מאד אבקש אתכם, שתגנבו עתים לתורה, אפלו אלו שאינם לומדים בפולל, שישתדלו לבוא מפעם לפעם 'לגנב' על-כל-פנים שעה אחת, וללמד בחברותא עם אחד מתברי הפולל, כי מעלת למוד התורה עולה על הכל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבא, פרק יח): בא וראה כמה גדול כחה של התורה, שמטהרת את פושעי ישראל בזמן שעושים תשובה אפלו מעבודה זרה שבידם; אדם שהוא כל-כף רחוק ממנו יתברך, עד שנקרא פושע ישראל, ומה גם שעובד עבודה זרה

חֶסֶד וְשֵׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת כְּשִׁזְזָה 'לְגַנֵּב' אֵיזוֹ עֵת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֲבֵרוֹתָא עַל-כָּל-פְּנִים שְׂעָה אַחַת בְּיוֹם עִם אֶחָד מִחֲבָרֵי הַכּוֹלָל, וְיִגְנֹב עִתִּים לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מֵאַתְּנוּ, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הִקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (וְלִקוּט מִשְׁפָּטִים, רַמְזו שִׁמְג): הַמְתַּנְּגֵב מֵאַחַר חֲבָרוֹ, וְהֵלֶךְ וְשָׁנָה דְבָרֵי תּוֹרָה, אַף-עַל-פִּי שֶׁהוּא נִקְרָא גֵנֵב, הָרִי זֶה זֹכָה לַעֲצָמוֹ; הֵינּוּ כְּשִׂאָדָם טָרוּד בְּעֶסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה, וּבְנֵי-אָדָם מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא מִתְחַמֵּק מֵהֶם בְּאֵיזָה תְרוּיִן, אַף-עַל-פִּי שֶׁנִּקְרָא גֵנֵב שֶׁהוּא גוֹנֵב דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת גֵּנֵב לַעֲצָמוֹ, שְׂזָכָה לְחַטֵּף בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (שׁ): לְסוּף מִתְמַנֶּה עַל הַצָּבוּר, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִקְדוּשִׁים, שִׁישְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה אֲצִלְנוּ רוּחַ וְאוֹיְרָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזַק, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף, זֶה֩ר וְתִקְוִינִים, מְכַל שְׁעוֹר אֲפֵלוּ מְעַט דְּמַעַט, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ. וּבִפְרָט שְׂזָכִינוּ שֶׁכָּבֵר נִפְתָּחָה יְשִׁיבָה קְטָנָה, טוֹב מְאֹד שֶׁהִקְטַנִּים יְלַמְדוּ מֵהַגְּדוּלִים, וְכֵן לְהַפּוּף הַגְּדוּלִים מֵהִקְטַנִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת יְבִנְאֵל בְּתַפְאֲרָתָהּ, תְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קְטָנָה לְצַעֲרִים, יְשִׁיבָה גְּדוּלָה לְבַחוּרִים, וְכוּלָל לְאַבְרָכִים, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נְפִשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקמא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף כְּמֵה מִכְתָּבִים שְׁתַּכְנִיסִם בְּמַעֲטָפָה, וְלִמְסָר אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים, וְכֵן מִכְתָּב כָּלְלִי אִם אֶפְשָׁר לְתַקְתֵּק עִם נְקֻדּוֹת, וְלְחַלֵּקֵם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְכֵן מִכְתָּב לְהוֹרֵי הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה לַעֲשׂוֹת כְּמֵה הַעֲתָקוֹת רַק לְהוֹרֵי הַיְשִׁיבָה, וְלִמְסָר אֶת זֶה לָהֶם, וְכֵן לְבַקֵּשׁ מֵאַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהַעֲתָק אַחַד לְתַלּוֹת עַל לוח הַמוֹדְעוֹת בְּבֵית-הַמְדְרָשׁ, כִּי אֵינִי רוֹצֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שֶׁיִּתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת חֻמּוֹת וְכוּ' בַּיְשִׁיבָה, מִי שֶׁאֵינּוּ מְרַצֶּה שְׂיוּצִיא אֶת בְּנוֹ, וַיִּשְׁלַח אוֹתוֹ חֲזָרָה לְטַבְרִיָּה, לֹא אֶכְפֵּת לִי אֵיזָה יֵלֵד שְׂיֵהִיָּה, אַחֲרֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים שֶׁהִיָּה לִי בְּעִבּוֹר הַקָּמַת הַיְשִׁיבָה, אִם אֵיזָה יֵלֵד עוֹשֶׂה הַפְּרָעוֹת, דַּעֲתִי הִיא לְהוֹצִיא, וְכֵן תֹּאמַר ל... וְל... שְׂיִכְרִיזוּ בְּשָׂמִי אֶת תִּכְן הַמִּכְתָּב, כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁבְּשִׁבִיל שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה יְלָדִים יִפְרִיעוּ לְכָל הַיְשִׁיבָה, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְעוֹרְרוּ שְׂאִין כָּאֵן הַפְּקָר.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ אֶת ... שְׂיִזְרוּ אֶת ... בְּשִׁבִיל בְּנֵית הַמְדְרָגוֹת, וַיִּמְצָא אֵיזָה טִיחַ.

הַמְחַפָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ח תתקמב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ יִקְצְרוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת,

ובפרט שכל חלקי "אשר בנחל" לפניך, והכל נכתב רק בשבילך, ומה יש להוסיף על זה.

עליך לדעת, כי הסמ"ך-מ"ם שיבר את האדם בכל מיני אפנים, פעם מזכיר לו את עוונותיו וכו', עד ששוברו לגמרי, ופעם מגביהו ומנשאו עד מאד, עד שמכניס בו גאות וישות וכו', כי הוא בא אל האדם מכל הפוננים, העקר לשבר אותו, ועקר גדלת בר ישראל, שלא ישבר משום דבר ומשום בריה שבעולם, ואפלו שמרים לו החיים מאד מאד, וטועם אלה טעמי מיתה וכו', אף-על-פי-כן אסור להשבר ואסור לברח ממנו יתברך, והיום בבקר קדם התפלה למדתי בשעורי בזהר הקדוש, ומבאר שם איך כשאדם נמצא בצרה, אז הוא בסכנה גדולה, שלא יתחבר עם הסמ"ך-מ"ם, ויפל לשאול תחתיית וכו', וזו היתה גדלתו של דוד המלך, אף שסבל בחייו מה שסבל, שקמו עליו מתנגדים רשעים ארורים והתלוצצו ממנו, ודברו כל מיני לשון הרע עליו וכו', ואף-על-פי-כן לא נשבר משום דבר שבעולם, ולא ברח ממנו יתברך וכו', נמצא, שרק בזה נמדדת גדלת האדם, ואסור להשבר משום דבר שבעולם, והיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה וכו', וזה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל, שגלה לנו את התורה "אזמרה לאלקי בעודי", שהאדם צריך למצא בעצמו נקדות טובות, ואפלו שהוא רשע גמור, הוא צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו אילו נקדות טובות שיש לו בחייו, ועל-ידי-זה באמת יצא מכף חוב לכף זכות, והוא למודו של משיח צדקנו, שבוה יכבש את העולם (לקוטי-הלכות, השפמת הבקר הלכה א').

והנה תדע, כי מה שאמה פועל ועושה בהדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל, עדין אף אחד לא עשה. הן אמת שאני מוסר את נפשי בפעל ממש זה לי שלשים שנה בהדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל במסירות נפש ממש, כי הרבה פעמים הגעתי לחובות יותר ממאה אלה דולר, ולא היה לי אפלו חתיכת לחם בבית לאכל וכו', ומה רק לא עשיתי למען התגלות אור רבנו ז"ל בעולם, ושברו אותי פחדים הנשבר וכו', ודברו ועדין מדברים עלי כל דבר אסור על לא דבר, רק מחמת קנאה ושנאת חנם, וכל אויבי ילעגו לי וכו', עם

כָּל זֹאת אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם כֻּלָּל, וְאֶף שָׁזָה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, יֵשׁ תְּלִמִּידִים שֶׁגִּדְלְתִי אוֹתָם וְקִרְבָּתִי אוֹתָם אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהֵם מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֶסוּר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא צוּרִי וּמְשַׁגְּבִי. וְלִכֵּן תּוֹצִיא מֵרֵאשִׁי כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים, וְתִתְחִיל לְחַזֵּק עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר עִם כָּל הַהִדְפָּסָה שְׁלֶךְ, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, סִפְרִים כָּל-כָּף יָפִים שֶׁאֵתָּה מוֹצִיא לְאוֹר, אֶף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וּבְלִי שׁוּם גְּזֻמָּא אִמֵּר לְךָ, שְׁגַם אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת מֵה שֶׁאֵתָּה מֵרְאֶה — הַדְּפָסָה כָּל-כָּף יָפָה, כְּרִיכָה מִפְּאֲרַת וְנִהְדָּרַת וְכוּ', לְדַעֲתִי, בְּזֶה בְּעֲצָמָךְ עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֲצִלִּי קְרוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ לֹא פִּעַם וְלֹא פְּעָמִים, אֲלֵא אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת פְּעָמִים, שֶׁחֲשַׁבְתִּי בְּעֲצָמֵי הַגָּה הַקָּץ וְכוּ', וְחָבַל אֲשֶׁר לְרִיק הָיָה יְגִיעִי, וּפְתָאֵם הִרְאָה לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵה פְּעֻלְתִּי וְכוּ', וְאִם הֵייתִי מְסַפֵּר לְךָ רַק מֵה שֶׁקָּרָה עִמִּי בְּשִׁבּוּעַ שֶׁעָבַר בֵּינָנוּ, כִּמְעַט שֶׁנִּשְׁבַּרְתִּי לְגַמְרֵי מְרַב הַמְרִירוֹת שֶׁהִכְנִיסוּ בִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַד שֶׁאֲמַרְתִּי מִי יִתֵּן שֶׁהֵייתִי לוֹקֵחַ אֶת כָּל הַבְּנִין וּבּוֹרַח וְכוּ', עַד כִּדֵּי כָּף הַגְּעֵתִי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּצַר הֶרְחִיב לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפִּתְחֵתִי יְשִׁיבָה לְצַעֲרֵירִים שֶׁתִּי כִּתּוֹת וְכוּ', וְאֶף שֶׁעָכְשׁוּ עוֹבֵר עָלַי צְרוּת חֲדָשׁוֹת מִכְּמֵה הוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחַזֵּק עֲצָמֵי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים לֹא לִפְלַ בְּדַעֲתִי, וְאֶתְחַזֵּק בְּהִתְחַזְּקוֹת כְּזוֹ, עַד אֲשֶׁר "יִקַּב הַדִּין אֶת הָהָר", מִי שֶׁאֵינּוּ רוֹצֶה שֶׁבְּנוּ יִלְמַד שָׁם, שִׁיּוּצִיאוּ מִשָּׁם, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי כֻּלָּל, הֶעֱקַר שֶׁהֵיִשִּׁיבָה תִּשְׁאָר יְשִׁיבָה.

רְאֵה לְדוּחַ לִי מֵה קוֹרָה שָׁם, וְתִדְבֵּר עִם ... וְעִם ... וְעִם ... וְלְדוּחַ בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי עֲכָשׁוּ בְּחַיִּי, שֶׁתִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", וְאִם הֵייתִי מְרַחֵב לְךָ מֵה שֶׁקוֹרָה עִמִּי, הֵייתִי עוֹמֵד מֵרַעִיד וּמִשְׁתוֹמֵם וְכוּ', אֶף חֲסָדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁישׁ לִי הַהִקְדָּמוֹת מִרַבְּנֵנוּ ז"ל, וּבְזֶה אֲנִי מְתַנַּחֵם, וּבְמִשְׁךָ הַיּוֹם אֲכַתֵּב לְךָ עוֹד פְּעַם, הָאֵם מְסַרְתָּ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

י"ח תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ז' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְבּוֹא שְׁלֵשׁ פְּעָמִים לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ לְהַתְּפַלֵּל
שְׁחֵרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, פִּי אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר
מִתְּפַלֵּלִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ט.): מִי שֵׁישׁ לוֹ
בֵּית-הַפְּנִסָּת בְּעִירוֹ, וְאִינוֹ נִכְנָס שָׁם לְהַתְּפַלֵּל, נִקְרָא שָׂכָן רַע; וְעַל-כֵּן
תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂכָנִים טוֹבִים, וְלֵהַשְׁתַּדֵּל
לְבּוֹא לְבֵית-הַמְּדַרְשָׁנוּ שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שׁס): אוֹהֵב הַיְוֹנִי"ה שְׁעָרִים הַמְּצַיְנִים
בְּהִלְכָה יוֹתֵר מִבְּתֵי-כְּנִסְיֹת וּבְתֵי-מְדַרְשׁוֹת; הֵינּוּ בְּמָקוֹם שְׁלוֹמְדִים
שָׁם הִלְכָה, זֶה עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְכִמּוֹ שְׁאָמְרוּ (שׁס): רַב אָמֵי וְרַב אָסֵי
אֶן-עַל-גַּב דְּהוּהָ לְהוּ תְּלִיסֵר בֵּי כְּנִישְׁתָּא בְּטַבְּרִיָּה, לֹא מְצַלִּי אֲלֵא
בִּינֵי עַמּוּדֵי הֵיכָא דְּהוּוּ גְרִסִי (רַב אָמֵי וְרַב אָסֵי אֶן-עַל-פִּי שְׁהִיּוּ לְהֵם
שְׁלֵשָׁה-עָשָׂר בְּתֵי-כְּנִסְיֹת לְהַתְּפַלֵּל בְּטַבְּרִיָּה, לֹא בָאוּ לְהַתְּפַלֵּל אֲלֵא
בְּמָקוֹם שְׁלֵמְדוּ שָׁם הִלְכָה); וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁעֲזָרְנוּ הַקְּדוּשֵׁי-בְרוּךְ-הוּא,
הוּא, שְׁתַּהֲלֵה לָאֵל, בֵּית-הַפְּנִסָּת שְׁלָנוּ הוּא מְקוֹם תּוֹרָה, שְׁלוֹמְדִים
שָׁם הִלְכָה, לְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְבּוֹא שְׁלֵשׁ
פְּעָמִים בַּיּוֹם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ב', הִלְכָה
ג.): כָּל מִי שְׂאִינוֹ נִכְנָס לְבֵית-הַפְּנִסָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִינוֹ נִכְנָס
לְבֵית-הַפְּנִסָּת לְעַתִּיד לְבּוֹא; וְעַל-כֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַתְּפַלֵּל

בְּמַנְיָן בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהִיָּה שָׁם שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק. וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְׁתַּדְּלוּת, שְׂיִהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.

וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא לְשִׁעוּרִים שֶׁל הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ כָּל אֵלּוּ שְׂעִסוּקִים בְּמִלְאכְתָּם כָּל הַיּוֹם 'לְגַנּוּב' שְׁעָה אַחַת לְבוֹא אֶל הַכּוֹלֵל, וְלִקְחַת לַעֲצָמָם אִיזוּ חֲבְרוּתָא, וְלִלְמַד עִמּוֹ בְּיַחַד, כִּי מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עוֹלָה עַל הַכּל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, אֵינּוּ צָרִיךְ לֹא חָרַב וְלֹא חָנִית וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד לִוְחָם בְּשִׁבְלֵוֹ אֶת מַלְחָמָתוֹ.

וְאַתֶּם רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אָרַב וְאוֹרַב עָלֵינוּ מֵאֵד וְכוּ' וְהַתְּפָאָר מֵהַתְּפָאָר, וְלִבְסוּף הוּא נוֹפֵל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָנוּ, שְׂאֲנוּ עוֹלִים מַעֲלָה מַעֲלָה, מִי תֵאָר וּמִי שֶׁעַר וּמִי פָלַל, שְׂנִזְנֶכָה בְּזִמְנֵי קֶצֶר כְּזֶה לְפָתַח יְשִׁיבָה קְטֻנָּה לְצַעֲרִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד מֵהַשְׂמִיכָה עָלֵינוּ, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂיִזְכּוּ לְהַפְּנֵס מֵאוֹת מְשַׁפְּחוֹת, וְתִהְיֶה נַעֲשִׂית עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְשִׂמְחָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים וְצַדִּיקָה וְחֻסֵּד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל עֲנִינֵיכֶם, וְתִרְאוּ לַעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְהַקִּים מוֹסְדוֹת שֶׁל צַדִּיקָה וְחֻסֵּד, וְהַיְשִׁיבָה שְׂיִהְיֶה לוֹ קִיּוֹם, וְכֵן לְבֵית-סֵפֶר, וְאַף-עַל-פִּי שְׂמוֹסְרִים אוֹתָנוּ, לֹא יוֹעִיל כָּבֵד שׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ז' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

עֲדִין לֹא פָעַלְתִּי שׁוּם דְּבָר בְּעִנְיַן הַדִּירוֹת, אִף שְׁדַבְּרְתִּי כְּבָר עִם
כַּמָּה אַבְרָכִים, רַק הַמְצַב הַכִּסְפִּי פֹה עֲכָשׁוּ מָאד דְּחֹק אֲצֵל רַב אַחִינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עִם כָּל זֹאת רָאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם
בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדַע, שְׁקִשָּׁה וְכַבֵּד לָךְ מָאד
מָאד, וּבִפְרָט הַחֹב שֶׁל הַעֲשָׂרַת אֲלָפִים דּוֹלָר ל... עוֹמֵד לָךְ בְּגֵרוֹן,
שְׂאֵתָה צְרִיף לְשֵׁלֶם, לְדַעְתִּי, תִּתְחַיֵּל לְתַת לוֹ אֶלְךָ דּוֹלָר וְאֲלָפִים
דּוֹלָר, וְכָךְ תִּפְטֹר לְגַמְרֵי וְכו' וְכו'.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִף שְׂאֵנֵי
יוֹדַע, שְׁקִשָּׁה וּמָר לָךְ מָאד מָאד, אִף כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(מִדְרָשׁ תְּנַחֲוּמָא פְּרַשְׁת עֲקָב): כָּל הַמְצַטְעֵר בְּתַחֲלָתוֹ, נָח לוֹ בְּסוּפוֹ וְכו';
כִּי בְּדַרְךָ כָּלָל עוֹבֵר עַל הָאֲדָם בְּהַתְחַלָּה הַרְבֵּה צְרוּת, וּלְבִסוּף
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(יְרוּשְׁלָמֵי תַעֲנִית, פָּרָק ב', הַלְכָה ט'): אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כָּל צָרָה שְׁהִיִּיתִי נִכְנָס לָהּ, אֵתָה הִיִּיתָ מְרַחֵבָה לִי, נִכְנַסְתִּי לְצָרְתָהּ
שֶׁל בֵּת שִׁבְעָ — נִתְתָּ לִי אֶת שְׁלֵמָה, נִכְנַסְתִּי לְצָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל —
נִתְתָּ לִי אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְכו' וְכו', וְכֵן גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל פְּסוּק "בִּצֹר הִרְחַבְתָּ לִי", שְׂאֵדָם
צְרִיף לְמַצָּא הִרְחַבְתָּ בְּתוֹף צְרוּתִיו, כִּי אִיף שֶׁהוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב
אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְמַצָּא הִרְחַבְתָּ
בְּתוֹף הַצְּרוּת. וּבְאֵמַת עֲשָׂה לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר הַרְבֵּה נְסִים
וּנְפִלְאוֹת, רַק פֹּה בְּדִירוֹת נִתְקַעְתָּ, וְאֵנִי מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂתַצָּא

מִזֶּה, וְדַרְךְ אַגֵּב, מִצְּאֵתִי בְּדַרְךְ אֶת הַקִּבְּלָן שְׁלֶךְ, וְדִבַּרְתִּי עִמּוֹ שְׁלֹא יִדְחֶק עֲלֶיךָ, כִּי פֶשׁוּט סִדְרוֹ אוֹתְךָ כַּמָּה אֲנָשִׁים, וְהוּא הֵבִין אֶת זֶה וְכוּ', וְאֲנִי מִקְּנִיָּה שְׁפָן יִהְיֶה, שְׁלֹא יִדְחֶק עֲלֶיךָ. אֲבָל הָעֵקֶר מֵהַ שְׁצָרִיכִים — רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַף שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁאִין לְךָ שׁוֹם בֵּית מְנוּס עֵכָשׁוּ, עִם כָּל זֹאת זָכֹר מֵהַ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ שׁוֹמֵר טוֹב, תְּהִלִּים כ'): כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם רְאִיתֶם שֶׁהֲצָרוֹת מְכֻסּוֹת אֶתְכֶם, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אֲתֶם נִגְאָלִים; וְדָבָר זֶה רְאִיתִי הִרְבֵּה פְעָמִים אֲצִלִּי, חֲשַׁבְתִּי שְׁאֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי, וְאִין לִי כְּבָר שׁוֹם תִּקְנֶה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה מֵר לִי מְאֹד מְאֹד, וְלִבְסוּף רְאִיתִי יִשׁוּעָה גְדוֹלָה, שְׁעִזֹּר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן הוּא תָּמִיד. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיִּקָּר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאַף שְׁנִדְמָה לְךָ שְׁאִין שׁוֹם בֵּית מְנוּס, וּמֵרֵב צַעֲרְךָ הַקִּשָּׁה נִדְמָה לְךָ כְּאֵלוֹ הַכָּל אֲבוּד, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, תִּדְעַ שְׁלֹא כָכָה, כִּי עוֹד הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהַעֲקֵר רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים, הַעֲקֵר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כְּמוֹ שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ג', סִימָן מ"ח): הַעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֹשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכָּלֵל וְהַעֲקֵר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל. וּבְזֶה תִּלְוֶיָה כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם, שְׁלֹא יִתְפַּחַד כָּלֵל.

חֲסִדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּעֵנִין הַפְּרָנְסָה וְכוּ' מִתְּחִיל לְהַשְׁתַּפֵּר אֲצִלְךָ, וְאֲנִי מִקְּנִיָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה בְּעֵנִין הַמְּסַחֵר שְׁלֶךְ, וְתַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵז תִּרְאֶה סוּף כָּל סוּף אֵיךְ שְׁמַהֲרַע יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת כֶּסֶף לְהַטוֹב, וְתִשִּׁיר (יִשְׁעִיָּה י"ב, א'): "אוֹדֶךָ הַגּוֹי"ה כִּי אֲנַפֵּת בִּי יִשׁוּב אִפְּךָ וְתִנַּחַמְנִי", שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים נִגְלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ז' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְנִקְדוּ, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה
לְיִבְנָאֵל, כִּי מָאד מָאד נִצְרָךְ, וְכֵן תֹּאמַר לְ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁיִּשְׁלַח לִי
דְּרוֹחַ בְּעֵנִין הַיְשִׁיבָה קִטְנָה, וַיַּעֲזֹר לְר' ... וַיִּלָּךְ בְּיַד חֲזָקָה, אִם יֵשׁ
יְלָדִים שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמֵּד, צְרִיכִים לְשַׁלַּח אוֹתָם חֲזָרָה לְטַבְרָיָה בְּלִי
שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים יְשִׁיבָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה כְּמוֹתָהּ
בְּכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁיִּהְיֶה לָּהּ כַּח הַמוֹשֵׁף מָאד מָאד.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי תִדַּע, אֲשֶׁר
הַדְּפֶסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לֹא עוֹשִׂים טוֹבָה לְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְעֲצָמוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, זֶה לִי כְּמַעַט שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, שְׂאֲנִי
מְדַפֵּס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְפִיֵּצֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲנִי זוֹכֵר
כְּשֶׁהִתְחַלְתִּי לְהַדְּפִיס, הָיוּ "כְּמָה זִקְנִי אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ" ... שֶׁעָשׂוּ מִמֶּנִּי
צָחוּק וְלַעֲג וּבָאוּ אֵלַי בְּטַעֲנָה — הִנֵּה הַדְּפֶסֶת אֲלֵפֵי אֲלֵפִים סִפְרִים,
וְהֵיכֵן הָאֲלֵפֵי חֲסִידִים?! וְכָל זֶה שְׂאֵלוֹ בְּדַרְךָ צָחוּק וְלַעֲג, כְּדִי
לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי. וְתִהְיֶה לְאֵל, עֲכָשׂוּ רוֹאִים שְׂבָאִים כְּמָה אֲלֵפֵי
נִשְׁמוֹת אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְרוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת מֵאֵלוֹ הָאֵילָנוֹת
שֶׁחָרְשָׁתִי וְזָרַעְתִּי, וְעָכְשׂוּ, תִּהְיֶה לְאֵל, צוֹמְחִים הַפְּרוֹת, וְעַל-כֵּן
צְרִיכִים לְדַעַת, מִי שְׁלוֹקַח עַל עֲצָמוֹ אֶת הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל
הַדְּפֶסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו לְעַבֵּד רַק בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי
בְּלִי מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לֹא יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ. וּבְכֻלָּל בְּכָל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל
אִי-אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בְּלִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְלֹא שִׁיף כָּלֵל לְקוֹוֹת וּלְצַפּוֹת
לְשָׂכָר עַל זֶה, אֲדַרְבָּה, מִי שֶׁחוֹגֵר מִתְּנִיּוֹ לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הוּא
צְרִיף לְהִיּוֹת מוֹכֵן שֶׁיִּקְבַּל כָּל מִינֵי בִקְרָת, וְכֻלָּם יִחְרְפוּהוּ וַיִּבְזוּהוּ,

וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יִמְשִׁיךְ בַּעֲבֹדָתוֹ, וְאֵל יִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲשֶׁר־י מִי שְׁמֻכְנִיס דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ!

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּדְּבַר עִם אַחִיךָ ... גִּירוּ יָאִיר, שְׁגַם הַשָּׁנָה יִשְׁיג לִי אֶתְרוּגִים מִבְּחָרִים, וְאִם אֶפְשָׁר כַּמָּה עִם פֶּטֶם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, הָעֶקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁהַפֶּטֶם יִהְיֶה חֲזָק וְלֹא יִפֹּל בַּדְּרֹךְ, כִּי אִזּוּ נִפְסַל הָאֶתְרוּג, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְכָה לְכַכּוֹת הַרְבֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נֹזְכָה לְאֶתְרוּג יָפֵה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעַד יְלָדֶיךָ, שֶׁתִּהְיוּ כְּלַכֵּם בְּרִיאִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוּם דָּבָר, רַק תִּצְלִיחוּ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ, וּתְבַשְׂרוּ לִי תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂכֻחָה, שְׁאֵתָה שׁוֹכַח בְּמָה שְׁאֵתָה לּוֹמֵד, כָּבֵר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן כח), שְׁאֵל יִשִּׁים לְבוֹ אֵל דְּבָרִים אֱלוֹ, אֵלָא יִלְמַד וְיִלְמַד וְיִאֲפֵלוּ שׁוֹכַח, כִּי לַעֲתִיד מְזַכְּרִים לוֹ לְאָדָם מֵה שְׁלֵמַד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁר־י וְאֲשֶׁר־י מִי שֶׁגִּוֵּנְב' זְמַנִּים לַתּוֹרָה, וְתַמִּיד יִהְיֶה רְגִיל 'לְגַנְב' עוֹד פָּרַק מְשֻׁנְיוֹת, וְעוֹד דָּף גְּמָרָא, וְעוֹד סִימָן שְׁלַחַן עֲרוּף, וְעוֹד דָּף זֵהר, וְעוֹד דָּף תְּקוּנִים, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאֲר מִן הָאָדָם, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ מָאד מָאד עִם כָּל דָּף וְדָף שְׁלוּמְדִים, וְאִסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לַמּוֹד, סִימָן י'): כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה — הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם

לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש. ועל-כן ראה לחטף דף מכל הנ"ל מדי פעם בפעם במשך כל היום, וכך יעברו לך היום עם תורה ותפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקמו.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק עצמך ביותר, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אותך. עליך לדעת, מי שלוקח את עצמו להפיץ דעתו של רבנו ז"ל, בהכרח שייסבל מהסמ"ך-מ"ם. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ז'), שקדם שיירדה נשמתו לזה העולם, הנה הסמ"ך-מ"ם צועק: אם הנשמה הזאת תרד, אין לו כבר מה לעשות, ועל-כן בהכרח וכו' לסבל וכו', מי שחוגר מתניו להפיץ את אור רבנו ז"ל, וזה הנסיון שלנו, ואני, תהלה לאל, מקבל עלי את הכל, העקר שיתגלה אור רבנו ז"ל בעולם, ואף שאני סובל מה שאני סובל, איני מתפעל כלל, כי, תהלה לאל, מצחי חזק נגד מצח הנחש, שהם כלל המתנגדים מבית ומבחוץ. כל זה כתבתי לך למען לחזקך.

ראה לדונם מה פועלו היום בבגיה, תשאל את ... וכן תתקשר אל ... ולשאל אותה אם היא נשארה עכשו בבית, פי אני רוצה לדבר עמה, וכן לדונם מ... ..

המחכה לתשובה מהירה...

י"ח תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי.

אודות בְּרוּךְ ה' הַמַּצֵּב הוּא בְּכִי טוֹב, וְלֹא חִסּוֹן־שְׁלוֹם מֵהַ שְׁאוּמְרִים, הוּא יִהְיֶה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּכֹל הַיּוֹתֵר הוּא צָרִיךְ הַשְּׁתַלֵּת פְּלִיּוֹת, וְזֶה הֵכִי גְרוּעַ, אֲבָל מַצְבּוֹ הוּא בְּרוּךְ ה' טוֹב.

אודות ... שְׁיַפִּיץ אֶת הַבֶּשֶׁר בְּכִמְהָ שְׁיּוֹתֵר חֲנִיּוֹת, אֲבָל לַעֲשׂוֹת פְּרִסּוֹם כְּדַאי לְחִכּוֹת, כְּדִי לֹא לְעוֹרֵר אֶת זַעֲמַת ה'רַע-בְּנִים' וְכוּ', כִּי הַכֹּל שֶׁקָּר וּפּוֹלִיטִיקָה, רַק ב'אֹר יִבְנֶאל' יְכוּלִים לְפָרֶסֶם בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שֶׁכָּל אֵלּוֹ הַגְּרִים בְּאֲשֶׁדּוּד יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת הַבֶּשֶׁר, וְלִתֵּן אֶת הַטְּלָפוֹן שֶׁל וְהוּא כְּבָר יֹאמֵר אֵיפֹה מְשִׁיגִים אֶת הַבֶּשֶׁר, וְזֶה הֵכִי טוֹב לַעֲת עֵתָהּ, כִּי הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יַעֲוֹרֵר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת חֲבֵרָיו ה'רַע-בְּנִים' לְצֵאת פְּנֵגָד, וְדִי לְחִפְיָמָא.

לְ... תֹאמֵר, שֶׁרַק הַיּוֹם אֲנִי מִפְקִיד כֶּסֶף בַּבֶּנֶק, כִּי אֶתְמוּל הִיָּה כְּאֵן חֵג שֶׁל הַגּוֹיִים, וְהַכֹּל הִיָּה סְגוּר, וְאֶקְוֶה שֶׁהַכֶּסֶף יִגִּיעַ אֵלָיו, אֲנִי אֶהְיֶה עִמּוֹ בְּקֶשֶׁר בְּלִיָּה, וְלִהְיוֹדִיעַ לוֹ אֵיפֹה יְכוּל לְלוֹוֹת, הַעֲקָר שְׁיַעֲבְדוּ בְּקֶצֶב מְהִיר וְזָרִיז מְאֹד, וְנֹא לְדוֹחַ מְ... .. מֵה קוֹרָה בִּישִׁיבָה קִטְנָה.

טוֹב לֹאמֵר לְ... .. בְּעֶזְרַת הַבֶּשֶׁר, וְגַם אֲנִי אֶכְתֹּב לּוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה...

י"ח תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֲלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְדוֹחַ מְ... הָאֵם בָּאוּ הַיּוֹם ... וּפּוֹעֲלָיו, וְכֵן הָאֵם סֵדֶר עִם
הַבֶּנֶק שְׁלֵא יַחֲזִירוּ לוֹ צ'קִים עַל הַעֲשִׂירֵי בַחֲדָשׁ, כִּי שְׁלַחְתִּי פֶאֶקֶס
לְבֶנֶק.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, כִּי בְּאֲמַת
אֵין בְּלַעֲדֵיו יְתַבְּרֶךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֵקוּתוֹ יְתַבְּרֶךְ, וּמִי שְׁמַכְנִיס
עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי טְעָמִים בְּחַיָּיו; כִּי
בְּאֲמַת רַק הוּא יְתַבְּרֶךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ וְאֵין מְלַבְּדוֹ כָּלֵל, וּמֵה
שְׁסוּבָלִים כָּל-כָּף, הַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל,
וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, בּוֹ בְּרַגַע יְתַפְּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְרוֹאִים
יְשׁוּעָה וְנִצְחוֹן.

אִם אֲפֹשֶׁר לְשַׁלַּח סֵפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֶלֶק ה', וְכֵן לִוּחַ הַשְּׁנָה
— מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים. אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אִם
יִהְיֶה לָךְ אֵילוֹ חֲדָשׁוֹת מְ... תוֹדִיעַ לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֲלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מִקֵּדָם הִבִּיאוּ לִי אֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֶלֶק ה' עִם לִוּחַ בְּרֶסֶלֶב.
מָה אִמַּר לָךְ! הַתְּחַלְתִּי לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה, שְׂתִהְלֶה לְאֵל זֶה חֶלְקִי
מִכָּל עֲמָלִי, שְׂפָכֶר אֲנִי זוֹכֶה לְרֵאוֹת בְּחֶלֶק ה' יוֹצֵא לְאוֹר בְּהַדְּפָסָה
וּבְכַרִּיכָה כָּל-כָּף מְהֻדָּרֶת וְיָפָה מְאֹד מְאֹד עִם מְרֵאֵי מְקוֹמוֹת, וְכֵן

ההערות ותרגומים למטה ממש להפליא, וראוי לכם לשמח בזה מאד מאד כל ימי חייכם. ומי יתן, שפכר תתחילו חלק ו', והיה זה חלקכם לנצח נצחים.

אודות לכתב משהו על הבית, תאמר ל... שזה מיותר כי זה בית פרטי "בית הרב", ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שיעשה עמי חסד חנם, ואזכה לנסים גלויים לבנות גם את בית-המדרש הגדול, וכן בית-ספר לבנות ותלמוד-תורה לבנים, ועוד יפנסו לגור שם מאות משפחות, ויהיה נעשה "עיר ברסלב" פשוטו כמשמעו, ועל-כן מה יש לכתב. ולכן תאמר לו, שלא פדאי רק שיתמיד ... ולגמר את הצפוי אבן, וכן ראה לדונח האם הגיע השיש, והאם עובר למטה בשרותים וכו' וכו', ותאמר ל... ששטוב מאד מאד עשתה שלא נתנה שום רשימה של הילדים, כי מה לנו ולהם וכו', מאחר שלא נוהגים לנו אפלו אגורה שחוקה וכו', ועוד זאת שמים לנו אבנים בדרך וכו', מה יש לנו עסק עמהם, ועל-כן גם להבא שלא יהיה לה עסק עמהם.

וכן תאמר לר' ... נרו יאיר, שלא יפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד יראה נסים נגלים, אין לנו מה להתפחד כלל — הן מהקבלן, ומפל שפן מהרשע מרשע וכו', ולא יכול לעשות יותר רע מאשר עשה לו פכר, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיזכה לצאת מכל הדחקות והצרות, וכפום צערא אנגרא.

האם שלחו את העתון "אור יבנאל" לכל תושבי המקום, כי זה מאד מאד נצרך שיגיע לפני שהם עושים את החגיגה שלהם וכו'.

הכפל הדבר, לא לכתב על הבנין שום דבר, בקרוב נראה ישועות נפלאות מה שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, רק תתחזקו להתחיל פכר חלק ו', וכו' להדפיס חלק אחר חלק, אשר הוא כל-כף יפה ממש תופס את העיני, העקר להתחזק בכל מיני אפנים להיות בשמחה עצומה, ואף שפין כף עובר יום אחר יום, ולא עושים שום דבר, צריכים להחיות עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו,

ובפֿרט אַתֶּם, שְׁיִישׁ לָכֶם חֶלֶק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים כָּל-כֶּף גָּדוֹל, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם הַיִּיתֶם מוֹסְרִים לְמִישֵׁהוּ לְנִקְדֵּךְ אֶת סִפְרֵךְ "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק", וְיִהְיֶה שְׁנֵי כְּרָכִים, כִּי הוּא סִפְרֵךְ נִפְלָא הַפְּלָא וְנִפְלָא, תּוֹלְדוֹת רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהָאֲדָמוּ"ר מְלַעְלוֹב זִי"ע אָמַר לִי, "שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא כָּל הַחַיּוֹת שָׁלוֹ", וְכֵן הֶעִידוּ לִי הַגַּבְּאִים שָׁלוֹ, שְׁמִיּוֹם שֶׁהִשְׁיֵג אֶת הַסֵּפֶר "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק", הִזָּה תְּמִיד מְנַח עַל שְׁלִחְנוּ, וְשִׁלַּח שְׁלִיחַ מִיַּחַד לְקַרְא אוֹתִי אֲלֵיו, כִּי רָצָה לְרְאוֹת אוֹתִי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא רָצִיתִי לִילָךְ, וְהִשְׁלִיחַ הִתְעַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא נָתַן לִי מְנוּחַ, עַד שֶׁהִסְכַּמְתִּי, וּבְאֵמַת כְּשִׁבְאַתִּי אֲלֵיו, שָׁכַב עַל מִטָּתוֹ עִם יְסוּרִים עֲצוּמִים, וְהִזָּה רֹאשׁוֹ מְסֻבָּב עִם מַגְבֵּת רְטֹבָה מְרֻב כְּאֲבִי רֹאשׁ שֶׁסֻּבַּל, וְשָׁכַב בְּחֻלְשָׁה גְּדוֹלָה, וּכְשֶׁאָף נִכְנַסְתִּי, שָׁמַח מְאֹד מְאֹד, וְהִקִּים אֶת עֲצוּמוֹ מִמִּטָּתוֹ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי רָאִיתִי אֶת יְסוּרָיו, לֹא עֲלִינוּ, וְאֲזַ אָמַר לִי, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא כָּל חַיּוֹתוֹ וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁסֵּפֶר זֶה יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, אִם יִהְיֶה מְדַפֵּס עִם נִקְדוּת וְאוֹתִיוֹת יְפוֹת וְגִדּוּלוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר רַק לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲזַ תְּצַלִּיחוּ דְרַפְּכֶם.

תַּגִּיד לִי ... שֶׁלֹּא יִפְגַּס בְּלַחֲץ וְכוּ', הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לוֹ לְהַפְּגִס בְּקִרְוֹב בְּהַדִּירוֹת הַתְּדָשׁוֹת, אִף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה מָה שֶׁעוֹשֶׂה לְמִנְעַ מְאִתָּנוּ הַדִּירוֹת וְכוּ', אִף צְרִיכִים לְזָכֵר, כִּי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ רוּצָה, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְהַשְׁבֵּר.

הָאֵם הִיוּ אֵילוּ זְלוּזִילִים עֲלִינוּ בְּעֵתוֹן וְכוּ'?

נָא לְדוּחַ מָה פּוֹעֲלִים בְּבִנְיָה.

הַמְּחַפָּה לְתַשׁוּבָה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, כִּי אַחַר הַצְּהָרִים כְּפָר יִהְיֶה לָכֶם יוֹתֵר תְּדָשׁוֹת...

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מִקֵּדָם נִתְוַדַּע לִי, שְׁפָכָר יֵצֵא הַמְּכָרִז לְהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְקַשֵּׁר תַּכְף-וּמִיד הֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל וְהֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד, וְאִיפֹה שָׂרַק יֵשׁ מְעַנְיָנִים לְדִירוֹת, כִּי כִפִּי שְׁשַׁמְעֵתִי הַמְּכָרִז פְּתוּחַ לְכֹלָם, צָרִיכִים רַק לְשֹׁלֵם קֹדֶם אֶלְךָ שֶׁקָּל לְהַרְשָׁמָה, וּמְקַבְּלִים מִשְׁכַּנְתָּא גְבוּהָהּ, כִּי הַדִּירוֹת עוֹלוֹת בְּעֶרְךָ שְׁבָעִים וּשְׁלֹשָׁה אֶלְךָ דוּלָר, וְעַל-כֵּן שְׁלֵא יִהְיוּ בְּטֹלְנִים, רַק תַּכְף-וּמִיד מִי שְׁמַעְנִין יִקְפִּץ עַל הַמְּצִיאָה הַזֹּה, כִּי זֶה מִמֶּשׁ גַּס בְּתוֹךְ גַּס, וְלֹאֵו בְּכֹל יוֹמָא אֲתִרְחִישׁ נְסָא, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנָסוּ בְּדִירוֹת רַק שׁוּמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת ... וְאֶת ... שְׁיַעוֹרְרוּ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא יִהְיוּ בְּטֹלְנִים, כִּי דִרְכָם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵם שְׁלוֹמִיאֵלִים, כְּמוֹ שֶׁהַתְּבַטָּא מוֹהֲרֵנָּה "תּוֹל עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "אַתֶּם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, אֲלֵא שְׁאַתֶּם שְׁלוֹמִיזְלִנְיָקִים", וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַזְדַּמְנוֹת מִיַּחַדָּת יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל לְתַפְסֵא אֶת הַדִּירוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבַאֲמַת יִכְנָסוּ שָׁם רַק מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֵין מְלִים בְּכִי לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת יְפֵי הַדְּפָסַת הַחֲלֵק הַחֲמִישִׁי שֶׁל שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁהוּא מִמֶּשׁ פָּאֵר וְיִפִּי וְהַדּוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְתַחֲזֹק גַּם אֶת ... שְׁיִמְשִׁיךְ עִם הַמְּרָאָה מְקוֹמוֹת וְהַעֲצוֹת לְמַטָּה וְהַתְּרַגּוּמִים מְאִידִישׁ לְלִשׁוֹן-קֹדֶשׁ, זֶה מוֹסִיף חֵן וְהַדּוֹר לְהַסְפֵּר, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֲלֵקָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף חֲלֵקִי שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחֵל" יִדְפָּסוּ וְיַחֲזְרוּ וְיִדְפָּסוּ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶרְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל

וְתַצְלִיחַ, וְתַרְוָה רַב נַחַת מִיְלָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְדוֹת אֲדוֹת הַבְּנֵיהָ, הָאֵם ... בָּא וְסִדֵּר אֶת הַשֵּׁשׁ
וְהַמְדַּרְגּוֹת וְהַשְּׂרוּתִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אִם יֵשׁ לְךָ הַעֲתַק מִהַפְתָּכָה
שֶׁהִיא אֲדוֹת יְבֻנָּאֵל, רְאֵה לְשֵׁלַח דָּרָךְ פָּקֵס, גַּם תּוֹדִיעֵנִי אִם נִתְחַלַּק
"אוֹר יְבֻנָּאֵל" לְתוֹשְׁבֵי יְבֻנָּאֵל.

פֶּה תִקְבַּל רְצוֹף מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִם אֶפְשָׁר לְנִקְדוּ
וְלִמְסוֹר אֶת זֶה לָהֶם, וְלִזְכוֹת גְּדוֹלָה תִחַשְׁבֵּ לְךָ.

י"ח תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר פִּי תַצֵּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יְבֻנָּאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֹנִי עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִזְכּוּ
לְהַפְתֵּב בְּסַפְרָן שֶׁל צַדִּיקִים גְּמוּרִים.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ כְּכֹר וְכַנְסִים בְּחֻצֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל,
וְצָרִיכִים לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא לְקַבֵּל אֶת
הַתְּקוּנִים מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְאֶחָד מִיִּסּוּדוֹת הַתְּקוּנִים הוּא אֶהְבָּה, אֲחִוָּה
וְרַעוּת, כִּי "אֲנִי בְּחִבּוּתָא תְּלִיא" (אֲנַחְנוּ תְּלוּיִים בְּאֶהְבָּה), כְּמוֹכָא
בְּלִקוּטֵי־מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א, אֲשֶׁר הַצַּדִּיק הוּא הַשֶּׁכֶל
הַכּוֹלֵל, וְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא שֶׁכֶל פְּרָטִי, וְצָרִיךְ לְהַפְלִל בְּהַשֶּׁכֶל
הַכּוֹלֵל, וְזֶה אִי־אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת, כִּי אִם עַל־יְדֵי אֶהְבָּה, אֲחִוָּה וְרַעוּת,
אֲשֶׁר זֹכִים עַל־יְדֵי שְׁמִפְיָצִים אֶת סַפְרֵי הַצַּדִּיקִי אֲמַת, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה
נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים, וְנִטְהָרִים מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, כִּי

בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ יוֹצְאֵין בְּכֹל יוֹם כָּל מִינֵי עֲתוּנִים מְלַכְלָכִים וּמְזֻהָמִים, מְלֵאֵי כְפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְלִיצְנוּת, וּבַפְּרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֵין יוֹם שְׁלֵא יֵצְאוּ לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרָה עֲתוּנִים מְלַכְלָכִים הַמְּלֵאִים כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְלִיצְנוּת נִגְדָּה כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְחַמוּנוֹת תּוֹעֵבוֹת שְׁקוּץ וְנֶאוּף וְכוּ' וְכוּ', וּמְכַשִּׁילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמָה שְׁמַכְשִׁילִים אוֹתָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲשֶׁר מִזֶּה נִגְרַם מֵה שֶׁנִּגְרַם, כָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וּמְאַרִיכִים אֶת הַגְּלוּת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַפִּיץ אֶת אור רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּתְחַדְּשִׁים בְּכֹל דוֹר וְדוֹר, הַמְּגִלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יְכוּלִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת עַצְמָם (כַּמּוּבָא כָּל זֶה בְּאַרִיכוֹת בְּלַקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ס"א; וּבְלַקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג'); וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, סְפָרֵי אֲמוּנָה לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. אִף לְזֶה צְרִיכִים אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת. וְזֶה לְעַמַּת זֶה עֲבוּדְתוֹ שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם רַק לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים וּמְחַלְקֵת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִסִּית וּמְדִיחַ אוֹתָם זֶה כְּנֶגֶד זֶה, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְזֶה מֵה שְׁמַאֲרִיף גְּלוּתֵנוּ הָאֲרָבָה, אִף אֲנַחְנוּ מְצַדְּנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה עַל-כָּל-פָּנִים בְּיָנֵינוּ אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי בְּמָה שְׂיִכּוּלִים עִם עֲצָה טוֹבָה וְכַדוּמָה, וְצְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַקֵּר אֶת זוּלְתוֹ עִם חֶרֶב פִּי, שְׂהִיא יוֹתֵר חֲדָה מְחֻרָב וְסָפִין וְכוּ', אֲדַרְבֶּה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צְרִיף שְׂיִהְיוּ לוֹ דְבוּרִים מְלֵאִים הַתְּחַזְּקוֹת לְחַזֵּק אֶת זוּלְתוֹ.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים, אַל תְּהִיוּ בְּטֻלָּנִים! עַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן שְׂאַתָּם יְכוּלִים לְקַפֵּץ עַל הַמְּכָרְז שֶׁל הַדִּירוֹת הַתְּחַדְּשׁוֹת, וְכָל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֵיזָה קְרוֹב אוֹ אֵילוֹ מְשֻׁפְּחוֹת שְׁזַפְּאִיּוֹת לְדִירָה, שְׂתַּכְּף-וּמְיָד יִרְשֵׁם אֶת עֲצָמוֹ עַל הַדִּירוֹת הַתְּחַדְּשׁוֹת, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַכְּנִיס בְּיַבְנָאֵל מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת חֲרָדִיוֹת עַל אַפּוֹ וְעַל חַמְתּוֹ שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם, שְׂהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדְּנוּ, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר,

כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אֶל מִי נְרוּץ
בְּשַׁעַת הַדְּחָק וְהַלְחָץ וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֵמֶת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְסוּף כָּל סוּף כָּל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבַפְּרָט כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וַיַּעֲבִיר
אֶת טְמֵאת הַסֵּם "דִּמָּה" מִשָּׁם, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּהַתְגַּלוּת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
שְׂבוּא יָבוֹא וַיִּתְגַּלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנ"ג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶפְתִּי לְרֵאוֹתְךָ עַל-כָּל-פְּנֵימִים
כְּתָב יְדָךְ, וְלֹא זְכִיתִי לָזֶה עַד עַכְשָׁיו, שְׂבֵא תַחַת יְדֵי מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַזּוֹכָה
לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, וְאִף
שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד צוּעֵק וְכוּ' וְכוּ': מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ וְכוּ' וְכוּ', כְּכָר יְדוּעָה
אֶצְלָנוּ הַיְשִׁיחָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ו"ל: "מַעַ נוֹעַט שְׂמוּסַעַן פּוֹן
מְשִׁיחַ אֹן אֵט אֵיז עַר" (יְדַבְּרוּ מִמְּשִׁיחַ וְהִנֵּה הוּא), וְזֶה סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ
עַל אֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אָנוּ צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשָׁנוּ, וְעַל קֵטֵב זֶה
הַתְּחַבְּרוּ כָּל הַקְּנֻטְרָסִים, לְהוֹרִיד אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּטָה
בְּכֵלִים מְפִלִים שׁוֹנִים, עַד שְׁגָם הַרְחוּקִים הַמְּסִתּוֹכְבִים עַל הַרְחוּבוֹת,
בְּכַחֲבִינַת (אֵיכָה ד, א): "תְּשַׁתְּפַכְנָה אַבְנֵי קֶדֶשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת", גַּם
לָהֶם יִגִיעַ אֹר רַבְּנוּ ו"ל, עַל-כֵּן אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל הַזְּכוּת שְׁיֵשׁ לָךְ, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר תְּמִיד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב מַכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמַּשׁ
תְּחִינִי.

אֲשֶׁר י"ח תתקנד בנחל רצה

נא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמָךְ אֱלִיו יתְּבַרְךָ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יתְּבַרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֱלִיו יתְּבַרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יתְּבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּמָה שְׁאֲדָם אֵינוֹ יְכוּל לְתַפֵּס אֶת זֶה, מִפְּנֵי שְׁאִין לוֹ כְּלִים לְזֶה, אֲבָל הַדְּבוּר שְׁאֲדָם מְדַבֵּר אֱלִיו יתְּבַרְךָ, זֶהוּ עֵקֶר הַכְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הַשְּׁפַע (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד); אֲשֶׁר־נֵנוּ מָה טוֹב חֲלֻקָנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְקַחַת קִנְטָרְסִים מ... וְלַעְזוֹר לוֹ שְׁיֻכַּל לְהַדְּפִיס עוֹד וְעוֹד, וְכֵן רְאֵה לְהַחֲתִים אֲנָשִׁים בְּהוֹרָאת קִבְעָה, וּבְאִפְסָן הַזֶּה יִזְכֶּה לְהַדְּפִיס אֶת כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְאֶת כָּל הַסֵּפֶר "שְׁפַת הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְ"נִהְרֵי אֲפֶרְסֵמוֹן" עַל "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"בְּאוּרֵי-הַמְּדוּת" עַל "סְפֵר-הַמְּדוּת", וְעוֹד סְפָרִים רַבִּים וּיְקָרִים עַל הַזֶּה וְעַל הַתְּקוּנִים וְעַל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִהְיֶה לוֹ חֲלָק בְּהַדְּפֵסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׁזֶה קָרוֹב הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרְךָ, מוֹצְאֵי-שְׁפַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תַצֵּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... יְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁיִחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר

אותו, ועקר ההתחזקות הוא על-ידי תפלה, שצריכים להרגיל את עצמו לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואז כשמתנהג בצורה כזו, אף פעם לא ישבר, כי מהיכן שרק לא יפל וכו', שם ידביק את עצמו בו יתברך, על-ידי דבור שמדברים עמו יתברך. ובאמת העצה הזו היא עצה נוראה ונפלאה מאד, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עח), כמו התינוק כשמתלכלך, אמו הולכת עמו אפלו במקומות המטנפים, ומנקה אותו וכו' וכו', כמו-כן הדבור הולך עם האדם אפלו במקומות המטנפים ומנקה אותו, אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר תמיד עמו יתברך, שאז נתקים אצלו: "כי מדי דברי בו זכור אפרנו עוד" (ירמיהו לא, יט), כי הדבור זוכה ומזכיר אותו להתחזק בהשם יתברך במקום שהוא, אשרי מי שמחזק את עצמו עם העצה הנוראה הזו.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד "לקוטי-מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל הבטיחנו, שהספר הזה יפתח קשיות גידי לבנו, אשרי מי שזוכה לסיים בכל חדש את הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", ואז אין לו לפחד משום מזיקים כלל, כמאמר מוהר"ן ז"ל: בהגוף שה"לקוטי-מוהר"ן" מנח בו, התולעים בקבר לא יגיעו אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ד אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשברו משום דבר כלל, ואף שאני יודע שעברו עליכם הרבה צרות בחייכם, עם כל זאת עקר גדלת מעלת בר ישראל, כשזוכה להחזיק

מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו, וזה עקר גדלתו. ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל מחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר. ועל-כן ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להחזיק מעמד ולא להשבר, ואז תראו נסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אתה ... ראה לחזק את עצמך ביותר ללמד בפולל, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי אין לך טוב מלמוד התורה הקדושה, ותקבע לעצמך שעורים בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים וספרי רבנו ז"ל, ומכל דבר תלמד דף אחד, ובאופן כזה במשך הזמן תזכה לעשות סיום אחר סיום, לסיים את כל התורה כלה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל בזה העולם.

את ... ראי לחזק את עצמך, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לכם עוד עם בן צדיק קדוש ונורא מאד, כי תהלה לאל, יהיה לך ספא קדוש, שרבים נהנו ממנו עצה ותושיה, על-כן אין לך לדאג כלל, רק תשתדלי לגור ביחד באהבה, אחנה ורעות עם בעלך, ותשתדלו לא לריב אחד עם השני, ואז תצליחו בימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקנו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תצא, י"ד אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות ענין המלמדות וכו', עליך להתחזק מאד מאד, ולא לפל ברוחך כלל, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר ברוחניות

וּבְגִשְׁמֵיּוֹת, עִם כָּל זֹאת עֲבוּדָה קְדוּשָׁה לְקַחְתָּ עַל עַצְמְךָ, כִּי מְלַמֵּד
 תֵּינֻקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן הִיא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה וְנוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא
 יְסוּד גְּדוֹל לְהִילָדִים בְּחַיִּים, וְעַל-כֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה כָּל-כֶּף בְּנֶקֶל,
 אֲדַרְבָּה, תִּשְׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל נֶעֱם חֲלָקֶךָ, שְׂנֵכִית לְהִיּוֹת מְלַמֵּד
 תֵּינֻקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל הַבְּקִרַת שֵׁישׁ עֲלֶיךָ, כִּי כָּף
 הוֹלֵךְ בְּכָל דְּבַר שֶׁאַדָּם לֹקַח אֶת עַצְמוֹ בְּעֶסֶק הַרְבִּים, הִהְכִּירָח שִׁיְהִיָּה
 עָלָיו בְּקִרְתָּ, אֵתָּה רְאֵה לְעַבֵּד אֶת עֲבוּדְתְּךָ בְּאַמוּנָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קִיט:): אֵינן הַעוֹלָם מִתְקִים אֲלֵא בְּשִׁבִיל הַבֵּל תֵּינֻקוֹת
 שֶׁל בֵּית רַבֵּן; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְלֹאט
 לֹאט תִּלְמַד עִמָּהֶם, וְכָף תִּחְדִּיר בְּהֶם אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְחֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְלוֹט פְּהֵלִים, רַמְזוֹ תַתְמָה): "שְׁתוּלִים בְּבֵית ה'" אֵלוֹ
 הַתֵּינֻקוֹת שֶׁל בֵּית-רַבֵּן; וּמִמֶּשׁ נַחַת רֹחַ לְרֵאוֹת אֶת הַכֶּפֶת שֶׁלְּךָ,
 אִיךָ שִׁיּוֹשְׁבִים תֵּינֻקוֹת מִמֶּשׁ שְׁתוּלִים בְּבֵית ה', בְּיָדָאִי אֶת הַגִּשְׁמֵיּוֹת
 נִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשַׁפֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, בְּאִפְּן שֶׁתִּהְיֶה
 לְךָ הַרְחָבָה, וְגַם הַפְּרָנְסָה, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, תִּתְרַחֵב לְךָ, הָעֵקֶר
 רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵבָב, וְתִחְדִּיר
 בְּיָלָדִים אֶת הָעֲנָיִן שֶׁל שְׂמִחָה, וְתִשִּׁיר עִמָּהֶם, בְּאִפְּן כְּשִׁיחֲזְרוּ הַבֵּיתָה
 יִשִּׁירוּ, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכָף זְכוּת, כִּי אֵינן הַהוֹרִים
 חוֹשְׁבִים, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, לְעֲשׂוֹת עֲלֶיךָ בְּקִרְתָּ לְרַעָה, אֲלֵא הַכֵּל הוּא
 לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא הַדְּבַק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵינן שׁוּם מְצִיאֹת
 בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה מְקִים אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
 אֵלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻכְנִים בְּעַצְמוֹ אֶת
 הַיְדִיעוֹת אֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וּבְפָרֵט שְׂנֵכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֲלָקוֹ
 שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם אֵתָּה מִשְׁתַּוְּקֵק לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ
 אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְרֹאוּי לְךָ לְשְׂמַח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְפָה לְפַעֵל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל מֵהַ שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְפַעֵל,
 וְתֹזְפָה לְחַדֵּשׁ אֶת עַצְמְךָ בְּכָל יוֹם.

אֲשֶׁר י"ח תתקנז בַּנְחַל רצט

גַּא וְנֹא רָאָה לְהַתְפַּלֵּל עִם הַיְלָדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַבֵּל
פֶּה שְׁאִין בְּהֵם חֲטָא, שְׁכַבְרֵ אֲזָכָה לְבוֹא בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, וְאַהֲיָה
לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד עַל זֶה, כִּי רַבּוֹ כְּסוּפֵי וְרִצּוֹנוֹתֵי לְדַבֵּר זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּלִמּוּד עִם הַתִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד הַשּׁוֹב הַלְמוּד עִמָּם, עַד
שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים ח'): אָמַר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁבַּע אָנִי בְּכֹסֵא הַכְּבוֹד שְׁלִי, שְׁאַפְלוּ תִינוּק שֶׁל בֵּית רַבֵּן
עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשָׁמַי, שְׁכָרוּ מִנַּח לְפָנַי; עֲמַד וּרְאָה מַה יִקְרַת הַלְמוּד
עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁלּוֹמְדִים עִמָּהֶם אוֹתִיּוֹת
אֶל"ף-בֵּי"ת, שְׁבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, עַל-כֵּן תִּתְאַמֵּץ לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ
בְּעִבּוּדָה הַקְדוֹשָׁה הַזֶּה, וְתִחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צִדִּיקִים, וּבְפֶרֶט אֲשֶׁר שְׁמַעְתָּ אֶצְלִי, וְתִשִּׁיר עִמָּהֶם
שִׁירִים, בְּאִפְּן שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְיִחְזְרוּ לְבֵיתֵם
שְׂמֵחִים.

גַּא וְנֹא רָאָה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה הֶרְחַבּוֹת גְּדוּלוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּפֶרֶןֶסְתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אוֹתִי, וְאֵתָה מְתַנַּצֵּל
כָּל-כָּף לְמָה אֵתָה כּוֹתֵב לִי הַתְּחִיבִי וְכוּ' וְכוּ', הַהִכָּרַח לִי לֹאמַר לְךָ,
כִּי דְבוּרֵי הַהִתְחַזְּקוֹת וְהַזְכָּרַת הַנְּסִים שְׁעָשָׂה עִמִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּמִשְׁךָ חַיִּי, וּמָה שְׁשִׁמְעֵת פֶּעַם מִמֶּנִּי וּמִהַחֲבָרִים, עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד,
כִּי בְּעוֹנוֹתַיִנוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר גַּם עָלַי מָה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיְסוּרִים,
מְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִחֲלָקֶת וּבִזְיוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ'
וְכוּ' וְחֹבוֹת גְּדוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי שְׁהַזְכָּרְתָּ לִי אֶת גִּדְלֵי הַנְּסִים
שְׁעָשָׂה עִמִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה מִמֶּשׁ חִזְקָתִנִּי, וְעַל-כֵּן תְּשׁוּאוֹת
חֵן לְךָ עַל מָה שְׁפָתְכָת לִי, וּבְאֵמַת הַפִּתְחָב וְהַמְּכַתֵּב וְהַדְּבוּרִים יֵשׁ
לָהֶם כַּח גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן הִזְהִירְנוּ מוֹהֲרֵינֵיךָ וְכוּ' לְמֹד מְאֹד
עַל דְּבַר זֶה, שְׁנִהְיָה רְגִילִים לְכַתֵּב זֶה לְזֶה מִכְתָּבִים לְחֻזָּק אִישׁ אֶת
רְעֵהוּ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְגַלוֹת לְךָ אֶת גִּדְלֵי
הַעֲנִיָּן שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּפַעַל מִמֶּשׁ לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא
לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה וְכוּ'
וְכוּ', הָעֵקֶר רֵאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי תִדַּע אֲשֶׁר אֵתָה עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה
קְדוֹשָׁה מְאֹד, וּמָה יִתְרוֹן מִכָּל עֲמַלְנוּ וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם
מִסְתּוֹכְבִּים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְאֵין לָהֶם לֹא יוֹם וְלֹא לִיָּלָה
וְכוּ' וְכוּ', וְאֵנְחָנוּ, תִּהְיֶה לָאֵל, זוֹכִים לְחֻטֵּי כָּל יוֹם לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם
אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו וְכוּ' וְכוּ'.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקְפֹּץ לְרִשָּׁם אֶת עֲצָמְךָ בְּהַמְּכָרוֹ שֶׁל

הדירות, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לה, שתהיה לה דירה משל עצמה, ולא תצטרך לגור בשכירות אצל אחרים רק בדירתך.

העקר ראה להרגיל את עצמה לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבך, ויהיה יקר מאד מאד כל דבור ודבור שאתה מדבר אליו יתברך. ובאמת כל דבור ודבור הוא בחינת חן בעיני הסמ"ך-מ"ם, כי עקר עבודתו של הסמ"ך-מ"ם הוא להעלים ולהסתיר את אמתת מציאותו יתברך, ובשעה שאדם מדבר עמו יתברך, הוא זורק חצים אל תוך הסמ"ך-מ"ם ומבטלו לגמרי, ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה להרבות בדבורים אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא יקר מאד מאד אצלו יתברך, כי הוא פלי להמשכת השכינה בזה העולם, אשר כל זה הוא ענין של התבודדות, אשרי מי שמתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לחזק את אנשי שלומונו היקרים, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ד אלול ה'תשנ"ב.

שלוש רב אל ... תחיה.

אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת-רוח שאת גורמת לי, בזה שלקחת על עצמך משימה כל-כף קדושה ללמד את בנות ישראל תורה, אשר אין למעלה מזה, כי בשמים מאד מאד חשוב מי שזוכה ללמד תורה עם תינוקות של בית רבן, ובדורות האחרונים התקינו גדולי הצדיקים שיקבצו את בנות ישראל, ויעשו להן גם-כן בית ספר, וילמדו עמהן את ההלכות השכיכות להן, ולחנכן על-פי דרך התורה והמסורה, כי בעוונותינו הרבים, הרחוב הוא הפקר, מלא

כפירות ואפיקורסות, שקוץ, תעוב ונאוף וכיו', ועל-פן אשרי ואשרי מי שמחנך את בנות ישראל על-פי דרך ישראל סבא, ושכרו הרבה מאד על-פי פּעֵלוֹ, ותשואות חן לך על זה, ועוד תבואי על שכרך בזה ובבא לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקס.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר כי תבוא לאומן, ט"ו אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח אודות התלמידים של הישיבה "בית שלמה". מה אמר לך, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שאתה גורם לי, בזה שלקחת על עצמך משימה כל-כף קדושה ללמד תינוקות של בית רבן, אשר מקבל מפי האיש האלקי החווה מלובלין זי"ע שאמר: אם היו יודעים מעלת המלמדים בשמים, היו כלם רוצים ללמד תינוקות של בית רבן, כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת קיט:): אין העולם מתקיים, אלא בשביל הכל תינוקות של בית רבן; ועל-פן ראה למסר את נפשך בפעל ממש ללמד אותם תורה הקדושה ודרך ארץ, והכל בדעת ובחכמה, עד שיקים אצלם מאמרם ז"ל (ילקוט תהלים, רמז תתמה): "שתולים בבית ה'" — אלו התינוקות של בית-הספר; כי רצוני חזק ועז מאד להקים תלמידים כאלו, שיהיו לאות ולתפארת בין כל אנשי שלומנו חסידי ברסלב, ומה מאד אני כוסף ומשתוקק, שילמדו קדם התלמידים הרבה ב"ספר המדות" עד שיהיה שגור על פיהם, כי המדות הן יסוד כל האדם, ובמדה שאדם מודד — בה מודדין לו (סוטה ח.); ו"ספר-המדות" הוא שלחן ערוך של מדות טובות, ועל-פן אשרי מי שמתמיד בו. וכן הרגל אותם קצת להתבודדות, כי הם כבר בגיל בר-מצוה, וכן תשיר עמם את כל

הַנְּגוּנִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בְּאִפְנֵי שִׁיְהִיו שְׁגוּרִים עַל פִּיהֶם כָּל הַזְּמִירוֹת שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לַנְּצַח בַּנְּגוּנִים בַּעַת הַטִּישׁ בַּשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הַעֲקָר רְאֵה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּנִּיחַ אֶת עֲצָמָךְ לִפְלֵ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּהְיֶה לָּךְ פֹּה בִּבְנֵי אֵל דִּירָה יָפָה מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטַרֵּךְ לַגּוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּכְנִס רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְלֹא תִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרָיָה שֶׁבַּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, רַק לָךְ בַּעֲזוֹת וּבַעֲקֻשְׁנוֹת דְּקִדְשָׁה, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְתִלְמַד בְּכֹל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּרַבִּים שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" כְּסִדְרָן, וְתִסְבִּיר כָּל קָטֵעַ וְקָטֵעַ עִם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁשֶׁמַּעַת אֶצְלָנוּ, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה גְדוֹלָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאֲנֹחְנוּ נִמְצָאִים בְּמְקוֹם חֲלוּנֵי וְכוּ', וְהַסְמֵךְ-מִ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וּמְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עָלֵינוּ מְדֵי יוֹם בְּיוֹם, הַשֶּׁכֶם וְהַעֲרַב מִמֶּשׁ, כְּמוֹ גְלִית בְּשַׁעְתוֹ בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, כִּי סוּף כָּל סוּף תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם אֲנָשִׁים מְאֹד תְּמִימִים וִיהוּדִים יְקָרִים, אִךְ הַסְמֵךְ-מִ"ם וּמְסִית וּמְדִיחַ אוֹתָם נִגְדָנוּ, וְזֶה אֲשֶׁר מִנְתַּק אוֹתָם מִהִיָּדוּת, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר אֶת זֶה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁלֹּא לְהִתְפַּעַל מִהַחֲבָרָה וְהַסְבִּיבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה וְהַמְּסוּרָה לָנוּ מִדּוֹר דּוֹר, כִּי אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁדִּיָּקָא כְּאֵן בִּבְנֵי אֵל יִהְיֶה נַעֲשֶׂה "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל", וְאִךְ שֶׁכָּל זֶה נִרְאֶה עֲכָשׁוּ כְּמוֹ חֲלוֹם וְכוּ' וְדַמְיוֹן וְדַבָּרִים בְּטִלִּים וְכוּ', אֲבָל סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה אִיךָ שְׁנֵה יִתְגַּשֵּׁם, כִּי מִי הָאֵמִין לִפְנֵי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, שִׁיִּפְתַּח פֶּעַם הַגְּבוּל לְרוּסְיָה, וְיִסְעוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן שֶׁלִּשְׁתֵּי אֲלָפִים אֲנָשִׁים, וְאֲנִי זוֹכֵר בְּשַׁעַת שֶׁהִדְפַּסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁנַּת תַּש"ח, עָשׂוּ מִמֶּנִּי כְּמִי בְּמֵה זְקָנִים כָּל מִיָּנִי לִיִּצִי לִיִּצְנוֹת, וְשֶׁאֵלוֹ אוֹתִי בְּדַקִּירָה: "הִדְפַּסְתָּ אֲלָפִים וְרַבְּכוֹת סִפְרִים, אֵיפֹה הֵם הָאֲלָפֵי חֲסִידִים?! ... עִם כָּל זֹאת לֹא הִטִּיתִי אֲזָנַי אֵלֵיהֶם כָּלֵל, אֶלֶּא הִמְשַׁכְתִּי מֵאֵז וְעַד עֵתָה לְהִדְפִּיס, וְלֹא הִסְתַּכַּלְתִּי עַל הַרְדִּיפוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם

שְׁהָיוּ מְנַת חֲלָקֵי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אַחַר עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים שֶׁל פְּרִסְמַת וְתַעֲמוּלָה בְּעוֹלָם בְּעֵבֹר דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, רוֹאִים כְּבָר בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהִיגִיעָה וְהַתַּעֲמוּלָה לֹא חֲזָרָה רִיקָם, אוֹתוֹ דְּבַר הוּא עִם "יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ כָּל אֶחָד צוֹחֵק אֵיךְ יִחִיד יְכוּל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וּמָה גַם שֶׁהוּא אֵינּוּ גֵר שֶׁם וְכוּ', וְכָל אֶחָד עוֹשֶׂה מְזֵה לִיְצִי לִיְצָנוֹת וְכוּ', אֲבָל לְבִסּוּף נִרְאֶה דְּבַר מִי יָקוּם וְיִצְלִיחַ, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁקִּפְצָתָּ בְּמִסִּירוֹת גִּפְשׁ וְלִקְחָתָּ עַל עֲצָמָךְ מְשִׁימָה כָּל-כָּךְ קְדוּשָׁה לְלַמֵּד אֶת הַבְּחוּרֵי חֲמַד, אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַנְּחִמַת-רוּחַ שֶׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּךְ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְאִדְרָבָה תִּתְדַוֵּר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲמוּנַת חֲכָמִים, כַּאֲשֶׁר קִבַּלְתָּ אֲצִלְנוּ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה זָרַע בְּרַךְ הַשָּׁם, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִהַתְּלַמִּידִים כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת כָּל אֵלוֹ שָׁנָרִים בְּיִבְנָאֵל, יִהְיֶה מְשַׁפְּעִים רַק מֵאִוִּירָה שֶׁל אֲמוּנָה וְיִרְאֵת שְׁמִים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, כִּפִּי שֶׁקִּבַּלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם עַרְבוּב שׁוּם חִיצוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה מִכְּתָבִים, שֶׁתִּכְנִס כָּל מִכְּתָב בְּמַעֲטָפָה מִיְחָדָת, וְתִרְאֶה שֶׁיַּעֲבֹר מֵהָרְחוֹק מֵהָר אֵל יִבְנָאֵל, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְכֵן מִכְּתָב כָּלֵל, שֶׁטוֹב מְאֹד שֶׁאַשְׁתָּף תִּתְקַתֵּק אֶת זֶה בְּהִרְבֵּה הַעֲתָקוֹת, כְּדֵי לְמוֹסְרָם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן מִכְּתָב כָּלֵל לְכָל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהַמִּכְּתָבִים הָאֵלּוּ שֶׁיָּכִיִּם גַּם לְשֹׂאֵר מְקוֹמוֹת, וְהֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, עוֹד לְפָנַי הַנְּסִיעָה שְׁנוֹסְעִים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַעֲשֶׂה הַעֲתָקוֹת וְתִמְסְרֵם לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, שֶׁיִּמְסְרוּ אֶת זֶה לְנְשׂוֹתֵיהֶם.

פְּלֵא גְדוֹל שְׁלֵא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְלֹא עֲנִיתָ לִי עַל מַה שֶּׁשְּׁאַלְתִּי אוֹתְךָ — הָאֵם חֵלֶק הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל" בְּיִבְנֶאֱל, וְכֵן הָאֵם קִבְּלַת בְּיוֹם שֶׁשִׂי אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָלֵל וּבְיִבְנֶאֱל בְּפֶרֶט צָרִיכִים לְהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מַה שֶּׁעוֹבֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עִם הוֹפְעַת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" חֵלֶק ה', אֲשֶׁר רַב הַמִּכְתָּבִים הֵיוּ בְּכַתֵּב יָד, וְעִכְשָׁו נִדְפְּסוּ בְּצוּרָה כָּל-כָּף יָפָה וּבְהַדוּר רַב, מִמֶּשׁ נִחְתָּרוּחַ וְשְׂמֵחָה גְּדוֹלָה אֲתֵם גּוֹרְמִים לִי, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר תַּתְּחִילוֹ עִם חֵלֶק ו', וְחִפְץ ה' בְּיַדְכֶם יִצְלִיחַ, שֶׁתּוֹכּוּ לְהַדְפִּיס חֵלֶק אַחַר חֵלֶק.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנִּחְתָּ רֵיחַ וְהַשְּׂמֵחָה שֶׁאֵת גּוֹרְמַת לִי, בְּזֶה שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמֶךָ מְשִׁימָה כָּל-כָּף קְדוּשָׁה לְלַמֵּד אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל תוֹרָה וְיִרְאָת שָׁמַיִם, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶם חֲסִידוּת, אֲשֶׁר בְּעֵתִים הִלְלוּ צָרִיכִים אֶת זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הָרוּחַ שֶׁל הֶרְחוּב מְלֵא נְאוּף וְשִׁחֵץ, כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעֵלֵינוּ לְשֹׁמֵר עַל בְּנוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה כְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁנִּחְנַךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ. וּמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבּוֹר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכָף לְמַד אֶת תְּלִמִּידָיו, שֶׁיִּלְכוּ מֵעִיר לְעִיר וּמִכְּפָר לְכְּפָר וּמִמוֹשֵׁב

לְמוֹשֵׁב וְכוּ' לְהַכְנִיִּים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בֵּין בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר
הָאִישׁ אֱלֹקֵי הַחוּנָה מְלוּבְּלִין זי"ע: אִם הָיוּ יוֹדְעִים מְעַלְתַּת הַמְּלַמְּדִים
בְּשָׂמִים, הָיוּ כְּלָם רוֹצִים לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, וְעַל-כֵּן
תְּשׁוּאוֹת חָן לָךְ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵת לְקַחְתָּ עַל עַצְמְךָ מְשִׁימָה
כָּל-כָּף קְדוּשָׁה לְלַמֵּד אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה. עָלֶי וְהַצְּלִיחֵי, וּבְזָכוֹת
זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוֵי רַב נַחַת מֵהִילָדִים שְׁלָךְ, וְכֵן
תַּעֲבִרֵ אֶת הַהַרְיוֹן בְּנִגְלָל, וְתַמִּיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
וְתַכְתְּבֵי מִפְּעַם בְּפַעַם דו"ח וּבַקֶּרֶת בְּמָה יְכוּלִים עוֹד לְשַׁפֵּר וּלְפָאֵר
אֶת הַבֵּית-סֵפֶר, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁנָקִים מְעַרְכַת חֲנוּךְ מְשַׁלְּנוּ עַל
טְהַרַת הַקֶּדֶשׁ, וְלֹא נִהְיָה מְשַׁפְּעִים מְשׁוּם אֲוִירָה שְׁבַחוּן, רַק לְלַמֵּד
אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיֶהדִיר בָּהֶם אֲמוּנָת
צַדִּיקִים בְּכָל הַצַּדִּיקִים תִּלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ, בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל — לְהַחֲדִיר אֲמוּנָת צַדִּיקִים,
וְתַכְף-וּמְיָד פְּשִׁישׁ אֲמוּנָת צַדִּיקִים, כְּבָר זֹכִים בְּנִגְלָל לְאֲמוּנָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ. וְדַבֵּר זֶה תַכְנִיִּסִי וְתַחֲדִירֵי גַם בְּשָׂאֵר הַמּוֹרוֹת, כִּי אֵין פְּנוּתָנוּ,
חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת הַפְּלִיּוֹת בֵּין צַדִּיקִים וְכוּ' וּבֵין חֲסִידוֹת וְכוּ',
אֲצַלְנוּ הָעֵקֶר רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה מִהֵנָּה וּמְקָיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל
מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטֵי פְּרִטֵית, וְאֶפְלוּ עָלֶה אֵינוּ נוֹפֵל מִהֵאֵילָן בְּלִי
הַשְׁגָּחַה מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ח תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת הַדו"ח שְׁפַתְבָּתָּה בְּפְרִטֵיּוֹת מְכָל תִּלְמִיד אֵיפָה

הוא אוחז, הן במדות והן בהבנה וכו', ואין לתאר ואין לשער את גדל הנחת-רוח שגרמת לי, כי באמת זה חלקי מכל עמלי, שאני זוכה להקים ישיבה על טהרת הקדש ביבנאל, ובאמת ללמד עם תינוקות של בית רבן היא עבודה הכי קדושה שרק יש, ומקבל מהאיש אלקי החוזה מלובלין זי"ע, שאמר: אם היו יודעים מעלת המלמדים בשמים, היו כלם רצים ללמד תינוקות של בית רבן. וחקמינו הקדושים כל-כף הפליגו במעלת למוד עם תינוקות של בית רבן, עד שאמרו (בבא בתרא כ:): שכן אינו יכול למחות ולומר, אני יכול לישן מקול התינוקות, כי כל-כף חשוב הלמוד עם תינוקות של בית רבן עד שאין מי שיכול להפריע, ולא עוד אלא שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קיט): אין מבטלין תינוקות של בית רבן אפלו לבנין בית-המקדש; עמד וראה והתבונן, הולכים לבנות את בית-המקדש, ומחפשים פועלים, והילדים והבחורים רוצים לרוץ ולעזר וכו', עוצרים אותם ואומרים להם: תלכו חזרה ללמד, כי אין מבטלים תינוקות של בית רבן, אפלו בשביל בנין בית-המקדש, ועל-כן חזק ואמץ בעבודה הקדושה הזו, ואני בטוח שתצליח, העקר מה שצריכים הוא סבלנות גדולה, ושמאל דוחה — שילך בתקיפות ובעקשנות, וימין מקרבת — שילך באהבה אבהית, שירגיש כל תלמיד פאלו הרבי והמלמד שלו אוהב אותו כמו אבא, וכך מצליחים עם התלמידים. העקר תקח את הפלל הזה: "טוב מעט בכונה מהרבה שלא בכונה"; הינו פדאי ללמד עמהם מעט גמרא, ושידעו את זה ישר והפנה, ויבינו את זה טוב מאד, מללמד הרבה ושלא יבינו כלל, ועל דברים פאלו אסור להסתכל כלל על בקרת ההורים וכו', צריכים רק לראות את טובת התלמידים, שהם יצליחו ולא ההורים... ובאמת אם הילדים יהיו שמחים ועליזים ויבינו את למודם, ויהיו בקיאים בזה, אז ממילא יצליחו ההורים ויהיו שמחים, העקר צריכים להשתדל לראות בטובת התלמידים, וזה היסוד והעקר למלמד, ובדאי צריכים סבלנות גדולה עם תלמידים, וזה אשר עוזר מאד מאד, ואם צריכים להעניש את איזה תלמיד וכו', להענישו בצורה כזו, שילמד לא לעשות פן להבא וכו', פגון שהיום אין לו הפסקה, או שיכתב

עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ פְּעָמִים: "הַיּוֹם הַפְּרָעֲתִי בַחֲדָר", או "הַיּוֹם הַתְּקוּטְטִי עִם חֲבֵרִי", וַיָּבִיא הַבֵּיתָה, וְשֵׁהוֹרִים יַחְתְּמוּ עַל זֶה, וְצָרִיכִים לַעֲמֹד עַל דְּבַר זֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׁבֹּר אֶת הַגָּאוֹת שֶׁל הַתֵּינֹק. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶה כ"א): דַּעְתּוֹ שֶׁל תֵּינֹק גְּסָה עָלָיו, וְכֵן אִם הוּא צָרִיךְ לְהַבִּיא חֲתִימָה מֵהַהוֹרִים זֶה יִשְׁבֹּר אֶת גְּאוֹתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַעֲבִיר אֶת מִשְׁפַּחְתְּךָ כָּאֵן לִיבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וַיְמָה גַם שְׂיִהְיֶה לְךָ פְּנָאֵי וּזְמַן לְלַמֵּד לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹרִים כְּסוֹדֵר בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַזְּאוֹרָה בְּיַבְנָאֵל הִיא מְקַסִּימָה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שְׁשָׂמִים וְאָרְץ מִתְנַשְׁקִים בְּהַדְדֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּיַבְנָאֵל, וְאֶת הַשְּׁקֵט הַשׁוֹרֵר שָׁם, שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל הַתְּשַׁנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְזִרְזוּ עֲצָמְכֶם מֵהַ שְׂיִוִּתֵר מֵהַר לְקַפֵּץ עַל הַמְּצִיאָה, וְלִרְשֵׁם אֶת עֲצָמְכֶם עַל הַמְּכַרְזוֹ שֶׁל הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁעֲכָשׁוּ בְּנוּ, וְאֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים, וְאֵל תִּדְחֻוּ אֶת זֶה לְיוֹם אֶחָד, כִּי זֶה הַיּוֹם קוֹיְנוּ לוֹ, קִדְּם תְּכַנְיִסוּ אֶלְךָ שֶׁקָּל עַל הַהִרְשָׁמָה, וְתִפְּנְסוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאֵז תִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְנֶס, רַק כְּשֶׁאֲדָם מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, אֵז עוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֶס נְגָלָה, כִּי אֵינן הַנֶּס חָל אֶלָּא כְּשֶׁאֲדָם בְּטִל וּמְבֻטָּל לְגַמְרֵי אֵל אֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבְטוּחַ בְּבִטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַבְּטָחוֹן הוּא כְּלִי לְנֶס, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק

אֲשֶׁר י"ח תתקסה — י"ח תתקסו בַּנְחַל שט

אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, וְאִינוּ נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, שְׁאֵז וְרָאָה נְסִים נְגָלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית בּוֹ יְתַבְּרָךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב וְאֵין עוֹד נֶעַם כְּמוֹ מִי שְׂמַדְבֵּר מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, וּמִמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם.

רָאָה תַכְּף-יִמֶיךָ לְרִשָּׁם אֶת עֲצָמְךָ בְּהַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּחָהּ הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתֻזָּכָה כְּכֹר לְדִירָה פְּרָטִית, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׂכִירוֹת, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים, וְלֹאֲרַח בָּהֶם אוֹרְחִים הַגּוֹנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

רָאָה לְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק תְּמִיד בּוֹ יְתַבְּרָךְ, כִּי הַדְּבֻקוֹת בּוֹ יְתַבְּרָךְ הִיא הַטְּהָרָה, כִּי בְּאֵמֶת הוּא

יִתְבַּרְךָ אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הָאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלָיו מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', אֲבָל תִּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁזֹּכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָר מֵהַכֹּל, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ הוּא אֲשֶׁר אוֹכְלָה אֲשֶׁר, וְכִמוֹ שְׁאָדָם טוֹבֵל אֶת עֲצָמוֹ בַּמַּקְוֵה טְהוֹרָה וְנִטְהָר, כְּמוֹ-כֵן אִם הָאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְבָּל בְּנִהַר דִּינוֹר, שֶׁהוּא הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא הַמְטִיחַ גִּשְׁמָתוֹ. וְזוֹ מַעֲלַת הַדְּבָקוֹת, שְׁאָדָם זֹכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַקֵּר הַדְּבָקוֹת הֵיא אֲמוּנָה, כִּי אֲמוּנָה הֵיא הַדְּבָקוֹת וְהַדְּבָקוֹת הֵיא אֲמוּנָה, כִּי בְּזֶה שְׂמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכֶה לְטַהֵר אֶת נַפְשׁוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מִה שְׂיִהְיֶה, תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ מְקוֹם קְבוּעַ בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְשֵׁם תִּלְמַד בְּחֻשָׁק גְּדוֹל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, סְפָרֵי רַבְנֵי ו'ל וְסְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, מְכַל לְמוֹד שְׁעוֹר מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, וְתִלְמַד כְּסֻדְרָן לְהַתְחִיל אֶת הַסְּפָר מֵהַתְחִלָּה, וּכְשֶׁתְּסַיְמוֹ תִּתְחִיל עוֹד פְּעַם.

רְאֵה לְרַשֵּׁם אֶת עֲצָמְךָ תִּכְף-וּמְיָד עַל הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַזְדַּמְנוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה לְקַפֵּץ עַל הַדִּירוֹת הָאֵלוֹ, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת כָּלָל, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְתִכְנִיסוּ תְּמִיד אוֹרְחִים בְּבֵיתְכֶם, וּמַעֲלַת הַכְּנוּסַת אוֹרְחִים אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי הֵיא גְּדוֹלָה מְקַבְּלַת פְּנֵי שְׂכִינָה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְדוֹן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוֹת וּבְכַרְט אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קְטָנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא מִתְנַהֵג כְּךָ וְכוּ', אֲבָל בְּאֶמֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּכַרְט אֵלוֹ שְׁגָרִים בְּיַבְנָאֵל, רְצוּנָם חֲזַק רַק בְּעִבּוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ בָּאִים לְמַדְבַּר שָׁמַם כְּזֶה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי

אֲשֶׁר י"ח תתקסז בַּנְחַל שִׂיא

שְׁלוֹמֵנוּ לְכַף זְכוּת וּבְזְכוּת זֶה שְׁיִלְמָדוּ עֲלֵיהֶם זְכוּת, יִלְמָדוּ עֲלֵיכֶם זְכוּת בְּשָׂמִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל שִׁיחֵיהּ בְּכֹל יוֹם מִנֵּינ וְתִיקִין, וְעַם קִצַּת רְצוֹן וְהַרְבֵּה מְסִירוֹת נִפְשׁ יְכוּלִים לְקַבֵּעַ מִנֵּינ וְתִיקִין בְּכֹל יוֹם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ח תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעַם חִלְקֶךָ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְמָסַר אֶת נַפְשְׁךָ תָּמִיד עַל עֲבוֹדַת הַשְּׂמִחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי שְׂמִחָה נִתְרַחֵב הַדַּעַת, וְזוֹכָה לְצֵאת מִכָּל הַמְּצָרִים שְׁבַעוּלָם, כִּי עַקֵּר הַמְּצָר בָּא לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי עֲצוּבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׁבַדְרֶךָ כָּלֵל בָּא עַל-יְדֵי הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְעַבֵּיר אֶת הַקְּלָפוֹת לְגַמְרֵי עַד שְׁנַעֲשִׂים כָּלֵא, כִּי הַשְּׂמִחָה מְעַבֵּרַת אֶת הַקְּלָפוֹת לְגַמְרֵי וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמִחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה בָּאָה לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד — לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, זוֹכָה לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן מִבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ דִּיקָא, וְכִי תִהְיֶה לָךְ שְׂיִכוּת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתוֹכַל לְחִזּוֹק אוֹתָם, כִּי מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל נִקְדַּת הַחֲבֵר — לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחִזּוֹקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְקַבֵּל אֶת נִקְדַּתוֹ.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְנַן וְתִיקֵן, וְעַל-יְדֵי רְצוֹנוֹת
וְכִסּוּפִים וּמְסִירוֹת נִפְשׁ יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ אֶת הַמְנַן וְתִיקֵן, אֲשֶׁר אֵין
עֶרְךָ אֵלָיו.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמַמֵּשׁ תְּחִינֵי, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי חֲפִץ מְאֹד לְדַבֵּר
עִמָּךְ, אֲךָ מְרַב טְרֵדוֹתֵי הַמְרַבּוֹת אֵין הַפְּנָאִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחְתָּ-רוּחַ שְׂאֵת גּוֹרְמַת
לִי, בְּזֶה שְׂאֵת לּוֹמְדַת עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְאַתָּה
מְכַנְיָסָה בָּהֶם דַּעַת וְשִׁכְל וְיִרְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כְּמוֹ שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן, וְלִהְיֶה דִיר בָּהֶם דַּעַת וְשִׁכְל וְיִרְאַת שָׁמַיִם, כֵּן צָרִיכִים לְלַמֵּד גַּם
עִם הַמְּבַגְרִים, וְלִפְעָמִים עִם הַמְּבַגְרִים יוֹתֵר נְחוּץ מְאֹד עִם
הַקְּטָנִים, כִּי הַקְּטָנִים הֵם מְחַקִּים אֶת הַגְּדוֹלִים, וְאִפְלוּ שֶׁהַמְּלַמֵּד אוֹ
הַמּוֹרֶה בַּחֲדָר וּבְבֵית-סֵפֶר יִלְמְדוּ עִם הַיְלָדִים דְּרָךְ אֶרֶץ וְיִרְאַת שָׁמַיִם,
אִם הֵם לֹא רוֹאִים דְּגָמָא כְּזוֹ בְּבֵית מְהוֹרִים, לֹא יוֹעִיל שׁוּם לְמוֹד,
כִּי עַקֵּר הַחֲנוּף מִתְּחִיל בְּבֵית, עַל-כֵּן אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת
גְּדֹל שְׂמִחַתִּי שְׂיִישׁ לִי, שְׂאֵת לּוֹמְדַת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ, וְתִתְחַזְּקֵי מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּפָנִי אֶל שׁוּם בִּקְרַת, כִּי כֶּף הִיא
דְּרַכָּם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, מִי שְׁעוֹמֵד בְּרַבִּים, אוֹ מִי שְׂיִישׁ לוֹ עֵסֶק בְּצָרְכֵי
רַבִּים, שְׂתִהְיֶה עָלָיו בִּקְרַת, אֲבָל מִי שְׁפּוֹנְתוֹ הִיא רַק לְשֵׁם אֵל עוֹלָם,
לְשֵׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא אֵינוֹ מְסַתְּפֵל כָּלֵל עַל שׁוּם בִּקְרַת שְׁעוֹשִׁים עָלָיו,
כִּי מָה אֲכַפֵּת לוֹ, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן בּוֹרְאִי, וְלִכֵּן שְׂיַעֲשׂוּ
עָלַי כָּל מִינֵי בִקְרַת, וְיִדְּבְרוּ עָלַי כָּל מַה שְׂמִדְבָּרִים, אֲנִי צָרִיךְ לְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ יַעֲשֶׂה אֶת

שְׁלוֹ. וְאִם הוֹלְכִים עִם הַקְּדָמָה זֶה אֶז תְּמִיד מְצַלְיָחִים. כִּי כָּלֵל זֶה תִּקְחֵי בְּיָדְךָ — כְּשֶׁעוֹשִׂים רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ לֹא מִפְּסִידִים — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! כִּפֵּי שְׂשִׁמְעָתִי מִהַנָּשִׁים, כָּלֵן מְעַרִיכוֹת וּמְחַשִּׁיבוֹת אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וּבְכַרְט בְּעֵבוֹרֵת הַקְּדָשׁ שֶׁל הַמְּקוֹה וְכוּ', אֵין אָף אֲשֶׁה שְׁלֹא תִדְבֵר בְּשִׁבְחֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֵי רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְתִבְשְׂרֵי לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְלֵל-הַקְּדָשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְיִלֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל גִּנּוּעַ וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְתִזְבְּנָה לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת.

קִבְּלָתִי הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִנָּשִׁים נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמְתַלִּוּנוֹת שֶׁבְּעֲלֵיהֶן נוֹסְעִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְאוֹלֵי אוֹכַל לְמִנּוּעַ אוֹתָם, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַשְׁאֵר לְבַד בְּבֵית עִם הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלֵי לוֹמַר לָכֵן, בְּכָל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֲנִי יָכוֹל לְהַתְּעַרֵב, וְתִהְיֶה לְאֵל, עֲדִינָן לֹא יֵצֵא מִתַּחַת יְדֵי שׁוֹם מְכַשׁוֹל חֲסִדֵי-שְׁלוֹם, אֲלֵא תְּמִיד הַשְׁתַּדְּלָתִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל דְּבָר זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי זֶה יוֹתֵר מִחֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים — לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ, וְשְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, אָף בְּדַבַּר רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּשִׁיתֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי, כִּי הוּא דְּבָר שְׂאִינִי יָכוֹל לְהַתְּעַרֵב כָּלֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ו'ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תה): הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי

הוא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם בְּיָדַי תְּלוּיִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְּלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, עֵינֵי שָׁם; וְאֵיךְ אוּכַל לְמַנֵּעַ אֲנָשִׁים מִלְּנַסֵּעַ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מֵאַחַר שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְעֵכָשׁוּ אֲשָׂאֵל אֶתְכֶן: תִּישָׁבְנָה עֲצָמְכֶן כְּרַגַּע, בְּאֵם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת, שְׁחִס־וְשָׁלוֹם, חִס־וְשָׁלוֹם הַמְשַׁפְּחָה שְׁלֶכֶן עוֹמְדָת בְּאֵיזָה דִּין קָשָׁה וּמְסֻבָּה מְאֹד מְאֹד, הֲאֵם לֹא הֵייתֶן מְרַעִישוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְרִצּוֹת מִזֶּה אֶל זֶה וּמַעִיר לְעִיר, וְלוֹוֹת כְּסָפִים וְעוֹשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׁתַּדְּלִיּוֹת לְהַשִּׁיג אֶת הָעוֹרֵף־דִּין הַכִּי טוֹב וְהַכִּי גָּדוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף נִמְצָאִים בְּסַפְּנָה שֶׁל מְאָסֵר וְכוּ' וְכוּ', אוֹ עֲנֵשׁ קָשָׁה וְכָבֵד שֶׁל אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת שְׁקָלִים, וְעֵכָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה טו.): הַכֹּל גְּדוֹנִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְאָמְרוּ (בְּבֹא בְּתָרֵא י'): כְּשֵׁם שְׁמִזּוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּף חֲסִרוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה; וּמִי הוּא עוֹד הָעוֹרֵף־דִּין הַכִּי גָּדוֹל בְּעוֹלָם כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא בְּיָדַי יְכוּל לְפַעַל לְהוֹרִיד מֵאֲתָנוּ אֶת גְּזֵרַת הַמְּאָסֵר וְהַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת וְהַיִּסּוּרִים, שְׁנִגְזֹר לְמַעַלָּה עֲלֵינוּ, וְכִמְאֲמָרָם ז"ל (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִגְאָלִין מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת; וְכֵן מִי יוֹדֵעַ מֵהַ נִגְזֹר עֲלֵינוּ אוֹ עַל יְלָדֵינוּ בְּשָׁנָה הַזֹּאת — אֵיזוֹ מַחְלָה מִמְּאָרַת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, אֵיזָה חֵלִי, אֵיזוֹ תְּאֵנָה קְטַלְגִית וְכוּ' וְכוּ', וְאֵנוּ צְרִיכִים לְרוֹפֵא גָּדוֹל שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְרַפְּאוֹתֵנוּ, וּמִי הוּא עוֹד הָרוֹפֵא הַגָּדוֹל, שְׁיִכּוּל לְרַפְּאוֹת אֶת נַשְׁמוֹתֵינוּ וְגוֹפְנוֹ גַּם יַחַד — כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל? ! וְעַל־כֵּן אֶף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֵן לְהַשְׁאֵר לְבַד בְּבֵית, אֲבָל תִּתְאָרוּ לְעֲצָמְכֶם, אִם הִיָּה, חִס־וְשָׁלוֹם, אֶחָד חוּלָה מְסַפֵּן בְּבֵית, בֵּן אוֹ בַת, חִס־וְשָׁלוֹם, בְּיָדַי הֵייתֶם נְהַנִּים שֶׁהַבְּעַל הִיָּה רֵץ אֶל הָרוֹפֵא הַכִּי גָּדוֹל, וּמִתְעַסֵּק וּמְטַפֵּל עִמָּהֶם, וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ רוֹפֵא גָּדוֹל, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, הַנִּמְצָא בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר הַבְּטִיחָנוּ בְּכָל מִינֵי הַבְּטָחוֹת לְעֹזֵר לָנוּ, וּבְפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר יִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לְעֲשׂוֹת לָנוּ טוֹבָה נְצָחִית.

ועל-כן מאחר שנתבררו לנו ידיעות אלו, ראוי ונכון לכל אחת ואחת מִכֵּן לותר פעם בשנה להניח את בעליִכן לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, ובודאי יביאו בעליִכן חזרה לכן מתננות יקרות — שפע ברכה והצלחה, בני חיי ומזוני רויחי, בריאות, עֶשֶׂר וְאֶשֶׁר, מה שאתן לא יכולות לתאר ולשער כָּלֵל, כי רבנו ז"ל הוא העורך־דין הכי גדול והרופא הכי גדול, ואשרי ואשרי מי שָׁבָא אֵלָיו על ראש השנה, שָׁאוּ לא יתחרט כל השנה.

המאחל לכן כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומתוקה...

י"ח תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אין מלים בפיי להודות ולשבח להקדוש־ברוך־הוא על גדל החסד שאתם עושים עמי, שאתם עוסקים בהדפסת ספרי "אשר בנחל", אשר רק זה כל חלקי מעמלי, אני סובל יסורים קשים מבית ומבחוץ, מסיתים ומדיחים נגדי, ועובר עלי מה שעובר וכו', עם כל זאת אני מתחזק ומחזיק מעמד בנסי נסים, כְּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ יודע זאת, ועל-כן תשואות חן לכם על גדל הטובות שאתם עושים עמי, אף שאני יודע שבין כָּךְ אתם נכנסים בחובות, עם כל זאת אתם ממשיכים וכו', אני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שעוד תבואו על שכרכם בזה ובכא.

היום צריך ... להיות בועדה בשעה שתיים, תעשו עמי חסד, תכף־ומיד כשיידע איזה חדשות, שיודיע לי, כי עיני פלות לזה, ואני בטוח בעזרתו יתברך, שלא יעזב אותי, ולבסוף אזכה לראות "עיר ברסלב" על תלה, אף שעדין הכל חלום, אבל לעת עתה אני סובל יסורים גדולים מהסתות ומסירות הסמ"ך־מ"ם, ימח שמו, שם רשעים ירקב, אבל אני בטוח שהכל יחזור ויפול על ראשו, ותהיה לו מפלה גדולה לבסוף.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם מְסַרְתָּ אֶת הַמְּכַתְּבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכֵן
הָאֵם עֲשִׂיתָם הָעֵתֶק מִהַמְּכַתְּבִים לְנָשִׁים, כִּי יֵשׁ לְכַלֵּן טְעָנוֹת עַל
בְּעֻלְיָהֶן שְׁנוֹסְעִים לְאוֹמֵן, נָא לְמַסֵּר כַּמָּה הָעֵתֶקִים גַּם לְאֲשֶׁדוּד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקעא.

בְּעֻזַּת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ח"י אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל רֹאשׁ גּוֹלַת אַרְיֵאל,
גְּאוֹן הַגְּאוּנִים, אֲבִיר הַרוּעִים, אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים ה... מְרֵן רַבִּי ...
שְׁלִיט"א.

לְקִרְאת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּאֵתִי לְאַחַל לְכַבּוֹד תּוֹרָתוֹ שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה, שְׁנַת הַצְּלָחָה, שְׁיִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ בְּכָל מְשִׁימוֹתָיו וּשְׂאִיפוֹתָיו
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה, לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי אִישִׁית נוֹגֵעַ בְּדַבָּר בְּמְכַתְּבֵי זֶה, שְׂיִודַע אֲנִי
הֵיטֵב מֵה שְׁעָשָׂה לִילְדֵינוּ מַחְסִידֵי בְּרִסְלָב ש... מִמֵּן אֶת הַגְּנִים שְׁלָנוּ
— גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, שְׂדָבָר זֶה הוּא חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים, מוֹשָׁבָה
כְּמוֹ יְבֵנָאֵל, שְׁעָפָה חוֹגְגַת אֶת שְׁנַת הַתְּשָׁעִים מִיּוֹם הַיּוֹסְדָה, וְלֹא הָיָה
שָׁם שׁוּם מוֹסָד שֶׁל תּוֹרָה וְכוּ', וְלִפְנֵי אַרְבַּע שָׁנִים פְּתַחְנוּ שָׁם שְׁנֵי
גְּנִים נִפְרָדִים: גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, וְהַפֵּל עַל-יְדֵי מִמּוֹן ... שֶׁהוּא
תַּחַת חֲסוֹת מְרֵן שְׁלִיט"א, וְעַל אִף גִּדְל הַצְּרוֹת וְהַיּוֹסוּרִים וְהַמְרִירוֹת
וְהַעֲגָמַת נִפְשׁ שֶׁהֵם מְנַת חֶלְקִי, שְׂרוּצִים רַק לְסַגֵּר אֶת זֶה, עִם כָּל
זֹאת יֵשׁ לָזֶה קִיּוֹם כְּבָר אַרְבַּע שָׁנִים, וּבְעֻזַּתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ פְּתַחְנוּ
הַשָּׁנָה גַּם כְּפִתָּה א' לְבָנִים, וְכָל הַפְּתוֹת לְבָנוֹת, וְכֵן יִשְׂכַּח קִטְנָה
לְבַחֲרֵי חֲמֵד — שְׁתֵּי כְּתוּבֹת: אַחַת מְגִיל שְׁתֵּים-עָשָׂרָה עַד אַרְבַּע-
עָשָׂרָה, וְאַחַת מְגִיל עֶשֶׂר עַד שְׁתֵּים-עָשָׂרָה, וְדַבָּר זֶה הוּא חֲדוּשׁ
שְׂבַחֲדוּשִׁים, שְׂבַמְקוֹם חֲלוּנֵי כְּזֶה, שְׂשִׁשְׁמַעוּ קוֹל תּוֹרָה, וְאֲנִי מְכַרַח
לְהַגִּיד לְכַבּוֹד מְרֵן שְׁלִיט"א, שְׂאֵף שֶׁהוּא בְּלֹא יוֹדְעִים, לוֹלֵא עֻזַּתוֹ
שְׂעִזֵּר לָנוּ ... בְּמִמּוֹן הַגְּנִים, לֹא הֵינּוּ חוֹלְמִים הַשָּׁנָה לְפָתַח וּלְפָתַח

אֶת מַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ הַנ"ל, אַף שְׁעֵדִין מַסְבוֹת אֵי מוֹכְנוֹת לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם עֲזָרָה מ... עַל הַמוֹסְדוֹת הַנ"ל מְלַבֵּד הַגְּנִים, אַךְ אֲנִי דֵּן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי בְּנֵדָאֵי הֵם עֲסוּקִים בְּכָל מִינֵי עֲסָקִים, וְאִם יִמְחַל כְּבוֹדוֹ הֶרְמָה אֶלֶף פְּעָמִים לְהַפְנוֹת רַק לְכַמָּה דְּקוֹת, וְלַעֲיֵן וְלִשְׁיִם לֵב אֶל דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְיִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, אִיךְ שְׁבַמּוֹשְׁבָה רְחוּקָה מְבַחֲיֵנַת הַיְהוּדוּת לְעַת עֵתָה, שְׁתַּקּוּם שָׁם מַעֲרַכַת חֲנוּךְ חֲרָדִי עַל טְהַרְת־הַקְּדוּשׁ מֵאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעֵים, אַךְ הַמְּפָרְסְמוֹת אֵינָן צְרִיכוֹת לְרֵאָיָה, וּמִי יִתֵּן, שְׁכְבוֹד תּוֹרָתוֹ הֶרְמָה יוֹרָה לְתַלְמִידָיו שְׁיַעֲזְרוּ לָנוּ, וְיִזְכְּהוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְיִאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

הַמְּבָרַךְ אוֹתוֹ בְּכִרְפַת כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"ח תתקעב.

בְּעֲזָרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר כִּי תְּבוּא, ח"י אֱלוֹל הַזֶּתְשָׁנִי"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים הַרַב ... שְׁלִיט"א.

לְקַרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּאֵתִי לְאַחַל לְכְבוֹדוֹ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת עֶשֶׂר וְאַשֶׁר, וְשִׁיצְלִיחַ הַצְּלָחָה רַבָּה בְּכָל מְשִׁימוֹתָיו וְשִׁאיפּוֹתָיו לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָהּ, וְלְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁרָאֵל.

בְּנֵדָאֵי יָדוּעַ לְכְבוֹדוֹ, שְׁזָה לִי חֲמֵשׁ שָׁנִים, שְׁנֹכְנִסְתִּי לְגוֹר לְיִבְנָאֵל בְּגָלִיל, וְאַנְחָנוּ כְּבָר מוֹנִים כְּהִיּוֹם, בְּלִי עֵינַי הָרַע, קְרוֹב לְשַׁבְּעִים מְשִׁפְחוֹת, וְעוֹד כְּפַעֲשָׁרִים מְשִׁפְחוֹת רְשׁוּמִים כְּבָר לְהַפְנוֹס לְגוֹר שָׁם בְּחֲדָשִׁים הַקְּרוֹבִים, וְאֵת גְּדֵל הַצְּרוּת וְהִיִּסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ, זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדָנוּ בְּכָל מִינֵי הַסְּתוֹת וְשִׁקְרִים, אַךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, זְכִינוּ לְעֵבֵר עַל הַכָּל, וּפְתַחְנוּ לְפָנֵי כְּאֲרַבַּע שָׁנִים שְׁנֵי גְנוּם חֲרָדִים: גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, וְאַנִּי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם, שְׁהַפֵּל הָיָה תַּחַת חֲסוֹת ... שְׁלוּלָא הֵם, לֹא הֵיִינוּ יְכוּלִים לְהַרְאוֹת דְּבָר כְּזֶה, כִּי יִבְנָאֵל הוּא

מקום חלוני לגמרי, ואפילו מי שצריך להיות ממנה על הדת כביכול, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע כמה שחיותו והסתות שגורם עלינו, עם כל זאת, תהלה לאל, לא התפעלנו, ובמשך השנים האחרונות פתחנו גם כולל לאברכים, אשר לומדים שם רבם ככלם מאחינו בני ישראל הספרדים, ותורתם אמנותם, עד שזכינו השנה לפתח פתח א' לבנים, וכל הפתות לבנות, וכן ישיבה קטנה לצעירים שתי פתות: פתח אחת מגיל עשר עד גיל שתים-עשרה, ופתח שנייה מגיל שתים-עשרה עד גיל ארבע-עשרה, ואת גדל הצרות והשפיכות דמים והבזיונות שאנחנו סובלים, קצת ידוע לכם מפלי התקשרות, כי מתנבלים עלינו בכל מיני התנבליות וכו' וכו', עם כל זאת, תהלה לאל, כל פונתנו היא רק לשם שמים, להגדיל תורה ולהאדירה, ולהחזיר עטרה לישנה, שיהיה נעשה יבנאל מקום תורה, אבל מאיזו שהיא סבה אנחנו לא יכולים לקבל שום תמיכה מאף גוף או גורם פלשהו, וכל אחד שולח אותנו אל השני, ולא רוצים לעזר לנו, וחבל שבמקום כזה בצפון, שתהלה לאל, פורח ונכנסות בכל פעם משפחות חדשות, ונעשה סוף כל סוף עיר תורה, שלא יעזרו לנו, ודיקא ... שאנחנו בחרנו בשבילה, ובאין בררה נסינו ללכת אל ... (אשר הם צבועים גדולים) ומשלחים אותנו בלך ושוב וכו' וכו', וכן איפה שרק אנחנו מבקשים איזה עזר, שולחים אותנו ממקום למקום, ובינתיים מוסרים אותנו שאנחנו לא חקיים וכו' וכו', עם כל זאת אנחנו חזקים בנקדתנו, שפה נשאר ונעשה את המקום מקום תורה, ולכן אבקש מאד מאד אישית את כבודו הרמה, שישתדל לעזר לנו בכל מה שביכולתו.

אודות יתר הפרטים להתקשר אל גברת ...

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שדברי המעטים המחזיקים הרבה יכנסו בלב, ויעשה למען תינוקות של בית רבן, ואם צריך שיבוא בעצמו, ויבדק בשטח אם אנחנו מגזימים במשהו.

המברך אתכם ברפת פתיחה וחתימה טובה...

י"ח תתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ח"י אֵלּוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חֵי רַב פְּעִלִים, זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהֶרְמַת קֶרֶן הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת, לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּרֵאשִׁית מִכְתָּבִי זֶה בָּאתִי לְכַרְךָ אוֹתָךְ בְּכִרְכַּת "כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה", שְׁנַת עֶשֶׂר וְאֲשֶׁר, שְׁנַת הַצְּלָחָה, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶךָ וּבְכָל מְשִׁימָתְךָ הַכְּבֹדָה, וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְשׁוֹנְאֵיךָ יִפְלוּ תַחְתֶּיךָ, וְתִזְכָּה לְהַגְשִׁים אֶת מְשִׁימָתְךָ שְׁלֻקְחָתָּהּ עַל עֲצָמְךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ אִם כָּבֵר שָׁמַע מִמֶּנִּי, אֲךָ כָּבֵר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים סב.): בְּמָקוֹם שָׂאִין מִפִּירִים אוֹתוֹ, מִתֵּר לְפָרְסֵם אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', הִנֵּה זְכָנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְפָנַי חֲמַשׁ שָׁנִים לְהַגִּיעַ לְמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל בְּגִלְגַּל הַתַּחְתּוֹן, אֲשֶׁר עֲתָה חוֹגְגֶת שְׁנַת הַתְּשָׁעִים שְׁלָה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם כְּבוֹדוֹ בְּקִי הֵיטֵב בְּמוֹשְׁבָה זוֹ, אֲךָ יְסוּדָה יְהוּדִים חֲרָדִים וְגַם חֲלוּנִים, וּבְמִשְׁךָ הַזְּמַן הַתְּהַפְּכָה רַק לְהִיּוֹת מוֹשְׁבָה חֲלוּנִית לְגַמְרִי, וּבְשָׁנוֹת הַחֲמִשִּׁים עִם הַעֲלִיָּה הַגְּדוֹלָה מְאַרְצוֹת הַמְּזֻרָח, הִיְתָה פֶּאֶן קְלִיטָה גְּדוֹלָה הַמְּכַנֶּה מְעַבְרוֹת, וּמָה גַם שְׁהִיָּה שֵׁם מְקוֹם שְׂמֵד, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, שְׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְעַדוֹת הַמְּזֻרָח, וּמִשָּׁם פָּזְרוּ אוֹתָם לְכָל חֲלָקֵי הָאָרֶץ, וּמָה שְׁנִשְׁאָרוֹ לְגוֹר מְעַדוֹת הַמְּזֻרָח, הֵם עַל-פִּי-רַב עֲדַת הַטּוֹיִנִיסְאִים, שֶׁהֵם כָּבֵר הַדּוֹר הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עָקְרוּ מֵהֵם אֶת הָאֱמוּנָה, עִם כָּל זֹאת פֶּה וְשֵׁם נִשְׁאָרוּ עֲדִין כְּמָה זְקָנִים, שְׂזִיק הַיְהוּדוּת בְּתוֹךְ לְבָבָם, וּבְמִשְׁךָ כָּל הַשְּׁנִים הִיְתָה פֶּה הַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, כָּבֵר תְּפֹסוּ כְּמָה פְּעָמִים אֶת הַ... בְּהַרְבֵּה שְׁחִיתוֹת, שְׁלֵא עֲשׂוּ שׁוּם דְּבָר בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, וּכְבָר הָיוּ כְּמָה וְכְמָה מְשֻׁפְּטִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְּפָרְסְמוֹת אֵינֶן צְרִיכִים לְרֵאָיָה, וּמִי שְׁצָרֶיךָ לְהִיּוֹת הַרַב הַמְּקוֹמִי הַתַּחֲמֵק בְּכָל מִינֵי הַתַּחֲמֵקִיוֹת, כִּי יֵשׁ לוֹ זְכוּת אָבוֹת, שֶׁהֵם הָיוּ

מעמודי התנ"ך של מפלגת המזרחי, ועל-ידי-זה כסו עליו וכו' וכו', אף מצד היהדות שום דבר לא נעשה, עד ש'אנחנו באנו עם כמה משפחות, ותכף-ומיד ראינו לקויים גדולים במקנה, ובקשתי ממנו שיעשה כל מיני פעולות שבעולם לתקן את המקנה, אני לוקח על עצמי לקבל מיד אל יד כסף, ולתקן את המקנה, והוא התחמק בכל מיני התחמקויות וכו' וכו', וכן היה בענין החנוף, שהיה רק ממלכתי דתי, מערב בנים ובנות, אשר זה לא היה לפי רוחנו וכו' וכו', לאט לאט התרבו המשפחות אצלנו, והגענו כבר לחמש-עשרה, ואז ראינו, שאם אנחנו לא נעשה איזו מסירות נפש בעצמנו, לא יהיה לנו שום דבר, הילדים שלנו, חס-וחלילה, יתקלקלו וכו' וכו', והמקנה לא מתקנים את זה, והנשים צריכות לנסע עד טבריה וכו' וכו', ואיני צריך להסביר לכם את גדל הטלול הדרף בקיץ ובחורף, ובפרט למי שאין לה רכב פרטי, אז גדל הבזיונות וכו' וכו'.

לפני ארבע שנים פתחנו שני גנים: גן לבנים וגן לבנות, ואני מכרח להגיד לכם, שאני אעיד בבית-דין של מעלה, שאף אחד לא רצה לעזור לנו רק ... ואני מוכן לפרסם זאת בכל העולם פלו, בקשתי מפל מיני גורמים, וכלם שלחו אותי בלה ושוב וכו' וכו', ולא עזרו שום דבר רק ... היא אשר עזרה לנו להקים גן חרדי, אשר תהלה לאל עד היום שני הגנים עומדים לשם ולתפארת, וכך עברו עלינו ארבע שנים, שהגן עמד וקבל תמיכה מ... בין כך כל הילדים שלנו שמונים יותר ממאה וארבעים ילדים, בלי עין הרע, בנים ובנות, נסעו לטבריה, וגדל הטלוליים בקיץ מהחם ובחורף מהקור, זה איני צריך לתאר לכם וכו' וכו', אף-על-פי-כן מסרנו את נפשנו שהילדים לא ילמדו בממלכתי דתי, שהוא חנוף קלוקל מערב בנים ובנות, ורק פדי לנגחנו הפכו את זה לבית-ספר ... אשר באמת אין להם גם-כך ילדים, רק הם מביאים אותם מפל האזורים. והשנה הפעלנו לחץ למה שלא ימסרו לנו את המבנים הללו, אבל ראינו שזה לא הולך, אף אנחנו צריכים להמשיך למסר את נפשנו, בכך פתחנו בית-ספר לבנות ארבע פתות עם חמש מורות, וכן פתחנו פתח א' לתלמוד תורה שבהם עשרים בנים, מלבד זאת שבגן לבנות

יש עֲשָׂרִים תְּלֻמִּידוֹת, וּבִגְן שֶׁל הַבָּנִים יֵשׁ שְׁבַע-עֶשְׂרֵת תְּלֻמִּידִים, פְּתַחנֵנו גַּם כִּתָּה א' כַּנ"ל עִם עֲשָׂרִים תְּלֻמִּידִים, וְכֵן פְּתַחנֵנו הַשָּׁנָה יִשְׂיבָה קְטָנָה עִם שְׁתֵּי כִתּוֹת — מְכִינָה לִישִׁיבָה קְטָנָה אֲשֶׁר הֵם בְּגִיל עֶשֶׂר עַד שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה, וּמְגִיל שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה עַד אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, מִי הַאֲמִין שֶׁבְּמוֹשָׁבָה חֲלוֹנִית יִשְׁמְעוּ קוֹל תּוֹרָה?! אִךְ מֵאִיזוֹ שְׂהִיא סִבָּה אִף אַחַד אֵינּוּ רוֹצֵה לַעֲזוֹר לָנוּ כִּסְפִית, וְכֵן פְּתַחנֵנו בְּמִשְׁךְ שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים אַחֲרוֹנוֹת כּוֹלֵל שְׁבוּ לִוְמִדִּים אַבְרָכִים רְצִינִיִּים הַמְּמִיתִים עֲצָמָם בְּאַהֲלָה שֶׁל תּוֹרָה, וּבִקְשֵׁי גְדוֹל סִדְרָנוּ לָהֶם שְׂכָר. וְנַחֲזֹר אֶל הַמְּקָנָה כַּנ"ל, מֵאַחַר שֶׁרְאִינוּ שֶׁהָהוּא לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, וְהָיוּ הַרְבֵּה תַקְלוֹת בְּמְקָנָה, עַד כְּדֵי כֹף שֶׁלֹּא הָיָה מִיָּם בְּאוֹצֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְהָיָה כְּמוֹ שְׁטוֹבְלִים בְּאִמְבֻטְיָה וְכו', וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָכֶם הַלְכוֹת מְקַנְאוֹת וְכו', רְאִיתִי שְׂאִין בְּזָה תְּכָלִית, הַלְכְּתִי וְעֲשִׂיתִי מַעֲשֶׂה, וְלוֹיתִי כִּסְפִים וּבְנִיתִי מְקָנָה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, וְזִפְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמְצָאֵנוּ מַעֲיָן שְׁזָה גַם מְקָנָה מַעֲיָן, וְאַחַר כָּל מִינֵי טְרָחוֹת וְיִגִּיעוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ, וּמְסִירוֹת שֶׁמְסָרוּ אוֹתָנוּ, וְלַחְצִים שֶׁלְּחֲצוּ עָלֵינוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְעַד לְנֶצַח, עֲמַדְנוּ בְּמִבְחָנִים קָשִׁים מְאֹד, וְהַמְּקָנָה עוֹמְדָת, יֵשׁ לִי כָּל הַקְּבָלוֹת, לֹא קִבְלֵתִי שׁוּם תְּרוּמָה מֵאִף אַחַד, רַק לוֹיתִי כִּסְפִים, וְאֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת לְאַלְפִים וְלָרִבְבוֹת, אֲבָל, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי שָׂמַח בְּמַעֲשֵׁי, שֶׁעֲשִׂיתִי וּפְעַלְתִּי לְמַעַן טְהַרַת נַשִּׁי יִשְׂרָאֵל, כִּי הַיּוֹם הַקְּהִלָּה שֶׁלָּנוּ מוֹנָה כְּשִׁבְעִים מִשְׁפָּחוֹת, וְעוֹד עֲשָׂרִים מִשְׁפָּחוֹת אֲמוֹרוֹת לְהַכְּנִס בְּעוֹד כְּשֶׁלֹּשָׁה חֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַמְּקוֹם מִתְּהַפֵּךְ לְהִיּוֹת מְקוֹם חֲרָדִי. וְגַדְל הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהַצָּעַר וְהַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁכּוֹדוּ קָרָא כְּבָר בְּעִתּוֹנִים וּבְשָׂאֵר כָּלֵי הַתְּקַשְׁרוֹת, שֶׁמְבַזִּים וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִים אוֹתִי, וְהַכֹּל מִהֶסְתָּוֹת שֶׁל זֶה שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה מִהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית...

בֵּית-מִדְרָשְׁנוּ הָיָה בְּדִירְתִי הַפְּרָטִית, וְעַכְשָׁיו עִם זְרִימַת הַמִּשְׁפָּחוֹת נַעֲשֶׂה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ קָטָן וְצָר מְהֻכֵּל כָּל-כֹּף הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת, וּבְכַרְט מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, בְּלֵי עֵין הָרַע, אֲזוֹ הַתְּחַלְתִּי לְהַרְחִיב אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְגַדְל הַמְּסִירוֹת שֶׁיֵּשׁ עָלֵינוּ מִהַנוֹעֲדָה

מחוזית, מהועדה צפונית, ועדה גדולה, ועדה קטנה... רק הקדוש-ברוך-הוא יודע.

והנה כבודו יהיה מודע, שמאז ש... הם היו היחידים שעזרו לנו לשם שמים, בלי שום אינטרסים עצמיים, שאני יכול לפרסם את זה בכל העולם כלו.

לזאת באתי לבקש מכם בקשה אישית, הנה אנחנו עומדים לפני יום הדין, וכלם צריכים זכויות בשמים, כי מי יודע מה יולד יום וכו' וכו', והנה אני יכול לבוא לפני מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, ולספר מה עשינו כל השנה הזו שנת תשנ"ב במושבת יבנאל: בניתי מקנה טהרה בתכלית ההדור והיפי ורק עם חובות, הקמתי תלמוד-תורה ובית-ספר לבנות וישיבה קטנה לצעירים, וכולל לאברכים, מלבד שאר צדקה וחסד שעשיתי עם עניים מאחינו בני ישראל עדות המזרח, שאף אחד אינו רוצה לעזור להם ולהתיחס אליהם. והנני פונה אל כבודו שהוא איש חי רב פעלים, זוכה מזפה את הרבים בהרמת קרן התורה והיהדות, להחזיר עטרה לישנה, שיואיל נא לבקרנו או להתעניין במצבנו, ולשאל את הגורמים השכיחים לזה, אם אני מגזים במשהו, והכי טוב היה שפגש פנים אל פנים, או כבודו יטריח את עצמו ויבוא לבקר באיזה מצב עלוב אנחנו נמצאים, שכרנו חדרי דירה למען התלמוד-תורה והגן, והרחבנו את בית-המדרש, ומוסרים אותנו תמיד מועדה ראשית לועדה קטנה, מועדה זו לועדה זו וכו' וכו', אשר כבודו בודאי יודע את גדל הביוקרטיה בארץ, עם כל זאת אנחנו חזקים מאד, ומאחר שאנחנו שכיחים ל... באתי לבקש אתכם, שאל תזרקו את המכתב הזה אחר גופכם, רק תעניו בו בכבוד ראש, ותשתדלו לעזור לנו, ובזכות זה יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא לעבר על כל שונאיכם, ותזפו לכתיבה וחתומה טובה, ולנחת מילדיכם, ותזפו להרבות בזכות הרבים בהרמת קרן התורה, ותפתבו ותחתמו בכתיבה וחתומה טובה.

המאחל לכם פתיבה וחתומה טובה...

י"ח תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא לְאוֹמֵן, י"ט אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד עֲגָמָה נִפְשִׁי עַל צְרָתְךָ וְכוּ', שְׁאַתָּה מְסַבֵּב בְּכָל-כָּף הַרְבֵּה חוֹבוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי עֲכָשׁוּ בָּאָה שְׁנָה חֲדָשָׁה, וּבְיָדָי תִּזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִפְעַל שָׁם שְׁתַּצֵּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַיֵּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, דּוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעָה זוֹ, שֶׁהַכָּל מִשְׁגָּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְעַבֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן מִחֻמַּת שְׁאִינוֹ רוֹצֵה לְפָנוֹת אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ בַּעַת צְרָתוֹ, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי, וּבָא אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּיּוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוּלָּה, וּמְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקוֹת מִמְּנוֹ כָּל צְרוּתָיו.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי, תְּסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וְאִם תִּזְכָּה לְהִיּוֹת עַל קַבְרֵי צְדִיקִים מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי שָׁם בְּמִקּוֹם גְּנוּזוֹת הַצְּדִיקִים, יֵשׁ אֹוִיר הַנָּח וְנִזְף (לְקוּיִטִּי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז), אֲשֶׁר הַתְּפִלוֹת מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת שָׁם בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת רְגִיל לִילְךָ עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, וְשָׁם יִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתּוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַצְּדִיק הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל יָמָיו חֲתִיו וּמִיַּחַד יַחֲוִידִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְשַׁרְה שְׁכִינָה בְּעוֹלָם, וּכְשֶׁבָּאָה

העת שנסתלק מזה העולם, נטמן גופו בארץ, ונשמתו עולה למעלה, וכשבא בר ישראל אל קברו, על-ידי-זה מחבר גופו ונפשו גם יחד, כי מתפלל שם, ואז ממשיך רוח, בזה שאדם מוציא את כל רוחו ותפלתו אליו יתברך, על-ידי-זה יורדת רוח הצדיק ושורה על גופו, ואז נתקבלת התפלה מאד מאד, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לילה על קברי צדיקים, ושופך את לבבו תמיד אליו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שימתיקו ממך כל הדינים, ותזכה לגדל את בניך לתורה ולתפלה ולמצוות ומעשים טובים, ויהיה לך רב נחת מהם.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"ח תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא לאומן, י"ט אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! זה כמה שאני רוצה לכתב לך ולא אסתייע מלתא, על-כל-פנים אמרתי לרוץ בשורותים אלו אליך לחזקך ולאמץך, שלא תפל בתלישות הדעת, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות והשלוכות וחלישות הדעת, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד. ואי-אפשר להחזיק מעמד כי אם על-ידי שפרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל, ועל דבר זה הזהירנו רבנו ז"ל יותר מכל הדברים, שאדם ירגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. ואם יהיה חזק בעבודה הקדושה הזו, אז יצליח לעבר דרכו בשלום; כי באמת כשזוכים קצת לישוב הדעת, רואים שימינו כצל עובר, הנה יום והנה לילה,

אֲשֶׁר י"ח תתקעו בַּנֶּחֱל שְׂכָה

הַנֶּה שְׁבוּעַ וְהַנֶּה חֲדָשׁ, וְהַנֶּה כָּבֵר הַגִּיעָה עוֹד שָׁנָה, וּבְמָה עֲבָרָה הַשָּׁנָה, אֵךְ כְּשֶׁאֲדָם זוֹכֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, וּמִי־שֶׁב אֶת עֲצָמוֹ בְּיָשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְשֵׁרֵת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת דִּיר אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְלְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכֵן לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּל אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ. וְזֶה לְעַמֵּת זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל גְּקֵדָה זוֹ — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ דְּרַכְנוּ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁעַד יוֹם שְׁשֵׁי תַזְכָּה לְסִיָּם אֶת כָּל פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ — שְׁנֵי מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְהוּא סְגֻלָּה לְיִרְאַת שְׁמַיִם. וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם קְבִיעוֹת חֲזָקָה פָּרַק אֶחָד אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן דָּף אֶחָד אוֹ שְׁנֵי דַפִּים בְּגִמְרָא, וְסִימָן אוֹ שְׁנֵי סִימָנִים בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וְכֵן דָּף אוֹ שְׁנֵי דַפִּים בְּזִהָר וּבִתְקוּנִים, וְכֵן שַׁעוּר בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וּב"לְקוּטִי-הַלְכוֹת", וְעַל-יְדֵי-זֶה תַזְכָּה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹר לִי בְּעֵנֵן הַהִשְׁגָּחָה, לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַבְּחוּרִים, וְחֲצֵא טוֹבָה לְשִׁנּוּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תתקעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר פִּי תְבוּא לְאוּמָן, י"ט אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁנִּגְנַעְתָּ, וְאַתָּה כָּבֵד יוֹתֵר בְּיִשׁוּב הַדַּעַת וְשִׂמְחָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הֵיכָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁאֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ כָּל־כָּף, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים, וְלִהְיֶה דִיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי תִדַע, אֲשֶׁר לְלַמֵּד עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן — אֵין לְמַעַלָּה מְזֶה, וּבִפְרָט לְהַחֲדִיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הֵם הִבֵּל שֶׁאֵין בּוֹ חֵטָא, וּמָה שֶׁלּוֹמְדִים עִם יְלָדִים קְטָנִים, זֶה נִחְקֵק בְּהֵם כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וְצָרִיכִים לְהַקְפִּיד יוֹתֵר לְלַמֵּד עִמָּהֶם בְּרִכּוֹת, הֵינּוּ בְּרִכּוֹת הַנְּהַגְנִין וְכֵן נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית וּלְפָנֵי הָאֲכָל, וְאַף שֶׁהֵם דְּבָרִים קְטָנִים, אֲבָל הֵם יְסוּדוֹת הַדַּת, שֶׁיְבָרַךְ בְּכָל יוֹם בְּרִכּוֹת לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְכֵן יִזְהַר בְּנְטִילַת יָדַיִם, כִּי הַטְּהָרָה הִיא שְׂרֵשׁ הַקְּדוּשָׁה, וְקֹדֶם צָרִיכִים לְהַתְחִיל בְּטְהָרַת הַיָּדַיִם, וְאַחֲרֵי־כֵן כְּשֶׁיִּגְדְּלוּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּזְהָרוּ בְּטְבִילַת מְקַנָּה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד, וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְתִדַע, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יְתִבְרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתִבְרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה. וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יְתִבְרַךְ, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה הַזֹּאת, וְאֵז כְּשֶׁזּוֹכִים לְלַכֵּת בְּדַרְךָ זֶה, מְצָלִיחִים מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא אַל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁפְּעוּלָם, וּבְכָל יוֹם תְּהִיָּה קְבוּעַ בְּפִרְשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁבְּסוּף הַשָּׁבוּעַ כָּבֵד תִּזְכֶּה לְסִיִּם אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ: שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְכֵן דָּף אוֹ שְׁנַיִ דְּפִים גְּמָרָא, וְכֵן פָּרָק אוֹ שְׁנַיִ פְּרָקִים מְרַמְב"ם, וְכֵן סִימָן אוֹ שְׁנַיִ

סימנים בטור ושלחן ערוך, וכן דף או שני דפים מזהר ותקונים, וכן תעשה לעצמך קביעות ב"לקוטי-מוהר"ן" וב"לקוטי-הלכות", שעל-ידי-זה יעבר עליך היום בהתחזקות חדשה. ועל כלם — ראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל, ורבנו ו"ל בקש אותנו מאד מאד, שנהיה חזקים בעבודה הקדושה הזו, ואשרי מי שזוכה לילך בדרך הקדושה הזו — לדבר בכל יום עמו יתברך, ואז יחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך כל ימי חייך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תתקעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא, י"ט אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברוסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברוסלב", הוני"ה עליהם ישרה שכונתו, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמחו כל-כף, עד שתוכלו להשפיע משמחתכם גם על תושבי המקום. אל תתפחדו ואל תבהלו משום בריה שבעולם, אף שפלי התקשרת התחילו עוד פעם לנבח עלינו, להסית ולהדיח עלינו על-ידי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, אף אין לנו להתפעל כלל, רק ללכת בגאון עם יהדותנו, שתהלה לאל, אנו מאמינים בני מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, וארח ימינו הוא שונה לגמרי, תהלה לאל, אנחנו מראים דגמא חיה איך שיכולים לגור

בְּמָקוֹם חֲלוּנִי, וְלִהְיֶינָהּ בְּאַרְחַת חַיִּים יְהוּדִי, וְכֵן אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים חֲנוּךְ יְהוּדִי לְבְנֵינוּ וְלִבְנוֹתֵינוּ, וְכֵן נִשְׁתַּיְנוּ הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, תִּהְיֶה לָּאֵל, עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּיַד אֵי יוֹסִיף הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵינוּ כְּהֵנָּה וְכַהֲנָה אֶלֶף פְּעָמִים, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יַעֲזוֹר לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם וְכַת דִּילִיָּה שׁוֹם דָּבָר, אֲדַרְבֵּה, כְּאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ — בֵּן יִפְרֹץ וְכֵן יִרְבֶּה, וְלֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לְבַטֵּל אוֹתָנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ רַק לְשִׁמְחָ אֶת עֲצָמְכֶם וְאֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם וּכְחוּסִים, אֲדַרְבֵּה, רְאוּ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַתֶּם רְאוּ רַק לְדַבֵּר וְלֹא לְשִׁמְעַ, כִּי אֵינִי דֹפְלֵט לֹא בְּלַע וְכוּ', בְּזֶה שָׂאֲדָם רַק מְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין זְמַן לְשִׁמְעַ כָּל הַהֶבֶל וְהַשְׁטִיּוֹת שְׁלֵהֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה — לֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד בְּכֻלְיֹת הָעוֹלָם, וּבְפָרְטֵיּוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרְטֵי פְּרָטֵיּוֹת בִּיבְנֵאֵל, לְהַשְׁאֵר בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר הוֹרְנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד לְגַדֵּל וּלְחַנֵּךְ אֶת בְּנֵיכֶם עַל-פִּי דַעַת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, כְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ בְּמִסְרַת מְדוּרָה דוֹר מֵאַבּוֹתֵינוּ וּמֵאַבּוֹת אַבּוֹתֵינוּ, וְדִיּוּקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּרָה לְהַצְּלִיחַ לְהַקִּים דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִזְכּוּ לְרֵאוֹת רַב נַחַת מִבְּנֵיהֶם וּמִבְּנוֹתֵיהֶם, וְיִרְחִיב לְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"ח תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, י"ט אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדְיָהֶן, אָמֵן.

רְאִינָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָכֶן בְּיוֹתֵר לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָכֶן בְּיַחַד, כִּי אִזּוֹ שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם לֹא תוּכַל לֶכֶן כָּלָל, וְתִדְעָנָה שְׁהַנְּסִיּוֹן בְּעוֹלָם הוּא עֲכָשׁוֹ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְהַשְׁחָץ וְהַתְּעוּב וְהַזְּהוּם מְאֹד מִתְּפַשְׁטִים בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּבִכְרִיט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכוּ' וְכוּ', וְעֲלֵינוּ לְהִתְאַזֵּר לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, שִׁיגְדְּלוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, וְעַל-כֵּן רְאִינָה לְעֹזֵר לָנוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁנִזְנֶפֶה לְהַצְלִיחַ בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר שֶׁל הַבְּנוֹת וּבִישִׁיבָה הַקְּטָנָה לְצַעֲרִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכֶּן, שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי בְּכָל מַה שֶׁאֶתֵּן רַק יְכוּלוֹת — הֵן בְּאִיזוֹ עֲצָה טוֹבָה, וְהֵן בְּאִיזוֹ עֹזֵר. וְעַל כָּלֵם בְּתַפְלָה, שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי לְבַקֵּשׁ לְהִתְפַּלֵּל מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִזְנֶפֶה לְהַפְּךָ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה לְמְקוֹם תּוֹרָה, לְמְקוֹם צְדָקָה וְחֶסֶד, לְמְקוֹם אֱמוּנָה וְשִׁמְחָה, עַל אִף שְׁמִסִּיתִים עֲלֵינוּ הַסְּמ"ך-מ"ם וְכַת דִּילִיָּה, עַל-יַדֵּי כָּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְּפִים אוֹתָנוּ וּמִתְלוֹצְצִים מֵאֹתָנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֵל תְּבַלְבְּלָנָה אֶת עֲצָמָכֶן כָּלָל, אֲדַרְבֶּה, זֶה עֵקֶר גַּחְמָתָנוּ, וְזֶה עֵקֶר תְּקוּנָתָנוּ, וְזֶה עֵקֶר שְׁמִחָתָנוּ, שְׂאֲנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְהוֹצִיא אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַשְׁרוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יַדֵּי קִיּוֹם מְצוּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְלִכֵּן אֶתֵּן צְרִיכוֹת לְלָכֵת בְּגָאוֹן, וְלֹא לְהַפְּנֵס בְּשׁוֹם וּפּוּחִים עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדְאֵי בְּזֶה שְׁתַּהַיִּינָה חֲזוֹקוֹת מְאֹד מְאֹד, וְלֹא תִפְחַדְנָה מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, רַק תִּתְחַזְּקְנָה בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַל-יַדֵּי-זֶה תִשְׁפַּעְנָה גַּם עַל כָּל הַמוֹשְׁבָה, שְׁכָלֵם

יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה. רְאִינָה לְעֹזֵר לִי בְּכָל הַפְּרָטִים מֵה שְׁאַתָּן רַק יְכוּלוֹת לְעֹזֵר — הֵן בַּמְקֹנָה וְכוּ', וְהֵן בַּחֲנוּף וְכוּ', וְהֵן בְּכִשְׁרוֹת וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִמֶּנּוּ, שְׁתַּרְוִינָה רַב גַּחַת מִבְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וְתַצְלַחְנָה בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִינָה, וְתִבְשְׂרָנָה לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"ח תתקעט.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם לְ... גְרוֹ יְאִיר.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּח לְזֵרוֹ אֶת ... בְּעֵנֶיךָ ... שְׂיָבוֹא לְגַמֵּר אֶת הַשְּׁרוּתִים וְהַמְדַרְגוֹת, וְכֵן ... שְׂיִגְמֹר עִם שְׁנֵי הַחֲלוּנוֹת וְהַמְקֵלֵט, וְכֵן זֶה שְׂצָרֶיךָ לְהַרְפִּיב אֶת הַחֲלוּנוֹת, שְׂיִרְפִּיב אֶת זֶה מֵה שְׂיֹתֵר מֵהַר וְלֹא יִדְחָה לְרַגַע, כִּי אַחֲר־כֵּן תִּהְיֶה בְּכִיָּה וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, כֵּן זֶה עֲבֹדָה בְּשִׁטָּת.

תַּחֲזֹק אֶת ... שֶׁהוּא הִיָּה הָאִישׁ עַד עַכְשָׁיו, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר מֵה שֶׁהָרָאָה וּמֵה שֶׁעֹזֵר לִי, נָא וְנָא שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְגַמֵּר אֶת הַמְעַט הַזֶּה, שְׂבֹזֶה כְּבָר גָּמוּר הַבְּנִיָּן.

הַעֲקֹר חֲזֹק וְאֵמֵץ בְּעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנִי זֹכִים לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ וְלֵעַל עַל אֵף כָּל-כֵּן הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ עַל לֹא דְבָר.

רְאֵה לְצַלְצַל לְ... בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

אֲשֶׁר י"ח תתקפ — י"ח תתקפא בַּנְחַל שלא

י"ח תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא לְאוֹמֵן, כ' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין לְעִשׂוֹת פּאָסְפוֹרְט שְׁאִינוֹ כְּשׁוֹרָה וְכו', יְדוּעָה דְעֵתִי בְּזֶה, וְכִבֵּר גִּדְפָס בְּסִפְרִי, וְהוּא דְבָר שְׁאֵנִי מוֹחָה עָלָיו בְּכָל תְּקוּף, וְכֵן יְדוּעָה שִׁיחַתּוֹ שֶׁל רַבֵּנוֹ ו"ל: יְכוּלִים לְנִסֵּעַ אֵלַי דֶּרֶךְ שְׂדוֹת וַיַּעֲרוֹת וְכו', וְלֹא לְפַחַד מַגּוּזִים וּמַחִיּוֹת, אֲבָל רַק עִם פּסְפוֹרְט, וְעַל־כֵּן אֲנִי אֶת שְׁלִי אֲמַרְתִּי, וְהַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

הַעֲקָר הוּא לֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ, אֲפֹלוֹ שְׁלֹא נוֹסְעִים, נִשְׁמַת הַצְּדִיק וּנְמַצָּאת בְּכָל מְקוֹם שְׁמֻקְבָּצִים עֲשָׂרָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא לְאוֹמֵן, כ' אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תֹּאמֶר לְ... שְׁמָאֵד פֶּלֶא, שְׁאִינוֹ דוֹחֵף אֶת ... שְׁיִגְמֹר לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַקְּרָמִיקָה שֶׁל הַשְּׂרוּתִים, עַד שִׁיִּתְחִיל בְּשָׁבוּעַ הַבָּא עִם הַמְּדַרְגוֹת, וְלָמָּה מְנִיחַ אוֹתוֹ לִילֵךְ לְעַבֵּד אֲצֶל אַחֲרִים? ! הֲלֹא עַד כֹּה הָיִיתִי צוֹדֵק שְׁצָרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז כָּל רֹגַע וְכָל שְׁעָה מִמֶּשׁ, כְּדֵי לְגַמֵּר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, לְעִשׂוֹת "עֲבָדָא בְּשִׁטָּח", וּבְזֶה לֹא יִהְיֶה שׁוּם הַפְּסָקָת בְּגִיָּה. אֵךְ אֲצֶל ... זֶה לֹא בּוֹעֵר, וְאֲצֶלִי זֶה כֵּן בּוֹעֵר, כֵּן תֹּאמֶר

לו, כי חָבַל חָבַל מִמֶּשׁ עַל כָּל רִגַע, כִּי מִי יוֹדַע מַה הַסֵּמֶן"ד-מ"ם וְכַת דִּילִיָּה עוֹד מְסַגְּלִים לַעֲשׂוֹת בְּזַמָּמָם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כֶּף זֹו עֲבָדָה בְּשֵׁטַח, גָּמְרוּ וְנָהוּ! וְעַל-כֵּן תִּכְף-וּמִיד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שְׂיִתְחִילוּ לַעֲבֹד, וְכֵן זֶה שָׁבָא לְהִרְפִּיב אֶת הַחֲלוּנוֹת, הִיָּה אֲמֹר לְבֹא עוֹד הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ דִּיקָא יִלְחֹץ הֵן עַל ... וְהֵן עַל ... שְׂיִזְיוּ אֶת שְׁנֵי הַחֲלוּנוֹת, וְהַמְקַלֵּט יִגְמַר מַה שְׂיִוְתָר מֵהָר, וְהֵן שְׂיִרְפִּיבוּ אֶת הַחֲלוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אודות הַפְּסֵף, גַּם עַל זֶה אֲנִי מִתְפַּלֵּא, הוּא לֹא אָמַר לִי כְלוּם, וְהַפְּסֵף שְׂיֵשׁ בַּבִּנְיָן, זֶה בְּעִבּוּר הַקִּיטָּנָה שְׂאֲנִי חִיב לְהֵם, וְאִם אֲנִי מְשַׁלֵּם זֶה פְּשׁוּט גָּזוּל, וְעַל-כֵּן לְמָה לֹא אָמַר לִי, עִם כָּל זֹאת אֲסַדֵּר.

נָא וְנָא לְלַחֵץ עָלָיו, שְׂיִלְחֹץ עַל הַפּוֹעֲלִים, כִּי אֲסוּר לְהַחְמִיץ אֲפָלוּ רִגַע, וְכֵן תִּשְׁאֵל אוֹתוֹ מַה בְּקִשָּׁר לְוַעֲדָה הַמַּחֲזִיזִית בְּרֵאשׁוֹת ... שְׂרָצָה לְלַכַּת אֵלָיו, וּבְכָל אֵלוֹ הַדְּבָרִים צְרִיכִים זְרִיזוֹת עֲצוּמָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכַּל בְּעֵנִין הַבְּנִיָּה שׁ ... יִגְמַר עִם הַשְּׂרוּתִים וְהַמְדְּרָגוֹת לְפָנַי שְׂמַפְסִיקִים אֶת הַעֲבוּדָה, חֵס וְשְׁלוֹם.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ חֲזָק, כִּי הוּא עֲדִין אֵינוֹ תוֹפֵס, אֲשֶׁר בָּאֵם נִגְמַר אֶת זֶה "עֲבָדָא בְּשֵׁטַח", כִּבָּר לֹא יוּכְלוּ לְהַתְנַפֵּל לָנוּ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן לְבַל יַחְמִיץ רִגַע אֶחָד, וְיִפֶּה שְׂעָה אַחַת קִדְם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שׁ ... יִצִּית, הֵן אֲמַת שְׁהוּא עוֹבֵד אֲצָל ... אֲבָל אֲנַחְנוּ הֵיינו קִדְם, וְכֵן עָלִינוּ יֵשׁ בְּקוֹרוֹת, וְרוּצִים לְהַפְּסִיק כָּל רִגַע, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַפֵּל אֶת דַּעְתָּם וּמְסַנְנֵר אֶת עֵינֵיהֶם, וְעַל-כֵּן לְמָה הוּא כָּל-כֶּף מְזַנִּיחַ אֶת ...

הַמְחַפָּה לְתַשׁוּבָה, אִם דְּבַרְתָּ עִמוֹ כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גַּחוּץ...

הַמְאָחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ"א אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁבִנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר מְצַלִּיחַ בַּלְמוּדִים, וְכֵן קִבְלָתִי דו"ח מִהַמְלַמֵּד שֶׁלוֹ שֶׁהוּא מְאֹד מְצַלִּיחַ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִאָמַת יִהְיֶה תִלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל וְצַדִּיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית.

וּבְאוֹתָהּ הַזְדַּמְנוֹת הִנֵּה אֲנִי לוֹקֵחַ לְעֲצָמֵי זְמַן לְבִרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "סִימֵן טוֹב וּמְזֵל טוֹב" עַל הַכֶּנֶס בְּנִכְסֵי ... לְעַל הַמְצָוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, וְיִגְדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא בְּתוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְתִמְיֵד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְדִירָה מְשָׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִגּוּרוּ בְּשִׁכְנוֹת.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לְכֶם וַיִּמְלֵא כָּל מְשָׁאוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ח תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ"א אָלוּל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת הַפֶּקֶס, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתִי אֶת עֲצָמֵי בְּזוּה שְׁמָצָא

... בַּנְעֻדָה שְׁרָשׁוּם שָׁם, שֶׁהַקּוֹמָה הִרְאִישׁוֹנָה זֶה הַבֵּית-כְּנֶסֶת וְהַבֵּית-מִדְרָשׁ, וְעַכְשָׁיו הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁעוֹד תִּבְקֶשׁ אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, שִׁישְׁתַּדֵּל שֶׁעוֹד הַיּוֹם יָבוֹא ... לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂרוּתִים וְאֶת הַרְצוֹף לְמִטָּה, וְלִמְחֶרֶת שִׁיתְחִיל עִם הַמְדַרְגּוֹת עִם הַשִּׁישׁ, בְּאִפְסָן שֶׁבְשִׁלְשָׁה יָמִים אֵלּוֹ יִגְמְרוּ, כִּי לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, כִּי כְּשֶׁכָּבַר נִגְמַר הַכֵּל, וַיֵּשׁ עֲבָדוֹת בְּשִׁטָּח, לֹא יְכוּלִים לַעֲצֹר אֶת הָעֲבוּדָה, כִּי אֵין מָה לַעֲצֹר... וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְכֵן שִׁיאֵמַר לְ... הַקְּבָלֶנּוּ, שֶׁכָּבַר יִתְחִיל לְהַכִּין אֶת הַמְקַלָּט וְלַצְּקֵת עוֹד הַשָּׁבוּעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁ... צָרִיךְ הַיּוֹם לְנִסֵּעַ אֶל מִשְׁרָד ... עִם ... וְעַל-כֵּן לֹא אֶתְפָּס אוֹתוֹ עַכְשָׁיו, רַק אֶתֶּה רְאֵה לְצַלְצֵל אֵלָיו עַכְשָׁיו בְּבִקְרָה מְקַדָּם, וְאֲנִי אֶהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִמּוֹ בְּלִילָה, אֲבָל חֲבַל עַל כָּל שְׁעָה שְׁלֹא עוֹבְדִים, כִּי כָּכָה נִגְמַר כָּל הַסְּפּוּר...

פֶּה תִקְבַּל רְצוֹף כְּמָה מְכַתְּבִים, שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר לִיעֲדָם, עוֹד קִדָּם שְׁנוֹסְעִים לְאוּמָן, וְכֵן אֶת הַמְכַתְּבִים כָּלִלִים.

גַּם אֶת הַצֵּק שֶׁלָּךְ אֶתֶּה יְכוּל תִּכְתֹּב-וּמְיָד לְפָדוּתוֹ בַּבֶּנֶק, וְכֵן תֹּאמַר לְ... לְפָנַי שְׁלֹא יִהְיֶה כֶּסֶף בַּבֶּנֶק, כִּי אֲנִי חַיֵּב הַמוֹן חוֹבוֹת, וְעַל-כֵּן יָפֵה שְׁעָה אַחַת קִדָּם לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּסֶף, וְאַחֲרֵי-כֵן אֵינִי אַחֲרָאִי, כִּי תֹאמַר לְ...

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"ח תתקפד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדָּשׁ לְסִדְרָה כִּי תִבּוֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל שְׁמִחָתִי מִהַבְּשׂוּרוֹת הַמְשֻׁמְחוֹת שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל מִהַהוֹרִים, שֶׁאֶתֶּה מְחַדֵּיר תוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם בְּתֵלְמִידִים, וְאֲנִי מְקַנְיָה שֶׁעַכְשָׁיו כָּבַר יוֹתֵר קָל לָכֶם, אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר

אֲשֶׁר י"ח תתקפה בַּנַּחַל שֶׁלָּה

הוֹצֵאתִי תִלְמִיד אֶחָד שֶׁהִפְרִיעַ, כִּי אֶצְלִי טוֹב הַכֶּלֶל: "טוֹב מְעַט בְּכֹנֶנָה מִהֶרְבֵּה שְׁלֹא בְּכֹנֶנָה", טוֹב יוֹתֵר אֵיכוֹת קִטְנָה וְטוֹבָה, מִכְּמוֹת גְּדוּלָה וְלֹא טוֹבָה, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂיִהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה לְשֵׁם וְלִתְפָאֶרֶת, וְהַתְּלָמִידִים יִקְנוּ דֶרֶךְ אֶרֶץ וּמַדּוֹת טוֹבוֹת.

הָעֵקֶר רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דָּבָר, וְהַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִצְלִיחוּ לְעִלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וּכְבֹר תִּבְיֵאוּ אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה לְגוֹר פֶּה, וְיִהְיֶה לְכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת הַדּוֹ"חַ שֶׁל הַתְּלָמִידִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ אִיךָ שְׂאֲתֶם מִתְקַדְּמִים, הָעֵקֶר רָאֵה לְלַכֵּת מֵצֵד אֶחָד בְּיַד קֶשֶׁה, וּמֵצֵד שְׁנַי בְּפֶה רֶךְ, הֵינּוּ שְׂמֵאל דּוּחָה וְיָמִין מְקַרְבֵּת, וְאֵל תִּפְחָד כָּלֵל, כִּי הַתְּלָמִידִים צְרִיכִים שֶׁתִּפְּלַעְלֵיהֶם אֵימָה, וּמֵצֵד שְׁנַי תִּכְנִיס בְּהֶם אֲהָבָה, וְתִבְטִיחַ לָהֶם שְׂאֲנִי אֲבִיא לָהֶם מִתְּנוּת יְקָרוֹת, אִם רַק יִשְׁנוּ אֶת מַדּוּתֵיהֶם וְיִתְמִידוֹ בְּלִמּוּדָם, וְכֵן תֹּאמַר אֶת זֶה לְכַתֵּב הַקִּטְנָה, וְאֲנִי מְקַנְיָה שְׁבֻזָּה שֶׁהוֹצֵאתִי תִלְמִיד אֶחָד, תִּפְּלַעְלֵיהֶם אֵימָתָה וְפִחָד, שֶׁהֵם לֹא יִהְיוּ הַבָּאִים בְּתוֹר.

הַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנוֹזְפָה לְהַצְלִיחַ עִם הַתְּלָמִידִים, כִּי בְּאֲמַת אֵין זֶה תִּכְלִית לְזֶרֶק וְלִשְׁלַח אֶת הַתְּלָמִידִים, כִּי בְּעִזְרוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, הֶרְחֹב מְלֵא שְׂחָץ וְזִבְל, וְלִהְרַחֵק תִּלְמִיד מִשְׁמֵעוֹ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְהִרְחִיקוֹ לְגַמְרֵי מִהִיָּדוֹת, וְעֵקֶר הַחַנּוּף הוּא לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הֵיִסוּד וְהָעֵקֶר בְּחַנּוּף, שְׂיִשְׁאָרוּ

יהודים מאמינים בו יתברך ומקיימים מצוותיו, ובוודאי צריכים על זה מסירות נפש גדולה, עם כל זאת אני מאד מאד שמח, שתהלה לאל אתה מצליח, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא, שבאמת תהיה לך הצלחה גדולה ומרבה, ותספר להם הרבה ספורים, שימשיכו לבכם אליו יתברך.

אם אפשר שתוכל באיזו שעה ביום לסדר את הספרייה שלי עם התלמידים — מה טוב ומה נעים, פי הכל מעררב, ותסדרם כפי סדר שאמרתי לך.

המקנה לראותך בשבוע זה באומן...

י"ח תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

נא להודיע לי אם ... נמצא עכשו בפית, פי אני צריך לדבר עמו דחוף.

אודות ... שוב פעם אני מדגיש, שאפה תלחץ עליו שיגרש את ... מביתו, וידחק עליו לגמר את השרותים והרצוף והמדרגות וכו', פי יפה שעה אחת קדם, "ותאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאנה ובוז" (תהלים לא, יט), הסמ"ד-מ"ם ימח שמו, שמתפוצץ איך הצלחנו לבנות בנזן נפלא פנה על אפו ועל חמתו, ועל-כן עוד מנסה את החץ האחרון שלו — למנע את גמור הבניה, ועל-כן צריכים להזדרז בהגמר יותר מהכל, וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל, שהגמר של כל מצוה זה יותר קשה מהכל, פי על הגמר מתפשט הסמ"ד-מ"ם ביותר מהכל, וכל זה תסביר ל... ול... ואדרבה ש... ילחץ על ... שיגמר המלאכה אצלנו.

העקר שמוח תשמח על גדל זכותך בעסק הרבים, תהלה לאל, מתקרבים כל-פך הרבה מקרבים, ואפלו לא יודעים מאיפה וכו',

אֲשֶׁר י"ח תתקפז בַּנְחַל שֶׁלז

וְלֹא עוֹד שְׁמִסִּיתִים אוֹתָם נִגְדַּד הַמְקַרְבָּם... הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, גְדוֹל ה' וּמְהִלָּל מְאֹד.

הַמְחַפָּה לַתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

י"ח תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם ל... נְרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ מִצְּאֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, לֹא רַק שְׁעֵשִׂיתָ טוֹב שְׁדַבַּרְתָּ עִם... בְּעֶצְמוֹ אֵלֹא אֶתָּה צָרִיךְ לְדַבֵּר גַּם עִם... שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד לֹא יָפָה לְקַחַת פּוֹעֵל בְּשַׁעַה שְׁעוֹבֵד אֶצֶל אַחֵר, וּבִפְרָט כִּי אֶצְלוּ זֶה לֹא בּוֹעֵר יִהְיֶה עוֹד שָׁבוּעַ, אֲבָל אֶצְלִי זֶה בּוֹעֵר כָּל רְגַע מִמֶּשׁ, כִּי עֲכָשׁוּ כְּבָר כָּלֵם מוֹדִים, שְׂאֵם לֹא הִיִּיתִי לוֹחֵץ עַל בְּנֵית הַשָּׁלֵד וּגְמִירַת הַגַּג, הִיִּתָּה מְצִיאוֹת לְעַכְבֵּב אֶת כָּל הַבְּנֵיָה, וּלְשִׁנּוֹת אֶת הַתֵּר הַבְּנֵיָה לְגַמְרִי, כִּי זוֹ מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, וְאִישׁ כָּל הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, וְכָל דְּאֵלִים גָּבֵר, וְהַשְׁחֵד יְכַסֶּה אֶת הָאָרֶץ, וְיִמַּח שְׁמוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכַת דִּילִיָּה אֵינּוּ נֹחַ כְּרַגַּע, רַק רֵץ מִמְשָׁרְד לְמִשְׁרָד וּמוֹסֵר, וְעֲכָשׁוּ כְּשֹׁנְבָנָה הַכֵּל, הֵם אוֹבְדֵי יַעֲזוֹת, וְנִדְמִים כְּמַת שְׁמִפְרָפֵר, וְתוֹפְסִים עֲצָמִם עַל קֶשׁ... וְעַל-כֵּן הַקֶּשׁ הוּא הַמְדַרְגּוֹת וְהַשְׁרוּתִים, כִּךְ גָּמְרוּ אֶת זֶה, וְזוֹהִי עֲבָדָה בְּשִׁטָּח, וְעֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְקַפֵּץ, וְעַל-כֵּן תִּבְקַשׁ וְתִסְבִּיר ל... שֶׁהַחֹב מִנַּח עָלָיו לְרֵאוֹת ש... יָבוֹא, וְיִגְמַר אֶת הַשְׁרוּתִים וְהַקְרָמִיקָה וְסִיּוּם הַמְדַרְגּוֹת וּגְמִירַת הַבִּימָה, וְתִלְחֹץ עָלָיו מְאֹד מְאֹד, וְתִסְבִּיר לוֹ נְחִיצוֹת הַדָּבָר, כִּי כְּשֶׁכָּבֵר נִגְמַר, הֵם יְכוּלִים לְתַקַּע בְּשׁוֹפֵר גְדוֹל... וְנִגְמַר הַסְּפּוֹר.

וְכֵן תֹּאמַר ל... שִׁילְחֵץ עַל... הַקְּבֵלֵן שִׁיגְמַר עִם הַמְקַלֵּט, וְלִהְיוֹז אֶת שְׁנֵי הַחֲלוֹנוֹת.

הַמְחַפָּה לַתְּשׁוּבָה מֵהִירָה עַל הַנ"ל...

תִּסְבִּיר ל... אֶת נְחִיצוֹת הָעֵנָן, וְלָמָּה זֶה בּוֹעֵר.

י"ח תקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשנ"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להצליח בדרךך. וכן ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותפרש את כל שיתתך וכל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים, כי אין לך טוב משיחה ותפלה אליו יתברך, ואשרי ואשרי מי שזוכה לדבר אליו יתברך, שאז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ח תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי אם מקבלים על עצמם משהו צריכים לקיים, ובפרט נדר, יכולים לעשות את זה בתשלומים, העקר רק לא לפל בדעתך כלל, ותהיי שמחה ועליזה, שתתדלי לשמח את נשות אנשי שלומנו, כי מעלת המצוה הזאת לשמח זולתו — אין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שזוכה לשמח את זולתו, ואז טוב לו כל הימים.

אֲשֶׁר י"ח תתקצ – י"ח תתקצא בַּנְחַל שֶׁל ט

גַּא וְנָא רָאוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ,
כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וְרַבְּנּוּ וְ"ל הַפְּלִיג מְאֹד
בְּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַנָּשִׁים, וְאָמַר, שֶׁהַתְּפִלָּה שֶׁל הַנָּשִׁים מְאֹד
מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂתַצְלִיחֵנִי בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצַבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמְּכֶם כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכּוּ לְהַפְתֵּב וּלְהַחֲתֵם בְּסִפְרֵן שֶׁל
צְדִיקִים, וְתַהֲיֶה לְכֶם שְׁנַת אֲשֶׁר וְכַבוֹד וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת,
וְתִתְקַבְּלֶנָה כָּל הַתְּפִלוֹת לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַמְּאַחַח לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצַבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף, וְהַהֲכַרְח לְשַׁלַּח לָךְ אֶת זֶה
חֲזָרָה, כִּי הֵם צ'קִים, וְאִין לִי מָה לַעֲשׂוֹת עִם זֶה, אִם אַתָּה רוֹצֶה
לְהַבֵּא לְשַׁלַּח לִי כֶסֶף, תְּפַקִּיד אֶת זֶה בְּמִסְפָּר הַחֲשׁוּבּוֹן הַפְּתוּב לְמִטָּה,
וְזֶה יִגִּיעַ אֵלַי.

מה אמר לך! אני איני מרחק את אף אחד, אדרבה, כל ענייני רק לקרב נשמות ישראל, ומה שצצקתי עליך, כי אתה פשוט מתפרע, ואתה שוכח עצמך איפה אתה נמצא, ובפרט בין אנשים, ועל-כן צצקתי עליך, אבל חס-ושלום איני מרחק שום בריה שבעולם, כאשר יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא. על-כן מהיום והלאה ראה לא להתפרע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח דרכך.

ראה לומר הרבה פרקים משניות, כי הלמוד משניות מטהר את המוח, וזוכים להגיע אל מחיזן נקיים, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה.

המאחל לך פתיכה ונחתימה טובה...

י"ח תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשנ"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך איך שאת מחזקת את עצמך, כי כך ראוי לך, ובפרט מי שרוצה לחזר בתשובה, צריך התחזקות עצומה מאד, ועל-כן ראוי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

ראי לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שיזמין לך את בן זוגך, ומה שיזמין הקדוש-ברוך-הוא — תקחי את זה מה שיותר מהר, ואל תחמיצי את השעה, כי אין לך אדם שאין לו שעה, והכל מאבדים את השעה, על-ידי שמחמיצים את השעה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך עכשו לקראת השנה החדשה, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה שתמצאי את בן זוגך ותתחתני מה שיותר מהר.

המאחל לך פתיכה ונחתימה טובה...

י"ח תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַצַּעַר וְהָעֲגָמַת נִפְשׁ שִׁישׁ לִי
מִצַּעֲרֶךָ הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל,
אֵךְ אַתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלֹם, כִּי אֵין
זוֹ עֲצָה לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ, הָעֵקֶר רְאֵה לְעֵבֵד עַל נִקְדַּת הַשְׂמֻחָה, וְתִבְקֶשׁ
הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂתִזְכֶּה לִהְיוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ עַד עַכְשָׁו,
וְתִבְקֶשׁ עַל לְהִבָּא, כִּי הָעֵקֶר הוּא תִפְלָה, וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים
מַעַלְת הַתִּפְלָה, לֹא הָיוּ מִפְסִיקִים כְּרָגַע בְּעִנְיֵן הַתִּפְלָה וְהַתְּבוּדָה,
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלֹם לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרֵךְ אֲפִלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְכֹל פְּעַם עוֹד מְעַט וְעוֹד מְעַט, כִּי כָל
דְּבוּר וְתִפְלָה שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה חֲצִיִּים בְּעִינֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם,
כִּי כָל עִנְיָנוּ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא רַק לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר וְלְכַסּוֹת אֶת
אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְגַלֶּה
אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם,
צוֹמֵת, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
וְאֵל תִּחַשֵׁב שְׂדַבּוּרְךָ לְרִיק, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וּבַפְּרָט
כְּשֵׁאָדָם בּוֹכָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, הָרִי הַדְּמְעוֹת שׁוֹבְרוֹת
אֶת כָּל מַחְצוֹת הַבְּרוֹל שְׁנִתְהוּוּ עַל-יְדֵי הָעוֹנוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן ד', וְתִפְרֵשׁ אֶת כָּל עִנְיָנֶיךָ בַּפְּרָטִי בַּפְּרָטִי, וְתוֹצִיא אֶת זֶה
מִלְבָּבְךָ, וְאֲפִלוּ עַל הַפֶּתַח וְכו', וְזֶה יִשְׁבֵּר אֶת הָרַע שְׁנֹכַסְס בְּךָ, כִּי בְּזֶה
שְׂאָדָם מְגַלֶּה וּמְסַפֵּר לְהַחֲכֹם, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁבֵּר הָרַע שְׁלוֹ לְגַמְרֵי.

נא ונא ראה לקבֵּעַ לעצמָךְ שעורִים כְּסִדְרָן בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי
הַמְשָׁנָה מְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצֻבִים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׁמֵחַ לְשִׁמְעַע אֵיךְ
שָׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַקְוָה בְּחִקּוּיָךְ וּבְטִנּוּיָךְ וַיִּרְדְּתָךְ וְכוּ' וְכוּ',
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
רְפוּאָה לְכָל, וְאֵיךְ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׁמְחָה זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִגְיָע אֶל מִדַּת
הַשִּׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזוֹר לָךְ בְּקָרוֹב לְחַתֵּן אֶת בְּנֶךָ,
הַעֲקָר תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה מְגַלָּה אֶת טְהוֹרַת הַנֶּפֶשׁ,
שְׁפִנְנָתוֹ הִיא רַק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל.

רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר
שָׂאַתָּה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יִהְיֶה יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֶיךָ, כִּי הַדְּבוּר
הוּא כָּלִי הַשִּׁפְעַע (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), וּכְפִי שְׂאָדָם מְרַבָּה
בְּדְבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עָלָיו שִׁפְעַע רַב, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הִרְבָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכַרְט כְּשָׂאַתָּה
הוֹלֵךְ לְבַד בְּדֶרֶךְ אֶל הָאוֹטוֹבוּס וּמֵהָאוֹטוֹבוּס וּבְכַרְכֵּב וְכוּ' וְכוּ', הֵן
לְהַקְנִיּוֹת וּמֵהַקְנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעָה שָׂאַתָּה הוֹלֵךְ לְבַד, תְּדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיִיתָ מְדַבֵּר כָּל

אֲשֶׁר י"ח תתקצה — י"ח תתקצו בַּנְחָל שִׁמְג

היום כָּלוּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה,
וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"ח תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַפְרָד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזוּר הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ־
הוּא שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִמְיֵד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
שְׁאֲזָכָה לְשִׁמְעַע רַק טוֹב מִמֶּךָ, עַד שְׁבָקְרוּב תִּזְכָּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ,
וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל זְכוּתְךָ וְזְכוּת הַרְבִּים בְּזֵה שְׁאֵתָה
מִפִּיךָ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאוי לָךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד בְּחֵלְקֶךָ, כִּי
סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר לָךְ רַק בְּזֵה שְׁאֵתָה עוֹסֵק בְּעֶסֶק הַרְבִּים, וְאֵתָה
מִפִּיךָ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים
בְּזְכוּת נוֹרָאָה כְּזוֹ, שְׁאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׂמִחָה הַיָּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ח תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַפְרָד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּנְחָל

י"ח תתקצו

אֲשֶׁר

שדמ

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְּלֵי בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הֶעֱקַר אֵל תְּהִי בְּרִנְיָת, אֲלֵא הַשְׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לָךְ
תִּתְחַתְּנֵי לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַזְּוִיג יַעֲלֶה
יָפָה יָפָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתִּמְצְאֵי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, וְתִתְחַתְּנֵי מֵהַ שְׂיֹתֵר
מֵהָר.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

תָּם וְנִשְׁלָם, שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזָּכְנוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כָּרֵךְ
פ"ה. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כָּרֵךְ פ"ו לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק פ"ה

ג פֶּתַח דָּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא י"ח תשי'

יגלה מעלת הזוכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ואיך שהקדוש-ברוך-הוא שמח פשמחזקים את בניו השבורים, ויחזק מאד בענין ההתישבות ביבנאל

יג י"ח תשיא

יתן משוב על תמיכה במוסדות הקדושים.

יג י"ח תשיב

יחזק על מדת הסבלנות בפגעי ומקרי החיים, וידבר לאשה פשרה אודות אי ההבנה שיש לה בבית, ויחזק מאד במדת השמחה.

יד י"ח תשיג

ידבר מדברי רבנו ז"ל בתורה א', וממעלת למוד התורה הקדושה הממשכת חן, ומענין היות הנמען ראש הישיבה לבחורי חמד של אנשי שלומנו.

טז י"ח תשיד

ידבר מחבור הקשר שבין הח' והג', וממה שאמר רבנו ז"ל בתורה א' בענין ח"ן, ומחדושי תורה וסבלנות, ועשיה מתורה תפלה, ומהכנעת הרוח שטות.

יז י"ח תשטו

ינגיע אודות שדוד הפת שבוא יבוא בעקבות תפלות האבא, ומענין שמחה וסבלנות והתקשרות לשכל שבכל דבר, ויחזק על קביעות תורה ותפלה, ויחודי שמות הקדושים.

יט י"ח תשטז

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו חסידי ברסלב, בו יחזק מאד את ענין השמחה והתפלה בשמחה, ויביא לזה ראיות ומוכאות מחז"ל הקדושים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- י"ח תשיז כא**
יעורר להנשא מקדם כָּל האָפְשֵׁר, וַיִּתֵּן עֲצוֹת לְמִצִּיאת הַזּוּג.
- י"ח תשיח כב**
יחזק מאד אֶת הַמּוֹרָה צָדֵק דַּעְדַּתְנוּ עַל הַשְּׁעוּרִים שְׁמוֹסֵר בְּרַבִּים
ובְּפִרְטִיּוֹת בְּהִלְכָה, וַיִּחְזְקוּ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה.
- י"ח תשיט כג**
יְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה עוֹמֵד בְּבִסִּים מְסִירוֹתוֹ
לָזֶה, וַיִּחְזַק לִילָף בְּדֶרֶךְ זֶה, וְלִקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה, וַיַּעֲזֹר לְיִחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.
- י"ח תשכ כד**
יחזק אֵשֶׁה עַל סִבְלָנוֹת בְּבֵית, וְאֵי הָאֲשָׁמוֹת בְּהַתְּפַחְיּוֹת הַמְּתַרְחֲשׁוֹת
בְּבֵית, וַיִּחְזַק מְאֹד אֶת שְׁלוֹם בֵּיתָם.
- י"ח תשכא כה**
יְדַבֵּר מִמִּדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וַיִּגְלֶה שְׁכָל הַשְּׁפַע בָּא בְּזִכּוֹת הָאֵשֶׁה, וַיִּחְזַק עַל
מִדַּת הַוַּתְרָנוֹת וַיְדַבֵּר מִפָּה.
- י"ח תשכב כו**
יחזק מְאֹד אֶת הַנִּמְעָן עַל הַמְּשִׁיף פָּעֵלוֹ לְיִחְזַק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְלֶה גִדְּל
הַשְּׂמִחָה שֵׁישׁ לְהֵשִׁם יִתְבָּרַךְ כְּשִׁמְחָזְקִים אֶת בְּנָיו, וַיַּעֲזֹר לְהַפִּיץ אָמוּנָה
בְּעוֹלָם, וְלִהְיוֹת בְּעֶצְמוֹ בְּשִׂמְחָה, וְלִיחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- י"ח תשכג כז**
יחזק מְאֹד לְחֹשֶׁב טוֹב, וְאִזּוֹ יִהְיֶה בְּנֹדָאֵי טוֹב, וְלִהְתַּרְחֵק מִדְּחִיקַת הַשְּׁעָה,
וַיֵּאחֲל בְּרִיאוֹת וְכו'.
- י"ח תשכד כח**
יחזק עַל הַדְּפֶסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלִמְסֹר נִפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וַיְדַבֵּר אֹדוֹת כְּמָה פְּרָטִים טְכְנִיִּים שֶׁל מְסִירַת מִכְתָּבִים וְעִנְיָן מְשֻׁכּוֹרוֹת.
- י"ח תשכה כט**
יְבַשֵּׁר לְנִמְעָן הַתְּפִלוֹת אֹדוֹתָיו בְּצִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים, שִׁיזְכֶּה לְהַכְנִס לְדִירָה
מְשֻׁלוֹ, וַיַּעֲזֹר וַיִּחְזַק מְאֹד עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַתְּבוֹדוֹדוֹת
וְהַתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- י"ח תשכו לא**
יחזק כְּנֶגֶד הַמְּנִיעוֹת מְלַהֲכָנִס לְדִירוֹת, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַתְּפִלָּה בְּמִקּוֹם
שְׂאֵדָם נִמְצָא שֵׁם כְּשֶׁהֵן עִם אֲמַת.

י"ח תשכז לב

יחזק מאד אֶת לַמּוֹד הַתּוֹרָה בְּהַתְּמֵדָה, וַיְבִיעַ קֶרֶת רוּחוֹ מִזֶּה, וַיַּגְלֶה נְחִיצוֹת הַהִתְחַזְקוֹת בְּמִדְבַר שְׁמָמָה, וְלָכֵן צָרִיף לַחֲזֵק חֶבֶר מִבְּדָד, וַיַּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַיְגִיעָה בְּאַמוֹנָה.

י"ח תשכח לג

יִרְהַ לְהַתְחַזֵּק לְהוֹדוֹת וּלְהַפִּיר טוֹבָה לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ בְּהַתְּפַתְּחוֹת הַנְּסִית שְׁלָהֶם, וַיִּחְזַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ כָּל מָה שֶׁהֵם צָרִיכִים.

י"ח תשכט לה

יחזק לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וַיְדַבֵּר מִתְּפִלוֹתָיו אוֹדוֹת כְּנִיסָתָם לְדִירוֹת.

י"ח תשל לו

יְדַבֵּר מִעֲנֵן לְדוֹן לְכַף זְכוּת בְּבֵיתוֹ, וַיֹּאֲרִיף לְתֵת עֲצוֹת נְכוֹנוֹת, אִיף יוֹצְרִים שְׁתַּפּוֹת אֲמַתִּית וּשְׁלוֹם-בֵּית נִפְלָא.

י"ח תשלא לז

יַגְלֶה מַעַלְת בֵּית שֶׁל שְׁמַחָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֵיוֹת בְּכֹבוֹד וּבַהֲבִנָּה הַדִּדִית, וַיִּחְזַק לְחֵיוֹת אֶת הַחַיִּים לְפִי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ.

י"ח תשלב לח

יחזק עַל הַרְצוֹן הַחֲזֵק לְנִצָּחַת הַכֹּל, וַיְדַבֵּר מִהַסְּפּוֹר שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל עַל הַצָּבִי, וַיַּגְלֶה שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּה אֲמוֹנָה, וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"ח תשלג לט

יחזק אֶת הַמַּדְפִּיס "אֲשֶׁר בִּנְחַל" עַל נוֹרְאוֹת זְכוּתוֹ, וַיְדַבֵּר מִעֲנֵן בְּנִיָּה וּמִתְּכַנִּיתוֹ לְבוֹא לְאֲשֻׁדוֹד לְחֲזֵק הַקְּבוּץ שָׁם.

י"ח תשלד מ

יְדַבֵּר מִבִּיאָתוֹ לְאֲשֻׁדוֹד, וּבְעֲנֵן חֲנוּף הַיְלָדִים וְכו'.

י"ח תשלה מא

יְדַבֵּר מִתְּכַנִּיתוֹ לְנַדֵּד לְחֲזֵק קְבוּצַי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּזְכִּיר שְׁזוֹ הֵיְתָה פְּעִילוֹת מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, וַיִּחְזַק עַל הַהַשְׁגָּחָה וּשְׁמִירָה מִכַּעַס, וְעֲנֵן שְׁמִירַת הַזְּמַן.

י"ח תשלו מב

אֲשׁוֹר קִבְּלַת תְּרוּמָה לִישִׁבְתָּנוּ.

י"ח תשלז מב

יחזק אֶחָד שֶׁהַתְּלוּנָן שֶׁבְּכֹל שְׁבֵת נִתְהַפֵּף הַבֵּית לְגִיּהֵנוּם, מִחֲמַת

תְּכַן הַעֲנִינִים

שְׁהִילָדִים מְמַרְרִים אֶת הַחַיִּים, וְיִדְרִיכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב,
אִיךָ יִתְנַהֵג שְׁלֹא יִחְזֹר עַל עֲצָמוֹ מִצָּב זֶה, וְיִחְזַק עַל עֲנִינֵי תוֹדָה וְהוֹדָאָה,
”שָׁנָה הָעֶקֶר בַּחַיִּים”.

י"ח תשלח מד

יִחְזַק אַחַד שֶׁהִכְרַח לְעֹזֵב אֶת יְבִנְאֵל, וְיִבְיַע לוֹ צַעְרוֹ הַעֲצוּם מִזֶּה, וְיִחְזְקוּ
שְׂזֹאת הֵיטָה יְרִידָה לְצַרְףּ עֲלֶיהָ לְקַבֵּץ הַנְּדָחִים.

י"ח תשלט מה

יְדַבֵּר מִנְסִיעָה בְּצוֹתָא לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִהַקְבוּץ הַשָּׂקֵט שְׁלָנוּ, וּמִתְכַּנְּיַת
שְׁעוֹר בְּאַשְׁדוּד וְעוֹד כַּמָּה עֲנִינִים.

י"ח תשמ מו

יְדַבֵּר מִמַּחְסֵן מְלֵא סְפָרִים, שָׁנָה אֲסוּר שְׁיִכְלְבְלוּ, פִּי לְבַסוּף הַכַּל יִלְף,
וְיִדְבֵּר מִבְּנֵי בֵיתוֹ.

י"ח תשמא מז

יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי בְּנֵי בֵיתוֹ, וְיִחְזַק בְּקִצְרָה.

י"ח תשמב מח

יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי בְּנֵיהָ, וְיִבְיַע צַעְרוֹ שְׁמִתְנַעֲנַע לְמַחְשָׁבוֹת אַחֲרוֹת.

י"ח תשמג מח

יְדַבֵּר מִהַנְּכֹדוֹת שְׁנוּלָדוֹ וּמִהַבְּנֵיהָ, וּמִהַמְשֵׁף הַדְּפֶסֶת ”אֲשֶׁר בְּנַחַל”.

י"ח תשדמ מט

יִחְזַק גְּאוֹן אַחַד שֶׁשָּׁלַח לוֹ חֲדוּשָׁיו, וְיִשְׁבַּח הַדְּבָרִים, וְיִוְרְנוּ דֶרֶךְ בְּעֲנִינֵי
חֲדוּשִׁים.

י"ח תשמה נ

יִחְזַק כְּנֶגֶד צַעַר עַל מִשְׁפָּחָה שֶׁעֲזָבָה אֶת יְבִנְאֵל, וְיִנְבֵּא שְׁעוֹד יִהְיֶה צְפוּף,
וְיִתְחַרוּ עַל דִּירוֹת שָׁם, וְיִדְבֵּר מִסוּד הַתְּרַחְבוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

י"ח תשמו נא

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְיִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְעֶסֶק בְּזֶה
כְּרִצוֹנוֹ ז"ל וְיִדְבֵּר נְפִלְאוֹת בְּזֶה.

י"ח תשמז נב

יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי שְׁיֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְסְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלָמָּה לָנוּ
לְהַתְּבַלְבֵּל, וּמִעֲנִינֵי לַמּוֹדוֹ אֶת סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים וְאֶת סְפָרֵי מוֹהַרְנָת ז"ל.

תְּכַן הָעֲנִינִים

5

י"ח תשמח נב
יְדַבֵּר מֵעַתָּה יָשׁוּב הַדַּעַת וְזִהִירוֹת מִפְּזִיזוֹת.

י"ח תשמט נו
יְדַבֵּר מִהַנִּפְלְאוֹת שְׂרוּאָה בַחֲבוּרָה קְדוּשָׁה שְׁקֵמָה בִּיבְנֵי־אֵל, שְׁקִבְלוּ עַל
עֲצָמָם לַמּוֹדִים, וּמֵעַתָּה הַיְדִיעָה שֶׁתְּקַדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג הַכֹּל, וְאֵין
לְנַתֵּק הָעֲנָף מִשָּׂרְשׁוֹ, עַל-פִּי קָטַע מְאוּר הַתּוֹרָה, וּמִעֲשֵׂה מִהַחֲפִץ-חַיִּים,
וַיִּקְשְׂרֵם אֶל גְּלוּי רַבְּנוּ ו'ל.

י"ח תש"נ נח
יַחֲזֵק אַחַד שְׂאֵמְרוּ עֲלָיו הַרוֹפְאִים שֶׁהוּא עָקֹר וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה, וַיַּעֲתִיק קָטַע
נוֹרָא מִהַסֵּפֶר הַגְּנוּז "בְּרִית מְנוּחָה", וַיַּחֲזִקוּ לְקוֹוֹת עוֹד, וַיַּגְלֶה מַעֲלַת
הַתְּפִלָּה, כִּי נוֹרָאָה הִיא.

י"ח תשנא נט
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִהַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, שֶׁהַכֹּל כְּלוּל בְּהֵן —
וַיַּגְלֶה וְנִסְתַּר, וַיֵּאָרֶץ לְהַפְלִיג בְּמַעֲלַת חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, אֵיךְ שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲשִׁיב
כָּל חֲדוּשׁ.

י"ח תשנב ס
יֵאָרֶץ לְדַבֵּר מִמַּעֲלַת נַחֲיִצוֹת הַהִתְחַזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם עַד אֵין שְׁעוֹר,
וַיַּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִקְדָּשׁוֹ שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה הוּא
בַּפְּנִימִיּוּתוֹ מְלֵא קְדוּשָׁה וְרִצּוֹן טוֹב, וְאֵף הַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר, וַיַּעֲזֹרֵר עַל
תַּקּוּן חֲצוֹת, וַיְדַבֵּר מִהַפְּלִגַּת מַעֲלַת הַמַּצּוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וַיַּחֲזֵק עַל-פִּי זֶה
מְאֹד.

י"ח תשנג סה
יַחֲזֵק עַל שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּגִיהֵנוּם שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד טוֹר
וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְלְמוֹד הַלְכָה, וַדַּבֵּר הַשֵּׁר שְׁלוֹם מִבְּעֵלֹז, שֶׁבְּכָל סִימָן
בְּשִׁלְחָן עֲרוּף גְּנוּזָה רְפוּאָה מִיַּחֲדָת, וַיְדַבֵּר מִמַּעֲלַת מְלִנְה-מְלִכָה, שֶׁהִיא
רְפוּאָה לְקַדְחַת וּלְמִרְה שְׁחוּרָה וְכו'.

י"ח תשנד סז
יַחֲזִיק מִלַּחֲץ וְדַכְאוֹן, וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת שְׂרוּי בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב, וְלִדְלֵג עַל כָּל
הַמְּשַׁבְּרִים.

י"ח תשנה סז
יְבִיעַ שְׂמִחָתוֹ עַל אַרְוֵשֵׁי הַנִּמְעָן, וְלֹא הָיָה בִּרְרָן וְכו', וַיַּגְלֶה גְּדֵל הַפָּגָם
שֶׁל הַהַשְׂאָרוֹת בְּרִנּוֹקוֹת.

- י"ח תשנו סח**
 יחזק ויאמץ לקנות מדת הסבלנות, שהיא התחבולה למי שאין לו
 תחבולה.
- י"ח תשנו סח**
 יגלה שחזיק אמונה מסגל לרפא כל מיני מחלות נפש של עצבים
 וכיוצא, הנפוצות בזמננו, ויגלה נפלאות מענין האמונה תולה בפה של
 האדם, ומדרכו של הרב הקדוש מצאנו, לומר ה'אני מאמין' כמה
 פעמים ביום.
- י"ח תשנח ע**
 ידבר מסגלת הדפסת "אשר בנחל", ומענין הישועה שהיא להתקרב
 אליו ותברך, וידבר מענין הבזיונות שסובל ומגנות המבזה ורודף
 אחרים, יהיה מי שיהיה, ויגלה שאין זה מדבר פאשר מוחים על עוקרי
 הדת וכו'.
- י"ח תשנט עב**
 יגלה מעלת העוסק בקרוב רחוקים, ובתנאי שהוא לשם שמים דיקא.
- י"ח תשס עב**
 יחזק מאד על המדה היקרה של סבלנות ושמירה מפעם.
- י"ח תשסא עג**
 יחזק על ראש כל הלמודים — גמרא, ויעורר מאד על כך.
- י"ח תשסב עד**
 ידבר מקדשת חדושי אגדות מהרש"א, המסגלת לבטל מתשבות זרות
 בדברי צדיקי בעלז זי"ע, ויגלה מה אמר רבנו ז"ל עליו, ומענין קברו,
 ויחזק ללמד בחדושי אגדות שלו.
- י"ח תשסג עד**
 יגלה מעלת האדם הזוכה לשקד על ספרי הצדיקים, שהם מתדבקים
 בו, ויספר ספור נורא על התת"ם סופר בענין זה.
- י"ח תשסד עה**
 יחזק מאד אחד שהיתה לו ירידה גדולה ופטריו אותו מעבודתו, ושוכב
 במחשבות של יאוש ודכאון, ויחזקנו בדברי חזק נוראים בענין השגחה
 פרטית ושפיכת הלב בתפלה וכו'.
- י"ח תשסה עו**
 יחזק באמונה פשוטה בו ותברך, ואז כל החיים הולכים בדרך אחרת,

וְאִין הִפְרַשׁ בֵּין חַיִּים לְמוֹת, רַק מִצַּד הַגּוֹף וְלֹא מִצַּד הַנְּשָׁמָה.

י"ח תשסו עז

יִחְזַק עַל הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית וְכָל הַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם הוּא לְהִיּוֹת מִפְּשָׁפֶשׂ בְּמַעֲשָׂיו וְכו'.

י"ח תשסז עח

וַיְגַלֶּה שְׁמִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיף לומר אֶת הָאָמֶת מוֹל הַמְטַרְפִּים שְׂמִבְאֵי־שֵׁם אֶת רִיחֵנוּ בְּעוֹלָם.

י"ח תשסח עה

יִחְזַק לְהַדְבִּיק מִחֲשַׁבְתּוֹ בּוֹ יְתִבְרֶךְ, וְזֶה מִקְדָּשׁ לְגַמְרֵי אֶת הָאָדָם, וְנִטְהָר מִכָּל מִינֵי רְעִיּוֹנוֹת רָעִים וְדֹאגוֹת וְכו', וַיְגַלֶּה שְׁלֹזָה זוֹכִים עַל־יְדֵי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

י"ח תשסט פ

וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֶּת הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיְגַנֶּה אֶת הַמְדַבְּרִים עַל כְּף, שְׁזֶה דְמִיוֹנוֹת, וַיְגַלֶּה הַשְּׁטוֹת לְרוּץ אַחֲרֵי מְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וּמְקַרְבִּיהֶם אִין לָהֶם בְּיָדָם כָּלוּם.

י"ח תשע פא

וַיְדַבֵּר מִמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ לְהַפְיִץ אֹר רַבָּנוּ כְּרִצּוֹנוֹ וְכו', וַיְבָאֵר דַּעַת רַבָּנוּ וְכו' בְּהַתְחַזְקוֹת וְהַתְּבוּדוֹת וְשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וַיְגַלֶּה עֲנָן מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְאִיף שְׂבָא לוֹ כָּל־כֶּף קָשָׁה הָעֲנָן שֶׁל הַדְּפָסָה בְּהַתְחַלָּה.

י"ח תשעא פג

יּוֹכִיחַ לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם־בֵּיתוֹ, וַיְדַבֵּר מִהַתְּקוֹן הַנִּפְלֵא לַפְּגָם לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבָּנוּ וְכו', וַיְדַבֵּר מִהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים, שְׂאֲשָׁרֵי מִי שְׂבָא לְכָאן וַתְּלַמּוּדוֹ בְּיָדוֹ.

י"ח תשעב פד

וַיְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבָּנוּ וְכו', שְׁסֻגְלָה לְהַתְּמָדָה — שְׁלֵא לְדַבֵּר עַל שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וַיְקַשֵּׁר עֲנָן הָאֲחֻדוֹת לְתוֹרָה גַּם עַל־פִּי דְבָרֵי הַחֵיד"א בְּחוֹמַת אֲנָף.

י"ח תשעג פה

וַיְבַהִיר שְׁעֲנָן הַנוֹשֵׂא אֵשָׁה צָרִיף לְבַדֵּק בְּאֲחִיָּה, אִינוּ שִׁיף בְּכָל מִצָּב בְּדוֹרָנוּ הַפְּרוּץ, וְצַדִּיקִים אָמְרוּ לְבַדֵּק בְּעֲצָמָה.

י"ח תשעד פו

יִחְזַק עַל לְמוּד וְאִמִּירַת זֶהר כְּנֶגֶד הַסְּפָקוֹת הָעוֹלָם עַל הַלֵּב, שְׁשָׁרְשָׁם

תַּכְּן הַעֲנִינִים

בַּפָּגַם הַבְּרִית.

- י"ח תשעה** פז
יעורר ויזהיר שלא לגלות סתריו לבני אדם.
- י"ח תשעו** פח
יחזק מאד שלא להסתובב בלי מעש, ויגנה צפיה בסרטים, רחמנא
לצלן, ויעורר לדבר עמו יתברך וללמד מחבר רמ"א.
- י"ח תשעז** פט
יוכיח אחד, שבכל דבר הקורה בבית מאשים ורודף את אשתו, ויחזק
מאד.
- י"ח תשעח** פט
ידבר מהדפסת ספרי רבנו ו"ל ומעלתם, ויחזק מאד את העוסקים
במלאכה, שאין צריך לזכותם.
- י"ח תשעט** צ
יחזק אחד שעובר עליו מה שעובר, ויחזקו למצא בעצמו נקודות טובות.
- י"ח תשפ** צב
יחזק מאד על מה שעובר על האדם, וצריך להתפלל ולחזור ולהתפלל.
- י"ח תשפא** צג
יאחל זרע של קימא לאשה שכבר רצתה לאמץ ילד, ויפית בה תקוה,
וידבר מגדל מעלת ההשטתחות על קברי צדיקים.
- י"ח תשפב** צד
יתן פמה עצות, שבזכותן תמצא הבת את זווגה מן השמים.
- י"ח תשפג** צד
יאשר הפדיון, ויגנה בררנות, ויאחל ויברך.
- י"ח תשפד** צה
ידבר מתקנית ששלה, ויעורר על שמחה ועל שעורים פסדרן, ועל
הדבור אליו יתברך.
- י"ח תשפה** צו
ידבר מענין החלשות שיש לנמצן, ויזרוז להעתיק מגוריו מבני ברק
החמה לירושלים הקרירה, ובפרט שאביו יעזר לו בזה, ויחזק מאד
להדפיס את הספרים.

תְּכַן הָעֲנִינִים

9

י"ח תשפו צז

יְדַבֵּר מִהֶקְשֵׁיִם הָעֲצוּמִים שֵׁשׁ עַל הַקָּמַת בֵּית־הַסֵּפֶר לְבָנוֹת, וְאִיךָ
שָׁמְפָלִים אוֹתָם לְרַעָה, וַיְדַבֵּר מִלְּבוֹ הָאֲמִיץ לְקַפֵּץ לַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ.

י"ח תשפז צח

יְדַבֵּר מִכַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִיִּים, וַיִּזְכִּיר בְּטַחֲוֹנוֹ בַּה' עַל הַבְּלִבּוּלִים שֵׁשׁ
בַּהֶקְמַת בֵּית הַחֲנוּךְ לְבָנוֹת.

י"ח תשפח צט

יִתֵּן עֲצָה פְּרָטִית בְּקִצְרָה, וַיִּזְרֵז לְשָׁלֵם הַחֹבוֹת לְהַדְפָּסָה.

י"ח תשפט צט

יִחְזַק מְאֹד בְּעִנְיַן הַדְפָּסָה, וַיְדַבֵּר מִנְקֻדָּתוֹ הַפְּרָטִית בְּעִנְיַן זֶה, אִיךָ
שָׁמְאִירָה בּוֹ הַתְּנוּצָצוֹת אוֹר רַבָּנוּ ז"ל, וַיִּחְזַק בְּזֶה אֶת זֹג מְסַדְרֵי הַסְּפָרִים
וְהַמְדַּפְּסִים.

י"ח תשצ קא

יְדַבֵּר מִעִנְיַן כְּשֵׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, וַיִּתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת, וַיְדַבֵּר מִהַבְּנִיָּה
הַמְתַּקְדָּמַת, וַיִּגְלֶה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא בְּעַל־הַבַּיִת, וְלֹא אֵף אֶחָד אַחֵר.

י"ח תשצא קא

יּוֹכִיחַ בְּתוֹכָהּ חֲרִיפָה מְאֹד אֶחָד שְׁלֹוֹה וְאִינוּ מְשָׁלֵם, וְעוֹד מְבֻזָּב יוֹתֵר
בְּלִי חֶשְׁבוֹן שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲזִיר, וַיְדַבֵּר מִעִנְיַן נְקֻדָּתוֹ בְּהַפְרַת הַטּוֹב לְרַבָּנוּ
ז"ל, וְשֵׁאִינוּ מִתְעַרְבִים עִם שׁוֹנִים.

י"ח תשצב קג

יְדַבֵּר מִעִנְיַן הַבְּנִיָּה וּמִעִנְיַן תְּשָׁלוּם הַחֹבוֹת.

י"ח תשצג קג

יְדַבֵּר מִעִנְיַן הַבְּנִיָּה בְּפְרָטִיּוֹת, וּמִעִנְיַן שְׁגֵעוֹן וְהַתְּרוּפָה שֶׁל ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת.

י"ח תשצד קד

יְדַבֵּר מִעִנְיַן הַבְּנִיָּה שֶׁל בֵּית־הַמְדָּרֵשׁ שֶׁתַּחַת בֵּיתוֹ בְּפְרָטִיּוֹת, וְעִנְיַן
חֹבוֹתָיו עַל זֶה.

י"ח תשצה קה

יְבִיעַ קֶרֶת רוּחוֹ מִהַהֶתְקַדְמוֹת בְּהַדְפָּסַת "אֲשֶׁר בְּנַח"ל", וּמִעִנְיַן לְעֹבֵר
דִּירָה לִירוּשָׁלַיִם, וַיְדַבֵּר מִעִנְיַן תְּמִיכַת אֲבִיו בְּזֶה, וַיִּחְזַק בְּאַמוּנָה.

י"ח תשצו קו
מכתב קצר שהוא זרוז הבגיה והרצוף של ביתו ובית מדרשו.

י"ח תשצז קו
ידבר מזרוז הבגיה, ועוד כמה ענינים פרטיים וטכניים, ויגלה שהוא צריך לנסים.

י"ח תשצח קז
יחזק את כלליות אנשי שלומנו כנגד הסתות הסמ"ד-מ"ם הרשע, ויעורר לבקש הכל ממנו ותברך, והעקר להחזיק עצמם ביחד, ושנוזה במשפטים, לקבל המבנים לבתי חנוך.

י"ח תשצט קט
ידבר משמחת ידיעתנו מרבנו ז"ל, שעל ידו אנו יכולים לעבר על הכל, וידבר מענין תעמולה בין אנשי שלומנו דאשדוד, שיכואו ליבנאל וכו', ומענין ביאתו שם לומר שעור, וידבר מההקשר שלנו ומענין זכאות דירות ביבנאל, ויחזק מאד על ענין ראש השנה, שאפשר לפעל זאת אצל האשה בדרכי נעם ובשכל, ולא בדרך פראות ומריבות, וידבר מחובת הפצת קנטרסים ברוסית.

י"ח תת קיא
ידבר מחדושי תורה ומגדל המעלה והתקון שבזה, ויעורר את הנמען, שאם נגזר משמים שהוא ידרש לפני אנשי שלומנו, אין להתחמק בענוה של שטות, ויגלה מעלת האדם שבעצמו עובר עליו, ואף-על-פי-כן הוא מחזק אחרים שזכותו גדולה בשמים.

י"ח תתא קיב
יחזק מאד, שכל דבר שבקדשה בא קשה, ויזכיר שיחת רבנו ז"ל שעושה תשובה בשבילנו, ויעורר שלא לכעס על אשתו.

י"ח תתב קיג
יתן כמה הוראות פרטיות בענין משלוח מכתבים כלליים, ומפתחות "אשר בנחל", וישבח ההדפסה המהירה והמפארת, ומענין הבגיה וסלוק איזה חוב של פלוני, שלא יוציאו שם רע עליו, וידבר נכבדות על איזו תכנית טובה.

י"ח תתג קטו
ידבר משלום-בית ומתודה והודאה ותעודת הזכאות לדירה, והעקר להתפלל להקדוש-ברוך-הוא.

י"ח תתד קטז
 ידבר מענין התעודת זכאות לדירות ביבנאל, ומהשתפוט ההדדית בבית,
 שהיא ערבה לשלום-בית, ויעורר להיות אסיר תודה להשם יתברך.

י"ח תתה קיז
 יחזק שלא לפל במרה שחורה וחלישות הדעת, ויעורר להכין תעודת
 זכאות, ויחזק על דירה משלהם דיקא.

י"ח תתו קיח
 יחזק זוג על שלום-ביתם התלוי בשתפוט אמת ביניהם, וכל אחד
 מתחלק ברוח ובהפסד, וידבר מהתעודת זכאות של המכרז באותה
 תקופה לדירות.

י"ח תתז קיט
 יבשר תפלתו בעבור הנמענים, ויחזקם לשמח זה את זה, שזו עקר
 ההצלחה.

י"ח תתח קכ
 ידבר על שתפוט בנושאין שמביאה הצלחה, ויחזק מאד על ההבל של
 זה העולם.

י"ח תתט קכא
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקם על השלום
 ביננו, וענין בריאת ה' את הסמ"ך-מ"ם למען הבחירה והנפיון, וידבר
 מהבזיונות שאנו סובלים, ומההתייחסות הנכונה לאנשי המקום,
 ומהספור שקנה המגיד מטשערונובל ז"ע "לקוטי-תפלות" ממוהרנ"ת
 ז"ל.

י"ח תתי קכב
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו דיבנאל, בו יחזקן אודות האחדות
 שביניהן, וידבר מהקניטה ועוד מוסדות לבנות, ויפליג בתפלת הנשים,
 ויעוררן לשיחה ותפלה ותהלים.

י"ח תתיא קכד
 יביע תודתו על שליחיות, ויגלה נקדתו הנצחית בדבר רבנו ז"ל, ויחזק
 מאד.

י"ח תתיב קכד
 יחזק שלא להשכר משום דבר כלל, והעקר לבער באהבה רבה אליו
 יתברך כדגמת רבי עקיבא.

י"ח תתיג קכה
 יְבַרֵר שְׁלוֹם הַנְּמַעֲנִים, וַיְדַבֵּר מִתְּשֻׁלוֹם וְסִיּוֹם עֲבוֹדַת הַבְּנֵיהּ וּמֵהַמוֹסְדוֹת
 וּמֵהַדְּפָסָה, וַיַּחְזֵק בְּקִצְרָה.

י"ח תתיד קכו
 יְבִיעַ שְׁמֹחָתוֹ וְקוֹרַת רוּחוֹ לְנַמְעָנִים שְׁעוֹסְקִים בְּהַדְּפָסָה, וַיְגַלֶּה שְׁמֹחָתוֹ
 שְׂזוּכָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁשׁ לוֹ אוֹתָם, וְעוֹזְרִים כָּל-כָּף, וַיְדַבֵּר מִר' אַבְרָהָם
 בְּר' נַחֲמָן ו"ל, הָאֵם לְבָרַךְ שֶׁחֲיִנּוּ עַל דְּבַר כְּזָה.

י"ח תתטו קכז
 יְדַבֵּר מִמְּנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְהַשְׁבִּיעַ עַל סֵפֶר תּוֹרָה, וּמַעֲנִין הַתְּקַשְׁרוֹת
 לְצַדִּיק, וַיַּעֲזֵר עַל לַמּוֹד שְׁלֵחַן עָרוֹף, שֶׁהוּא תַקוּן גְּדוֹל כְּדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל.

י"ח תתטז קכח
 יַחְזִיק מְאֹד בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְשַׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן.

י"ח תתיז קכט
 יַחְזִיק בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂדוּכִים וּמַעֲנִין קְבִיעוֹת שַׁעוֹרִים
 כְּסֻדְרָן, וַיְדַבֵּר מֵהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

י"ח תתיח קל
 יְדַבֵּר גַּפְּלֹאוֹת מֵהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִזְכוּף הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, שְׁעַל-יְדֵי
 זֶה זוֹכִים לְהָאֲרַת הַד' שְׁמוֹת, וַיְבַאֵר אֵיךְ זוֹכִים לָזֶה.

י"ח תתיט קלא
 יַחְזִיק לְתַקֵּן כַּעַס וַרְצִיחָה, שְׂבָא עַל פְּגַם-הַבְּרִית, וַיְדַבֵּר מִסְּגֻלַּת מַסְכַּת
 תַּעֲנִית, וַיְגַלֶּה סְגֻלַּת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת וַתַּקוּן הַכְּלָלִי.

י"ח תתכ קלג
 יְדַבֵּר מֵהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּחְזֵק לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הָאִשָּׁה בְּבֵית,
 וַיַּעֲזֵר עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה.

י"ח תתכא קלד
 יַחְזִיק עַל שְׁמִירַת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר בְּזִכּוּתָהּ זוֹכִים לְזוּוֹג הַגּוֹן, וַיַּעֲזֵר עַל
 שְׂמֹחָה וְלֹא לִפְלֵ בַחֲלִישוֹת הַדַּעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

י"ח תתכב קלה
 יַחְזִיק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וַיְדַבֵּר
 מִהַעֲבָדָה עַל ר' יִשְׂרָאֵל לֵיב, אֵיךְ הַתְּפִלָּל בְּהַתְּפַעְלוֹת הַמְּלִים: "בִּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹתֵינוּ".

י"ח תתכג קלז
 יִבְהִיר דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל עַל הַמְּלַמֵּד שְׁעוֹזֵב אֶת אִשְׁתּוֹ וְנוֹסֵעַ לְמָקוֹם אַחֵר,
 וַיִּחְזַק בְּשַׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן.

י"ח תתכד קלח
 יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ, וְלִחְזַק זֶה אֶת זֶה
 בְּנִשְׂוֹאֵינן שֶׁל שְׂתָפוֹת.

י"ח תתכה קלח
 יִדְבַר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן שְׂמִירַת הַדְּבֹר, וְשֶׁכֶּל הַסֶּכֶל שְׂאָדָם סוֹכֵל הוּא רַק
 בְּגִינן הַפְּקֻרַת פִּי, וַיַּעֲתִיק קְטָעִים מִהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "פִּתּוּחֵי חוֹתָם" לְרַבִּי
 יַעֲקֹב אֲבוּחֻצִירָא זי"ע פְּרָשַׁת מַטּוֹת, אֹדוֹת קְרֻשַׁת הַדְּבֹר, וַיִּחְזַק עַל-פִּי
 זֶה.

י"ח תתכו קמג
 יִדְבַר מַעֲנֵן הַמְּסִירוֹת בְּיַבְנָאֵל עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, וַיִּגְלֶה תַּקְּוֹתוֹ שֶׁהֶפֶל
 יִסְתַּדֵּר.

י"ח תתכז קמג
 יִדְבַר מִהַבְּנִיָּה, וַיִּבְיַע שְׂמֵחָתוֹ עַל הַדְּפָסַת סֵפֶר חֲדָשׁ, וַיִּכְרַר הַלְּאָה, וַיִּדְבַר
 מִמְּכֻתָּבִים כְּלָלִיִּים וְחֻזּוֹק לְמִישָׁהוּ, וַיִּבְיַע מוֹרַת רוּחוֹ עַל לוֹנָה וְאִינוּ
 מְשַׁלֵּם.

י"ח תתכח קמד
 יִתְנַה מָאֵד צָרָתוֹ וַיִּסּוּרְיוֹ שְׁעוֹבֵר מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וַיִּחְזַק מָאֵד עַל
 הַדְּפָסַת כָּל חֻלְקֵי הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְכֵן "שְׂפַת הַנַּחֲל".

י"ח תתכט קמו
 יִדְבַר מַעֲנֵן לְהַתְּרָאֵן בְּכָלֵי הַתַּקְּשֵׁרֶת מִכַּמָּה עֲנִינִים פְּרָטִיִּים וּמִכַּמָּה
 קְשִׁיִּים, תּוֹכוֹ רְצוּף חֻזּוֹק וּבִטְחוֹן בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

י"ח תתל קמז
 יִדְבַר מַעֲנֵן בְּדִיקַת הַתְּפִלִּין, שְׂמִירַת שַׁבָּת, וְאִי בְּרַנּוֹת בְּזוּוּג.

י"ח תתלא קמז
 יִבְיַע דַּעַתוֹ לְאַסֵּר לְהוֹצִיא סֵפֶר מְסִים בְּלִקוּט דְּבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל.

י"ח תתלב קמח
 יִחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה כַּעֲצָה לְמַצִּיאַת הַזּוּוּג.

י"ח תתלג קמח
 יחזק שלא להסית להתגרש למרות כל היסורים שבכך, רק לשמור מרחק
 מהענין, וידבר מחזיק המשפחה בשמחה.

י"ח תתלד קמט
 יחזק מאד בני זוג על שלום-בית, וידבר מענין אש אוכלתן —
 שמשחקים באש, וידבר על לב אשה שתכבד את בעלה.

י"ח תתלה קנ
 ידבר מקשר שבועי של מכתבים שיפתבו יום יום על-ידי הנמצען, ויחזק
 לדון את האשה לכף זכות, וידבר מזה שכשמוזללים אחד בשני, זה
 כמו שמשחקים באש.

י"ח תתלו קנא
 יביע שמחתו על ההוצאה של ספר חדש, ויגלה מעלת המזכה את
 הרבים, וידבר מענין "אשר בנחל", שהפך לספר התחזקות כבר בדור
 הזה.

י"ח תתלז קנב
 ידבר אל האברך העוסק במלאכת המראי מקומות והמפתחות של
 ספריו הקדושים, ויספר איך שמקבל ידיעות מקצוי העולם איך שמחיים
 עצמם בספרים אלו, ויפליג בשבח העבודה, ויגלה מעלת המזכה את
 הרבים.

י"ח תתלח קנג
 מכתב נורא אשר בו יגנה מאד אודות פאות נאוף, להיות שקוע בכלי
 המשחית הנפוצים בעולם, לגרם לרע הגמור של חטא ופגם-הברית,
 רחמנא לצלן, ויוכיח תוכחה עזה את החושב שאין בכך פלום, וצופה
 בטמאה הגדולה שבטמאות, ויכה על קרקדו איך עובר אסורים חמורים
 כאלו, ומדמה שזה דבר של מה בכך, ויתאר חמר האסור, ויגלה גדל
 הבלבולים שנגרמים לאדם בעטיו של נחש זה, וידריכנו בדרך ישרה
 בלמודים שונים בענין ציון רבנו ז"ל והתקרבות לאנשיו האמתיים, תוף
 פדי התעלמות מהמתלקת, וידבר מתקונו, ויעוררו מאד לשוב בתשובה
 על הזהמה הגדולה שהוא שרוי בה.

י"ח תתלט קסד
 ידבר מהמתקת הדינים ומהתחזקות מפל מה שעובר על כל אדם,
 ואי-אפשר להתחזק מעמד, כי אם על-ידי אמונה, והעקר הוא אמונה.
 ויגלה שתפלה במנין ממשכת פרנסה.

י"ח תתמ קסו

ישתתף בצער הנמנען מפרנסתו ומילדיו, ויחזקו שלא יפל ביאוש, ויגלה לו דרך בחנוף ודרך בצפיה לישועה כהספור עם מוהרנ"ת, ויחזק על תפלה ללא חכמות ונושעים בנדאי, ויחזקו מאד, וידבר משאיפתו לעתידה של יבנאל, וענין הפצת קנטרסים.

י"ח תתמא קסח

ישתתף בצער מלמד בקהלתנו שקפחו אותו, וידבר מצרות בכלל ובפרט, ובשאיפתו מ"עיר ברסלב", ויחזק להיות בשמחה, וילדבר דבורי אמונה.

י"ח תתמב קע

ישבח תפלות הנשים, שמתמת שלבבן נשפר — תפלתן מתקבלת.

י"ח תתמג קעא

יביע שמחתו מטוב הנמנען, וישבחו על חדושי התורה שזוכה לחדש.

י"ח תתמד קעב

יחזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, שעל-ידי-זה מקשר את מדת המלכות אל הכתר, ויעורר על מדת הסבלנות, וידבר על התבודדות ובקשה ממנו יתברך על כל מה שצריך.

י"ח תתמה קעד

יחזק על צער גדול בנים, וידבר מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שאמר למצא בשורש הדין איזה חסד, ויבאר בהרחבה על הדרך ההתחזקות, וידבר מענין "בצר הרחבת לי" — למצא הרחבות ונקודות טובות, ולהתנהג ברחמים בבית, ויחזק על מדת השמחה, ויעורר לבקש בכל יום על זה.

י"ח תתמו קעו

יחזק מאד על השלשה זמנים שרבנו ז"ל אמר להיות אצלו, ויזהיר מחובות, ויגלה שעל-ידי תורה זוכים לצאת מהחובות, ויבאר דבור של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע על הפסוק: "כל אשר תמצא ידך לעשות בכסף עשה", בחינת חוד קדשא בריך הוא ושכינתה, וידבר מענין כבוד האשה שמביא עשירות.

י"ח תתמוז קעז

ידבר מהפצה, וצריך להיות עקשן גדול על זה, וממציאת הזווג, ומהשם שקוראים בעת הברית, ויפליג במעלת ח"י פרקים משניות.

- י"ח תתמח** קעט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין "פְּתוּחַ תְּפֹתַח", וַיִּחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וַעֲנִין תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 שְׁמֵבִיא נְסִים נְגָלִים.
- י"ח תתמט** קפ
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין סִפְנָה מַחְלָדָה, וַיִּמָּצָא מָזָה עֲצָה לְעִבּוּדַת ה'.
- י"ח תתנ** קפא
 יִתְנַצֵּל בְּשֵׁם הַקְּהֵלָה בְּפָנֵי אִשָּׁה אַחַת שֶׁנִּפְגְּעָה מְאֹד, וַיִּגְלֶה הַכְּנָה לְבַדְיוֹן
 הַגְּדוֹל שְׁעֵבְרָה, וַיִּחְזַק מְאֹד.
- י"ח תתנא** קפב
 יְדַבֵּר מִחֶסֶר הָאֶפְשָׁרוֹת שְׁלוֹ לְשֵׁלֶם שְׂכָר לְמוֹרוֹת בְּלִי אֶמְצָעִי.
- י"ח תתנב** קפג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַבְּנִיָּה, וַיִּמְהַדְּפֶסָה וַיִּמְהַלְחֵץ הַכֶּסֶפִּי שֶׁהוּא נִמְצָא בּוֹ.
- י"ח תתנג** קפד
 יְדַבֵּר תּוֹכְחוֹת עַל בְּזוּבוֹ כְּסָפִים לְמַכּוֹנִיּוֹת וְכוּ', וַעֲנִין קְבִיעוֹת עֵתִים
 לְתוֹרָה.
- י"ח תתנד** קפד
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְסִבְלָנוֹת בְּבֵית, וְלִשְׂמֵחַ אֲשֶׁתּוֹ בְּדַבְּרֵי מִצְוָה, וַיְדַבֵּר
 מִפְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְלִמּוּד 'בֵּית יוֹסֵף' וְהִשְׁתַּטְּחוֹת עַל קִבְרוֹ.
- י"ח תתנה** קפה
 יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹמַר פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם.
- י"ח תתנו** קפו
 יִזְהִיר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וַיֵּאחֲלֵל וַיִּכְרַף.
- י"ח תתנוז** קפז
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִקְחַת הַזְּוִיג שְׁמֵצִיעִים, וַיִּחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה.
- י"ח תתנח** קפז
 יִתֵּן עֲצָה לְקִשָּׁה דְבוּר, וַיְדַבֵּר מֵהַתְּבוּדוֹת וְלִמּוּד הַתּוֹרָה, וַעֲנִין קְבוּץ
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.
- י"ח תתנט** קפח
 יִחְזַק עַל סִבְלָנוֹת בְּמִצִּיאַת הַזְּוִיג, וַיִּחְזַק לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וַיַּעֲזֹר לְהַתְּמִיד
 בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַהֶתְקַרְבוֹת לְרַבְּנֵי ו'ל תְּלוּיָה בְּלִמּוּד סְפָרֵיו
 הַקְּדוּשִׁים.

- י"ח תתס** קפט
 ידבר מענין ההתייחסות הרצויה למשיחיות שָׁקָר.
- י"ח תתסא** קצ
 ידבר ממדת הסבֵּלנות, ולשמת אֵת עצמו בכל מיני אַפְּנִים, ויעורר על
 למוֹד הסֵפֶר הקְדוֹשׁ "לקוטי-מוֹתֵר"ן."
- י"ח תתסב** קצא
 יחזק על שמירת שבת, ויזהיר מבררנות בשדוכים.
- י"ח תתסג** קצב
 יחזק להיות בשמחה, ולא להתבלבל מאף אחד שבעולם, ולהצליח
 בימי הנעורים בתורה.
- י"ח תתסד** קצב
 יעורר להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ויזרז לדבר דבורי אמונה עם
 אנשים, ולהתבודד אליו יתברך.
- י"ח תתסה** קצג
 יחזק על שמירה מפעם ורציחה, ויגלה מאין נמשכת מדה זו, וינגיל
 לפרש כל שיחתו אליו יתברך, ויעורר על למוֹד "לקוטי-מוֹתֵר"ן"
 הקדוש והנורא.
- י"ח תתסו** קצד
 יוכיח אחד שנדבקו בו שגעונות וגדליות, ויוכיחנו על פניו.
- י"ח תתסז** קצו
 יזהיר על בדיקת מזוזות ושמירת שבת-קדש, ויאחל ויברך.
- י"ח תתסח** קצז
 יזהיר מרגשות אשמה, והעקר לחזור בתשובה, ולהמתיק הדינים
 על-ידי-זה, ויעורר על שמירת שבת-קדש.
- י"ח תתסט** קצז
 יעורר על מדת הסבֵּלנות, אשר בה פלולות כל המדות הטובות, וכן על
 תפלה והתבודדות, אשר אין למעלה הימנה.
- י"ח תתע** קצט
 ידבר ממדת הסבֵּלנות, שכלולות בה כל המדות הטובות, וידבר מענין
 הוראת קבע להדפסה, ויעורר לזרז כל אנשי שלומנו לאכל משחיטת
 השוחט הכשר שלנו, ולעשות קביעות לדבר אליו יתברך.

- י"ח תתעא** קצט
 יחזק באַמוּנָה פֿשוּטָה הַמַּצְלֵת מִכָּל מִינֵי צָרוֹת, וְלִהְיוֹת עֲצוּמוֹ בְּחַדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא.
- י"ח תתעב** ר
 יחזק לְמַצָּא בְּעֲצוּמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִשְׁמַח בֵּיתוֹ עִם כָּלֵי זְמַר, וַיְדַבֵּר מִכַּמְּה דְּפִים תַּעֲנִית וְח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וַיּוֹם שָׁל תְּהִלִּים.
- י"ח תתעג** רא
 יחזק אֶת הַנִּמְעָן עַל חַדוּשׁוֹ, וַיִּרְגֵּיל בְּעֲבוּדַת הַהַתְּבוּדוֹת.
- י"ח תתעד** רב
 יִבְיַע שְׂמִיחָתוֹ עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה מַעְלָתָהּ, וַיִּחְזַק עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן וְעַל הַתְּבוּדוֹת.
- י"ח תתעה** רג
 מִכְּתָב כָּלְלֵי לְכֻלְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ דֵּי בְּכָל אֶתְר, וַיִּחְזַק מְאֹד בְּאַמוּנָה פֿשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשָׁלָא לְדָאג מִכְּלוּם, וְלֹא לְפַחַד כָּלְל.
- י"ח תתעו** רד
 יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וּמִשְׂמִחָהּ, וּמִשְׂמִירַת שַׁבָּת.
- י"ח תתעז** רה
 יחזק אֵשֶׁה שְׂתַזְכֶּה לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, עַל-יַדֵּי אִיזוֹ עֲצָה נִפְלְאָה.
- י"ח תתעח** רה
 יחזק עַל מְזוּזָהּ, וְעַל שְׂמִירַת שַׁבָּת שְׂמַעְשֶׁרַת.
- י"ח תתעט** רו
 יחזק בְּאַמוּנָה פֿשוּטָה, וְאַרְיכוֹת אִפִּים וְשְׂמִחָהּ.
- י"ח תתפ** רז
 יחזק אֶת הַנִּמְעָן בְּעִנְיַן יְסוּרֵין שְׁעוּבָרִים עָלָיו, וַיִּצְרִיף לְדַבֵּר עַל כְּוָה, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְצִרִיף לְהֶאֱמִין בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, וַיִּחְזַק מְאֹד בְּאַמוּנָה פֿשוּטָה.
- י"ח תתפא** רט
 יַעֲזֹר אֶת הַנִּמְעָן שְׂנוֹכְס לִיבְנָאֵל, וַיְהִיָּה כְּמוֹ דָם חֲדָשׁ הַנוֹכְס בְּעוֹרְקִים לְהַחְיוֹת אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ דָּשָׁם.
- י"ח תתפב** ריא
 יחזק מְאֹד אֶת הַמְּדַפִּיס "אַשֶׁר בְּנַחַל" סִפְר אַחַר סִפְר בְּתַכְלִית הַהַדוּר

וְהִיפִי, וַיְבִיעַ קֶרֶת רוּחוֹ, וַיְדַבֵּר מִעֲנֵן בְּנִיָּה.

י"ח תתפג ריא

יְדַבֵּר מִהַשְׁתַּלַּת כְּלִיּוֹת שֶׁל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיּוֹצִיא מִזֶּה הַתְּעוֹרְרוֹת,
וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּחַלִּישוֹת הַדַּעַת מִהַעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת.

י"ח תתפד ריב

יְדַבֵּר מִעֲנֵן כַּמָּה פָּרָטִים בְּהַתְקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה, וְכֵן בְּעֲנֵן הַדְּפָסָה, וַיַּחֲזֵק
מְאֹד.

י"ח תתפה ריג

יְדַבֵּר מִעֲנֵן מֵה שְׁאֲמְרוּ עָלָיו שֶׁהוּא עֲשִׂיר גְּדוֹל, וַיּוֹצִיא מִזֶּה הַתְּחַזְקוֹת,
וַיַּגִּלָּה מֵה מְקוֹר לְשִׁמוּעוֹת, וַיַּגִּלָּה בְּטַחוּנוֹ בּוֹ? תִּבְרַךְ וְהַשְׁתוֹקְקוֹתוֹ לְקָרֵב
כָּל יִשְׂרָאֵל לְדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

י"ח תתפו ריז

יַחֲזֵק וַיֵּאמֶץ מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִהַפְּרוֹת רַבַּת הַשָּׁנִים עִם הַנִּמְעָן וּמִעֲנֵן
הַתְּקַרְבוֹת הַתְּלַמִּידִים אֵלָיו וְהַנְּהַגְתּוֹ עִמָּהֶם, וַיִּזְכִּיר לוֹ מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו,
וְאִיךָ זָכָה לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצַּחֲתִי עַל יְדוֹ, וַיִּזְכִּיר לוֹ אֶת מְסִירוֹת הַנִּפְשׁ
הַגְּדוּלָּה שֶׁרָאָה אֶצְלוֹ כַּאֲשֶׁר זָכָה לְהַדְפִּיס רַבְבוֹת סְפָרִים, וַיַּגִּלָּה נִקְדָּתוֹ
וְעֲנִינוֹ, וְאִיךָ שִׁמְעוּלָם לֹא בִקֵּשׁ כֶּסֶף, אִף שֶׁהִיָּה מִצָּבוֹ דַּחוּק בְּיוֹתֵר,
וַיְדַבֵּר מִעֲנֵן "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", וּמִהַתְקַנְוֵה שֵׁשׁ לוֹ מִהַנִּמְעָן, שֶׁיַּחֲזֵק
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּרַבִּים הַדְּבוּרִים שֶׁקָּבַל אֶצְלוֹ, וַיִּתֵּן
הַדְּרָכָה לְחַנּוּף יְלָדִים בְּנֵי מִצְוֵה בְּדֶרֶךְ הַנְּאוּמָה לָהֶם, וְכֵן יוּכַל לְהַקִּים
'צָבָא' שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

י"ח תתפז רכג

יַחֲזֵק וַיֵּאמֶץ בְּדַרְכֵי הַחַיִּים, שֶׁהֵם מְלֵאִים קְשָׁיִים וְחַלִּישוֹת הַדַּעַת — הֵן
בְּכֻלָּל וְהֵן בְּהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק בַּפָּרֵט, וַיַּחֲזֵק עַל זֶה מְאֹד.

י"ח תתפח רכה

יַחֲזֵק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶת תְּלַמִּידוֹ, שֶׁהוּא מוֹרָה הוֹרָאָה וּמְלַמֵּד הַלְכוֹת
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיִבְנֵאל, וַיִּרְעֵף עָלָיו דְּבָרֵי חֲזוֹק עֲצוּמִים, וַיַּגִּלָּה לוֹ
מַעֲלָתוֹ וּמַעֲלַת פְּעִילוֹתוֹ בֵּין כָּל הַשְּׂכָבוֹת בְּצַבוּר שְׁלֵנוּ, וְאִיךָ שֶׁזָּכּוֹתוֹ
גְּדוּלָּה מְאֹד, וַיַּעוֹרְרוֹ לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ זֹאת.

י"ח תתפט רכז

יְדַבֵּר מִנְחִיצוֹת הַסְּכָלְנוֹת עִם הַיְלָדִים.

י"ח תתצ קכח

יְדַבֵּר מֵעֵינַי עֲנִיּוֹת שְׁנֵתָן לְאַסֵּף כֶּסֶף כְּשֶׁצָּרִיךְ עַל־פִּי הַלֵּכָה, וַיִּזְהַר מִבְּלוּלֵי מַחְלָקֹת שְׂבִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂאֲחֵר־כֶּף קָשָׁה לְתַקֵּן, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ.

י"ח תתצא רכט

יַחֲזֹק וַיֹּאמֶץ אֶת כְּלָלֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' בְּיַרְחָא דְאָלוּל, וַיַּעֲזֹר עַל נִקְדַּת קִנְדֶּשֶׁת יְמֵי אָלוּל הַקְּדוּשִׁים עִם צְרוּפִים גְּפִלָּאִים מִתְּבַת אָלוּל.

י"ח תתצב רלא

יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ וְקוֹרַת רֹחוֹ לִפְעִילוֹת עֲסָקְנִית אַחַת לְמַעַן הַמוֹסְדוֹת, שְׁלֹא יִתְמוּטְטוּ מִבְּחִינָה תַקְצִיבִית, וַיִּגְלֶה גְדֹל הַשֶּׁכֶר בְּזֶה, וְהִקְשִׁי שְׁלוֹ לְהַעֲמִיס עַל עֲצָמוֹ מִשְׁכוֹרוֹת רַבּוֹת כְּשֶׁאֵין מְרֹאָה מְקוֹם אֵיךְ לְשָׁלֵם.

י"ח תתצג רלב

יְדַבֵּר מֵעֵינַי בְּנִית וְשִׁפוּץ דִּירְתוֹ, וַיִּתֵּן הוֹרָאוֹת עַל זֶה, וַיְדַבֵּר מִמְּכַתְּבֵיו.

י"ח תתצד רלג

יַחֲזֹק וַיֹּאמֶץ אֶת כְּלָלֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי הַשְּׁלוֹם שֵׁשׁ לָהֶם פֶּה, וּמֵעֵינַי אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא סִימֵן עַל אֶהְבֵּת ה', וַיַּחֲזֹק לְחֻזַּק וּלְאִמָּץ אֶת כָּל נִשְׁבְּרֵי הַלֵּב, וַיְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה.

י"ח תתצה רלה

יְדַבֵּר מִזְרוֹז פּוֹעֲלִים וְטַבְעִים, וַיַּחֲזֵק בְּשִׁלּוֹם חוֹלָה, וַיְבִיעַ שְׂאִיפַת עֲתִירְתּוֹ.

י"ח תתצו רלה

יַחֲזֹק אֶת הַמְּדַפִּיס עַל הַסְּפָרִים הַנִּפְלָאִים, וַיִּמְסֹר לְמַמְנָה עַל הַבְּנִיָה גְדֹל מַעֲלַת הַבֵּית הַזֶּה, שֶׁהוּא מִתְעַסֵּק בּוֹ.

י"ח תתצז רלו

יְדַבֵּר מִהֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵעֵינַי הַסְּפָרִים שֶׁהוּא מְכִין לְקִרְאָת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁיִּצְטָרְכוּ לְהַדְפִּיסָם מִחֲדָשׁ בְּכָל שָׁנָה.

י"ח תתצח רלז

יְדַבֵּר מִנְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁאָדָם מִחֲמַת עֲזוֹנוֹתָיו נִמְשָׁךְ לְעֲצָבוֹת וְכו'.

י"ח תתצט רלח

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת קַבְּלַת הַבְּזִיוֹנוֹת בְּאֶהְבָּה.

- י"ח תתק רלח
 ידבר נפלאות ממצלת וסגלת אמירת חצות, לאונן וילקונן על חרבן
 בית־מקדשנו, ויעורר על זה מאד.
- י"ח תתקא רמ
 ידבר מגחיצות התשלוים לשדכן, שמזה יזכו הזוג להפקד בזרע של
 קימא.
- י"ח תתקב רמ
 גלה מצלת הרצון דקדשה, ולא להשבר ולהלחץ כלל.
- י"ח תתקג רמא
 ידבר מענין התחלה — הן בהתקרבות לצדיק, והן בהתקרבות לכליות
 הקדשה, שרק כן נפתחים שערי השמים.
- י"ח תתקד רמב
 יחזק בקצרה על מדת הבטחון בו יתברך.
- י"ח תתקה רמג
 ידבר מענין לחץ דחיקת השעה ומצלת מדת הסבלנות ואריכות אפים.
- י"ח תתקו רמג
 ידבר נפלאות ממצלת המקרבים לרבי אחד, שהם בשלוים ובשלונה וכו'.
- י"ח תתקז רמד
 ידבר מענין בטול — לסגר העינים ולראות את אורו יתברך כדברי רבנו
 ז"ל, ויעתיק קטע מערבי נחל פרישת ברכה.
- י"ח תתקח רמה
 יגנה ההנהגה לדחף אפו לכל דבר, ולשמע מה שאינו צריך מסקרנות,
 ואחר־כך אוכל את עצמו, ויזהיר לחדל מדרך חיים שכזו.
- י"ח תתקט רמו
 ידבר מקדשת ספר קהלת, איך שמהביל את חיי העולם הזה, וידבר
 מחבורו על קהלת ומלמוד ספרי רבנו ז"ל הגורמים לאדם להסתכל על
 תכליתו.
- י"ח תתקי רמז
 ידבר מענין חדושי תורה, שהעקר לחדש באמונה ובדבקות, ומענין
 דרכו של התם הקדוש.

- י"ח תתקיא** רמח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַצָּעֵר שֵׁשׁ לְאָדָם, שֶׁהוּא לְתַקֵּן פְּגַם־הַבְּרִית, וְעֲצָתוֹ לְהִרְבּוֹת
 בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ.
- י"ח תתקיב** רמט
 יְדַבֵּר בְּעֲנִין שִׂיחוֹת עִם בְּנֵי־אָדָם, שֶׁמִּכְרַח שִׂיִּסְתַּבֵּב מִזֶּה דְבַר־תּוֹרָה, אִם
 לֹא — זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים.
- י"ח תתקיג** רמט
 יְדַבֵּר מִכּוֹנְנָתוֹ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּמַהְדוּרָה מְפַאֲרֶת —
 בְּאוֹתָהּ עֵת.
- י"ח תתקיז** רנ
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לִילֵף לְבֵית־דִּין עַל אֵיזָה עֲנִין חֲמוּר, וּמֵעֲנִין רַב שֶׁאֵינּוּ רְאוּיִ.
- י"ח תתקטו** רנא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְמוֹד שׁו"ת מִכָּל חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת, וְהָאֶסוּר לְהַקְל בְּכַבּוּדָם שֶׁל
 חֲכָמִים.
- י"ח תתקטז** רנא
 יִגְלֶה טַעַם מַדּוּעַ הוּא מְדַבֵּר מִשׁוֹנְאָיו, בְּשִׂכִּיל שֶׁלֹּא יִכְשְׁלוּ רַבִּים בְּדַעְתָּם
 הַכּוֹזְבֹת, שֶׁמְדַבְּרִים נֶגֶד דַּעַת רַבְּנוֹ וְכו', וְיִגְלֶה שֶׁכְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב בְּשִׂקּוּט
 אֵינּוּ מִתְבַּזֶּה.
- י"ח תתקיז** רנג
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְיִדְבֵּר מֵאֵיזָה אִישׁ אִמְלָל, שֶׁהֲצָרְכוֹ לְהַצִּילוֹ
 מִסְּחִיטָה, וּמֵעֲנִין מִחֲשֵׁבָה טוֹבָה שֶׁהִיא הַכֹּל.
- י"ח תתקיא** רנד
 יְדַבֵּר מִהַצְּלַחַת הַיְשִׁיבָה קִטְנָה, וְיִגְלֶה, שֶׁכָּל צְרוּתָיו הָיוּ כְּדֹאִיוֹת, כְּדִי
 לְזַכּוֹת לְפִתּוֹחַ מְקוֹם כְּזֶה.
- י"ח תתקיט** רנד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין סְבֻלָּנוֹת מִכָּל פְּרִטֵי הַחַיִּים כַּמְבֹאֵר הֵיטֵב בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ "אָרְךָ
 אַפִּים", וְיִחְזַק עַל עֲנִין הַתְּפִלָּה גַם כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁלֹּא נִעְנָה בְּתַפְלָתוֹ עַד הִנָּה.
- י"ח תתקכ** רנה
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת רַבּוּי דְבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת, וְשִׂיחַת ר' אַבְרָהָם בֵּר'
 נַחְמָן ז"ל עַל זֶה, וַיְבָאֵר הָעֲנִין, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה וּלְלִמּוּד תּוֹרָה.

י"ח תתקכא רנו

יביע קורת רוחו מזה שְׁלָקַח על עֲצָמוֹ אֶת הַנְּהַלְתָּה הַרוּחָנִית שֶׁל יְשִׁיבַת
 "בֵּית שְׁלֹמֹה" לְצַעֲרִים שֶׁהָקִים בְּיִבְנָאֵל, וַיִּחְזַק מְאֹד אֶת הַמְּלַמְדִים, וַיִּתֵּן
 לָהֶם עֲצָה וְהַדְרָכָה מִפְּרֻטַּת מָה וּמִי וְאִיךָ לְלַמֵּד אֹתָם, כְּדֵי שֶׁיִּגְדְּלוּ בְּטוֹב.

י"ח תתקכב רנט

יִחְזַק מְלַמֵּד לְהוֹעִיל, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְלַמֵּד עִם נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִמָּה
 יְכוּל לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי-זֶה, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאֱמָצוּ מְאֹד.

י"ח תתקכג רס

יִחְזַק מְלַמֵּד לְנְעָרִים רַפִּים, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַלּוֹמֵד עִם נְשֵׁמוֹת פְּאֵלוֹ, וַיִּחְזְקוּ
 מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֹּאת שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה מְאֹד.

י"ח תתקכד רסא

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת מְלַמֵּד שֶׁמְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וַיַּעֲוֹרֵר הַמְּלַמֵּד שֶׁיַּעֲשֶׂה
 מְלֹאכְתּוֹ נְאֻמָּה, וְאֵז יִצְלִיחַ מְאֹד.

י"ח תתקכה רסב

יְדַבֵּר לְמַנְהֵלַת דְּבָרֵי הַדְרָכָה אִיךָ לְהַנְהִיג מוֹסֵד חֲנוּף לְבָנוֹת, וְאִיךָ לְנַהֵל
 אֶת הַמּוֹרוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד שֶׁלֹּא לְהַתְפַּעֵל מִבִּקְרַת זָכוֹ.

י"ח תתקכו רסג

יִחְזַק אֶת הַמְּלַמֵּד לְגִבֵּי חֲנוּף הַנְּעָרִים, שֶׁמְכַרְחִים לְהַסְתַּדֵּר זֶה עִם זֶה,
 וְלֹהוּצִיא מִלְבָּם אֶת הָאֲגוּאִיזִם, כִּי אַחֲרַת לֹא יִסְתַּדְּרוּ עִם אִךְ אֶחָד,
 וַיִּשְׂבַּח אֶת הַנִּמְעָן שֶׁזָּכָה לְהַרְחִיב אֶת יְשִׁיבָתָנוּ.

י"ח תתקכז רסה

יִתְנַצֵּל בְּפָנָי הַנִּמְעָן עַל הַעֲגָמָה שֶׁנִּגְרַמָּה לוֹ עַל-יְדֵי אֶחָד מִמְשִׁמְשָׁיו,
 וַיִּגְלֶה לוֹ תְּכִנִּית לְמַגּוֹר הַתּוֹפְעָה, וַיּוֹדֶה לוֹ עַל כַּמָּה פְּרָטִים, וַיִּזְרְזוּ לְכַמָּה
 עֲנִינִים שֶׁיְהִיָּה לְעֹזר בְּחֲנוּף הַטְּהוֹר בְּיִבְנָאֵל.

י"ח תתקכח רסו

יְדַבֵּר מִמְשָׁלוּחַ מְכַתְּבִים כְּלָלִיִּים וּמְקַנִּית גְּמֵרוֹת תְּדֻשּׁוֹת בְּעִבּוֹר
 הַתְּלִמִּידִים, וּמַעֲנִין מְשָׁלוּחַ כְּרֹךְ חֲדָשׁ שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שֶׁיֵּצֵא, שְׂזוֹ כָּל
 שִׁמְחָתוֹ.

י"ח תתקכט רסו

יְדַבֵּר מַעֲנִין גְּבִית שְׂכָר לְמוֹד מְכָלָם, וַחֲזוּק כְּלָלִי לְמַלְמְדִים, וַיֵּאחַל
 יִצְיָאָה מִכָּל הַחֻבוֹת.

- י"ח תתקל** רסז
 יְדַבֵּר מֵהֶרְפֶּכֶת הַתְּאוּרָה בְּבֵיתוֹ וּבְמוֹסְדוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְקַבֵּעַ תְּכָרוּתָא לְלִמּוּד
 הַתּוֹרָה לְכָל הַפְּחוֹת שְׁעָה.
- י"ח תתקלא** רסח
 יַחֲזִק אֶת הַצָּבֵעַ שְׁצוֹבֵעַ אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְבּוֹא לְשַׁעוֹר
 תּוֹרָה בְּלִילָה.
- י"ח תתקלב** רסט
 יַחֲזִק אִישׁ צָעִיר טְרוּד, שְׂיִקְצִיב לְפָחוֹת שְׁעֵתִים שְׁלֹשָׁה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה,
 וְלִשְׁמַע שְׁעוֹר בְּהִלְכוֹת נְדָה.
- י"ח תתקלג** רסט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כּוֹלֵל הָאֲבָרְכִים וְשְׁמִירַת הַסְּדָרִים שָׁם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּקִינּוֹתָם.
- י"ח תתקלד** ער
 יַחֲזִק עַל לִמּוּד כְּסֻדְרָן, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַפְּיךְ הַמְּקוֹם שְׁלֵנוּ לְמְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה
 וְהַתְּמִדָּה, וַיְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵהַדְּבָקוֹת בּוֹ וְתִבְרָךְ, וַיַּעֲוֹרֵר לְחַזֵּק אֶת
 הָאִשָּׁה בְּכָל מִינֵי אָפְנִים.
- י"ח תתקלה** רעא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמְּשַׁמַּעַת שֶׁל הַתְּלִמִּידִים בְּיִשְׁבֵּיהַ הַקְּטָנָה, שֶׁהִיא תְּנַאי
 לְהַחֲזִקַת תְּלִמִּיד שָׁם, וְשֶׁהַהוֹרִים יִתְּנוּ גְבוּי לְצֹנֹת, וַיִּזְהִיר מֵאֵד עַל כָּף,
 שֶׁרַק כָּף תִּתְּנֶה לְהִשְׁיבָה.
- י"ח תתקלו** רעב
 יְבַיֵּעַ קוֹרַת רוּחוֹ מִמְּכַתֵּב הַנִּמְעָנִים, וַיַּעֲוֹרֵרם לְזִכּוֹת לְהַצְלַחַת הַחַיִּים
 עַל-יְדֵי שְׂמִחָה.
- י"ח תתקלז** רעג
 יַעֲוֹרֵר אֶת הַנִּמְעָנִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹבוֹת שְׁעָשָׂה עִמָּהֶם ה', וְשִׁצְרִיכִים
 לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה עַל זֶה, וַיִּאֲחַל בְּרִכּוֹת מִפְּלִיגוֹת.
- י"ח תתקלח** רעד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁפוּץ וְסְדוּר פְּתַח מְרוּחַת לְתִלְמִידֵי הַיִּשְׁבֵּיהַ, וַיִּחְזֹר שׁוֹב עַל
 אֲזַהְרָתוֹ, שֶׁהִקְמַת הַיִּשְׁבֵּיהַ מוֹתְנִית בְּסְדְרֶיהָ וּבְמִשְׁמַעַת, וְהִרְוָחָה לְעַמֵּד
 בְּכָף רַק הוּא יוֹכֵל לְשַׁלַּח אֶת בְּנוֹ לַיִּשְׁבֵּיהַ.
- י"ח תתקלט** רעד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין דוּ"ח עַל מַה שֶׁקוֹרָה בְּמוֹסְדוֹת בְּיִבְנָאֵל, וּמֵעֲנִין הַבְּנֵיהַ
 וּמְכַתְּבִים כְּלָלִיִּים וְאוּמָן.

י"ח תתקמ רעה
 יחזק את כלליות אנשי שלומנו, שיצטרפו אל הלמודים שלומדים
 בכלל, ויחדיר אהבת התורה והתמדתה.

י"ח תתקמא רעז
 ידבר מענין הישיבה קטנה, ואיך שצריך להקפיד יותר מכל על
 המשמעת.

י"ח תתקמב רעז
 ידבר מענין מה שהסמ"ך-מ"ם עושה עם האדם ברוחניות, שמפילו
 לגאות ונאוש כל פעם מכוון אחר, ויגלה לנמען המדפיס את הספרים
 כמה עליו לשמח, שעושה דברים שאף אחד אינו יכול לעשות, ויגלה
 ממה שעובר עליו ומתחזק בכל פעם, ויורה להפיק לקח מזה.

י"ח תתקמג רפ
 יחזק את כלליות אנשי שלומנו על מעלת הנכנס לבית המדרש, ויזרז
 מאד.

י"ח תתקמד רפב
 ידבר מענין הדירות שהבטיח לפעל בהן, ומענין צרות, ובחינת "בצר
 הרחבת לי"ף והרחבה בפרנסה.

י"ח תתקמה רפד
 ידבר מענין הישיבה החדשה ביבנאל, שרוצה שתהיה בה משמעת
 חזקה וביד קשה קצת, וידבר ממעלת הדפסת ספרי רבנו ז"ל, שצריך
 לזה מסירות נפש, ויגלה קצת ממה שעבר עליו בענין זה.

י"ח תתקמו רפה
 ישיב יחזק מאד על השכחה ששוכח הנמען מה שלומד, ויחזק על זה
 מאד, שכל למוד הוא הצלחת הנפש.

י"ח תתקמז רפז
 יבאר כמה התחזקות צריך מי שחוגר מתניו להפיץ אור רבנו ז"ל
 בעולם.

י"ח תתקמח רפז
 יתן עצה נכונה בענין הפשר הפשר שלנו, כיצד להצניע הענין, שלא
 יתעוררו הרע-בנים.

י"ח תתקמט רפח
 יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, והמכניס עצמו באמונה, מרגיש כל

מִיָּנִי טַעֲמִים בְּחֵיו.

י"ח תתקנ רפח

יִחְזַק וְיֵאֱמָץ אֶת הַמְדַּפְּסִים שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שֶׁהַדְּפִיסוֹ אֵז חֶלֶק ה', וַיִּבְיַע קוֹרֵת רוּחוֹ הָעֲצוּמָה מִיָּפִי וּפְאָר הַכֶּרֶךְ הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיָן "עֵיר בְּרֶסֶלַב", וְהִסְפֵּר הַקְדוֹשׁ "פְּעֻלַת הַצַּדִּיק", וַיִּזְכֵּר אֵיךְ שֶׁשָּׂבַחוּ הָרַב הַקְדוֹשׁ מְלַעְלוֹב זי"ע, וַיִּסְפֵּר אֶת פְּגִישָׁתוֹ עִמּוֹ.

י"ח תתקנא רצא

יִדְבֵּר מִהַמְכָּרְזוֹ שֶׁל הַדִּירוֹת בִּיבְנֵאֵל, וַיִּזְרֹז אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְרוּץ לְקִרְאָת הַגֵּס הַזֶּה וְלִקְבָּלָן, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהַפְסִיד אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיָן הַהִדְפָּסָה הַמְשַׁבַּחַת שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֶלֶק ה', וַיִּחְזַק עַל זֶה מְאֹד.

י"ח תתקנב רצב

יִחְזַק אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תוֹשְׁבֵי יבְנֵאֵל עַל נִקְדַּת 'אֲנָן בְּחִיבוּתָא תְּלִיא', וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיָן הַפְּעָה שֶׁתְּלוּיָהּ בְּזֶה, וַיִּצְרִיף לְחֻזְקָם עַל הָאֲחֻדוֹת.

י"ח תתקנג רצד

יִדְבֵּר מֵעַנְיָן מְשִׁיחַ, וַיִּגְלֶה שֵׁיחַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעַנְיָן, וַיַּהֲתַחֲבְרוֹת הַקְּנֻטְרִסִּים שֶׁמְגַלִּים אֱלֻקוֹת גַּם לְרַחֲוִקִים, וַיַּעֲזֹר לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יתְּבַרְךָ, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל אוֹרוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ח תתקנד רצה

יִגְלֶה מְעַלַת הַזּוֹכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יתְּבַרְךָ תְּמִיד, כִּי אֵז לֹא יִפֹּל לְעוֹלָם, וְהַדְּבוּר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם אֵף לְמָקוֹם הַמְטַנֵּף, וַיִּחְזַק עַל לְמוֹד "לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן.

י"ח תתקנה רצו

יִחְזַק אֶת הָאָדָם שֶׁלֹּא לְהִשָּׁבֵר כָּל־ל, וַיִּחְדִּיר עַנְיָן שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָם, וַיִּבְטִיחַ לְאִשָּׁה שֶׁהִיא בַת גְּדוֹל וְצַדִּיק בֵּין כְּמוֹתָם — אִם תַּחֲזִיחַ בְּאֶהְבָּה עִם בְּעֻלָּה.

י"ח תתקנו רצז

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְּלַמֵּד בִּיבְנֵאֵל עַל עֲבוֹדַת קָדְשׁוֹ, וְשֶׁלֹּא יִתְפַּעַל כָּל־ל מִבְּקִרְתָּהּ, וַיִּגְלֶה לוֹ מְעַלְתוֹ וּמְעַלַת עֲבוֹדָתוֹ, וַיֵּאֱמָצוּ מְאֹד.

י"ח תתקנז רצט

יִדְבֵּר מֵעַנְיָן לְמוֹד תְּשַׁבְּרֵהוּ, וַיִּגְלֶה מְעַלַת הַמְּלַמֵּד, וַיַּעֲזֹר לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיָן הַרְחֵבוֹת בְּפִרְנֹסָה.

י"ח תתקנח ש
 יביע תודתו לנמען שפכתב לו דברי התחזקות, ויגלה הצטרכותו, שיזכירו
 לו הנסים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, ויחזק על הדבור אליו ותברך,
 שבזה שולח חצים אל הסמ"ך-מ"ם.

י"ח תתקנט שא
 יחזק את המלמדת בנות ישראל לתורה ואמונה, שבדור הזה היא הצלת
 נפשות ברוחניות ממש.

י"ח תתקס שב
 יחזק מאד על למוד עם הנערים הרבים שבישיבת "בית שלמה", ויגלה
 מעלת הלומד עם תינוקות של בית רבן, ושאיפתו מהתפתחות בנאָל,
 ויבהיר שָׁמוֹ שְׁעֵנֵן הַתְּפִשּׁוּת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב בְּכִלְיוֹת הַיָּדָבָר בְּלִתי
 יאמן, כמו הנסיעה הגדולה לאומן וכו', כך התקוממות "עיר ברסלוב"
 נראה כחלום, אבל יתגשם.

י"ח תתקסא דש
 ידבר מכמה ענינים של משלוח מכתבים וכו', ומשבח הדפסת הספר
 "אשר בנחל", חלק ה'.

י"ח תתקסב שה
 יחזק אשה כשרה שלקחה את תפקיד חנוך בנות ישראל לטהרה
 וחסידות וישבחנה, ויגלה גדל מעלתה.

י"ח תתקסג שו
 ישבח זמת מנהל הישיבה ביבנאל, ששלח לו דווח מפרט על כל בחור,
 ויתן לו עצות והדרכות איך לבלות עם, ויגלה נפלאות בזה.

י"ח תתקסד שח
 ידבר מענין מסירות נפש וקפיצה על המציאה בענין המכרז לדירות,
 וממעלת מדת הבטחון, ויחזק על זה.

י"ח תתקסה שט
 יחזק מאד את הנמען על שמחזק אחרים, וידבר מענין הדירות.

י"ח תתקסו שט
 יחזק מאד על הדבקות בו ותברך, ויגלה שהיא האמונה, ויעורר ללמד
 זכות על כל בריה, ובפרט על אנשי שלומנו.

י"ח תתקסז שיא
 ידבר מנגדת השמחה, ומתפלת ותיקין.

י"ח תתקסח **שיב**
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הָאִשָּׁה הַמְעוֹרָרֶת וּמְחַזְקֶת וּמְלַמֶּדֶת אֶת הַנָּשִׁים, וַיְגַלֶּה
 לָהּ גִּדְל הָעֲנָן.

י"ח תקסט **שיג**
 יִחְזַק אֶת כָּל־לִיּוֹת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְגִבֵּי עֲנָן נְסִיעַת בְּעֲלֵיהֶן לְרַבְּנוּ
 ז"ל, וַיְגַלֶּה לָהֶן, שְׂאִין לוֹ אֲפָשְׁרוֹת לְמַנַּע, כִּי כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעוֹרְרֵן שְׂלֵא תִמְנַעְנָה אֶת בְּעֲלֵיהֶן עַל זֶה.

י"ח תתקע **שטו**
 יִשְׂבַּח מְאֹד אֶת הַנִּמְעָן עַל שְׂמֵד־פִּיס כַּה בְּהַדוּר אֶת הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֲל",
 וַיִּחְזַק מְאֹד עַל כָּל הַחֲסָד הַזֶּה.

י"ח תתקעא **שטז**
 יְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמְּנֵהֵיגֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמוֹסְדוֹת שֶׁהֵקִים לְתוֹרָה וְחֻסָּד
 בְּיַבְנָאֵל, וַיִּבְיַע תּוֹדוֹתוֹ וַיִּבְקַשׁ עֲזָרְתּוֹ לְהַבְּא.

י"ח תתקעב **שיז**
 יְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל לְאִיזָה רַב גְּדוֹל, וַיִּסְפֹּר מֵה שְׂקוֹרָה בְּיַבְנָאֵל, וַיִּבְקַשׁ עֲזָרְתּוֹ
 לְכַנּוֹן הַמוֹסְדוֹת לְהַפְּךְ הַמְּקוֹם לְמְקוֹם תּוֹרָה.

י"ח תתקעג **שיט**
 יֵאָרִיף לְתֵאָר לְרַב אֶחָד עֶסְקָן עַל גִּדְל הַצָּרוֹת שֶׁסּוֹבֵל עַל כָּל צִעַד וְשַׁעַל
 בְּכַנּוֹן הַמוֹסְדוֹת, וַיִּתְאָר מֵה זָכָה לַעֲשׂוֹת כָּכָר, וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"ח תתקעד **שכג**
 יִחְזַק עַל אַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ תִּבְרָךְ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנָן קַבְרֵי צַדִּיקִים וּמַעֲלַת
 הַתְּפִלָּה שָׁם, שֶׁמִּתְקַבְּלֶת בְּשָׂמִים.

י"ח תתקעה **שכד**
 יִחְזַק בְּנִגְד כָּל הַנְּפִילוֹת לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו תִּבְרָךְ, וַיַּעוֹרֵר
 לְהַחֲדִיר אַמּוּנָה בָּהּ, וַיַּעוֹרֵר עַל כַּמָּה שְׁעוּרִים קִטְנִים וְקַבּוּעִים.

י"ח תתקעו **שכה**
 יִחְזַק מְאֹד עַל הַחֲדָרֵת יְסוּדוֹת יְהוּדוֹת בְּיַלְדִים, וַיַּעוֹרֵר נִפְלְאוֹת בְּעֲנָן
 לְמוֹדִים קִטְנִים בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה.

י"ח תתקעז **שכז**
 יִחְזַק אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַיּוֹתָם מְשֻׁמְרִים בְּגֵאוֹן מוֹרְשַׁת
 הַיְהוּדוּת, וַיִּחְזַק עַל הַדְּבוּר אֵלָיו תִּבְרָךְ וְהַחֲדָרֵת הָאַמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 וַיַּעוֹרֵר עַל חֲנוּף.

- י"ח תתקעח שכט
 יחזק את כלליות נשות אנשי שלומנו על חזוק ביהדות במדבר שומם,
 ויזריכן בדרך ישרה איה ותנהגו עם תושבי המקום.
- י"ח תתקעט של
 יחזק מאד על עניני הבניה, ויבקש לזרז העבודה.
- י"ח תתקפ שלא
 ימחה בכל תקף להשתמש בדרךפון שאינו פשוטה, אשר רבנו ו"ל מאד
 הקפיד על כך.
- י"ח תתקפא שלא
 יזרז מאד את בנית הבית הכנסת ביבנאל "עיר ברסלב", לבל יוכל
 הסמ"ד"מ"ם הרשע להתנפל בנכלי ערמומיותו ורוע מעלליו.
- י"ח תתקפב שלג
 יחזק הורים על חזוק וצמיחת בניהם בישיבתו, ויאחל ברכות לרב.
- י"ח תתקפג שלג
 יחזק מאד בענין הבניה, וידבר מכמה ענינים פרטיים.
- י"ח תתקפד שלד
 ידבר מישיבתו, ויגלה דעתו על ההנהגה בישיבה.
- י"ח תתקפה שלה
 ידבר מענין הישיבה הנ"ל, ומענין העזבת בחור שאינו מתנהג כראוי,
 ויקבע כללים בזאת.
- י"ח תתקפו שלו
 יחזק מאד את ענין הבניה של הבית הגדול והקדוש, וידבר משמחת
 מי שיש לו חלק בזכוי הרבים.
- י"ח תתקפז שלז
 יחזק מאד על ענין הפועלים הבונים בית המדרש.
- י"ח תתקפח שלח
 יעורר מאד על שיחה בינו לבין קונו.
- י"ח תתקפט שלח
 יחזק אשה על נדרה אשר נדרה, ויעורר על הדבור והשיחה אליו
 יתברך.

- י"ח תתקצ שלט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין פְּדִיּוֹן, וַיֵּאחַל בְּרַכַּת הַשָּׁנָה.
- י"ח תתקצא שלט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כֶּסֶף שֶׁשָּׁלְחוּ לוֹ, וַיִּתְנַצֵּל עַל שְׂאֵינֵנו מְרַחֵק שׁוֹם בְּרִיָּה, וַיִּסְבִּיר
 מִדּוּעַ בָּנָה אֶת הַנִּמְצָן, וַיַּעֲוֹרוּ עַל מִשְׁנֵיּוֹת.
- י"ח תתקצב שמ
 יִחְזַק בְּהַתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה עַל חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וַיַּעֲוֹד עַל מִצִּיאַת הַזְּוֹג.
- י"ח תתקצג שמא
 יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת מְאֹמוֹנָה וּמִהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֲזוֹר
 וּלְהַתְּפַלֵּל לְבָלִי לְהַתְּיַאֵשׁ.
- י"ח תתקצד שמב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מִדַּת הַשְּׂמִחָה וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- י"ח תתקצה שמג
 יְדַבֵּר מִפְּדִיּוֹן וּמִזְכוּת הַרְבִּים בְּשִׂמְחָה.
- י"ח תתקצו שמוג
 יַעֲוֹרֵר עַל שִׂמְחָה וּמִצִּיאַת הַזְּוֹג לְבָלִי לְהִיּוֹת בְּרִיָּן.
- י"ח תתקצז שדמ
 יְדַבֵּר מִשְׂמִחָה וּמִשְׂמִירַת שְׂבַת.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפלג

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלֹו לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּים שְׁבֻדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, קְדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְכַרְט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁגִלָּה תִקְוֵן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשׁ יְחוּד
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל-יְדֵי הַהוּא טְמִיר
וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א מִכֶּתֶם לְדוֹד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְךָ:
ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבָתִי בַל-עָלִיךָ:
ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל-חֲפְצֵי-
ד בָּם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מָהְרוּ בַל-אֲסִיף
ה נִסְפִיחֵם מָדָם וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתֶם עַל-שִׁפְתָי:
ו יְהוָה מְנַת-חֶלְקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי:
ז חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי בְנַעֲמִים אֶף-נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי:
ח אֲבָרְךָ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי
ט כְּלִיּוֹתַי: שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד כִּי מִיִּמֵּי
כ בַּל-אֲמוּט: לָכֵן א שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף-
ג בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: כִּי א לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל
ד לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: כא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
ה חַיִּים שִׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ
נַעֲחַ:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָרֵךְ נְהַפֵּךְ
 לְשִׁדְי בְּחֶרְבֵנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִפִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֶזן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לְעֵת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצָּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרֶךְ
 בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲעֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרֶד אֵין הָבִין בְּמַתְנֵי־וֹרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעִחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֹיץ יְדַבֵּר: ה יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עֲקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יְדַעְתִּי כִּי-חֲפֵצֶת בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אִיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בַתְּמִי תַמְכֶּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁכֵּיל לְבָנֵי-קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּלִי דְמַעַתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
אֲהַדָּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מִה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נִפְשֵׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְנִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יֵצוּהָ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַח־קֶדֶר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיֵב: יא בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנֵי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצֵחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח
שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַעֲזִילֵנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִמִי תִשְׁנֹבְנֵנִי: ג הַעֲזִילֵנִי
מִפְּעֻלֵי אֶזְרוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עֶזְרוֹן יִרְצוּן וַיִּכְוֹנְנוּ עוֹרְהָ
לְקַרְאֹתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחֲנוּן
כָּל־בְּגָדֵי אֶזְרוֹן סָלַח: ז יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוּה תִּשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָהָ
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־הָ בַחֲמָה כָּל־הָ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלַח:

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִפְּחָה
 יַנִּיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֻדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁנָב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשָּׁנָבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז * לַמְּנַצֵּחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֱלֹ-אֱלֹהִים וְאַעֲעֵקָה קוֹלִי אֱלֹ-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטָּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלְיִלָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנַצַּח
 חֲסָדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קִפִּין בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בָּעַמִּים
 עֲזָךְ: טז גָּאֲלַת בְּזֹרֹעַ עַמְּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רָאוּךָ פְּמִים | אֱלֹהִים רָאוּךָ פְּמִים יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נְתַנּוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצָצִידָה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָה | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָה
וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
כא נְחִיתָ כַּצֵּאֵן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מָעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אֵלֶּה שְׁנַיִם בְּעֵינַיִךְ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָהּ: ה זָרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִיוּ בְּבִקְרָה
כְּחֹצִיר יִחַלֶּף: ו בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחֻלְף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפֶס וּבַחֲמַתָּה נִבְחַלְנוּ:
ח שָׁתָה עֹונֹתֵינוּ לְנִגְדָה עַל־מְנוּ לְמֹאזֵר פָּנִידָה: ט כִּי
כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּה כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
י יָמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חִישׁ וְנַעֲפָה:
יא מִי־יֹדֵעַ עֵז אֶפֶס וּכְיִרְאָתָה עִבְרַתָּה: יב לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
חֲסִדָּה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
כִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל־
עֲבֹדֶיךָ פֶּעֶלְךָ וְחִדְרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמִירוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב |
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֵתָּן אֶת-אֶרֶץ-פְּנֵעַן חֹבֵל גַּחְלַתְכֶם:
יב בְּהִיזְתֶּם מִתִּי מִסֶּפֶר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְּחָם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לָעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוּ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַהּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִינָו: כב לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יִחַפּוּם׃ כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם׃ כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמְהוּ
מִצִּירָיו׃ כה הִפְדָּה לָבֶטַח לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו׃
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָיו אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ׃ כז שָׁמְרוּ־
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹת בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח
חֲשֹׁד וַיִּחַשְׁדּוּ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃ כט הִפְדָּה אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמָּת אֶת־דִּנְתָם׃ ל שָׂרִיץ אֲרָצָם
עֲפָר־דָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עֲרַב
בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם׃ לג וַיֵּד גְּפָנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר׃
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
לו וַיֵּד כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃
לז וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו פּוֹשֵׁל׃
לח שָׂמַח מִצִּירִים בְּעֲאֲתָם כִּי־נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם׃
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאִישׁ לְהֹאִיר לְלִילָה׃ מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּעֵצוֹת גְּהָר׃ מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו׃ מג וַיֹּצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָגָה אֶת־בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ׃ מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קלז * על-גהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכח
 ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: